LEXICON
HEBRAICUM
ET
CHALDAICUM
IN LIBROS
VETERIS TESTAMENTI
ORDINE ETYMOLOGICO
COMPOSITUM
IN USUM SCHOLARUM

EDIDIT
M. *ERNESTUS FRIDERICUS*
LEOPOLD.

LIPSIAE
SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.
1832.

PRAEFATIO.

Bibliopola clarissimus, quae est ejus in studia literarum liberalitas, diu jam cogitaverat de lexico hebr. et chald. linguae divulgando, quod scholis potissimum utilitati esse, parvo tamen pretio tradi posset. Absoluta igitur nitidissima Veteris Testamenti editione, cujus cognitae neminem VV. DD. adhuc poenituit, rogavit me, ut consilio responderem, cui ut honestissimo, ita non erat, quod repugnarem. Subii igitur laborem mox intelligens, a Gesenio et Winero, viris mea laude superioribus, non modo civibus academiarum sed scholarum etiam alumnis satisfactum quidem esse, attamen haud paucis, qui ad hebraicas literas discendas animum appulerint, acceptum fore, si minori re libri comparandi facultas data fuerit, qui primae eorum serviret necessitati. Praeivit quondam Jo. Buxtorfius, qui praeter duo majora lexica Manuale quoque hebr. et chald. edidit, quamvis egregium ejus exemplum post tot ac tantorum hominum curas et lucubrationes frugi plenas nunc vix liceat tuta fide prorsus imitari. Quam ego viam ingressus sim, paucis indicabo.

Omnia primum verba et nomina quum appellativa tum propria, quae in libris V. T. reperta sunt, describenda curavi; in quibus enumerandis ordinem etymologicum Winero praeter veteres lexicographos praeeunte secutus sum, quo derivata cum verbis primitivis subito intuitu tironum oculis ac menti offerrentur atque eorum memoriae facilius

traderentur. Horum etiam interesse videbatur, ut in singulis derivatis alphabetica ratione memoratis ad radices ablegarentur, ubicunque aliqua subnasci potuerit dubitatio; ut autem chartis parceretur, nomina propria plerumque statim notavi iisque, in quantum certo fieri potuit, explicationem adjunxi. In vocum autem interpretatione nihil duxi antiquius, quam omnes earum significationes justo ordine, quo aliae alias excipiant, complecti variamque potestatem et perspicue et breviter *) recensere; abstinui vero ab omnibus Virorum DD., quae nonnisi ad probabilitatem accedunt, sententiis, ita ut ne quid omitterem quidem, quod hujus libelli institutioni sit accommodatum, neque tamen reciperem, quod ab ea alienum. Denique lubenter profiteor, particulas ita a me tractatas esse, ut ad earum vim et naturam potius animum adverterem, quam latinis tantum vocibus, quae illis aliquantulum responderent, interpretarer. Si qua enim in re, certe in hac parte artis grammaticae exstiterunt nostra aetate viri principes, ex quorum studiis jam uberrimi ad scholas redundarunt fructus. An vero scholis hic quoque liber, cujus optima pars illis viris debetur, aliquid emolumenti afferre queat, aequi judicent ac benevoli arbitri, quos juvabit meminisse, facilius interdum esse prolixa uti oratione, quam paucis rem comprehendere et cum brevitate conjungere perspicuitatem.

*) Ideo compendia vocabulorum crebro adhibui usu recepta illa ac satis nota. Unum refert monere, quod hic illic פ׳ (פְּלוֹנִי *aliquis*) addidi nominibus hebr., quae cum aliis nominibus conjuncta adnotatum capiunt significatum.

א

אָב *m.* (*st. c.* אֲבִי, *c. suff.* אָבִי, אָבִיךָ, אֲבִיכֶם, *pl.* אָבוֹת) pater, genitor. *Dicitur etiam* de cognatis senioribus, majoribus (avis, proavis), principibus, prophetis, iisque qui patrum loco habentur; de auctore alcj. rei. — אָב לְפַרְעֹה *i. e.* consiliarius Pharaonis.

אַב *m. chald.* (*c. suff.* אֲבִי, אֲבוּךְ, אֲבוּהִי, *pl.* אֲבָהָן) pater.

אָבַב *rad. inus. arab.* viruit.

אֵב *m.* viriditas, viror. אִבֵּי herbae virides.

אֵב *m. chald.* fructus (אִנְבֵּהּ *pro* אִבֵּהּ fructus ejus).

אָבִיב *m.* spica. חֹדֶשׁ הָאָבִיב mensis spicarum, qui al. נִיסָן nominatur.

אֲבַגְתָא *N. pr.* eunuchi Abasveri.

אָבַד (*inf.* אֲבֹד, אֱבֹד, *fut.* יֹאבַד et יֹאבֵד) abiit, aberravit; interiit, periit (alicui לְ, מִן); אֹבֵד, perditus; periturus, miser. — *Pi.* אִבֵּד et *Hiph.* הֶאֱבִיד dispersit; perdidit, vastavit.

אֲבַד *chald.* (*fut.* יֵאבַד) periit. *Aph.* הוֹבֵד perdidit. *Hoph.* הוּבַד perditus fuit.

אֹבֵד *m.* (periens) pernicies.

אֲבֵדָה *f.* res perdita; locus exitiosus, orcus *i. q. sq. v.*

אֲבַדּוֹן *m.* perditio, interitus; locus perniciei, tartarus.

אַבְדָן *m.* excisio, occidio.

אָבְדָן *m.* exitium.

אָבָה (*fut.* יֹאבֶה) voluit, propensus fuit, annuit, obedivit (cupiit, indiguit).

אֵבֶה *m.* arundo, papyrus. אֳנִיּוֹת אֵבֶה, naves arundineae.

אֶבְיוֹן *m.* (indigens) egenus; miser.

אֲבִיּוֹנָה *f.* bacca capparis, qua ad cupiditatem excitandam veteres utebantur.

אֲבוֹי vae! eheu! (vox dolentis.)

אִבְחַת חֶרֶב, אִבְחָה *f.*; אִבְחַת חֶרֶב, comminatio gladii, gladius minans. *Al.* apertio gladii, gladius strictus.

אֲבַטִּחִים *m. pl.* pepones. *v.* בטח.

אֲבִי *N. pr.* matris Hiskiae.

אֲבִיאֵל (pater robustus) *N.*

pr., avus Sauli; 2) dux militum Davidis.

אֲבִיאָסָף, אֶבְיָסָף (pater collectionis) *N. pr.* Korachitae.

אֲבִיגַיִל, אֲבִיגַל (cuj. pater exsultatio) uxor Nabali; 2) soror Davidis.

אֲבִידָן (pater judicis) *N. pr. m.*

אֲבִידָע (pater scientiae) *N. pr. m.*

אֲבִיָּהוּ, אֲבִיָּה (cuj. pater Iehova), אֲבִיָּם *N. pr.* Abijae fil. Rehabeami; 2) alii huj. nom.

אֲבִיהוּא *N. pr.* fil. Aaronis.

אֲבִיהוּד *N. pr. m.*

אֲבִיהַיִל *N. pr. m.*

אֲבִיחַיִל (pater robustus) *N. pr.*, uxor Rehabeami; 2) pater Estheris; 3) alii huj. nom.

אֲבִיטוּב (pater bonitatis) *N. pr. m.*

אֲבִיטַל *N. pr.*, coniux Davidis.

אֲבִימָאֵל *N. pr.* Ioctanitae.

אֲבִימֶלֶךְ (pater regis) *N. pr.* regum Philistaeorum.

אֲבִינָדָב (pater ingenui) *N. pr.* fil. Isai; 2) fil. Sauli et aliorum.

אֲבִינֹעַם (pater jucunditatis) *N. pr. m.*

אֲבִינֵר, אַבְנֵר (pater lucis) *N. pr.* ducis milit. Sauli.

אֲבִיעֶזֶר (pater auxilii) *N. pr.* fil. Gileadi.

אָבִיר, אַבִּיר *v.* אבר.

אֲבִירָם (pater altitudinis) *N. pr. m.*

אֲבִישַׁג *N. pr. f.*

אֲבִישׁוּעַ (p. salutis) *N. pr. m.*

אֲבִישׁוּר (p. muri) *N. pr. m.*

אֲבִישַׁי, אַבְשַׁי (p. doni) *N. pr. m.*

אֲבִישָׁלוֹם, אַבְשָׁלוֹם (p. pacis) *N. pr.*, socer Rehabeami.

אֶבְיָתָר (p. abundantiae) *N. pr. m.*

אָבַךְ — *Hithp.* sursum volvi.

I. אָבַל (*fut.* יֶאֱבַל) luxit, moeruit. — *Hiph.* הֶאֱבִיל moerore afflixit. — *Hithpa.* הִתְאַבֵּל moestum se praebuit, luxit.

אָבֵל *m.*, (*st. c.* אֲבֵל־, אֲבֶל־, *pl.* אֲבֵלִים) אֲבֵלָה *f.* lugens.

אֵבֶל *m.* (*c. suff.* אֶבְלִי) luctus, plangor.

II. אָבַל *rad. inusit. arab.* humidum fuit.

אָבֵל campus herbosus. *Inde haec nom. pr.:* אָבֵל, אָבֵל בֵּית־מַעֲכָה, א׳ מַיִם urbs Manassitar. 2) א׳ הַשִּׁטִּים locus in Moabitide. 3) א׳ כְּרָמִים pagus Ammonit. 4) א׳ מְחוֹלָה pagus in tribu Issaschar; *nom. gent.* מְחֹלָתִי. 5) א׳ מִצְרַיִם area trans Iordanem.

אֲבָל profecto, utique; veruntamen, immo.

אֻבָל, אוּבָל *v.* יבל.

אֶבֶן *f.* (*pl.* אֲבָנִים, אַבְנֵי) la-

pis; לְאֶבֶן instar lapidis; אֶבֶן יָד l. qui manu projici potest, (אֲבָנִים גְּדֹלוֹת) א׳ בָּרָד l. grandinis; 2) l. pretiosus, אַבְנֵי־אֵשׁ lapp. splendentes. 3) pondus (אֶבֶן וָאֶבֶן pondera diversa); perpendiculum. — *Metaph. de firmitate praesidii et duritie animi.* — *N. pr.* אֶבֶן עֵזֶר (l. auxilii) et אֶבֶן הָאֶזֶל (l. abitus).

אֶבֶן *f. chald.* (*st. emph.* אַבְנָא) lapis.

אֹבֶן *m., dual.* אָבְנַיִם sella parturientium s. labrum balnei; rota figlina.

אֲבָנָה *N. pr. v.* אֲמָנָה.

אַבְנֵט *v.* בנט.

אַבְנֵר *N. pr. v.* אֲבִינֵר.

אבס — *part.* אָבוּס saginatus.

אֵבוּס (*pl.* אֲבוּסִים) praesepe, stabulum.

מַאֲבוּס *m.* granarium, horreum.

אֲבַעְבֻּעֹת *v.* בוע.

אֶבֶץ *N. pr.* urbis in tribu Issaschar.

אִבְצָן *N. pr.* judicis Isr.

אָבָק *m.* pulvis (isque tenuis, qui facile per aërem fertur).

אֲבָקָה *f.* אַבְקַת רוֹכֵל pulvis (aromaticus) negotiatoris.

נֶאֱבַק *Niph.* luctari (quia luctando pulvis excitatur).

אבר *K. inus.* validus fuit. — *Hiph.* הֶאֱבִיר sublime elatus est, evolavit.

אֵבֶר *m.* penna; ala.

אֶבְרָה *f. id.*

אָבִיר *m.* fortis, heros (nomen honor. Dei).

אַבִּיר *m.* robustus, fortis (אַבִּירִים validi *i. e.* tauri *s.* equi); potens, nobilis, אַבִּיר הָרֹעִים princeps pastorum.

אַבְרָם (pat. excelsus) אַבְרָהָם (p. multitudinis) *Nom. pr.* Ἀβραάμ.

אַבְרֵךְ *inf. abs. chald. a* בְּרַךְ *pro imperat.* flectite genua! *Al. e lingua aegypt. deriv., ut signif.*: caput demittite! *Gen.* 41, 43.

אבישי *v.* אַבְשַׁי.

אַבְשָׁלוֹם (pater pacis) *N. pr.* fil. Davidis.

אָגֵא (profugus) *N. pr. m.*

אֲגַג *N. pr.* regum Amalekit.

אֲגָגִי *cognomen* Hamanis.

אָגַד *inus. chald.* colligavit.

אֲגֻדָּה *f.* ligamen, nodus; fascis; agmen hominum; fornix, coelum fornicatum.

אֱגוֹז *m.* nux.

אָגוּר (congregatus, socius) *N. pr. m.*

אֲגוֹרָה *v.* אגר.

אָגַל *rad. inus. arab.* coërcuit, conclusit.

אֶגֶל *m.* אֶגְלֵי טָל receptacula roris. (*Al.* guttae roris.)

אֶגְלַיִם (geminae piscinae) *N. pr.* pagi Moabit.

אָגַם *rad. inus. arab.* fer-

buit; אָגַם corrupta fuit (aqua), putruit; fastidivit, animi aegritudine laboravit, *cf.* עגם.

אָגָם *m.* (*pl.* אֲגַמִּים, אַגְמֵי) stagnum; palus arundinosa, arundinetum.

אָגֵם *m.* tristis.

אַגְמוֹן *m.* ahenum, lebes; arundo, juncus; funis junceus s. sparteus.

אָגַן *rad. inus. arab.* contudit, fullonica arte purgavit.

אַגָּן *m.* אַגָּנָה *f.* (*pl.* אַגָּנוֹת) labrum balnei, pelvis.

אֲגַף, אֲגַפֶּיךָ *m., pl.* אֲגַפִּים alae exercitus; *cf.* גַּף.

אָגַר (*fut.* יֶאֱגֹר) collegit, congessit.

אֲגוֹרָה *f.* nummulus, ὀβολός.

אִגְּרָא *f. chald. st. emph.*

אִגַּרְתָּא *i. q. sq. v.*

אִגֶּרֶת *f.* (*pl.* אִגְּרוֹת) epistola (ἀγγάρῳ tradita).

אֲגַרְטָל *m.* pelvis.

אֶגְרוֹף *v.* גרף.

אֵד *v.* איד.

אָדַב *K. inus.* contabuit. — *Hiph.* defatigavit, confecit. (לְהַאֲדִיב *pro* לַאֲדִיב *inf.*)

אַדְבְּאֵל (miraculum Dei) *N. pr. m.*

אֲדַד *N. pr. m.*

אִדּוֹ *N. pr. m.*

אֲדֹנָי, אָדוֹן *v.* דון.

אֲדוֹרַיִם (colles gemini) *N. pr.* urbis Iudae.

אֲדוֹרָם *N. pr. m.*

אֱדַיִן *chald. adv.* tunc; בֵּאדַיִן eo ipso tempore; מִן אֱדַיִן ab illo tempore.

אַדִּיר *v.* אדר.

אֲדַלְיָא *N. pr. m.*

אָדַם rubuit, fuscus fuit. — *Pu. part.* מְאָדָּם rubicundus. — *Hiph.* rubrum esse. — *Hithp.* rubescere, rutilare.

דָּם *m.* (*st. c.* דַּם, *c. suff.* דָּמוֹ, דִּמְכֶם, *pl.* דָּמִים, דְּמֵי) sanguis, דַּם נָקִי sanguis insons, insons ipse. אִישׁ דָּמִים homo sanguinolentus. 2) caedes, nex; גֹּאֵל הַדָּם vindex caedis; אֵין לוֹ דָּם non est caedis reus; בֵּית הַדָּמִים domus caede inquinata. 3) דַּם עֲנָבִים sanguis uvarum, vinum. — *Cf.* דמה.

אָדָם *m.* homo (*collect.* homines, כָּל־אָדָם omnes homines); vir. בֶּן־אָדָם, homo, mortalis; בְּנֵי אָדָם homines. — *N. pr.* primi hominis; 2) urbis ad Iordan.

אָדֹם, אָדוֹם *m.* אֲדֻמָּה *f.* ruber, fuscus.

אֱדֹם (rufus) *N. pr. m.* Esavi; *fem.* terra Edomitica. — אֲדֹמִי Edomita, Idumaeus.

אֹדֶם *m.* gemma rubicunda.

אֲדַמְדָּם *m.* (*f.* אֲדַמְדֶּמֶת, *pl.* אֲדַמְדַּמּוֹת) subrufus.

אֲדָמָה *f.* terra; humus; ager (אִישׁ א׳ agriculturae deditus); regio; univ. terra.— *N. pr.* urbis in tribu Naphth.

אֲדָמָה (rubra) *N. pr.* urbis, quae in mari mort. submersa est.

אַדְמוֹנִי rufus, πυῤῥάκης.

אֲדָמִי (humana) *N. pr.* urbis in tribu Naphth.

אַדְמָתָא (terra) *N. pr. m.*

אֶדֶן *m.* (*pl.* אֲדָנִים) basis, stylobates; fundamentum.

אַדָּן, אַדּוֹן *N. pr. m.*

אָדַר *Kal. inus.* amplus, magnificus fuit. — *Niph. part.* נֶאְדָּר, *c. jod. parag.* נֶאְדָּרִי magnificus. — *Hiph.* (*fut.* יַאְדִּיר) illustravit.

אַדִּיר amplus, ingens; nobilis, illustris. — *Subst.* princeps.

אֶדֶר *m.* vestis ampla, pallium; amplitudo, magnificentia.

אַדֶּרֶת *f.* (*c. suff.* אַדַּרְתּוֹ) pallium, א׳ שִׁנְעָר p. babylonicum, א׳ שֵׂעָר p. pilosum. 2) magnificentia.

אֲדַרְגָּזְרִין *chald. pl.* judices primarii.

אַדָּר *N. pr.* loci Iud.

אֲדַר *v.* נדר.

אֲדָר *m. nom.* mensis XII. Febr. et Martio nostro respond.

אַדְרַזְדָּא *chald.* cito. (*Al.* recte, diligenter.)

דַּרְכְּמוֹן, אֲדַרְכּוֹן δαρεικός, nummus Pers. aureus.

אַדְרַמֶּלֶךְ (rex magnif.) *N. pr.* Dei Sippharenorum; 2) fil. Sanheribi.

אֶדְרָע *v.* דרע.

אֶדְרֶעִי *N. pr.* urbis Basanit. 2) urb. in tribu Naphthali.

אָדַשׁ, *inf.* אָדוֹשׁ *i. q.* דּוּשׁ triturare, tribulis exterere.

אָהֵב *et* אָהַב (*inf. c.* אֱהֹב, אַהֲבָה, *imp.* אֱהַב, *fut.* יֶאֱהַב, *p.* 1. אֹהַב *et* אֵהַב) amavit, dilexit; delectatus est, optavit; *part.* אֹהֵב (*pl.* אֹהֲבִים, *fem.* אֹהֶבֶת) amicus.— *Niph. part. pl.* נֶאֱהָבִים amati, amabiles.— *Pi. part.* מְאַהֵב amator.

אַהֲבָה *f.* amor; amata.

אֲהָבִים *pl. m.* (*sing.* אַהַב) amores; deliciae.

אֹהָבִים *pl. m.* (*sing.* אֹהַב) *id.*

אֹהַד *N. pr.* fil. Simeonis.

אֲהָהּ ah! heu! (vox dolentis).

אַהֲוָא *N. pr.* regionis et fluvii.

אֵהוּד *N. pr.* judicis.

אֱהִי *i. q.* אַיֵּה ubi?

אָהַל (*fut.* יֶאֱהַל) tentorium constituit, in tentoriis vixit. *Pi. fut.* יַהֵל *pro* יְאַהֵל *id.* — II) *i. q.* הָלַל splenduit.

אֹהֶל *m.* (*c.* ה *parag.* אֹהֱלָה, *c. suff.* אָהֳלִי, אָהָלְךָ, *syr.* אָהֳלֶךָ, *pl.* אֹהָלִים, *syr.* אָהֳלִים,

אָהֳלֵי) tentorium; domicilium quodvis. — *N. pr. m.*

אָהֳלָה *N. pr. f.*

אָהֳלִיאָב *N. pr. m.*

אָהֳלִיבָה *N. pr. f.*

אָהֳלִיבָמָה *N. pr.* uxoris Esavi.

אֲהָלִים *m. pl.* אֲהָלוֹת *f.* ξυλαλόη, ἀγάλλοχον, lignum aloës.

אָהַר *rad. inus. syr.* libidinosus.

אַהֲרֹן *N. pr.* fratris Mosis. בֵּית א׳, בְּנֵי א׳ Aharonitae.

אוֹ *conj.* aut, vel, sive. יָמִים אוֹ עָשׂוֹר multos dies vel (saltem) decem. 2) *pro* אוֹ כִּי aut si. 3) אוֹ-אוֹ sive-sive.

אָן *v.* אוה.

אוּאֵל *N. pr. m.*

אוב *rad. inus. arab.* noctu ivit aquatum.

אוֹב *m.* (*pl.* אוֹבוֹת) uter aquarius; 2) νεκρόμαντις, qui mortuos ex orco evocans futura vaticinatur; 3) necromantia.

אֹבוֹת *N. pr.* loci in deserto.

אוּבַיל *N. pr. m.*

אוּבָל *v.* יבל.

אוד *rad. inus. arab.* incurvavit, gravavit; — II) *arab.* durus, validus fuit; — III) *aethiop.* se vertit, circumivit.

אֵד *m.* vapor, nebula.

אוּד *m.* torris fumans, titio.

אוֹדוֹת *pl. f.* caussae. — עַל אוֹדוֹת (*et* אֶל *pro* אֶל) propter; עַל אֹדוֹתַי propter me, עַל אוֹדוֹתֶיךָ propter te.

אֵיד *m.* onus, aerumna.

מְאֹד *m.* robur, vehementia; בְּכָל־מְאֹדֶךָ omni robore tuo, בִּמְאֹד מְאֹד summa contentione, עַד לִמְאֹד, עַד מְאֹד usque ad contentionem, vehementer. 2) *adv.* vehementer, valde.

אָוָה *K. inus. arab.* flexit, devertit; inclinavit voluntatem, cupivit; *Pi.* אִוָּה (*fut.* יְאַוֶּה) cupivit, expetiit. *Hithpa.* הִתְאַוָּה (*fut. apoc.* יִתְאָו) concupivit. — II) *arab.* ejulavit, ululavit. — III) *i. q.* תָּאָה metari, designare. *Hithp.* sibi designavit *s.* metatus est.

אַו *s.* אַו *m.* concupiscentia.

אַוָּה *f.* desiderium, concupiscentia.

מַאֲוַי *m.* — *pl.* מַאֲוַיִּים desideria.

תַּאֲוָה *f.* desiderium; optatum; delectatio; prava cupiditas. — *Cf.* תאה.

אוֹי, אוֹיָה vae! heu! (vox dolentis et comminantis.)

אוֹת *com.* (*pl.* אֹתוֹת) signum: vexillum; nota, insigne (sacrum); monumentum, documentum; ostentum, miraculum.

אָת *chald. pl.* אָתִין *id.*
אִי *m.* (*pl.* אִיִּים) terra solida (oppos. aquae); terra maritima, ora, insula; אִיֵּי הַגּוֹיִם et אִיֵּי הַיָּם terrae occident. Hebraeis minus cognitae. — II) אִיִּים *m.* (ululantes) thoës (*Schagal*). — III) *interj.* vae! — *Al. v. s.* אוֹי.
אוּזָי *N. pr. m.*
אוּזָל *N. pr.* urbis in Arabia (*fort.* Sanaa).
אֱוִי *N. pr.* regis Midian.
אָוַל *rad. inus. i. q.* יאל.
אֱוִיל stultus; impius. — *Cf.* מְרֹדַךְ.
אֱוִילִי *id.*
אִוֶּלֶת *f.* (*c. suff.* אִוַּלְתִּי) stultitia; peccatum.
אוּל et איל *rad. inus. arab.* prior fuit; validus, potens fuit.
אוּל *m.* princeps; corpus.
אוּלַי *adv.* fortasse; si forte.
אוּלָם, אֵלָם (*pl.* אֵלַמִּים) vestibulum, porticus. — II) *partic.* contra, veruntamen, nihilominus. — III) *N. pr. m.*
אַיִל *m.* (*st. c.* אֵיל, *pl.* אֵילִים) aries; ornamentum architect. januarum et parietum, crepido.
אֱיָל *m.* robur, vis.
אֱיָלוּת *f.* robur, vis.
אַיָּל *com.* cervus, cerva.
אַיָּלָה *f.* (*pl.* אַיָּלוֹת, *st. c.* אַיְלוֹת) cerva.
אַיֶּלֶת *f.* cerva; אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר *Ps.* 22. *nom.* carminis, ad cujus modum Ps. canendus.
אַיִל *m.* (*pl.* אֵלִים, אֵילִים) princeps, potens; terebinthus (arbor celsa et crassa).
אֵילִם *N. pr.* stationis Israelit. in Arabia. *Exod.* 15.
אֵל (*c. suff.* אֵלִי, *pl.* אֵלִים, אֵלִם) potens, heros; vis, potestas, יֶשׁ לְאֵל יָדִי permissum est potestati manus meae, est in mea potestate. — 2) Deus (s. verus s. falsus), בְּנֵי אֵלִים filii Dei, angeli. — 3) *signif.* originem div. et praestantiam alicuj. rei: אַרְזֵי אֵל cedri divinae s. altae. — *Nomm. pr. v. s. ll.*
אֵלָה *f.* terebinthus; *cf.* אַיִל.
אַלּוֹן *m.* arbor alta, quercus.
אֵלָם, אֵילָם *m.* porticus.
אִילָן *m. chald.* arbor.
אוּלַי *N. pr.* Eulaei, fluvii Pers.
אוֹמָר *N. pr. m.*
און et אין *rad. inus. arab.* אוּן potentem, validum esse. — אִין defatigatum, nullum esse.
אָוֶן *m.* (*c. suff.* אוֹנִי, אוֹנְךָ, אוֹנָם, *pl.* אוֹנִים) vanitas, vanum, quod nihili habendum est; idolum: בֵּית אָוֶן domus idolorum; בִּקְעַת אָוֶן vallis idolorum *i. e.* vallis Damasc.

2) pravitas, nequitia; 3) miseria, calamitas, בֶּן־אוֹנִי filius dolore me afficiens.

און אוֹן *m.* (*c. suff. sicut* אֹנֶךָ) robur, vis; רֵאשִׁית הָאוֹן primus facultatis (virilis) *i. e.* primogenitus. 2) opes, divitiae.

אין אַיִן *st. c.* אֵין vacuitas, defectus, nihilum. — non esse (*sq. partic. verbi alicujus*) אֵין בַּבּוֹר non erat in fovea, אֵין יֹצֵא וְאֵין בָּא erat neque exiens, neque intrans; אֵין לִי non est mihi; אֵין לָבוֹא non licet venire; אֵין דָּבָר, מְאוּמָה nihil, אֵין כֹּל plane nihil; אֵינֶנִּי non est (amplius). — 2) *c. pronom. person.* אֵינֶנִּי, אֵינְךָ, אֵינֵךְ, אֵינֶנּוּ, אֵינֶנָּה, אֵינְכֶם, אֵינָם et אֵינֵימוֹ, non sum (eram, ero), non es etc. 3) *c. praeposit.* בְּאֵין dum non est (erat), priusquam, sine; כְּאַיִן tantum non, propemodum; לְאֵין ei cui non est, ita ut non sit; מֵאַיִן quia non est.

אין *i. q.* אין 1 *Sam.* 21, 9.

אִי (*fort. ab* אין) non, *Iob.* 22. — אִי־כָבוֹד (ignobilis) *N. pr. m.*

תְּאֵנָה *f.* (*pl.* תְּאֵנִים) ficus (arbor et fructus). יָשַׁב תַּחַת תְּאֵנָתוֹ sub ficu sua sedet *i. e.* placide et fortunate vivit.

תְּאֻנִים *m. pl.* defatigationes, labor multus.

אוֹן (robur) *N. pr. m.* — II) אוֹן, אֹן (*aegypt.* lux) Heliopolis, urbs Aegypt.

אוֹנוֹ (validus) *N. pr.* urbis in tribu Benjam.

אוֹנָם (validus) *N. pr. m.*

אוֹנָן (robustus) *N. pr.* fil. Iudae.

אוּפָז *N. pr.* regionis auriferae. (*fort. i. q. sq. v.*)

אוֹפִר, אוֹפִיר *N. pr.* regionis auro, gemmis et ligno pretioso praedivitis.

אוֹפָן *v.* אפן.

אוץ arctus, angustus fuit; pressit, ursit; se incitavit, festinavit, se subtraxit. — *Hiph.* ursit, institit (alicui בְּ).

אוֹצָר *v.* אצר.

אור lucidum fieri, illucescere; *impers.* אוֹר illucescit; *imperat.* אוֹרִי collustretur. — *Niph.* נָאוֹר (*fut.* יֵאוֹר, יֵאֹר) illucescere, clarescere; *part.* נָאוֹר illustris.— *Hiph.* הֵאִיר (*fut. apoc.* יָאֵר) collustrare, illustrare, incendere; ה׳ פְּנֵי, עֵינֵי פ׳ oculos, faciem alicujus collustrare, exhilarare alqm.; ה׳ פָּנָיו (*sq.* עַל, לְ, בְּ, אֶת, אֶל) splendentem faciem alicui advertere, propitium se praebere.

אוֹר *m.* (*fem. Iob.* 36, 32.) lux, splendor; אוֹר חַיִּים

lux vitae, א׳ פָּנִים vultus hilaris, hilaritas, benevolentia; 2) *symb.* felicitatis salutisque et intelligentiae.— *pl.* אוֹרִים lumina, sidera Ps. 136, 7.

אוּר *m.* ignis. — 2) *N. pr. m.* — 3) אוּרִים וְתֻמִּים (אֻרִים) *LXX.* δήλωσις καὶ ἀλήθεια, lumina et veritas, sortes sacrae, quibus conjiciebatur, quid esset agendum, quid omittendum. 4) אֻרִים (regiones lucis) *N. pr.* regionis. 5) אוּר כַּשְׂדִּים Ur Chaldaeorum, urbs Mesopotamiae.

אוֹרָה *f.* lux; 2) *pl.* אוֹרוֹת herbae, olera.

מָאוֹר *m.* lux; מְאוֹרוֹת lumina, sidera. 2) candelabrum, מְנֹרַת־הַמָּאוֹר candelabrum (in tentorio sacro).

מְאוּרָה *f.* foramen, specus.

אֻרוֹת *v.* ארה.

אוּרִי (igneus) *N. pr. m.*

אוּרִיאֵל (ignis Dei) *N. pr. m.*

אוּרִיָּה (lux Dei) *N. pr. m.* conjugis Bathsebae; 2) sacerdotis regn. Ahaso.

אוֹת *subst. v.* אָוָה.

אות *s.* אית. — *Niph.* (*fut. pl. p.* 1. נֵאוֹת, *p.* 3. יֵאוֹתוּ) consentire, morem gerere.

אָז *adv.* tunc, tum (de temp. praeterito et futuro). — מֵאָז (מִן־אָז) ab antiquo tempore, antiquitus, olim, antea; 2) inde ab, ex quo: מֵאָז אַפֶּךָ ex quo tua ira (exarsit), מֵאָז בָּאתִי ex quo veni; *c. infin.* מ׳ דַּבֶּרְךָ ex quo locutus es.

אֱזַי tunc *Ps.* 124.

אזא *s.* אֲזָה *chald.* accendit.

אזב *rad. inus. arab.* hirsutus fuit; unde videtur derivandum

אֵזוֹב *m.* hyssopus.

אֶזְבַּי *N. pr. m.*

אֲזַד *chald.* abiit, exivit.

אֵזוֹר *v.* אזר.

אַזְכָּרָה *v.* זכר.

אָזַל abiit; defecit, consumtus est; — II) texuit, nevit. *Py. part.* מְאוּזָּל textum.

אֲזַל *chald.* abiit, discessit.

אֶזֶל *m.* abitus, 1 *Sam.* 20, 19. (*Aliis est N. pr.*)

אזן *denom. ab* אֹזֶן *q. cf.* — II) *Piel* אִזֵּן ponderavit; exploravit.

מֹאזְנַיִם *dual.* lanx gemina, bilanx, libra.

מֹאזְנַיָּא *chald. id.*

אָזֵן *m., pl.* אֲזֵנִים supellex, arma.

אֹזֶן *f.* (*c. suff.* אָזְנִי, *dual.* אָזְנַיִם) auris; בְּאָזְנֵי פ׳ audiente aliquo, coram alqo.

הֶאֱזִין *Hiph.* audivit, attendit ad alqd. *sq.* לְ, אֶל, עַד, עַל;

de Deo: exaudivit, preces admisit; *de hominibus:* obedivit.

אַזְנוֹת־תָּבוֹר *N. pr.* urbis in tribu Naphthali.

אָזְנִי (auritus) *N. pr. m. Num.* 26, 16.

אֲזַנְיָה (quem Ieh. audit) *N. pr. m.*

אֻזֵּן שֶׁאֱרָה *N. pr.* pagi.

אֲזִקִּים *v.* זקק.

אָזַר (*imp.* אֱזֹר, *fut.* יֶאְזֹר, *c. suff.* יְאַזְּרֵנִי) cinxit; se accinxit; *trop.* אָזְרוּ חָיִל se robore accinxerunt. — *Niph. part.* נֶאְזָר accinctus. — *Pi.* accingere alqm. aliqua re. — *Hithpa.* se accinxit, se armavit.

אֵזוֹר *m.* cingulum; catena.

אֶזְרוֹעַ *i. q.* זְרוֹעַ *v.* זרע.

אֶזְרָחִי, אֶזְרָח *v.* זרח.

אָח *m.* (*st. c.* אֲחִי, *c. suff.* אָחִי, אָחִיךָ, אָחִינוּ, אֲחִיכֶם; *pl.* אַחִים, אֲחֵי, *c. suff.* אֶחָיו, אַחֶיךָ, אַחֵינוּ, אֲחֵיכֶם) frater; consanguineus quivis; *trop.* popularis; socius. — אִישׁ מֵעַל אָחִיו alter ab altero; אִישׁ אֶל אָחִיו alter adversus alterum. — *Nomm. pr. v. infra s. ll.*

אַח *chald.* frater.

אַחֲוָה *f.* fraternitas.

אָחוֹת *f.* (*c. suff.* אֲחוֹתִי, *pl.* אַחָיוֹת, *c. suff.* אַחְיוֹתַי, אֲחוֹתֵךְ) soror; consanguinea; socia; popularis. — אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ altera ad alteram.

אָהּ *interj.* eheu! (dolorem signif.)

אחח *inus* οἰμώζειν, ejulare, *unde deriv.*

אֹחִים *m. pl.* animalium ululantium genus; *Al.* clamores, ululatus.

אָח *f.* olla (prunis ardentibus impleta) *Ierem.* 36.

אַחְאָב (frater patris) *N. pr.* regis Isr.

אַחְבָּן *N. pr. m.*

אֶחָד *st. c.* אַחַד *m.* אַחַת *in pausa* אֶחָת *f.* unus, una. 2) primus (*in numerandis diebus mensium*), בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ primo mensis die, שְׁנַת אַחַת primus annus; *continuo repetitum:* unus, alter, tertius. לֹא, אֵין אֶחָד ne unus quidem, nemo. 3) unicus, singularis. 4) quidam, τίς; א' הָעָם aliquis e populo, נָבִיא א' προφήτης τις. — אַחַת, בְּאַחַת (*sc.* פַּעַם) semel; simul. — כְּאִישׁ אֶחָד, כְּאֶחָד una, simul, pariter. — *pl.* אֲחָדִים uni iidemque; uniti, conjuncti; aliquot.

אָחַד — *Hithpa.* se conjungere *Ez.* 21.

חַד *chald.* unus; primus; aliquis.

אָחוּ *m.* quidquid virens in palude nascitur, iuncus.

אֲחוּד (conjunctio) *N. pr. m.*

אַחֲוָה et אָחוֹת *v.* אָח.

אַחֲוָה *v.* חוה.

אֲחוֹחַ, אֲחִיָּה *N. pr. m.; patron.* אֲחֹחִי.

אֲחוּמַי *N. pr. m.*

אָחוֹר *v.* אחר.

אָחַז (*inf. c.* אֱחֹז, *c. praef.* בֶּאֱחֹז, *imper.* אֱחֹז, *fut.* יֹאחַז et יֶאֱחֹז) prehendit, excepit, cepit; elegit sorte; tenuit; adhaesit; clausit. — *Niph.* prehensus, captus est; possedit. — *Pi.* occlusit, operuit. — *Hoph.* inclusus, adiunctus est.

אָחָז *N. pr.*, Ahasus, rex Iud. 2) al. huj. nom.

אֲחֻזָּה *f.* possessio, mancipium, ager.

אַחְזַי *N. pr. m.*

אֲחַזְיָה et אֲחַזְיָהוּ *N. pr.*, Ahasja, fil. Ahabi, rex Isr. 2) fil. Iorami, rex Iud.

אֲחֻזָּם *N. pr. m.*

אֲחֻזַּת *N. pr. m.*

אֲחִי *N. pr. m.*

אַחְאָב *N. pr. m.*

אֲחִידָה *v.* חוד.

אֲחִיָּה (amicus Dei) *N. pr. m.*

אֲחִיהוּד (amicus Iudaeorum) *N. pr. m.*

אַחְיוֹ *N. pr. m.*

אֲחִיחֻד *N. pr. m.*

אֲחִיטוּב (amans boni) *N. pr. m.*

אֲחִילוּד (frater nati) *N. pr. m*

אֲחִימוֹת (fr. mortis) *N. pr. m.*

אֲחִימֶלֶךְ (fr. regis) *N. pr. m*

אֲחִימָן (fr. doni) *N. pr. m.*

אֲחִימַעַץ (fr. irae) *N. pr. m.*

אַחְיָן (fraternus) *N. pr. m.*

אֲחִינָדָב (frater ingenui) *N. pr. m.*

אֲחִינֹעַם (cuj. amica jucunditas) *N. pr. f.*

אֲחִיסָמָךְ (frater praesidii) *N. pr. m.*

אֲחִיעֶזֶר (fr. auxilii) *N. pr. m.*

אֲחִיקָם (fr. inimici) *N. pr. m.*

אֲחִירָם (fr. alti) *N. pr. m.*

אֲחִירַע (fr. mali) *N. pr. m.*

אֲחִישַׁחַר (frater aurorae) *N. pr. m.*

אֲחִישָׁר (fr. cantoris s. probi) *N. pr. m.*

אֲחִיתֹפֶל (fr. stultitiae) *N. pr. m.*

אַחְלָב (foecunditas) *N. pr.* loci in tribu Ascher.

אַחְלַי (utinam!) *N. pr.*

אַחֲלַי, אַחֲלֵי utinam! *v.* חלה.

אַחְלָמָה *v.* חלם.

אֲחַסְבַּי *N. pr. m.*

אַחְמְתָא Ecbatana, urbs Mediae.

אָחַר posterior fuit, cunctatus est. *fut. p.* 1. אֵחַר *Gen.* 32, 5.— *Pi.* אֵחַר (*fut.* יְאַחֵר) tardavit, moratus est alqm.; commoratus est. — *cf.* יָחַר.

אָחוֹר (*pl.* אֲחֹרִים) pars po-

sterior, postica; regio versus occidentem. — *adv.* pone; retro, retrorsum. בְּאָחוֹר, לְאָחוֹר, מֵאָחוֹר a tergo. — לְאָחוֹר in posterum *Ies.* 41. 42.

אַחֵר *m.* אַחֶרֶת *f.* (*pl.* אֲחֵרִים, אֲחֵרוֹת) alius, alia. א׳ אֱלֹהִים alii dii *i. e.* idola. — 2) *N. pr. m.*

אַחַר pars postica. — *adv. temp. et loci:* pone, post. — *praepos.* pone, post: הָלַךְ א׳ sequi. א׳ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה post has res, postea. א׳ דַּבֵּר פּ׳ postquam locutus est. — *pl. st. c.* אַחֲרֵי (*cum suff.* אַחֲרַי, אַחֲרֶיךָ, אַחֲרָיו) pone, post. א׳ כֵן postea, אַחֲרֵי כֵן אֲשֶׁר posteaquam. — *c. praefixis:* מֵאַחַר, מֵאַחֲרֵי (hinter etwas weg), מֵא׳ כֵן postea. אֶל מֵאַחֲרֶיהָ a tergo ejus. אֶל אַחֲרֵי post. עַל א׳ pone.

אַחֲרוֹן *m.* אַחֲרוֹנָה *f.* posticus, posterior; occidentalis, הַיָּם הָא׳ mare mediterraneum. 2) posterus הוֹר א׳ generatio postera, אַחֲרֹנִים posteri. בָּאַחֲרוֹנָה, לָאַחֲרוֹנָה postea.

אָחֳרִי *chald. adj. fem.* alia.

עַד־אָחֳרֵין *chald.* ad postremum, tandem.

אַחֲרִית *f.* postremum, extremum; 2) exitus, finis, א׳ הַשָּׁנָה finis anni; 3) tempus futurum, א׳ הַיָּמִים aetas futura; 4) posteritas, posteri.

אָחֳרָן *chald. m.* alius.

אֲחֹרַנִּית *adv.* retrorsum, retro.

אַחְרַח (post fratrem) *N. pr. m.*

אַחַרְחֵל (pone murum) *N. pr. m.*

אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים *m. pl.* archisatrapae, qui provinciis praeerant. — ־ין *chald. id.*

אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ *N. pr.* regum Pers.

אֲחַשְׁרשׁ *id.*

אֲחַשְׁתָּרִי *N. pr. m.* (*deriv. a sq. v.*)

אֲחַשְׁתְּרָנִים *m. pl.* muli.

אָחַת *v.* אֶחָד.

אָטָד *m.* rhamnus paliurus (frutex spinosus).

אֵטוּן *m.* filum; linteum, ὀθόνη.

אטט *rad. inus. arab.* tenuem sonum edidit.

אַט *m.* levis strepitus: murmur, *pl.* אִטִּים submissa voce loquentes, necromantes. 2) lenis *s.* tardus incessus. — *adv.* אַט, לְאַט, לָאַט leniter, lente; לְאִטִּי ad meam lenitatem, commode.

אָטַם clausit, obturavit. — *Hiph. id.* יַאְטֵם אָזְן obturat aurem.

אָטַר clausit, *fut.* יֶאְטַר *Ps.* 69, 16.

אָטַר clausus, ligatus. א'יָד יְמִינוֹ ligatus manu dextra h. e. scaevola, qui dextra uti nequit.

אָטֵר *N. pr. m.*

אִי *v.* אָוָה *et* און.

אַי ubi? — *c. suff.* אַיֶּכָּה ubi es? אַיּוֹ ubi est? אַיָּם ubi sunt illi? — *c. al. pronom. et adv.* אֵי זֶה quis? quae? ubi? אֵי מִזֶּה unde? אֵי לָזֹאת quare? cur? — *c.* ה *demonstr.* אַיֵּה ubi?

אֵיכָה ubi? quomodo? — אֵיךְ (*apocop.*) quomodo? — *Utrumque interdum indicat vocem querulam.*

אֵיכֹה (Kri אֵיכוֹ) ubi?

אֵיכָכָה quomodo?

אַיִן ubi? מֵאַיִן unde? — *aliud v. s.* און.

אֵיפֹה ubi? quomodo?

אָן (*contr. ex* אַיִן) ubi? quo? מֵאָן unde? עַד־אָן quousque? — *c.* ה *parag.* אָנָה quo? quorsum? ubi? עַד־אָנָה quousque? quamdiu? אָנָה וָאָנָה huc aut illuc.

אָיַב odit, infensus est. — *part.* אוֹיֵב infestans; *subst.* inimicus; *fem.* אוֹיֶבֶת inimica.

אֵיבָה *f.* inimicitia.

אֵיד *v.* איד.

אַיָּה *v.* אֵי.

אַיָּה *f. nom.* avis rapacis. *LXX.* ἰκτίν. *Vulg.* vultur.— 2) *N. pr. m.*

אִיּוֹב (infestatus, aerumnosus) *N. pr.* Iobi.

אִיזֶבֶל *N. pr.* uxoris Ahabi.

אֵיךְ, אֵיכָה, *v.* אֵי.

אַיִל, אֵיל, אַיָּל *etc. v.* אול.

אֵילוֹן (arbor) *N. pr.* urbis; 2) judicis.

אֵילוֹן (*ab* אֵיל) *N. pr.* urbis.

אֵילַת (arbor) אֵילוֹת (arbores) Aelana, urbs ad mare arab. sita.

אֱיָלֻת *v.* איל.

אָיַם *rad. inus.* terribilis fuit; *chald. Pa.* terruit.

אָיֹם *m.* אֲיֻמָּה *f.* terribilis.

אֵימָה *f.* (*pl.* אֵימוֹת; *c.* ה *parag.* אֵימָתָה) terror. — *pl.* אֵימִים, אֵמִים res terribiles; 2) Emaei, incolae Moabit.

אַיִן *v.* און *et* אֵי.

אֵיפָה, אֵפָה *f.* Epha, *nom. mensurae.* 2) mensura, אֵיפָה וְאֵיפָה diversa mensura, א' שְׁלֵמָה justa, integra mensura.

אֵיפֹה *v.* אֵי.

אֵיפוֹא *i. q.* אֵפוֹא.

אִישׁ *m.* (*pl.* אֲנָשִׁים, אֱנָשֵׁי *cf.* אֱנוֹשׁ, *rarius* אִישִׁים) vir, mas; maritus. 2) *collective:* viri s. incolae alicj. terrae, אִישׁ יִשְׂרָאֵל Israelitae. 3) *c. verbis, quae virtutem s. vitium signif., indicat hominem, cui virtus s. vitium tribuitur:* א' מִלְחָמָה bellator.

א׳ אֱמֻת homo fidelis, א׳ שָׂדֶה agricola. 4) aliquis, אִישׁ אִישׁ singuli; *oppos. verbis:* אָח, רֵעַ, עָמִית — אִישׁ alter — alter. 5) quisque וַיֵּלְכוּ אִישׁ לִמְקֹמוֹ iverunt in suum quisque locum; כָּל־אִישׁ unusquisque. — *impers.* כֹּה אָמַר הָאִישׁ sic dixit quisque.

אִישׁ — *Hithpal.* הִתְאוֹשֵׁשׁ (ἀνδρίζεσθαι) animum virilem sumsit, fortem se praebuit.

אִישׁוֹן *m.* homuncio, homulus; א׳ עַיִן, א׳ בַּת עַיִן pupilla oculi; א׳ חֹשֶׁךְ, לַיְלָה pupilla noctis i. e. nox media.

אִשָּׁה *f.* (*c.suff.* אִשְׁתּוֹ, אִשְׁתְּךָ, אֵשֶׁת *et* אִשְׁתֶּךָ) femina, mulier; uxor. — *Nominibus virtutum s. vitiorum appositis signif. mulier, cui ea tribuuntur.* — *cf.* אִשָּׁה *sub* אֱנָשׁ.

אִישׁ־בֹּשֶׁת *N. pr.* filii Sauli.

אִישְׁהוֹד (vir splendoris) *N. pr. m.*

אִיתַי *chald. i. q.* יֵשׁ esse; אִיתָךְ tu es, אִיתוֹהִי est ille, אִיתַנָא sumus, אִיתֵיכוֹן estis.

אִיתִיאֵל (mecum Deus) *N. pr. m.*

אִיתָמָר (insula palmae) *N. pr.* filii Aaronis.

אֵיתָן *v.* יתן.

אַךְ *adv.* tantum, tantummodo; nonnisi, אַךְ שָׂמֵחַ laetus tantum, totus laetitiae deditus; אַךְ חֹשֶׁךְ nihil nisi tenebrae. 2) tantum quod, modo (*nur so eben*). 3) tamen (*doch, jedoch*). 4) profecto.

אַכַּד (arx) *N. pr.* urbis a Nimrodo conditae, *fort.* Nisibis in Mesopotamia.

אַכְזִיב *N. pr.* urbis in tribu Ascher. 2) urbis in tribu Iud.

אַכְזָר, אַכְזְרִיּוּת *v.* כזר.

אָכִישׁ *N. pr.* regis Philist.

אָכַל (*inf.* אָכוֹל, *constr.* אֱכֹל, *c. praef.* לֶאֱכֹל, *c. suff.* אָכְלְךָ, אָכְלוֹ; *imper.* אֱכֹל, *c.* ה *parag.* אִכְלָה, *fut.* יֹאכַל *et* יֹאכֵל) edit, comedit; devoravit; *trop.* consumsit, confecit, perdidit; avide arripuit; degustavit, fruitus est. *Conjungitur c. accus.*, בְּ, מִן. — אָכַל לֶחֶם פ׳ epulari; אָכַל לֶחֶם *et* א׳ לֶחֶם עַל שֻׁלְחָן פ׳, בְּלֶחֶם convictorem esse alcj., ab aliquo ali; אָכַל לִפְנֵי יְהוָה epulas sacrificales instituere; אָכַל בְּשַׂר פ׳ alcj. carnem edere, saevire in aliquem. — *Niph.* נֶאֱכַל edi, consumi; *part. fem.* נֶאֱכֶלֶת quod comeditur, edere licet. — *Pi. fut.* תְּאַכְּלֵהוּ consumet eum (*Al. referunt ad Kal*). — *Py.* אֻכַּל edi, consumi. —

Hiph. הֶאֱכִיל (*fut.* יַאֲכִיל, *inf.* הַאֲכִיל) aliquid edendum praebere; 2) consumere.

אֲכַל *chald. id.*

אֹכֶל *m.* cibus; *c. suff.* אָכְלוֹ.

אָכְלָה *f.* cibus, esca; alimentum.

אֲכִילָה *f.* epulae, epulum.

מַאֲכָל *m.* cibus. עֵץ מַאֲכָל arbor frugifera; צֹאן מ' grex ad mactandum destinatus.

מַאֲכֹלֶת, מַכֹּלֶת *f.* cibus.

מַאֲכֶלֶת *f.* culter; *pl.* מַאֲכָלוֹת.

אֻכָל *N. pr. m.*

אָכֵן *v.* כּוּן.

אָכַף sarcinam imposuit; ad laborem compulit.

אֶכֶף *m.* (*c. suff.* אַכְפִּי) sarcina, onus.

אָכַר *rad. inus. arab.* terram fodit.

אִכָּר *m.* arator, agricola.

אַכְשָׁף (praestigiae) *N. pr.* urbis in tribu Ascher.

אַל *v.* אלל.

אַל *v.* אול.

אֶל, אֶל־ *praep.* (*c. suff.* אֵלַי, אֵלֶיךָ, אֵלַיִךְ, אֵלָיו, אֵלֶיהָ, אֵלֵינוּ, אֲלֵיכֶם, אֲלֵיהֶם, אֲלֵיהֶן, *poët.* אֱלֵימוֹ, *pl. poët.* אֱלֵי) 1) *signif. directionem ad alqd.* versus, ad, usque ad, in, erga, adversus; אֶל־לִבּוֹ ad intimum usque animum. — 2) *transl. de animi conversione ad alqd.* secundum, ad, de: אֶל־פִּי יְהוָֹה secundum praeceptum Dei; אֶל־אַמָּה ad ulnam; וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרָה dixit de Sara. — 3) *de causa movente:* propter, וַיֵּלֶךְ אֶל־נַפְשׁוֹ ivit propter vitam suam (ut eam salvam praestaret). — 4) *raro conjung. c. verbis, quibus inest notio quietis:* prope, apud, ad, אֶל־בְּאֵר הַמַּיִם ad puteum; יָשַׁב־אֶל־הַשֻּׁלְחָן sedit ad mensam. — 5) *c. al. praepos.* אֶל־אַחֲרַי pone me, אֶל־מִחוּץ לְ ex alio loco in alium, extra. אֶל־תַּחַת *pleonast. i. q.* תַּחַת.

אֵל *c. artic.* הָאֵל, אֵלֶּה *pronom. com.* hi, hae. אֵלֶּה־וְאֵלֶּה οἱ μὲν — οἱ δέ. — *Chald. id.*

אֵלָא (terebinthus) *N. pr. m.*

אֶלְגָּבִישׁ *m.* grando. *v.* גבשׁ.

אַלְמֻגִּים *v.* אַלְגּוּמִּים.

אֶלְדָּד (quem Deus amat) *N. pr. m.*

אֶלְדָּעָה (quem Deus vocat) *N. pr. m.*

אָלָה juravit; exsecratus est. *Hiph.* jurare jussit, jusjurandum petiit; *fut. apoc.* וַיֹּאֶל. — II) *i. q.* יָלַל, אָלַל exclamavit, ejulavit; *imp.* אֱלִי. — III) *inus. arab.* carnosus, torosus fuit.

אָלָה *f.* jusjurandum, בּוֹא בְאָלָה jusj. inire, praestare;

הֵבִיא בְּאָלָה jurej. aliquem adigere, נָשָׂא אָלָה בְּ deferre jusj. alicui.— 2) maledictio, הָיָה לְאָלָה exsecrationi esse, נָתַן לְאָלָה exsecrationi tradere.

תַּאֲלָה *f.* maledictio.

אַלְיָה *f.* cauda ovium pinguis.

אלה *rad. inus. arab.* adoravit; stupuit.

אֱלוֹהַּ *m.* Deus.— *pl.* אֱלֹהִים dii (gentilium); *plur. majestat.* Deus, *quo sensu conjungitur h. v. cum adiectivo plurali raroque singulari, et cum verbo singulari ririusque plurali.*— אִישׁ א' homo Deo carus et familiaris (propheta, angelus); בֶּן א' filius Dei dicitur rex Isr., בְּנֵי א' Dei cultores, angeli. — *c. praef.* כֵּאלֹהִים, בֵּאלֹהִים, לֵאלֹהִים; *st. constr.* אֱלֹהֵי.

אֱלָהּ *m. chald.* Deus.

אֵלֶּה *v.* אֵל.

אֵלֶּה *v.* אלל.

אֲלוּ *chald.* ecce!

אִלּוּ si, quodsi.

אֱלוּל *m. i. q.* אֱלִיל *v.* אלל. 2) Elul, *nom.* sexti mensis partim Septembri, partim Octobri respondentis.

אַלּוֹן *v.* אוּל. — אֵלוֹן *v.* אלל.

אַלּוּף *v.* אלף.

אָלוּשׁ *N. pr.* loci castror. Isr.

אֶלְזָבָד (Θεόδωρος) *N. pr. m.*

אלח — *Niph.* נֶאֱלַח corruptus, perditus fuit.

אֶלְחָנָן (a Deo datus) *N. pr. m.*

אֱלִיאָב (cui Deus pater) *N. pr.* principis Sebulonitarum; 2) fratris Davidis; 3) alior.

אֱלִיאֵל (per Deum fortis) *N. pr.* ducis milit. David., 2) principis Manassitarum, 3) princ. Benjaminit., 4) alior.

אֱלִיאָתָה (ad quem Deus venit) *N. pr. m.*

אֱלִידָד (quem Deus amat) *N pr.* principis Benjaminitarum.

אֶלְיָדָע (cuj. saluti Deus prospicit) *N. pr.* filii Davidis aliorumque.

אַלְיָה *v.* אלה.

אֵלִיָּה, אֵלִיָּהוּ (robur Iovae s. Iova meus Deus) Ἠλίας, propheta.

אֱלִיהוּא, אֱלִיהוּ (cuj. Deus est ille sc. Iova) *N. pr.* amici Iobi.

אֶלְיוֹעֵינַי, אֶלְיְהוֹעֵינַי (in Deum mei oculi conversi) *Nomm. pr.* virorum.

אֶלְיַחְבָּא (quem Deus occultat) *N. pr.* ducis milit. Davidis.

אֱלִיחֹרֶף (cuj. vindex Deus) *N. pr. m.*

אֱלִיל *v.* אלל.

אֱלִימֶלֶךְ (cuj. rex Deus) *N pr. m.*

אִלֵּין, אִלֵּךְ *pron. pl. chald.* hi, hae.

אֶלְיָסָף (quem Deus addidit) *N. pr.* principis Gaditarum.

אֱלִיעֶזֶר (cuj. auxilium Deus) *N. pr.* servi Abrahami; 2) filii Mosis; 3) alior.

אֱלִיעֵינַי *N. pr. m.*

אֱלִיעָם (populus Dei) *N. pr.* patris Bathsebae.

אֱלִיפַז (cuj. robur Deus) *N. pr.* filii Esavi; 2) amici Iobi.

אֱלִיפָל (quem Deus judicat) *N. pr. m.*

אֱלִיפְלֵהוּ (quem Deus insignem reddidit) *N. pr. m.*

אֱלִיפֶלֶט (cuj. salus Deus) *N. pr. m.*

אֱלִיצוּר (cuj. rupes Deus) *N. pr. m.*

אֱלִיצָפָן (quem Deus protegit) *N. pr. m.*

אֱלִיקָא *N. pr. m.*

אֶלְיָקִים (quem Deus stabilit) *N. pr.* praefecti regii Hiskiae; 2) regis Iud., qui postea יְהוֹיָקִים nominabatur.

אֱלִישֶׁבַע (cuj. jusjurandum Deus) Ἐλισάβετ, uxor Aaronis.

אֱלִישָׁה *N. pr.* provinciae ad mare mediterr. sitae, *fort.* Elidis in Peloponneso.

אֱלִישׁוּעַ (cuj. salus Deus) *N. pr.* filii Davidis.

אֶלְיָשִׁיב (cui Deus ignoscit) *N. pr. m.*

אֱלִישָׁמָע (quem Deus exaudit) *N. pr. m.*

אֱלִישָׁע (cuj. salus Deus) Ἐλισσαῖος, proph. Isr.

אֱלִישָׁפָט (cuj. judex Deus) *N. pr. m.*

אֵלֶּךְ *pron. pl. m. chald. i. q. hebr.* אֵלֶּה hi.

אלל *rad. inus. arab.* defecit, esse desiit; — II) *i. q.* יָלַל lamentatus est, ejulavit; — III) *i. q.* אול robustus, validus fuit.

אַל *subst.* nihilum; — *adv.* ne, μή *sq. fut.* אַל־תִּירָאוּ ne timeatis; אַל־נָא ne (hoc fiat, precor) *Gen.* 19, 18. 2) an non? 1 *Sam.* 27, 10.

אֱלִיל *adj.* vanus; אֱלִילִים vani *i. e.* idola. 2) *subst.* vanitas.

אַלְלַי vae mihi!

אַלָּה *f.* quercus *Ios.* 24, 26.

אַלּוֹן *m.* quercus.

אלם *K. inus.* ligavit; solitarius est.— *Niph.* נֶאֱלַם (lingua ligatus est) obmutuit, tacuit.— *Pi.* colligavit *Gen.* 37, 7.

אֵלֶם *m.* taciturnitas. אֵלֶם צֶדֶק justitia muta, tacens.

אִלֵּם *m.* mutus; *pl.* אִלְּמִים.

אֲלֻמָּה *f.* (*pl.* אֲלֻמִּים *et* אֲלֻמּוֹת) manipulus, merges.

אַלְמֹן *m.* viduitas.
אַלְמָן *m.* viduus.
אַלְמָנָה *f.* vidua. — *Ies.* 9, 16: אַלְמְנוֹתָיו *fort. pro* אַרְמְנוֹתָיו palatia (desolata).
אַלְמָנוּת *f.* viduitas; *pl.* אַלְמְנוּתִים.
אַלְמֹנִי *m.* (qui reticetur) quidam; *ubique conjunctum cum* פְּלֹנִי, *q. cf.*
אֵלֶם *et* אֵלָם *v.* אול.
אַלְמֻגִּים genus ligni resinosum et odoriferum, quod in Persia et India frequens reperitur (*rothes Sandelholz*). 2 *Chronic.* 2. 9. *transpos.* אַלְגּוּמִּים.
אַלְמוֹדָד *N. pr.* populi arab. *Gen.* 10, 26.
אַלַּמֶּלֶךְ (quercus regia) *N. pr.* loci in tribu Ascher.
אַלְמָן, אַלְמֹן, אַלְמָנָה, אַלְמָנוּת, אַלְמֹנִי *v.* אלם.
אֶלְנַעַם (cuj. jucunditas Deus) *N. pr. m.*
אֶלְנָתָן (a Deo datus) *N. pr. m.*
אֶלָּסָר *N. pr.* regionis in Asia, *fort.* Assyriae.
אֶלְעָזָר (quem Deus laudat) *N. pr. m.*
אֶלְעָדָה (a Deo ornatus) *N. pr. m.*
אֶלְעוּזַי (Deus m. laus) *N. pr. m.*
אֶלְעָלֵא, אֶלְעָלֵה *N. pr.* oppidi in tribu Ruben.

אֶלְעָשָׂה (a Deo creatus) *N. pr. m.*
אָלַף (sibi adsuefecit) didicit; *fut.* יֶאֱלַף. — *Pi.* אִלֵּף docuit. — *Hiph. part. fem.* מַאֲלִיפוֹת (*denom. ab* אֶלֶף) mille facientes *Ps.* 144, 13.
אֶלֶף *m.* mille, *dual.* אַלְפַּיִם duo millia, *plur.* אֲלָפִים millia, שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים tria millia etc., אַרְבָּעִים אֶלֶף quadraginta millia, מֵאָה אֶלֶף centum millia, אֶלֶף אֲלָפִים millies mille, אַלְפֵי רְבָבָה 10000000. *Subst.* אֶלֶף chilias (militum), שַׂר הָאֶלֶף χιλίαρχος. — 2) Gens, familia (quibus pluribus constabat tribus). — 3) *pl.* אֲלָפִים boves. — 4) *N. pr.* urbis in tribu Benj. *Ios.* 18, 28.
אֲלַף, אֶלֶף *chald.* mille.
אַלּוּף *m.* adsuetus. *Subst.* familiaris, amicus; 2) bos; 3) dux, praefectus, φύλαρχος.
אֶלְפָּלֶט (cui Deus praemium) *N. pr. m.*
אָלַץ — *Pi.* אִלֵּץ moleste ursit, institit *Iud.* 16, 16.
אַלְקוּם *m. Prov.* 30, 31. מֶלֶךְ אַלְקוּם עִמּוֹ rex, cui nequit resisti. *Al.* rex populo stipatus.
אֶלְקָנָה (quem Deus curavit) *N. pr.* patris Samuelis, aliorumque hom.

אֶלְקֹשִׁי *Nom. gent.* Elcesita.
אֶלְתּוֹלַד (gens Dei) *i. q.* תּוֹלַד.
אֶלְתְּקֵא, אֶלְתְּקֵה *N. pr.* urbis Levit. in tribu Dan.
אֶלְתְּקֹן *N. pr.* oppidi in tribu Iuda.

אֵם *f.* (*c. suff.* אִמִּי, *pl.* אִמּוֹת) mater; avia; noverca; *trop.* gens universa, metropolis; אֵם הַדֶּרֶךְ mater viae *i. e.* bivium.

אַמָּה *f.* metropolis. — 2) pars brachii anterior; ulna, cubitus; *dual.* אַמָּתַיִם duo cubiti, עֶשֶׂר אַמּוֹת decem cub., שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה trecenti cubiti.— 3) fundamentum *Ies.* 6, 4. — 4) *N. pr.* collis 2 *Sam.* 2, 24.

אַמָּה *f. chald.* cubitus.

אֻמָּה *f.*, *pl.* אֻמּוֹת, אֻמִּים gentes, nationes.

אֻמָּה *f. chald.* gens.

אִם *part. condit.* si (אִם — אִם sive—sive); etiamsi *sq. fut.*; quando, quum *sq. praet.* (עַד־אֲשֶׁר־אִם, עַד־אִם usque dum, donec); o si! utinam! *sq. fut.* — 2) *part. interrog.* an? num? nonne? אִם — אִם, הֲ — וְאִם, הֲ -- אִם utrum — an. — 3) *in jurisjur. form.* אִם negandi, אִם לֹא affirmandi vim habet: אִם־אֶעֱשֶׂה si fecero (*sc.* mihi hoc accidat *i. e.* non faciam). — 4) compos. הַאִם *i. q.* הֲלֹא nonne? אִם־לֹא nisi.

אָמָה *f.* (*c. suff.* אֲמָתִי, *pl.* אֲמָהוֹת, *st. c.* אַמְהוֹת) ancilla, serva. בֶּן־אָמָה servus.

אַמָּה, אֻמָּה *v.* אם.

אָמוֹן, אֱמוּנָה, אֵמוּן *v.* אמן.

אָמוֹץ (robustus) *N. pr.* patris Iesaiae.

אָמִי *N. pr. m.*

אַמִּיץ *v.* אמץ.

אָמִיר *v.* אמר.

אָמַל languit, tabuit. — *Pyl.* אֻמְלַל languit, marcuit; moerore confectus est.

אֻמְלָל *m.* languens (morbo) *Ps.* 6, 3.

אֲמֵלָל *m.*, *pl.* אֲמֵלָלִים languidi, debiles *Neh.* 3, 34.

אָמַן firmus fuit; tutus, securus fuit; *sensu ethico:* fidelis fuit, *part.* אֱמוּנִים fideles. 2) sustentavit, nutrivit, educavit; *part.* אֹמֵן nutritor, nutricius.— *Niph.* נֶאֱמַן firmus factus est *s.* fuit, stabilis fuit, בַּיִת נֶאֱמָן domus stabilis, posteritas perennis; 2) fidelis fuit; verus fuit *s.* habitus est, eventu comprobatus est; 3) sustentatus, gestatus est (infans). — *Hiph.* הֶאֱמִין innisus est; constitit, stetit; 2) confisus est *sq. accus.*, בְּ, לְ *c. inf.*; credidit *sq.* לְ *et inf.*

אֲמַן *chald.* — *Aph.* הֵימִן confisus est.

אָמָן *m.* artifex.

אָמֵן *m.* verum, veracitas, אֱלֹהֵי א' Deus verax; 2) *in adjurandi formulis et doxologiae fide confirmanda:* profecto! ita fiat!

אָמוֹן *m.* opifex, artifex; 2) *i. q.* הָמוֹן multitudo hominum; 3) *N. pr.* dei aegypt., Iovis Ammonii; 4) *N. pr.* regis Iud.

אֵמוּן *m.* fides, veracitas; *pl.* אֱמוּנִים.

אֹמֶן *m.* fides.

אֹמְנָה *f.* columna, postis.

אֱמוּנָה *f.* firmitas, וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה et ejus manus confirmatae sunt; 2) securitas; 3) fides, *pl.* אֱמוּנוֹת.

אֲמָנָה *f.* foedus firmum et ratum; constitutio, decretum (merces constituta *Neh.* 11, 23.). 2) *N. pr.* fluvii prope Damascum et regionis ab eo irrigatae, Amana.

אָמְנָה *f.* veritas; *adv.* vero, revera; 2) educatio.

אָמְנָם, אֻמְנָם *adv.* vere, certo, profecto.

אֱמֶת *f.* (*c. suff.* אֲמִתּוֹ) diuturnitas, stabilitas; 2) constantia, fides; *dicitur* de fide et veracitate Dei et de hominum fide et pietate erga Deum eorumque integritate et probitate; 3) veritas *inpr.* rerum divinarum.

אֲמִינוֹן, אַמְנוֹן (fidus) *N. pr.* filii Davidis.

אָמֵץ (*imp.* אֱמַץ, *fut.* יֶאֱמַץ) firmus, robustus, fortis, animosus fuit; *sq.* מִן praevaluit, fortior fuit. — *Pi.* firmavit, fortem reddidit; refecit, animum reddidit; restauravit (aedificium). א' לֵב פ' obfirmavit animum alcjs., pertinacem alqm. reddidit. 2) constituit, elegit. — *Hiph.* fortem se praebuit. — *Hithp.* se roboravit, vires acriter intendit, contendit; fortiter sibi proposuit.

אַמִּיץ *m.* robustus, firmus, validus.

אֹמֶץ *m.* robur, vis.

אָמֹץ *m.* robustus, fortis (equus), *pl.* אֲמֻצִּים.

אַמְצָה *f.* robur.

אַמְצִי (fortis) *N. pr. m.*

אֲמַצְיָהוּ, אֲמַצְיָה (quem Deus fortem reddidit) *N. pr.* Amasiae, regis Iud.

מַאֲמַצִּים *m. pl.* vires, opes.

אָמַר dixit (alicui *sq.* אֶל, לְ; de aliquo *sq.* לְ *et sq. accus.*), *raro i. q.* דִּבֶּר locutus est, *inf.* לֵאמֹר ut dicat *i. e.* his verbis; exclamavit (de equo); vocavit, nominavit; praedicavit, celebravit *Ps.* 40, 11.

145, 6. 11.; praecepit, jussit; 2) cogitavit *Gen.* 44, 28. *Exod.* 2, 14., *et sq.* בְּלִבּוֹ, בִּלְבָבוֹ. — *Niph.* dictus est (de aliquo *sq.* לְ); *impers.* יֵאָמֵר dicitur, dici solet; *sq.* לְ dicitur alicui, nominatur alqs. — *Hiph.* dicentem fecit *Deut.* 26, 17. 18. — *Hithpa.* se praedicavit, gloriatus est.

אֲמַר *chald.* dixit; jussit.

אֹמֶר *m. poët. pro* דָּבָר verbum; oratio; אִמְרֵי אֵל dicta Dei. 2) jussum, sors (divinitus data) *Iob.* 20, 29. — *c. suff.* אִמְרִי, *pl.* אֲמָרִים.

אֹמֶר *m. poët.* verbum, dictum; decretum, promissio; carmen epinicium; *i. q.* דָּבָר res, negotium.

אִמֵּר *N. pr. m.*

אִמַּר *chald.* agnus (a foecunditate dictus).

אִמְרָה *f. poët.* verbum, sermo; *pl.* אֲמָרוֹת.

אֶמְרָה *f. id.*

אָמִיר *m.* cacumen *Ies.* 17.

מַאֲמָר *m.* edictum, jussum, mandatum.

מֵאמַר *m. chald. id.*

אִמְרִי (verbosus) *N. pr. m.*

אֱמֹרִי *Nom. gent.* LXX. Ἀμοῤῥαῖος.

אֲמַרְיָה *et* אֲמַרְיָהוּ *N. pr. m.*

אַמְרָפֶל *N. pr.* regis Sinearitici s. Babylonici *Gen.* 14, 1. 9.

אֶמֶשׁ (*propr.* nox praeterita s. superior) heri.

אֱמֶת *v.* אמן.

אַמְתַּחַת *v.* מתח.

אֲמִתַּי (verax) *N. pr.* patris Ionae proph.

אָן, אָנָה, אָנָה *v.* אַי.

אֹן *v.* אוֹן.

אֲנָא, אֲנָה *pron. pers. chald.* ego.

אָנָּא (*leg.* ánna) *partic. precandi compos. ex* אָהּ *ah! et* נָא *quaeso:* ah, quaeso!

אָנָה moeruit, luxit *Ies.* 3. 19. — II) appropinquavit (opportuno tempore). — *Pi.* אִנָּה immisit, objecit *Exod.* 21, 13. *Pu.* objectus est, evenit (casu s. divinitus). — *Hithpa. part.* מִתְאַנֶּה se ipsum objiciens, adgrediens alqm. *sq.* לְ.

אֲנִיָּה *f.* moeror, luctus.

תַּאֲנִיָּה *f. id.*

אֳנִי *com.* navis; *collect.* classis navium.

אֳנִיָּה *f.* navis.

תַּאֲנָה *f.* occursus, coitus.

תֹּאֲנָה *f.* occasio, opportunitas.

אֲנוּ *com.* nos. — *v.* אֲנַחְנוּ.

אִנּוּן *m.* אִנִּין *f. pron. pl.* ii, eae.

אֱנוֹשׁ *v.* אנשׁ.

אָנַח — *Niph.* נֶאֱנַח gemuit (de aliqua re *sq.* עַל, מִן).

אֲנָחָה *f.* gemitus, suspirium.

אֲנֹכִי *v.* אָנִי.

אֲנִי, אֳנִיָּה, אֲנִיָּה *v.* אנה.

אֲנִיעָם (luctus populi) *N.pr. m.*

אֲנָךְ *m.* plumbum, perpendiculum plumbeum.

אָנֹכִי (*contr.* אֲנִי, *in pausa* אָנִי) *pron. pers.* ego; *plur.* אֲנַחְנוּ, *raro* נַחְנוּ (אֲנוּ *Ier.* 42, 6.) nos.

אָנַן — *Hithp.* הִתְאוֹנֵן gemuit, conquestus est.

אָנַס negotium facessivit, coëgit.

אֲנַס *chald. id.*

אָנַף (*fut.* יֶאֱנַף) spiravit; iratus est, succensuit (alicui בְּ). — *Hithp.* הִתְאַנַּף iratum se reddidit, ira commotus est.

אַף *m.* (*c. suff.* אַפִּי) nasus, גֹּבַהּ אַף altitudo nasi, fastus; 2) ira. — *Dual.* אַפַּיִם nares, nasus; *per synecd.* facies, vultus, לְאַפֵּי *i. q.* לִפְנֵי in conspectu, coram; מִנָּה אַחַת אַפָּיִם una pars binis hominibus; 2) ira, אֶרֶךְ א׳ tardus ad iram, קְצַר א׳ praeceps ad iram. — *Aliud verb.* אַף *v. suo loco.*

אַנַּף *chald.* — *dual.* nares; facies.

אֲנָפָה *f. nomen* avis iracundae, *vulgo:* ardea, *LXX.* χαραδριός *Levit.* 11, 19. *Deut.* 14, 18.

אָנַק ingemuit, suspiria (alto pectore) prodidit, *inf.* אֱנֹק, *fut.* יֶאֱנֹק. — *Niph.* נֶאֱנַק *id.*

אֲנָקָה *st. c.* אֶנְקַת *f.* gemitus vehemens; 2) genus lacertarum *Levit.* 11, 30.

אָנַשׁ gravi morbo affectus fuit; *part.* אָנוּשׁ *m.* אֲנוּשָׁה *f.* insanabile (vulnus); gravis (dolor); aerumnosus (dies); perditus, malignus (animus). — *Niph.* morbo gravi affectus est.

אֱנוֹשׁ *m.* (*poët.*) homo, mortalis; *collect.* homines; homo plebejus, vulgus; homo impius. — *Plur.* אֲנָשִׁים (*st. c.* אַנְשֵׁי, *c. suff.* אֲנָשֶׁיךָ, אַנְשֵׁיהֶם) homines, viri *cf.* אִישׁ. — 2) אֱנוֹשׁ *N. pr. filii Sethi.*

אֱנָשׁ, אֲנַשׁ *m. chald.* homo.

אִשָּׁה *f.* (*st. c.* אֵשֶׁת, *c. suff.* אִשְׁתִּי, אִשְׁתְּךָ, *pl. semel* אִשּׁוֹת *plerumque* נָשִׁים, *c. suff.* נְשֵׁיהֶם. נָשֵׁינוּ) femina, mulier; *appos. ad alia nomina eod. sensu dicitur, quo* אִישׁ *q. cf.* 2) uxor, conjux; 3) quaeque; 4) *oppos.* אָחוֹת *s.* רְעוּת altera — altera.

אַנְתָּה *chald. pron. pers. m.* tu.

אָסָא (sanans) *N. pr.* regis Iud.

אָסָה *rad. inus. arab.* damnum percepit, violatus fuit.

אָסוֹן *m.* damnum, injuria.

אָסוּךְ *v.* סוּךְ.

אֱסוּר, **אָסִיר**, **אַסִּיר** *v.* אסר.

אָסִיף *v.* אסף.

אָסָם *m., pl.* אֲסָמִים horrea, promtuaria, *LXX.* ταμεῖα.

אַסְנָה *N. pr. m.*

אָסְנַפַּר *N. pr.* ducis assyr.

אָסְנַת *N. pr.* uxoris Iosephi.

אָסַף (*inf.* אָסֹף, *constr.* אֱסֹף, *c. suff.* אָסְפְּךָ; *fut.* יֶאֱסֹף, *c. suff.* יַאַסְפֵנִי, *pers.* 1. אֶאֱסֹף *et* אֹסֵף) retraxit, recepit (in hospitium); 2) abstulit, e medio sustulit, perdidit, א' נַפְשׁוֹ vita se privavit; 3) collegit, congregavit (*add.* אֶל *locum signif.*, quo quid coacervatur); agmen clausit *Ies.* 58, 8. — *Niph.* נֶאֱסַף se recepit, receptus est; 2) sublatus, deletus est; 3) collectus est, se congregavit *sq.* אֶל, לְ, עַל ad alqd., נ' אֶל־עַמּוֹ, ־עַמָּיו, ־אֲבוֹתָיו ad populum, ad patres suos colligi *i. e.* mori, *quo sensu simpl.* נֶאֱסַף *Num.* 20, 26. — *Pi.* recepit in hosp.; agmen clausit *Num.* 10, 25. *Ios.* 6, 9. 13. — *Py.* congregatus est. — *Hithp.* se congregavit.

אָסָף *N. pr.* poëtae et musici, nonnullor. psalm. auctoris; 2) alior. hom.

אֹסֶף *m.* collectio (frugum) messis.

אָסִיף *m.* messis (pomorum)

אֲסֵפָה *f.* congregatio.

אֲסֻפִּים *pl. m.* collectiones, cellae promptuariae, apothecae.

אֲסֻפּוֹת *pl. f.* congregationes, societates.

אֲסַפְסֻף *m., cum art. syr.* הָאסַפְסֻף colluvies, turba hominum.

אָסְפַּרְנָא *chald. adv.* perite, diligenter.

אַסְפָּתָא *N. pr.* filii Hamanis.

אָסַר (*fut.* יֶאֱסֹר *et* יֶאְסֹר) ligavit, alligavit *sq.* לְ; א' הַמֶּרְכָּבָה currum jungere (equis etc.); א' מִלְחָמָה nectere certamen, impetum facere; אָסַר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ se voto obligavit. 2) vinxit, in vincula conjecit, *part.* אָסוּר vinctus, captivus. — *Niph.* vinciri, in carcerem conjici. — *Py.* capi, captivum abduci.

אֵסוּר *m.* vinculum; *pl.* אֲסוּרִים. — בֵּית הָאֵסוּר carcer.

אֱסוּר *chald. id.*

אָסִיר *m.* captivus.

אָסִיר *m.* captivus. 2) *N. pr. m. Exod.* 6, 24.

אֱסָר *m.* obligatio, votum ab aliqua re abstinendi.

אֱסָר *m. chald.* interdictum.

אִסָּר *m.* obligatio, interdictum.

מוֹסֵר *m.* — *pl.* מוֹסְרִים *et* מוֹסֵרוֹת vincula. 2) מוֹסֵר *et* —וֹת — *N. pr.* loci in deserto.

מָסֹרֶת *f.* vinculum.

אֵסַר־חַדּוֹן *LXX.* Ἀσορδὰν, *nom.* regis assyr., successoris Sanheribi.

אֶסְתֵּר (astrum) Esther, regina Pers., quae antea הֲדַסָּה nominabatur.

אָע *m. chald. i. q. hebr.* עֵץ lignum.

אַף nasus *v.* אנף.

אַף *partic.* etiam, et; adeo; immo; etiamsi. — אַף כִּי etiam cum, quamvis, magis etiam (accedit quod); quanto magis *s.* minus; quin immo; אַף כִּי אָמַר an revera dixit? *Gen.* 3, 1.

אַף *chald. id.*

אָפַד accingere, amicire *max. vestimento pontif.* (*sq.* לְ alqm., בְּ aliqua re).

אֵפוֹד *m.* Ephod, amiculum sacerdotale. נָשָׂא א׳ gestare Ephod *i. e.* munere sacerd. fungi. — Hoc vestimentum interdum superstitiose et simulacri instar cultum esse videtur *cf. Iud.* 8, 27.

אֲפֻדָּה *f.* amictus, vestitus. 2) involucrum (quo simulacra deorum obducta erant).

אֵפֹד *N. pr. m.*

אַפֶּדֶן *v.* פדן.

אָפָה coxit (panem); *part. m.* אֹפֶה pistor, *pl.* אֹפִים; *part. f.* אֹפָה pistrix, *pl.* אֹפוֹת. — *Niph.* coctus est.

מַאֲפֶה *m.* coctum (*Gebackenes*).

תֻּפִינִים *v.* אפן.

אֵפוֹא, אֵפוֹ *partic.* οὖν, δή, אִם כֵּן א׳ si igitur ita est, אַיֵּה א׳ ubi tandem? מָה א׳ quid tandem? דְּעוּ א׳ γινώσκετε οὖν! *wisset denn!*

אֵפוֹד *v.* אפד.

אֲפִיחַ *N. pr. m.*

אָפִיק *v.* אפק.

אָפַל *rad. inus. arab.* evanuit, occidit (sol).

אָפִיל *m.* אֲפִילָה *f.* serotinus, a.

אֹפֶל *m.* tenebricosus.

אֹפֶל *m. poët. i. q.* חֹשֶׁךְ tenebrae.

אֲפֵלָה *f.* tenebrae, חֹשֶׁךְ א׳ caligo crassa.

מַאֲפֵל *m.* caligo.

מַאְפֵּלְיָה *f.* caligo Iovae *i. e.* spissa.

אֶפְלָל (judicium) *N. pr. m.*

אָפַן *rad. inus. i. q.* פָּנָה se

vertit, volvit; 2) *arab.* divisit.

אוֹפָן *m.* rota; *st. c.* אֹפַן, *pl.* אֹפַנִּים.

אֹפֶן tempus (περίοδος) דָּבָר עַל־אָפְנָיו dictum suo tempore *i. e.* opportuno.

תֻּפִינִים *m. pl. Levit.* 6, 14 (21): תֻּפִינֵי מִנְחַת פִּתִּים comminuta *s.* frusta oblationis comminutae. *Al.* (*deriv. ab* אָפָה) coctiones obl. comminutae.

אָפֵס desiit, finem habuit; defecit.

אֶפֶס *m.* finis, extremum; terminus, אַפְסֵי אָרֶץ fines terrae *i. e.* terrae remotissimae. *Dual.* אַפְסַיִם utraque pedum extremitas, plantae *s.* tali. 2) defectus, בְּאֶפֶס propter penuriam *sq. genit. rei*, sine; עַד־א׳ usque dum non *est.* 3) *i. q.* אַיִן nullus, nihil, non amplius; nonnisi *Num.* 22, 35. 23, 13.; praeter, אַפְסִי praeter me; בְּאֶפֶס *um nichts*, immerito, מֵאֶפֶס de nihilo, אֶפֶס כִּי praeterquam quod, veruntamen.

אֶפֶס דַּמִּים *N. pr.* oppidi in tribu Iuda.

אֶפַע *i. q.* אֶפֶס nihil *Ies.* 41, 24.

אֶפְעֶה *v.* פָּעָה.

אָפַף circumdedit; *praet. pl.* אָפְפוּ, *c. suff.* אֲפָפוּנִי.

אָפַק *Kal inus.* validus fuit. — *Hithp.* הִתְאַפֵּק se robustum praebuit, sui potens fuit, se continuit: animum sumsit 1 *Sam.* 13, 12.; se retinuit, cessavit.

אָפִיק *m. adj.* robustus, potens; 2) *subst.* tubus, canalis; rivus; alveus *fluminis*; vallis *rivulis irrigata.* 3) *i. q. sq. nom. pr.*

אֲפֵק *N. pr.* urbis in tribu Ascher; 2) al. ad lacum galil.; 3) al. in tribu Issaschar.

אֲפֵקָה *N. pr.* urbis in tribu Iuda.

אָפַר *rad. inus. arab.* transiliit, agilis fuit.

אֵפֶר *m.* cinis, favilla.

אֲפֵר *m.* (*transpos. ex* פְּאֵר) cidaris, tegumentum capitis. (*Al.* cinis *i. q.* אֵפֶר).

אֶפְרֹחַ *v.* פרח.

אַפִּרְיוֹן *m. LXX.* φορεῖον, *Vulg.* ferculum *i. e.* sella, lectica.

אֶפְרַיִם *N. pr.* Ephraim, fil. Iosephi natu minor; tribus ab eo oriundae; regni Israel., quia haec tribus ceterarum potentissima et ex ea primi reges Isr. orti erant.

אֶפְרָתָה, אֶפְרָת *nom.* urbis in tribu Iuda *alibi* בֵּית־לֶחֶם *nominatae.* 2) *i. q.* אֶפְרַיִם *Ps.* 132, 6.

אֶפְרָתִי *Nom. gent.* Ephraimita; 2) Ephrataeus.

אֲפָרְסָיֵא *nom.* gentis ignotae *Esr.* 4, 9.

אֲפָרְסְכָיֵא *nom.* gentis ignotae *Esr.* 5, 6.

אֲפַרְסַתְכָיֵא *nom.* gentis assyr. *Esr.* 4, 9.

אַפְּתֹם *m. voc. incertae signif. vulgo:* thesaurus *Esr.* 4, 13.

אֶצְבּוֹן *N. pr. m.*

אֶצְבַּע *v.* צבע.

אָצַל subtraxit; denegavit *sq.* מִן; sejunxit, reposuit, reservavit *sq.* לְ. — *Niph.* contractum fuit. — *Hiph.* subtraxit, abstulit, *fut.* וַיָּאצֶל. — II) *arab.* altas radices egit, firmus fuit; conjunxit.

אָצִיל *m.* latus, extremitas. 2) *adj.* nobilis, antiqua stirpe oriundus.

אַצִּיל *m.* junctura, אַצִּילֵי יָדַיִם axillae.

אָצַל *N. pr.* viri; 2) loci prope Hierosol. *Zach.* 14, 5.

אֵצֶל *m.* latus; — juxta, prope; מֵאֵצֶל a latere alcjs. מֵאֶצְלוֹ juxta eum.

אֲצַלְיָהוּ *N. pr. m.*

אֹצֶם (iratus) *N. pr. m.*

אֶצְעָדָה *v.* צעד.

אָצַר coacervavit. — *Niph.* accumulari. — *Hiph.* הוֹצִיר thesauro alqm. praefecit *sq* עַל, *fut. c.* ה *parag.* אוֹצָרָה.

אוֹצָר *m.* (*pl.* אוֹצָרוֹת) copia, thesaurus, בֵּית הָא' cella promtuaria, gaza; 2) cella, apotheca, aerarium.

אֵצֶר *N. pr. m.*

אֶקְדָּח *v.* קדח.

אַקּוֹ *m.* caprea, ibex.

אֹר *v.* יאר.

אֲרָא *N. pr. m.*

אַרְאֵל, אֲרִאֵלִי *v.* ארה.

אָרַב (nexuit) dolum nexuit, insidiatus est *sq.* לְ, עַל; *fut.* יֶאֱרֹב, *part.* אוֹרֵב insidiator, *collect.* insidiae. — *Pi. part. pl.* מְאָרְבִים studiose insidiantes.—*Hiph.* insidias posuit.

אֲרָב *N. pr.* oppidi in tribu Iuda; אַרְבִּי *nom. gentile.*

אֶרֶב *m.* insidiae; latibulum.

אֹרֶב *m.* insidiae; *c. suff.* אָרְבּוֹ.

אָרְבָּה *f. id.*, *pl.* אֲרֻבּוֹת, *st. c.* אַרְבּוֹת.

אֲרֻבָּה *f.* (cancelli, clathri) fenestra, *trop.* de coelo, de quo imber profluit; 2) columbarium; 3) fumarium.

אֲרֻבּוֹת *N. pr.* loci in tribu Iuda.

מַאְרָב *m.* locus insidiarum, insidiae; insidiatores.

אַרְבְּאֵל *v.* בֵּית.

אַרְבֶּה *v.* רבה.

אַרְבַּע *v.* רבע.

אָרַג plexuit (crines) *Iud.* 16, 13. 2) texuit; *part.* אֹרֵג textor, אֹרְגָה textrix.

אֶרֶג *m.* textura *Iud.* 16,14. 2) radius textorius.

אַרְגֹּב *N. pr.* civitatis basaniticae, in qua Ogus regnavit; 2) viri cujusd.

אַרְגְּוָן *chald. i. q.* אַרְגָּמָן.

אַרְגָּז *v.* רגז.

אַרְגָּמָן *m.* purpura.

אַרְדְּ *N. pr.* filii Benjam., אַרְדִּי *nom. patron.*

אָרָה decerpsit *Ps.* 80, 13. 2) collegit.

אֲוֵרוֹת *pl. f.* stationes in stabulo *s.* praesepia.

אֻרָוֹת *pl.f., st. c.* אֻרְוֹת *id.*

אֻרָיוֹת *pl.f., st.c.* אֻרְיוֹת *id.*

אֲרִי *m.* leo; *pl.* אֲרָיִים *et* אֲרָיוֹת.

אַרְיֵה *m.* leo.

אַרְיֵה *m. chald.* leo; *pl.* אַרְיָוָן.

אֲרִיאֵל, אֲרִאֵל leo Dei *i. e.* vir fortis; 2) focus *s.* ara Dei, *nom.* altaris holocaust. 3) *nom. honor.* Hierosolymarum. 4) *N. pr. m.*

אַרְאֵל (leo Dei) *N. pr. m.*

אַרְאֵלִי *N. pr. m.*

אֶרְאֶלָּם *m.* viri fortes eorum (Israelitarum) *Ies.* 33, 7.

אֲרוֹן *com.* cista, arca. אֲרוֹן אֱלֹהִים, הָעֵדוּת, הַבְּרִית arca foederis; 2) arca feralis *Gen.* 50, 26.

אֲרוּ *chald.* ecce! vide.

אַרְוַד Aradus, insula et urbs haud procul a litore Phoen.

אַרְוָדִי, אֲרוֹד *N. pr. m.*

אֲרוּכָה *v.* ארך.

אֲרוּמָה *N. pr.* urbis.

אֲרוֹמִים *v.* אֲרַמִּי, ארם.

אָרַז firmiter constrictus est, firmus, stabilis fuit. *Part.* אֲרֻזִים firmi, stabiles. *Al.* cedrini.

אֶרֶז *m.* cedrus; *pl.* אֲרָזִים, *st. c.* אַרְזֵי.

אַרְזָה *f.* tabulatum cedrinum

אָרַח ivit, profectus est, iter fecit; *part.* אֹרֵחַ viator. — II) *rad. inus.* determinavit.

אָרַח *N. pr. m.*

אֹרַח *com. v. poët.* (*c. suff.* אָרְחִי, *pl.* אֳרָחוֹת, *st. c.* אָרְחוֹת, *c. suff.* אָרְחֹתָם *et* אֹרְחֹ) incessus, iter; via; *metaph.* de agendi vivendive ratione (א׳ יְהוָה vita Deo probata, א׳ חַיִּים agendi ratio salutem afferens, א׳ עוֹלָם ag. ratio prisca, mores majorum); de sorte, fato; 2) viator, *collect.* turma viatorum *Iob.* 6, 31.

אֹרַח *m. chald. id., pl.* אָרְחָן *trop.* actiones.

אֹרְחָה *f.* incessus; 2) turma proficiscentium.

אֲרֻחָה *f.* demensum, portio.

אֲרִי, **אַרְיֵה**, **אֲרָיוֹת**, **אֲרָיוֹת**, **אֲרִיאֵל** *v.* ארה.

אֲרִידַי (fortis) *N. pr.* filii Hamanis, Ἀριδαῖος.

אֲרִידָתָא (fortis) *N. pr. m.*

אַרְיוֹךְ *N. pr.* regis Ellasaritidis; 2) viri chald.

אֲרִיסַי *N. pr.* filii Hamanis.

אָרֵךְ (*fut.* יֶאֱרַךְ, *pl.* יַאַרְכוּ) longus fuit *s.* factus est, אָרְכוּ־לוֹ הַיָּמִים longi ei facti sunt dies *i. e.* diu commoratus est. — *Hiph.* הֶאֱרִיךְ *trans.* longum reddidit, protendit, extendit; ה׳ יְמֵי פ׳ vitam prorogare, diu vivere, diu morari; ה׳ אַפּוֹ, נַפְשׁוֹ patientem se praebere; 2) *intrans.* longus fuit, הֶאֱרִיכוּ יָמָיו producti sunt dies, diu vixit. — II) *rad. inus. arab.* detumuit, sanatum fuit.

אֲרוּכָה, **אֲרֻכָה** *f.* sanatio (vulneris); salus.

אֲרַךְ *chald. partic.* אֲרִיךְ quod convenit, decet.

אָרֵךְ *st. c.* אֶרֶךְ longus. א׳ הָאֵבֶר longa penna praeditus; א׳ אַפַּיִם tardus ad iram; א׳ רוּחַ μακρόθυμος.

אֶרֶךְ *N. pr.* urbis sinearitticae *Gen.* 10, 10. *unde nom. gent.* אַרְכְּוָיֵא. *Aliud nom. gent.* אַרְכִּי.

אֹרֶךְ *m.* longitudo (spatii et temporis); *c. suff.* אָרְכּוֹ.

אָרֹךְ *m.* אֲרֻכָּה *f.* longus, diuturnus.

אַרְכָה, **אַרְכָא** *f. chald.* diuturnitas.

אַרְכֻּבָה *v.* ברך.

אָרַם *rad. inus.* altus fuit.

אֲרָם *f. st. c.* אֲרַם Aramaea (*complecteb.* regionem Damascenam, Syriam usque ad Orontem et Mesopotamiam). — א׳ נַהֲרַיִם Mesopotamia, פַּדַּן אֲרָם ager (cultus) Mesopotamiae; א׳ צוֹבָה Syria Sobaea; א׳ דַּמֶּשֶׂק Syria Damascena; א׳ מַעֲכָה regio trans Iord. sub Antilibano; א׳ בֵּית־רְחוֹב Aram. Rechabensis, pars Syriae *cf.* רְחֹב.

אֲרַמִּי *m.* Aramaeus; *fem.* אֲרַמִּיָּה, *pl.* אֲרַמִּים *et* אֲרוֹמִים.

אֲרָמִית *adv.* aramaice, linguâ aramaeâ.

אַרְמוֹן *m.* (*pl. constr.* אַרְמְנוֹת) arx, palatium; palatii pars interior.

אַרְמֹנִי *N. pr.* filii Sauli.

אֹרֶן *m. nom.* arboris *Ies.* 44, 14: *LXX.* πίτυς, *Vulg.* pinus. 2) *N. pr. m.*

אֹרֶן *N. pr. m.*

אַרְנֶבֶת *f.* lepus.

אַרְנוֹן (strepens *cf.* רָנַן) *N. pr.* rivi, quo terra Isr. versus orient. terminabatur.

אַרְנָן *N. pr. m.*

אָרְנָן (אֲרַנְיָה 2 *Sam.* 24.) *N. pr.* Iebusitae.

אֲרַע, אַרְעָא *m. chald.* terra; 2) infra, *sq.* מִן inferior.

אַרְעִית *f. chald.* inferius, infimum.

אַרְפָּד (*a* רָפַד) *N. pr.* civitatis aram.

אַרְפַּכְשַׁד *N. pr.* Semitae.

אֶרֶץ *f. rar. masc.* (*c. art.* הָאָרֶץ, *c. suff.* אַרְצוֹ, *pl.* אֲרָצוֹת) terra: orbis terrarum; humus, אַרְצָה in terram, humi; provincia, regio, ager alcjs. civitatis, *meton.* incolae alcjs. terrae. — *Pl.* אֲרָצוֹת *apud scriptt. seriores signif.* terras exterorum populorum.

אַרְצָא *N. pr. m.*

אֲרַק *f. chald.* terra.

אָרַר (*imp.* אַר, *c.* ה *parag.* אָרָה, *pl.* אֹרוּ, *fut.* יָאֹר) exsecratus est. — *Niph. part. pl.* נֵאָרִים maledicti. — *Pi.* אֵרַר diras imprecatus est, res exsecrabiles attulit; *part. pl.* מְאָרְרִים. — *Hoph. fut.* יוּאַר devotus erit.

מְאֵרָה *f.* exsecratio.

אֲרָרָט *N. pr.* regionis montanae in Armenia, mediae inter Araxem fluv. lacusque Van et Ormiam.

אֲרָרִי *i. q.* הֲרָרִי *Nom. gentile.*

אָרַשׂ — *Pi.* אֵרַשׂ, אֵרֵשׂ *sq. accus.* אִשָּׁה mulierem sibi desponsavit, *sq.* בְּ *pretii, quo mul. venditur.* — *Py. praet. f.* אֹרָשָׂה desponsata est (puella); *part. fem.* מְאוֹרָשָׂה.

אָרַשׁ *rad. inus. arab.* concupivit.

אֲרֶשֶׁת *f.* petitio, *LXX.* δέησις.

אַרְתַּחְשַׁסְתָּא, אַרְתַּחְשַׁשְׂתָּא, אַרְתַּחְשַׁשְׂתָּא Artaxerxes, rex Persarum.

אֲשַׂרְאֵל (*i. q.* אֲסַרְאֵל Deo obligatus) *N. pr. m.*

אֲשַׂרִיאֵל (obligatio Dei) *N. pr.* filii Gileadi; ־ִי *nom. patron.*

אֵשׁ *f. rar. masc.* (*c. suff.* אִשּׁוֹ, אֶשְׁכֶם, אִשָּׁם) ignis: aestus solis; incendium (*metaph.* de incendio *s.* atrocitate belli *et* de fervore irae); fulgor (gemmarum). אֵשׁ אֱלֹהִים ignis Dei, fulmen.

אֵשׁ *com. chald. st. emph.* אֶשָּׁא ignis.

אִשֶּׁה *m.* (*st. c.* אִשֵּׁה, *pl.* אִשֵּׁי, אִשִּׁים) incensum, sacrificium accendendum.

אֶשָּׁה *f.* ignis.
אַשְׁבֵּל (vituperatio Dei) *N. pr.* filii Benj.; ־ִי *nom. patron.*
אֶשְׁבָּן (vituperatio) *N. pr. m.*
אַשְׁבֵּעַ (juro) *N. pr. m.*
אֶשְׁבַּעַל *N. pr.* filii Sauli.
אָשַׁד *rad. inus. syr.* effudit.
אֶשֶׁד *m.* effusio, א׳ הַנְּחָלִים decursus torrentium.
אֲשֵׁדָה radix montis; *pl.* אֲשֵׁדוֹת, *st. c.* אַשְׁדּוֹת.
אַשְׁדּוֹד (a שָׁדַד) Asdod, Ἄζωτος, urbs Philistaeorum.
אַשְׁדּוֹדִי Asdodaeus; ־ִית Asdodaea, Asdodaeorum dialecto.
אִשָּׁה *v.* אנשׁ.
אָשָׁה *rad. inus. i. q.* אָשַׁשׁ.
אָשְׁיָה *f.* fulcrum, fulcimen.
אֲשׁוּר, אַשּׁוּר, אֲשׁוּרִי *v.* אשׁר.
אַשְׁחוּר (ab שָׁחַר) *N. pr. m.*
אֲשִׁימָא *N. pr.* dei Hamathaeorum.
אֲשֵׁירָה *v.* אֲשֵׁרָה.
אָשִׁישׁ, אֲשִׁישָׁה, אֶשִׁיךְ *v.* אשׁשׁ.
אֶשֶׁךְ *m.* testiculus.
אֶשְׁכֹּל *v.* שׁכל.
אַשְׁכְּנַז *N. pr.* populi in Asia septentr.
אֶשְׁכָּר *v.* שׁכר.
אָשַׁל *rad. inus. arab.* altas radices egit.
אֶשֶׁל *m.* tamariscus, tamarix.

אָשַׁם et אָשֵׁם (*fut.* יֶאְשַׁם) deliquit, culpam commisit, peccavit (in alqm. *sq.* לְ, in aliqua re *sq.* בְּ *et* לְ); 2) poenas luit *Ps.* 34, 22 *etc.* — *Niph.* poenas dedit.— *Hiph.* poenam irrogavit, puniit.— II) *i. q.* יָשַׁם vastatus fuit *Ez.* 6, 6.
אָשֵׁם *m.* reus.
אָשָׁם *m.* delictum, culpa, reatus; res injuste parata; sacrificium piaculare.
אַשְׁמָה *f.* (*inf. v.* אָשַׁם) לְאַשְׁמָה בָהּ ad peccandum in ea re, לְאַשְׁמַת הָעָם ut culpam sibi contrahat populus. 2) *Subst.* peccatum, culpa; sacrificium piaculare.
אַשְׁמַנִּים *v.* שׁמן.
אַשְׁמֻרָה *v.* שׁמר.
אֶשְׁנָב *v.* שׁנב.
אֶשְׁנָה (firma) *N. pr.* duor. oppid. in tribu Iud.
אֶשְׁעָן (fulcimen) *N. pr.* urbis in tribu Iuda.
אָשַׁף *rad. inus. fortasse*: occultavit.
אַשָּׁף *m.* incantator.
אַשְׁפָּה *f.* pharetra; בְּנֵי א׳ filii pharetrae, sagittae.
אַשְׁפּוֹת *f. pl.* fimetum, fimus.
אַשְׁפַּתּוֹת *f. pl. id.*
אַשְׁפְּנַז *N. pr.* eunuchi Nebucadnezaris.
אֶשְׁפָּר mensura, potio 2 *Sam.* 6 19.

אַשְׁקְלוֹן Ascalon, urbs Philistaeor.

אָשַׁר rectâ incessit; prospere processit, felix fuit. — *Pi.* rectâ duxit; *intrans.* processit; beatum alqm. praedicavit. — *Py.* אֻשַּׁר, אוּשַּׁר ductus est; felix factus est.

אָשֵׁר *N. pr.* filii Iacobi; אָשֵׁרִי *nom. gent.* 2) *nom.* urbis prope Sichem *Ios.* 17, 7.

אֶשֶׁר *m.* felicitas; — *tantum pl. st. c., ut*: אַשְׁרֵי הָאִישׁ beatus ille! אַשְׁרֶיךָ o te beatum!

אֹשֶׁר *m.* felicitas, *c. suff.* אָשְׁרִי.

אֲשֻׁר *f.* gressus, incessus. 2) *Ez.* 27, 6. *al.* stria, incisura; *al.* buxum.

אַשּׁוּר *f.* gressus *Iob.* 31, 7. 2) *N. pr. fem.* Assyria, regnum Assyrium; *masc.* gens Assyr., Assyrii. אַשּׁוּרָה in Assyriam, 'דֶּרֶךְ א via in Ass. 3) אַשּׁוּרִים gens quaed. arab. *Gen.* 25, 3.

אַשּׁוּרִי *N. pr. m.*

אֻשַּׁרְנָא *m. chald.* murus.

תְּאַשּׁוּר *m.* buxus *s.* cedri genus *Ies.* 41. 60.

אֲשֶׁר *pron. relat. generis et numeri utriusque:* qui, quae, quod. — *Nota est relat.*, *ubi praeponitur pronom. et adverbiis*: אֲשֶׁר הוּא חַי quod vivit, א' אֶת־עָפָר quem pulverem, א' לוֹ, לָהּ, cui, א' לָהֶם, לָהֶן quibus, א' אֹתוֹ, אֹתָהּ, quem, quam, א' אֹתָם, אֹתָן, quos, quas; אֲשֶׁר־לְשֹׁנוֹ cujus lingua; א' בּוֹ, בָּהּ, in quo, in qua; א' בְּאַרְצָם in quorum terra; א' מִמֶּנּוּ a quo; א' שָׁם ubi; א' שָׁמָּה, א' מִשָּׁם ex quo, unde; quo; א' תַּחַת כְּנָפָיו sub cujus alis. *Praeponitur etiam pronom. pers.* 1. *et* 2: א' מְכַרְתֶּם אֹתִי quem (me) vendidistis, א' בְּחַרְתִּיךָ quem (te) elegi. — 2) *Compos. c. praepos.* is qui: לַאֲשֶׁר ei *s.* iis qui; לַאֲשֶׁר לוֹ ei cui; אֶת־אֲשֶׁר eum qui, id quod; מֵאֲשֶׁר ab eo qui *s.* quod, ab iis qui; ex quo (tempore). *Eodem modo praeced.* בַּעֲבוּר, אַחַר, בַּאֲשֶׁר — תַּחַת, עַל, עַד, יַעַן. eo (loco) quo, ubi; quo, quia; propterea quod *Gen.* 39, 9. אֶל־אֲשֶׁר eo (loco) quo, ubi. כַּאֲשֶׁר sicut; quasi, ac si; quum; quando; quod, quia. — 3) אֲשֶׁר לְ qui ei (est), *signif. genitivum* הַצֹּאן א' לְאָבִיהָ pecus patris ejus. — 4) אֲשֶׁר *conj.* ὅτι, quod; ut, ἵνα *sq. fut.*; quoniam, quando, ὅτε; ubi, οὗ; sicut, ὡς *sq.* כֵּן.

שֶׁ־ *sq. dag. forti* (*rar.* שַׁ־) *i. q.* אֲשֶׁר *pron. rel.* qui etc.

2) *nota relationis:* שֶׁשָּׁם quo etc. 3) *sq.* לְ *indicat genit.* 4) *conj.* quod, quia. 5) *c. praepos.* בְּשֶׁ־ eo quod, quia; כִּמְעַט שֶׁ־ vix quod; עַד־שֶׁ־ donec.

בְּשֶׁל propter: בְּשֶׁלִּי propter me, mea causa; בְּשֶׁלְּמִי propter quem? בְּשֶׁל אֲשֶׁר quantumvis.

אֲשַׂרְאֵלָה (*ab* אָשַׁר *et* אֵל) *N. pr. m.*

אֲשֵׁירָה, אֲשֵׁרָה (*fort. i. q.* עַשְׁתֹּרֶת) *N. pr.* deae Syrorum; *pl.* אֲשֵׁרִים *et* אֲשֵׁרוֹת simulacra huj. deae.

אֻשַּׁרְנָא *v.* אשר.

אשׁשׁ *rad. inus. arab.* stravit, fundavit. — הִתְאֹשָׁשׁוּ *v.* איש.

אָשִׁישׁ *m.* fundamentum; *pl. st. c.* אֲשִׁישֵׁי fundamenta; rudera.

אֲשִׁישָׁה *f.* libum, placenta; *pl.* ־ִים *et* אֲשִׁישׁוֹת.

אֻשִּׁין *m. pl. chald.* fundamenta.

אֵשֶׁת *v.* איש.

אֶשְׁתָּאֹל *N. pr.* oppidi Danitarum.

אֶשְׁתַּדּוּר *v.* שדר.

אֶשְׁתּוֹן *N. pr. m.*

אֶשְׁתְּמֹה *et* אֶשְׁתְּמוֹעַ *N. pr.* oppidi in tribu Iud.

אֵת *v.* אות.

I. אֵת *m.* ligo; *pl.* אִתִּים *et* אֵתִים 1 *Sam.* 13, 21. *c. suff.* אִתֵּיכֶם

II. אֵת, אֶת־ *nota* accusativi. *Interdum c. verbis passivis et neutris conjunctum* nominativum *notat:* יִקָּרֵא אֶת־שִׁמְךָ tuum nomen appellabitur.— *Cum suff.* אֹתִי, אוֹתִי me; אֹתְךָ, אוֹתְךָ (*in pausa* אֹתָךְ, *c.* ה *parag.* אֹתְכָה, אֹתָכָה) *m.*, אֹתָךְ *f.* te; אֹתוֹ eum, אֹתָהּ eam; אֹתָנוּ nos; אֶתְכֶם, אוֹתְכֶם vos; אֹתָם, אֶתְהֶם, אוֹתָהֶם eos, אֹתָן, *c.* ה *parag.* אֹתֵנָה, אוֹתְהֶן eas.

III. אֵת, אֶת־ *praepos.* cum, apud, penes. אֶת־פְּנֵי פ׳ coram aliquo.— *Cum suff.* אִתִּי mecum; אִתְּךָ (*in pausa* אִתָּךְ) *m.*, אִתָּךְ, אִתֵּךְ *f.* tecum; אִתּוֹ cum eo; אִתָּהּ cum ea; אִתָּנוּ nobiscum; אִתְּכֶם, אִתְּכֶן vobiscum; אִתָּם cum iis (*rar.* אֹתִי, אֹתוֹ *etc.*) — מֵאֵת *segregandi notionem habet:* ab. מֵאִתִּי, מֵאוֹתִי a me, מֵאִתְּךָ, מֵאוֹתְךָ a te *etc.*

אֶתְבַּעַל (cum Baal) *N. pr.* regis sidonii.

אַתָּה, *rar.* אַתְּ *m.*; אַתְּ, *in pausa* אָתְּ, *rar.* אַתִּי *f. pron. pers.* tu. — אַתֶּם *m.* אַתֵּן, אַתֵּנָה *f.* vos.

אתה אָתָה (אָתָא *Ies.* 21, 12.) venit, advenit, supervenit (alicui). *Praet. pl.* אָתָנוּ, *imper.*

pl. אָתָיוּ, *fut.* יֶאֱתֶה, תֵּאתֶה, *pl.* יֶאֱתָיוּ, וַיֵּאת, וַיֵּתֵא. — *Hiph. imper. pl.* הֵתָיוּ adducite, afferte.

אֲתָה *chald.* venit. — *Aph.* הַיְתִי adduxit. — *Hoph.* adductus est.

אִיתוֹן. *m.* ingressus, introitus.

אַתּוּן *com. chald.* fornax.

אַתִּיק, אַתּוּק *m.* peristylium.

אֵתַי (*ab* אֵת III.) *N. pr. m.*

אֶתְכֶם, אֶתְהֶן *v.* אֵת.

אֵתָם *N. pr.* loci in deserto arab.

אֶתְמוֹל, אֶתְמוּל, אִתְמוֹל *i. q.* תְּמוֹל.

אָתַן *rad. inus.* minutis *s.* modicis gressibus incessit, substitit.

אָתוֹן *f.* asina (lente gradiens).

אֶתְנָה, אֶתְנַן *v.* יתן.

אֶתְנִי *m.* (donum) *N. pr. m.*

אֲתַר *m. chald.* locus; אֲתַר דִּי eo loco, ubi; בָּאתַר post, בַּתְרָךְ post te.

אֲתָרִים *m.* loca *Num.* 21, 1. *Al.* Nom. propr. loci in Palaestina australi.

ב

בְּ *praepos.* 1) *l o c i*: in *c. ablat.*; inter; apud, prope; coram. *Motum non significat, nisi ubi simul manendi s. adhaerendi notio adest.* — 2) *t e m p o r i s*: in, intra. *Transl. dic.* 3) *de eo, cui sensus s. animus inhaeret;* 4) *de eo, quocum quis venit;* 5) *de instrumento*: per (ablat. lat.); 6) *de pretio;* 7) *de causa*: propter, pro; 8) *de norma*: secundum, ad; 9) *in jurejur.*: per (quem *s.* quod juratur); 10) *praef. infinitivo*: quum, dum. — *Cum suff.* בִּי; בְּךָ *m.* (*in pausa* בָּךְ), בָּךְ *fem.*; בּוֹ, בָּהּ; בָּנוּ; בָּכֶם; בָּהֶם *et* בָּם, בָּהֶן.

בְּאָה *v.* בּוֹא.

בְּאוּשׁ *v.* באשׁ.

בָּאַר — *Pi.* בֵּאֵר effodit, incidit (tabulis), inscripsit *sq.* עַל. 2) explicuit, interpretatus est *Deut.* 1, 5.

בְּאֵר *f.* (*pl. st. c.* בְּאֵרוֹת) puteus, cisterna, fovea. 2) *N. pr.* stationis Isr. in deserto; oppidi in tribu Iuda. — בְּאֵר אֵלִים (puteus heroum) locus ignotus. בְּאֵר לַחַי רֹאִי (puteus viventis *sc.* Dei et visionis) *nom.* putei in deserto. בְּאֵר שֶׁבַע (p. jurisjur.) *nom.* urbis in tribu Simeon. בְּאֵרוֹת *nom.* urbis in tribu Benjam.; בְּאֵרֹתִי, בֵּרֹתִי *nom. gentile.* בְּאֵרֹת בְּנֵי יַעֲקָן (putei filiorum Iaacani) *nom.* stationis Isr. in deserto arab.

בְּאֵר, *frequentius* בּוֹר *m.* puteus, cisterna, fovea; 2) cisterna in qua captivi tenentur, carcer, custodia, בֵּית הַבּוֹר domus custodiae; 3) sepulcrum, orcus, יוֹרְדֵי בוֹר morientes, mortui; עַד בּוֹר usque ad sepulcrum. — *Cum* ה *loc.* בֹּרָה, *pl.* בְּאֵרוֹת, בֹּרוֹת.

בְּאֵרָא *N. pr. m.*

בְּאֵרָה *N. pr. m.*

בְּאֵרִי *N. pr.* patris Hoseae. 2) soceri Esavi.

בָּאַשׁ (*fut.* יִבְאַשׁ) male oluit, putuit, foetuit. — *Niph.* foetidus factus est, *metaph.* odiosus fuit (alicui *sq.* בְּ, אֶת). — *Hiph.* הִבְאִישׁ foetidum, odiosum reddidit *sq.* בְּ; *intrans.* foetuit *Exod.* 16, 24., exosus fuit; improbe egit. — *Hithp.* se odiosum praebuit (alicui *sq.* עִם).

בְּאֵשׁ *chald.* malus fuit, *sq.* עַל alicui displicuit.

בְּאֹשׁ *m.* foetor; *c. suff.* בָּאְשׁוֹ, בָּאְשָׁם.

בָּאְשָׁה *f.* herba inutilis *s.* sterilis.

בְּאֻשִׁים *pl. m.* labruscae, uvae acidae.

בִּאוּשׁ *m. chald.* malus, malignus; *fem. emph.* בִּאוּשְׁתָּא.

בָּאתַר *v.* אֲתַר.

בָּבָה *v.* בּוּב.

בֵּבַי *N. pr. m.*

בָּבֶל *f.* Babylon, *c.* ה *loc.* בָּבֶלָה; 2) regnum babylonic.

בָּבְלַי *chald.* Babylonius, *pl. st. c.* בָּבְלָיֵא.

בַּג *m.* cibus.

בָּגַד (*fut.* יִבְגֹּד, יִבְגַּד, *inf.* בְּגוֹד *constr.* בְּגוֹד *c. suff.* בִּגְדוֹ) texit; fraudulenter et perfide egit, fefellit; perfide deseruit *sq.* בְּ *et* מִן; *part.* בֹּגֵד perfidus, impius. 2) vim intulit; arrogans fuit.

בֶּגֶד *m.* (*fem. Lev.* 6, 20. *c. suff.* בִּגְדִי, בִּגְדוֹ, *pl.* בְּגָדִים, *constr.* בִּגְדֵי, בִּגְדוֹתֶיךָ *Ps.* 45, 9.) tegumentum, stragulum; vestis; 2) perfidia; violentia.

בֹּגְדוֹת *f. pl.* perfidiae, fraudes.

בָּגוֹד *m.* בָּגוֹדָה *f.* perfidus, a.

בִּגְוַי *N. pr. m.*

בִּגְלַל *v.* גלל.

בִּגְתָא *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

בִּגְתָן *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

בַּד *m.* linum tenuissimum; בַּדִּים vestes linteae. — *Al.* בַּד *v. s.* בדד.

בָּדָא finxit, excogitavit; *part. c. suff.* בֹּדְאָם *syr. pro* בֹּרְאָם.

בָּדַד se sejunxit, vitam solitariam egit; *part.* בּוֹדֵד separatus, solitarius. — II) *i. q.* בָּדָא excogitavit.

בַּד *m.* sejunctio, separatum; *pl.* בַּדִּים partes, membra, artus; rami arborum; vectes; obices, repagula. לְבַד *adv.* seorsum, solum, tantummodo, אָנֹכִי לְבַדִּי ego solus, אַתָּה לְבַדְּךָ tu solus, לְבַדְּךָ tibi soli, לְבַדּוֹ is solus etc., לְבַד מִן *et* מִלְּבַד praeter; מִלְּבַד אֲשֶׁר praeter id quod, לְבַד עַל *id.* — 2) בַּדִּים vani sermones, mendacia; mendaces, vaniloqui.

בָּדָד *m.* sejunctio, solitudo. לְבָדָד *et* בָּדָד *adv.* seorsum, solum.

בְּדַד *N. pr.* patris Hadadi, regis Idumaeae.

בְּדֵי *v.* דַּי.

בֵּדְיָה *N. pr. m.*

בָּדַל — *Niph.* separatus est; *sq.* לְ selectus est ad alqd.; *sq.* מִן se sejunxit ab alqo; *sq.* אֶל se sejunxit et adjunxit ad alqm. — *Hiph.* הִבְדִּיל separavit, exclusit, selegit *sq.* מִן *et* מֵעַל; distinxit, divisit *sq.* בֵּין — בֵּין, — וּבֵין בֵּין-לְ, לְבֵין; destinavit *sq.* לְ.

בָּדָל *m.* pars, בְּדַל אֹזֶן auricula.

בְּדִיל *m.* stannum, plumbum. אֶבֶן הַבְּדִיל pondus plumbeum, pondus perpendiculi.

מִבְדָּלוֹת *f. pl.* loca separata.

בְּדֹלַח *m.* bdellium, gummi arboris indicae translucidum et odoratum.

בְּדָן *N. pr.* judicis, *fort. i. q.* בָּרָק 1 *Sam.* 12, 11. 2) al. viri 1 *Chron.* 7, 17.

בָּדַק laceravit, dirupit; 2) aedes ruinosas refecit, restauravit.

בֶּדֶק *m.* fissura, ruinosum; *c. suff.* בִּדְקֵךְ.

בִּדְקַר *N. pr.* ducis Isr.

בְּדַר *chald. i. q. hebr.* בָּזַר. — *Pa. imp.* בַּדַּרוּ spargite.

בָּהָה *rad. inus. arab.* vacuus fuit.

בֹּהוּ *m.* inanitas, vacuum, vastitas.

בַּהַט *m.* genus marmoris.

בָּהַל — *Niph.* נִבְהַל perterritus est, contremuit; trepide aufugit; *sq.* לְ praeceps ruit ad alqd.; subito evanuit. — *Pi.* בִּהֵל perterruit; acceleravit; festinavit; *fut.* יְבַהֵל. — *Pu. part.* מְבֹהָל praecipitatus, acceleratus. — *Hiph.* הִבְהִיל perturbavit, praecipitavit.

בְּהַל *chald.* — *Pa.* terruit. *Ithpa. part.* perturbatus.

בֶּהָלָה *f.* perturbatio, *pl.* בֶּהָלוֹת terrores; 2) interitus repentinus.

בְּהִילוּ *f. chald.* festinatio.

הִתְבְּהָלָה *chald. f.* festinatio.

בָּהַם *rad. inus. arab* obmutuit.

בְּהֵמָה *f.* (*st. c.* בֶּהֱמַת, *c. suff.* בְּהֶמְתְּךָ) pecus. בֶּהֱמַת הָאָרֶץ, הַשָּׂדֶה, יַעַר ferae. — *Pl.* בְּהֵמוֹת, *st. c.* בַּהֲמוֹת pecudes, bestiae. 2) *Iob.* 40,15. *nom.* animalis immanis.

בֹּהֶן *m.* pollex (manus et pedis); *pl.* בְּהֹנוֹת.

בֹּהַן *N. pr.* filii Rubeni; אֶבֶן בֹּהַן *nom.* loci in tribu Iuda.

בָּהַק *rad. inus.* candidus fuit.

בֹּהַק *m. LXX.* ἀλφὸς, maculae albae in cute.

בָּהַר *rad. inus. chald.* splenduit.

בָּהִיר *m.* lucidus, splendens.

בַּהֶרֶת *f.* vitiligo, pustula alba; *pl.* בֶּהָרוֹת.

בּוֹא (*fut.* יָבוֹא, וַיָּבֹא, *part. pl.* בָּאֵי, בָּאִים) intravit, ingressus est *sq. accus.*, אֶל, בְּ, לְ. יָצָא וּבָא *i. q.* הָלַךְ versari, se gerere, *sq.* לִפְנֵי הָעָם populo praeesse, ducem esse. בּוֹא בִּבְרִית foedus inire. בּוֹא אֶל *s.* עַל אִשָּׁה coire cum femina. שֶׁמֶשׁ בָּאָה sol occidit. 2) venit, pervenit, *sq. acc.*, אֶל, בְּ, לְ, עַל, עַד; evenit, accidit; attulit alqd. *sq.* בְּ *Ps.* 66,3. בּוֹא בַּיָּמִים aetate provehi; *sq.* אֶת, עִם cum alqo. conversari, commercium habere. — *Hiph* הֵבִיא (*c. suff.* הֱבִיאוֹ, *imper.* הָבֵא, הָבִי, הָבִיא, *fut.* יָבִיא, וַיָּבֵא) introduxit, importavit, attulit, obtulit *sq.* עַל, אֶל, לְ. — *Hoph.* הוּבָא introductus, adductus est.

בִּאָה *f.* introitus, aditus.

מָבוֹא *m.* introitus; locus per quem intratur, מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ locus occidentis solis. — *pl.* מְבוֹאִים (*st. c.* מְבוֹאֵי) *et* מְבָאוֹת.

מוּבָא *m.* ingressus; aditus.

תְּבוּאָה *f.* proventus, reditus, lucrum; *pl.* תְּבוּאוֹת.

תְּבוֹאָה *f.* proventus, lucrum, *Iob.* 22, 21: תְּבוֹאָתְךָ tuum lucrum; *al. interpr. fut. Kal. c.* ה *par. verbi* בּוֹא.

בּוּב — *Niph. part.* נָבוּב excavatus, cavus; stultus.

בָּבָה *f.* cavitas, foramen; בָּבַת עַיִן pupilla oculi.

בּוּז (*fut.* יָבוּז) sprevit; neglexit *sq. acc. et* לְ. *Cf.* בָּזָה, בּוּז.

בּוּז *m.* contemtus. 2) *N. pr* fratris Abrahami et gentis in Arabia deserta, בּוּזִי Busita. 3) *N. pr.* al. viri 1 Chron. 5, 14.

בּוּזָה *f.* contemtus, res contemta.

בֻּנִּי *N. pr. m.*

בּוּךְ — *Niph.* נָבוּךְ perturbatus, perterrefactus fuit; perterritus oberravit.

מְבוּכָה *f.* perturbatio, consternatio.

בּוּל *i. q.* יְבוּל *v.* יבל.

בּוּן *et* בִּין (distinxit, distincte cognovit) pervidit, animadvertit, attendit *sq.* בְּ, אֶל, לְ, עַל; intellexit; cognitum habuit; sapiens fuit, *part.* בָּנִים prudentes. *Praet.* בִּינוֹתִי, בִּין *et* בַּנְתָּ, בָּן; *fut.* יָבִין. — *Niph.* נָבוֹן intelligens fuit; *part.* נָבוֹן sapiens, נ׳ דָּבָר linguae peritus, facundus. — *Pil.* בּוֹנֵן animadvertit ad alqd. — *Hiph.* הֵבִין explicuit, docuit, erudivit *sq. accus. et* לְ; intelligentem reddidit; attente consideravit *sq.* בְּ, אֶל; intellexit; sapiens fuit; *part.* מֵבִין peritus, doctus. *Imper.* הָבֵן *et* הָבִין, *c. suff.* הֲבִינֵנִי, *fut.* יָבִין, וַיָּבֶן. — *Hithpal.* הִתְבּוֹנֵן se attentum praebuit, attendit *sq. accus.*, אֶל, בְּ, עַל, עַד; percepit, cognitum habuit, intelligens fuit.

בַּיִן, *st. c.* בֵּין *subst.* medium, intervallum; *dual.* אִישׁ בֵּנַיִם, vir medius *i. e.* certamine singulari pugnans. — 2) *Praepos.* inter, intra *(de loco et temp.)*; *conj. cum vv. sciendi, intelligendi, judicandi et testandi signif.* discrimen intercedere. — בֵּין—לְ, בֵּין—וּבֵין, בֵּין — לְבֵין inter — inter (sive — sive *Lev.* 27, 12.). — *Cum suff.* בֵּינִי, בֵּינְךָ *in pausa* בֵּינֶךָ, בֵּינוֹ, *c. suff. pl.* בֵּינֵיךָ, בֵּינֵינוּ *et* בֵּנֵינוּ, בֵּינֵיהֶם, בֵּינֵיכֶם, *fem.* בֵּינוֹתֵינוּ, בֵּינוֹתָם. — אֶל־בֵּין inter (in mediam rem), אֶל־בֵּינוֹת לְ *id.*; מִבֵּין e medio *(zwischen hervor)*, מִבֵּינוֹת לְ *id.*; עַל־בֵּין sursum in medium; בְּבֵין in medio.

בֵּין *chald.* inter; *pl. c. suff.* בֵּינֵיהוֹן.

בִּינָה *f.* intellectus; intelligentia, prudentia.- *chald. id.*

תָּבוֹן *m.* תְּבוּנָה *f.* intelligentia, prudentia; *pl.* תְּבוּנוֹת prudenter dicta.

בּוּנָה *N. pr. m.*

בּוּנִּי (*a* בָּנָה) *N. pr. m.*

בּוּס *(fut.* יָבוּס *et* יָבוּס, *part. pl.* בּוֹסִים) conculcavit (hostes, populos). — *Pil.* בּוֹסֵס conculcavit (locum sanctum profanavit). — *Hoph. part.* מוּבָס conculcatus. — *Hithpal. part. f.* מִתְבּוֹסֶסֶת ad conculcandum se praebens s. projecta.

מְבוּסָה *f.* conculcatio *(sensu activo)*.

תְּבוּסָה *f.* interitus.

בּוּעַ *rad. inus. chald.* ebullivit.

אֲבַעְבֻּעֹת *pl. f.* pustulae in cute.

בּוּץ *rad. inus.* albus fuit.

בּוּץ, בֻּץ *m.* βύσσος, linum xylinum.

בֵּיץ *s.* בֵּיצָה *f. pl.* בֵּיצִים ova.

בּוֹצֵץ (splendens) *nom.* rupis prope Gibeam.

בּוּק *rad. inus. i. q.* בָּקַק.

בּוּקָה *f.* inanitas, vacuum, vastitas.

מְבוּקָה *f.* inanitas, expilatio.

בּוּר *i. q.* בּאר *v.* בָּאַר.

בּוּר (*i. q.* בָּרַר) exploravit.

בּוֹשׁ (*praet.* בּוֹשׁ, בֹּשְׁתְּ, בּוֹשׁוּ, בֹּשְׁנוּ; *fut.* אֵבוֹשׁ, יֵבוֹשׁ) erubuit, pudefactus est (*sq.* מִן *rei*, cujus alqm. pudet, *et* לְ *c. inf.*); spe *s.* exspectatione *s.* consiliis excidit (*sq.* מִן *rei*, qua alqs. decipitur); עַד־בּוֹשׁ usque dum puderet *i. e.* justo diutius. — *Pil.* בּוֹשֵׁשׁ moratus, cunctatus est. — *Hiph.* הֵבִישׁ *et* הוֹבִישׁ (*tanquam a* יבשׁ) pudore affecit; ignominiam injunxit alicui; spem alcjs. fefellit; turpiter egit; pudore affectus est. *Part.* מֵבִישׁ imprudens, malus. — *Hithpal.* הִתְבּוֹשֵׁשׁ pudore suffusus est.

בּוּשָׁה *f.* pudor, ignominia.

בָּשְׁנָה *f. id.*

בֹּשֶׁת *f.* pudor; *metaph.* de idolis.

מְבוּשׁ *m.*, *pl.* מְבֻשִׁים pudenda.

בִּית *chald.* pernoctavit.

בַּיִת *m.* (*st. c.* בֵּית, *c. suff.* בֵּיתוֹ, בֵּיתְךָ; *pl.* בָּתִּים [*leg. bottim*], *st. c.* בָּתֵּי) habitaculum, domus, palatium (אֲשֶׁר עַל בַּיִת praefectus palatii; בֶּן בַּיִת *s.* יְלִיד verna); tentorium, templum; nidus (araneae); receptaculum alcjs. rei (vas); 2) familia, homines unam domum habitantes vel ejusdem stirpis. — *Cum* ה *loc.* בַּיְתָה, *st. c.* בֵּיתָה domum; *adv.* introrsum, intus; מִבַּיְתָה, מִבַּיִת ex interiore parte, intus (*von innen*); מִבַּיִת לְ, בַּיִת לְ, לְמִבֵּית לְ, מִבֵּית לְ intra.

בַּיִת *m. chald.* domus, palatium, templum.

בִּיתָן *m.* palatium.

Nomm. propr. oppidorum c. בַּיִת *composita:* בֵּית אָוֶן in tribu Benjamin. — בֵּית־אֵל inter Hieros. et Sichemum, בֵּית הָאֱלִי *nom. gent.* — ב׳ אֵצֶל (domus radicis) in Samaria. — ב׳ אַרְבֵאל Arbela in Arabia. — ב׳ בַּעַל מְעוֹן *et* בֵּית מְעוֹן, מְעוֹן in tribu Ruben. — ב׳ בָּרָה (locus transitus) Βηθαβαρὰ ad Iordanem. — ב׳ בִּרְאִי (domus m. creationis) in tr. Simeon. — ב׳ גָּדֵר (d. muri) in tribu Iud. — ב׳ הַגִּלְגָּל *i. q.* גִּלְגָּל *v.* גָּלַל. — ב׳ גָּמוּל

(*cf.* גָּמַל) in Moabitide. — ב׳ דִּבְלָתַיִם *v.* דִּבְלָתַיִם. — ב׳ דָּגוֹן (templum Dagonis) in tr. Juda et al. in tr. Ascher. — ב׳ הָרָם *et* הָרָן (d. montis) in tr. Gad. — ב׳ חָגְלָה (locus perdicum) oppid. Benjaminit. in tr. Juda. — ב׳ חָנָן (d. gratiae) in tr. Juda vel Dan. — ב׳ חוֹרוֹן (locus cavae viae) duo oppid. in tr. Ephraim. — ב׳ הַיְשִׁימוֹת (l. in deserto) opp. Rubenitar. ad mare mort. — ב׳ כַּר (l. pascuus) locus munitus Philistaeor. in tr. Juda. — ב׳ הַכֶּרֶם (d. vineae) in tr. Juda. — ב׳ לְבָאוֹת (d. leaenarum) in tr. Simeon.— ב׳ לֶחֶם (d. panis) *Βηθλεέμ*, opp. in tr. Juda *cf.* אֶפְרָתָה; al. opp. in tr. Sebulon. בֵּית הַלַּחְמִי *nom. gent.*— ב׳ לְעַפְרָה *cf.* עָפְרָה.— ב׳ מִלּוֹא *cf.* מִלּוֹא. — ב׳ מַעֲכָה opp. in rad. Hermonis. — ב׳ הַמֶּרְחָק (a רָחַק) ad rivum Kidron. — ב׳ הַמַּרְכָּבוֹת (l. curruum) in tr. Simeon.— ב׳ נִמְרָה (l. aquae purae) in tr. Gad. — ב׳ עֵדֶן (l. amoenus) vicus prope Damascum. — ב׳ עַזְמָוֶת *v.* עַזְמָוֶת. — ב׳ הָעֵמֶק (d. vallis) in tr. Ascher. — ב׳ עֲנוֹת (l. vocis repercussae) in tr. Juda. — ב׳ עֲנָת (*id.*) in tr. Naphtali. — ב׳ עֵקֶד הָרֹעִים (l. ubi pastores ligant oves) locus prope Samariam. — ב׳ הָעֲרָבָה (l. in deserto) in confinio tr. Judae et Benj. — ב׳ פֶּלֶט (l. fugae) in tr. Juda. — ב׳ פְּעוֹר (*cf.* פְּעוֹר) in Moabitide non procul a Jordane. — ב׳ פַּצֵּץ (l. dissipationis) in tr. Issaschar. — ב׳ צוּר (d. rupe munita) in montibus Judae. — ב׳ רְחֹב (*cf.* רְחֹב, אֲרָם) civitas syr.—ב׳ שַׁן, שְׁאָן, ב׳ שְׁאָן (d. quietis) in tr. Manasse cis Jord. — ב׳ הַשִּׁטָּה (*cf.* שִׁטָּה) opp. ad Jord. — ב׳ שֶׁמֶשׁ (d. solis) *opp. α*) Levitarum in tr. Juda, בֵּית־הַשִּׁמְשִׁי *nom. gentile*; *β*) in tr. Naphtali; *γ*) in tr. Issaschar s. Sebulon. *δ*) *i. q.* אוֹן in Aegypto.— ב׳ תּוֹגַרְמָה *v.* תֹּגַרְמָה. — ב׳ תַּפּוּחַ (l. mâlorum) in tr. Juda.

בוז בַּז, בִּזָּה *v.* בזז.

בָּזָא rapuit, divellit.

בָּזָה *i. q.* בּוּז contemsit *sq. accus.*, לְ, עַל. — *Niph. part.* נִבְזֶה contemtus, *pl.* נִבְזִים. — *Hiph. inf.* הַבְזוֹת spernere.

בָּזֶה *adj. verb.* spretus.

בִּזָּיוֹן *m.* contemtio.

בִּזְיוֹתְיָה (contemtus Jovae) *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

נְמִבְזָה contemtus, res contemta.

בָּזַז praedatus est, diripuit, expilavit; *partic. pl.* בֹּזְזִים

praedatores. *Praet. pl.* בָּזְזוּ, בַּזּוֹנוּ *et* בָּזַזְנוּ, *inf.* בֹּז, *fut.* יָבוֹז. — *Niph.* נָבֹז *et Pu.* בֻּזַּז direptus, expilatus est.

בַּז *m. (c. suff.* בִּזָּהּ) praeda; הָיָה לָבַז praedam fieri, abduci.

בִּזָּה *f.* praeda.

בָּזָק *vel* בָּזֶק *m.* fulmen.

בֶּזֶק *N. pr.* oppidi haud procul a Scythopoli, *Βεζέκ*.

בָּזַר (*fut.* יָבוֹר) dissipavit, dispersit.

בִּזְתָא *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

בָּחַל fastidivit *sq.* בְּ. — *Pu.* *part. f.* מְבֹחֶלֶת avara, avare paratae (opes).

בָּחַן (*imper.* בְּחַן, *c. suff.* בְּחָנֵנִי, בְּחָנוּנִי, *fut.* יִבְחַן) exploravit (metalla igne, animum); tentavit (Deum). — *Niph.* explorari.

בֹּחַן *m.* exploratio.

בַּחַן *m.* specula.

בַּחוּן *m.* specula (machina ad urbes oppugnandas exstructa).

בָּחוֹן *m.* explorator (metallorum).

בָּחַר (*fut.* יִבְחַר) elegit *sq. accus.*, בְּ, לְ, עַל; בָּחַר לוֹ sibi elegit; *sq.* מִן praetulit; *part.* בָּחוּר electus, egregius. 2) delectatus est *sq. accus. et* בְּ. 3) exploravit.— *Niph.* electus est; *part.* נִבְחָר electus, eximius; *sq.* מִן melior, praestantior; *sq. dat.* jucundus, gratus.

בָּחִיר *m.* electus (*ἐκλεκτὸς τοῦ θεοῦ*, de populo Isr., proph. piisque hom.).

בָּחוּר *m.* juvenis, *pl.* בַּחוּרִים juvenes (*praec. de exercitu*).

בְּחוּרִים *m. pl.* juventus.

בְּחוּרוֹת *f. pl. id.*

בַּחֻרִים *N. pr.* oppidi in tribu Benjam.; בַּחֲרוּמִי *et* בַּרְחֻמִי *nom. gentile.*

מִבְחָר, מִבְחַר *m.* electio; *metonym.* electum, optimum, 2) *N. pr. m.*

מִבְחוֹר *m. id.*

בָּטָה *et* בָּטָא temere locutus est; *part.* בּוֹטֶה garrulus. — *Pi.* בִּטֵּא temere pronuntiavit.

מִבְטָא *m.* temeritas (in loquendo), מ׳ שְׂפָתַיִם temerarius sermo.

בָּטַח (*inf.* בְּטוֹחַ, *c. suff.* בִּטְחָהּ, *imper.* בְּטַח, *fut.* יִבְטַח, *pl. fem.* תִּבְטַחְנָה) confisus est *sq.* בְּ, אֶל, עַל; *Job.* 6, 20. *impers.* fiducia fuit; *part.* בָּטוּחַ confisus. 2) securus fuit; levis *s.* incautus fuit; *part.* בּוֹטֵחַ securus; levis. — *Hiph.* הִבְטִיחַ fiduciam alicui attulit, securum alqm. reddidit *sq.* אֶל *et* עַל.

בֶּטַח, *m.* fiducia; securitas.

לָבֶטַח et בֶּטַח adv. confidenter, secure, tuto. — 2) *N. pr.* oppidi aram.

בִּטְחָה *f.* fiducia.

בִּטָּחוֹן *m.* fiducia, spes.

בַּטֻּחוֹת *f. id., pl.* בַּטֻּחוֹת.

מִבְטָח *m.* (*c. suff.* מִבְטַחִי, *pl.* מִבְטָחִים, מִבְטָחָם, מִבְטֶחָה) fiducia; securitas; *metonym.* id, in quo fiducia ponitur.

אֲבַטִּיחִים *v.* טבח.

בָּטַל cessavit, feriatus est.

בְּטֵל *chald. id.* — *Pa.* בַּטֵּל impedivit, detinuit.

בֶּטֶן *f.* (*c. suff.* בִּטְנִי) venter, alvus, uterus. פְּרִי בֶטֶן fetus, מִבֶּטֶן, מִבֶּטֶן, מִן־הַבֶּטֶן אִמִּי ἐκ γαστρὸς, in *s.* ab utero, a teneris; 2) ἡ κοιλία, intima penetralia (pectoris animi, orci); 3) prominentia (columnae instar ventris). 4) *N. pr.* oppidi in tr. Ascher.

בָּטְנִים *m. pl.* pistacia, nuces oblongae.

בְּטֹנִים *N. pr.* oppidi in tr. Gad.

בִּי *partic. precandi* (*ubique sq.* אֲדֹנִי *vel* אֲדֹנָי) quaeso! obsecro!

בִּין, בֵּין, בִּינָה *v.* בּוּן.

בֵּיצִים *v.* בּוּץ.

בִּיר *i. q.* בְּאֵר.

בִּירָה *f.* arx.

בִּירָה *f. chald. id.*

בִּירָנִית *f.* arx, castellum; *pl.* בִּירָנִיּוֹת.

בַּיִת, בִּיתָן *v.* בּוּת.

בָּכָה (*fut.* יִבְכֶּה, וַיֵּבְךְּ, *inf.* בָּכֹה et בָּכוֹ) flevit, ploravit *sq. accus.*, אֶל, לְ, עַל. — *Pi.* deploravit alqm. *sq. accus. et* עַל.

בָּכָא *m.* fletus. עֵמֶק הַבָּכָא (*Jammerthal*) *N. pr.* vallis in Palaestina. 2) *nom.* arboris; *pl.* בְּכָאִים.

בֶּכֶה *m.* fletus.

בָּכוּת et בְּכִית *f. id.*

בְּכִי *m.* (*in pausa* בֶּכִי, *c. suff.* בִּכְיִי) fletus; *metaph.* stillatio aquarum (in fodinis).

בֹּכִים *N. pr.* oppidi prope Gilgal.

בָּכַר *Kal. inus.* prima luce egit, maturus fuit. — *Pi.* בִּכֵּר praecoces fructus tulit; primogenitum fecit, jus primogeniti in alqm. contulit. — *Py.* primum genitus est. — *Hiph.* primum peperit.

בְּכוֹר *m.* primum genitus, primogenitus; בְּכֹרוֹת *pl. fem.* primitiae (brutorum). *Trop.* בְּכוֹר מָוֶת morbus mortifer; בְּכוֹרֵי דַלִּים pauperrimi.

בְּכֹרָה *f.* primogenitura, jus primogeniti.

בְּכוֹרַת *N. pr. m.* 1 *Sam.* 9, 1.

בְּכִירָה *f.* primum genita.

בִּכְרִי (*i. q.* בֶּכֶר הוּא) *N. pr. m.*

בִּכְרִי (juvenilis) *N. pr. m.*

בֵּכֶר *m.* camelus juvencus; *fem.* בִּכְרָה.

בֶּכֶר *N. pr.* filii Ephraimi, בַּכְרִי *nom. gent.* 2) filii Benjamini.

בִּכּוּר *m.* — *pl.* בִּכּוּרִים *et* בִּכֻּרִים primitiae frugum. יוֹם הַבִּכּוּרִים pentecoste *Num.* 28, 26.

בִּכּוּרָה *f.* ficus praecox.

בְּכוּרָה *f.* maturitas praepropera, תְּאֵנֵי בִכֻּרוֹת ficus praecoces.

בַּל *v.* בלה.

בֵּל Belus *i. q.* בַּעַל.

בְּלָא *v.* בָּלָה.

בַּלְאֲדָן (cuj. dominus Baal) *N. pr.* regis babyl. *cf.* מְרֹדַךְ.

בָּלַג *Kal. inus.* nituit; gavisus est. — *Hiph.* הִבְלִיג *sq.* עַל oriri jussit super alqm; hilaris factus est *Ps.* 39, 14.

בִּלְגָּה (hilaritas) *N. pr.* sacerdotis.

מַבְלִיגִית *f.* exhilaratio.

בִּלְדַּד *N. pr.* amici Jobi.

בָּלָה (*fut.* יִבְלֶה) attritus est, usu veteravit; *sq.* מֵעַל veteratum decidit; consenuit; consumtus est. — *Pi.* בִּלָּה attrivit, veterascentem reddidit; usu consumsit; durius tractavit alqm.

בְּלָא *chald. id.* — *Pa.* attrivit, durius tractavit.

בָּלֶה *m.* בָּלָה *f.* detritus, obsoletus; *trop.* effetus.

בְּלוֹאִים *et* בְּלוֹיִם *m. pl.* vilia et vetustate contrita vestimenta.

בְּלוֹ *m. chald.* vectigal pro utensilibus.

תַּבְלִית *f.* consumtio, abolitio.

בָּל *m. chald.* (cor sollicitum) animus.

בַּל (consumtio) *adv. poët.* non, nihil.

בְּלִי consumtio, pernicies; 2) defectus; *adv.* nihil. בִּבְלִי *et* בְּלִי sine, בִּ׳ דַעַת imperite; — לִבְלִי sine; — מִבְּלִי propter defectum, quod non *s.* nihil, sine; *sq. particip.* ita ut non sit, הֲמִבְּלִי אֵין an propterea quod non? מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא propterea quod non; — עַד בְּלִי usque ad defectum *s.* interitum; — עַל בְּלִי propterea quod non.

בְּלִימָה (*compos. ex* בְּלִי *et* מָה) nihil.

בְּלִיַּעַל (*compos. ex* בְּלִי *et* יַעַל) *m.* inutilitas: pernicies, נַחֲלֵי ב׳ torrentes exitiabiles; 2) nequitia, אִישׁ ב׳ homo nequam; 3) *concr.* homo improbus.

בִּלְעֲדֵי *et* בִּלְעֲדֵי (*comp. ex* בַּל *et* עֲדֵי) non ad. nihil ad

(בִּלְעָדַי nihil ad me); sine; praeter. — מִבַּלְעֲדֵי. sine; praeter.

בֶּלֶת consumtio, *nonnisi cum jod. parag.* בִּלְתִּי non; nisi; sine; praeter *c. suff.* בִּלְתִּי praeter me, בִּלְתֶּךָ praeter te. — לְבִלְתִּי *sq. inf.* ut non, ne; *sq. verbo fin.* non. — מִבִּלְתִּי *sq. inf.* propterea quod non. — עַד־בִּלְתִּי *sq. praet.* usque dum non.

בָּלָה — *Pi.* בִּלֵּהַ *i. q.* בָּהַל terruit.

בַּלָּהָה *f.* terror; pernicies repentina.

בִּלְהָה *N. pr.* servae Rahelis; 2) oppidi in tr. Simeon.

בִּלְהָן *N. pr.* duor. virorum.

בְּלוֹ, בְּלוֹאִים *v.* בָּלָה.

בֵּלְטְשַׁאצַּר *N. pr. chald.* Danielis.

בְּלִי, בְּלִימָה, בְּלִיַּעַל *v.* בָּלָה.

בָּלַל (*fut.* יָבֹל) perfudit *sq.* בְּ aliqua re; *intrans.* perfusus est; 2) confudit, miscuit, conturbavit. — *Hithpo.* se permiscuit *sq.* בְּ cum alqo. — II) *Denom. a* בְּלִיל: pabulum praebuit *Jud.* 19, 21. — III) marcuit *Jes.* 64, 5.

בְּלִיל *m.* farrago.

תֶּבֶל *m.* concubitus inhonestus.

תְּבַלֻּל *m.* inquinatus, maculatus *Lev.* 21, 20. ת׳ בְּעֵינוֹ oculi albugine laborans.

בָּלַם obturavit, constrinxit.

בָּלַס ficus vellicavit.

בָּלַע absorpsit, devoravit, perdidit; עַד־בִּלְעִי רֻקִּי donec absorpsero m. salivam *i. e.* temporis momento brevissimo. — *Niph.* devoratus, perditus est, *sq.* מִן הַיַּיִן vino mergi. — *Pi.* glutivit (כְּבַלַּע sicut absorbetur *i. e.* ne uno quidem momento); devoravit; perdidit. — *Py.* absorptus est, pessum ivit. — *Hithpa.* perditus est.

בֶּלַע *m.* (absorptio) pernicies; id quod absorptum est *c. suff.* בִּלְעוֹ 2) *N. pr.* oppidi ad mare mort. 3) *nom* regis Edomit.; filii Benjam., בַּלְעִי *n. patron.*; al. viri.

בִּלְעֲדֵי, בַּלְעֲדֵי *v.* בָּלָה.

בִּלְעָם (non ex populo, peregrinus) *N. pr.* prophetae, *Βαλαάμ.*; 2) *i. q.* יִבְלְעָם.

בָּלַק evacuavit, vastavit. — *Py. part. f.* מְבֻלָּקָה vastata.

בָּלָק *N. pr.* regis Moabit.

בֵּלְשַׁאצַּר *et* בֵּלְאשַׁצַּר *N. pr.* regis ultimi Chaldaeorum (Nabonnedus *s.* Labynetus).

בִּלְשָׁן *N. pr. m.*

בִּלְתִּי *v.* בֶּלֶת *s.* בָּלָה.

בָּמָה *f.* (*pl.* בָּמוֹת, *st. c.* בָּמוֹתֵי [בָּמֳתֵי *Kri*] *c. suff.* בָּמוֹתַי (בָּמוֹתֶיךָ) locus excelsus, lo-

cus tutus, arx, רָכַב עַל בָּמוֹתֵי אֶרֶץ super alta terrae vehi i.e. victorem esse, דָּרַךְ עַל ב' calcare alta, subjecta habere omnia; 2) saltus, montes, in quibus populus jud. Jovae et diis commentitiis sacra offerebat, fana (בָּתֵּי הַבָּמוֹת *et simpl.* בָּמוֹת) exstruebat et sacerdotes (כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת) instituebat. 3) tumulus sepulcri.

בָּמוֹת et בָּמוֹת בַּעַל *N. pr.* oppidi in Moabit. ad Arnonem fluv.

בִּמְהָל (filius circumcisionis) *N. pr. m.*

בַּמֶּה *i. q.* בְּ *v.* מַה, מָה.

בָּנָה (*inf.* בָּנֹה, *constr.* בְּנוֹת, *fut.* יִבְנֶה, וַיִּבֶן) exstruxit, aedificavit *sq. accus.; sq. dupl. acc.* construxit alqd. ex alqa re, *sq.* בְּ in exstruendo occupatus fuit *vel* alqa re condidit; *sq. accus. et* לְ exstruendo fecit alqd. ad alqd., ב' אֶת־הָהָר montem aedificiis ornavit; restauravit (aedes ruinosas); *metaph. de pers. et populis* beneficiis auxit alqm., ב' בַּיִת לְ prolem concessit alicui. — *Niph.* exstructus est, restauratus est; prole s. liberis auctus est.

בְּנָה, בְּנָא *chald.* aedificavit. *Ithpe.* exstructus est.

בֵּן *m.* (*st. c.* בֶּן *rar.* בִּן *c. suff.* בִּנְךָ, בְּנוֹ, בְּנִי, *pl.* בָּנִים, בְּנֵי) **filius**; בְּנֵי בָנִים nepotes, posteri, בְּנֵי עַמּוֹן Ammonitae, *sed sing.* אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל Israelita; בְּנֵי צִיּוֹן Zionitae; בְּנֵי נְבִיאִים discipuli prophetarum. — *Addito sortis, virtutis vitiive nomine, is significatur, cui haec tribuuntur:* בֶּן־עַוְלָה injustus; בֶּן־מָוֶת morti destinatus. *Sed res quoque dicuntur filii ejus rei, ad quam pertinent, ut* filius arcus *i. e.* sagitta *etc.* — *Cum voc. numerorum:* בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה octoginta annos natus, בֶּן־שָׁנָה anniculus. — *De animal.* pullus, בֶּן־יוֹנָה pullus columbinus. — בֶּן־פֹּרָת surculus arboris fructiferae. — בֵּן *N. pr.* 1 *Chron.* 15, 18.

בַּר *m. chald. id.* — *pl.* בְּנִין, בְּנֵי.

בֶּן־אוֹנִי (fil. mei doloris) *nom.* Benjamino a matre moriente inditum.

בֶּן־הֲדַד (fil. Adadi) *N. pr.* trium regum Syriae Damasc.

בִּנּוּי (proles) *N. pr.* variorum virorum.

בֶּן־חַיִל (fortis) *N. pr. m.*

בֶּן־חָנָן (fil. benigni) *N. pr. m.*

בָּנִי (exstructus) *N. pr.* nonnull. virorum.

בִּנּוּי (exstructus) *N.pr.* duor. virorum.

בְּנֵי בְרַק *N. pr.* oppidi in tr. Dan.

בִּנְיָה *f.* aedificium.

בְּנָיָה (quem Jova fortunat) *N. pr.* nonnull. virorum. — *etiam i. q. sq. v.*

בְּנָיָהוּ *(id.) N. pr.* nonnullor. virorum.

בִּנְיָמִין (fil. dextrae *i. e.* fortunae) Benjaminus, fil. Jacobi; *nom. patron.* בֶּן־יְמִינִי, אִישׁ יְמִינִי, בֶּן־הַיְמִינִי *et* יְמִינִי, *pl.* בְּנֵי יְמִינִי; אֶרֶץ־יְמִינִי terra Benjaminitarum.

בֶּן־יָמִין *(id.) N. pr.* duor. virorum. 2) *i. q.* בִּנְיָמִין 1 *Sam.* 9, 1.

בִּנְיָן *m.* aedificium.

בְּנִינוּ *(noster filius) N.pr.m.*

בַּת *f.* (*c. suff.* בִּתִּי, *pl.* בָּנוֹת, *constr.* בְּנוֹת) filia, neptis; — בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל puellae Israeliticae. — בַּת *sing.* conj. c. nom. urbis s. terrae, omnes signif. ejus incolas: בַּת צֹר Tyrii, בַּת מִצְרַיִם Aegyptii. — בְּנוֹת הָעִיר pagi in alcjs urbis agro siti. — בַּת תִּשְׁעִים שָׁנָה nonaginta annos nata. — בְּנוֹת הַשִּׁיר cantrices. — בַּת עַיִן pupilla oculi.

בַּת *f. chald. id. pl.* בַּתִּין.

בַּת־רַבִּים (filia multorum) *N. pr.* portae Hesbonis.

בַּת־שֶׁבַע (filia jurisjur.) *N. pr.* uxoris Uriae.

בַּת־שׁוּעַ *id.*

מִבְנֶה *m.* aedificium.

תַּבְנִית *f.* exemplar, πρωτότυπον *(Modell)*; imago, aliquid instar alcjs rei exstructum.

בָּנַט *rad. inus. unde deriv.*

אַבְנֵט *m.* balteus (virorum primorum).

בְּנַס *chald.* iratus est.

בִּנְעָה *N. pr. m.*

בְּסוֹדְיָה (in concilio Jovae) *N. pr. m.*

בֵּסַי *N. pr. m.*

בָּסַר *rad. inus. arab.* intempestivo temp. fecit; austerus fuit.

בֵּסֶר *m.* uva immatura et cruda.

בֹּסֶר *m. id.*

בָּעַד *rad. inus. arab.* distitit, abfuit.

בְּעַד *praep.* circum, circa; intra (de loco); in *s.* per (mediam rem); pro (de intercedentibus). — *C. suff.* בַּעֲדִי *et* בַּעֲדֵנִי, בַּעַדְךָ, בַּעֲדוֹ, בַּעֲדֵנוּ *et* בַּעֲדֵינוּ, בַּעַדְכֶם. — מִבַּעַד לְ ex alqa re media.

בָּעָה effecit ut intumesceret *s.* ebulliret; acriter quaesivit, petiit, *fut. pl.* תִּבְעָיוּן, *imp. pl.* בְּעָיוּ. —

Niph. intumuit, eminuit; perquisitus est.

בְּעָה *et* בְּעָא *chald.* quaesivit; precatus est; petiit *sq.* מִן *et* קֳדָם מִן.

בָּעוּ *f. chald.* precatio.

בָּעֵי *m.* precatio, preces.

בְּעוֹן *i. q.* מְעוֹן.

בְּעוֹר (fax) *N. pr.* patris Bileami.

בֹּעַז *N. pr.* conjugis Ruthae; 2) *nom.* columnae in templo salom.

בָּעַט calcitravit *i. e. vel* sprevit, neglexit *vel* ferox fuit.

בְּעִי *v.* בָּעָה.

בְּעִיר *v.* בְּעֵר.

בָּעַל dominatus est in alqm *sq. accus. et* לְ; 2) uxorem duxit, *part. pl. majest.* בֹּעֲלַיִךְ tuus maritus, בְּעוּלָה *et* בְּעֻלַת־בַּעַל maritata; 3) *sq.* בְּ fastidivit, despexit. — *Niph.* in matrimonium duci.

בַּעַל *m.* (*suff.* בַּעְלִי, בַּעְלָהּ, בַּעְלֵיהֶם) dominus; *c. aliis subst. conjunctum signif. eum, qui alqd. possidet vel cui cum alqa re intercedit necessitudo quaedam:* בַּעַל הַחֲלֹמוֹת somniator, בַּעֲלֵי שְׁכֶם incolae Sichemi *etc. Pl.* בְּעָלִים (*st. c.* בַּעֲלֵי, *c. sff.* בְּעָלָיו, בְּעָלֶיהָ) *non raro dic. de* uno domino. — 2) הַבַּעַל Baal, *nom.* dei phoenicii; הַבְּעָלִים statuae Baalis. — 3) *N. pr.* duor. virorum.— 4) *Nomm. pr. oppidorum:* בַּעַל גָּד oppid. in finibus Palaest. septentr.; בּ' הָמוֹן in radicibus Libani; בּ' חָצוֹר in tr. Ephr.; בּ' חֶרְמוֹן opp. et jugum in Hermone monte; בּ' מְעוֹן *et* בֵּית מְעוֹן in tr. Rubenit.; בּ' פְּרָצִים (locus cladium) *nom.* loci, ubi Philistaei a Davide fugati sunt; בּ' צְפוֹן in Aegypto; בּ' שָׁלִשָׁה in mont. Ephr.; בּ' תָּמָר (locus palmarum) non procul a Gibea; בַּעֲלֵי יְהוּדָה (cives Iud.) *i. q.* בַּעֲלָה.

בְּעֵל *m. chald.* dominus.

בַּעֲלָה *f.* domina; *collect.* (*ut* בַּת) civitas. 2) *N. pr. oppidi* in fin. tr. Judae septentr., *etiam* קִרְיַת־בַּעַל *et* קִרְיַת יְעָרִים; al. urbis in ead. tribu, *alibi* בַּעֲלָה *et* בִּלְהָה.

בַּעֲלַת (civitas) *N. pr.* urbis in tribu Dan.

בְּעָלוֹת (civitates) *N. pr.* urbis in tr. Juda.

בְּעֶלְיָדָע (cui Baal prospicit) *i. q.* אֶלְיָדָע.

בְּעַלְיָה (in quem dominatur Jova) *N. pr. m.*

בַּעַל־חָנָן (dom. gratiae) *N. pr.* regis Edomit.

בַּעֲלִיס *N. pr.* regis Ammonit.

בַּעֲנָא (filius aerumnarum *N. pr. m.*

בַּעֲנָה (id.) *N. pr. m.*

בָּעַר (depavit, consumsit) arsit, *sq.* בְּ concremavit alqd.; exarsit, combustus fuit, flagravit (irâ); *(denom. a sq.* בְּעִיר) obbrutuit, stultus fuit, *part.* בֹּעֲרִים bruti. — *Niph.* efferatus est, brutus *s.* stultus factus est.— *Pi.* בִּעֵר *trans.* depavit; incendit; absumsit, removit. — *Py. part. f.* מְבֹעֶרֶת incensa. — *Hiph.* depavit; accendit; abstulit, everrit.

בְּעִיר *m. collect.* pecus.

בַּעַר *m.* brutus, stultus.

בְּעֵרָה *f.* incendium.

בַּעְרָא *N. pr. m.*

תַּבְעֵרָה *N. pr.* loci in deserto arab.

בַּעֲשֵׂיָה (opus Dei) *N. pr. m.*

בַּעְשָׁא *(a chald.* בְּעֵשׁ malus fuit) *N. pr.* regis Isr., fil. Ahiae.

עַשְׁתְּרֹת *v.* בְּעֶשְׁתְּרָה.

בָּעַת — *Niph.* נִבְעַת territus est, expavit. — *Pi.* בִּעֵת perterruit; subito invasit, de improviso accidit. *Fut.* יְבַעֲת, *part. f. c. suff.* מְבַעַתֶּךָ.

בְּעָתָה *f.* terror.

בִּעוּתִים *pl. m.* terrores.

בִּץ, בִּצָּה *v.* בצץ.

בֵּצַי *(i. q.* בֵּסַי) *N. pr. m.*

בָּצִיר *v.* בצר.

בֶּצֶל *m.* cepa.

בְּצַלְאֵל, בַּצְלִית, בַּצְלוּת *N. pr. m.*

בָּצַע secuit, fregit, abrupit; 2) diripuit; injustum lucrum fecit. — *Pi* בִּצַּע abscidit (vitae filum); absolvit, perfecit; 2) lucrum turpe exegit.

בֶּצַע *m. (c. suff.* בִּצְעָם) rapina, praeda; lucrum (מַה־בֶּצַע quid lucri?) lucrum improbum; opes turpiter partae.

בָּצַץ *rad. inus. arab.* tardius *s.* paullatim fluxit.

בִּץ *m.* coenum, uligo, limus.

בִּצָּה *f. id.* — *pl. c. suff* בִּצֹּאתָו *pro* בִּצּוֹתָיו.

בָּצֵק intumuit.

בָּצֵק *m.* massa farinacea (fermento intumescens).

בָּצְקַת (vicus elatior) *N. pr.* oppidi in tr Juda.

בָּצַר abscidit *(impr. de uvis),* vindemiavit; *trop.* subtraxit, *Ps.* 76, 13. *Part.* בֹּצֵר vindemiator; *trop.* hostis atrociter vastans. 2) inaccessum reddidit, munivit; *part.* בָּצוּר inaccessus, aditu difficilis, munitus; *trop.* arduus intellectu. — *Niph.* abscissus *s.* praeclusus est *sq.* מִן alicui. — *Pi.* munivit (oppidum).

בָּצִיר *m.* vindemia; — *adj.*

i. q. בָּצוּר munitus *Zach.* 11, 2.

בֶּצֶר *m.* auri *vel* argenti particula.

בְּצַר *m. id.* — 2) *N. pr.* urbis in tr. Ruben. 3) *N. pr.* viri.

בָּצְרָה *f.* septum pecorum. — 2) *N. pr.* urbis Idumaeorum, *Βόστρα*..

בִּצָּרוֹן *m.* locus munitus.

בַּצֹּרֶת *f. et pl.* בַּצָּרוֹת defectus pluviae, siccitas.

מִבְצָר *m.* munimentum, עִיר מ׳ urbs munita; *pl.* מִבְצָרִים *et* מִבְצָרוֹת. — 2) *N. pr.* princ. Idumaeorum.

בַּקְבּוּק, בֻּקִּי *etc. v.* בקק.

בָּקַע *sq. accus. et* בְּ fidit, diffidit; rupit, disrupit; rumpendo aperuit *s.* eduxit; irrupit; expugnavit; pullos exclusit. — *Niph.* diffissus, disruptus est; expugnatus est; apertus est, prorupit; (ovo) exclusus est. — *Pi.* diffidit; discerpsit; rumpendo eduxit, propulit; (ovum) exclusit. — *Py.* ruptus est; expugnatus est. — *Hiph.* perrupit; irrupit *sq.* אֶל. — *Hoph.* perruptus est. — *Hithp.* se fidit, se disrupit.

בְּקִיעַ *m.* fissura.

בֶּקַע *m.* (dimidium) dimidium sicli.

בִּקְעָה *f.* vallis; *pl.* בְּקָעוֹת. — בִּקְעַת הַלְּבָנוֹן vallis Libani, inter Antilib. et Hermonem sita, *κοιλὴ Συρία*. — אָוֶן *v.* בִּקְעַת אָוֶן.

בָּקַק (evacuavit) exhausit, populatus est (terram); *sq.* אֶת־עֵצָה consilio privavit; 2) late se diffudit (vitis). — *Niph.* נָבַק (*inf.* הִבּוֹק, *fut.* יִבּוֹק) evacuatus, exhaustus, perditus est. — *Po. fut.* יְבֹקְקוּ evacuabunt, populabuntur.

בַּקְבּוּק *m.* lagena. — 2) *N. pr. m.*

בַּקְבֻּקְיָה (depopulatio Jovae) *N. pr. m.*

בַּקְבַּקַּר (vastatio montis) *N. pr. m.*

בֻּקִּי (*i. q. sq. v.*) *N. pr.* principis Danitarum; 2) al. hom.

בֻּקִּיָּהוּ (vastatio Jovae) *N. pr. m.*

בָּקַר — *Pi.* diligenter inspexit; *sq.* בְּ cum voluptate adspexit; *sq.* לְ *et* בֵּין — לְ sedulo inquisivit; reputavit; curavit; (animadvertit in alqm.). — II) *i. q.* בָּכַר praecessit, *v.* בֹּקֶר.

בַּקַּר *Pa. chald.* quaesivit, *Ithpa.* quaeri.

בַּקָּרָה *f.* cura.

בִּקֹּרֶת *f.* animadversio, poena.

בָּקָר *comm. collect.* armentum, boves. בּ׳ עָלוֹת vaccae lactantes; בֶּן בָּקָר bos juvencus. — *Rar. pl.* בְּקָרִים boves, armenta.

בּוֹקֵר *m.* pastor

בֹּקֶר *m.* (*pl.* בְּקָרִים) lux oriens. — *Adv.* בֹּקֶר, בַּבֹּקֶר *et poët.* לַבֹּקֶר mane; בַּבֹּקֶר, לַבְּקָרִים, לִבְקָרִים quovis mane; 2) mane postridie; cras, crastino die; עַד הַבֹּקֶר in mane crastinum. — לַבֹּקֶר *poët.* mox, illico *Ps.* 49, 15. *etc.*

בָּקַשׁ — *Pi.* בִּקֵּשׁ quaesivit *sq. accus. et* לְ, inquisivit in alqd. *sq.* לְ; בּ׳ אֶת־פְּנֵי יְהוָֹה *vel* בּ׳ אֶת־יְהוָֹה ad Jovam se convertere; 2) sectatus est, studuit alicui rei *sq. accus. et* לְ; בּ׳ נֶפֶשׁ פּ׳ vitae alcjs. insidiari; 3) poposcit *sq.* מִן, בּ׳ דַּם פּ׳ caedem alcjs. ulcisci; 4) petiit ab aliquo alqd. *sq.* מִן, *accus. et* לְ *pers., et* עַל, בְּעַד *et accus. rei.*

בַּקָּשָׁה *f.* petitio.

בַּר, בָּר, בֹּר *v.* ברא *et* ברר.

בָּרָא (*inf.* בְּרֹא, *c. suff.* בָּרַאֲךָ, *imper.* בְּרָא, *fut.* יִבְרָא) *propr.* cecidit, excidit; formavit, finxit, creavit; *sq. dupl. accus.* alqd. convertit in alqd. 2) *i. q.* בָּרָה comedit. — *Niph.* creatus est; natus est; effectus est. — *Pi.* בֵּרֵא secuit, cecidit (silvam); trucidavit; incidit, inscripsit. — *Hiph.* saginavit.

בְּרִיאָה *f.* res creata *i. e.* nova et insolita *Num.* 16, 30.

בַּר *m. poët.* filius; *c. suff.* בְּרִי. — *Aliud v. s.* ברר.

בַּר *m. chald.* filius; nepos; *c. suff.* בְּרֵהּ.

בְּרָאיָה (a Deo creatus) *N. pr. m.*

מְרֹאדַךְ *v.* בְּרֹאדַךְ.

בַּרְבֻּרִים *v.* ברר.

בָּרַד sparsit; grandinavit.

בָּרָד *m.* grando.

בָּרֹד *m., pl.* בְּרֻדִּים maculis sparsi, versicolores.

בֶּרֶד *N. pr.* loci in deserto Schur; 2) viri cujusd.

בָּרָה (secuit, cecidit) edit, comedit; 2) *i. q.* בָּרַר elegit. — *Pi. inf.* בָּרוֹת comedere. — *Hiph.* cibum praebuit *sq. accus. dupl.*

בָּרִיא *m.* בְּרִיאָה *f.* pinguis. — *Aliud v. s.* ברא.

בְּרִי *m.* בִּרְיָה *f. id.*

בִּרְיָה *f.* cibus.

בָּרוּת *f.* cibus.

בְּרִית *f.* foedus, בַּעֲלֵי בּ׳ foedere juncti; *maxime* foedus Isr. cum Deo; 2) signum foederis (circumcisio) *Gen.*

17, 13. 3) interpres foederis, *μεσίτης*. — בַּעַל בְּרִית *cogn.* Baalis Phoenic.

בָּרוּךְ *v.* ברך.

בְּרוֹמִים *v.* ברם.

בְּרוֹשׁ *m.* cupressus; *Vulg.* abies; 2) עֲצֵי בְרוֹשִׁים instrumenta mus. ex huj. arboris ligno confecta 2 *Sam.* 6,5. 3) *pl.* hastae cupresseae *Nah.* 2, 4.

בְּרוֹת *m. id.*

בֵּרוֹתָה, בֵּרוֹתַי *N. pr.* urbis in Syria Sabaea.

בָּרוּת *v.* ברה.

בִּרְזָיִת *N. pr. f.*

בַּרְזֶל *m.* (*c. suff.* בַּרְזִלּוֹ) ferrum; instrumentum ferreum: securis, catena.

בַּרְזִלַּי *N. pr.* nonnull. virorum.

בָּרַח (*fut.* יִבְרַח, *part. m.* בֹּרֵחַ, *fem.* בֹּרַחַת) fugit alqm. *sq.* מִן, מֵאֵת, מִפְּנֵי; *sq.* אַחֲרֵי post alqm. fugere; *imper.* בְּרַח לְךָ fuge tibi! te auferas! 2) pertransiit *Exod.* 36, 33. — *Hiph.* fugavit; pertransiit *Exod.* 26, 28.

בָּרִחַ, בָּרִיחַ *m.* fugitivus, celer. 2) *N. pr. m.*

בְּרִיחַ *m.* pessulus, repagulum; tignum transversarium; *metaph.* principes s. viri fortes.

מִבְרָח *m.* (fuga) fugitivus.

בְּרִי, בָּרִיא, בְּרִיָּה *v.* ברה.

בֵּרִי (*i. q.* בְּאֵרִי fontanus) *N. pr. m.*

בְּרִיאָה *v.* ברא.

בְּרִיעָה *N. pr.* nonnull. virorum.

בְּרִית *v.* ברה.

בֹּרִית *v.* ברר.

בֶּרֶךְ *f.* genu; *dual.* בִּרְכַּיִם genu utrumque.

בְּרַךְ, בֶּרֶךְ *f. chald. id.*

בָּרַךְ (*fut.* יִבְרַךְ, *inf. abs.* בָּרוֹךְ) genua flexit; benedixit, fortunavit (בָּרוּךְ לַיהוָֹה *et* בָּרוּךְ יְהוָֹה fortunatus a Jova); laudavit: בָּרוּךְ יְהוָֹה laudatus esto Jova.— *Niph.* sibi benedixit. — *Pi.* בֵּרַךְ, בֵּרֵךְ flexis genibus veneratus est, laudavit (Deum) *sq. accus.*, לְ, בְּשֵׁם יְהוָֹה. 2) benedixit, fausta apprecatus est, beavit; 3) salutavit; valedixit; 4) renuntiavit, abominatus et exsecratus est.— *Py.* בֹּרַךְ laudari; benedici, beari.—*Hiph.* הִבְרִיךְ genua flectere jussit (camelos). — *Hithp.* הִתְבָּרֵךְ sibi benedixit; beatus redditus est *Gen.* 22, 18.

בְּרַךְ *chald.* in genua procubuit. *Pa.* celebravit, laudavit.

בָּרוּךְ *N. pr.* amici et scribae Jeremiae.

בָּרַכְאֵל (cui Deus benedicit) *N. pr. m.*

בְּרָכָה *f.* (בְּרָכָה *Gen.* 27,38. — *st. c.* בִּרְכַּת, *pl.* בְּרָכוֹת, *constr.* בִּרְכוֹת) benedictio; prosperitas, salus; munus, donum. 2) *N. pr. m.*

בְּרֵכָה *f.* piscina, lacus.

בֶּרֶכְיָה *et* בֶּרֶכְיָהוּ (cui Jova benedicit) *N. pr.* virorum.

אַבְרֵךְ *v. suo loco.*

אַרְכֻּבָה *f. chald.* genu.

בְּרַם *chald. part. confirmandi:* sed, veruntamen.

בָּרַם *rad. inus. arab.* contorsit.

בְּרֹמִים *m. pl.* vestes ex variis filis contextae.

בֶּרַע *N. pr.* regis Sodomitici.

בָּרַק fulguravit.

בָּרָק *m.* (*pl.* בְּרָקִים) fulgur, fulgor. 2) *N. pr.* herois (*punice* Barcas).

בָּרֶקֶת *f.* smaragdus.

בַּרְקָנִים *m. pl.* tribulum, machina pyritis acutis ad triturandum instructa.

בַּרְקוֹס *N. pr. m.*

בָּרַר separavit *sq. accus. et* מִן; elegit, destinavit alqd. ad alqd. *sq. accus. et* לְ; purgavit, purum reddidit (*part.* בָּרוּר purus, castus); exploravit. — *Niph.* נָבַר se purgavit, *part.* נָבָר purus, sanctus. — *Pi.* purgavit. — *Hiph.* purgavit (frumentum), polivit, acuit (sagittam). — *Hithp.* se purgavit, se castum et sanctum praebuit.

בַּר *m.* בָּרָה *f.* electus; purus, probus; vacuus.

בַּר, בָּר *m.* frumentum (a palea purgatum); grana aristarum. — *Aliud v. s.* ברא.

בָּר *m.* locus patulus, campus *Job.* 39, 4.

בַּר *m. chald. id.*

בֹּר *m.* puritas; 2) *i. q.* בֹּרִית.

בֹּרִית *f.* lixivium, sal alcali.

בַּרְבֻּרִים *m.* genus avium, quae saginabantur.

בִּרְשַׁע *N. pr.* regis Gomorrhae.

בְּשׂוֹרָה, בְּשׂוֹר *v.* בשׂר.

בָּשַׂם *rad. inus. syr.* suavis fuit, bene oluit.

בָּשָׂם *m.* aroma; opobalsamum.

בֹּשֶׂם *et* בֶּשֶׂם *m.* (*pl.* בְּשָׂמִים) odor suavis; aroma; balsamum.

בָּשְׂמַת *N. pr.* mulieris Esavi; 2) filiae Salomonis.

מִבְשָׂם *N. pr.* filii Ismaelis et. al. viri.

בָּשַׂר — *Pi.* בִּשֵּׂר laeta nuntiavit *sq. accus. pers. et rei; simpl.* nuntiavit. — *Hithp.* laetum nuntium accepit.

בְּשֹׂרָה *et* בְּשׂוֹרָה *f.* laetus nuntius, εὐαγγέλιον; praemium nuntii laeti.

בְּשׂוֹר *N. pr.* rivi prope Gazam in mare mediterr. illabentis.

בָּשָׂר *m.* caro; corpus; כָּל־בָּשָׂר omnia animantia, omnes homines, mortales; עַצְמִי וּבְשָׂרִי meum os et mea caro *i. e.* consanguineus, *et simpl.* בָּשָׂר affinis, proximus; *Levit.* 15, 2. *etc.:* pudendum virile.

בְּשַׂר *m. chald.* caro; *collect.* homines.

בָּשַׁל coctus est; maturuit.— *Pi.* coxit, *part. pl.* מְבַשְּׁלִים coqui. — *Py.* coctus est. — *Hiph.* maturavit.

בָּשֵׁל *m.* בְּשֵׁלָה *f.* coctum.

מְבַשְּׁלוֹת *f. pl.* loca ubi coquitur, foci.

בִּשְׁלָם (filius pacis) *N. pr. m.*

בָּשָׁן Batanea, regio trans Jord. inter fluv. Jabok et Hermonem.

בָּשְׁנָה *v.* בּוּשׁ.

בָּשַׁס — *Po.* בּוֹשֵׁס *i. q.* בּוֹסֵס conculcavit.

בֹּשֶׁת *v.* בּוּשׁ.

בַּת *v.* בנה *et* בתת.

בָּתָה *et* בַּתָּה *v.* בתת.

בְּתוּאֵל (*pro* מְתוּאֵל vir Dei) *N. pr.* patris Labani; 2) *i. q.* בְּתוּל *nom.* loci.

בִּתְיָה (filia Jovae) *N. pr. m.*

בָּתִּים *v.* בַּיִת, בית.

בָּתַל *rad. inus. arab.* separavit.

בְּתוּלָה *f.* (*pl.* בְּתוּלוֹת, בְּתֻלֹת) virgo, puella; *metaph.* de urbe *s.* gente nondum in alior. potestatem redacta.

בְּתוּלִים *m. pl.* virginitas; signum virginitatis.

בָּתַק — *Pi.* בִּתֵּק confodit, transfixit.

בָּתַר — *Pi.* בִּתֵּר dissecuit.

בֶּתֶר *m.* (*c. suff.* בִּתְרוֹ) sectio, sejunctio; pars resecta.

בָּתַר *chald. i. q.* בָּאתַר post; *cf.* אֲתַר.

בִּתְרוֹן *N. pr.* loci ad Jord.

בָּתַת *rad. inus. arab.* scidit, secuit.

בַּת *m.* (*fem. Jes.* 5, 10.) bathus, mensura liquidorum, decima pars chomeri.

בַּת *m. chald. id.*

בָּתָה *f.* excidium, interitus.

בַּתָּה *f.* vastatio, excidium.

ג

גָּאָה *v. poët.* (*fut.* יִגְאֶה) se extulit; sublimem *s.* magnificum se ostendit.

גֵּא *m.* superbus.

גֵּאֶה *m.* sublimis, illustris; superbus; impius; *pl.* גֵּאִים.

גֵּאָה *f.* superbia, fastus.

גַּאֲוָה *f.* (elatio) sublimitas, majestas; fastus, superbia.

גְּאוּאֵל (majestas Dei) *N. pr. m.*

גָּאוֹן *m.* gloria, majestas, decus; fastus, *pl.* גְּאוֹנִים.

גֵּאוּת *f.* elatio *s.* motus in sublime; sublimitas, majestas; superbia.

גַּאֲיוֹן *m.* superbus *Ps.*123,4.

גֵּוָה *f.* (*pro* גַּאֲוָה) elatio; superbia.

גֵּוָה *f. chald.* fastus.

גַּאֲיוֹת *v.* גָּיְא.

גָּאַל (*fut.* יִגְאַל) repetiit, redemit, vindicavit alqd. alicui, ultus est; liberavit. *Part.* גֹּאֵל redemtor, vindex; liberator; propinquus (*propinquis enim convenit illa praestare officia*); *part. pass.* גְּאוּלֵי, גְּאוּלִים redemti, liberati. *Niph.* redemtus, liberatus est; se redemit. — II) *Pi.* גֵּאֵל polluit, contaminavit. *Py.* contaminatus est; pollutus declaratus est. *Niph.* נִגְאַל, נְגֹאַל pollutus est. *Hiph. praet. syr.* אֶגְאַלְתִּי contaminavi. *Hithp.* se polluit.

גֹּאַל *m.* pollutio, *pl. st. c.* גָּאֳלֵי.

גְּאֻלָּה *f.* redemtio; jus redimendi; pretium redimendi; cognatio.

מְגֹאָל *m.* proximus post Goëlem.

גב *v.* גַּב *et* גּוֹב, גָּבָה.

גָּבָא *rad. inus. arab.* aquam congessit.

גֶּבֶא *m.* fossa, cisterna; palus.

גָּבַב *rad. inus. sab.* incurvatus *s.* cameratus est.

גַּב *m.* (*c. suff.* גַּבִּי, *pl.* גַּבִּים, גַּבּוֹת) gibbus, dorsum; *trop.* propugnaculum; גַּב מָגֵן umbo; 2) arcus; fornix, aedes fornicatae; absis rotae; supercilium oculi *Lev.* 14,9.

גַּב *m. chald.* dorsum.

גֹּב *m.chald.* fovea, *st.emph.* גֻּבָּא.

גָּבָה *rad. inus. arab.* e terra prorepsit.

גּוֹב *m.* locusta; *pl.* גּוֹבַי.

גֵּב *m.*, *pl.* גֵּבִים locustae.

גָּבַהּ (*fut.* יִגְבַּהּ, *inf.* גָּבְהָה) altus fuit; *sq.* עַל *s.* מִן altior fuit *s.* factus est quam; גָּבַהּ לִבּוֹ extulit se ejus animus *h. e.* fortior redditus est *vel* superbivit; *hinc simpl.* גָּבַהּ fastuosus fuit. — *Hiph.* altum fecit; *intrans.* se extulit, sublime petiit.

גָּבֹהַּ *m.* (*st. c.* גְּבַהּ, גְּבֹהַּ, *f.* גְּבֹהָה) altus, celsus; elatus animo,

superbus. — *Subst.* proceritas.

גָּבֹהַּ, *st. c.* גְּבַהּ *m.* altus; elatus animo, superbus.

גֹּבַהּ *m.* (*c. suff.* גָּבְהוֹ, *pl. st. c.* גָּבְהֵי) altitudo, proceritas; sublimitas, majestas; גֹּבַהּ אַף fastus, insolentia.

גַּבְהוּת *m.* fastus, superbia.

גְּבוּל, גְּבוּלָה *v.* גבל.

גִּבּוֹר, גְּבוּרָה *v.* גבר.

גָּבַח *rad. inus. i. q.* גָּבַהּ.

גִּבֵּחַ *m.* recalvus, recalvaster.

גַּבַּחַת *f.* calvitium.

גַּבַּי *N. pr. m.*

גֵּבִים (*cf.* גֵּב) *N. pr.* loci haud procul ab Hieros.

גְּבִינָה *v.* גבן.

גָּבִיעַ *v.* גבע.

גְּבִיר, גְּבִירָה *v.* גבר.

גָּבִישׁ *v.* גבשׁ.

גָּבַל terminavit, terminos posuit; *intrans.* finitimus fuit *sq.* בְּ. — *Hiph.* finibus circumscripsit.

גְּבַל (mons) *N. pr.* urbis Phoenices, Byblus; גִּבְלִי *nom. gent.* Gebalenus s. Byblius.

גְּבָל (regio montuosa) *N. pr.* partis Idumaeae, Gebalene.

גְּבוּל, גְּבֻל *m.* finis, terminus; lapis terminalis; fines, regio *s.* terra.

גְּבוּלָה, גְּבֻלָה *f.* terminus; *pl.* גְּבוּלוֹת fines, terra *s.* ager.

גַּבְלֻת *f.* determinatio: catenae determinationis (ad gemmas distinguendas) *Exod.* 28, 22. 37, 15.

מִגְבָּלָה *f.*, *pl.* מִגְבָּלוֹת *id.*

גָּבַן *rad. inus. syr.* densatus, coagulatus est.

גְּבִינָה *f.* lac coagulatum, caseus.

גִּבֵּן *m.* gibbosus, gibber.

גַּבְנֻנִּים *m pl.* gibberes; הַר ג' mons tumulosus.

גָּבַע *rad. inus. fort.* editus isque rotundus *s.* conglobatus fuit.

גָּבִיעַ *m.* (*c. suff.* גְּבִיעִי, *pl.* גְּבִיעִים) crater, scyphus; calix (florum).

גֶּבַע *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

גִּבְעָא *N. pr. m.*

גִּבְעָה *f.* collis; *pl.* גְּבָעוֹת. 2) *N. pr.* oppidorum in tr. Benj. (גִּבְעָתִי *nom. gent.*), Juda et Ephr.

גִּבְעוֹן *N. pr.* urbis in tribu Benj.

מִגְבָּעָה *f.*, *pl.* מִגְבָּעוֹת tiarae (sacerdotum).

גִּבְעֹל *m.* culmus, calix, flosculus *Exod.* 9, 31.

גָּבַר *et* גָּבֵר (*fut.* יִגְבַּר) valuit; invaluit; vicit, superior discessit; *sq.* מִן *vel* עַל

praevaluit. — *Pi.* corroboravit. — *Hiph.* confirmavit; *intrans.* valuit *Ps.* 12, 5. — *Hithp.* validum se praebuit; contumaciter *s.* insolenter se gessit.

גֶּבֶר *m.* vir; homo; unusquisque *cf.* אִישׁ. *Pl.* גְּבָרִים viri; לַגְּבָרִים viritim. 2) *N. pr. m.* 1 *Reg.* 4, 19.

גְּבַר *m.* (*forma chald.*) vir *Ps.* 18, 26.

גְּבַר *m. chald. id., pl.* גֻּבְרִין.

גְּבִיר *m.* herus, dominus.

גְּבִירָה *f.* hera, domina; regina.

גְּבֶרֶת *f.* (*c. suff.* גְּבִרְתִּי) *id.*

גִּבֹּר, גִּבּוֹר *m.* validus, potens, fortis; violentus; גִּבּוֹר חַיִל opibus pollens, opulentus; fortis, probus. — *Subst.* heros; bellator, miles; dux, praefectus militum.

גִּבָּר *m. chald.* validus, fortis; heros. 2) *N. pr. i. q.* גִּבְעוֹן *Esr.* 2, 20.

גְּבוּרָה *f.* robur; fortitudo; *meton.* fortiter facta; viri fortes; victoria; 2) potentia (Dei), גְּבוּרוֹת יְהוָֹה potenter a Deo facta, miracula.

גְּבוּרָה *f. chald. id.*

גַּבְרִיאֵל (vir Dei) *N. pr.* archangeli.

גָּבַשׁ *rad. inus. arab.* congelavit.

גָּבִישׁ *m.* (glacies) crystallus.

גִּבְּתוֹן (locus editus) *N. pr.* oppidi Philist. in tribu Dan.

גָּג *m.* (*c. suff.* גַּגּוֹ, *pl.* גַּגּוֹת) tectum; superficies (altaris).

גַּד, גָּד *v.* גדד.

גְּדָבְרִין *m. pl. chald.* aerarii praefecti, *cf.* גִּזְבָּר.

גֻּדְגֹּדָה *N. pr.* loci in deserto arab.

גָּדַד ursit, institit, turmatim aggressus est; 2) incidit, excidit. — *Hithpo.* הִתְגּוֹדֵד se turmatim congregavit; 2) se *s.* cutem suam incidit.

גְּדַד *chald.* succidit.

גְּדוּד *m.* (*pl.* גְּדוּדִים, גְּדוּדוֹת) agmen, turma; 2) incisio (cutis); sulcus.

גַּד *m.* coriandrum *Exod* 16, 31. *Num.* 11, 7.

גָּד *m.* fortuna prospera; בְּגָד feliciter *Gen.* 30, 11.

גַּד *nom.* Fortunae Deae *Jes.* 65, 11.

גָּד *N. pr.* filii Jacobi et tribus ab eo ortae; *n. gent.* גָּדִי Gadita.

גַּדִּי *N. pr. m. Num.* 13, 11.

גַּדִּיאֵל (divina fortuna) *N. pr. m.*

גָּדָה *rad. inus. arab.* avulsit, decerpsit.

גְּדִי *m.* hoedus; *pl.* גְּדָיִים, *st. c.* גְּדָיֵי.

גְּדִיָּה *f.* capella.

גִּדָּה *f.*, *pl. st. c.* גִּדְוֹת ripae, litora.

גְּדוּד, גְּדִי *v.* גדד.

גָּדוֹל, גְּדוּלָּה, גְּדִילִים *v.* גדל.

גִּדּוּף, גִּדּוּפָה *v.* גדף.

גְּדִי, גְּדִיָּה *v.* גדה.

גָּדִישׁ *v.* גדשׁ.

גָּדַל *et* גָּדֵל (*fut.* יִגְדַּל) *propr.* contorsit, colligatus est; *hinc* viribus valuit, magnus fuit, potens, nobilis, gravis fuit; magnus, potens, nobilis factus est, celebratus est (Deus). — *Pi.* גִּדֵּל, גִּדַּל crescere fecit *s.* passus est; educavit, erudivit; opibus et honoribus auxit; magni fecit, celebravit, laudavit. — *Hiph.* magnum reddidit alqd.; magna patravit; *sq.* אֶת פִּיו superba dicta edidit; insolenter se gessit, superbe egit; altum fecit, sustulit. — *Hithp.* magnum *s.* praeclarum se praebuit; insolenter egit.

גָּדֵל *m.*, *pl. st. c.* גִּדְלֵי magni.

גָּדוֹל *m.* (*st. c.* גְּדוֹל *et* גְּדָל, *fem.* גְּדוֹלָה) magnus; potens; opibus et honoribus praeclarus (גְּדֹלִים optimates); natu major. — *Passim add. voc. rei, qua quis valet:* גְּדוֹל חֶסֶד magnus gratia. עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל multus adhuc dies (*hoch am Tage*). — *Subst.* magnitudo; *pl.* גְּדֻלּוֹת praeclare et mirabiliter facta; grandia, insolenter dicta *Ps.* 12, 4.

גֹּדֶל *m.* (*c. suff.* גָּדְלוֹ, גָּדְלוֹ) magnitudo, dignitas, majestas; superbia.

גְּדוּלָּה, גְּדֻלָּה *f.* magnitudo, magnificentia, majestas; *pl.* גְּדֻלּוֹת praeclare facta.

גְּדִילִים *m. pl.* fila contorta.

גִּדֵּל *N. pr. m.*

גְּדַלְיָה, גְּדַלְיָהוּ *N. pr.* Gedaljae, praefecti Judaeae.

גִּדַּלְתִּי *N. pr. m.* 1 *Chron.* 25, 4. 29.

מִגְדָּל (*pl.* מִגְדָּלִים, מִגְדָּלוֹת) locus editus, suggestus; turris; *metaph.* praesidium.

מִגְדֹּל, מִגְדּוֹל *N. pr.* urbis in Aegypto.

מִגְדַּל־אֵל *N. pr.* oppidi muniti in tribu Naphth.

מִגְדַּל־גָּד *N. pr.* loci in tribu Juda.

מִגְדַּל עֵדֶר *N. pr.* loci prope Bethlehem.

גָּדַע succîdit, decîdit; fregit. — *Niph.* succisus, fractus est. — *Pi.* fregit. — *Py.* decisus est.

גִּדְעֹם *N. pr.* loci in tribu Benj.

גִּדְעוֹן *N. pr.* Gideonis judicis Isr.

גִּדְעֹנִי *N. pr. m*

גָּדַף — *Pi.* גִּדֵּף convitiis proscidit, cavillatus est (Deum).

גִּדּוּף *m.* — *pl.* גִּדּוּפִים, גִּדּוּפוֹת convitia.

גְּדוּפָה *f.* convitium.

גָּדַר sepsit, maceriem struxit; *part.* גֹּדֵר faber murarius.

גָּדֵר *com.* (*st. c.* גְּדֶר, *c. suff.* גְּדֵרוֹ, *pl.* גְּדֵרִים) septum, murus; locus muro munitus.

גְּדֵרָה *f.* sepes; murus; crates s. cohortes (ovium). 2) *i. q.* בֵּית גָּדֵר *N. pr.* oppidi in tribu Juda; *nom. gent.* גְּדֵרָתִי. 3) גְּדֵרוֹת *et* גְּדֵרֹתַיִם *Nomm. pr.* locorum in tr. Juda.

גְּדֶרֶת *f.* maceries.

גֶּדֶר *N. pr.* urbis Cananit.

גְּדֹר *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

גְּדֵרִי *N. gent. a* בֵּית גָּדֵר.

גָּדַשׁ *rad. inus. chald.* coacervavit.

גָּדִישׁ *m.* cumulus, acervus; tumulus, sepulcrum.

גֵּה *fort. pro* זֶה *Ezech.* 47,13.

גָּהָה (*propr.* fugit) sanavit.

גֵּהָה *f.* sanatio, medicina.

גָּהַר se incurvavit, procubuit.

גַּו, גֵּו, גּוֹא *v.* גוה.

גָּזַב secuit, fidit (fodit); *part.* גֹּבִים aratores.

גֵּב *m.* asser, tabula; fossa, cisterna. — *Al. v. s.* גָּבָה.

גּוֹב *N. pr.* loci. — *Al. v. s.* גָּבָה.

גּוֹג *N. pr.* regis terrae Magog, *cf.* מָגוֹג.

גּוּד *i. q.* גָּדַד aggressus est, institit.

גָּוָה *rad. inus.* cui infuisse videtur interni s. medii notio. — II) *arab.* confluxit.

גּוֹא, גּוֹ *m. chald.* medium.

גַּו *m. chald.* medium, *c. suff.* גַּוַּהּ. 2) *hebr.* dorsum, *c. suff.* גַּוּוֹ.

גֵּו *m.* dorsum, tergum; medium; *c. suff.* גֵּוִי.

גֵּוָה *f.* corpus. — *Al. v. s.* גֵּאָה.

גְּוִיָּה *f.* corpus s. vivum s. mortuum.

גּוֹי *m.* (*c. suff.* גּוֹיִ, *pl.* גּוֹיִם, גּוֹיֵי, *c. suff.* גּוֹיֶיךָ, גּוֹיֵהֶם) populus, *praec.* barbarus s. ethnicus; *metaph.* multitudo (animalium).

גַּיְא *com.* (*st. c.* גֵּיא, *pl.* גֵּיאָיוֹת) vallis.

גֵּיא, גֵּיא *id.*

גַּי *m.*, *st. c.* גֵּי *id.*

גֵּאָיוֹת *f. pl.* valles.

גּוּז transiit; *trans.* transtulit, *fut. apoc.* וַיָּגָז *Num.* 11, 31.

גּוֹזָל *v.* גזל.

גּוֹזָן *N. pr.* regionis in Mesopotamia inter Chaboram et Saocoram fluv., *Γαυζανῖτις*.

גּוּחַ *v.* גִּיחַ.

גּוֹי, גְּוִיָּה *v.* גוה.

גּוֹל *v.* גִּיל.

גּוֹלָן, גּוֹלָה *v.* גלה.

גּוּמָּץ *v.* גמץ.

גּוּנִי (discolor) *N. pr. m.*

גָּוַע (*fut.* יִגְוַע, *inf.* גְּוֹעַ, *constr.* גְּוֹעַ *et* גְּוַע) vitam exhalavit, mortuus est.

גּוּף *Kal. inus. arab.* cavus fuit; 2) clausit; *Hiph. fut. pl.* יָגִיפוּ claudent.

גּוּפָה *f.* corpus mortuum.

גּוּר (de via deflexit) peregrinatus est; 2) commoratus est, habitavit *sq.* בְּ, עִם, אֵת *et accus.*; *part.* גָּר peregrinans, גָּרַת בֵּיתָהּ inquilina ejus; 3) se congregavit *sq.* עַל; *trans.* collegit *Ps.* 140,3. *cf.* גָּרָה. — *Hithpal.* הִתְגּוֹרֵר commoratus est; se congregavit. — II) גּוּר timuit, veneratus est *sq.* מִן, מִפְּנֵי *et accus.*

גֵּר (גֵּיר 2 *Chron.* 2, 16.) *m.* peregrinus, advena, inquilinus.

גֵּרוּת *f.* hospitium.

גּוּר *m.* catulus; גּוּר אַרְיֵה catulus leonis.

גֹּר *m. id.*, *pl. f.* גֹּרוֹת.

גּוּר בַּעַל (habitatio Baali) *N. pr.* oppidi in Arabia.

מָגוּר *m.* commoratio, habitatio, peregrinatio; habitaculum.

מָגוֹר *m.* timor, formido; *pl.* מְגוּרִים.

מְגוֹרָה *f.* timor; *pl.* מְגוֹרוֹת.

מְגוּרָה *f.* armarium, promtuarium, horreum; 2) timor, terror *pl.* מְגוּרוֹת.

מַמְּגוּרָה *f.*, *pl.* מַמְּגֻרוֹת aedificia s. loca, in quibus sunt cellae promptuariae.

גּוֹרָל *v.* גרל.

גּוּשׁ *m.* gleba.

גֵּרְשָׁן *N. pr. m.*

גֵּז *v.* גזז.

גִּזְבָּר *m.* aerarii praefectus; *pl.* גִּזַּבְרִין *et* גְּדָבְרִין.

גָּזָה secuit, praescidit; pensavit, attribuit, *part.* גּוֹזִי mihi tribuens (benefacta).

גָּזִית *f.* dolatus, laevigatio; lapis dolatus s. laevigatus.

גָּזַז (*fut.* יָגֹז, *inf.* גֹּז *et* גְּזוֹז) totondit, resecuit (de lana, coma, frumento); *part.* גֹּזְזִים tonsores. — *Niph. praet. pl.* נָגֹזּוּ excisi, perditi sunt.

גֵּז *m.* (*pl. st. c.* גִּזֵּי) tonsura (ovium), vellus; foenisecium, gramen detonsum, foenum.

גִּזָּה *f.* vellus.

גָּזֵז (tonsor) *N. pr. m.*

גָּזַל abscidit, abripuit, eripuit, rapuit; spoliavit. — *Niph.* raptus est. — II) pipire *cf.* גּוֹזָל.
גָּזֵל *m.*, *st. c.* גְּזֶל rapina; raptum, raptus.
גְּזֵלָה *f. id.*
גּוֹזָל *m.* pipio, pullus avium.
גָּזַם *rad. inus. arab.* abscidit, derosit.
גָּזָם *m.* locustarum genus, bruchus.
גַּזָּם *N. pr. m.*
גִּזֹנִי *N. gent.* loci ignoti.
גָּזַע *rad. inus. arab.* secuit.
גֶּזַע *m.* (*c. suff.* גִּזְעָם) truncus (arboris succisae); stirps, ramus, virga (succisa).
גָּזַר secuit, cecidit; discidit; comedit, devoravit; *metaph.* decidit, decrevit; *intrans.* defecit.— *Niph.* excisus est; exclusus est *sq.* מִן; sublatus, perditus est; decretum, constitutum est.
גְּזַר *chald.* discidit; decidit, constituit; *part. pl.* גָּזְרִין sectores *i. e.* haruspices *s.* augures.
גֶּזֶר segmentum, pars, *pl.* גְּזָרִים. 2) *N. pr.* urbis Levit. in fin. tribus Ephr., *Γάζηρα.*
גְּזֵרָה (גְּזִירָה) *f.* terra abscissa *i. e.* herba carens, sterilis; *Al.* locus fertilis in medio deserto (*Oase*).

גְּזֵרָה *f. chald.* decretum.
גִּזְרָה *f.* forma; 2) structura a nulla parte cum aedificio juncta *Ez.* 41. 42.
מַגְזֵרָה *f.* securis.
גִּזְרִי *Nom.* populi ignoti, Gisraeus.
גָּחוֹן *v.* גחן.
גֵּיחֲזִי, גֵּחֲזִי *N. pr.* servi Elisae proph.
גָּחַל *rad. inus. arab.* incendit; arsit.
גַּחַל *m.*, *pl.* גֶּחָלִים, גַּחֲלֵי prunae, carbones ardentes; fulmina.
גַּחֶלֶת *f.* pruna, *c. suff.* גַּחַלְתִּי.
גַּחַם *N. pr. m.*
גָּחַן *rad. inus. chald.* se inclinavit.
גָּחוֹן *m.* venter, *c. suff.* גְּחֹנְךָ.
גֵּי, גֵּיא, גַּיְא, גַּי, גֵּי *v.* גוה.
גַּחַר *N. pr. m.*
גִּיד *m.* nervus, tendo, ligamentum ossium.
גִּיחַ *et* גּוּחַ (*fut.* יָגִיחַ, *part.* גֹּחַ) prorupit, erupit; *trans.* eduxit, extulit (infantem ex utero). — *Hiph.* erupit.
גִּיחַ *s.* גּוּחַ *chald.* — *Aph.* erupit.
גִּיחַ *N. pr.* loci prope Gibeon 2 *Sam.* 2, 24.
גִּיחוֹן *N. pr.* fluvii Paradi-

siaci; 2) piscinae et vallis prope Hierosol.

גִּיל et גּוּל (*fut.* יָגִיל) exsultavit, laetatus est alqa re *sq.* בְּ, עַל, לְמַעַן; 2) contremuit, timuit *Ps.* 2, 11.

גִּיל *m.* tripudium, exsultatio; 2) temporis περίοδος, aetas.

גִּילָה *f.* exsultatio.

גִּילֹנִי *v.* גִּלֹה *s.* גלה.

גִּינַת *v.* גנן.

גִּיר (גִּר) *m.* calx.

גִּיר *m. chald. id.*

גֵּיר *i. q.* גֵּר *v.* גור.

גִּישׁ *i. q.* גּוּשׁ.

גַּל, גֹּל *v.* גלל.

גְּלָא *v.* גלה.

גָּלַב *rad. inus. arab.* traxit, rasit.

גַּלָּב *m.* tonsor.

גִּלְבֹּעַ *N. pr.* montium in tribu Isascharit., Gilboa.

גַּלְגַּל, גִּלְגַּל, גֻּלְגֹּלֶת *v.* גלל.

גֶּלֶד *m.* cutis, pellis; *c. suff.* גִּלְדִּי.

גֻּלָּה *v.* גלל.

גָּלָה (*fut.* יִגְלֶה, יִגֶל, *inf.* גְּלוֹת, גָּלֹה) retexit, denudavit, aperuit (arcanum), revelavit; migravit, exulavit; ablatus est, evanuit. *Part. m.* גּוֹלֶה, *f.* גּוֹלָה migrans, exulans, גָּלוּי apertus, revelatus; publicatum (edictum). — *Niph.* נִגְלָה (*fut.* יִגָּלֶה, יִגָּל, *inf. absol.* נִגְלֹה, נִגְלוֹת) retectus est, se retexit; revelatus est, se manifestavit, in conspectum venit; in captivitatem abductus est. *Part. f. pl.* נִגְלֹת revelata *Deut.* 29, 29. — *Pi.* גִּלָּה (*fut.* יְגַלֶּה, יְגַל) retexit, denudavit; revelavit, indicavit *sq.* אֶל *pers. et* עַל *rei;* prodidit. — *Pu.* גֻּלָּה denudatus est; *part. f.* מְגֻלָּה aperte dictum. — *Hiph.* הִגְלָה, הֶגְלָה in exilium abduxit, *fut.* יַגְלֶה, וַיֶּגֶל. — *Hoph.* הָגְלָה deportatus *s.* in captivitatem abductus est. — *Hithp.* הִתְגַּלָּה se nudavit; se manifestavit; *fut. apoc.* וַיִּתְגַּל.

גְּלָא *chald.* revelavit. *Peil* גְּלִי, גֲּלִי revelatum. — *Aph.* הַגְלִי deportavit.

גִּלֹה (exilium) *N. pr.* urbis in montibus Judae; *nom. gent.* גִּילֹנִי.

גּוֹלָה, גֹּלָה *f.* migratio, captivitas, exilium; captivorum *s.* exulantium turba.

גּוֹלָן *N. pr.* urbis Batanaeae, Γαυλών.

גָּלוּת, גָּלֻת *f. i. q.* גּוֹלָה.

גָּלוּת *f. chald. id.*

גִּלָּיוֹן *m.* tabula polita et rasa; *pl.* גִּלְיֹנִים specula ex metallo polito confecta.

גָּלְיָת *N. pr.* Philistaei, quem Davides occidit.

גַּלִּים, גְּלִילָה, גָּלִיל, גִּלּוּלִים *v.* גלל.

גְּלוֹם *v.* גלם.

גָּלַח — *Pi.* גִּלַּח rasit, totondit (barbam *s.* capillum); *trop.* vastavit. — *Py.* rasus est. — *Hithp.* se *et* sibi totondit.

גִּלָּיוֹן, גָּלְיָת *v.* גלה.

גָּלַל (*sing. p.* 1. גַּלּוֹתִי, *pl.* גָּלֲלוּ, *inf.* גֹּל, גּוֹל, *imp.* גֹּל, גַּל) volvit; *sq.* מֵעַל devolvit, amolitus est ab aliquo; *sq.* אֶל, עַל devolvit in aliquem, commisit alicui. 2) crassus, gravis, illustris fuit. — *Niph.* נָגֹל volutus, provolutus est. — *Pilp.* גִּלְגֵּל devolvit. — *Hithpalp.* se provolvit, irruit. — *Hiph.* הֵגַל devolvit. — *Po.* גּוֹלֵל volutatus est. — *Hithpo.* הִתְגּוֹלֵל se volutavit, irruit in alqm. *sq.* עַל.

גָּלָל *m.* stercus (globosum); 2) causa, negotium: בִּגְלַל *sq. genit.* propter, בִּגְלָלֶךָ tuâ causâ. 3) *N. pr. m.*

גְּלָל *m. chald.* onus, gravitas.

גֵּלֶל *m.* (*c. suff.* גֶּלְלוֹ, *pl.* גְּלָלִים *st. c.* גֶּלְלֵי) stercus.

גִּלֲלַי *N. pr. m.*

גִּלּוּלִים *m. pl.* idola (*s. a* גָּלָל, *s. a* גָּלַל illustris fuit).

גָּלִיל *m. adj.* versatilis. 2) *Subst.* annulus; 3) orbis *i. e.* tractus terrae; הַגָּלִיל *et* הַגְּלִילָה *nom. pr.* regionis in tribu Naphth., Galilaea.

גְּלִילָה *f.* tractus terrae, regio.

גַּל *m.* (*pl.* גַּלִּים) acervus; *pl.* cumuli; ruinae; 2) scaturigo, fons; *pl.* undae, fluctus.

גַּלִּים (fontes) *N. pr.* oppidi in tribu Benj. 1 *Sam.* 25. *Jos.* 10.

גֹּל *m.* lecythus, ampulla olearia.

גֻּלָּה *f.* *i. q.* גַּל, *pl.* גֻּלּוֹת fontes; 2) *st. c.* גֻּלַּת lecythus; 3) *pl.* ornamenta rotunda columnarum.

גַּלְגַּל *m.* rota, *pl.* גַּלְגַּלִּים; 2) turbo; res quae turbine agitur.

גַּלְגַּל *m. chald.* rota.

גִּלְגָּל *m.* rota. 2) *N. pr.* urbis inter Jerichuntem et Jordanem.

גֻּלְגֹּלֶת *f.* cranium; caput, homo, qui numeratur *s.* in censum venit; *c. suff.* גֻּלְגָּלְתּוֹ, *pl. c. suff.* גֻּלְגְּלֹתָם.

מְגִלָּה *f.* volumen, liber.

מְגִלָּה *f. chald. id.*

גָּלַם convolvit, complicuit.

גְּלוֹם *m.* pallium.

גֹּלֶם *m.* alqd. convolutum, massa informis, embryo.

גַּלְמוּד *m.* (durus) omni succo et vigore destitutus; sterilis.

גָּלַע — *Hithp.* הִתְגַּלַּע concertavit, litigavit.

גִּלְעָד *N. pr.* filii Machiri; 2) montis et urbis prope Libanum; 3) regionis trans Jordanem versus orientem; *nom. gent.* גִּלְעָדִי.

גַּלְעֵד (acervus testimonii) *N. pr.* tumuli lapidum a Labano et Jacobo erecti.

גָּלַשׁ consedit, procubuit.

גַּם *v.* גמם.

גָּמָא — *Pi.* absorpsit, bibit. — *Hiph.* potavit.

גֹּמֶא *m.* papyrus; תֵּבַת גֹּמֶא *et* כְּלֵי ג׳ navis papyracea.

גָּמַד *rad. inus. aethiop.* abscidit.

גֹּמֶד *m.* (baculus succisus) cubiti *mensura*.

גַּמָּדִים *m. pl.* viri fortes, bellatores.

גִּמְזוֹ *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

גָּמַל (*fut.* יִגְמֹל) retribuit, affecit alqm. alqa re *sq. dupl. accus.*, לְ *et* עַל; beneficio affecit. — II) ablactavit (depulit lacte infantem); maturavit, maturuit (de frugibus). — *Niph.* lacte depulsus est.

גְּמוּל *m.* retributio; id quo alter alterum afficit, *s.* bene *s.* male factum.

גָּמוּל (lacte depulsus) *N. pr. m.*

גְּמוּלָה *f.* retributio; beneficium.

גַּמְלִיאֵל (retributio Dei) *N. pr. m.*

תַּגְמוּל *m.* remuneratio, beneficium.

גָּמָל *com.* camelus; *pl.* גְּמַלִּים.

גְּמַלִּי *N. pr. m.*

גָּמַם *rad. inus. arab.* copiosus fuit; auxit.

גַּם (additio) *conj.* etiam, praeterea, insuper; הֲגַם etiamne? גַּם — גַּם et — et, ut — ita; 2) utique; 3) et tamen; 4) גַּם כִּי (*et omisso* כִּי) etsi, quantumvis.

מְגַמָּה *f.* multitudo, copia.

גָּמַץ *rad. inus. syr.* fodit.

גּוּמָּץ *m.* fovea.

גָּמַר (*fut.* יִגְמֹר) finivit, absolvit, perfecit; *intrans.* cessavit, desiit.

גְּמַר *chald.* perfecit, consummavit.

גְּמַרְיָהוּ *et* גְּמַרְיָה *Nomm. pr. m.*

גֹּמֶר *N. pr.* gentis septentr., *fort.* Cimmerii. — 2) *N. pr.* uxoris Hoseae.

גַּן *v.* גנן.

גָּנַב furatus est, furtim abs-

tulit; decepit., sq. לֵב mentem alcjs. fefellit. — *Niph.* furtim ablatus est. — *Pi.* furatus est; fefellit. — *Py.* furto surreptus est; furtim adlatus est. — *Hithp.* furtim se subduxit.

גַּנָּב *m.* fur.

גְּנֵבָה *f.* furtum, furto ablatum.

גְּנֻבַת *N. pr. m.*

גַּנָּה, גַּנַּת *v.* גנן.

גנז *rad. inus. syr.* collegit, recondidit.

גֶּנֶז *m., pl.* גְּנָזִים, *st. c.* גִּנְזֵי thesauri, aerarium.

גְּנַז *s.* גֶּנֶז *m. chald., pl.* גִּנְזִין thesauri.

גַּנְזַךְ *m.* gazophylacium.

גָּנַן texit, protexit, tuitus est *sq.* עַל, אֶל. — *Hiph. id.*

גַּן *com.* (*c. suff.* גַּנִּי, *pl.* גַּנִּים) hortus.

גַּנָּה *f.* hortus; *pl.* גַּנּוֹת.

גִּנָּה *f. id.*

גִּינַת *N. pr. m.*

גִּנְּתוֹי, גִּנְּתוֹן *N. pr. m.*

מָגֵן *m.* (*suff.* מָגִנִּי, *pl.* מָגִנִּים) clypeus; *trop. ita dic.* Deus; מָגִנֵּי־אֶרֶץ clypei *i. e.* principes terrae.

מְגִנָּה *f.* tegumentum, *sq.* לֵב animus obturatus.

גָּעָה mugivit.

גֹּעָה *N. pr.* loci prope Hierosol.

גָּעַל (polluit) fastidivit, repudiavit, rejecit. — *Niph.* repudiatus, abjectus est. — *Hiph.* abjecit.

גֹּעַל *m.* fastidium.

גַּעַל *N. pr. m.*

גָּעַר (*fut.* יִגְעַר) objurgavit, increpuit *sq. accus. s.* בְּ (ut alqd. ab alqo. coerceretur *s.* prohiberetur), compescuit.

גְּעָרָה *f.* objurgatio, castigatio.

מִגְעֶרֶת *f.* maledictio (Dei), exitium.

גָּעַשׁ commotus est. — *Py.* גֹּעַשׁ *id.* — *Hithpa.* se commovit. — *Hithpo.* commotus est, titubavit.

גַּעַשׁ *N. pr.* montis in tribu Ephr.

גַּעְתָּם *N. pr.* filii Eliphasi.

גַּף *v.* גפף.

גֶּפֶן *com.* vitis; palmes (plantarum).

גפף *rad. inus. arab.* incurvatus fuit.

גַּף *m.* corpus, בְּגַפּוֹ cum suo (tantum) corpore *i. e.* solus; 2) eminentia, dorsum, locus editus.

גַּף *m. chald., pl.* גַּפִּין alae.

גֹּפֶר *m. nom.* arboris, *fort.* pinus *s.* cedrus *Gen.* 6, 14.

גָּפְרִית *f.* sulphur.

גֵּר *v.* גָּרַר *et* גור.

גֵּר, גַּר *v.* גור.

גֵּרָא (*i. q.* גֵּרָה) *N. pr. m.*

גָּרַב *rad. inus. syr.* scabiosus fuit.

גָּרָב *m.* scabies, porrigo.

גָּרֵב *N. pr.* ducis militum Davidis.

גַּרְגַּר, גַּרְגְּרוֹת *v.* גרר.

גִּרְגָּשִׁי *N. pr.* gentis cananiticae, Gergeseni.

גָּרַד — *Hithp. inf.* הִתְגָּרֵד se scabere.

גָּרָה — *Pi.* גֵּרָה excitavit, incitavit (litem). — *Hithp.* se incitavit, exacerbatus est *sq.* בְּ de alqo; bellum inivit *sq.* בְּ cum alqo.

תִּגְרָה *f.* contentio, lis.

גָּרוֹן *m.* guttur *v.* גרר.

גֵּרָה, גָּרוֹן *v.* גרר.

גֵּרוּת *v.* גּוּר.

גָּרַז *i. q.* גָּזַר — *Niph. praet.* נִגְרַזְתִּי excisus, subductus sum.

גַּרְזֶן *m.* securis.

גִּרְזִי (גִּרְזִּי) *N. pr.* populi cananitici, Girzaeus.

הַר גְּרִזִּים mons Girzaeorum, Garizim.

גָּרַל *rad. inus. arab.* lapidosus fuit.

גּוֹרָל *m.* (*pl.* גּוֹרָלוֹת) calculus, s o r s; id quod quis sortitus est; quod alicui evenit. הִפִּיל, הִשְׁלִיךְ, יָדָה, יָרָה גּוֹרָל sortitus est; עָלָה, נָתַן הַגּוֹרָל יָצָא *s.* הָיָה לוֹ גוֹרָל, עָלָיו גּוֹרָל exiit, evenit sors alicui.

גָּרֹל *st. c.* גְּרֹל asper, horridus.

גֶּרֶם *m.* os, *pl.* גְּרָמִים ossa; 2) ipse *cf.* עֶצֶם.

גְּרֵם *m. chald.* os.

גָּרַם rosit (*Al.* abscidit, reposuit). — *Pi. fut.* יְגָרֵם rodet (*Al.* confringet).

גַּרְמִי *N. pr. m.*

גָּרַן *rad. inus. arab.* laevigatus est.

גֹּרֶן *f.* (*pl.* גְּרָנוֹת, *st. c.* גָּרְנוֹת) locus planus, forum; area, in qua fruges triturantur; *meton.* frumentum in area. — גֹּרֶן הָאָטָד *N. pr.* regionis trans Jord.

גָּרַס fractus, comminutus est. — *Hiph. fut.* וַיַּגְרֵס et fregit.

גֶּרֶשׂ *m.* (*c. suff.* גִּרְשָׂהּ) comminutum, contusum.

גָּרַע absumsit (barbam rasit *Jer.* 48, 37.), detraxit; subtraxit; minuit; absorpsit, imbibit. — *Niph.* (*fut.* יִגָּרַע, יִגָּרֵעַ) subtractus est; minutus est; inferior fuit. — *Pi.* attraxit *fut.* יְגָרַע.

מִגְרָעוֹת *f. pl.* deminutiones, contracturae.

גָּרַף averrit, abluit.

אֶגְרוֹף *m.* pugnus.

מֶגְרָפָה *f.* gleba.

גָּרַר traxit, abripuit; *fut.* יָגֹר. — *Niph. fut.* יִגַּר retrahet (cibum), ruminabit. — *Poal.* dissectus est (serrâ). — *Hithpo.* rapuit, vehementer abripuit. — II) *i. q.* גלל.

גַּר *m.* pes montis *Job.* 28, 4. — *Al. v. s.* גּוּר.

גֵּרָה *f.* cibus qui ruminatur; 2) granum, pondus hebr., pars sicli vicesima, obolus.

גַּרְגַּר *m.* granum, bacca.

גַּרְגְּרָה *f.* guttur, faux.

גָּרוֹן *m. st. c.* גְּרוֹן guttur, jugulum.

מְגֵרָה *f.* serra.

גְּרָר *N. pr.* urbis Philistaeorum.

גֶּרֶשׁ *v.* גרס.

גָּרַשׁ pepulit, expulit, ejecit; evacuavit, exspoliavit. — *Niph.* expulsus, impulsus, agitatus est. — *Pi.* גֵּרֵשׁ expulit. — *Py.* גֹּרַשׁ expulsus est.

גֶּרֶשׁ *m.* proventus (frugum).

גְּרֻשָׁה *f.* expulsio.

מִגְרָשׁ *m. inf. aram. verbi* גָּרַשׁ evacuare, populari; 2) ager urbis Levit. pecori pascendo destinatus; 3) locus patens quicunque: *plur.* מִגְרָשׁוֹת, מִגְרָשִׁים.

גֵּרְשֹׁם *N. pr.* filii Mosis.

גֵּרְשׁוֹן *N. pr. m.*, גֵּרְשֻׁנִּי *nom. patron.*

גְּשׁוּר (pons) *N. pr.* trium regionum: terrae cananit. in Gileaditidis vicinia; terrae in Palaest. australi; in Syria. גְּשׁוּרִי *nom. gent.*

גָּשַׁם *Kal inus.* crassus fuit. — *Hiph. part. pl.* מַגְשִׁימִים imbrem demittentes.

גֶּשֶׁם *m.* imber magnus; *pl.* גִּשְׁמֵי, גְּשָׁמִים.

גֹּשֶׁם *m. id., c. suff.* גֻּשְׁמָהּ.

גֶּשֶׁם *m. chald.* corpus. 2) *N. pr. m.*, גַּשְׁמוּ *id.*

גֹּשֶׁן *N. pr.* regionis Aegypti, in qua per 430 annos Israelitae habitarunt; 2) oppidi in tribu Juda.

גִּשְׁפָּא *N. pr. m.*

גָּשַׁשׁ — *Pi. fut. c.* ה *parag.* נְגַשְׁשָׁה palpabimus (explorandi causa)

גַּת *f.* cupa in qua uvae conculcantur; *pl.* גִּתּוֹת. — 2) *N. pr.* urbis Philistaeor., patriae Goliathi; — גַּת הַחֵפֶר (cupa fossa) oppidi in tribu Sebulon; — גַּת־רִמּוֹן (cupa granatorum) urbium Levit. in tr. Dan et Manasse; גִּתִּי *nom. gent.*

גִּתַּיִם *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

גִּתִּית *f. nom.* instrumenti musici.

גֶּתֶר *N. pr.* populi aramaei *Gen.* 10, 23.

E

ד

דָּא *pron. chald. fem. et neutr.* haec, hoc; דָּא לְדָא hoc ad illud, invicem.

דָּאַב *i. q.* דּוּב contabuit, languit.

דְּאָבָה *f.* sollicitudo, angor.

דְּאָבוֹן *m.* languor, defatigatio; *st. c.* דַּאֲבוֹן.

דָּאג *i. q.* דָּג *v.* דָּגָה.

דָּאַג sollicitus fuit *sq.* לְ de alqo; anxie timuit *sq.* מִן *et accus.*

דֹּאֵג (*syr.* דּוֹיֵג) *N. pr.* Idumaei.

דְּאָגָה *f.* sollicitudo; terror.

דָּאָה volavit; *fut.* יִדְאֶה, וַיֵּדֶא.

דָּאָה *f. nom.* avis, *LXX.* γύψ, *Vulg.* milvus.

דֹּאר *i. q.* דּוֹר.

דֹּב *v.* דבב.

דָּבָא *rad. inus. arab.* quievit.

דֹּבֶא *m.* quies (*pro* morte) *c. suff.* דָּבְאֶךָ.

דָּבַב repsit, leniter incessit *s.* fluxit.

דֹּב, דּוֹב *m.* (*pl.* דֻּבִּים) ursus.

דֹּב *m. chald.* ursus.

דִּבָּה *f.* obtrectatio, calumnia.

דְּבוֹרָה *v.* דבר.

דְּבַח *chald.* sacrificavit.

דְּבַח *m. chald.* sacrificium.

מַדְבַּח *m. chald.* ara, altare.

דִּבְיוֹנִים *m. pl.* stercus columbinum.

דְּבִיר *v.* דבר.

דָּבַל *rad. inus. arab.* comprimendo rotundavit.

דְּבֵלָה *f.* (*st. c.* דִּבְלַת, *pl.* דְּבֵלִים) παλάθη, massa ficuum aridarum compressa.

דִּבְלָה, דִּבְלָתַיִם, בֵּית דִּ׳ *N. pr.* urbis Moabit.

דִּבְלַיִם *N. pr. m.*

דָּבַק *et* דָּבֵק (*fut.* יִדְבַּק, *inf.* דָּבְקָה) adglutinatus est, adhaesit *sq.* בְּ, לְ, אֶל; addictus, deditus fuit; assecutus est, attigit. — *Py. fut. pl.* יְדֻבָּקוּ cohaerent. — *Hiph.* (*fut.* וַיַּדְבֵּק, יַדְבִּיק) adjunxit, adglutinavit; persecutus est; assecutus est. — *Hoph. part.* מֻדְבָּק adglutinatus.

דְּבַק *chald.* adhaesit.

דָּבֵק *m.* adhaerens, deditus; *pl.* דְּבֵקִים.

דֶּבֶק *m.* ferrumen, quo laminae metall. compinguntur; *pl.* דְּבָקִים juncturae (loricae).

דָּבַר (*vis propria est* nectendi, ordinandi; ducendi; sequendi; insidiandi; verba serendi) *part.* דֹּבֵר loquens, דָּבוּר dictum, *inf.* דַּבֶּרְךָ tuum loqui. — *Piel.* דִּבֶּר, דִּבַּר, דַּבֵּר (*fut.* יְדַבֵּר) locutus est cum

alqo. *sq.* לְ, אֶל, עִם, אֵת, בְּ, עַל; de alqo *sq.accus.*, בְּ, אֶל, עַל; contra s. in alqm. *sq.* עַל, בְּ; per alqm.*sq.*בְּ,בְּיַד.*In contextu orationis:* decrevit; admonuit; promisit; jussit; carmine celebravit, cecinit; litigavit (coram judice). דִּבֶּר דְּבָרִים verba dare; דִּבֶּר שָׁלוֹם *sq.* אֵת *s.* עִם amice loqui c. alqo, *sq.* בְּ bona apprecari alicui; דִּבֶּר לְאִשָּׁה mulierem petere (in matrimonium).— *Py.* dictum est. — *Niph.* collocutus est *sq.* בְּ, עַל.—*Hiph.* subegit, *fut.* יַדְבֵּר.—*Hithp. part.* מִדַּבֵּר colloquens.

דָּבָר *m.* (*st. c.* דְּבַר, *pl.* דְּבָרִים,דִּבְרֵי)verbum (בַּעַל דְּבָרִים אִישׁ homo facundus); edictum,praeceptum;effatum (Dei), oraculum; promissio; consilium,sententia. 2) id de quo sermo est,res,negotium, דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ res singulis diebus conveniens *s.* facienda, אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה his rebus gestis, *μετὰ ταῦτα.* 3) aliquid, לֹא דָבָר nihil, אֵין ד׳ nihil est. 4) causa (forensis) *Exod.* 18, 16. בַּעַל ד׳ qui causam agit. 5) causa, ratio, עַל דִּבְרֵי *et* דְּבַר propter, עַל דְּבַר אֲשֶׁר propterea quod. 6) modus, ratio.

דֶּבֶר *m.* pestis, pernicies, mors; *pl.* דְּבָרִים.

דְּבִיר *m.* adytum templi sanctissimum. 2) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

דֹּבֶר *m.* pascuum.

דִּבְרָה *f.* causa, עַל דִּבְרַת propter, *sq.* שֶׁ ideo ut; 2) causa forensis; 3) modus, עַל דִּבְרָתִי secundum rationem.

דִּבְרָה *f. chald.* causa.

דְּבוֹרָה *f.* apis, *pl.* דְּבֹרִים. 2) *N. pr.* prophetissae.

דֹּבְרוֹת *f. pl.* rates.

דִּבְּרוֹת *f. pl.* edicta, praecepta.

מִדְבָּר *m.* campus spatiosus, pascuum; regio deserta, הַמִּדְבָּר Arabia deserta; 2) organon loquelae, s. lingua *s.* os.

דְּבַשׁ *m.* (*c. suff.* דִּבְשִׁי) mel apum; sapa, defrutum.

דַּבֶּשֶׁת *f.* gibbus cameli. 2) *N. pr.* loci *Jos.* 19, 11.

דָּגָה se multiplicavit.

דָּג (דָּאג) *m.* piscis, *pl.* דְּגֵי, דָּגִים.

דָּגָה *st. c.* דְּגַת *f.* piscis, *collect.* pisces.

דָּגוֹן *m. N. pr.* dei Philist., hominis et piscis formam referentis.

דָּגָן, *st. c.* דְּגַן *m.* frumentum.

דָּגַל obduxit (auro *s.* argento); *part.* דָּגוּל splendens, insignis; *fut.* יִדְגֹּל exsul-

temus, *Al.* vexilla erigemus *Ps.* 20. — *Niph. part. pl.* נִדְגָּלוֹת vexillis instructa (agmina militum) *cf. sq. v.*

דֶּגֶל *m.* (*c. suff.* דִּגְלוֹ, *pl.* דִּגְלֵי, דְּגָלִים) vexillum, signum militare majus.

דָּגָן *v.* דגה.

דָּגַר collegit, fovit (ova *s.* pullos).

דַּד *m.*, *dual.* דַּדַּיִם, דַּדֵּי mamma utraque, ubera.

דָּדָה — *Hithp. fut.* אֶדַּדֶּה lento gressu incedam.

דְּדָן, *pl.* דְּדָנִים *N. pr.* populi et regionis in Arabia septentr.

דֹּדָנִים *m. pl. N. pr.* populi (*fort.* Dodona in Epiro).

דְּהַב *m. chald.* aurum.

מַדְהֵבָה *f.* quae aurum corradit (Babylon).

דֶּהָיֵא *N. pr.* populi, ex quo coloniam in Samariam duxerunt Assyrii.

דָּהַם — *Niph. part.* נִדְהָם subito oppressus, attonitus.

דָּהַר *part.* דֹּהֵר celeriter currens.

דַּהֲרָה *f.* cursus concitatior, *pl.* דַּהֲרוֹת.

תִּדְהָר *m. nom.* arboris in Libano, *Vulg.* ulmus.

דּוֹב *i. q.* דֹּב *v.* דבב.

דּוּב *i. q.* דָּאַב languit. — *Hiph. part. pl.* מְדִיבֹות defatigantes, excruciantes.

דּוּג *et* דִּיג (*denom. a* דָּג) piscatus est.

דַּיָּג, דַּוָּג *m.* piscator.

דּוּגָה *f.* piscatio, piscatus.

דּוּד *rad. inus. syr.* turbavit; 2) *i. q.* יָדַד amavit.

דּוּד *m.* olla, *pl.* דְּוָדִים. 2) corbis, *pl.* דּוּדִים.

דּוּדָאִים *m. pl.* corbes; 2) *nom.* plantae, qua philtri loco utebantur, mandragora.

דּוֹד *m.* amor (*pl.* דֹּדִים); amatus, amicus; patruus.

דּוֹדָה *f.* amita.

דָּוִד, דָּוִיד *N. pr.* regis Isr., Davides.

דָּוָה aegrotus, infirmus fuit; *inf.* דְּוֹתָהּ ejus infirmitas (mulieris menstruis laborantis) *Lev.* 12, 2.

דָּוֶה *m.* דָּוָה *f.* languidus, infirmus; tristis, afflictus.

דְּוַי *m.* languor, morbus; corruptum, putrefactum.

דַּוָּי *m.* perinfirmus, perquam languidus.

דְּוֹת *s. inf. v.* דָּוָה, *s. subst. f.* languor, morbus *v. supra.*

מַדְוֶה *m.* morbus, lues.

דּוּחַ — *Hiph.* הֵדִיחַ pepulit, dispulit; removit sordes, abluit.

דָּוִיד *i. q.* דָּוִד *v.* דּוּד.

דּוּךְ *i. q.* דָּכַךְ contudit, contrivit.

מְדֹכָה *f.* mortarium.

דּוּכִיפַת *f. LXX.* ἔποψ, *Vulg.* upupa.

דּוּם *rad. inus. i. q.* דָּמַם siluit.

דּוּמָה *f.* silentium, *metaph.* de sepulcro *s.* mortuorum loco et statu. 2) *N. pr.* tribus Ismaeliticae in Arabia.

דּוּמִיָּה *f.* silentium; quies; tacita fiducia (in Deo reposita).

דּוּמָם *m.* silens, mutus; plenus fiduciae.

דּוּמֶשֶׂק *i. q.* דַּמֶּשֶׂק.

דּוּן *v.* דִּין

דּוֹנַג, דּוֹנָג *m.* cera.

דּוּץ (*fut.* יָדוּץ) saltare.

דּוּק *rad. inus. arab.* circumdare; *Al.* speculari; 2) *chald.* comminui, conteri.

דָּיֵק *m.* murus, quo urbs obsessa circumdatur; *Al.* turris, specula.

דּוּר in orbem circuire; habitare *Ps.* 84, 11.

דּוּר *chald.* habitare.

דּוּר *m.* rotunditas, orbis; rogus, pyra.

דֹּר, דּוֹר *m.* (annorum periodus) aetas; generatio, genus hominum. דֹּר וָדֹר, לְדֹר וָדֹר, מִדֹּר, עַד דֹּר וָדֹר, לְדֹר דֹּר דֹּר per omne tempus, perpetuo. *Cum genit. et suff.* aetas *s.* aequales alcjs. *Plur.* דּוֹר דּוֹרִים secula seculorum, aeternitas; דּוֹרוֹת aetates hominum, posteri. — 2) habitatio, *sq.* אָבוֹת hab. patrum, sepulcrum *Ps.* 49, 20.

דָּר *m. chald.* aetas, generatio.

דּוֹר, דֹּאר, נָפַד דּוֹר *et* נָפוֹת ד׳ *N. pr.* urbis non procul a monte Carmel.

מְדוֹר *m. chald.* locus habitandi, domicilium.

מְדָר *m. chald. id.*

מְדוּרָה *f.* strues lignorum, pyra.

תְּדִירָא *f. chald.* (periodus temporis) perpetuitas, בִּתְדִירָא perpetuo.

דּוּרָא *N. pr.* vallis in Babylonia.

דּוּשׁ *et* דִּישׁ (*fut.* יָדוּשׁ) conculcare; triturare (frumentum *s.* hostes tribulis ferreis). — *Niph.* נָדוֹשׁ conculcatus est, *inf. abs.* הִדּוֹשׁ. — *Hoph. fut.* יוּדַשׁ triturabitur.

דּוּשׁ *chald.* conculcare.

דַּיִשׁ *m.* triturae tempus.

מְדוּשָׁה *f.* tritura, *metonym.* id quod contritum est, *c. suff.* מְדֻשָׁתִי.

דּוֹת *v.* דָּוָה.

דָּחָה pepulit, dispulit; disjecit; *inf. abs.* דָּחֹה, *part. f.*

דְּחוּיָה impulsa, subversa. — *Niph.* impulsus, detrusus est; expulsus est, *part. pl.* נִדְּחִים, נִדְּחֵי. — *Py. pl.* דֹּחוּ dispulsi sunt.

דְּחִי *m. (in pausa* דֶּחִי) impulsio, eversio.

דְּחָוָה *chald. f., pl.* דַּחֲוָן pellices.

מַדְחֶה *m.* impulsio, eversio.

דחח *Niph. fut. pl.* יִדַּחוּ, *i. q.* דָּחָה *Niph.*

דחל *chald.* timuit, *part.* דְּחִיל timendus, terribilis. — *Pa.* terruit.

דֹּחַן *m.* holcus.

דחף impulit, *part. pl.* דְּחוּפִים impulsi, concitati. — *Niph.* se impulit, properavit.

מַדְחֵפוֹת *f. pl.* impulsiones; לְמַדְ׳ concitate, properanter.

דחק trusit, pressit, *part.* דֹּחֵק oppressor.

דַּי (*st. c.* דֵּי, *c. suff.* דַּיּוֹ) *m.* sufficientia, copia justa; *adv.* satis, affatim, דֵּי הָשִׁיב quantum satis est ad solvendum; דַּיָּם quantum satis est iis; דֵּי חָלָב satis lactis. — בְּדֵי pro sufficientia, pro; quoties. — כְּדֵי secundum copiam, quemadmodum. — מִדֵּי prae sufficientia, *sq. inf. vel verbo fin.* quotiescunque; מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה a quovis anno ad annum, quotannis.

דִּי *pron. chald.* qui, quae, quod; qui, quae; 2) *nota* relationis; 3) *nota* genitivi; 4) *conj.* quod, quia; *in orat. directa i. q.* כִּי, ὅτι. — כְּדִי quum; מִן דִּי ex quo (tempore); עַד דִּי donec.

דִּי זָהָב (locus auri fecundus) *N. pr.* loci in deserto Arab. *Deut.* I, 1.

דִּיבוֹן *N. pr.* oppidi Moabit.; 2) in tribu Juda *i. q.* דִּימוֹנָה.

דַּיָּג, דִּיג *v.* דּוּג.

דיה *rad. inus. chald.* דְּהָא obscurus, ater fuit.

דַּיָּה *f. nom.* avis rapacis, *LXX.* ἴκτινος, *Vulg.* milvus.

דְּיוֹ *m.* atramentum.

דִּימוֹן, *i. q.* דִּיבוֹן *N. pr.* oppidi Moabit.

דִּימוֹנָה *N. pr.* urbis in tribu Juda.

דין *et* דון (*praet. et part.* דָּן, *inf. et imper.* דִּין, *fut.* יָדִין) judicare; causam alicujus agere, vindicare *sq. accus*; punire *sq.* בְּ; disceptare, altercari *sq.* עִם; regere, dominari *sq. accus.*, בְּ. — *Niph. part.* נָדוֹן disceptans, altercans.

דִּין *et* דּוּן *chald. id.*

דִּין (דּוּן *Job.* 19, 29.) *m.* judicium; causa forensis (עָשָׂה דִּין *et* דָּן דִּין causam alcjs. egit); litigatio, rixa.

דִּין *m. chald.* judicium (*col-*

lect. judices); jus, justitia; poena.

דִּינָה *N. pr:* filiae Jacobi.

דִּינָיֵא *chald. N. pr.* populi assyr.

דַּיָּן *m.* judex; patronus, vindex. — *Chald. pl.* דַּיָּנִין judices.

דָּן (judex) *N. pr.* filii Jacobi et gentis ejus; 2) urbis in fin. septentr. Palaestinae.

דָּנִאֵל, דָּנִיֵּאל (judex divinus) *N. pr.* prophetae hebr. in Babylonia.

אָדוֹן *m. (st. c.* אֲדוֹן, *c. suff.* אֲדֹנִי) dominus, herus; praefectus (domus); maritus. — אֲדֹנִי *compellabantur principes. — Tertia pro secunda pers. alloquentes utebantur:* אֲדֹנִי שָׁאַל herus meus quaesivit *h. e.* tu quaesivisti. —*Plur.* אֲדֹנִים, אֲדֹנֵי domini *Gen.* 19, 2. 18. *Jes.* 26, 13.; *sed alibi plur. excellentiae de* uno domino; אֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים summus dominus (Jova).

אֲדֹנָי *plur. excellentiae* dominus summus (Jova).

אֲדֹנִי־בֶזֶק *N. pr.* regis cananit.

אֲדֹנִי־צֶדֶק *N. pr.* regis cananit.

אֲדֹנִיָּהוּ *N. pr.* filii Davidis, 2) alior. virorum.

אֲדֹנִיקָם *N. pr. m.*

הֲדוֹרָם (אֲדוֹרָם) אֲדֹנִירָם *N. pr.* praefecti hebr.

מָדוֹן *m.* disceptatio, lis; causa contentionis. אִישׁ מָדוֹן homo litigiosus; aliorum rixis expositus. 2) *N. pr.* urbis cananit. — *Aliud v. s.* מָדָה.

מְדָן *m., pl.* מְדָנִים contentiones, lites. 2) *N. pr.* filii Abrahami et Keturae.

מְדָנִי, *pl.* מְדָנִים *N. gent. i. q.* מִדְיָנִים.

מְדִינָה *f.* (jurisdictio) provincia, ditio, terra.

מְדִינָה *f. chald. id.*

דִּיפַת *i. q.* רִיפַת.

דָּיֵק *v.* דוק.

דַּיִשׁ *v.* דוש.

דִּישׁוֹן *m.* genus caprearum, dama. 2) *N. pr.* filii Seïri et regionis Idumaicae.

דַּךְ *v.* דכך.

דֵּךְ *pron. chald.* hic, ille; *fem.* דָּךְ haec, illa.

דָּכָא — *Pi.* דִּכָּא contrivit, contudit; oppressit, pessumdedit; morbo afflixit. — *Py.* contritus, confractus est; contusus est; moerore confectus est. — *Hithp. fut.* יִדַּכְּאוּ opprimentur, pessumdabuntur. — *Niph. part.* oppressus.

דַּכָּא *m.* contritus, comminutus; afflictus, abjectus.

דָּכָה contritus est. — *Niph.* attritus, afflictus est. — *Pi.* דִּכִּיתָ contrivisti.

דֳּכִי *m.* illisio, sonus rei illisae, strepitus, *c. suff.* דָּכְיָם.

דַּכָּיו *m. i. q.* דַּכָּא afflictus *cf.* דַּךְ *s.* דָּךְ.

דָּכַךְ *rad. inus. i. q.* דָּכָה *et* דּוּךְ.

דַּךְ *in pausa* דָּךְ *m.* afflictus, miser. *Prov.* 26, 28. יִשְׂנָא דַכָּיו odit a se affligendos; *Al. pro* דַּכָּא miserum.

דַּכָּה *f.* contritio, *θλάσις*.

דִּכֵּן *pron. chald.* hic, ille.

דְּכַר *chald. i. q.* זָכַר meminit.

דְּכַר *m. chald.* aries; *pl.* דִּכְרִין.

דִּכְרוֹן *m. chald., st. emph.* דִּכְרוֹנָה memoriale, annalium monumentum.

דָּכְרָן *m. chald. id.*

דל *v.* דלה *et* דלל.

דָּלַג saliit, transiluit.—*Pi. id. sq. accus. et* עַל.

דָּלָה extraxit (situlam e puteo), hausit; *trop.* exhausit (consilium alcjs), perspexit. — *Pi.* extraxit, liberavit; abstulit, *imp. pl.* דַּלִּיוּ *pro* דַּלּוּ. — II) *i. q.* דָּלַל pependit deorsum.

דַּל *m.* valva januae; *trop. de* labiis oris *Ps.* 141, 3.

דֶּלֶת *f.* valva, janua.—*Dual.* דְּלָתַיִם, דַּלְתֵי valva januae utraque, fores. דַּלְתֵי שָׁמַיִם ostia coeli; דַּ׳ פָּנָיו ostia oris, fauces; דַּ׳ בִטְנִי ostia uteri.

דֶּלֶת *f.* janua. — *Pl.* דְּלָתוֹת, *st. c.* דַּלְתוֹת *f.* (*m. Neh.* 13, 19.) fores, valvae januae; columnae (libri), paginae.

דְּלִי *m.* situla.

דְּלִי *m., dual.* דָּלְיַיִם (*c. suff.* דָּלְיָו) situla utraque.

דָּלִית *f., pl.* דָּלִיּוֹת palmites, rami.

דְּלָיָהוּ, דְּלָיָה (quem Jova liberavit) *N. pr.* virorum.

דלה *v.* דַּלָּה.

דָּלַח turbare (aquam).

דָּלַל attenuatus est, languit, imbecillus fuit; afflictus, miser fuit; deorsum pependit. — *Niph.* (*fut.* וַיִּדַּל) attenuatus est.

דַּל *m.* (*pl.* דַּלִּים, *fem.* דַּלָּה, *pl.* דַּלּוֹת) attenuatus; macilentus; infirmus; afflictus, egenus; ignobilis.

דַּלָּה *f.* tenuitas (filorum), licium; ignobilitas, egestas; *concr.* homines infimae sortis (*plur.* דַּלּוֹת); coma longior.

דְּלִילָה *N. pr.* mulieris, quam Simson amavit.

דִּלְעָן *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

דָּלַף stillavit (tectum imbre); lacrimavit.

דֶּלֶף *m.* stillicidium.

דַּלְפוֹן *N. pr.* filii Hamanis.

דָּלַק (*fut.* יִדְלַק) arsit (sagitta), exarsit; amore incaluit; angore aestuavit *s.* confectus est; acriter persecutus est *sq. accus.*, אַחֲרֵי. — *Hiph.* incendit, inflammavit.

דְּלַק *chald.* arsit.

דַּלֶּקֶת *f.* febris ardens.

דֶּלֶת, דְּלָתַיִם, דְּלָתוֹת *v.* דלה.

דָּם *v.* אדם *et sq.* דמה.

דָּמָה similis fuit *sq.* לְ, אֶל. *Niph.* similis factus est *sq.* כְּ, *accus.* *Pi.* דִּמָּה assimilavit, comparavit *sq.* לְ, אֶל; opinatus est; cogitavit (de alqa re), meditatus est *sq. accus. vel inf.* *Hithpa. fut.* אֶדַּמֶּה similem me reddam. — II) *i. q.* דָּמַם siluit, quievit; *trans.* tacitum reddidit *i. e.* perdidit. *Niph.* pessumdatus est. *Pi.* excidium paravit.

דְּמָה *chald.* similis fuit.

דְּמִי *m.* similitudo *Ez.* 19. — *Aliud v. s.* אדם.

דְּמוּת *f.* similitudo; imago, exemplar; forma. כִּדְמוּת (*et sine* כְּ) sicut.

דֳּמִי *m.* silentium, quies.

דְּמִי *m. id.*

דִּמְיוֹן *m. i. q.* דְּמוּת similitudo, imago.

דָּמַם (*praet. pl.* דַּמּוּ, *imp. et inf.* דֹּם, *fut.* יִדֹּם, *pl.* יִדְּמוּ) siluit, *sq.* לְ tacitâ reverentiâ audivit alqm.; obstupuit; quietus fuit; cessavit; substitit. ד' לַיהוָה tranquillo animo confidere Jovae. — *Po.* דּוֹמַמְתִּי silentium imperavi, compescui. — *Hiph.* הֲדַם quieti tradidit, perdidit. — *Niph.* נָדַם (*fut.* יִדַּמּוּ, תִּדֹּמִּי) pessumdatus, deletus est.

דֻּמָּה *f.* excisio; res excisa.

דְּמָמָה *f.* lenis aurae sibilus.

דָּמַן *rad. inus. arab.* stercoravit.

דֹּמֶן *m.* fimus; lutum platearum.

דִּמְנָה *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon.

מַדְמֵן *N. pr.* oppidi Moabit.

מַדְמֵנָה *f.* sterquilinium. 2) *N. pr.* oppidi in tr. Benjam.

מַדְמַנָּה *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

דָּמַע lacrimavit.

דֶּמַע *m.* (*c. suff.* דִּמְעֲךָ lacrima, gutta uvarum et olearum.

דִּמְעָה *f.* (*pl.* דְּמָעוֹת) lacrima, largus fletus.

דַּמֶּשֶׂק, דַּרְמֶשֶׂק, הַדַּמֶּשֶׂק *N.* *pr.* urbis Syriae, Damascus. 2) Damascenus (*scil.* אִישׁ) *Gen.* 15, 2.

דְּמֶשֶׁק s. דְּמֶשֶׁק pannus sericus, pannus Damascenus (*Damast*).

דָּן v. דִּין.

דֵּן *pron. chald.* hic, haec, hoc; *st. emph.* דְּנָה; כִּדְנָה sic, ejusmodi; עַל דְּנָה propterea; אַחֲרֵי דְנָה posthac.

דַּנָּה *N.pr.* oppidi in tribu Juda.

דִּנְהָבָה *N. pr.* oppidi Idumaeorum.

דָּנִיֵּאל v. דִּין.

דֵּעַ, דֵּעָה v. ידע.

דְּעוּאֵל (invocatio Dei) *N. pr. m.*

דָּעַךְ exstinctus est. — *Niph.* נִדְעֲכוּ exstincti sunt, exaruerunt. — *Py.* דֹּעֲכוּ exstincti, perditi sunt.

דַּעַת v. ידע.

דָּפָה *rad. inus. arab.* impulit, trusit, laesit.

דֳּפִי *in pausa* דֹּפִי *m.* interitus *Ps.* 50, 20.

דָּפַק pepulit, impulit; pulsavit (januam). — *Hithpa.* pulsavit.

דָּפְקָה *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

דַּק, דַּקָּה, דֹּק v. דקק.

דִּקְלָה (regio palmifera) *N.pr.* agri Joctanitici in Arabia.

דָּקַק (*fut.* יָדֹק, *c. suff.* יְדֻקֶּנּוּ) comminuit, contrivit; *intrans.* contritus est, tenuis fuit. — *Hiph.* הֵדַק (*fut. c. suff.* אֲדִיקֵם *pro* אֲדִקֵּם; *inf.* הָדֵק, *sed* הָדֵק *adv.*) comminuit; *trop.* perdidit.—*Hoph. fut.* יוּדַק comminuitur.

דְּקַק *chald.* contritus, comminutus est. — *Aph.* comminuit, *cf.* דּוּק.

דַּק *m.* דַּקָּה *f.* tenuis; gracilis, macer; exilis. — דַּק *subst.* pulvisculus.

דֹּק *m.* pannus tenuis.

דָּקַר (*fut.* יִדְקֹר) confodit, transfixit (gladio, hasta). — *Niph.fut.* יִדָּקֵר confodietur. — *Py. part.* מְדֻקָּרִים confossi; *trop.* consumti (inopiâ).

דֶּקֶר *N. pr. m.*

מַדְקְרוֹת *f. pl.* confossiones (gladii, de verbis aculeatis).

דַּר v. דרר.

דָּר, דֹּר v. דּוּר.

דָּרָא *rad. inus. arab.* repulit.

דֵּרָאוֹן *m.* aversatio, abominatio.

דְּרָאוֹן *m.* abominatio, res abominanda.

דָּרַב *rad. inus. arab.* acutus fuit.

דָּרְבָן (*leg. dorban*) *m.* stimulus, βούκεντρον.

דָּרְבֹנוֹת (*leg. dorbonoth*) *f. pl.* aculei, stimuli.

דָּרַג *rad. inus. syr.* gradatim adscendit.

מַדְרֵגָה *f.* locus acclivis, praecipitium.

דְּרוֹר, דָּרוֹם, דַּרְדַּר, דַּרְדַּע *v.* דרר.

דָּרְיָוֶשׁ *N. pr.* regum Pers. 1) Darii Medi (Cyaxaris II.), 2) Darii Hystaspis, 3) Darii Nothi.

דָּרַךְ calcavit pedibus *sq. accus.*, עַל, בְּ (torcular; arcum *h. e.* tetendit, ד' חִצִּים sagittas arcu emisit); pedibus attigit locum, intravit *sq.* עַל, בְּ; progressus est. — *Hiph.* duxit *sq.* בְּ; calcavit (aream); tetendit (arcum); ingressus est (viam); assecutus est *sq. accus.*

דֶּרֶךְ *com.* (*c. suff.* דַּרְכִּי, *pl.* דְּרָכִים, דַּרְכֵי, *dual.* דְּרָכַיִם) via, iter, ד' עֵץ via ad arborem, ד' הַמֶּלֶךְ via regia *s.* publica, ד' הַיּוֹם iter unius diei; 2) modus, ratio agendi, mos, ritus; ד' יְהוָה Dei ratio agendi ejusque opera; hominum facta Deo probata; 3) ratio qua cum alqo agitur, sors.

מִדְרָךְ *m.* locus qui calcatur.

דַּרְכְּמוֹן *i. q.* אֲדַרְכּוֹן.

דַּרְמֶשֶׂק *i. q.* דַּמֶּשֶׂק.

דְּרָע *com. chald.* brachium.

אֶדְרָע *com. chald.* brachium.

דַּרְקוֹן *N. pr. m.*

דָּרַר *rad. inus.* splenduit, micuit; radiorum instar fluxit; luxuriavit, abundavit.

דְּרוֹר *m.* fluxus spontaneus *Exod.* 30, 23. 2) libertas, קָרָא ד' לְ *et* בְּ libertatem alicui annuntiavit, manumisit (servum); שְׁנַת הַדְּרוֹר annus jubilaeus, quo servi manumitti solebant: 3) *nom.* avis, *s.* turtur *s.* hirundo.

דַּר *m.* genus marmoris nitidum, *LXX.* *πίννινος λίθος.*

דַּרְדַּע *N. pr. m.*

דַּרְדַּר *m.* tribulus.

דָּרוֹם *m.* auster: regio *et* ventus australis.

דָּרַשׁ quaesivit, scrutatus est *sq. accus.*, אַחַר, לְ; *sq. accus. loci s.* אֶל frequentavit locum; 2) percontatus, sciscitatus est alqm. *sq. accus.*, בְּ, אֶל, מִן; de alqo *s.* alqa re *sq.* לְ, עַל; consuluit alqm. *sq.* מֵעִם, oraculum petiit ab alqo *sq.* לְ, אֶל, בְּ; 3) postulavit, petiit alqd *sq. accus*, ab alqo *sq.* מִן; mendicavit *Ps.* 109.; reposcere, דָּרַשׁ דָּם *sq.* מִן *s.* מֵעִם *s.* מִיַּד caedem alcjs vindicavit ab alqo. 4) sectatus est, operam *s.* curam tribuit (justitiae, legi div., saluti alcjs,

ד׳ רָעַת פּ׳ malum meditatus est alicui). — ד׳ יְהוָֹה Jovam veneratus est s. consuluit s. precibus adiit.—*Niph.* quaeri, reposci; implorari, precibus annuere.

דְּרִישׁ *m.* inquisitio *Esr.* 10, 16.

מִדְרָשׁ *m.* interpretatio, commentarius.

דָּשָׁא germinavit. — *Hiph.* germinare fecit, protulit herbam.

דֶּשֶׁא *m.* herba tenera, gramen.

דָּשֵׁן pinguis fuit s. factus est. — *Pi.* דִּשֵּׁן pinguefecit; pingue declaravit (holocaustum); *denom. a* דֶּשֶׁן cinerem abstulit. — *Py.* pinguis factus est, bonis satiatus est. — *Hothpa. praet.* הֻדַּשְּׁנָה pinguedine maculatus est (gladius).

דָּשֵׁן *m.* pinguis; succosus; opulentus, dives.

דֶּשֶׁן *m.* (*c. suff.* דִּשְׁנִי) pinguedo, *trop.* fecunditas; cibus pinguis et lautus; cinis (quo utebantur ad fecundandos agros).

דָּת *f.* (*pl.* דָּתִים, דָּתֵי) lex, edictum.

דָּת *f. chald.* lex; religio; edictum; consilium, propositum.

דְּתָבָר *m. chald.* legis peritus.

דִּתְאָ, *st. emph.* דִּתְאָה *chald. m. i. q. hebr.* דֶּשֶׁא gramen.

דֹּתַיִן (duo putei), דֹּתָן *N. pr.* oppidi in Samaria.

דָּתָן *N. pr.* Korachitae.

ה

הַ (הָ, הֶ) הַ · *articulus* ὁ, ἡ, τὸ; *pron. demonstr.* hic, haec, hoc; *nota relationis:* qui, quae, quod: הֶהָלְכוּא qui iverunt, הֶעָלֶיהָ quod supra eam; *c. vocativo:* הַצְּבִי o decus! הַבַּעַל o Baal!

הֲ (הַ, הֶ) הֲ *sign. interrog.* num? an? nonne?

הֵא (הָא *chald.*) en! ecce!

הֶאָח eja! euge! (vox laetantis.)

הַבְהָבִים *v.* יהב.

הָבַל (*fut.* יֶהְבַּל) vanus fuit. — *Hiph.* vanum reddidit.

הֶבֶל *m.* (*c. suff.* הֶבְלִי, *pl.* הֲבָלִים, הַבְלֵי) halitus cito evanescens; vanitas, res vana; *trop.* idolum. 2) *Adv.* inaniter, frustra. 3) *N. pr.* Abelis, filii Adami.

הֲבֵל *m.* vanitas.

הָבְנִים (הוֹבְנִים) *m. pl.* ligna ebena.

הָבַר secuit; הֹבְרֵי שָׁמַיִם sectores regionum coeli, *Vulg.*

augures coeli, *LXX.* ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ.

הָגַג *rad. inus. arab.* accendit ignem.

הָגִיג *m.* aestus animi; gemitus.

הָגָה *(fut.* יֶהְגֶּה, *inf.* הָגֹה) mussitavit, gemuit; locutus est; cecinit, celebravit; cogitavit, meditatus est *sq.* בְּ *et accus. Po. inf.* הֹגוֹ loqui, meditari. *Hiph. part. pl.* מַהְגִּים murmurantes (praestigiatores). — II) *i. q.* יָגָה amotus est; *trans.* removit, abstulit, *inf.* הָגוֹ.

הֶגֶה *m.* fremitus, fragor; gemitus, suspirium; cogitatio.

הָגוּת *f.* cogitatio, meditatio.

הִגָּיוֹן *m.* stridor, sonitus.

הֶגְיוֹן *m.* cogitatio, meditatio.

הָגִין *m.* — הֲגִינָה *f.* recta, apta.

הָגָר (fugitiva) *N. pr.* matris Ismaëlis.

הַגְרִיאִים, **הַגְרִים** (fugitivi) *N. pr.* populi arab.

הֵד *v.* הדד.

הַדָּבְרִין *m. pl. chald.* supremi principes et duces regis.

הָדַד *rad. inus. arab.* sonum graviorem edidit.

הֵידָד *m.* laeta acclamatio; clamor inconditus.

הֵד *m.* laeta exclamatio.

הֲדַד *N. pr.* regis Idumaeorum.

הֲדַדְעֶזֶר *N. pr.* regis Syriae Zobae.

הֲדַדְרִמּוֹן *N. pr.* oppidi non procul a Megiddunte.

הָדָה direxit, tetendit (manum).

הֹדּוּ *(pro* הִנְדּוּ, *Hindu) N. pr.* Indiae.

הֲדוֹרָם *N. pr.* tribus Joctaniticae in Arabia.

הוֹדַי, **הִדַּי** *N. pr. m.*

הָדַךְ humi prostravit.

הָדַם *rad. inus. arab.* humi prostravit, solo aequavit.

הֲדֹם *m.* scabellum.

הַדָּם *m. chald.* frustum.

הֲדַס *m* myrtus, *pl.* הֲדַסִּים.

הֲדַסָּה *N. pr.* Estherae.

הָדַף *(fut.* יֶהְדֹּף) pepulit, trusit; impulit; removit; expulit.

הָדַר *(fut.* יֶהְדַּר) tumidus fuit; ornavit; honoravit (*sq.* פְּנֵי פ׳ alcjs partibus favere). — *Niph.* honoratus est. — *Hithpa.* gloriatus est, superbum se praebuit.

הֲדַר *chald.* — *Pa.* honoravit.

הָדָר *m.* ornatus, decus; honor; majestas.

הֶדֶר *m.* decus.

הֲדָרָה *f., st. c.* הַדְרַת ornatus.

הָהּ ah! (vox dolentis.)

הוֹ *i. q.* הוֹי eheu!

הוּא *pron. pers. m.* is; hic; ipse; idem (hoc, illud).

הֲוָא *chald. i. q.* הֲוָה.

הוד *ejusque compos. v. s.* נהד.

הָוָה decidit; accidit; exstitit, fuit; *part.* הֹוֶה, *imper.* הֱוֵה, הֱוָא, *fem.* הֱוִי, *fut.* יֶהֱוֶה (*pro* יְהִי, יִהְוֶא).

הֲוָה, הֲוָא *chald.* fuit.

הַוָּה *f.* casus, calamitas; injuria, nequitia; cupiditas, desiderium.

הֹוָה *f.* calamitas, infortunium.

הַיָּה *f. i. q.* הַוָּה calamitas.

יְהוָֹה *N. pr.* Dei Hebraeorum *Exod.* 3, 14. — *Cum praef.* (*ut* אֲדֹנָי) הַיהוָֹה, אֲדֹנָי *sq.* ; מֵיהוָֹה, לַיהוָֹה *scrib.* יֱהוִֹה (*ut* אֱלֹהִים).

יָהּ *apoc. pro* יְהוָֹה.

יֵהוּא *N. pr.* regis Isr.; prophetae; al. virorum.

יְהוֹאָחָז, יוֹאָחָז (Jova tenet) *N. pr.* regis Isr. filii Jehu; 2) regis Jud. filii Josiae.

יְהוֹאָשׁ, יוֹאָשׁ (J. donat) *N. pr.* regis Jud. filii Ahasjae; 2) regis Isr. filii Joahasi.

יְהוֹזָבָד (J. donat) *N. pr. m.*

יְהוֹחָנָן, יוֹחָנָן (J. gratiam exhibet, Ἰωάννης) *N. pr. m.*

יְהוֹיָדָע, יוֹיָדָע (J. novit) *N. pr.* sacerdotis Isr. aliorumque.

יְהוֹיָכִין, יוֹיָכִין, יְכָנְיָהוּ (J. fundat) *N. pr.* regis Jud. filii Jojakimi.

יְהוֹיָקִים, יוֹיָקִים, יוֹקִים (J. stabilit, erigit) *N. pr.* regis Jud. filii Josiae.

יְהוֹיָרִיב, יוֹיָרִיב (J. litigat) *N. pr.* sacerdotis.

יְהוֹנָדָב, יוֹנָדָב (J. impellit) *N. pr. m.*

יְהוֹנָתָן, יוֹנָתָן (J. dat, Θεόδωρος) *N. pr.* filii Sauli aliorumque hom.

יְהוֹעַדָּה (J. ornat) *N. pr. m.*

יְהוֹעַדָּן *N. pr. f.*

יְהוֹצָדָק, יוֹצָדָק (J. justum se praebet) *N. pr.* patris Josuae sacerdotis.

יְהוֹרָם, יוֹרָם (J. sublimis) *N. pr.* regis Jud. filii Josaphati; 2) regis Isr. filii Ahabi.

יְהוֹשֶׁבַע (per Jovam jurat) *N. pr.* filiae Jorami regis.

יְהוֹשׁוּעַ, יְהוֹשֻׁעַ (J. auxilium affert) *N. pr.* Josuae ducis Isr. aliorumque virorum.

יְהוֹשָׁפָט (J. judicat) *N. pr.* regis Jud. filii Asae; 2) vallis prope Hieros. 3) aliorum hom.

יוֹאָב (J. pater) *N. pr.* ducis milit. Davidis aliorumque virorum.

יוֹאָח (J. frater) *N. pr. m.*

יוֹאֵל (J. Deus est) *N. pr.* prophetae aliorumque.

יוֹזָבָד (J. dat) *N. pr.* nonnull. Levitarum.

יוֹזָכָר (J. memor est) *N. pr. m.*

יוֹכֶבֶד (J. gloria) *N. pr.* matris Mosis.

יוֹעֵד (J. testis) *N. pr. m.*

יוֹעֶזֶר (J. auxilium affert) *N. pr. m.*

יוֹעָשׁ (J. congregavit) *N. pr. m.*

יוֹתָם (J. est perfectus) *N. pr.* filii Gideonis; 2) regis Jud. filii Usiae.

הוֹהָם *N. pr.* regis.

הוֹי, הוֹ *interj.* (comminantis) vae! *sq. accus.*, אֶל, עַל, לְ; (dolentis) ah! heu! (hortantis) heus!

הוּךְ *chald.* ivit, abiit; *fut.* יְהָךְ, *inf.* מְהָךְ.

הוֹלֵלוֹת, הוֹלֵלוּת *v.* הלל.

הוּם, *praet.* הָם turbavit, terrorem incussit. — *Niph.* commotus est, *fut. f.* וַתֵּהֹם. — *Hiph.* strepitum edidit; aestuavit.

מְהוּמָה *f.* commotio, perturbatio; tumultus.

תְּהוֹם *com.* (*pl.* תְּהוֹמוֹת) fluctus, aestus aquarum, aequor; abyssus, vorago.

הוֹמָם (interitus *cf.* המם) *N. pr. m.*

הוּן *Kal inus.*. levis fuit. — *Hiph.* levem *s.* temerarium se praebuit *sq. inf. c.* לְ.

הוֹן *m.* (commoditas) divitiae, opes.— *Adv.* satis *Prov.* 30, 15. 16.

הִין *m. nom.* mensurae liquidorum duodecim logos (לֹג) continentis.

הוֹר *v. s.* הַר.

הוֹשָׁמָע (Jova audit) *N. pr. m.*

הוֹשֵׁעַ (liberatio) *N. pr.* Josuae postea יְהוֹשׁוּעַ dicti; regis Isr.; prophetae.

הוֹשַׁעְיָה (Jova liberat) *N. pr.* virorum.

הוּת — *Po. fut.* תְּהוֹתְתוּ inclamabitis, increpabitis, *Vulg.* irruitis.

הָזָה somniavit, deliravit.

הֵי *v.* נהה.

הִיא *pron. pers. fem.* ea, haec (id, hoc); ipsa; *c. art.* הַהִיא haec ipsa; eadem. — *Chald. id.*

הֻיְּדוֹת *v.* ידה.

הֵידָד *v.* הדד.

הָיָה (*inf. abs.* הָיֹה, *constr.* הֱיוֹת, הֱיֵה, *c. praef.* בִּהְיוֹת; *imper.* הֱיֵה, הֱוֵה, *fem.* הֲיִי, *pl.* הֱיוּ; *fut.* יִהְיֶה, *apoc.* יְהִי)

accidit, וַיְהִי sq. כְּ s. וְ accidit ut; 2) factus est; sq. לְ in alqd conversus est; traditus est alicui; sq. כְּ factus est idem (atque alius); 3) fuit; sq. לְ alicui fuit, habuit; sq. inf. c. לְ in eo fuit ut, paratus s. intentus fuit ad; sq. כְּ similis fuit alicui; sq. עִם ab alcjs partibus stetit; rem habuit cum al. — *Niph.* accidit; factus est; confectus est (morbo); sq. עַל abfuit, defecit.

הַיָּה v. הוה.

הֵיךְ *chald. i.q.* אֵיךְ quomodo?

הֵיכָל *m.(pl.* הֵיכָלִים, הֵיכָלוֹת) aedificium altum et magnificum, palatium (*impr.* de tabernaculo Mosis, templo Hieros., sanctuario templi, *metaph.* de coelo).

הֵיכַל *m. chald.* palatium, templum.

הֵילֵל v. הלל.

הִים v. הום.

הֵימָן (fidus) *N. pr.* virorum.

הִין v. הון.

הָכַר — *Hithp. fut.* תַּהְכְּרוּ (*pro.* תַּהְכִּירוּ) me stupefacitis, obtunditis.

הַכָּרָה v. נכר.

הַל (*articulus arab.*) *partic. interrog.* num? an? *Deut.* 32, 6.

הָלָא *Kal inus.* abscessit. — *Niph. part. f.* נַהֲלָאָה procul remota.

הָלְאָ (remotum) — *particula loci et temp.* הָלְאָה ultra, ulterius, porro.

הִלּוּלִים v. חלל.

הַלָּז, הַלָּזֶה, הַלֵּזוּ v. זֶה.

הָלַךְ et יָלַךְ (*part.* הוֹלֵךְ, *pl.* הֹלְכִים, *fem.* הֹלְכָה, הֹלֶכֶת; *inf.* הָלוֹךְ, *constr.* הֲלוֹךְ, לֶכֶת, *c.suff.* לֶכְתְּךָ; *imper.* לֵךְ, *c.* ה *parag.* לְכָה, לְךָ; *fut.* יֵלֵךְ, וַיֵּלֶךְ, *poët.* יַהֲלֹךְ, אֶהֱלֹךְ, תְּהַלֵּךְ) ivit; *sq. accus.* profectus est aliquo, peragravit (locum); sq. אַחֲרֵי secutus, sectatus est; sq. אֵת, עִם comitatus est, familiariter usus est alqo; sq. בְּ cum alqa. re ivit, alqd. attulit; 2) agendi vivendique rationem secutus est (ἐπορεύθη); 3) abiit, evanuit; mortuus est *Gen.* 15,2. *Ps.* 39,14. 4) *conj. c. al. vv. signif.* incrementum continuum: וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל magis magisque crevit. — *Niph.* נֶהֱלַכְתִּי abductus sum. — *Pi.* הִלֵּךְ *i. q. Kal* ivit etc.; grassatus est. — *Hiph.* הוֹלִיךְ et הֵילִיךְ duxit; adduxit; abstulit, abduxit; perdidit *Ps.* 125, 5. — *Hithpa.* הִתְהַלֵּךְ (πορεύεσθαι) ivit, ambulavit; pera-

gravit; grassatus est; vitam egit.

הֲלַךְ *chald.* ivit, ambulavit. — *Aph. id.*

הֵלֶךְ *m.* itio; fluxus; viator.

הֲלָךְ *m. chald.* vectigal, quod a proficiscentibus in via regia exigitur.

הָלִיךְ *m.* gressus.

הֲלִיכָה *f.*, *pl.* הֲלִיכוֹת incessus, progressus; viae; turma commeantium.

מַהֲלָךְ *m.* iter; ambulacrum.

תַּהֲלוּכָה *f.* processio, pompa.

הלל luxit, splenduit; superbivit (impius fuit). — *Pi.* הִלֵּל splendidum reddidit, laudibus illustravit *sq. accus.*, לְ, (הַלְלוּ־יָהּ [*sine dag. forti*] laudate Jovam); gloriatus est *sq.* בְּ. — *Pu.* הֻלַּל celebratus est; *part.* מְהֻלָּל laudatus, laudandus. — *Hiph.* הֵהֵל splendentem lucem emisit; splenduit. — *Hithpa.* laude dignus fuit; se laudavit, gloriatus est. — *Poel fut.* יְהוֹלֵל stultum reddet. *Poal part.* מְהוֹלָל insaniens, furens. — *Hithpo.* insanus factus est, insanivit; furibundum se praebuit.

הֵילֵל *m.* lucifer (*Al. imper. Hiph. verbi* יָלַל, ejula!) *Jes.* 14, 12.

הוֹלֵלָה *f.* (*pl.* הוֹלֵלוֹת) stultitia, insania.

הוֹלֵלוּת *f.* stultitia.

הִלּוּלִים *m. pl.* laeta festa, quibus Deo gratia persolvebatur.

הִלֵּל *N. pr m.*

מַהֲלָל *m.* laudatio.

מַהֲלַלְאֵל (laus Dei) *N. pr. m.*

תְּהִלָּה *f.* laudatio, laus (תְּהִלּוֹת laudes, hymni); gloria; is qui laudatur; id de quo quis gloriatur.

תָּהֳלָה *f.* stultitia (iniquitas).

הלם tutudit, percussit, obtudit; tundendo dissolvit, dissipavit; se dissipavit.

הֲלֹם *adv. loci:* hic; huc; עַד־הֲלֹם hucusque.

הֶלֶם (ictus) *N. pr. m.*

הַלְמוּת *f.* malleus, tudes.

יַהֲלֹם *m. nomen* gemmae (jaspis *s.* smaragdus *s.* adamas).

מַהֲלֻמוֹת *f. pl.* percussiones, ictus.

הם הָם *s.* הָם *N. pr.* loci ignoti.

הם, הֵמָּה, הֵם *pron. pers. pl. m.* ii; hi; *cum art.* הַהֵמָּה, הָהֵם.

הִמּוֹן *chald.* ii, hi.

המה הָמָה (*inf. c.* הֲמוֹת, *fut.* יֶהֱמֶה, *part. m.* הֹמֶה, *f.* הוֹמִיָּה) mur-

muravit, strepuit, fremuit; tumultuose agitatus, perturbatus est; *part. f. pl.* הוֹמִיּוֹת loca strepitu plena.

הֵם *s.* הָם, *pl.* הָמִים, *c. suff. et praef.* מֵהֱמֵהֶם ex strepitu *s.* multitudine eorum *Ez.* 7, 11.

הֶמְיָה *f.* strepitus.

הָמוֹן *m.* (*fem. Iob.* 31, 34.) strepitus; perturbatio (animi); tumultus, turba, copia (hominum); copia facultatum, opes.

הָמֹן *m.* tumultuatio; *c. suff.* הֲמָנְכֶם.

הֲמוֹנָה *Nom. proph.* urbis *Ez.* 39, 16.

הָמַל *rad. inus: arab.* large effunditur, obstrepuit (pluvia).

הֲמוּלָּה, הֲמֻלָּה *f.* strepitus.

הָמַם (*fut.* יָהֹם, וַיָּהָם, *inf. constr. c. suff.* הֻמָּם) propulit, vehementer agitavit; perturbavit, dispersit, fugavit; prostravit, perdidit.

הָמָן (solus, unicus) *N. pr.* Persae nobilis.

הָמֹן *v. s.* הָמָה.

הַמְנִיךְ *s.* הַמְנוּךְ *chald.* monile, armilla.

הָמַס *rad. inus. arab.* sonum edidit; fregit res aridas.

הֶמֶס *m.*, *pl.* הֲמָסִים stipulae aridae, rami aridi.

הָמַר *rad. inus. arab.* fluxit.

מַהֲמֹרוֹת *f. pl.* fluctus *s.* gurges aquarum.

הֵן, הֵנָּה *pron. pers. fem. pl.* eae, hae (*neutr.* ea, haec); ipsae; *c. artic.* הָהֵנָּה. — *Adv. loci:* hic, huc; הֵנָּה וָהֵנָּה hic illic; huc illuc. מִמְּךָ וָהֵנָּה a te horsum. עַד הֵנָּה hucusque.

הִמּוֹן *pron. pers. m. pl. chald.* ille; *fem.* הִמִּין illae.

הֵן, הֵנֵּי, הִנֵּה, הִנֶּה *interj.* en! ecce! *c. suff.* הִנְנִי, הִנֵּנִי, הִנֵּנִי ecce ego! en adsum! הִנְּךָ ecce tu! *etc.* 2) si; 3) an?

הֵן *chald.* si; an; num; הֵן־הֵן sive — sive.

הֲנָחָה *v.* נוּחַ.

הִנֹּם *N. pr.* גֵּי בֶן־הִנֹּם vallis filii Hinnom (ubi Molechus colebatur).

הֵנַע *N. pr.* urbis in Mesopotamia.

הָסָה — *Pi. imp.* הַס, *in pausa* הָס sile! הַסּוּ silete! — *Hiph.* (*fut. apoc.* וַיַּהַס) sedavit, tranquillavit.

הֲפֻגוֹת *v.* פּוּג.

הָפַךְ (*fut.* יַהֲפֹךְ, *inf.* הָפוֹךְ, *constr.* הֲפֹךְ, *c. suff.* הָפְכִי) vertit; advertit; invertit; convertit, mutavit; pervertit; evertit, destruxit; *intrans.* se vertit, reversus est; mutatus est; perversus fuit. — *Niph.* נֶהְפַּךְ se ver-

tit, se convertit *sq.* לְ, עַל ad alqm.; mutatus est *sq.* לְ in alqd; eversus est; degeneratus est. — *Hoph.* הָהְפַּךְ conversus est (irruit). — *Hithpa. part.* מִתְהַפֵּךְ se vertens, volvens; *fem.* מִתְהַפֶּכֶת se vertens, vibrans; *fut. f.* תִּתְהַפֵּךְ se convertet *s.* mutabit.

הֵפֶךְ, הֶפֶךְ *m.* inversio, inversum, contrarium.

הֲפֵכָה *f.* eversio.

הֲפַכְפַּךְ *m.* tortuosus, curvus.

מַהְפֵּכָה *f.* eversio, subversio.

מַהְפֶּכֶת *f.* cippus *s.* nervus, cui captivorum pedes alligabantur; בֵּית הַמַּהְפֶּכֶת carcer.

תַּהְפּוּכָה *f.* (*pl.* תַּהְפּוּכוֹת) perversitas; fraus.

הַצָּלָה *v.* נצל.

הֹצֶן *m.* arma.

הַר *m.* (*c. art.* הָהָר, *pl.* הָרִים *c. art.* הֶהָרִים) mons; tractus montanus; *c.* ה *loc.* הָרָה (הָרָה) in *s.* versus montem.

הֲרָר *m. poët.* mons, *c. suff.* הֲרָרִי.

הֲרַר *m. poët.* mons, *c. suff.* הֲרָרִי, *pl. constr.* הַרְרֵי, *c. suff.* הֲרָרֶיהָ.

הֲרָרִי, הָרָרִי *m.* montanus, *cognom.* Sammae.

הֹר *N. pr.* montis in fin. Idumaeae, in quo sepultus est Aharon; 2) montis in Palaestina septentr.

הוֹר *i. q.* הַר *Gen.* 49, 26. הוֹרֵי עַד (*vel* הֹרְרֵי) montes aeterni.

הַר חֶרֶס (mons solis) *N. pr.* oppidi in tribu Dan.

הָרָא (tractus montanus) *N. pr.* regionis in Assyria.

הַרְאֵל (mons Dei) *nom.* altaris holocaustorum, *cf.* אֲרִיאֵל *s. rad.* ארה.

הָרָן (montanus) *N. pr.* virorum.

הָרַג (*fut.* יַהֲרֹג, *inf.* הֲרוֹג, *constr.* הֲרֹג) *sq. accus.* לְ, בְּ violenter occidit; perdidit; enecavit (moeror). — *Niph.* occisus est. — *Pu.* הֹרַג occisus est.

הֶרֶג *m.* occisio, caedes.

הֲרֵגָה *f. id.*

הָרָה (*inf. abs.* הָרֹה, הָרוֹ, *fut. fem.* תַּהֲרֶה, וַתַּהַר) concepit (femina) *sq.* לְ ex alqo; *part. f.* הוֹרָה concipiens, genitrix; 2) *metaph.* mente concepit, molitus est. — *Pu.* הֹרָה conceptus est. — *Po.* הֹרָה, *inf.* הֹרוֹ concipere.

הָרָה *adj. f.* gravida (femina); *pl.* הָרוֹת gravidae.

הָרִיָּה *adj. f.*, *pl. c. suff.* הָרִיּוֹתָיו gravidae ejus.

הֵרוֹן *m.* graviditas.

הֵרָיוֹן *m.* conceptus.

הַרְהֹר *m. chald* cogitatio

(*Pa. chald.* הַרְהֵר meditatus est).

הָרַם *rad. inus. arab.* magnum reddidit, extulit.

הֹרָם *N. pr.* regis cananitici.

הָרָם *N. pr. m.*

הַרְמוֹן *m.* (*i. q.* אַרְמוֹן) arx, palatium.

הָרַס (*inf.* הָרוֹס; *fut.* יֶהֱרֹס, יַהֲרֹס) destruxit, diruit; excussit, elisit (dentes); corrupit (mores); *intrans.* irruit. — *Niph.* destructus, eversus est. — *Pi.* destruxit.

הֶרֶס *m.* destructio, eversio; עִיר הַהֶרֶס *nom.* urbis in Aegypto *Jes.* 19, 18. (*Al. leg.* חֶרֶס *qd. cf.*)

הֲרִיסָה *f.* eversio, res destructa.

הֲרִיסוּת *f.* destructio.

הָרָר, הֲרָר, הֲרָרִי, הַר *v.* הר.

הָשֵׁם (*imp. Hiph. v.* שׁמם) *N. pr. m.*

הַשְׁמָעוּת *v.* שׁמע.

הִתּוּךְ *v.* נתך.

הֲתָךְ *N. pr.* eunuchi Pers.

הָתַל — *Pi.* הֵתֵל, הַתֵּל, (*inf.* הָתֵל, *fut.* יְהַתֵּל, *pl.* יְהַתֵּלוּ, תְּהַתֵּלוּ) lusit, ludibrio habuit; decepit, fefellit. — *Hoph.* הוּתַל illusus, deceptus est.

הֲתֻלִּים *m. pl.* illusiones, irrisiones.

מַהֲתַלּוֹת *f. pl. id.*

ו

וְ, וּ, וָ, וַ *copula inseparabilis, cui sola inest verba et sententias connectendi potestas, quae tamen pro diversa sententiarum ratione diversis aliarum linguarum particulis interpretanda est. Indicat enim in oratione contexta* 1) *conjunctionem et exaggerationem:* et; et quidem, etiam, imo; 2) *oppositionem:* sed, tamen, veruntamen, et tamen; cum tamen; alioquin; 3) *disjunctionem:* aut; וְ — וְ sive — sive; 4) *causam:* nam, enim; 5) *consecutionem finemque:* ut; 6) *conclusionem:* itaque, igitur; ita ut; 7) *comparationem:* sicut, velut.

וְדָן *N. pr.* loci in Arabia.

וָהֵב *Num.* 21, 14. *fort. N. pr.* loci *s.* fluvii.

וָו *m.* (*pl.* וָוִים) clavus, uncus.

וָזָר *v.* וזר.

וַיְזָתָא (albus, purus) *N. pr.* filii Hamanis.

וָלָד, וָלָד *v.* ילד.

וַנְיָה *N. pr. m.*

וָפְסִי *N. pr. m.*

וַשְׁנִי *N. pr. m.*

וַשְׁתִּי (pulchra) *N. pr.* uxoris Ahasveri.

ז

זְאֵב *m.* lupus. 2) *N. pr.* principis Midianitici.

זֹאת *pron. demonstr. fem.* haec, illa (hoc, illud).

זֹה *pro* זֹאת haec (hoc).

זוֹ *i. q.* זֹה haec; — *pron. relat. Ps.* 132, 12.

זָבַב *rad. inus. arab.* vagatus est.

זְבוּב *m.* musca. — בַּעַל זְבוּב (Deus muscarum averruncus) *N. pr.* idoli Ekronitarum.

זָבַד donavit alicui *sq. accus.*

זֶבֶד *m.* donum.

זָבָד (donum) *N. pr.* virorum.

זַבְדִּי (donum meum) *N. pr. m.*

זַבְדִּיאֵל (donum Dei) *N. pr. m.*

זְבַדְיָה (donum Jovae) *N. pr.* virorum, *Ζεβεδαῖος.*

זְבַדְיָהוּ (donum Jovae) *N. pr.* virorum.

זָבוּד (donatus) *N. pr. m.*

זַבּוּד (donatus) *N. pr. m.*

זְבִידָה, זְבוּדָה (donata) *N. pr. f.*

זְבוּב *v.* זבב.

זְבוּל, זְבֻל, זְבוּלוּן *v.* זבל.

זָבַח (*inf. c.* זְבֹחַ, *fut.* יִזְבַּח) mactavit; sacrificavit. — *Pi.* זִבַּח sacrificavit.

זֶבַח *m.* (*c. suff.* זִבְחִי, *pl.* זְבָחִים [זְבָחוֹת], זִבְחֵי) mactatio, carnes animalium mactatorum, epulae; 2) sacrificium. 3) *N. pr.* regis Midianitici.

מִזְבֵּחַ *m.* (*st. c.* מִזְבַּח, *c. suff.* מִזְבְּחִי, מִזְבַּחֲךָ, *pl.* מִזְבְּחוֹת) altare; הַמִּזְבֵּחָה in altare.

זַבַּי *N. pr. m.*

זָבַל habitavit, *fut. c. suff.* יִזְבְּלֵנִי habitabit mecum.

זְבֻל, זְבוּל *m.* habitatio, domicilium. 2) *N. pr. m.*

זְבֻלוּן, זְבוּלֻן, זְבוּלוּן (habitatio) *N. pr.* filii Jacobi; *nom. gent.* זְבוּלֹנִי Sebulonita.

זְבַן *chald.* emit, cepit (tempus).

זְבִינָא (emtus) *N. pr. m.*

זָג *m.* callus uvarum pellucidus.

זֵד, זָדוֹן *v.* זוד.

זֶה *pron. demonstr. m.* hic, ille (hoc, illud); *cum artic.* הַזֶּה hic; זֶה — זֶה alter — alter, זֶה אֶל־זֶה alter ad alterum; כָּזֹה וְכָזֶה haec et haec (*so und so*), tam — quam; 2) *poët. i. q.* אֲשֶׁר qui; 3) *praecedens numeralibus:* jam, זֶה פַּעֲמַיִם jam bis; 4) *de loco:* hic; בָּזֶה hic; tunc (*de temp.*); מִזֶּה hinc; מִזֶּה וּמִזֶּה utrinque; 5) *ad au-*

gendam vim pronom. et adv.: מַה־זֶּה quid tandem? quidnam? אֵי־זֶה ubinam? לָמָּה־זֶּה cur tandem?

זוֹ *com.* hic, haec, hoc; 2) *in libb. poët. pro* אֲשֶׁר.

הַלָּזֶה *m.* hic.

הַלֵּזוּ *f.* haec.

הַלָּז *com.* hic, haec.

זהב זָהָב *m.* (*st. c.* זְהַב, זֲהַב) aurum; *praeced. numeral. suppl.* שֶׁקֶל: עֲשָׂרָה זָהָב decem sicli auri; 2) splendor aureus.

זהה *rad. inus. syr.* splenduit.

זִו *m.* (splendor florum) *nom.* mensis Hebr. secundi, partim Aprili partim Majo respondentis.

זִיו *m. chald.* splendor.

זהם *Kal inus.* foetuit. — *Pi.* זִהֵם fastidivit.

זַהַם *N. pr. m.*

זהר *Kal inus.* splenduit. — *Hiph.* הִזְהִיר (illustravit) *trop.* docuit; admonuit, *sq.* מִן dehortatus est; *intrans.* splenduit.—*Niph.* נִזְהַר edoctus est; admonitionem admisit, dehortanti paruit.

זְהַר *chald.* admonuit; *part.* זְהִירִין admoniti, cauti.

זֹהַר *m.* splendor.

זוֹ, זֹה *v.* זֹאת.

זוּ *v.* זֶה.

זִו *v.* זהה.

זוב fluere, effluere, redundare; sanguine menstruo, gonorrhoea laborare; *part.* זָב, *fem.* זָבָה, *st. c.* זָבַת.

זוֹב *m.* gonorrhoea; menstruum (feminarum).

זוד, זיד (intumescere, effervescere) *trop.* se efferre, superbire; *sq.* אֶל *s.* עַל in aliquem insolenter se gerere, superbiâ alqm. facessere.— *Hiph.* הֵזִיד coxit *Gen.* 25, 29. 2) insolenter egit (*fut. c.* נ *parag.* יְזִידוּן).

זוד *chald. Aph.* superbivit, insolenter egit.

זֵד *m.* superbus, insolens; impius.

זֵידוֹן *m.* superbus (*trop.* de aquis).

זָדוֹן *st. c.* זְדוֹן *m.* superbia, insolentia magna, protervitas.

נָזִיד *m.* (*part. Niph. pro* נָזוּד) pulmentum coctum.

זוה *rad. inus. arab.* tetendit aliquo, in se collegit; abdidit.

זָוִיָּה *vel* זָוִית *f.* (*pl.* זָוִיּוֹת) angulus.

מָזוֹ *m., pl.* מְזָוִים promtuaria.

זוז, זיז *rad. inus.* micare; moveri.

זִיז *m.* fluxus micans lactis *Jes.* 66, 11. 2) זִיז שָׂדַי bestiae, ferae.

זִיזָא *N. pr. m.*
זִיזָה *N. pr. m.*
מְזוּזָה *f.* postis.
זוּזִים *N. pr.* populi ignoti.
זוֹחֵת *N. pr. m.*
זוּל amovit, *part.* זָלִים amoventes, ejicientes.
זוּלָה *st. c.* זוּלַת *f.* (remotio, separatio) — *praepos.* praeter, *c. suff.* זוּלָתִי praeter me, זוּלָתְךָ praeter te *etc.*; *c.* י *parag.* זוּלָתִי praeter.
זוּן *Kal inus.* alere. — *Hoph. part.* מוּזָנִים pasti, pingues.
זוּן *chald. id.* — *Ithp.* ali, pasci.
מָזוֹן *m.* cibus.
מָזוֹן *m. chald.* cibus.
זוֹנָה *v.* זנה.
זוּעַ se movere; tremere. — *Pil. part.* מְזַעְזֵעַ agitans, divexans.
זוּעַ *chald.* commoveri, tremere, terreri; *part. pl.* זָאעִין (זָיְעִין).
זְוָעָה *f.* terror; vexatio, mala s. iniqua tractatio.
זַעֲוָה *f.* vexatio.
זֵעָה *f.* sudor.
זַעֲוָן (commotus) *N. pr. m.*
זִיעַ (commotio) *N. pr. m.*
זוּר (*praet.* זָר, זֹר; *fut.* יָזוּר, וַיָּזַר) compressit; *intr.* compressus fuit. — II) deflexit, recessit; abalienatus est, abhorruit — *Part.* זָר alienus; peregrinus, alienigena; barbarus, hostis; *fem.* זָרָה mulier aliena, meretrix. — *Niph.* נָזֹרוּ recesserunt. — *Hoph. part.* מוּזָר abalienatus.
זוּרֶה *m.* conculcatum, fractum.
מָזוֹר *m.* compressio *s.* colligatio (vulneris sanandi); 2) mendacium *Obad.* 7.
זָחַח — *Niph.* dimotus est, *fut.* יִזַּח.
זָחַל lente processit, serpsit; 2) timuit.
זֵידוֹן, זִיד *v.* זוּד.
זִיז *v.* זהה.
זִיזָא, זִיזָה, זִיז *v.* זוּז.
זִיף (mutuo acceptum) *N. pr.* oppidi et deserti in tribu Juda; *nom. gent.* זִיפִי. 2) *N. pr. m.*
זִיקוֹת *v.* זנק.
זִיר *rad. inus. arab.* fastidivit.
זָרָא *m.* fastidium, nausea.
זַיִת *st. c.* זֵית *m.* olea, oliva (arbor, fructus, ramus); הַר הַזֵּיתִים mons olivarum prope Hierosol.
זֵיתָן (olea) *N. pr. m.*
זָכָה *i. q.* זָכַךְ purus fuit, integer *s.* pius fuit. — *Pi.* זִכָּה purgavit, insontem reddidit. — *Hithp. imp.* הִזַּכּוּ (*pro* הִתְזַכּוּ) mundate vos.

זָכוּ *f. chald.* puritas, integritas.

זָכָה purus fuit; innocens s. pius fuit. —*Hiph.* הִזַּךְ mundavit.

זַךְ, זָךְ *m.* זַכָּה *f.* purus, mundus; innocens, integer.

זְכוּכִית *f.* vitrum, crystallus.

זַכַּי (purus) *N. pr. m.*

זָכַר (*fut.* יִזְכֹּר) meminit, recordatus est *sq. accus.*, לְ, בְּ; *part.* זָכוּר recordatus. — *Niph.* נִזְכַּר memoria alcjs revocata est s. superstes fuit; 2) *denom. a* זָכָר mas natus est *Exod.* 34, 19. — *Hiph.* הִזְכִּיר in memoriam revocavit, commemoravit; praedicavit, celebravit; celebrari jussit; memoriae prodidit; sacrificium memoriale adoluit *Ies.* 66, 3.; *intrans.* recordatus est. *Part.* מַזְכִּיר *subst.* magister memoriae, ἱστοριογράφος regius.

זֵכֶר, זֶכֶר *m.* (*c. suff.* זִכְרוֹ) memoria, recordatio; nomen; laus, gloria.

זָכָר *m.* mas, masculus.

זָכוּר *m.* mas.

זַכּוּר (memor) *N. pr.* virorum.

זִכָּרוֹן *m.* (*st. c.* זִכְרוֹן, *pl.* זִכְרֹנִים, —וֹת) memoria; id quod memoriae proditur; sententia memorialis; celebratio diei festi.

זִכְרִי (cuj. memoria servatur) *N. pr.* virorum.

זְכַרְיָה, זְכַרְיָהוּ (cuj. memor Jova, Ζαχαρίας) *N. pr.* regis Isr. filii Jerobeami; 2) prophetae.

אַזְכָּרָה *f.* sacrificium in memoriam et laudem Jovae incensum.

זָלַג *rad. inus. fort.* hausit, extraxit.

מַזְלֵג *m.* furca, fuscina.

מִזְלָגָה *f.*, *pl.* מִזְלָגוֹת fuscinae.

זָלַל, *part.* זוֹלֵל vilis, contemtus; vilipendens, prodigus. *Hiph.* הֵזִיל vilipendit. — II) *Niph.* נָזַל, *pl.* נָזֹלּוּ, נָזֹלּוּ commoti sunt, contremuerunt.

זֻלּוּת *f.* contemtus (*Al.* tremor).

זַלְזַלִּים *m. pl.* flagella (in vitibus).

זַלְעַף *quadrilit. inus. i. q.* זָעַף *immisso* ל ferbuit.

זַלְעָפָה, זִלְעָפָה *f.* aestus vehemens (famis, venti, irae).

זָלַף *rad. inus. chald.* stillavit.

זִלְפָּה (gutta) *N. pr.* ancillae Leae.

זִמָּה, זַמָּה, זַמְזֻמִּים *v.* זמם.

זְמוֹרָה, זָמִיר, זְמִיר *v.* זמר.

זָמַם (*praet.* זַמּוֹתִי, זָמַמְתִּי, *fut. pl.* יָזֹמּוּ) cogitavit, meditatus, molitus est *sq. accus. s. inf.*; machinatus, insidiatus est *sq.* לְ.

זָמָם *m.* consilium, machinatio.

זִמָּה *f.* consilium; scelus, turpiter factum. 2) *N. pr. m.*

זְמָמָה *f.* cogitatio, meditatio, *pl. c. suff.* זַמּוֹתִי.

זַמְזֻמִּים *N. pr.* gentis giganteae.

מְזִמָּה *f.* consilium; meditandi s. machinandi solertia; astutia; turpiter factum.

זָמַן *Kal inus.* statuit, constituit. — *Py. part.*: עִתִּים מְזֻמָּנִים, מְזֻמָּנוֹת stata tempora.

זְמַן *chald.* — *Pa.* constituit. — *Ithpa.* הִזְדַּמַּן inter se convenire.

זְמָן *m.* tempus constitutum; *pl.* זְמַנִּים.

זְמָן, זְמַן *m. chald.* (*pl.* זִמְנִין) tempus constitutum; זִמְנִין תְּלָתָה ter.

זָמַר (*fut.* יִזְמֹר) amputavit, praecidit. — *Niph.* amputatus est. — *Pi.* זִמֵּר cecinit *sq.* בְּ (instrumento); celebravit alqm. *sq. accus.*, לְ.

זֶמֶר *m. nom.* bestiae, *fort.* caprea.

זָמִיר *m.* tempus amputandarum vitium.

זָמִיר *m.* cantus; hymnus, *pl.* זְמִירוֹת.

זְמוֹרָה *f.* palmes; sarmentum; *pl.* זְמֹרִים.

זִמְרָה, זִמְרָת, *st. c.* זִמְרַת *f.* cantus, carmen. זִמְרַת הָאָרֶץ fructus terrae celebratissimus.

זִמְרִי (meus cantus) *N. pr.* regis Isr. aliorumque virorum.

זִמְרָן (cantus) *N. pr.* filii Abrahami et populi arab.

זְמָר *m. chald.* cantus (instrumentorum musicorum).

זַמָּר *m. chald.* cantor.

מִזְמוֹר *m.* carmen, hymnus.

מְזַמֶּרֶת *f.*, *pl.* מְזַמְּרוֹת cultri.

מַזְמֵרָה *f.*, *pl.* מַזְמֵרוֹת cultri, falces.

זַן *in pausa* זָן *m.* (*pl.* זְנִים) species, genus.

זַן *m. chald. id.*

זָנָב *m.* (*pl.* זְנָבוֹת, *st. c.* זַנְבוֹת) cauda animalium; extremum quodvis; aliquid infimum s. vile.

זִנֵּב *Pi. denomin.* agmen exercitus extremum cecidit s. insectatus est.

זָנָה scortatus est, scorti consuetudinem habuit cum alqo s. alqa *sq. accus.*, אֶל, בְּ, אַחֲרֵי; 2) defecit ab Jova (*sq.* מִן, מֵאַחֲרֵי, מִתַּחַת, מֵעַל, תַּחַת) et se convertit

ad idolorum cultum *sq. accus.*, אַחֲרֵי, אֶל. — *Part. f.* זוֹנָה scortans, meretrix. — *Pu.* זוּנָּה stuprum factum est. — *Hiph.* הִזְנָה in stuprum allexit, scortari passus est; scortatus est.

זְנוּן *m., pl.* זְנוּנִים scortatus, libidinosa cum aliis consuetudo; *trop.* idololatria et commercium cum gentibus exteris.

זְנוּת *f.* scortatus, idololatria; *pl.* זְנוּתִים.

תַּזְנוּת *f. id., pl.* תַּזְנוּתִים.

זָנַח (foetuit) *trans.* fastidivit, respuit, rejecit.— *Hiph.* הִזְנִיחַ *intrans.* foetidus fuit; *trans.* polluit, profanavit; respuit, aversatus est.

זָנוֹחַ *N. pr.* duorum oppid. in tribu Juda.

זָנַק — *Pi. fut.* יְזַנֵּק prosilit, exsilit.

זֵק *m., pl.* זִקִּים sagittae. — *Aliud v. s.* זקק.

זִיקָה *f., pl.* זִיקוֹת tela ardentia.

זָעָה, זַעֲוָה, זַעֲוָן *v.* זוּעַ.

זְעֵיר *v.* זער.

זָעַךְ — *Niph.* נִזְעֲכוּ exstincti sunt.

זָעַם (*imp.* זָעֳמָה, *fut.*אֶזְעֹם) vehementer indignatus, iratus est, ira commotus puniit *sq. accus.*, עַל; exsecratus est.— *Niph. part.* נִזְעָמִים indignati, tristes.

זַעַם *m.* (*c. suff.* זַעְמִי, זַעַמְךָ) indignatio, ira (Dei *i. e.* poena); protervitas.

זָעַף indignatus est *sq.* עַל, עִם; *part. pl.* זֹעֲפִים tetrici, tristes, σκυθρωποί.

זָעֵף *m.* iratus.

זַעַף *m.* (*c. suff.* זַעְפּוֹ) ira; aestus (maris).

זָעַק (*fut.* יִזְעַק, *imp.* זְעַק, *inf.* זְעֹק) clamavit, conquestus est, imploravit alqm. *sq. accus.*, אֶל, לְ, de alqa re *sq.* לְ, עַל, *accus.* — *Niph.* convocari, convenire. — *Hiph.* הִזְעִיק clamavit; invocavit; convocavit.

זְעַק *chald.* clamavit.

זַעַק *m.* clamor.

זְעָקָה *f.* clamor.

זָעַר *rad. inus. syr.* minutum est, non multum est.

זְעֵיר *m.* paullulum; *adv.* paullisper.

זְעֵירָה *f. chald.* parvum, exiguum.

מִזְעָר *m.* parvitas, minutum; *adv.* paullulum.

זִפְרוֹן (suavis odor) *N. pr.* urbis in Palaestina boreali.

זֶפֶת *f.* pix.

זֵק, זִקִּים *v.* זנק *et* זקק.

זָקָן *com.* mentum barbatum, barba.

זָקֵן senex fuit; *fut.* יִזְקַן. — *Hiph.* senuit.

זָקֵן *m.* (*st. c.* זְקַן, *pl.* זְקֵנִים, זִקְנֵי) senex, senior *sq.* מִן; *pl.* proceres (magistratus); *fem. pl.* זְקֵנוֹת vetulae.

זֹקֶן *m.* senectus.

זִקְנָה *f.* senectus.

זְקֻנִים *m. pl. id.*

זָקַף erexit, *trop.* consolatus est.

זְקַף *chald. part.* זְקִיף erectus, suspensus.

זָקַק (colligavit) saccavit, colavit; effudit. — *Pi.* זִקֵּק liquavit, purgavit. — *Py.* liquatus, purgatus est.

זֵק *m.*, *pl.* זִקִּים catenae, compedes. — *Aliud. v. s.* זנק.

אֲזִק *m.*, *pl.* אֲזִקִּים catenae.

זָר, זָרָה *v.* זור.

זֵר *v.* זרר.

זָרָא *v.* זיר.

זָרַב — *Py. fut.* יְזֹרְבוּ coarctantur.

זְרֻבָּבֶל *v.* זרח.

זֶרֶד (luxuries arborum) *N. pr.* vallis et rivi in terra Moabitica.

זָרָה dispersit, dissipavit; ventilavit. — *Niph.* dissipatus est. — *Pi.* זֵרָה dispersit; eventilavit; cognovit. — *Py.* זֹרָה dispersus est; conspersus est; ventilatus est.

זְרֻבָּבֶל *N. pr.* ducis Judaeorum ex Babylonia redeuntium.

זֶרֶת *f.* spithama, expansio digitorum.

מִזְרֶה *m.* ventilabrum.

מְזָרִים *m.* (*partic. Pi. v.* זָרָה) dispergentes venti (boreales).

מְזָרוֹת *v.* נזל.

זֵרוּעַ, זְרוּעַ *v.* זרע.

זַרְזִיף *v.* זרף.

זַרְזִיר *v.* זרר.

זָרַח (*fut.* יִזְרַח, *inf.* זְרֹחַ) splenduit, emicuit (de ortu solis et lepra in fronte erumpente).

זֶרַח *m.* ortus. 2) *N. pr.* filii Judae aliorumque virorum; *patron.* זַרְחִי.

יִזְרַחְיָה, זְרַחְיָה (per Jovam ortus) *N. pr.* virorum.

אֶזְרָח *m.* indigena; arbor non aliunde transplantata *Ps.* 37, 35.

אֶזְרָחִי (יִזְרָח) *Nom. patron.* Serachita.

מִזְרָח *m.* plaga coeli ubi sol oritur; מִזְרָחָה (*et sine* ה *loc.*) orientem versus.

זָרַם inundavit, torrentis instar abripuit. — *Po.* זֹרֵם copiose effudit.

זֶרֶם *m.* inundatio, imber.

זִרְמָה *f.* fluxus seminis (equorum).

זָרַע (*fut.* יִזְרַע, *inf.* זְרֹעַ, *imp.* זְרַע) sparsit, dispersit; seminavit, sevit; in semen abiit (planta); *trop.* paravit; propagavit (populum). — *Niph.* satus est; fecundata est (mulier). — *Py.* זֹרְעוּ sati sunt. — *Hiph. part.* מַזְרִיעַ semen gignens, in semen exiens; *fut.* תַּזְרִיעַ semen concipiet (mulier). — II) זָרַע invasit, irruit *cf.* זְרוֹעַ.

זֶרַע *m.* (*c. suff.* זַרְעִי, זַרְעֲךָ, *pl.* זַרְעֵי, זְרָעִים) sementis, satio; tempus serendi; seges; 2) semen (plantarum); semen virile; soboles, posteri; stirps, familia, gens; genus hominum.

זְרַע *m. chald. id.*

זְרוֹעַ *f. rar. masc.* (*pl.* זְרֹעוֹת, זְרֹעֵי, זְרֹעִים) brachium; *trop.* robur, vires, potentia; violentia; praesidium, auxilium.

זֵרוּעַ *m.* satio, semen; *pl.* זֵרוּעִים sativa, sata.

זֵרְעִים *et* זֵרְעֹנִים *m. pl.* legumina.

אֶזְרוֹעַ *f. i. q.* זְרוֹעַ brachium.

יִזְרְעֶאל (Deus seminat) *N. pr.* oppidi in tribu Issaschar. *Nom. gent. m.* יִזְרְעֶאלִי, *fem.* יִזְרְעֵלִית, יִזְרְעֶאלִית. 2) oppidi in tribu Juda. 3) *N. pr. m.*

מִזְרָע *st. c.* מִזְרַע *m.* locus consitus, sementis.

זָרַף *rad. inus. arab.* manavit.

זַרְזִיף *m.* pluvia larga.

זָרַק (*fut.* יִזְרֹק) sparsit; *sq.* עַל inspersit; *intrans.* sparsa est (canities). — *Py.* זֹרַק sparsus est.

מִזְרָק *m.* vas ex quo spargitur s. funditur, crater, cyathus; *pl.* מִזְרָקִים, מִזְרָקוֹת.

זָרַר sternutavit *Po. fut.* וַיְזוֹרֵר. — II) *arab.* fibulis nodisque compressit et cinxit.

זֵר *m.* cinctura, limbus.

זַרְזִיר *m.* substrictus, cinctus.

זֶרֶשׁ (stella Veneris) *N. pr.* uxoris Hamanis.

זֶרֶת *v.* זרה.

זַתּוּא *N. pr. m.*

זֵתָם *N. pr. m.*

זֵתַר *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

ח

חָבָא *Kal inus.* occultavit, se occultavit. — *Niph.* נֶחְבָּא occultatus est, se abscondidit *sq.* בְּ, אֶל (*de loco*); *sq. inf. c.* לְ ἔλαθε, clam, נַחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ clam fugisti. — *Py.* חֻבָּא se occultare coactus est. — *Hiph.* הֶחְבִּיא abscondidit. — *Hoph.* הָחְבָּא ab-

sconditus fuit. — *Hithp.* הִתְחַבֵּא se abscondidit.

מַחֲבֵא *m.* latibulum.

מַחֲבוֹא *m., pl.* מַחֲבֹאִים latibula.

חָבַב *part.* חֹבֵב in sinu gestans, fovens, amans.

חֹב *m.* sinus, gremium, *c. suff.* חֻבִּי.

חֹבָב (amatus) *N. pr.* soceri Mosis.

חָבָה *i. q.* חָבָא se abscondidit, *imp. f.* חֲבִי. — *Niph. inf.* הֵחָבֵה se occultare.

חֲבָיָה (Jova occultat) *N. pr. m.*

חֶבְיוֹן *m.* occultatio.

חוֹבָה (occulta) *N. pr.* loci in agro Damasceno.

כַּחֹבִי (occultus) *N. pr. m.*

חָבוֹר, חַבּוּרָה *v.* חבר.

חָבַט (*fut.* יַחְבֹּט) decussit, excussit (baculo fruges). — *Niph.* excussus est.

חָבַל constrinxit, *part.* חֹבְלִים colligantes (*Al.* dolore afficientes) *Zach.* 11, 7. 2) pignore obstrinxit, pignori sumsit *sq. dupl. accus.*; *inf.* חֲבֹל, *imp.* חֲבֹל, *fut.* יַחֲבֹל, יַחְבֹּל. *Pi.* חִבֵּל cum dolore enixa est, parturivit. — II) חָבַל (perdidit, corrupit) perverse egit. *Niph.* perditus est, periit. *Pi.* corrupit, perdidit; vastavit. *Pu.* חֻבַּל perditus, corruptus est.

חֲבַל *chald.* — *Pa.* perdidit; laesit. — *Ithpa.* periit.

חֵבֶל *m.* dolor (parturientium), ὠδίς; foetus cum dolore editus; *pl.* חֲבָלִים, חֶבְלֵי.

חֶבֶל *m.* (*fem. Zeph.* 2, 6. *c. suff.* חֶבְלִי, *pl.* חֲבָלִים, חַבְלֵי, חֶבְלֵי) funis; funiculus mensoris; laqueus aucupatorius; 2) portio haereditaria, possessio haereditaria; tractus terrae; 3) cohors, caterva hominum.

חֲבֹל *m.* pignus.

חֲבֹלָה *f.* pignus.

חֲבָל *m. chald.* laesio, noxa.

חֲבָל *m. chald. id.*

חֲבוּלָה *f. chald.* scelus.

חִבֵּל *m.* malus nauticus.

חֹבֵל *m.* nauta.

תַּחְבֻּלוֹת, תַּחְבּוּלוֹת *f. pl.* consilia solerter excogitata.

חֲבַצֶּלֶת *f. nom.* plantae bulbosae (lilium *s.* narcissus).

חֲבַצִּנְיָה *N. pr. m.*

חָבַק complicuit (manus); complexus, amplexatus est *sq. accus.*, לְ. — *Pi.* חִבֵּק amplexatus est.

חִבֻּק *m.* implicatio (manuum).

חֲבַקּוּק (complexus) *N. pr.* prophetae, *LXX.* Ἀμβακούμ.

חָבַר (conjunxit) *intrans.*

conjunctus, consociatus est *sq.* אֶל; 2) incantavit, fascinavit. *Pi.* חִבֵּר connexuit; consociavit *sq.* עִם *Py.* חֻבַּר, conjunctus fuit *sq.* לְ, אֶל; convenit alicui c. alqo *Ps.* 94, 20. *Hiph. fut.* אַחְבִּירָה me conjungerem *sq.* עַל. *Hithpa.* se consociavit. — II) *arab.* variis maculis notatus est *cf.* חַבּוּרָה.

חָבֵר *m.* socius, sodalis; *pl.* חֲבֵרִים, חַבְרֵי.

חֲבֶרֶת *f.* socia.

חַבַר *m. chald.* socius.

חַבְרָה *f. chald.* socia.

חַבָּר *m.*, *pl.* חַבָּרִים socii.

חֶבֶר *m.* consociatio, societas; 2) incantatio, *pl.* חֲבָרִים. 3) *N. pr.* virorum; *patron.* חֶבְרִי.

חֶבְרָה *f.* consociatio, societas.

חֹבֶרֶת *f.* commissura.

חָבוֹר (jungens) *N. pr.* fluvii in Mesopotamia, Chaboras.

חַבּוּרָה, חַבֻּרָה *f.* vibex; *c. suff.* חַבֻּרָתִי, *pl.* חַבֻּרוֹת, *c. suff.* חַבּוּרוֹתַי.

חֶבְרוֹן (conjunctio) *N. pr.* oppidi in tribu Juda. 2) *N. pr.* virorum; *patron.* חֶבְרֹנִי.

חֲבַרְבֻּרוֹת *f. pl.* maculae variae (pardi).

מַחְבֶּרֶת *f.* junctura, juncturae locus; *c. suff.* מַחְבַּרְתּוֹ.

מְחַבְּרוֹת *f. pl. (verbale Pi.)* confibulae.

הִתְחַבְּרוּת *f. (verbale Hithpa.)* consociatio.

חָבַשׁ (*inf.* חֲבוֹשׁ, *fut.* יַחֲבשׁ, יַחְבֹּשׁ) ligavit, alligavit, circumligavit *sq. accus. rei et* לְ *s.* עַל *pers.*; colligavit (vulnus); instravit (jumentum); imperio coercuit. — *Pi.* חִבֵּשׁ ligavit, colligavit; coercuit, cohibuit *sq.* מִן. — *Py.* חֻבַּשׁ alligatus, colligatus est.

חָבַת *rad. inus. fort.* coxit panem.

חֲבִית *m.*, *pl.* חֲבִתִּים sartagines, frixoria.

מַחֲבַת *f.* sartago, frixorium.

חָגַב *rad. inus. arab.* texit, velavit.

חָגָב *m.* locusta. 2) *N. pr. m.*

חֲגָבָה *N. pr. m.*

חָגַג (*fut.* יָחֹג) in gyrum agitatus est, titubavit; saltavit; festum celebravit.

חַג *m.* (*st. c.* חַג *c. artic.* הֶחָג, *c. suff.* חַגִּי, *pl.* חַגִּים) festum; sacrificium solemne.

חָגָּא *f.* commotio, tremor.

חַגַּי (festus, solemnis) *N. pr.* prophetae, *LXX.* Ἀγγαῖος, Hagaeus.

חַגִּי *N. pr.* filii Gad.

חַגִּיָּה (festum Jovae) *N. pr. m.*

חַגִּית (festiva) *N. pr.* uxoris Davidis.

חָגָה *rad. inus. arab.* in loco constitit.

חֲגָוִים, חַגְוֵי *m. pl.* tractus petrarum.

חֲגוֹרָה, חָגוֹר *v.* חגר.

חָגְלָה (perdix) *N. pr. f.*

חָגַר (*fut.* יַחְגֹּר) accinxit alqm. s. alqd. (membrum *sq. accus.*, עַל), alqa re *sq. accus.*, בְּ; se accinxit; *part.* חָגוּר accinctus.

חֲגוֹר *m.* accinctus (armatus).

חֲגוֹר *m.* cingulum.

חֲגוֹרָה *f.* cingulum; *pl.* חֲגֹרוֹת cingula, subligacula.

מַחֲגֹרֶת *f.* cinctura, amictus.

חַד *chald. v.* אֶחָד, *al. v. s.* חדד.

חָדַד acutus fuit, *fut.* יֵחַד acuitur, *praet.* חַדּוּ celeres sunt. — *Hiph. fut.* יַחַד acuit. — *Hoph.* הוּחַד exacutus est.

חַד *m.* acutus, *fem.* חַדָּה.

חַדּוּדִים, חַדּוּדֵי *m. pl.* acumina.

חֲדַד (acumen) *N. pr.* filii Ismaëlis.

חָדִיד (acutus) *N. pr.* oppidi Benjaminitarum.

חָדָה (*fut. apoc.* יִחַדְּ) laetatus est. — *Pi.* exhilaravit, *fut. c. suff.* תְּחַדֵּהוּ.

חֶדְוָה *f.* laetitia.

חֲדִין *m. pl. chald. i. q. hebr.* חָזֶה pectus.

חָדַל et חָדֵל (*inf.* חֲדֹל, *imp.* חֲדַל, *fut.* יֶחְדַּל) cessavit, feriatus est; *sq. inf.* desiit; esse desiit; *sq.* מִן abstitit ab alqo; *sq. inf. c.* מִן sibi cavit ab alqa re; omisit, non fecit alqd.

חָדֵל *m.* cessans, desinens (s. esse s. agere); desertus.

חֶדֶל *in pausa* חָדֶל *m.* locus quiescendi, orcus.

חַדְלַי (ferians) *N. pr. m.*

חָדַק *rad. inus. arab.* stimulavit.

חֵדֶק et חֶדֶק *in pausa.* חָדֶק *m.* spinarum genus.

חִדֶּקֶל Tigris fluvius.

חָדַר (habitavit; latuit) *part. f.* חֹדֶרֶת latens, clanculum insidians.

חֶדֶר *m.* (*st. c.* חֲדַר, *c. suff.* חַדְרוֹ, *pl.* חֲדָרִים, חַדְרֵי) interius aedium conclave, cubiculum; gynaeceum, thalamus; cella penaria; *trop.* חַדְרֵי־תֵמָן penetralia austri, plaga coeli australis; חַדְרֵי בֶטֶן penetralia ventris (animus); ח׳ מָוֶת orcus.

חַדְרָךְ *N. pr.* urbis et regionis a Damasco orientem versus.

חָדַשׁ — *Pi.* חִדֵּשׁ novavit, renovavit, restauravit. — *Hithp.* se renovavit.

חָדָשׁ *m*, novus; recens; inauditus; *fem.* חֲדָשָׁה (*pl.* חֲדָשׁוֹת) aliquid novi.

חֹדֶשׁ *m.* (*c. suff.* חָדְשׁוֹ, *pl.* חֳדָשִׁים, חָדְשֵׁי) novilunium (dies festus); mensis (qui a novilunio incipiebat), חֹדֶשׁ יָמִים per integrum mensem. 2) *N. pr. f.*, *metronym.* חָדְשִׁי.

חֲדַת *m. chald.* novus, novum.

חוב *Kal inus.* reum esse. — *Pi.* חִיֵּב alqm. reum *s.* debitorem fecit.

חוֹב *m.* debitum.

חוֹבָה *N. pr. v.* חָבָה.

חוג gyrum praescribere, circinare.

חוּג *m.* circulus, orbis.

מְחוּגָה *f.* circinus.

חוד (deflectere, per ambages ducere) *sq.* חִידָה aenigma *s.* parabolam proponere.

חִידָה *f.* oratio perplexa, aenigma; parabola; carmen *γνωμικὸν*; fraus, dolus.

אֲחִידָה *f. chald.* aenigma.

חָוָה — *Pi.* חִוָּה indicavit *sq. accus. pers. et rei.* — II) collegit *cf.* חַוָּה.

חַוֵּי, חַוֵּה, חַוֵּא *Pa. chald.* indicavit, nunciavit. — *Aph.* indicavit.

אַחְוָה *f.* indicatio.

אַחֲוָיָה *f. chald. id.*

חַוָּה *f.*, *pl.* חַוּוֹת pagi *s.* castra nomadum. — *Aliud v. s.* חוי.

חַיָּה *f.* caterva, turma hominum 2 *Sam.* 23, 11. 13. *Ps.* 68, 11. — *Al. v. s.* חיי.

מִחְיָה *f.* indicium, signum *Lev.* 13, 10. 23. — *Al. v. s.* היה.

חוז *rad. inus. arab.* collegit; congregatus est; recessit.

מָחוֹז *m.* ora maritima (*Al.* portus).

חוֹזַי (vates) *N. pr. m.*

חוֹחַ *m.* (*pl.* חוֹחִים, חֲוָחִים) spina, spinetum; 2) annulus, per maxillas piscium transfixus, quo ad ripam alligantur; 3) catena ad captivos vinciendos.

חָח *m.* annulus per nares animalium transfixus ad ea domanda; 2) fibula ad vestimenta mulierum colliganda.

חוט *chald.* consuere. — *Aph.* resarcire, restaurare.

חוּט *m.* filum; *proverb.* מִחוּט וְעַד שְׂרוֹךְ־נַעַל a filo usque ad corrigias calcei *i. e.* ne hilum quidem. 2) funiculus *Jos.* 2, 18.

חִוִּי *N. pr.* populi cananitici, Hevita.

חֲוִילָה *N. pr.* terrae Arabum Joctanit. 2) terrae Cuschitarum in Arabia australi; 3) terrae auriferae (India).

חוּל et **חִיל** (*fut.* יָחוּל, יָחִיל, *apoc.* וַיָּחֶל, וַתָּחֶל, וַתָּחֵל; *imp. f.* חוּלִי, *pl.* חִילוּ) in gyrum agi, saltare; torqueri in alqd. *sq.* עַל *s.* בְּ, immitti, irruere; 2) dolore affici (de parturientibus); parĕre; 3) tremere, contremiscere; 4) robore valere, durare, permanere; 5) exspectare, praestolari. — *Hiph. fut.* יָחִיל tremorem incutit. — *Hoph. fut.* יוּחַל parietur, gignetur. — *Pil.* חוֹלֵל saltavit; perterruit; *intrans.* contremuit; parere fecit, peperit, formavit, finxit, procreavit (terra); praestolatus est *sq.* לְ. — *Pyl.* חוֹלַל partu editus est. — *Hithpol.* הִתְחוֹלֵל dolore cruciatus est; praecipitatus est, irruit; praestolatus est *sq.* לְ. — *Hithpalp.* הִתְחַלְחַל dolore affectus est.

חוֹל *m.* arena; *Job.* 29, 18: phoenix avis (*Al.* palma).

חוּל (orbis) *N. pr.* regionis aramaicae *Gen.* 10, 23.

חַיִל *m.* (*st. c.* חֵיל, *c. suff.* חֵילוֹ, *pl.* חֲיָלִים) robur, vis; עָשָׂה חַיִל fortem se praebuit; 2) exercitus; אַנְשֵׁי *s.* בְּנֵי חַיִל milites, שַׂר הַחַיִל praefectus militum; 3) opes, divitiae; עָשָׂה חַיִל divitias sibi comparavit; 4) virtus, probitas; בְּנֵי *s.* אַנְשֵׁי חַיִל probi homines; 5) חֵיל הָעֵץ vis arboris, fructus.

חַיִל *m. chald.* robur; exercitus.

חֵיל *et* **חֵל** *m.* exercitus; munimentum, propugnaculum ante murum; pomoerium (templi, urbis).

חִיל *m.* dolor; tremor, timor.

חִילָה *f.* dolor.

חֵילָה *Ps.* 48, 14. *i. q.* חֵיל munimentum (*al. lect.* חֵילָהּ).

חַלְחָלָה *f.* dolor vehemens; tremor, consternatio.

מָחוֹל *m.* saltatio, chorea. 2) *N. pr. m.*

מְחֹלָה *f.* chorea.

חוּם *rad. inus. arab.* calefieri; nigrum esse.

חוּם *m.* fuscus, niger.

חוֹמָה *f.* murus; *st. c.* חוֹמַת, *pl.* חוֹמוֹת, *dual.* חֹמֹתַיִם.

חוּס (*fut.* יָחוּס, יָחֹס, *pers.* 1. אָחוּס) misereri alcjs, dolere alqa. re *sq.* עַל; parcere alicui *sq.* עַל.

חוֹף *v.* חפף.

חוּפָם, **חֻפִּים** *N. pr.* filii Benjamini; *patron.* חוּפָמִי.

חוּץ *rad. inus. syr.* circumdedit.

חוּץ *m.* (*pl.* חוּצוֹת, חֻצוֹת) *propr.* murus, latus aedium exterius; p l a t e a; rus, agri

(extra urbem). — *Adv.* foris, בַּחוּץ, הַחוּצָה, הַחוּצָה foras; בַּחוּץ foris; לַחוּצָה, לַחוּץ foras; מִחוּץ extrinsecus, foris, *sq.* לְ extra; מֵהַחוּץ extrinsecus, מִחוּצָה מִן הַחוּץ foris, מִחוּצָה *sq.* לְ extra; אֶל־הַחוּץ, אֶל־ אֶל מִחוּץ הַחוּצָה extrorsum; הַחוּצָה לְ extra (hinaus vor); חוּץ מִן praeter.

חַיִץ *m.* paries.

חִיצוֹן *m.* חִיצוֹנָה *f.* exterior, exterius; לַחִיצוֹן extrinsecus, foris. — הַמְּלָאכָה הַחִיצוֹנָה negotia civilia (sacris opposita).

חוק *s.* חוק *i. q.* חֵיק.

חָוַר albuit, palluit, *fut. pl.* יֶחֱוָרוּ. — II) חור *rad. inus. fort.* excavare.

חוּר, חֹר *m.* genus lini candidi; 2) foramen, caverna. 3) *N. pr.* virorum.

חוֹר *m.* genus lini candidi, *pl.* חֹרַי; 2) foramen, caverna, *pl.* חֹרִים, חֹרֵי. — *Al. v. s.* חרר.

חִוָּר *m. chald.* albus.

חֹרִי *m.* panis albus *Gen.* 40, 16.

חֹרִי (τρωγλοδύτης) *N. pr.* populi cananitici; 2) *nom.* virorum.

חוּרִי *N. pr. m.*

חוּרַי *i. q.* חֻרַי *N. pr. m.*

חוּרָם, חִירָם *N. pr.* regis Tyriorum; 2) al. virorum.

חַוְרָן *N. pr.* regionis, Auranitis.

חֹרֹנַיִם (duae cavernae) *N. pr.* urbis Moabiticae; *nom. gent.* חֹרֹנִי.

חוֹרִים *v.* חֹר *s.* חרר.

חוּשׁ *et* חִישׁ (*fut.* יָחִישׁ, *apoc.* וַתָּחַשׁ; *imp.* חוּשָׁה) festinare (*part.* חָשִׁים festinantes); propere supervenire alicui *sq.* לְ; 2) commotum esse, fervere. *Hiph.* הֵחִישׁ acceleravit; *intrans.* festinavit; territus fugit. — II) sentire, perfrui, *fut.* יָחוּשׁ.

חוּשָׁה (festinatio) *N. pr. m. patron.* חוּשָׁתִי.

חוּשַׁי (festinans) *N. pr.* socii Davidis.

חוּשִׁים (festinationes) *N. pr.* virorum.

חִישׁ *adv.* festinanter *Ps.* 90.

חוֹתָם *v.* חתם.

חָזָה (*inf.* חֲזוֹת; *imp.* חֲזֵה; *fut.* יֶחֱזֶה, *apoc.* אַחַז, תַּחַז) vidit, *inpr.* mente divinitus illustrata contemplatus est; *sq.* בְּ contemplatus est, adspectu delectatus est; *sq.* מִן dispexit, elegit. — *Partic.* חֹזֶה *subst.* (*st. c.* חֹזֵה, חוֹזֵה, *pl.* חֹזִים) propheta, vates; *i. q.* חָזוּת foedus *Jes.* 28, 15.

חֲזָה, חֲזָא *chald.* vidit.

חָזֶה *m.* pectus (animalium); *st. c.* חֲזֵה, *pl.* חָזוֹת.

חֲזוּ m. chald. visio; species.

חֲזוֹ (visio) N. pr. m.

חָזוֹן m. visio; vaticinium, oraculum.

חָזוּת f. adspectus; visio; pactum, foedus.

חֲזוֹת f. visio.

חֱזוֹת f. chald. adspectus.

חִזָּיוֹן m. (st. c. חֶזְיוֹן, pl. חֶזְיֹנוֹת) visio; revelatio.

חֶזְיוֹן N. pr. m. 1 Reg. 15,18.

מַחֲזֶה m. visio.

מֶחֱזָה f. fenestra.

מַחֲזִיאוֹת (visiones) N. pr. m.

חֲזָאֵל (Deus vidit s. Deum vidit) N. pr. regis Syriae Zobae.

חֲזִיאֵל (visio Dei) N. pr. m.

חֲזָיָה (Jovam vidit) N. pr. m.

יַחֲזִיאֵל (Deum vidit) N. pr. virorum.

יַחְזְיָה (Jovam vidit) N. pr. m.

חזז rad. inus. arab. incidit; confodit.

חָזִיז vel חֲזִיז m. fulmen.

חֲזִיר m. porcus.

חֵזִיר N. pr. m.

חָזַק (fut. יֶחֱזַק) propr. ligavit, constrinxit, intrans. constrictus est; firmavit, validum reddidit; intrans. firmus factus est, firmiter haesit sq. בְּ, convaluit, invaluit, sq. מִן s. עַל superavit; pertinax factus est; firmus fuit, trop. assiduus fuit sq. בְּ s. inf. c. לְ, valuit (robore, opibus, potentia, virtute); pertinax fuit, sq. עַל institit alicui; molestus s. durus fuit. — Pi. חִזֵּק confirmavit; accinxit (cingulum); sq. יָד manum alcjs confirmavit i. e. animum addidit; adjuvit; sq. לֵב animum obduravit; firmitati restituit, restauravit, sanavit. — Hiph. הֶחֱזִיק colligavit (manum sq. בְּ), prehendit alqm.; sq. בְּ s. לְ s. עַל apprehendit, tenuit, adhaesit; sublevavit, adjuvit sq. בְּ; occupavit, cepit sq. accus.; retinuit, continuavit (iram, bellum); restauravit (aedificia); intrans. invaluit. — Hithp. הִתְחַזֵּק se confirmavit, vires sumsit; fortem se praebuit; sq. לִפְנֵי restitit alicui; sq. בְּ s. עִם adjuvit alqm.

חָזֵק m. invalescens.

חָזָק m. validus, fortis; vehemens, gravis; durus, obfirmatus.

חֵזֶק m. robur (auxilium) c. suff. חֶזְקִי.

חוֹזֶק חֹזֶק m. id., c. suff. חָזְקִי.

חֶזְקָה חָזְקָה f. (i. q. חֹזֶק inf. v. חָזַק) כְּחֶזְקָתוֹ quum poten-

tiam nactus esset; quum valeret alqa re sq. בְּ: בְּחֶזְקַת־ הַיָּד invalescente i. e. impellente manu (Dei).

חָזְקָה f. vis; vehementia; בְּחָזְקָה per vim; severe, dure; vehementer; 2) restauratio (aedium).

חִזְקִי (validus) N. pr. m.

חִזְקִיָּה, חִזְקִיָּהוּ, יְחִזְקִיָּה, יְחִזְקִיָּהוּ (robur Jovae) N. pr. regis Jud., LXX. Ἐζεχίας; 2) al. virorum.

יְחֶזְקֵאל (Deus roborat) N. pr. prophetae, LXX. Ἰεζεκιήλ.

חַח, חַחִים v. חוֹחַ.

חָטָא (inf. חֲטוֹא, חֲטוֹ, fut. יֶחֱטָא) aberravit (non attigit, invenit), lapsus est; peccavit sq. בְּ vel עַל in aliqua re, sq. לְ in alqm; peccando subtraxit alqd ab aliquo sq. accus. et מִן, intervertit; reus factus est. Partic. m. חוֹטֵא, חוֹטֶא, pl. חוֹטְאִים, fem. חוֹטֵאת. — Pi. חִטֵּא peccatum luit; sacrificium expiatorium obtulit; expiavit. — Hiph. הֶחֱטִיא aberravit a scopo; ad peccandum illexit, reatu contaminavit; reum egit. — Hithpa. extra se raptus, attonitus est Job. 41, 17.; se expiavit.

חֵטְא m. (c. suff. חֶטְאִי, pl. חֲטָאִים, חֶטְאֵי) peccatum, reatus.

חֲטַי vel חֲטָי m. chald. peccatum.

חֲטָאָה f. peccatum.

חַטָּא m. peccator; reus; fem. חַטָּאָה peccatrix.

חַטָּאָה f. peccatum; poena.

חַטָּאת f. (st. c. חַטַּאת, pl. חַטָּאוֹת, st. c. חַטֹּאת) casus, infortunium; 2) peccatum; id in quo peccatum est; poena; sacrificium expiandi causa oblatum.

חָטַב (fut. יַחְטֹב) cecidit, excidit.— Py. part. f. מְחֻטָּבוֹת excisae.

חֲטֻבוֹת f. pl. tapetes varii coloris.

חִטָּה f. triticum; pl. חִטִּים, chald. חִנְטִין et חִטִּין tritici grana.

חַטּוּשׁ N. pr. virorum.

חֲטִיטָא (fossio) N. pr. m.

חַטִּיל (labans) N. pr. m.

חָטַם (annulo ferreo per nares transmisso animal frenavit) fut. אֶחֱטָם־לָךְ (me) cohibeo adversus te.

חָטַף (fut. יַחְטֹף) rapuit.

חֲטִיפָא (raptus) N. pr. m.

חֹטֶר m. virga, baculus.

חִי, חִיאֵל v. חַי.

חִידָה v. חוּד.

חָיָה (inf. חָיֹה, חָיוּ, constr.

הָיוֹת; *imp.* חֲיֵה; *fut.* יִחְיֶה, *apoc.* יְחִי) vixit; vivus et salvus mansit; bene vixit, valuit, floruit; revixit, revaluit *sq.* מִן; refocillatus est. — *Pi.* חִיָּה vivere passus est, vivum conservavit; beavit, felicem reddidit; vitam tribuit, animavit (חִיָּה זֶרַע prolem gignendam curavit, prolem peperit); vitae restituit; restauravit.— *Hiph.* הֶחֱיָה vivere passus est; vivum conservavit; vitae restituit.

חיה חֲיָה *vel* חֲיָא *chald.* vixit; *imp.* חֱיִי. — *Aph. part.* מַחֵא vivum conservans.

חיה חָיֶה *m. inus., fem.* חָיָה, *pl.* חָיוֹת bene valentes, vegetae, robustae.

יחיאל יְחִיאֵל (Deus vitam conservet) *N. pr. m.*

מחיה מִחְיָה *f.* victus, commeatus; conservatio vitae. — *Al. v. s.* חוה.

חיי חָיַי vixit, *praet. m.* חַי, וָחַי, *fem.* וְחָיָה *Exod.* 1, 16.

חי חַי *m.* (*st. c.* חֵי, *pl.* חַיִּים, חַיֵּי, *c. suff.* חַיֶּיךָ) *subst.* vita; victus; prosperitas, salus. חַי יְהוָה וְחֵי נַפְשְׁךָ per vivum Jovam vitamque tuae animae. — *Adj.* (*fem.* חַיָּה, *pl.* חַיּוֹת) vivus, vivens; vividus; bene valens, incolumis; reviviscens (כָּעֵת חַיָּה tempore circumacto *sc.* anni); *metaph.* (aqua) viva *i. e.* scatens; (caro) viva *i. e.* cruda.

חי חַי *m. chald.* vivus, vivens; *pl.* חַיִּין, חַיֵּי vivi; *subst.* vita.

חיה חַיָּה *f.* (*st. c.* חַיַּת, *poët.* חַיְתוֹ, *c. suff.* חַיָּתוֹ, *pl.* חַיּוֹת) vita; animal, bestia, *collect.* animalia, ferae. — *Al. v. s.* חוה.

חוה חַוָּה (*i. q.* חַיָּה vita) *N. pr.* primae feminae, *LXX.* Εὔα, *Vulg.* Heva. — *Al. v. s.* חוה.

חיוא חֵיוָא *f. chald.* animal, bestia.

חיות חַיּוּת *f.* vita.

יחיאל יְחִיאֵל (Deus vivit) *N. pr.* virorum; *patron.* יְחִיאֵלִי.

חיאל חִיאֵל (*id.*) *N. pr. m.*

חיל חִיל, חֵיל, חִילָה *v.* חיל.

חילם חֵילָם, חֵלָאם *N. pr.* urbis non procul ab Euphrate.

חילן חִילֵן *i. q.* חלן.

חין חִין *v.* חנן.

חיץ חַיִץ, חִיצוֹן, חִיצוֹנָה *v.* חוץ.

חיק חֵיק *et* חֵק *m.* sinus (vestis vel hominis); *transl. de* amore conjugum *vel* complexu inhonesto; pectus *s.* animus; sinus altaris *i. e.* focus; sinus *s.* cavum currus.

חירה חִירָה (nobilitas *cf.* חרר) *N. pr. m.*

חיש חִישׁ *v.* חוש.

חַךְ, הָכָּה, חִךְ *v.* חנך.

חָכָה exspectavit, praestolatus est *sq. accus. s.* לְ, confisus est. — *Pi.* חִכָּה *id.*

חָכַל *rad. inus. arab.* obscurus fuit.

חַכְלִילִי *m.* obscurus, caligans (de oculis).

חַכְלִילוּת *f.* caligatio, caligo (oculorum).

חֲכִילָה (caligans) *N. pr.* collis in deserto Siph.

חֲכַלְיָה (per Jovam caligans) *N. pr. m.*

חָכַם (*fut.* יֶחְכַּם) sapuit, sapiens fuit *s.* factus est. — *Pi.* sapientia instruxit, edocuit. — *Py. part.* מְחֻכָּם edoctus, peritus. — *Hiph. part. f.* מַחְכִּימָה sapientem reddens. — *Hithpa.* sapientem se putavit; callidum se praestitit.

חָכָם *m.* (*fem.* חֲכָמָה) sapiens; peritus; callidus. — חֲכָמִים sapientes *dicuntur etiam* aulici, magi. — חֲכָמוֹת (*sc.* קִינָה) lamentandi peritae, praeficae *Jer.* 9.

חַכִּים *m. chald.* sapiens; magus.

חָכְמָה *f.* sapientia; peritia.

חָכְמָה *f. chald.* sapientia.

חָכְמוֹת, חַכְמוֹת *f. id.*

חַכְמֹנִי (sapiens) *N. pr. m.*

חַל *i. q.* חֵיל *v.* חול.

חֹל *v.* חלל.

חָלָא *i. q.* חָלָה aegrotavit; 2) trivit, fricavit *cf. sq. v.*

חֶלְאָה *f.* aerugo. 2) *N. pr. f.*

חֲלָאִים *v.* חֲלִי *s.* חלה.

חָלַב *rad. inus. fort.* pinguis fuit.

חָלָב *m.* (*st. c.* חֲלֵב, *c. suff.* חֲלָבִי) lac recens mulctum.

חֵלֶב *et* חֶלֶב *m.* (*c. suff.* חֶלְבּוֹ. *pl.* חֶלְבֵי, חֲלָבִים) pinguedo, adeps; *metaph.* optimum cujusque rei (ח׳ הָאָרֶץ optimi terrae fructus, ח׳ חִטָּה optimum triticum); *metonym.* torpor animi, animus durus *Ps.* 17, 10. 2) *N. pr.* ducis militum Davidis.

חֶלְבָּה (lac) *N. pr.* oppidi in tribu Ascher.

חֶלְבּוֹן (lactis plena) *N. pr.* urbis in Syria, Χαλυβών.

חֶלְבְּנָה *f.* galbanum, gummi graveolens.

חָלַד *rad. inus. arab.* perennavit, duravit; 2) *syr.* fodit.

חֶלֶד *m.* (*c. suff.* חֶלְדִּי) tenor *s.* tempus vitae humanae; vita; mundus, מְתִים מֵחֶלֶד homines rebus tantum terrenis dediti.

חֹלֶד *m.* talpa.

חֻלְדָּה *N. pr.* prophetissae, *LXX.* Ὀλδά.

חֶלְדַּי *N. pr. m.*

חָלָה (*fut. apoc.* וַיָּחַל) infirmus, debilis fuit; aegrotavit; animi aegritudine laboravit, sollicitus fuit de alqa re *sq.* עַל. — *Niph.* נֶחֱלָה infirmus redditus est; aegrotavit; sollicitus fuit; *part.* נַחֲלָה (*fem.* נַחְלָה) aeger, moestus. — *Pi.* חִלָּה morbo affecit; *inf. c. suff.* חַלּוֹתִי aegritudo mea. —*Py.* חֻלָּה debilis factus est. — *Hiph.* הֶחֱלִי (*syr. pro* הֶחֱלָה) aegrotum reddidit; sollicitudine affecit; *intrans.* aegrotavit. — *Hoph.* הָחֳלָה morbo affectus est. — *Hithpa.* in morbum incidit; morbum simulavit; *imper. apoc.* הִתְחַל, *fut. apoc.* וַיִּתְחַל. — II) *Kal inus.* dulcis, suavis fuit. — *Pi.* חִלָּה *sq.* פְּנֵי faciem alcjs mulsit: adulatus est; rogavit, obsecravit; *imp. apoc.* חַל, *fut. apoc.* וַיְחַל. — III) חלי *aethiop.* cecinit *cf.* מַחֲלַת.

חֳלִי *in pausa* חֹלִי *m.* (*c. suff.* חָלְיוֹ, *pl.* חֳלָיִים) morbus; animi aegritudo, sollicitudo; malum, incommodum.

חֲלִי *m.* ornatus, monile, *pl.* חֲלָאִים.

חֶלְיָה *f. id.*

אַחְלַי *m.* (precatio, votum) — אַחֲלֵי, אַחֲלַי utinam!

מַחֲלֶה *m.* morbus.

מַחֲלָה *f.* morbus.

מַחְלָה (morbus) *N. pr. f.*

מַחְלוֹן (aegrotus) *N. pr. m.*

מַחְלִי (aegrotus) *N. pr.* virorum.

מַחֲלוּי *m., pl.* מַחֲלֻיִים morbi.

מָחֲלַת *m.* instrumentum musicum (*Al.* canticum).

מַחֲלַת *N. pr.* filiae Ismaelis et uxoris Esavi; 2) uxoris Rehabeami.

תַּחֲלוּא *m., pl.* תַּחֲלוּאִים, תַּחֲלֻאִים morbi.

חַלָּה, חַלּוֹן *v.* חלל.

חַלּוֹם *v.* חלם.

חֹלוֹן *N. pr.* oppidi in Moabitide.

חֲלוֹף *v.* חלף.

חֲלוּשָׁה *v.* חלש.

חֲלַח *N. pr.* provinciae regni assyr. (Καλαχίνη).

חַלְחָלָה *v.* חול.

חָלַט — *Hiph. fut.* וַיַּחְלְטוּ et declarare jusserunt (aliquem).

חֲלִי, חֲלִי, חֶלְיָה *v.* חלה.

חָלִיל *v.* חלל.

חֲלִיפָה *v.* חלף.

חֲלִיצָה *v.* חלץ.

חָלַךְ *rad. inus. arab.* niger fuit.

חֶלְכָה *in pausa* חֵלֶכָה *m.* infelix, miser; *pl.* חֵלְכָּאִים.

חָלַל confodit; *intrans.* vulneratus est *Ps.* 109, 22. 2) solvit, dissolvit; profanavit; initium fecit. — *Niph.* נִחַל profanatus est; se prostituit (mulier); *inf.* הֵחֵל, *fut.* יֵחַל, תֵּחַל. — *Pi.* חִלֵּל confodit, vulneravit; violavit; profanavit; aliquid sacrum in suum (profanum) usum convertit; (*denom. a* חָלִיל) tibia cecinit. — *Py. part.* מְחֻלָּל confossus; profanatus. — *Poel* חוֹלֵל confodit, vulneravit. *Poal part.* מְחוֹלָל vulneratus. — *Hiph.* הֵחֵל solvit; profanavit; incepit, initium fecit; *praet. pers.* 1. הַחִלֹּתִי, *inf. c. suff.* הַחִלָּם coeptum eorum, *fut.* יָחֵל incipiet, יַחֵל solvet. — *Hoph.* הוּחַל coeptum est.

חָלִיל *m.* tibia; *pl.* חֲלִילִים; 2) profanum; *c.* ה *parag.* חָלִילָה ad profana *i. e.* absit! *sq.* לְ *pers. et inf. c.* מִן: ח׳ לְּךָ מֵעֲשׂוֹת absit a te ut facias.

חָלָל *st c.* חֲלַל *m.* confossus; trucidatus; 2) profanus, *fem.* חֲלָלָה profana, prostibulum.

חֹל *m.* profanum.

חַלָּה *st. c.* חַלַּת *f.* placenta.

חַלּוֹן *com.* fenestra; *pl.* חַלּוֹנִים.

מְחִלָּה *f., pl.* מְחִלּוֹת cavernae.

תְּחִלָּה *f.* initium; בַּתְּחִלָּה ab initio, antea.

חָלַם (*fut.* יַחֲלֹם) crassus, pinguis, validus fuit; 2) somniavit. — *Hiph.* convalescentem, validum fecit; somniantem reddidit.

חֲלוֹם *m.* somnium; *pl.* חֲלֹמוֹת somnia; nugae.

חֵלֶם *m. chald.* somnium. 2) *N. pr. m.*

חַלָּמוּת *f. Job.* 6, 6. lac coagulatum; *Al.* herba insulsa, crambe; *Al.* vitellus ovi.

חַלָּמִישׁ *m.* silex, saxum durum.

אַחְלָמָה *f.* gemmae durissimae species, *LXX.* ἀμέθυστος.

חֹלֹן *N. pr.* oppidi in tribu Juda, *i. q.* חִילֵן; 2) חֹלוֹן in Moabitide, *i. q.* חֹרוֹן.

חָלַף (יַחֲלֹף) praeteriit; processit; migravit (legem); periit, interiit; perfodit, confodit; irruit, invasit; reviruit. — *Pi.* חִלֵּף commutavit (vestem). — *Hiph.* הֶחֱלִיף mutavit, commutavit; fecit ut reviresceret; *intrans.* reviruit.

חֲלַף *chald.* praeteriit.

חֵלֶף *m.* (permutatio) — *praep.* pro, loco, vice.

חֲלוֹף *m.* transitus.

חֲלִיפָה *f.* mutatio, vicissitudo, vices.

מַחֲלָף *m.* culter, secespita.

מַחְלָפוֹת *pl. f.* capilli plexi (*Haarflechten*).

חָלַץ (*fut.* יַחֲלֹץ) extraxit, exuit (calceos, vestes); *intrans.* se subtraxit *sq.* מִן; חֲלוּץ הַנַּעַל discalceatus. — *Niph.* extractus *i. e.* liberatus est. — *Pi.* extraxit; liberavit; spoliavit.— II) alacer, animosus fuit, *part.* חָלוּץ accinctus, expeditus, alacer; חֲלוּץ צָבָא alacer, expeditus ad dimicationem; חֲלֻצֵי־מוֹאָב milites expediti Moabitarum.— *Niph.* se accinxit (ad dimicandum), alacer *s.* fortis fuit.—*Hiph.* alacrem *s.* expeditum reddidit.

חֲלִיצָה *f.* exuviae.

חָלָץ *m.*, *dual.* חֲלָצַיִם lumbi.

חֶלֶץ *N. pr. m.*

מַחֲלָצוֹת *f. pl.* vestes pretiosae et splendidae.

חָלַק (*fut.* יַחֲלֹק) glaber, lubricus fuit, *metaph.* blandus fuit; 2) divisit alqd c. alqo *sq. accus. et* עִם; distribuit alqd alicui *sq.* בְּ *et* לְ.— *Niph.* distributus est; se divisit.— *Pi.* divisit; partitus est c. alqo *sq.* אֵת, distribuit *sq.* לְ; dispersit.— *Pu.* distributus est. — *Hiph.* הֶחֱלִיק laevigavit; *trop.* blandum reddidit, blanditus est; partem suam sibi impertivit *s.* accepit. — *Hithpa.* inter se distribuere.

חָלָק *m.* glaber, laevis, calvus; blandus; ambiguus, fallax.

חֵלֶק *m.* (*c. suff.* חֶלְקִי, *pl.* חֲלָקִים) laevor, laevitas; *trop.* adulatio; 2) pars, portio, sors; pars praedae, praeda; לִי חֵלֶק *sq.* אֵת, עִם, בְּ mihi pars *s.* communio c. alqo (est); 3) pars agri, ager. 4) *N. pr.* filii Gileadi; *patron.* חֶלְקִי.

חֲלָק *m. chald.* pars, portio.

חַלָּק *m.*, *pl.* חַלֻּקִים laeves.

חֶלְקָה *f.* laevitas; adulatio; pars agri; *pl.* חֲלָקוֹת loca lubrica; blanditiae.

חֲלֻקָּה *f.* divisio, partitio.

חֲלַקּוֹת *f. pl.* blanditiae.

חֶלְקַי (attributus) *N. pr. m.*

חִלְקִיָּהוּ, חִלְקִיָּה (pars Jovae) *N. pr.* pontificis max. Josia regnante; 2) patris Jeremiae proph. 3) patris Eljakimi; 4) al. virorum.

חֲלַקְלַקּוֹת *f. pl* loca lubrica; blanditiae.

מַחֲלֹקֶת *f. (c. suff.* מַחֲלֻקְתּוֹ, *pl.* מַחְלְקוֹת) classis, ordo. 2)*N. pr.* loci: סֶלַע הַמַּחְלְקוֹת petra evasionis.

מַחְלְקָה *f. chald.* classis, ordo.

חָלַשׁ *(fut.* יַחֲלֹשׁ) debilitatus est; *(fut.* יַחֲלוֹשׁ) prostravit, vicit *sq.* עַל.

חַלָּשׁ *m.* debilis.

חֲלוּשָׁה *f.* clades.

חָם *m. (c. suff.* חָמִיךְ, חָמִיהָ) socer. — *Aliud v. s.* חמם.

חָמוֹת *f.* socrus.

חֹם *v.* חמם.

חָמָא *rad. inus. arab.* coagulatus est.

חֶמְאָה *(syr.* חֲמָה) *f.* lac coagulatum; caseus.

חֵמָה *f. id.* — *Al. v. s.* יחם.

מַחֲמָאוֹת *f. pl.* lactea *i.e.* dulcia verba.

חָמַד *(fut.* יַחְמֹד) concupivit, appetiit; delectatus est; *part.* חָמוּד *(pl. m.* חֲמוּדִים, *fem.* חֲמֻדוֹת) desiderabile, res desideratissima. — *Niph. part.* נֶחְמָד desideratus, suavis; pretiosus. — *Pi.* vehementer desideravit.

חֶמֶד *m.* venustas, amoenitas.

חֶמְדָּה *f.* desiderium; deliciae; suavitas, praestantia.

חֲמֻדוֹת, חֲמוּדוֹת *f. pl.* deliciae, res pretiosae.

חֶמְדָּן (suavis) *N. pr. m.*

מַחְמָד *m. (pl.* מַחֲמַדִּים) desiderium, deliciae; res pretiosa; venustas.

מַחֲמֻדִּים *m. pl.* res disiderabiles et pretiosae.

חַמָּה, חַמּוּאֵל, הַמּוֹן *v.* חמם.

חֵמָה *i. q.* חֶמְאָה, *al. v. s.* יחם.

חֲמוּטַל *N. pr.* uxoris Josiae regis.

חָמוּץ *v.* חמץ.

חַמּוּק *v.* חמק.

חֲמוֹר *v.* חמר.

חָמוֹת *v.* חָם.

חֹמֶט *m. vel* limax *vel* lacertae genus, *LXX.* σαύρα.

חֲמִישִׁי *v.* חָמֵשׁ.

חָמַל *(fut.* יַחְמֹל; *inf.* חֶמְלָה) misertus est alcjs *sq.* עַל; pepercit alicui *sq.* עַל, אֶל; parce usus est, pepercit *sq. inf. c.* לְ. — II) desiderio ferri ad alqd *cf.* מַחְמָל.

חֶמְלָה *f.* clementia.

מַחְמָל *m.* desiderium, res quae desideratur.

חָמַם *(fut.* יֵחַם, וַיִּחַם; *inf.* חַם, *c. suff.* חֻמּוֹ) calefactus est, incaluit; כְּחֹם הַיּוֹם meridiano tempore; חַם לוֹ caluit; *transl.* caluit cupidine, fervet libidine. — *Niph.* calefactus est; incaluit libidine; *fut.* יֵחַם, יֵחָם, *part. pl.* נֵחָמִים. — *Pi.* calefecit.

— *Hithpa.* se calefecit, concaluit.

חָם *m.* calidus; *pl.* חַמִּים. 2) *N. pr.* filii Noachi; b) *nom.* Aegypti. — *Aliud* חָם *v. suo loco.*

חֹם *m.* calor, aestus. — לֶחֶם חֹם panis recens coctus et calidus.

חַמָּה *f.* calor, aestus; calida, *nom. poët.* solis.

חַמּוּאֵל (aestus Dei) *N. pr. m.*

חַמּוֹן (calidus) *N. pr.* oppidi in tribu Ascher; 2) in tr. Naphthal.

חַמָּן *m.*, *pl.* חַמָּנִים simulacra idolorum.

חָמַס (*fut.* יַחְמֹס) violenter tractavit *sq. accus.*, עַל, vim intulit; violavit (legem); violenter revellit, destruxit. — *Niph.* violenter tractatus est.

חָמָס *m.* (*st. c.* חֲמַס, *c. suff.* חֲמָסִי, *pl.* חֲמָסִים) violentia, injuria (*s.* illata *s.* accepta); *metonym.* id quod vi paratur, male partum.

תַּחְמָס *m.* struthio; *LXX.* γλαῦξ, *Vulg.* noctua.

חָמֵץ (*fut.* יֶחְמַץ, *in pausa* יֶחְמָץ, *inf.* חֲמֹצָה) acidus fuit *s.* factus est, fermentatus est; *part.* חָמוּץ acutus colore *i. e.* rubicundus, puniceus; *part.* חֹמֵץ violenter agens, violentus. — *Hiph.* *part. f.* מַחְמֶצֶת fermentatum. — *Hithpa.* exacerbatus, indignatus est.

חָמֵץ *m.* fermentatum.

חֹמֶץ *m.* acetum.

חָמוֹץ *m. i. q.* חֹמֵץ violentus.

חָמִיץ *m.* subacidus, sale acido conditus.

חָמַק discessit. — *Hithpa.* circuivit, circumvagatus est.

חַמּוּק *m.* circuitus, ambitus.

חָמַר (*fut. pl.* יֶחְמְרוּ) aestuavit, ferbuit; rubuit. — *Poalal* חֳמַרְמַר fervore *s.* aestu affectus, commotus est, arsit; rubuit. — II) *Denom.* a חֵמָר *Hiph. fut. c. suff.* וַתַּחְמְרָה bitumine oblevit.

חֵמָר *m.* bitumen, ἄσφαλτος.

חֶמֶר *m.* vinum.

חֲמַר *m. chald.* vinum.

חֹמֶר *m.* (*pl.* חֳמָרִים) aestus (undarum); 2) lutum, argilla; 3) acervus; 4) *nom.* mensurae decem bathos continentis.

חֲמוֹר, חֲמֹר *m.* asinus; 2) *i. q.* חֹמֶר acervus, *dual.* חֲמֹרָתַיִם. 3) *N. pr.* Hevitae.

חַמְרָן *N. pr. i. q.* חֶמְדָּן.

יַחְמוּר *m.* capreae rufae genus.

חָמַשׁ *rad. inus. fort.* pinguis fuit.

חֹמֶשׁ *m.* abdomen. — *Al. v. s.* חֲמֵשׁ.

חָמֵשׁ *st. c.* חֲמֵשׁ *f.*, חֲמִשָּׁה, חֲמֵשֶׁת *m.* quinque. *Plur.* חֲמִשִּׁים quinquaginta; *c. suff.* חֲמִשָּׁיו, חֲמֶשְׁךָ; שַׂר חֲמִשִּׁים praefectus quinquaginta (militum).

חִמֵּשׁ *Pi.* quintam partem exegit.

חֹמֶשׁ *m.* quintae partis solutio *Gen.* 47, 26.

חֲמִישִׁי, חֲמִשִּׁי *m.* quintus; *fem.* חֲמִישִׁית, חֲמִשִּׁית quinta; pars quinta; *pl. c. suff.* חֲמִשִׁתָיו quintae ejus partes.

חֲמֻשִׁים *pl. m.* expediti ad proeliandum, *Aquila* ἐνωπλισμένοι, *Vulg.* armati. *Al.* exercitus quinque ordinibus dispositus, *Theodot.* πεμπταΐζοντες.

חֵמֶת *m.* uter, lagena; *st. c.* חֵמַת, חֵמֶת.

חֲמָת (praesidium, arx) *N. pr.* urbis ad Orontem in Syria; *nom. gent.* חֲמָתִי.

חַמֹּת דֹּאר *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

חֵן, חֲנָדָד *v.* חנן.

חָנָה (*fut.* יַחֲנֶה, *apoc.* וַיִּחַן) inclinavit (dies); 2) tentoria fixit, castra posuit; *sq.* עַל obsidione cinxit; *sq.* לְ castris positis defendit. 3) sedem fixit, habitavit.

חָנוּת חֲנוּת *f.* fornix, taberna; *pl.* חֲנֻיוֹת.

חֲנִית חֲנִית *f.* hasta; *pl.* חֲנִיתִים, חֲנִיתוֹת.

מַחֲנֶה מַחֲנֶה *m.* (*fem. Gen.* 32, 9.) castra; exercitus, agmen; caterva, grex; *st. c.* מַחֲנֵה, *pl.* מַחֲנִים (מַחֲנַיִם), מַחֲנוֹת.

מַחֲנֵה־דָן (castra Danitarum) *N. pr.* loci in tribu Juda.

מַחֲנַיִם (agmina) *N. pr.* oppidi in tribu Gad.

תַּחֲנוֹת *f. pl.* locus castrorum.

תַּחַן (castra) *N. pr.* virorum; *patron.* תַּחֲנִי.

חֲנִינָה, חֲנַמְאֵל, חָנוּן, חַנּוּן, חַנָּה *v.* חנן.

חֲנוֹךְ, חָנִיךְ *v.* חנך.

חָנַט condivit (corpus mort.); 2) maturuit (fructus).

חֲנֻטִים *m. pl.* conditurae (unctiones corporum mortuorum).

חִטָּה, חִטִּים, חִנְטִין *v. supra* חִטָּה.

חָנַךְ (sapuit, sapere docuit) instruxit, docuit; initiavit (domum).

חֵךְ *m.* (*c. suff.* חִכִּי) palatum (de gustu et voce).

חַכָּה *f.* hamus.

חָנִיךְ *m.* initiatus, peritus, expertus.

חֲנוֹךְ (initiatus) *N. pr.* filii Caini; 2) patris Methusalae;

3) filii Rubenis; *patron.* חֲנֹכִי; 4) filii Midianis.

חֲנֻכָּה *f.* initiatio, dedicatio. — *Chald. id.*

חִנָּם *v.* חנן.

חֲנַמְאֵל *N. pr. m.*

חֲנָמָל *m.* pruina (*Al.* formica).

חָנַן (*fut.* וַיָּחָן, יָחֹן, יֶחֱנַן, *c. suff.* יְחָנְךָ, יְחָנֵּנוּ, תְּחָנֵּם, *c.* נ *epenth.* יְחֻנֶּךָּ; *inf. abs.* חָנוֹן, *constr.* חֲנַן, *c. suff.* חַנַּנְכֶם, חֶנְנָה; *imper. c. suff.* חָנֵּנִי, חָנְנֵנִי, חָנֵּנוּ, *plur.* חָנֻּנִי, חָנּוּנִי) misertus est, misericordem se praebuit, favit *sq. accus.*; gratificatus est, benigne largitus est *sq. dupl. accus.* — *Niph.* נֵחַן misericordia impertitus est, misericordia dignus fuit. — *Pi. fut.* יְחַנֵּן gratam reddet (vocem). — *Po.* חוֹנֵן misertus est. — *Hoph. fut.* יֻחַן misericordia afficitur, misericordiam consequitur. — *Hithp.* הִתְחַנֵּן misericordiam imploravit *sq.* לְ, אֶל, לִפְנֵי; *inf. c. suff.* הִתְחַנְנוֹ.

חֲנַן *chald.* misertus est. — *Ithpa.* imploravit.

חָנָן (benignus, favens) *N. pr.* virorum.

חֲנַנְאֵל (Deus largitus est) *N. pr.* turris in moenibus Hierosol.

חֲנָנִי (benevolus) *N. pr.* prophetae; 2) fratris Nehemiae; 3) al. virorum.

חֲנַנְיָה (Deus largitus est, Ἀνανίας) *N. pr.* pseudoprophetae; 2) socii Danielis; 3) al. virorum.

חֵן *m.* (*c. suff.* חִנּוֹ) gratia, favor; מָצָא חֵן בְּעֵינֵי פ׳ favorem alcjs. consecutus est, נָתַן חֵן בְּעֵינֵי פ׳ favorem alcjs. conciliavit alicui; 2) venustas; 3) obsecratio, preces; 4) *N. pr. m.*

חֵנָדָד (favor Hadadis) *N. pr. m.*

חִין *m.* gratia, venustas.

חַנָּה *f.* (*pl.* חַנּוֹת) gratia, misericordia; preces. 2) *N. pr.* matris Samuelis, Ἄννα.

חָנוּן (cui favetur) *N. pr.* regis Ammonit. aliorumque virorum.

חַנּוּן *m.* misericors, favens.

חַנִּיאֵל (favor Dei) *N. pr. m.*

חֲנִינָה *f.* gratia, misericordia.

חִנָּם *adv.* gratis, gratuito; sine causa, temere; frustra, incassum.

תְּחִנָּה *f.* gratia, misericordia; obsecratio, preces.

תַּחֲנוּנִים *m. pl.* misericordiae implorationes.

תַּחֲנוּנוֹת *f. pl. id.*

חָנֵס *N. pr.* urbis in Aegypto media (Ἡρακλέους πόλις).

חָנֵף (*fut.* יֶחֱנַף) profanatus est; *trans.* profanavit; profanus, impius fuit. — *Hiph.* הֶחֱנִיף profanavit; profanum reddidit (commovit aliquem ut descisceret a cultu Jovae).

חָנֵף *m.* profanus, impius, scelestus; חֲנֵפִים, חַנְפֵי.

חֹנֶף *m.* impietas.

חֲנֻפָּה *f. id.*

חָנַק — *Niph. fut.* וַיֵּחָנַק et se strangulavit. — *Pi.* *part.* מְחַנֵּק strangulans, suffocans.

מַחֲנָק *m.* strangulatio, suffocatio.

חָסַד *Kal inus.* benignus, clemens fuit. — *Pi.* חִסֵּד probro affecit. — *Hithp.* (*fut.* תִּתְחַסָּד) benignum s. clementem se praebuit.

חֶסֶד *m.* (*c. suff.* חַסְדּוֹ, *pl.* חֲסָדִים, חַסְדֵי) caritas, benignitas, gratia, favor; beneficentia; עָשָׂה חֶסֶד *sq.* אֶת, עַל, לְ, עִם benignum se praebuit alicui; 2) pietas; 3) turpitudo, flagitium, incestus *Levit.* 20, 17. 4) *N. pr. m.*

חֲסַדְיָה (Jova propitius) *N. pr.* filii Serubabelis.

חָסִיד *m.* benignus, benevolus; pius, חֲסִידֵי יְהוָה Jovam pie colentes.

חֲסִידָה *f.* ciconia (pullorum amans).

חָסָה (*fut.* אֶחֱסֶה, אֶחְסֶה) confugit, se recepit in tutelam alcjs *sq.* בְּ; confisus est.

חֹסָה (confugium) *N. pr. m.*

חָסוּת *f.* refugium, fiducia.

מַחְסֶה, מַחֲסֶה *m.* (*c. suff.* מַחְסִי) refugium; id in quo fiducia ponitur.

מַחְסֵיָה (Jova refugium) *N. pr. m.*

חָסַל absumsit, depavit.

חָסִיל *m.* locustarum genus, *LXX.* βροῦχος.

חָסַם (*fut.* יַחְסֹם) obturavit, capistravit.

מַחְסוֹם *m.* capistrum (*Maulkorb*).

חָסַן robustus fuit; 2) recondidit. *Niph. fut.* יֵחָסֵן recondetur, asservabitur.

חֲסַן *chald.* — *Aph.* possedit.

חֱסֵן *m. chald.* robur, vis, potentia.

חֹסֶן *m.* possessio, opes, thesaurus.

חָסֹן *m.* robustus, fortis.

חָסִין *m. id.*

חָסַף *rad. inus. i. q.* הָשַׂף.

חֲסַף *m. chald.* testa, vas fictile.

מְחֻסְפָּס *quadrilit. m.* squamosus, squamis similis.

חָסֵר (*inf.* חֲסוֹר, *fut.* יֶחְסַר, יַחְסְרוּ) indiguit, inopia laboravit; caruit alqa re *sq. accus.*; defecit, defuit; imminutus est. — *Pi.* carere fecit, destituit. — *Hiph.* הֶחְסִיר inopia laboravit; *trans.* privavit.

חָסֵר *m.* indigens, carens, destitutus *sq. accus. vel* מִן; חֲסַר־לֵב vecors; vecordia.

חֶסֶר *m.* defectus, inopia.

חֹסֶר *m. id.*

חַסְרָה (תַּרְחַס) *N. pr. m.*

חֶסְרוֹן *m.* defectus, inopia.

חַסִּיר *m. chald.* destitutus

מַחְסוֹר *m. (c. suff.* מַחְסֹרוֹ, *pl.* מַחְסֹרִים) egestas; penuria.

חָפָא *i. q.* חָפָה. — *Pi.* occultavit (verba).

חָפָה texit, operuit. — *Pi.* חִפָּה obduxit (auro) *sq. dupl. accus.*— *Py.* חֻפָּה protectum est *sq.* עַל (*Al. interpr. subst. cf.* חֻפָּה). — *Niph.* נֶחְפָּה obductus est (argento).

חָפַז (*fut.* יַחְפֹּז) trepidavit; anxie festinavit; praecipitanter aufugit. — *Niph.* נֶחְפַּז fugit; festinavit.

חִפָּזוֹן *m.* fuga propera s. citatior.

חָפַן *rad. inus. arab.* ambabus manibus comprehendit.

חֹפֶן *m.*, *dual.* חָפְנַיִם, חָפְנֵי pugnus uterque.

חָפְנִי *N. pr.* filii Eli.

חָפַף texit, protexit *sq.* עַל; II) *arab.* fricuit, detersit, lavit.

חוֹף, חֹף *m.* littus.

חַף *m.* purus, innocens.

חֻפָּה *f.* protectio; 2) thalamus nuptialis. 3) *N. pr. m.*

חֻפִּים (tegumenta) *N. pr.* virorum. *Cf.* חוּפָם.

חָפֵץ (*fut.* יַחְפֹּץ, יֶחְפַּץ) flexit animum ad alqd, voluit *sq. inf. c.* לְ; oblectatus, delectatus est *sq.* בְּ *vel accus.*, bene cupiit alicui.

חָפֵץ *m.* volens, cupiens; אִם ח׳ אַתָּה si vis, si lubet, ח׳ רֶשַׁע delectatur improbitate.

חֵפֶץ *m.* (*c. suff.* חֶפְצִי) voluntas, desiderium; oblectatio; id quo quis delectatur; studium, negotium; *plur.* חֲפָצִים delectationes; deliciae.

חֶפְצִי־בָהּ (mea delectatio in ea) *N. pr.* uxoris regis Manasses.

חָפַר (*fut.* יַחְפֹּר) fodit, effodit; foveam fodit (insidiandi causa); *metaph.* speculatus est, exploravit, inquisivit. — II) חָפֵר (*fut.* יֶחְפַּר) erubuit, pudore suffusus est,

spe frustratus est. — *Hiph.* הֶחְפִּיר pudore s. ignominia affecit; *intrans.* pudore affectus est.

חֵפֶר (fovea, puteus) *N. pr.* urbis cananiticae; 2) virorum; *patron.* חֶפְרִי.

חֲפָרַיִם *N. pr.* oppidi in tribu Issascharitica.

חֲפַר־פֵּרוֹת effossio *i. e.* foramen murium *vel scrib.* חֲפַרְפֵּרוֹת talpae.

חָפְרַע *N. pr.* regis Aegypti, Nebucadnezaris aequalis, *LXX.* Οὐαφρῆ.

חָפַשׂ quaesivit, scrutatus est, exploravit; excogitavit. — *Niph.* pervestigatus est. — *Pi.* חִפֵּשׂ quaesivit, investigavit. — *Py.* חֻפַּשׂ quaesitus est; excogitatus est; quaeri se passus est. — *Hithpa.* quaeri se passus est *i. e.* se occultavit, se dissimulavit, se mutavit.

חֵפֶשׂ *m.* excogitatum, commentum.

חָפַשׁ *Kal inus.* prostravit; imbecillus fuit; liberum dimisit. — *Py.* manumissus est.

חֹפֶשׁ *m.* stratura, substratus.

חֻפְשָׁה *f.* libertas.

חָפְשִׁי *m.* (*pl.* חָפְשִׁים) prostratus, debilis; 2) liber; immunis.

חָפְשׁוּת, חָפְשִׁית *f.* morbus; בֵּית ח׳ νοσοκομεῖον.

חֵץ *v.* חצץ.

חָצַב et חצב (*fut.* יַחְצֹב) cecidit, excidit, incidit; delevit; *part.* חֹצֵב *subst.* caedens ligna s. lapides, lapicida. — *Niph.* incisus est. *Py.* excisus *i. e.* formatus est. — *Hiph.* excidit, perdidit.

מַחְצֵב *m.* excisio (lapidum).

חָצָה (*fut.* יֶחֱצֶה, *apoc.* וַיִּחַץ) in duas partes divisit; partitus est. *Ps.* 55,24: לֹא־יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם non dimidiam vitae partem peragent. — *Niph.* se divisit.

חָצוֹת *st. c.* חֲצוֹת *f. sing.* medium.

חֲצִי *in pausa* חֵצִי *m.* (*c. suff.* חֶצְיוֹ) dimidium, pars dimidia; medium. — *Aliud v. s.* חצץ.

חֲצִי הַמְּנֻחוֹת (media quietis loca) *N. pr. m.*; *patron.* חֲצִי הַמְּנַחְתִּי.

מֶחֱצָה *f.* dimidium.

מַחֲצִית *f.* dimidium; medium.

חָצוֹר, חֲצוֹצְרָה, חָצִיר *v.* חצר.

חָצַן *rad. inus. arab.* in ulnas excepit, gestavit, fovit.

חֹצֶן *m.* sinus (vestimenti), *c. suff.* חָצְנִי.

חֵצֶן *m. id., c. suff.* חֶצְנִי.

חֲצַף *chald.* durus fuit. *Aph.* obfirmavit, durum reddidit.

חָצַץ divisit; divisus est; *part.* חָצֻץ in ordinem dispositus. — *Pi. part. pl.* מְחַצְּצִים dividentes, sortientes; *Al. deriv. ab* חֵץ: jaculatores. — *Py.* sortiendo attributus est.

חָצָץ *m.* lapillus, glarea; 2) sagitta (fulmen) *Ps.* 77,18.

חֵץ *m.* (*c. suff.* חִצִּי, *pl.* חִצִּים, חִצֵּי) sagitta (בַּעֲלֵי־חִצִּים sagittarii); *metaph.* de fulmine *et* malis a Deo inflictis.

חַצְצוֹן־תָּמָר *et* **חַצְצֹן־תָּמָר** *N. pr.* loci palmiferi in deserto Judae tribus.

חֲצֹצְרָה *v. sq.* חצר.

חָצַר *rad. inus. arab.* circumdedit; 2) viruit; 3) advocatus et praesens fuit.

חָצֵר *com.* (*pl.* חֲצֵרִים, חֲצֵרוֹת) atrium, vestibulum; pagus (nomadum); villa, locus septo inclusus. — *Nomm. pr.* oppidorum; חֲצַר־אַדָּר (atrium Addaris) in tribu Juda. 2) ח׳ סוּסָה, ח׳ סוּסִים (aula equorum) in tr. Simeon. 3) ח׳ עֵינָן, ח׳ עֵינוֹן (aula fontium) in finibus septentr. Palaestinae. 4) ח׳ שׁוּעָל (septum vulpium) in tr. Simeon. 5) חָצֵר הַתִּיכוֹן (atrium medium) in fin. Auranitidis. 6) *pl.* חֲצֵרוֹת locus stationis Isr. in Arabia.

חָצוֹר (septum) *N. pr.* oppidi in tr. Naphth. 2) in tr. Benj. 3) regionis in Arabia.

חֶצְרוֹן (septum) *N. pr.* filii Rubenis; 2) filii Perezi; *patron.* חֶצְרוֹנִי.

חֶצְרַי (septum) *N. pr.* ducis militum Davidis.

חֲצַרְמָוֶת (atrium mortis) *N. pr.* regionis in Arabia.

חָצִיר *m.* gramen; porrum; 2) lustrum ferarum.

חֲצֹצְרָה, חֲצוֹצְרָה *f.* tuba. — *Inde form. part. Pi.* מְחַצְּרִים *vel Hiph.* מַחְצְרִים (*Cthib* מַחֲצֹצְרִים .מְחַצְרְרִים) tubâ clangentes.

חֵק *i. q.* חֵיק.

חֹק, חָק־, חֻקָּה *v.* חקק.

חָקָה *Kal inus.* incîdit, insculpsit, caelavit. — *Py. part.* מְחֻקֶּה sculptum; pictum. — *Hithp. sq.* עַל circumscripsit circa alqd.

חֲקוּפָא (incurvus) *N. pr. m.*

חָקַק incîdit; insculpsit, pinxit; descripsit, decrevit; constituit; *part.* חֹקֵק constitutor, legislator. — *Py. part.* מְחֻקָּק statutum, lex. — *Po.* constituit, decrevit; *part.* מְחֹקֵק constituens, legislator; sceptrum. — *Hoph. fut.* יֻחָקוּ insculpentur, inscribentur.

חֵקֶק *m.*, *pl. constr.* חִקְקֵי statuta, decreta.

חֹק, חָק־ *m.* (*c. suff.* חֻקְּךָ, חֻקֶּךָ, *pl.* חֻקִּים, חֻקֵּי, חוּקֵּי) statutum et definitum, praescriptum; pensum (laboris); terminus constitutus; tempus definitum; decretum, lex; mos, consuetudo.

חֻקָּה *f.* statutum, lex; mos, consuetudo.

חָקַר (*fut.* יַחְקֹר, *inf.* חֲקֹר) scrutatus est, exploravit, pervestigavit. — *Niph.* נֶחְקַר pervestigatus est. — *Pi.* חִקֵּר perscrutatus est.

חֵקֶר *m.* investigatio; accurata cognitio; id quod perscrutando cognoscitur, intimum alcjs rei.

מֶחְקָר *m.* quod investigando cognoscitur; *pl. constr.* מֶחְקְרֵי intima penetralia (terrae).

חֹר, חֹר חֵר *v.* חָרַר, חָוַר.

חָרָא *rad. inus. arab.* cacavit.

חָרָא *s.* חֶרֶא *m.*, *pl.* חֲרָאִים stercora, excrementa.

חַר *s.* חָר *m. id.*, *pl. constr.* חֲרֵי.

מַחֲרָאָה *f.* latrina.

חָרֵב (*fut.* יֶחֱרַב, יֶחְרַב) exsiccatus est; desolatus, vastatus est; *trans.* delevit; *metaph.* obstupuit. — *Niph.* נֶחֱרַב vastatus est; se delevit, inter se pugnare. — *Py.* חֹרַב siccus factus est. — *Hiph.* הֶחֱרִיב exsiccavit; populavit, vastavit. — *Hoph.* הָחֳרַב populatus, vastatus est.

חָרֵב *m.* siccus; vastatus, desolatus; *fem.* חֲרֵבָה, *pl.* חֲרֵבוֹת.

חֶרֶב *f.* (*c. suff.* חַרְבִּי, *pl.* חֲרָבוֹת) instrumentum quo secatur: gladius; culter; novacula; caelum; harpe; 2) siccitas *Deut.* 28, 22.

חֹרֶב *m.* siccitas, aestus; vastatio.

חֹרֵב, חוֹרֵב (siccus, desolatus) *N. pr.* cacuminis in monte Sinai.

חָרְבָּה *f.* locus vastatus, ruinae; *pl.* חֳרָבוֹת, *st. c.* חָרְבוֹת.

חָרָבָה *f.* siccitas, siccum, locus siccus.

חֲרָבוֹן *m.* siccitas; aestus; *pl. constr.* חַרְבֹנֵי.

חַרְבוֹנָא (asinarius) *N. pr.* eunuchi persici.

חָרַג horruit, timuit; *Al.* prodivit.

חַרְגַּל *quadrilit. inus. arab.* saltitavit.

חַרְגֹּל *m.* locusta nondum alata et saliens.

חָרַד *vel* חָרֵד (*fut.* יֶחֱרַד) trepidavit, tremuit, territus est alqa re *sq.* לְ *s.* מִן; tre-

pide accurrit; sollicitam curam gessit de alqo *sq.* אֶל.— *Hiph.* perterruit.

חָרֵד *m.* trepidus, timidus *sq.* עַל; metuens, religiose venerans (legem, verba Dei *sq.* עַל, בְּ).

חֲרָדָה *st. c.* חֶרְדַּת *f.* terror, timor; cura, studium. 2) *N. pr.* stationis Isr.

חֲרוֹד (terror) *N. pr.* fontis s. loci; *nom. gent.* חֲרֹדִי.

חָרָה (*inf. abs.* חָרֹה, *fut.* יֶחֱרֶה, *apoc.* יִחַר) arsit, exarsit: חָרָה אַפּוֹ *sq.* בְּ, אֶל, עַל exarsit ira ejus adversus alqm; חָרָה לוֹ exarsit ei *i. e.* iratus s. indignatus est; חָרָה בְּעֵינָיו *id.* — *Niph.* נִחַרוּ ira incensi sunt, *part.* נֶחֱרִים irati. — *Hiph.* הֶחֱרָה ad iram irritavit; *intrans.* exarsit (studio). — *Hithp. fut. apoc.* תִּתְחַר te ipsum ad iram irrites.

חָרוֹן *m.* ardor; ira, indignatio.

חֳרִי *m.* ardor (irae).

תַּחֲרָא *m.* thorax, lorica lintea.

תַּחֲרָה (*Conjug. Tiktal*) se ipsum incendit, aemulatus est.

חָרוּז *m., pl.* חֲרוּזִים ordines s. series margaritarum.

חָרוּל *m.* paliurus, vepres; *pl.* חֲרֻלִּים.

חָרוּץ *v.* חרץ.

חַרְחֻר *v.* חרר.

חָרַט *rad. inus. syr.* incidit; *arab.* tornavit.

חָרִיט *m.* (opus tornatum) loculus, marsupium, *pl.* חֲרִיטִים.

חֶרֶט *m.* scalprum, tornus; stylus.

חַרְטֹם *m., pl.* חַרְטֻמִּים scripturae hieroglyphicae periti et interpretes, ἱερογραμματεῖς; 2) magi babylonii *Dan.* 1, 20. 2, 2.

חַרְטֻמִּין *m. pl. chald. i. q.* חַרְטֻמִּים magi babylonii.

חֲרִי *v.* חָרָה.

חֹרִי *v.* חוּר.

חֲרֵי *pl. st. c. a* חַר *v.* חרא.

חָרִיץ *v.* חרץ.

חָרִישׁ, חֲרִישִׁי *v.* חרשׁ.

חָרַךְ (*fut.* יַחֲרֹךְ) cepit, prehendit; *Al.* assavit.

חֲרַךְ *chald.* ussit, adussit. — *Ithp.* adustus est.

חֲרַכִּים *m. pl.* clathri (fenestrae), *LXX.* δίκτυα.

חָרַם *Kal inus.* resecuit, abscidit; prehendit; 2) prohibuit, vetuit. — *Hiph.* הֶחֱרִים consecravit; 2) exsecravit, internecioni devovit, funditus exstirpavit. — *Hoph.* הָחֳרַם (de homin.) occisus est; 2) consecratus est, sa-

cro fisco devotus est (de rebus).

חֵרֶם *m.* (*c. suff.* חֶרְמִי) devotio ad internecionem; res devota, consecrata.

חֳרֵם (consecrata) *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

חֵרֶם *m.* (*c. suff.* חֶרְמִי, *pl.* חֲרָמִים) rete.

חָרֻם *m.* (*part. v.* חָרַם abscidit) homo naso mutilo *s.* simus.

חָרִם (nasus simus) *N. pr. m.*

חָרְמָה (devotio) *N. pr.* oppidi cananitici.

חֶרְמוֹן (promineus montis vertex) *N. pr.* jugi in Antilibano; *plur.* חֶרְמֹנִים.

חֶרְמֵשׁ *quadrilit. m.* (*compos. ex* חָרַם *et* חָרַשׁ) falx (messorum).

חָרָן (locus adustus, aridus) *N. pr.* urbis in Mesopotamia, *Κάῤῥαι.* 2) urbis in Arabia felici; 3) viri cujusd.

חֹרֹנַיִם *v. s.* חָוַר.

חַרְנֶפֶר *N. pr. m.*

חָרַס, חָרַשׂ *rad. inus. arab.* scabit.

חֶרֶס *m.* scabies *Deut.* 28,27.

חֶרֶשׂ *m.* testa; כְּלִי חֶרֶשׂ vas testaceum *s.* figlinum.

חַרְסוּת *f.* figlina (ars); שַׁעַר הַחַרְסוּת porta figlina (porta Hierosol.).

חֶרֶס *m.* (*c.* ה *parag.* חַרְסָה) sol *Jud.* 8, 13. 14, 18. — עִיר הַהֶרֶס *nom.* urbis in Aegypto, Heliopolis *Jes.* 19, 18. *cf.* הֶרֶס.

חָרַף (*fut.* יֶחֱרַף) carpsit; *trop.* convitiis proscidit, probro affecit; (*denom. a* חֹרֶף) hiemavit. — *Pi.* חֵרֵף convitiis proscidit *sq. accus.*, לְ, בְּ; projecit, abjecit (animam). — *Niph. part. f.* נֶחֱרֶפֶת projecta, commissa (marito *i. e.* desponsata).

חֹרֶף *m.* hiems (auctumnus et hiems); *trop.* aetas virilis.

חֶרְפָּה *f.* (*pl.* חֲרָפוֹת, *constr.* חֶרְפּוֹת) probrum, contumelia; id quod ignominia afficitur; pudendum.

חָרִיף (pluvia autumnalis) *N. pr. m.*, *patr on.* חֲרִיפִי.

חָרֵף *N. pr. m.*

חָרַץ (*fut.* יֶחֱרַץ) cecidit; acuit, *trop.* cuspidavit (linguam); decidit, definivit; acer, solers, expeditus fuit ad alqd.; *part.* חָרוּץ leviter vulneratus; decisus, definitus. — *Niph. part. fem.* נֶחֱרֶצֶת, נֶחֱרָצָה decisum, definitum, decretum.

חָרוּץ *m.* acutus. — *Subst.* tribula acuta *s.* aculeis clavisque instructa, *pl. constr.* חֲרֻצוֹת; 2) fossa, fovea; 3)

aurum; 4) decretum, judicium.

חָרוּץ *m.* acer, solers, sedulus; *pl.* חָרוּצִים. 2) *N. pr.* soceri regis Manasses.

חָרִיץ *m.* (*pl. st. c.* חֲרִיצֵי) segmentum, *LXX.* τρυφαλίς, *Al.* caseus; 2) *i. q.* חָרוּץ tribula.

חַרְצָן *m., pl.* חַרְצַנִּים acini vinacei.

חֲרַץ *chald. i. q. hebr.* חָלָץ lumbus.

חַרְצֻבּוֹת *f. pl.* vincula firmiter constricta; dolor, cruciatus.

חָרַק (*fut.* יַחֲרֹק) stridit dentibus (בְּשִׁנַּיִם, שִׁנַּיִם *sq.* עַל contra alqm).

חָרַר exarsit, exustus est; 2) liber, nobilis fuit *cf.* חוֹר. — *Niph.* נִחַר, נָחַר (*fut.* יֵחַר) adustus, combustus est; נִחַר *trop.* exaruit, exsiccatus est. —*Pilp. inf.* חַרְחַר incendere.

חֲרֵרִים *m. pl.* loca adusta s. arida.

חֹר *m., pl.* חֹרִים, חוֹרִים ingenui, nobiles. — *Al. v. s.* חוּר.

חַרְחֻר *m.* ardor, febris ardens. 2) *N. pr. m.*

חֶרֶשׂ *v.* חרס.

חָרַשׁ (*fut.* יַחֲרֹשׁ) incîdit, insculpsit *sq.* עַל; aravit *sq.* עַל, *accus.* (חֹרֵשׁ arator); fabricatus est; *metaph.* meditatus, machinatus est; 2) (*fut.* יֶחֱרַשׁ) mutus fuit, tacuit, surdus fuit, obsurduit; *transl.* torpuit, quievit; *sq.* מִן tacens se avertit ab alqo. — *Niph.* aratus est. — *Hiph.* machinatus est; 2) surdus fuit; siluit; *sq. accus.* reticuit, *sq.* לְ silentio praetermisit, *sq.* מִן *s.* אֶל tacitus audivit; *transl.* quievit, segnis fuit. — *Hithpa.* tacitum se continuit, *fut. pl.* יִתְחָרָשׁוּ.

חָרִישׁ *m.* aratio, tempus arandi; *metonym.* חֲרִישׁוֹ ager ejus.

חֲרִישִׁי *m.* silens, quietus, *fem.* חֲרִישִׁית.

חָרָשׁ *m.* (*st. c.* חָרַשׁ *pl.* חָרָשִׁים, חָרָשֵׁי) faber (lignorum, ferri, aeris, lapidum); sculptor (gemmarum); *trop.* machinator peritus (malorum).

חֶרֶשׁ *m.* opus artificiosum, fabrile (גֵּי חֲרָשִׁים vallis fabrorum prope Hierosol.); *trop.* machinatio; 2) silentium, *adv.* tacite. 3) *N. pr. m.*

חֹרֶשׁ *m.* silva (caedua); *pl.* חֳרָשִׁים; חֹרְשָׁה in silvam, בַּחֹרְשָׁה in silva.

חֹרֵשׁ *m.* instrumentum quo secatur *Gen.* 4, 22.

חֵרֵשׁ *m.* surdus; *pl.* חֵרְשִׁים.

חַרְשָׁא (surdus) *N. pr. m.*

חֲרֹשֶׁת *f.* sculptura. 2) *N. pr.* loci in Palaest. septentr.

מַחֲרֵשָׁה *f.* rutrum, bipalium; *pl.* מַחֲרֵשׁוֹת.

מַחֲרֶשֶׁת *f.* (*c. suff.* מַחֲרַשְׁתּוֹ) vomer.

חָרַת i. q. חָרַשׁ, *part.* חָרוּת insculptus.

חֶרֶת (*fort. i. q.* חֹרֶשׁ) *N. pr.* silvae in tribu Juda.

חשׂף v. חָשִׂיף, חֲשׂוּפָא.

חָשַׂךְ (*fut.* אֶחְשׂךְ, תַּחְשׂךְ, וָאֶחְשׂךְ) *sq.* מִן cohibuit, coercuit; *sq.* מִן tutum praestitit ab alqo, servavit, *sq.* מִן *et accus.* retinuit alqd ab alqo, denegavit; 2) pepercit (חָשֵׂךְ parcus), *sq.* לְ reservavit ad alqd. — *Niph. fut.* יֵחָשֵׂךְ cohibebitur, יֵחָשֵׂךְ parcetur alicui, reservabitur.

חָשַׂף (*fut.* יֶחְשׂף) decorticavit, pampinavit; denudavit, subtraxit velum; deplevit, exhausit.

חֲשׂוּפָא (nudatus) *N. pr. m.*

חָשִׂיף *m.* decerptum *i. e.* parvum, exiguum.

מַחְשׂף m. decorticatio, nudatio.

חָשַׁב (*fut.* יַחְשֹׁב, יַחֲשָׁב) cogitavit; molitus est *sq. inf. c.* לְ; excogitavit, meditatus est *sq. accus.* (חֹשֵׁב artifex, textor vestium polymitarum); *sq.* עַל *s.* לְ machinatus est contra alqm (alqd mali); *sq.* לְ consuluit alicui; *sq. accus. et* לְ *s.* כְּ habuit alqd pro alqo, aestimavit, *addito*, לֹא nihili aestimavit; *sq. accus. et* לְ imputavit alicui alqd. — *Niph.* נֶחְשַׁב (*fut.* יֵחָשֵׁב) aestimatus est, habitus est pro alqo *sq. nominat.*, לְ, כְּ, עִם, בְּ; annumeratus est *sq.* עַל; imputatus est alicui *sq.* לְ. — *Pi.* חִשֵּׁב cogitavit, reputavit, perpendit; meditatus est, machinatus est *sq.* אֶל; computavit, supputavit; aestimavit, rationem habuit. — *Hithpa.* se annumeravit.

חֲשַׁב *chald.* reputavit, aestimavit.

חֵשֶׁב *m.* (textura polymita) cingulum Ephodi.

חֶשְׁבּוֹן *m.* intelligentia, prudentia. 2) *N. pr.* urbis Amoritarum, Ἐσβοῦς.

חִשָּׁבוֹן *m.*, *pl.* חִשְּׁבוֹנוֹת artes, machinationes; machinae bellicae, tormenta.

חֲשַׁבְדָּנָה (prudentia in judicando) *N. pr. m.*

חַשּׁוּב (prudens) *N. pr.* virorum.

חֲשַׁבְיָה (aestimatus) *N. pr. m.*

חֲשַׁבְיָה, חֲשַׁבְיָהוּ (a Jova magni aestimatus) *N. pr.* plurim. Levitarum.

חֲשַׁבְנָה, חֲשַׁבְנְיָה *N. pr.* virorum.

מַחֲשָׁבָה, מַחֲשֶׁבֶת *f.* (*pl.* מַחֲשָׁבוֹת, *constr.* מַחְשְׁבוֹת) cogitatio, consilium; machinatio; opus artificiosum.

חָשָׁה tacuit; tacite toleravit. — *Hiph.* הֶחֱשָׁה *part.* מַחְשֶׁה) sedavit; *intrans.* siluit; segnis fuit, quievit.

חֲשַׁח *chald.* necesse fuit; necesse habuit.

חַשְׁחוּת *f. chald.* necessitas.

חֲשֵׁיכָה *i. q.* חֲשֵׁכָה *v.* חשך.

חָשַׁךְ (*fut.* יֶחְשַׁךְ) obscurus factus est, tenebris circumfusus est. — *Hiph.* הֶחְשִׁיךְ obscuravit, caliginem effecit, tenebras obduxit, *fut.* יַחְשִׁיךְ.

חָשֹׁךְ *m.*, *pl.* חֲשֻׁכִּים obscuri, ignobiles.

חֹשֶׁךְ *m.* (*c. suff.* חָשְׁכִּי) caligo, tenebrae; locus tenebrarum *s.* tenebricosus (orcus); *metaph.* miseria, pernicies; tristitia; ignorantia.

חֲשׁוֹךְ *m. chald.* caligo.

חֲשֵׁךְ *m.*, *pl.* חֲשֵׁכִים tenebrae.

חֲשֵׁכָה, חֲשֵׁיכָה *f.* caligo.

חֶשְׁכָּה, חָשְׁכָה *f. id.*

מַחְשָׁךְ *m.* caligo, locus tenebrarum *s.* tenebricosus (orcus); *trop.* miseria; *pl.* מַחֲשַׁכִּים, מַחְשַׁכֵּי.

חָשַׁל — *Niph. part.* נֶחֱשָׁלִים debilitati, defatigati.

חֲשַׁל *chald.* contudit.

חַשְׁמַל *m.* aurichalcum, *LXX.* ἤλεκτρον.

חָשַׁם *rad. inus. arab.* pinguis fuit; multos servos habuit.

חָשֻׁם (opulentus) *N. pr. m.*

חֶשְׁמוֹן (pinguetudo) *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

חַשְׁמוֹנָה *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

חַשְׁמָן *m.*, *pl.* חַשְׁמַנִּים magnates, optimates.

חָשַׁן *rad. inus.* pulcher fuit.

חֹשֶׁן *m.* ornamentum pectorale pontificis maximi (ח׳ הַמִּשְׁפָּט).

חָשַׁק adhaesit, addictus fuit alicui, delectatus est alqo *sq.* בְּ *vel accus.*; alicui placuit *s.* libuit *sq. inf. c.* לְ. — *Pi.* חִשֵּׁק conjunxit. — *Py.* conjunctus fuit.

חֵשֶׁק *m.* (*c. suff.* חִשְׁקִי) appetitus, desiderium.

חֲשֻׁקִים, חִשּׁוּקִים *m. pl.* virgae *s.* perticae, quibus columnae conjungebantur et de quibus aulaea pendebant.

חִשֻּׁקִים *m. pl.* radii rotae, quibus apsis cum mediolo jungitur.

חָשַׁר *rad. inus. arab.* collegit.

חַשְׁרָה *f.* collectio.

חִשֻּׁרִים *m. pl.* modioli rotae.

חֲשַׁשׁ *m.* pabulum *s.* foenum siccum.

חֵת *pl.* חִתִּים (terribiles *cf.* חָתַת) *N. pr.* populi cananitici.

חָתָה (*fut.* יַחְתֶּה) cepit captumque abstulit (ignem, prunas); apprehendit: *fut. c. suff.* יַחְתְּךָ te prehendet.

מַחְתָּה *f.* instrumentum *s.* vas ad prunas ex igne auferendas; vas in quo partes ellychniorum combustae reponebantur, *LXX.* ὑπόθεμα.

חַת, חִתָּה, חִתְחַת, חִתִּית, חִתַּת *v.* חתת.

חָתַךְ —*Niph.* נֶחְתַּךְ decisum, definitum est.

חָתַל — *Py. et Hoph.* fasciis involutus fuit.

חִתּוּל *m.* fascia.

חֲתֻלָּה *f.* fascia.

חֶתְלֹן *N. pr.* loci in Syria.

חָתַם (*fut.* יַחְתֹּם) sigillo signavit, obsignavit *sq. accus.*, בְּעַד, בְּ; *metaph.* absolvit, complevit; occlusit, recondidit. — *Niph.* obsignatum est. — *Pi.* sibi obsignavit, se occlusit. — *Hiph.* הֶחְתִּים *intrans.* occlusus, obstructus fuit.

חֲתַם *chald.* obsignavit.

חוֹתָם *m.* (*c. suff.* חֹתָמְךָ) sigillum, annulus signatorius. 2) *N. pr.* virorum.

חֹתֶמֶת *f.* sigillum.

חָתַן — *part. m.* חֹתֵן socer *i. e.* pater uxoris; *fem.* חֹתֶנֶת socrus, *c. suff.* חֹתַנְתּוֹ. — *Hithpa.* הִתְחַתֵּן affinitatem inivit (filiam vel ducendo vel nuptum dando) *sq.* אֶת, לְ, בְּ.

חָתָן (*st. c.* חֲתַן, *c. suff.* חֲתָנוֹ, *pl.* חֲתָנִים) *m.* gener; sponsus; affinis.

חֲתֻנָּה *f.* desponsatio, nuptiae.

חָתַף *i. q.* חָטַף rapuit, abripuit, *fut.* יַחְתֹּף.

חֶתֶף *m.* rapina, *concr.* praedo.

חָתַר (*fut.* יַחְתֹּר) perfodit, irrupit *sq.* בְּ; remigavit.

מַחְתֶּרֶת *f.* irruptio (furis).

חָתַת (fregit, fractus est) *intrans. et metaph.* consternatus, territus est. — *Niph.* נִחַת (*fut.* יֵחַת, *pl.* יֵחַתּוּ) fractus, confractus est; perterrefactus est, timuit *sq.* מִן, מִפְּנֵי. — *Pi.* חִתַּת *intrans.* fractus est; terruit. —*Hiph.* הֵחַת (*praet.* הֶחְתַּתָּ, הַחִתֹּתִי) confregit; terruit.

חֲתַת *m.* terror. 2) *N. pr. m.*

חַת *m.* (*c. suff.* חִתְּכֶם, *pl.* חַתִּים) fractus; consternatus. — *Subst.* consternatio, terror.

חִתָּה *f.* terror.

חִתִּית *f. id.*

חַתְחַת *m. id.*, *pl.* חַתְחַתִּים.

מְחִתָּה *f.* (fractio) ruina; interitus; consternatio, terror.

ט

טְאֵב *chald.* laetus fuit.

טַאטֵא *v.* טוא.

טָב, טָבְאֵל *v.* טוב.

טְבוּלִים *m. pl.* (*aethiop.* טבלל obvolvit) tiarae, mitrae.

טַבּוּר *m.* locus editus, collis, mons.

טָבַח (*inf. constr.* טְבֹחַ, *imp.* טְבַח) mactavit; trucidavit, violenter occidit.

טַבָּח *m.* (mactator) coquus; carnifex (qui erat satelles regis); שַׂר (רַב) טַבָּחִים dux praetorianorum.

טַבָּח *m. chald.* carnifex, satelles.

טַבָּחָה *f.* coqua.

טֶבַח *m.* (*c. suff.* טִבְחָהּ) mactatio, mactatus; *meton.* pecus quod mactatur. 2) *N. pr. m.*

טִבְחָה *f. id.*

אֲבַטִּחִים (*transpos.*) *m. pl.* pepones.

מַטְבֵּחַ *m.* occisio, caedes.

טִבְחַת (*alibi* בֶּטַח) *N. pr.* urbis aram.

טָבַל tinxit, immersit; *intrans.* se immersit.— *Niph.* immersus est.

טְבוּלִים *v. supra.*

טְבַלְיָהוּ (Jova immersit) *N. pr. m.*

טָבַע infixus est; immersus, submersus est. — *Py.* טֻבַּע demersus est.— *Hoph.* הָטְבַּע demersus est; infixus est.

טַבַּעַת *f.* (*pl.* טַבָּעוֹת, *constr.* טַבְּעוֹת) annulus signatorius; circulus s. annulus quisque.

טַבָּעוֹת (annuli) *N. pr. m.*

טַבְרִמּוֹן *v.* טוב.

טַבָּת *N. pr.* oppidi in tribu Ephraim.

טֵבֵת *m. nom.* mensis decimi (Januarius).

טָהֵר (*fut.* יִטְהַר) mundus s. purus fuit s. factus est. — *Pi.* טִהַר mundum reddidit, purgavit, purum declaravit. — *Py.* purgatus est.— *Hithpa.* הִטַּהֵר (*pl.* הִטֶּהָרוּ, *imp. pl.* הִטַּהֲרוּ) se purum reddidit.

טָהוֹר (*st. c.* טְהוֹר, ־טְהָר, *fem.* טְהוֹרָה, *pl.* טְהוֹרוֹת) mundus, purus.

טֹהַר *m.* nitor (aetheris); purificatio (mulierum).

טְהָר *m.* nitor, splendor.

טָהֳרָה *f.* mundities; purificatio.

טְוָא *rad. inus. chald.* contorsit, nevit; jejunavit.

טְוָת *f. chald.* jejunium, *adv.* jejune, incoenatus.

טוא *s.* טוֹא — *Pilp.* טֵאטֵא everrit (coenum, lutum).

מַטְאֲטֵא *m.* everriculum, scopae.

טוֹב (*praet. pl.* טֹבוּ, *fut.* יִיטַב *ab* יָטַב) bonus, pulcher, hilaris fuit; טוֹב לִי mihi bene est; *sq.* בְּעֵינַי mihi placet. — *Hiph.* הֵטִיב bene, praeclare fecit; beneficium contulit; pulchrum fecit, ornavit; hilarem reddidit.

טוֹב *m.* טוֹבָה *f.* bonus, eximius, praestans; benignus, beneficus; gratus, acceptus; suavis; formosus; hilaris, felix. — *Subst. m. et f.* bonum, rectum; beneficium; bonitas, virtus; felicitas, salus; לְטוֹבָה, לְטוֹב *sq.* לְ in salutem alcjs. — *Adv.* טוֹב bene! recte! — 2) *N. pr.* regionis trans Jord.

טָב *m. chald.* bonus, gratus, acceptus.

טָבְאֵל *in pausa* טָבְאַל (bonus est Deus) *N. pr.* Syri cujusdam; 2) praefecti Pers. in Samaria.

טַבְרִמּוֹן (bonus est Rimmon, idolum syr.) *N. pr.* patris Benhadadi, regis syr.

טוּב *m.* bonitas, benignitas; formositas; hilaritas; felicitas; bona, divitiae; טוּב אֶרֶץ optima *i. e.* fertilissima terrae regio.

טוֹב אֲדֹנִיָּהוּ *N. pr. m.*

טוֹבִיָּה, טוֹבִיָּהוּ *N. pr.* virorum, *Τωβίας*.

טָוָה (complicuit, contorsit) nevit.

מַטְוֶה *m.* netum.

טוּחַ obducere, oblinere (calce, adipe). — *Niph. inf.* הִטּוֹחַ obduci, oblini.

טִיחַ *m.* tectorium.

טֻחוֹת *f. pl.* renes (adipe obducti).

טוֹטָפוֹת *v.* טוּף.

טוּל *Kal inus.* longum esse. — *Hiph.* הֵטִיל in longum extendit: projecit, ejecit, emisit, immisit. — *Hoph.* הוּטַל projectus, prostratus est; conjectus est; ejectus est. — *Pilp.* טַלְטֵל projecit.

טַלְטֵלָה *f.* projectio.

טוּף *rad. inus. arab.* circumire.

טוֹטָפוֹת *f. pl.* *φυλακτήρια*, frontalia, quibus sententiae legis mosaicae inscriptae erant.

טור *rad. inus. cf.* דור *et* תור.
טוּר *m.* (*pl.* טוּרִים, טְרִים) ordo, series; paries, septum.
טִירָה *f.* paries; septum, ovile; pagus; pinna, arx.
טוּר *m. chald. i. q.* צוּר mons.
טוּשׂ volare.
טָוְת *v.* טְוָא.
טָחָה (*arab.* expandit.) — *Pil.* jaculatus est, *part.* מְטַחֲוֵי־קֶשֶׁת jaculatores, sagittarii.
טְחוֹת *v.* טוּחַ.
טְחוֹרִים *v.* טחר.
טָחַן (*fut.* יִטְחַן) contrivit, moluit; *trop.* oppressit.
טְחוֹן *m.* mola.
טַחֲנָה *f.* mola.
טָחַר *rad. inus. syr.* tenesmo laboravit.
טְחוֹרִים *m. pl.* mariscae ani.
טִיחַ *v.* טוּחַ.
טִיט *m.* coenum, lutum; argilla.
טִין *m. chald.* argilla.
טִירָה *v.* טוּר.
טַל *v.* טלל.
טָלָא consuit, resarsit; *part.* טָלוּא maculosus, versicolor, *pl.* טְלֻאִים, טְלֻאוֹת. — *Py. part. f. pl.* מְטֻלָּאוֹת consuti, resarti (calcei).
טְלָאִים *v.* טְלִי, טֶלֶם.

טָלָה *rad. inus. syr.* recens fuit.
טָלֶה *st. c.* טְלֵה *m.* agnellus.
טְלִי *m. id., pl.* טְלָאִים. 2) *N. pr.* oppidi *cf.* טֶלֶם.
טַלְטֵלָה, טִלְטֵל *v.* טול.
טָלַל — *Pi.* טִלֵּל texit, obtexit. — II) *arab.* humectavit *cf.* טַל.
טְלַל *chald.* — *Aph.* אַטְלֵל umbram captavit, sub umbra quievit.
טַל *m.* (*in pausa* טָל, *c. suff.* טַלָּם) ros.
טַל *m. chald.* ros.
טָלַם *rad. inus. arab.* oppressit, vim intulit.
טֶלֶם (oppressio) *N. pr.* oppidi in tribu Juda (*alibi* טְלָאִים *cf.* טְלִי).
טַלְמוֹן (oppressor) *N. pr. m.*
טָמֵא (*fut.* יִטְמָא, *inf. c.* ה *parag.* טָמְאָה) immundus, impurus fuit; se contaminavit alqa re *sq.* בְּ — *Niph.* נִטְמָא pollutus est alqa re *sq.* בְּ. — *Pi.* טִמֵּא polluit; profanavit; vitiavit, corrupit (virginem); immundum declaravit; contaminari passus est. — *Py. part. f.* מְטֻמָּאָה polluta. — *Hithpa.* הִטַּמֵּא se contaminavit alqa re *sq.* לְ. — *Hothp. praet. f.* הֻטַּמָּאָה se contaminavit.

טָמֵא *m.* immundus, impurus; *fem.* טְמֵאָה.

טֻמְאָה *f.* (*plur. constr.* טֻמְאֹת) immunditia; res immunda.

טָמָה *i. q.* טָמֵא — *Niph. pl.* נִטְמִינוּ polluti sumus, despicatui habemur.

טָמַן abscondidit (*maxime* loco subterraneo); occultavit (laqueos alicui *i. e.* insidiatus est). — *Niph.* occultatus est, se abscondidit. — *Hiph.* abscondidit.

מַטְמוֹן *m.* (*pl.* מַטְמֹנִים) thesaurus reconditus; cella subterranea.

טֶנֶא (*c. suff.* טַנְאֲךָ) *m.* corbis, canistrum.

טָנַף — *Pi.* inquinavit, polluit.

טָעָה *i. q.* תָּעָה — *Hiph.* הִטְעָה in errorem abduxit.

טָעַם (*fut.* יִטְעַם) gustavit, degustavit; saporem exploravit; sensit; *metaph.* animo percepit.

טְעַם *chald. id. Pa.* gustandum alqd praebuit.

טַעַם *m.* sapor, gustus; *metaph.* intelligentia, prudentia, sapientia; sententia, edictum.

טַעַם *m. chald.* voluntas, decretum.

טְעֵם *m. chald.* sapor, gustus; mens, prudentia; ratio; sententia, decretum.

מַטְעַמִּים *m.*, מַטְעַמּוֹת *f. pl.* cupediae.

טָעַן oneravit. — II) transfodit. *Py.* טֹעַן transfixus, vulneratus est.

טַף *v.* טפף.

טָפַח — *Pi.* טִפַּח expandit; (*denom. a* טֶפַח) palma s. manu gestavit.

טֶפַח *m.* palma, palmus (mensura quatuor digitorum); *pl.* טְפָחוֹת palmi, *metaph.* perbreves (dies); 2) mutuli, lapides eminentes.

טֹפַח *m.* palmus (mensura).

טִפֻּחִים *m. pl.* gestatio.

מִטְפַּחַת *f.* (*pl.* מִטְפָּחוֹת) pallium latum mulierum.

טָפַל excogitavit.

טִפְסָר *m.* princeps s. dux militum.

טַפְסַר *m. id.*, *pl.* טַפְסְרִים.

טָפַף agilis fuit minutisque gressibus trepidavit.

טַף *m.* (*in pausa* טָף, *c. suff.* טַפְּנוּ) parvuli; familia.

טְפַר *m. chald.* unguis, ungula.

טָפַשׁ pinguis fuit, *trop.* stupidus fuit.

טָפַת *N. pr.* filiae Salomonis.

טָרַד protrusit; continuus fuit, *part.* טֹרֵד perpetuus, continuo stillans (stillicidium).

טְרַד *chald.* protrusit, propulit.

טָרָה *rad. inus. arab.* recens fuit.

טָרִי *m.*, טְרִיָּה *f.* recens.

טְרוֹם *Cthib i. q.* טֶרֶם.

טָרַח — *Hiph.* prostravit, dejecit.

טֹרַח *m.* (*c. suff.* טָרְחֲכֶם) onus.

טָרַם *rad. inus. fort.* resecuit, interrupit.

טֶרֶם *adv. temp.* nondum; בְּטֶרֶם *et* טֶרֶם antequam, priusquam; מִטֶּרֶם *id.*

טָרַף (*fut.* יִטְרֹף, יִטְרַף) laceravit, dilaniavit. — *Niph.* discerptus, dilaniatus est. — *Py.* טֹרַף dilaniatus est. — *Hiph.* edere passus est, cibavit. — II) *arab.* recens fuit *cf.* טָרָף, טֶרֶף.

טֶרֶף *m.* praeda; esca, cibus; 2) folium.

טָרָף *m.* recens, viridis.

טְרֵפָה *f.* laceratio, dilaniatum alqd. (ab animalibus).

טַרְפְּלָיֵא *chald. N. pr.* gentis barbarae, ex qua colonia in Samariam deducta est, *LXX.* *Ταρφαλαῖοι.*

י

יָאַב concupivit alqd. *sq.* לְ, desideravit.

יָאָה pulcher, decorus fuit, *sq.* לְ convenit alicui.

יָאוֹר *i. q.* יְאֹר.

יַאֲזַנְיָה (Jova audit) *N. pr.* virorum.

יַאֲזַנְיָהוּ (*contr.* יְזַנְיָה, יְזַנְיָהוּ) *N. pr.* virorum.

יָאִיר (lucet, *Ἰάειρος*) *N. pr.* virorum; *patron.* יָאִירִי.

יָאַל *i. q.* אָוַל. — *Niph.* נוֹאַל stultus fuit. — II) *i. q.* אוּל. — *Hiph.* הוֹאִיל (*fut.* וַיּוֹאֶל) coepit, ausus est *sq. inf.*; voluit *sq. inf. vel verb. fin.*

יְאֹר, יְאוֹר *m.* fluvius (*praec.* Nilus); *pl.* יְאֹרִים fluvii, rivi.

יָאַשׁ — *Niph.* נוֹאַשׁ desperavit *sq.* מִן; *part.* נוֹאָשׁ desperatus; *impers.* desperatum, frustra est. — *Pi. inf.* יַאֵשׁ ad desperationem adducere, spe destituere.

יֹאשִׁיָּה (Jova sanat) *N. pr. m.*

יֹאשִׁיָּהוּ (Jova sanat, *Ἰωσίας*) *N. pr.* regis Jud.

יְאָתְרַי *N. pr. m.* (*i. q.* אֶתְנִי).

יָבַב — *Pi.* יִבֵּב clamavit.

יוֹבָב *N. pr.* populi in Arabia felici; 2) regis Idumaeorum; 3) al. virorum.

יְבוּס (*cf.* בּוּס) *N. pr. antiquum* Hierosolymorum; *nom. gent.* יְבוּסִי Jebusita.

יָבֹל *v.* יְבוּל.

יִבְחָר (eligit *v.* בָּחַר) *N. pr.* filii Davidis.

יָבִין (prudens est v. בִּין) N. pr. duor. regum cananit.

יָבַל (v. poët.) Kal inus. profluxit, processit. — Hiph. הוֹבִיל duxit; attulit. — Hoph. הוּבַל ductus est; allatus, oblatus, delatus est.

יְבַל chald. id.— Aph. הֵיבֵל abstulit; detulit, attulit.

יְבוּל m. (c. suff. יְבוּלָהּ, יְבֻלָהּ) proventus (terrae, arborum).

בּוּל m. proventus; 2) pluvia, nom. mensis Hebr. octavi, cujus initium erat primo Novembris novilunio.

מַבּוּל m. diluvium.

יָבָל m. fluvius, flumen. 2) N. pr. filii Lamechi.

יוֹבֵל com. sonus protractus et continuatus, instrumentum musicum, buccina. שְׁנַת הַיּוֹבֵל et יֹבֵל annus jubilaeus.

יוּבָל m. flumen s. locus aquosus. 2) N. pr. filii Lamechi.

אוּבַל, אֻבָל m. fluvius.

יַבֶּלֶת f. diffluens sanie, Vulg. papulas habens.

תֵּבֵל f. poët. i. q. אֶרֶץ terra; terra irrigua et habitabilis; meton. incolae terrae; orbis terrarum; terra, tractus.

יִבְלְעָם (consumens populum) N. pr. oppidi in tribu Manasses.

יָבָם m. frater mariti, levir.

יִבֵּם Pi. denom. fratris (mortui) uxorem duxit.

יְבָמָה f. (c. suff. יְבִמְתּוֹ) uxor fratris, fratria; uxor fratris mariti.

יַבְנְאֵל (Deus aedificat) N. pr. duorum oppid. in trib. Jud. et Naphth.

יַבְנֶה (aedificat) N. pr. oppidi Philist., Ἰαμνία, Ἰάμνεια.

יִבְנְיָה (Jova aedificat) N. pr. m.

יַבֹּק (effundit) N. pr. rivi in Jord. influentis.

יְבֶרֶכְיָהוּ (Jova benedicit) N. pr. m.

יִבְשָׂם (suavis) N. pr. m.

יָבֵשׁ (inf. constr. יְבשׁ, fut. יִיבַשׁ, pl. יָבְשׁוּ) aridus fuit s. factus est, exaruit. — Pi. יִבֵּשׁ arefecit.— Hiph. הוֹבִישׁ arefecit; intrans. aridus fuit, exaruit. Aliud v. in בּוֹשׁ.

יָבֵשׁ m. יְבֵשָׁה f. aridus. 2) N. pr. oppidi in Gileaditide (etiam יָבֵישׁ); b) viri cujusd.

יַבֶּשֶׁת, יַבָּשָׁה f. arida (terra), aridum.

יַבֶּשֶׁת f. chald. id.

יְבֹשֶׁת f. (inf. v. יָבֵשׁ) siccatio.

יִגְאָל (redemtor, vindex) N. pr. virorum.

יָגַב *i. q.* גּוּב secuit, aravit; *part.* יוֹגְבִים aratores, agricolae.

יָגֵב *m.* ager, *pl.* יְגֵבִים.

יָגְבְּהָה, *c.* ה *parag.* יָגְבְּהָה (alta) *N. pr.* oppidi in tribu Gad.

יִגְדַּלְיָהוּ (Jova educat) *N. pr. m.*

יָגָה *Kal inus.* doluit, moeruit. — *Niph. part.* נוּגָה moerore affectus, tristis. — *Pi.* יִגָּה moerore affecit. — *Hiph.* הוֹגָה moestitiam intulit. — II) *Hiph.* הוֹגָה removit 2 *Sam.* 20, 13.

יָגוֹן *m.* moeror, tristitia.

תּוּגָה *f. id.*

יָגוּר (hospitium *v.* גּוּר) *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

יָגְלִי (exulans *v.* גָּלָה) *N. pr. m.*

יָגַע (*fut.* יִיגַע, *pl.* יִגְעוּ) laboravit *sq. accus.*, בְּ, *inf. c.* לְ; defatigatus est *sq.* בְּ, taedio affectus est. — *Pi.* יִגַּע defatigavit. — *Hiph.* הוֹגִיעַ defatigavit, molestus fuit alicui alqa re *sq. accus. et* בְּ.

יָגֵעַ *m.* fatigatus; fatigans.

יָגִיעַ *m.* defatigatus, fessus.

יְגָע *m.* labore partum.

יְגִיעַ *m.* labor, defatigatio; labore partum, quaestus, opes.

יְגִיעָה *f.* labor gravis.

יְגַר *m. chald.* acervus (lapidum) *Gen.* 31, 47.

יָגֹר (*praet.* יָגֹרְתִּי, יָגֹרְתָּ) metuit, formidavit *sq. accus.*, מִפְּנֵי.

יָגֹר *m.* metuens.

יָד *com.*, *saepius fem.* (*st. c.* יַד, *c. suff.* יָדִי, יֶדְכֶם; *dual.* יָדַיִם, יָדָי, *st. c.* יְדֵי, *c. suff.* יָדָיו, יְדֵיכֶם) manus: *sq.* עִם, אֵת cum alqo (adjuvans), *sq.* אֶל, בְּ in *s.* contra alqm (adversaus, affligens, *rar.* opem ferens); *sq.* עַל super alqo (tutans; numine div. afflans). — 2) *trop.* potentia, robur, praesidium (בְּיַד vi); 3) pars, portio; latus (לְיַד, עַל יְדֵי, עַל יַד, אֶל יַד, בְּעַד יַד a latere, juxta, prope); 4) locus, spatium, אִישׁ עַל־יָדוֹ suo quisque loco; 5) monumentum 1 *Sam.* 15. 2 *Sam.* 18. 6) ratio, mos.— *Plur.* יָדוֹת, *st. c.* יְדוֹת manus arte factae, cardines, axes; brachia *vel* fulcra throni; partes, portiones. — *Cum praefixis:* בְּיַד cum (בְּיָדוֹ secum); per; coram, in conspectu. מִיַּד, מִידֵי ab, ex. עַל יַד, עַל יְדֵי in manum *i. e.* alicui; prope, juxta; super; per; ad (modum). יָד לְיָד a manu ad manum, per omnes hom. aetates.

יַד *com. chald.* manus.

יְדָא *v.* ידה.

יִדְאֲלָה *N. pr.* loci in tribu Sebulon.

יִדְבָּשׁ *N. pr. m.*

יָדַד jecit, conjecit (sortem). — II) *i. q.* דּוּד dilexit *cf. derivv.*

יָדִיד *m.* dilectus, amicus; amabilis, suavis; *pl. f.* יְדִידוֹת res amabiles, suavitates.

יִדּוֹ (ejus amor) *N. pr.* virorum.

יְדִידָה (dilecta) *N. pr.* matris Iosiae regis.

יְדִידוּת *f.* id quod amatur, deliciae.

יְדִידְיָה (dilectus *s.* amicus Jovae) *cognom.* Salomonis.

יָדָה *i. q.* יָדַד projecit, jaculatus est, *imp. pl.* יְדוּ. *Pi. id., fut.* וַיַּדּוּ, *inf.* יַדּוֹת. — II) *Hiph.* הוֹדָה (*fut.* יוֹדֶה, יְהוֹדֶה, *c. suff.* אוֹדְךָ, אֲהוֹדֶנּוּ) professus, confessus est *sq. accus.*, עַל; celebravit, laudavit *sq. acc.*, לְ. — *Hithp.* הִתְוַדָּה confessus est alqd *sq. accus.*, עַל; celebravit *sq.* לְ.

יְדָא *chald.* — *Aph.* celebravit, laudavit.

תּוֹדָה *f.* confessio; gratiarum actio, celebratio, laus; chorus laudantium.

הֻיְּדוֹת *f. pl.* laudes, celebrationes.

יְהוּדָה (celebratus) *N. pr.* filii Iacobi et tribus ab eo ortae; b) regni Judaici; c) totius terrae Isr. 2) al. virorum.

יְהוּד *chald.* Juda *i. e.* Judaea *s.* Judaei.

יְהוּדִי (*pl.* יְהוּדִים, יְהוּדִיִּים) *Nom. gent.* Judaeus *i. e.* civis regni Jud. b) Israelita quivis; *fem.* יְהוּדִיָּה Judaea, mulier judaica; יְהוּדִית *adv.* judaice, judaicâ linguâ. — 2) *N. pr.* viri cujusd.

הִתְיַהֵד *Hithp. denom.* Judaeus factus est, Judaismum secutus est.

יְהוּדַי *chald.* Judaeus.

יְהוּדִית *cf.* יְהוּדִי. 2) *N. pr.* uxoris Esavi.

יְהֻד *N. pr.* oppidi in tribu Dan.

הוֹדַוְיָה (celebrate Jovam) *N. pr.* virorum.

הוֹדַוְיָהוּ *N. pr. m.*

יָדוֹן (judex *v.* דִּין) *N. pr. m.*

יַדּוּעַ (notus) *N. pr.* virorum.

יְדִיתוּן, יְדֻתוּן, יְדוּתוּן (collaudans *cf.* ידה) *N. pr.* Levitae, qui choro musico praefectus erat, et posterorum ejus.

יַדַּי *N. pr. m.*

יְדִידְיָה, יְדִידָה, יְדִידוּת, יָדִיד *v.* ידד.

יְדָיָה (Jova profitetur) *N. pr.* virorum.

יְדִיעֲאֵל (Deus cognovit) *N. pr.* filii Benjamini.

יִדְלָף (lacrima v. דָּלַף) *N. pr.* filii Nahoris.

יָדַע (*fut.* יֵדַע, יֵדַע; *inf. abs.* יָדוֹעַ, *constr.* דַּעַת, *c. suff.* דַּעְתָּהּ; *imp.* דַּע, דְּעָה; *part.* יֹדֵעַ, יוֹדֵעַ, *fem.* יֹדַעַת) cognovit, agnovit, intellexit, sensit, expertus est; noverat, scivit, sapuit (יֹדֵעַ sapiens, יָדוּעַ notus, illustris); curavit, prospexit (Deus), veneratus est (Deum). — *Niph.* נוֹדַע cognitus, notus est, innotuit; expertus est. — *Pi.* יִדַּע indicavit, assignavit. — *Py. part.* מְיֻדָּע cognitus, notus. — *Po.* יוֹדַע indicavit, designavit. — *Hiph.* הוֹדִיעַ (*imp.* הוֹדַע, *fut.* יוֹדִיעַ, *apoc.* יוֹדַע) notum fecit, indicavit *sq. dupl. accus.*, *acc. rei et dat. pers.*; declaravit, manifestavit; edocuit; fecit ut sentiret *i. e.* punivit. — *Hoph.* הוּדַע notum factum est, innotuit. — *Hithp.* הִתְוַדַּע se notum fecit; se revelavit *sq.* אֶל.

יְדַע *chald.* sensit, cognovit, scivit; *fut.* יִנְדַּע. — *Aph.* הוֹדַע indicavit, manifestavit, revelavit.

דֵּעַ *m.* cognitio, scientia.

דֵּעָה *f.* scientia; *pl.* דֵּעוֹת scientia summa; sententiae, judicia.

דַּעַת *f.* cognitio, scientia; intelligentia, sapientia.

יָדָע (scitus) *N. pr. m.*

יְדַעְיָה (Jova cognovit) *N. pr. m.*

יִדְּעֹנִי *m.* (*pl.* יִדְּעֹנִים) persapiens, hariolus.

מַדָּע, מַדַּע *m.* scientia; conscientia.

מַדּוּעַ *adv. interrog.* quare? cur?

מַנְדַּע *m. chald.* scientia, intellectus, mens.

מוֹדַע *m.* cognitio, familiaritas, *concr.* familiaris.

מוֹדַעַת *f. id.*

יָהּ *v.* הוה.

יָהַב dedit; posuit, collocavit; *imper.* הַב, *c.* ה *parag.* הָבָה, *fem.* הָבִי, *pl.* הָבוּ da, cedo, date! pone, ponite! agedum! agite!

יְהַב *chald.* dedit; posuit. — *Ithp.* datus, traditus est.

יְהָב *m.* onus, *c. suff.* יְהָבְךָ *Ps.* 55, 23. (*Al. interpr.* dedit s. imposuit tibi.)

הַבְהָבִים *m. pl.* dona (multa).

יֶהְדַּי (*cf.* הָדָה) *N. pr. m.*

יֵהוּא *v.* הוה.

יְהוּד, יְהוּדָה, יְהוּדִי, יְהוּדִית *v.* ידה.

יְהוָֹה *hujusque voc. derivv., quae a* יְהוֹ *vel* יוֹ *ordiuntur, v. s. rad.* הוה.

יָהִיר *m.* elatus, superbus.

יַהְלֹם *v.* הלם.

יַהַץ, יַהְצָה *N. pr.* urbis Moabiticae.

יוֹב *N. pr.* filii Issaschari.

יוֹבָב *v.* יבב.

יוֹבֵל, יוּבָל *v.* יבל.

יוֹם *m.* dies (*spec.* de die laeto, solemni, infausto); 2) tempus. — הַיּוֹם hodie; hoc tempore, nunc; interdiu. — בַּיּוֹם hoc ipso die, statim, mox. — בְּיוֹם *sq. inf.* eo die quo, quum, postquam. — כַּיּוֹם nunc, prius, antea. כַּיּוֹם הַזֶּה hoc tempore, nunc; tunc (de temp. praeterito et fut.). — מִיּוֹם ex quo die. — יוֹם יוֹם, יוֹם בְּיוֹם, בְּיוֹם כְּיוֹם quotidie. — *Dual.* יוֹמַיִם biduum. — *Plur.* יָמִים *st. c.* יְמֵי *rar.* יְמוֹת dies; dies complures, מִיָּמִים, מִקֵּץ יָמִים post aliquot dies, aliquanto post; 2) tempus indefinitum; יֶרַח *s.* חֹדֶשׁ יָמִים per integrum mensem, שְׁנָתַיִם י׳ per duos annos integros. 3) tempus constitutum, *inprim.* tempus vitae, מִיָּמֶיךָ ex quo tempore vivis, כָּל־הַיָּמִים פ׳ per omne tempus vitae, בָּא בַּיָּמִים aetate provectus; 4) annus, מִיָּמִים יָמִימָה quotannis, לַיָּמִים in annum, quotannis *Jud.* 17, 10., זֶבַח יָמִים sacrificium anniversarium.

יוֹם *m. chald.* dies; tempus.

יוֹמָם *adv.* interdiu.

יָוָן *N. pr.* Ioniae *s.* Graeciae. בְּנֵי הַיְּוָנִים Graeci; 2) urbis *s.* regionis in Arabia.

יָוַן *rad. inus. fort.* aestuare, fermentescere.

יָוֵן *m.* lutum.

יַיִן *m.* (*st. c.* יֵין, *c. suff.* יֵינִי) vinum; *metonym.* crapula.

יוֹנָה *f.* (*pl.* יוֹנִים) columba. 2) *N. pr.* prophetae. — *Al. v. in* ינה.

יוֹנֶקֶת, יוֹנֵק *v.* ינק.

יוֹסֵף, יְהוֹסֵף (*ab* אָסַף *s.* יָסַף) *N. pr.* filii Jacobi, Ἰωσήφ; gentis ejus; regni decem tribuum et totius populi Isr. 2) al. virorum.

יוֹסִפְיָה (Jova addit) *N. pr. m.*

יוֹעֵאלָה (*cf.* יָעַל) *N. pr. m.*

יוֹרֶה, יוֹרֵי *v.* ירה.

יוּשַׁב חֶסֶד (gratia refertur) *N. pr. m.*

יוֹשִׁבְיָה (Jova sedem fixit) *N. pr. m.*

יוֹשָׁה *N. pr. m.*

יוֹשַׁוְיָה (Jova erigit) *N. pr. m.*

יוֹתֶרֶת, יוֹתֵר *v.* יתר.

יְזִיאֵל (congregatio Dei) *N. pr. m.*

יִזִּיָּה (laetatur de Jova) *N. pr. m.*

יִזְלִיאָה *N. pr. m.*

יָזַן ponderavit; *Py. part.* מְיֻזָּנִים ponderibus instructi, bene vasati.

יַאֲזַנְיָה ,יְזַנְיָהוּ *v.* יַאֲזַנְיָה.

יִזְרַח ,יִזְרַחְיָה *v.* זרח.

יֶזַע *m.* sudor.

יִזְרְעֶאל *v.* זרע.

יָחַד (*fut.* יֵחַד) unitus, conjunctus fuit, se adjunxit *sq.* אֶת ,בְּ. — *Pi.* יִחֵד univit, conjunxit.

יָחִיד *m.* unicus; solitarius; *fem.* יְחִידָה unica; carissima (*poët.* vita).

יַחַד *m.* conjunctio. — *Adv.* conjunctim, simul, unâ; concorditer. — יַחְדָּו ,יַחְדָּיו conjuncti; simul, unâ; concorditer, mutuo, invicem.

יַחְדּוֹ (conjunctus) *N. pr. m.*

יַחְדִּיאֵל (conjunctio Dei) *N. pr. m.*

יְחְדְּיָהוּ (conjunctio Jovae) *N. pr. m.*

יַחֲזִיאֵל ,יַחְזְיָה *v.* חזה.

יְחֶזְקֵאל ,יְחִזְקִיָּה ,יְחִזְקִיָּהוּ *v.* חזק.

יַחְזֵרָה (reducit) *N. pr. m.*

יְחִיאֵל ,יַחֲוְאֵל *v.* חיה ,חיי.

יָחִיד *v.* יחד.

יָחַל — *Pi.* יִחֵל spem fecit; *intrans.* speravit, exspectavit, praestolatus est, confisus est *sq.* לְ, אֶל. — *Hiph.* הוֹחִיל exspectavit *sq.* לְ; moratus est *sq.* לִפְנֵי. — *Niph.* נוֹחַל (*fut.* יִיָּחֵל) exspectavit.

יָחִיל *m.* exspectans.

יַחְלְאֵל (Deo confidit) *N. pr.* filii Sebulonis; *patron.* יַחְלְאֵלִי.

תּוֹחֶלֶת *f.* spes, exspectatio.

יָחַם (*fut.* יֵחַם ,יִחַם, *pl.* וַיֵּחֱמוּ, *fem.* וַתֵּחַמְנָה) calidus factus est; incaluit (ira, libidine). — *Pi.* (*inf.* יַחֵם, *praet. f. c. suff.* יֶחֱמַתְנִי) incaluit (libidine), concepit.

חֵמָה *st. c.* חֲמַת *f.* aestus, fervor, furor; venenum.

חֵמָא ,חֲמָא *f. chald.* fervor, ira.

יַחְמַי (calidus) *N. pr. m.*

יַחְמוּר *v.* חמר.

יָחֵף *m.* discalceatus (pedibus nudis incedens).

יַחְצְאֵל ,יַחְצִיאֵל (Deus impertivit) *N. pr. m.*, *patron.* יַחְצְאֵלִי.

יָחַר *i. q.* אָחַר moratus est 2 Sam. 20, 5. *fut.* וַיִּיַּחַר. (וַיּוֹחֶר *Kri Hiph. fut. chald. v.* אָחַר.)

יַחַשׂ *m.* genus, familia, סֵפֶר הַיַּחַשׂ genealogia, stemma.

הִתְיַחֵשׂ *Hiph. denom.* nomen suum tabulis publ. inscribendum curavit (ἀπογράφεσθαι, censeri); *inf. subst.* genealogia, index stemmatum.

יָטַב *i. q.* טוֹב (*fut.* יִיטַב, יֵיטַב, תֵּיטְבִי) bonus fuit; *sq.* לְ bene fuit alicui; *sq.* בְּעֵינֵי, לִפְנֵי placuit alicui; *addito* לֵב hilaris fuit. — *Hiph.* הֵיטִיב (*fut.* יֵיטִיב, יֵטִיב, יֵיטִיב) bonum fecit; bene, recte egit (*sq. inf.* recte: הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת recte vidisti, מֵיטִיב לְנַגֵּן peritus fidibus canendi); benefecit alicui *sq. accus.*, לְ, עִם, profuit; hilarem reddidit; *intrans.* bonus fuit, *sq.* אֶל placuit alicui; — *inf.* הֵיטֵב *adv.* bene, recte, probe.

יְטַב *chald.* bonus, gratus fuit, *sq.* עַל placuit alicui.

מֵיטָב *m.* bonum, optimum.

יָטְבָה *N. pr.* loci.

יָטְבָתָה *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

יֻטָּה, יוּטָּה (extensa *s.* inclinata) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

יְטוּר (columna vaporis) *N. pr.* filii Ismaelis et gentis ab eo ortae, Ituraeorum.

יָיִן *v.* יָוֵן.

יַךְ 1 *Sam.* 4, 13. *pro* יַד latus.

יָכַח — *Hiph.* הוֹכִיחַ declaravit; arguit; castigavit, reprehendit, convitiatus est, punivit; judicavit, jus dixit; altercatus est *sq.* עִם, אֶל, אֵת. — *Hoph.* הוּכַח castigatus est. — *Niph.* נוֹכַח redargutus est; disceptavit c. alqo. — *Hithp.* הִתְוַכַּח disceptavit *sq.* עִם.

תּוֹכֵחָה *f.* castigatio, poena.

תּוֹכַחַת *f.* (*c. suff.* תּוֹכַחְתִּי, *pl.* תּוֹכָחוֹת) demonstratio; castigatio, reprehensio, animadversio, poena; disceptatio.

יָכִין *v.* כּוּן.

יָכֹל (*fut.* יוּכַל, *inf. abs.* יָכוֹל, *constr.* יְכֹלֶת) potuit, valuit, licuit alicui *sq. inf. vel verb. fin.*, tolerare *s.* sustinere potuit; *sq.* לְ *s. accus.* praevaluit, superavit, vicit; *sq. dat. rei* mente percepit.

יְכִל, יְכֵל *chald.* (*part.* יָכִל, יָכִיל; *fut.* יוּכַל, תּוּכַל) potuit, praevaluit, vicit.

יְכָלְיָהוּ, יְכָלְיָה (Deus potens fuit) *N. pr.* matris Usiae regis.

יְהוּכַל (potens) *N. pr. m.*

יְכָנְיָה *v.* יְהוֹיָכִין *s. rad.* הוה.

יָלַד, יָלַד (*fut.* יֵלֵד, יֵלֶד; *inf. abs.* יָלֹד, לֵדָה, *constr.* לֶדֶת, לַת, *c. suff.* לִדְתָּהּ) peperit (*part.* יוֹלֶדֶת pariens, *poët.* genitrix, mater); genuit, creavit; *metaph.* peperit, effecit, protulit. — *Niph.* נוֹלַד (*fut.* יִוָּלֵד) natus, genitus est. — *Pi.* יִלֵּד parturientem adjuvit; *part.* מְיַלֶּדֶת obstetrix, *pl.* מְיַלְּדוֹת. — *Py.* יֻלַּד,

יוּלַּד natus est; creatus est. — *Hiph.* הוֹלִיד fecit ut pareret, genuit; fecundavit (terram); creavit, produxit. — *Hoph. inf.* הוּלֶּדֶת, הֻלֶּדֶת nasci; יוֹם הֻלֶּדֶת אֶת־פַּרְעֹה dies, quo natus est Pharao, dies natalis Phar. — *Hithp.* הִתְיַלֵּד tabulis (familiarum) publicis suum nomen inscribendum curavit.

וָלָד *m.* proles.

וָלָד *m.* proles.

יֶלֶד *m.* (recens natus) puer; juvenis; pullus.

יָלִיד *m.* natus, filius; יְלִיד בַּיִת verna.

יִלּוֹד *m.* natus.

יַלְדָּה *f.* filia, puella.

יַלְדוּת *f.* juventus: aetas juvenilis; *concr.* pueri et puellae.

מוֹלָדָה (gens) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

מוֹלֶדֶת *f.* generatio (*pl.* מוֹלָדוֹת natales, origines); locus natalis, patria; familia, gens, populares; proles, progenies.

מוֹלִיד (generator) *N. pr. m.*

תּוֹלַד (gens, posteri) *N. pr.* oppidi in tribu Sim. *i. q.* אֶלְתּוֹלַד.

תּוֹלְדוֹת *f. pl.* generationes, origines; posteri; historia. — סֵפֶר תּוֹלְדוֹת genealogia.

יָלוֹן (*cf.* לוּן) *N. pr. m.*

הָלַךְ *v.* יָלַךְ.

יָלַל — *Hiph.* הֵילִיל (*fut.* יְהֵילִיל, יְיֵלִיל, יֵילִיל) ejulavit, ululavit; jubilavit.

יְלֵל *m.* ejulatio, ululatus.

יְלָלָה *st. c.* יִלְלַת *f.* ejulatio, vox ejulantis.

תּוֹלָלִים *m. pl.* facientes ut ululetur, cruciantes.

יָלַע temere elocutus est.

יָלַף *rad. inus. arab.* adhaesit.

יַלֶּפֶת *f.* impetigo, scabies.

יֶלֶק *m.* genus locustarum.

יַלְקוּט *v.* לקט.

יָם *st. c.* יַם־, יָם *m.* mare; lacus, stagnum; *poët.* flumen (de Nilo et Euphrate); *pl.* יַמִּים maria, *poët.* mare. — הַיָּם הַגָּדוֹל *vel* הָאַחֲרוֹן mare mediterraneum *s.* occidentale; *hinc* יָם plaga occidentalis, רוּחַ יָם ventus occidentalis, יָמָּה ad mare, occidentem versus, מִיָּם ab occidente, ad occid., מִיָּם לְ ab occidente alcjs loci; פְּאַת־יָם plaga *s.* pars occidentalis. — יָם הַנְּחֹשֶׁת vas *s.* lavacrum in templo Hierosolymit.

יְמוּאֵל *N. pr.* filii Simeonis.

יָמוֹת ,יָמִים v. יוֹם.

יֵמִים m. pl. thermae, *Vulg.* aquae calidae.

יְמִימָה (*arab.* columba) *N. pr.* filiae Jobi.

יָמִין ,יְמִינִי v. ימן.

יִמְלָא ,יִמְלָה (repletus) *N. pr.* patris Michae proph.

יַמְלֵךְ (regnare jubet *sc.* Deus) *N. pr.* principis Simeonitarum.

יָמַן *Kal inus.* dexter fuit. — *Hiph.* הֵימִין ad dextram se convertit; dextrâ usus est.

יָמִין *m.* dextrum latus, dexter; יַד יְמִינוֹ manus ejus dextra, 2) dextra manus (*gen. fem.*; *masc. Prov.* 27, 16.); מִיָּמִין ,עַל יָמִין a dextra (est); מִימִין *sq. genit. s.* לְ *c. suff.*, יְמִין *sq. genit.* a dextra; אֶל הַיָּמִין ,לַיָּמִין ,יָמִין ad dextram, dextram versus. 2) auster, plaga australis, מִימִין־ a parte australi alcjs loci. 4) (felix) *N. pr.* virorum; *patron.* יָמִינִי; *cf.* בִּנְיָמִין *s. rad.* בָּנָה.

יִמְנָה (felicitas) *N. pr.* filii Ascheri.

יְמָנִי *m.* יְמָנִית *f.* dexter, a, um.

יְמִינִי (*Cthib*) *id.* — *Aliud v. in* בִּנְיָמִין *s. rad.* בָּנָה.

תֵּימָן *m.* (latus dextrum) plaga australis, ventus australis, תֵּימָנָה austrum versus. 2) *N. pr.* urbis et regionis Edomitarum; *nom. gent.* תֵּימָנִי.

יִמְנָע (retinet) *N. pr. m.*

יָמַר *i. q.* מור — *Hiph.* הֵימִיר mutavit, commutavit. — *Hithp.* הִתְיַמֵּר se cum alio mutavit *i. e.* in locum alcjs successit.

יִמְרָה (*cf.* מָרָה) *N. pr. m.*

יָמַשׁ *i. q.* מָשַׁשׁ — *Hiph. imp.* הֲימִשֵׁנִי fac me palpare.

יָנָה violenter egit, oppressit (*part. f.* יוֹנָה violenta); delevit, perdidit. — *Hiph.* הוֹנָה (*fut.* יוֹנֶה) oppressit, vexavit; decepit (in emendo et vendendo); *sq.* מִן loco pepulit.

יָנוֹחַ (*cf.* נוּחַ) *N. pr.* oppidi in confiniis Ephr. et Manass.

יָנוּם (*cf.* נוּם) *N. pr.* loci in tribu Juda.

יָנַח *cf.* נוּחַ. — *Hiph.* הִנִּיחַ (*fut.* יַנִּיחַ ,יַנַּח) sedavit; collocavit, deposuit, projecit, conjecit; reliquit, reliquum fecit, remanere jussit *s.* passus est, deseruit; missum fecit, misit, sivit; permisit, commisit *sq.* לְ. — *Hoph.* הֻנִּיחָה collocatus est; *part.* reliquum.

יָנַק (*fut.* יִינַק) suxit, *trop.*

fruitus est; *part.* יוֹנֵק lactens (infans).—*Hiph.* הֵינִיק sugendum praebuit, lactavit; *trop.* fructum alcjs rei praebuit. — *Part. f.* מֵינֶקֶת, מֵנֶקֶת lactans, nutrix, *c. suff.* מֵנִקְתָּהּ, מֵינִקְתּוֹ, *pl.* מֵינִיקוֹת.

יוֹנֵק *m.* (lactens, pullus) surculus arboris.

יוֹנֶקֶת *f. id.*

יְנִיקָה *f. id., pl.* יְנִיקוֹת.

יַנְשׁוּף, יַנְשׁוֹף *v.* נשׁף.

יָסַד fundavit; constituit; adsignavit alicui alqd. — *Niph.* נוֹסַד fundatus, conditus est; inter se constituere, consultare. — *Pi.* יִסֵּד fundavit, condidit, exstruxit; *trop.* paravit (gloriam); decrevit, constituit.— *Py.* יֻסַּד fundatus est. — *Hoph. inf.* הוּסַד fundari (fundatio), *part.* מוּסָּד fundatum.

יְסוֹד *m.* fundamentum, basis; *pl.* יְסוֹדִים, יְסֹדוֹת.

סוֹד *m.* (lectulus) consessus hominum consultantium, concilium; consortium familiare; arcanum, res secreta.

סוֹדִי (familiaris) *N. pr. m.*

יְסֻד *m.* fundatio, *trop.* initium.

יְסוּדָה *f.* fundatio.

מוּסָד *m.* fundatio; fundamentum.

מוּסָדָה *f.* fundamentum; constitutio, decretum.

מוֹסָד *m.* fundatio; fundamentum; *pl.* מוֹסָדִים *et* מוֹסָדוֹת.

מַסַּד *m.* fundamentum.

יָסַךְ fudit, effudit, *cf.* נָסַךְ.

יִסְכָּה (adspiciens) *N. pr.* sororis Loti.

יִסְמַכְיָהוּ (Jova sustentat) *N. pr. m.*

יָסַף (*part.* יוֹסֵף, *pl.* יוֹסְפִים) *et Hiph.* הוֹסִיף (*fut.* יוֹסִיף, וַיֹּאסֶף, יֹאסִיף, וַיֹּסֶף, יוֹסֵף; *part.* מוֹסִיף) addidit *sq.* עַל, אֶל; auxit *sq.* לְ, אֶל, *accus.*; superavit; *sq. inf. vel verbo fin.* perrexit, continuavit, iteravit: *adv.* porro; rursus; magis. — *Niph.* נוֹסַף additus est; auctus est; se adjunxit; *part. f. pl.* נוֹסָפוֹת accessiones (calamitatum).

יְסַף *chald. Hoph.* הוּסַף additus est.

יָסַר (*fut. c. suff.* אֶסְּרֵם, *part.* יֹסֵר) *et Pi.* יִסַּר (*fut.* יְיַסֵּר, *inf.* יַסֵּר, יַסְּרָה) castigavit: adhortatus est, dehortatus est *sq.* מִן; erudivit; punivit. — *Niph.* נוֹסַר admonitus est, admonitionem admisit.—*Hiph. fut.* אַיְסִירֵם castigabo eos. — *Nithpa. pl.*. נִוַּסְּרוּ *pro* נִתְוַסְּרוּ se castigari passi sunt.

יִסּוֹר *m.* castigator.

מוּסָר *m.* castigatio, admonitio, animadversio, poena; intelligentia, doctrina.

מֹסָר *m.* castigatio, admonitio.

יַע *v.* יָעָה.

יַעְבֵּץ *N. pr.* viri; 2) oppidi in tribu Juda.

יָעַד (*fut.* יִיעַד) destinavit, constituit (tempus, locum, poenam, puellam ad nuptias). — *Niph.* נוֹעַד constituit alter alteri tempus *s.* locum conveniendi, convenit alqm *sq.* לְ, אֶל, עַל. — *Hiph.* הוֹעִיד alqm convenire jussit, in judicium arcessivit. — *Hoph.* הוּעַד constitutus, collocatus est.

עֵדָה *st. c.* עֲדַת *f.* conventus, coetus (hominum, animalium), concio (populi); familia; agmen, turba, factio.

מוֹעֵד *m.* (*pl.* מוֹעֲדִים, מוֹעֲדֵי) locus constitutus; tempus constitutum (dies festus, annus); conventus, concio (אֹהֶל מוֹעֵד tentorium sacrum); signum constitutum (*Signal*). — *Al. v. s.* מעד.

מוֹעָד *m.* coetus, agmen.

מוֹעָדָה *f.*, *pl.* מוֹעָדוֹת stata tempora, festa.

מוּעָדָה *f.* constitutio (publica): עָרֵי הַמּוּעָדָה asyla.

יָעָה removit, abstulit, abripuit.

יָע *m.*, *pl.* יָעִים palae.

יְעִיאֵל, יְעוּאֵל (servatus a Deo) *N. pr.* virorum.

יְעוּץ (*cf.* עוּץ) *N. pr. m.*

יְעוֹרִים *i. q.* יְעָרִים.

יְעוּשׁ (*cf.* עוּשׁ) *N. pr.* filii Esavi et al. virorum.

יָעַז — *Niph. part.* נוֹעָז impudens.

יַעֲזִיאֵל (Deus consolatur) *N. pr. m.*

יַעֲזִיָּה (Jova consolatur) *N. pr. m.*

יַעְזֵר, יַעְזִיר (opem ferat *sc.* Deus) *N. pr.* oppidi trans Jord. in tribu Gad.

יָעַט amicire.

יְעַט *chald. i. q. hebr.* יָעַץ consuluit. — *Ithp.* inter se consultare.

יָעֲטִין *m. pl.* consiliarii.

עֵטָא *f.* consilium, intelligentia.

יָעִיר, יָעוּר (*cf.* עוּר) *N. pr. m.*

יַעְכָּן (*v.* עָכָן) *N. pr. m.*

יָעַל — *Hiph.* הוֹעִיל juvit, profuit *sq.* לְ; profecit.

יָעֵל *m.* ibex, rupicapra; *pl.* יְעֵלִים, יַעֲלֵי. 2) *N. pr.* judicis *s.* principis Isr.; *fem.* mulieris Heberi. — צוּרֵי הַיְּעֵלִים *nom.* rupis in deserto Engeddi.

יַעֲלָה *f.* ibex fem. 2) *N. pr. m.*

יַעְלָם (*cf.* עֶלֶם) *N. pr.* filii Esavi.

יַעַן, יַעֲנֵי *v.* ענה.

יָעַן *rad. inus. syr.* avidus, vorax fuit.

יָעֵן; *pl.* יְעֵנִים struthiones fem.

יַעֲנָה *f.* בַּת הַיַּעֲנָה (*pl.* בְּנוֹת יַעֲנָה) struthio fem.

יָעֵף (*fut.* יִיעַף) celeriter cucurrit, defatigatus est (currendo, labore).—*Hoph. part.* מֻעָף celeriter abreptus, procurrens.

יָעֵף *m.* defessus.

יְעָף *m.* cursus celer.

תּוֹעָפוֹת *f. pl.* cursus celer; defatigatio, *metonym.* defatigatione partum, thesauri.

יָעַץ (*fut.* יִיעַץ) consuluit: consilium inivit, decrevit *sq.* עַל, אֶל in alqm; consuluit alicui; consilium dedit, suasit (*part.* יוֹעֵץ consiliarius, suasor); admonuit, praedixit (futura). — *Niph.* נוֹעַץ in consilium adhibuit: consilium secutus est; deliberationem mutuam habuit, consultavit cum alqo *sq.* עִם, אֶל, אֶת. — *Hithpa.* יִתְיָעֲצוּ mutuo consultarunt.

עֵצָה *st. c.* עֲצַת *f.* consilium (quod quis dat s. capit), decretum; prudentia; בְּעֵצָה consulto, prudenter. — *Al. v. s.* עצה.

מוֹעֵצָה *f., pl.* מוֹעֵצוֹת consilia.

יַעֲקֹב, יַעֲקֹבָה *v.* עקב.

יַעֲקָן *i. q.* עֲקָן.

יַעַר *m.* favus mellis (*st. c. fem.* יַעְרַת); — 2) locus vepribus impeditus, silva; *trop.* silva hostium, populus validus; יַעְרָה in silvam, *pl.* יְעָרִים, יְעָרוֹת. — *Nomm. pr.* יַעַר אֶפְרַיִם saltus Ephraimiticus; קִרְיַת יְעָרִים urbs in tribu Juda, יַעַר חֶרֶת silva Chareth in tr. Juda.

יְעוּרִים *m. pl. i. q.* יְעָרִים.

יַעְרָה *i. q.* יְהוֹעַדָּה *N. pr. m.*

יַעְרֵי אֹרְגִים (silvae textorum) *fort. pro* יָעִיר *N. pr. m.*

יַעֲרֶשְׁיָה (Jova alit) *N. pr. m.*

יַעֲשׂוֹ (faciens) *N. pr. m.*

יַעֲשִׂיאֵל (Deus creavit) *N. pr. m.*

יִפְדְיָה (Jova liberavit) *N. pr. m.*

יָפָה (*fut.* יִיפֶה, וַיִּיף) pulcher fuit. — *Pi.* pulchrum reddidit, ornavit. — *Pyl.* יָפְיָפָה perpulcher fuit. — *Hithpa.* se ornavit.

יָפֶה *st. c.* יְפֵה *m.*, יָפָה *st. c.* יְפַת *f.* pulcher, pulchra.

יְפוֹ, יָפוֹא (pulchritudo) *N.*

pr. celeberrimi portus ad mare mediterr., Ἰόππη.

יֳפִי *m.* pulchritudo.

יְפִי *m.* (*in pausa* יֹפִי, *c. suff.* יָפְיוֹ) pulchritudo.

יְפֵה־פִיָּה *f.* perpulchra.

יָפַח *i. q.* פּוּחַ — *Hithpa.* suspiravit; anhelavit.

יָפֵחַ *m.* efflans, anhelans, inhians.

יַפְלֵט (liberat *sc.* Deus) *N. pr. m.*, *patron.* יַפְלֵטִי.

יְפֻנֶּה (munita via est) *N. pr.* patris Calebi; 2) al. viri.

יָפַע — *Hiph.* הוֹפִיעַ splendere jussit; *intrans.* splenduit, luxit; in luce positus est.

יִפְעָה *f.* splendor, jubar.

יָפִיעַ (splendens) *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon. 2) virorum.

יָפַת *rad. inus. fort.* demonstravit, ostendit.

מוֹפֵת *m.* ostentum, portentum, miraculum, signum rei futurae (τύπος).

יֶפֶת (*pro* יַפְתְּ *v.* פָּתָה) *N. pr.* filii Noae, *LXX.* Ἰάφεθ.

יִפְתָּח (*cf.* פָּתַח) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; 2) judicis Isr., Ἰεφθά.

יִפְתַּח־אֵל (Deus aperit) *N. pr.* vallis in tr. Sebul. et Ascher.

יָצָא (*fut.* יֵצֵא; *inf. abs.* יָצֹא, *constr.* צֵאת; *imp.* צֵא, *c.* ה *parag.* צְאָה; *part. m.* יוֹצֵא, *fem.* יֹצֵאת, יֹצֵאת, יֹצְאָה) exiit, egressus est *sq.* מִן, *accus.*; *sq.* בְּ per (alqm locum); prodiit (in publicum, in aciem); ortus, exortus est (sol, stella, flumen); provenit, emersit (flos, germen); evasit, abiit (liber, immunis), manumissus est (servus), redditus est (fundus anno jubil.); exiit, emanavit (in vulgus rumor, edictum); exiit (sors alicui *sq.* לְ); excurrit, tetendit (terminus); defecit, exitum habuit; expensa est (pecunia). —*Hiph.* הוֹצִיא eduxit, extulit, extraxit, expromsit; produxit (fecit, creavit); exegit (pecuniam); *sq.* דִּבָּה rumorem dissipavit. — *Hoph.* הוּצָא eductus, elatus est.

יְצָא *chald. Schaph.* שֵׁיצִיא finitum est.

יְצִיא *m.* egressus.

מוֹצָא *m.* egressus; ortus (solis); locus ex quo exitur, exitus (porta, fons, oriens); id quod exit (ex ore): sermo, effatum. 2) *N. pr.* virorum.

מוֹצָאָה *f.* exitus, origo; *pl.* latrinae.

תּוֹצָאוֹת *f. pl.* exitus, porta; fons; finis, terminus; *trop.* liberatio.

צֶאֱצָאִים *m. pl.* propagines, germina terrae; *trop.* liberi.

יצב i. q. נָצַב.— *Hithp.* הִתְיַצֵּב se stitit, praesto fuit alicui *sq.* עַל, לִפְנֵי; exstitit contra alqm *sq.* עַל; adstitit ad alqd *sq.* עַל; constitit coram alqo, restitit alicui *sq.* לִפְנֵי, בִּפְנֵי, עִם; adfuit alicui *sq.* לְ.

יְצַב *chald.* firmus fuit. — *Pa.* verum dixit.

יַצִּיב *m. chald.* firmum, certum, verum. מִן יַצִּיב *adv.* certo.

יצג, הִצִּיג, יָצַג *v.* נצג.

יִצְהָר *v.* צהר.

יִצְחָק *v.* צחק.

יצע stravit, substravit, *part.* יָצוּעַ lectus; substructum, tabulatum. — *Hiph.* הִצִּיעַ substravit. — *Hoph.* הֻצַּע substratus est.

יָצִיעַ i. q. יָצוּעַ.

מַצָּע *m.* cubile, lectus.

יצק (*fut.* יִצֹּק, וַיִּצֹק, *inf. constr.* צֶקֶת, *imp.* יְצֹק, צַק) fudit, effudit; infudit *sq.* בְּ, עַל; fudit (ex aere vasa; *part.* יָצוּק fusus; durus); *intrans.* se effudit, effusus est. — *Hiph.* הִצִּיק deposuit, collocavit. — *Hoph.* הוּצַק effusus est; fusus est (ex aere); *part.* מֻצָּק *trop.* firmus, fortis.

יְצֻקָה *f.* fusio, fusura.

מוּצָק *st. c.* מֻצַק *m.* fusio; fusum (ex aere). — *Al. v. s.* צוק.

מוּצָקָה *f.*, *pl.* מוּצָקוֹת infundibula.

מוּצֶקֶת *f.* fusura, *c. suff.* מֻצַקְתּוֹ.

יצר (*fut.* יִצֹּר, וַיִּצֶר, וַיִּיצֶר) formavit, finxit, creavit; animo finxit, meditatus est. *Part.* יוֹצֵר fingens, figulus (כְּלֵי יוֹצֵר vasa fictilia); artifex; creator. — *Niph.* נוֹצַר *et Hoph.* הוּצַר formatus est. — *Py.* יֻצַּר formatus, constitutus est. — II) *i. q.* צור *intrans.* coarctatus est; *impers.* וַיֵּצֶר לוֹ angustum ei fuit: in angustiis versatus est; animi angore pressus est; moeruit.

יֵצֶר *m.* (*c. suff.* יִצְרֵנוּ) formatio; opus fictile; cogitatio, meditatio. 2) *N. pr.* filii Naphthali, *patron.* יִצְרִי.

יְצֻרִים *m. pl.* formata *i. e* membra.

יצת (*fut.* יִצַּת, יִצָּתוּ) incendit *sq.* בְּ; *intrans.* incensus est. — *Niph.* נִצַּת incensus est; se accendit, exarsit (ira in alqm *sq.* בְּ). — *Hiph.* הִצִּית, הוֹצִית accendit, incendit.

יקב *rad. inus. fort.* fodit, effodit.

יֶקֶב *m.* (*c. suff.* יִקְבֶךָ) lacus torcularis; torcular.

יְקַבְצְאֵל *i. q.* קַבְצְאֵל.

יָקַד (*fut.* יִיקַד, יֵקַד) arsit, exarsit. — *Hoph.* הוּקַד accensus, incensus est.

יְקַד *chald.* arsit.

יְקוֹד *m.* ardor, ignis.

יְקֵדָה *f. chald. id.*

מוֹקֵד *m.* focus; *metonym.* materia quae incenditur.

מוֹקְדָה *f.* locus ubi holocaustum accenditur, rogus.

יָקְדְעָם *N. pr.* urbis in tribu Juda.

יָקֶה (pius) *N. pr. m.*

יָקָה *rad. inus. arab.* obedivit.

יְקָהָה *vel* יִקְּהָה *st. c.* יִקְּהַת *f.* obedientia.

יְקוּם *v.* קוּם.

יָקוֹשׁ, יָקוּשׁ *v.* יקשׁ.

יְקוּתִיאֵל *N. pr. m.*

יָקְטָן (deminuetur *cf.* קָטֹן) *N. pr.* filii Eberi, a quo gens Joctanitarum in Arabia fel. originem duxit.

יָקִים (erigit *sc.* Deus) *N. pr.* virorum.

יְקַמְיָה (Jova congregat) *N.pr.* virorum.

יְקַמְעָם (populum congregat) *N. pr. m.*

יָקְמְעָם (a populo congregata) *N. pr.* urbis Levit. in tribu Ephr., *alibi* קִבְצַיִם.

יָקְנְעָם (a populo comparata) *N. pr.* urbis in tribu Sebulon.

יָקַע (*fut.* יֵקַע; *praet.* נָקַע *qd. cf.*) divulsus est, se avulsit, luxatus est (artus) *trop.* se abalienavit. — *Hiph.* הוֹקִיעַ palo adfixit, suspendit (ἀνασκολοπίζειν). — *Hoph. part.* מוּקָעִים suspensi.

יָקַץ (*fut.* יִיקַץ, יֵקַץ, וַיִּיקַץ) evigilavit, ex somno expergefactus est; *cf.* קוּץ.

יָקַר (*fut.* יֵיקַר, יֵקַר, וַיִּיקַר) gravis, ponderosus fuit; intellectu difficilis fuit; carus, pretiosus fuit, magni aestimatus fuit *sq.* לְ, בְּעֵינֵי; honoratus fuit. — *Hiph.* הוֹקִיר rarum fecit.

יָקָר *m.* יְקָרָה *f.* pretiosus; carus; splendidus, magnificus; honoratus; rarus; quietus, tranquillus.

יְקָר *m.* pretium, res pretiosa; splendor, magnificentia; honor, dignitas.

יְקָר *m. chald.* res pretiosa; honor, majestas.

יַקִּיר *m.* pretiosus, carus.

יַקִּיר *m. chald.* gravis; honoratus.

יָקֹשׁ, יָקשׁ (*cf.* נָקַשׁ, קוֹשׁ) tendiculam posuit; *trop.* insidias struxit; *part.* יוֹקֵשׁ auceps. — *Niph.* נוֹקַשׁ illaqueatus; irretitus est; *trop.* corruptus est, ad nequitiam inductus est.

יָקוּשׁ, יָקוֹשׁ *m.* auceps.

יוֹקֵשׁ *m.* irretitus, *pl.* יוֹקְשִׁים (*Al. pro* מְיֻקָּשִׁים *Pu. part.*).

יָקְשָׁן (*fort.* auceps) *N. pr.* filii Abrahami.

מוֹקֵשׁ *m.* (*pl.* מוֹקְשִׁים, מוֹקְשׁוֹת) tendicula, laqueus; *metaph.* insidiae; causa peccati, perniciei.

יָקְתְאֵל *N. pr.* oppidi in tribu Juda; 2) urbis in Arabia petraea (Sela).

יָרֵא (*fut.* יִירָא, יָרָא; *imp.* יְרָא; *inf. constr.* יְרֹא, *c. praef.* לֵרֹא, *c.* ה *parag.* יִרְאָה) timuit alqd *sq. accus.*, ab alqo *sq.* מִן, alicui *sq.* לְ, timuit *s.* dubitavit *sq. inf. c.* לְ *s.* מִן; reveritus, veneratus est, coluit *sq. accus.* — *Niph. fut.* תִּוָּרֵא timearis; *part.* נוֹרָא timendus, terribilis; venerandus, venerabilis; admirandus; *pl.* נוֹרָאוֹת facinora admiranda; *adv.* mirabiliter. — *Pi.* יֵרֵא terruit.

יָרֵא *st. c.* יְרֵא *m.*, יְרֵאָה *st. c.* יִרְאַת *f.* metuens, timens; venerans, reveritus (*sq. accus.*, מִפְּנֵי, *infin.*); timidus.

יִרְאָה *st. c.* יִרְאַת *f.* timor, terror; reverentia (erga Deum), pietas.

יִרְאוֹן (reverens) *N. pr.* urbis in tribu Naphth.

מוֹרָא *m.* timor; alqd timendum *s.* reverendum (Deus) *s.* admiratione dignum (factum).

מוֹרָה *i. q.* מוֹרָא. — *Al. v. s.* מָרָה.

יִרְאִיָּה (Deus adspicit) *N. pr. m.*

יְרֻבַּעַל, יְרֻבֶּשֶׁת, יָרֵב *v.* רִיב.

יָרָבְעָם (cuj. populus multus) *N. pr.* duor. regum Isr., Jarobeam.

יָרַד (*fut.* יֵרֵד, וַיֵּרֶד, וַיֵּרַד; *imp.* רֵד, רְדָה, יְרַד; *inf. abs.* יָרֹד, *constr.* רֶדֶת) descendit, κατέβη (de homin. et rebus), decurrit, declinavit, inclinavit; cecidit, concidit, corruit; *trop.* in deteriorem statum redactus est. — *Hiph.* הוֹרִיד deduxit, demisit, detulit, deposuit, dejecit; *trop.* de statu suo detrusit alqd, subjecit *sq.* תַּחַת. — *Hoph.* הוּרַד deductus, demissus, dejectus est.

יֶרֶד (descendere) *N. pr.* virorum, Ἰαρέδ.

יַרְדֵּן (defluens) *N. pr.* fluvii in Palaestina, Jordanes.

מוֹרָד *m.* locus declivis. — מַעֲשֵׂה מוֹרָד opus *s.* ornamentum architect. deorsum pendens.

יָרָה (*fut.* יִירֶה; *inf.* יָרֹה, *constr.* יְרוֹא, יְרוֹת; *imp.* יְרֵה) jecit, projecit; jaculatu

est (*part.* יוֹרִים jaculatores); posuit, collocavit; conspersit, irrigavit, *cf.* יוֹרֶה. — *Niph. fut.* יִיָּרֶה jaculis confodietur. — *Hiph.* הוֹרָה (*fut.* יוֹרֶה, וַיּוֹר) jecit, projecit; jaculatus est (מוֹרִים jaculatores); conspersit *cf.* מוֹרֶה; tetendit manum, monstravit; docuit, instituit alqm (*sq. accus.*, לְ) alqa re (*sq. accus.*, בְּ, אֶל, מִן).

יוֹרֶה *m.* (*part. Kal*) pluvia prima *s.* autumnalis. 2) *N. pr. m. i. q.* חָרִיף.

יוֹרַי *N. pr. m.*

מוֹרֶה *m.* (*part. Hiph.*) jaculator; pluvia prima *s.* autumnalis; doctor. 2) *N. pr.* אֵלוֹן מוֹרֶה *s.* אֵלוֹנֵי quercus More haud procul a Sichem; גִּבְעַת־הַמּוֹרֶה collis in valle Jesreel.

תּוֹרָה *f.* institutio; praeceptum; lex divina; mos, consuetudo.

יָרַה prae metu attonitus fuit, *fut.* תִּרְהוּ.

יְרוּאֵל (habitatio Dei) *N. pr.* deserti.

יָרוֹחַ (*i. q.* יָרֵחַ) *N. pr. m.*

יְרוּשָׁה, יְרוּשָׁא (quae possidetur) *N. pr.* matris Jothami regis.

יְרוּשָׁלַםִ pro יְרוּשָׁלַיִם, יְרוּשָׁלַם (possessio *s.* habitatio pacis) *N. pr.* urbis primariae Palaestinae, Ἱερουσαλήμ, Ἱεροσόλυμα.

יְרוּשְׁלֶם, יְרוּשְׁלֵם *chald. id.*

יָרֵחַ *m.* luna,

יֶרַח *m.* (*pl.* יְרָחִים, יַרְחֵי) mensis. 2) *N. pr.* populi et regionis in Arabia, Jerachaei *Gen.* 10, 26.

יְרַח *m. chald.* mensis.

יְרִיחוֹ, יְרִיחֹה, יְרֵחוֹ (*ab* יָרֵחַ *vel* רֵיחַ) *N. pr.* urbis celeberr. in Palaestina.

יְרֹחָם (amatus) *N. pr.* virorum.

יְרַחְמְאֵל (dilectus a Deo) *N. pr.* virorum, *patron.* ־ִי.

יַרְחָע *N. pr.* servae aegypt.

יָרַט praecipitavit; *intrans.* perniciosus fuit.

מוֹרָט *m.* pernicies.

יְרִיאֵל (populus Dei) *N. pr. m.*

יָרִיב, יְרִיבַי *v.* ריב.

יְרִיָּהוּ, יְרִיָּה (populus Jovae) *N. pr. m.*

יְרִיחוֹ, יְרִיחֹה *v.* יְרֵחוֹ.

יְרִיעוֹת, יְרִיעָה *v.* ירע.

יָרֵךְ *m.* (*st. c.* יֶרֶךְ, *c. suff.* יְרֵכוֹ) femur; *metonym.* partes genitales (יֹצְאֵי יֶרֶךְ liberi); latus; scapus candelabri. — *Dual* יְרֵכַיִם femur utrumque.

יַרְכָה *f.* latus (inanimorum). — *Dual.* יַרְכָתַיִם, *st. c.* יַרְכְּתֵי extremae *s.* remotissimae partes (tabernaculi, templi,

terrae); interiores partes, penetralia, recessus.

יַרְכָּה *f. chald.* femur.

יַרְמוּת (altitudo) *N. pr.* oppidi in tribu Juda. 2) in tr. Issachar.

יְרֵמוֹת, יְרִימוֹת (loca excelsa) *N. pr.* virorum.

יְרֵמַי (in clivo habitans) *N. pr. m.*

יִרְמְיָה, יִרְמְיָהוּ (Jova projicit *sc.* hostes *cf.* רמה) *N. pr.* prophetae nobiliss.; al. virorum.

יָרַע *i. q.* רָעַע malus fuit: *fut.* יֵרַע *sq.* לִי male mecum agitur, male mihi succedit; *sq.* בְּעֵינֵי malum alicui videtur, displicet; 2) noxius fuit; invidus fuit (oculus); tristis fuit (vultus, animus). — II) pavidus fuit, contremuit (animus). — *arab.* cohibuit, retinuit.

יְרִיעָה *f.* velum, aulaeum.

יְרִיעוֹת (aulaea) *N. pr. f.*

יִרְפְּאֵל (Jova sanat) *N. pr.* loci in tribu Benj.

יָרַק *i. q.* רָקַק spuit, inspuit. — II) *arab.* viruit *cf.* derivo.

יָרוֹק *m.* viride, herba viridis.

יָרָק *m.* viride, olus.

יֶרֶק *m.* viride, viriditas (herba, frons).

יֵרָקוֹן *m.* pallor faciei, *LXX.* ὤχρα; rubigo segetis flavescentis.

יְרַקְרַק *m.* subviridis, subflavus, *pl. f.* יְרַקְרַקּוֹת; 2) *subst.* color flavus (segetis).

יָרַשׁ, יָרֵשׁ (*fut.* יִירַשׁ, יִרַשׁ; *inf. constr.* רֶשֶׁת; *imp.* יְרַשׁ, רֵשׁ, רַשׁ) haeres factus est, haereditate accepit (יוֹרֵשׁ haeres); occupavit, cepit; expulit e possessione et sibi acquisivit; possedit. — *Niph.* possessione privatus, ad inopiam redactus est. — *Pi.* יֵרֵשׁ occupavit; ad inopiam redegit. — *Hiph.* הוֹרִישׁ haereditatem tradidit, alqd possidendum tradidit *sq. accus. dupl.*; occupavit; possessione privavit, expulit, pauperem reddidit; perdidit.

יְרֵשָׁה *f.* possessio.

יְרֻשָּׁה *f.* possessio.

רֶשֶׁת *f.* (*inf.* capere; *c. suff.* רִשְׁתּוֹ) rete; opus reticulatum.

מוֹרָשׁ *m.* possessio.

מוֹרָשָׁה *f. id.*

מוֹרֶשֶׁת גַּת *N. pr.* oppidi in vicinia urbis Gath, *nom.gent.* מוֹרַשְׁתִּי.

תִּירֹשׁ, תִּירוֹשׁ *m.* mustum.

יִשְׂחָק *i. q.* יִצְחָק *v.* צחק.

יְשִׂימְאֵל (Deus collocat) *N. pr. m.*

יָשַׁם *i. q.* שׁוּם *intrans.* positus est, *fut.* וַיִּישֶׂם ,וָאִישְׁמָה.

יִשְׂרָאֵל (pugnator Dei *cf.* שָׂרָה) *N. pr.* Jacobi; populi israel.; regni israel. (passim etiam regni jud.); *nom. gent. m.* יִשְׂרְאֵלִי, *fem.* יִשְׂרְאֵלִית.

יִשָּׂשכָר (merces est *s.* mercedis loco datus est) *N. pr.* filii Jacobi (Issaschar) et tribus ab eo ortae.

יֵשׁ, יֶשׁ־ (τὸ εἶναι) fuit, est; fuerunt, sunt; *c. suff.* יֶשְׁךָ es, יֶשְׁנוֹ est, יֶשְׁכֶם estis, יֶשׁ לִי est *s.* sunt mihi, habeo; יֵשׁ אֲשֶׁר est *s.* sunt qui, quidam; יֵשׁ וָיֵשׁ est sane, revera.

יָשַׁב (*fut.* יֵשֵׁב; *inf.* יָשׁוֹב, *constr.* שֶׁבֶת, *c. suff.* שִׁבְתִּי; *imp.* שֵׁב, שְׁבָה) sedit, consedit *sq* בְּ, עַל, *accus.*; locum tenuit, collocatus est; insidiatus est; consuetudinem habuit cum alqo *sq.* עִם; mansit, remansit; habitavit *sq.* בְּ, עַל, *accus.*; *intrans.* habitatus est. —*Niph.* נוֹשַׁב habitatus est. — *Pi.* יִשֵּׁב collocavit, posuit. — *Hiph.* הוֹשִׁיב sedentem reddidit, collocavit; fecit ut habitaret *s.* habitaretur; secum habitare jussit (mulierem in matrimonium duxit). — *Hoph.* הוּשַׁב habitator factus est; habitatus est.

שִׁיבָה *f.* habitatio. *Al. v. s.* שׁוּב

יֹשֵׁב בַּשֶּׁבֶת *N. pr.* ducis militum Dav.

יֶשֶׁבְאָב (habitatio patris) *N. pr. m.*

יִשְׁבּוֹ בְּנֹב (habitatio ejus in urbe Nob) *N. pr. m.*

יָשְׁבְּקָשָׁה (*cf.* קָשָׁה) *N. pr. m.*

מוֹשָׁב *m.* (*pl. f.* מוֹשָׁבוֹת; *m. st. c.* מוֹשְׁבֵי) sedes, sella; consessus hominum; habitatio, domus, *metonym.* incolae; situs (urbis).

תּוֹשָׁב *m.* inquilinus.

יִשְׁבַּח (laudans) *N. pr. m.*

יָשֻׁבִי לֶחֶם *N. pr. m.*

יָשָׁבְעָם (populus revertitur) *N. pr. m.*

יִשְׁבָּק (relinquit) *N. pr.* filii Abrahami.

יָשׁוּב (revertitur) *N. pr. m.*, *patron.* יָשֻׁבִי.

יִשְׁוָה, יִשְׁוִי (aequus, planus) *N. pr.* virorum.

יְשׁוֹחָיָה (depressus a Jova) *N. pr. m.*

ישׁע *v.* יְשׁוּעָה, יֵשׁוּעַ.

יֶשַׁח *m.* depressio. (*Al.* stomachus vacuus et prae fame avidus.)

יָשַׁם — *Hiph.* הוֹשִׁים extendit.

יִשַׁי *N. pr.* patris Davidis, *LXX.* Ἰεσσαί

יְשִׁיָּהוּ, יְשִׁיָּה (Jova mutuum dat) *N. pr.* virorum.

יָשַׁם desolatus, vastatus est, *fut.* תֵּשַׁם, תִּישַׁמְנָה.

יְשִׁימוֹן *m.* desertum, solitudo.

יְשִׁימוֹת *f. pl.* desolationes; בֵּית־הַיְשִׁימוֹת *N. pr.* loci haud procul a mari mortuo.

יִשְׁמָא (desertum) *N. pr. m.*

יִשְׁמָעֵאל (Deus audit) *N. pr.* filii Abrahami et Hagarae; יִשְׁמְעֵאלִים Ismaelitae; 2) al. virorum.

יִשְׁמַעְיָהוּ, יִשְׁמַעְיָה (Jova audit) *N. pr.* virorum.

יִשְׁמְרַי (custos) *N. pr. m.*

יָשַׁן — *Niph.* נוֹשַׁן inveteravit (morbus); diu habitavit. — II) יָשֵׁן (*fut.* יִישַׁן) dormivit; (*trop.* de morte, segnitie). — *Pi.* יִשֵּׁן dormire sivit.

יָשָׁן *m.* vetus.

יְשָׁנָה *f.* vetus. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

יָשֵׁן *m.* · יְשֵׁנָה *f.* dormiens. 2) *N. pr. m.*

שֵׁנָה *f.* somnus; somnium.

שֵׁנָא *f. id.*

שְׁנָא s. שְׁנָה *f. chald. id.*

שְׁנָת *f. id.*

יָשַׁע *Kal inus.* spatiosus, amplus fuit. — *Hiph.* הוֹשִׁיעַ (*fut.* יוֹשִׁיעַ, יְהוֹשִׁיעַ, *apoc.* יוֹשַׁע) eripuit, liberavit, servavit *sq.* מִן, מִיַּד; juvit, opem tulit *sq. accus.*, לְ; victoriam praebuit (Deus). — *Niph.* נוֹשַׁע liberatus est *sq.* מִן; adjutus, servatus est, victoriam reportavit (*part.* נוֹשָׁע victor); salvus fuit.

יֵשַׁע, יֶשַׁע *m.* (*c. suff.* יִשְׁעִי, יֶשְׁעֲךָ) liberatio, auxilium; salus.

יִשְׁעִי (salutifer) *N. pr.* virorum.

יְשַׁעְיָהוּ (salus divina) *N. pr.* prophetae nobiliss., *LXX.* Ἡσαΐας, *Vulg.* Isaias; 2) al. virorum.

יְשַׁעְיָה *N. pr.* virorum.

יֵשׁוּעַ (*contr. ex* יְהוֹשֻׁעַ, Ἰησοῦς) *N. pr.* virorum.

יְשׁוּעָה *f.* liberatio, auxilium; victoria; salus.

מוֹשָׁעוֹת *f. pl.* liberationes, salus.

יָשְׁפֵה, יָשְׁפֵח jaspis, gemma varii coloris.

יִשְׁפָּה (*cf.* שָׁפָה) *N. pr. m.*

יִשְׁפָּן *N. pr. m.*

יָשַׁר (*fut.* יִישַׁר, יִשַׁר) rectus, aequus, planus fuit; יָשַׁר בַּדֶּרֶךְ rectâ processit; 2) *sq.* בְּעֵינֵי reetum fuit, probatum est, placuit alicui. — *Pi.* יִשֵּׁר complanavit; rectum fecit; direxit; rectum s. bonum habuit, existimavit. — *Py. part.* complanatum, di-

ductum (aurum). — *Hiph.* rectum, planum fecit (*imp.* הַיְשַׁר); *intrans.* rectus fuit.

יָשָׁר *m.* יְשָׁרָה *f.* rectus, aequus, planus; probus, integer, justus; felix. — יָשָׁר *subst.* probum, probitas.

יֵשֶׁר (probitas) *N. pr. m.*

יֹשֶׁר *m.* rectum, aequum; probitas, integritas.

יִשְׁרָה *f. id.*

יְשַׂרְאֵלָה (rectâ viâ ad Deum) *N. pr. m.*

יְשֻׁרוּן *m. (deminut.) nom. poët.* populi Isr., rectulus, justulus.

מִישׁוֹר *m.* locus planus, planities; probitas.

מֵישָׁרִים, מֵשָׁרִים *m. pl.* rectum; justitia; sinceritas; pax, concordia.— בְּמֵישָׁרִים, לְמֵישָׁרִים rectâ; probe, juste.

יָשַׁשׁ *rad. inus. fort.* albus fuit *cf.* שׁוּשׁ.

יָשֵׁשׁ *m.* canus, senex.

יָשִׁישׁ *m.* senex.

יְשִׁישַׁי *N. pr. m.*

יַת *chald. i. q. hebr.* אֵת, nota accusativi.

יְתִב *chald. i. q.* יָשַׁב consedit; habitavit. — *Aph.* habitare jussit, habitationem praebuit.

יָתַד *rad. inus. arab.* firmiter impegit.

יָתֵד *st. c.* יְתַד *f.* (*pl.* יְתֵדוֹת) clavus; paxillus tentorii; pala; spatha textoris; *trop.* sedes stabilis, princeps civitatis.

יָתוּר *v.* תּוּר.

יָתַח *rad. inus. arab.* fuste percussit.

תּוֹתָח *m.* fustis, *LXX.* σφῦρα.

יִתְלָה (excelsa) *N. pr.* urbis Danitarum.

יָתַם *rad. inus. arab.* solitarius fuit.

יָתוֹם *m.* parentibus *s.* patre orbatus.

יִתְמָה (orbatio) *N. pr. m.*

יָתַן *rad. inus. arab.* perennis fuit.

אֵיתָן, אֵתָן *m.* perennis, non desinens, perpetuo fluens, יֶרַח הָאֵיתָנִים mensis, quo torrentes perpetuo fluunt, Tisri; 2) firmus, validus, fortis. — *Subst.* perennitas; firmitas, robur; rupes. 2) *N. pr.* Esrachitae.

יַתְנִיאֵל (Deus donat) *N. pr. m.*

יִתְנָן (donata) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

יָתַר *arab.* tetendit, intendit *cf.* מֵיתָר, יֶתֶר. — II) reliquus fuit, abundavit, excelluit, *part.* יוֹתֵר reliquum.—*Hiph.* הוֹתִיר reliquit; abundantiam largitus est; *intrans*

excelluit. — *Niph.* נוֹתַר relictus est, superstes factus est; superior discessit; *part. m.* נוֹתָר, *fem.* נוֹתֶרֶת reliquus, a, um.

יֶתֶר *m.* funis; nervus, chorda. — II) reliquum, reliquiae; abundantia, עַל־יֶתֶר satis superque; 2) excellentia; *concr.* excellens; *metonym.* id quo quis excellit. — *Adv.* abunde, valde. — *N. pr.* virorum, *patron.* יִתְרִי.

יִתְרָה *f.* reliquum, residuum.

יוֹתֵר, יֹתֵר (*part. Kal*) reliquum; praestans, commodum. — *Adv.* amplius, magis; abunde, nimium; praeter, *sq. relat.* praeterquam quod.

יוֹתֶרֶת *f.* (*part.* abundans) major hepatis lobus.

יַתִּיר *m. chald.* permagnus, excellens; יַתִּירָה *adv.* abunde, valde. — 2) *hebr. N. pr.* oppidi in tribu Juda.

יִתְרוֹ *N. pr.* soceri Mosis, qui etiam יֶתֶר et חוֹבָב appellatur.

יִתְרוֹן *m.* excellentia, praestantia; emolumentum.

יִתְרְעָם (abundantia populi) *N. pr. m.*

מוֹתָר *m.* abundantia; praestantia.

מֵיתָר *m.* funis; nervus, chorda.

יְתֵת *N. pr.* principis Edomitarum.

כ

כְּ, כַּ *part. comparat. signif. similitudinem:* ut, velut, tanquam, instar; כְּ—כְּ, כַּ—וְכַ, כֵּן—כְּ sicut—ita, tam—quam; *c. suff.* כָּכֶם, כָּהֶם *cf.* כְּמוֹ; 2) *convenientiam:* secundum, ad, *κατά*; 3) *de rerum copia v. mensura:* circiter, ferme; 4) *de temp.* circa, כַּיּוֹם הַזֶּה circa hunc diem, כַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה circa mediam noctem; 5) *c. inf.* (*rar. c. partic.*) *de temp.* ut, ubi, quum, *ὡς*.

כָּאַב (*fut.* יִכְאַב) dolore affectus est. — *Hiph.* dolore affecit.

כְּאֵב *m.* dolor.

מַכְאוֹב *m.* (*pl.* ־ִים, ־וֹת) dolor; afflictio, aerumna.

כָּאָה *Kal inus.* increpuit. — *Niph.* increpitus est; moerore affectus est, animo abjecto fuit. — *Hiph.* contristavit, afflixit.

כָּאֶה *m.* afflictus, moestus.

כָּבֵד et כָּבַד (*fut.* יִכְבַּד) gravis fuit s. factus est; magnus, vehemens fuit, invaluit (certamen); *trop.* molestus s. acerbus fuit *sq.* עַל,

אֶל; hebes fuit (oculus, auris), torpuit; durus fuit (animus); honoratus fuit. — *Niph.* gravis, copiosus, opulentus, dives fuit; honore affectus est (*part.* נִכְבָּדִים nobiles, נִכְבָּדוֹת gloriose facta); magnum *s.* illustrem se praebuit *sq.* בְּ in alqo. — *Pi.* כִּבֵּד gravem *i. e.* durum reddidit (animum); honoravit *sq.* לְ, לְשֵׁם, *accus. dupl.* alqm alqa re. — *Py.* כֻּבַּד honore affectus est. — *Hiph.* gravem fecit; hebetem reddidit; induravit; honoravit, honoribus auxit; *intrans.* gloriam acquisivit. — *Hithpa.* gloriatus est; numerosus fuit, se multiplicavit.

כָּבֵד *st. c.* כְּבַד, כָּבֵד, *m.* gravis; *trop.* difficilis; molestus, acerbus; hebes (lingua); copiosus, numerosus; dives. — *Subst.* jecur.

כָּבוֹד *m.* gravitas: honor, gloria; magnificentia, splendor (כְּבוֹד יְהוָֹה splendor igneus Jovae, *LXX.* δόξα κυρίου); copia, divitiae; *poët.* *i. q.* כָּבֵד jecur, animus (*fem.* *Gen.* 49, 6.).

כָּבֹד, *fem.* כְּבוּדָּה splendida, magnifica; pretiosum *i. e.* res pretiosae.

כֹּבֶד *m.* gravitas; vehementia; multitudo.

כְּבֵדוּת *f.* gravitas, difficultas.

כָּבָה exstinctus est. — *Pi.* exstinxit.

כָּבוּל *N. pr.* regionis in Galilaea; 2) oppidi in tribu Ascher.

כַּבּוֹן (ligamen) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

כַּבִּיר, כְּבִיר *v.* כבר.

כָּבַל *rad. inus. arab.* constrinxit, ligavit.

כֶּבֶל *m.* compes.

כָּבַס pedibus calcavit et lavit vestes, *part.* כֹּבֵס fullo. — *Pi.* כִּבֵּס, כַּבֵּס lavit, abluit (vestes); *trop.* purgavit, purum reddidit (animum). — *Py.* כֻּבַּס lotus est. — *Hothpa. inf.* הֻכַּבֵּס lavari.

כָּבַע *rad. inus. cf.* קבע, גבע.

כּוֹבַע, כֹּבַע *m.* galea.

כָּבַר *rad. inus.* texuit *cf. derivv.* — II) *arab.* magnus, multus fuit. *Hiph.* multiplicavit; *part.* copia.

כְּבָר (longitudo) *N. pr.* fluvii in Mesopotamia, Chaboras.

כְּבָר *adv.* nunc, jam; dudum; olim.

כַּבִּיר *m.* magnus, ingens, potens; multus.

כְּבִיר *m.* stragula texta.

כְּבָרָה *f.* cribrum.

כִּבְרָה *f.* (longitudo) mensura viae ignota, *LXX.* *ἱππόδρομος.*

מִכְבָּר *m.* opus reticulatum.

מַכְבֵּר *m.* velum culicare, conopeum.

כָּבַשׂ *rad. inus. i. q.* כָּבַשׁ subegit.

כֶּבֶשׂ *m.* agnus.

כִּבְשָׂה, כַּבְשָׂה *f.* (*pl.* כְּבָשֹׂת, *st. c.* כִּבְשֹׂת) agna.

כָּבַשׁ calcavit, pedibus subjecit; subegit, in suam potestatem redegit; subegit (mulierem). — *Niph.* subactus est. — *Pi.* subegit, subjecit.

כֶּבֶשׁ *m.* scabellum.

כִּבְשָׁן *m.* fornax (ad metalla liquefacienda).

כַּד *v.* כדד.

כְּדַב *m.* כִּדְבָה *f. chald.* mendax.

כָּדַד *rad. inus. arab.* laboravit; contudit; exhausit putei aquam.

כַּד *f.* (*c. suff.* כַּדֵּךְ, *pl. m.* כַּדִּים) vas testaceum, cadus, hydria.

כִּידוֹד *m.* scintilla.

כַּדְכֹּד *m. nom.* lapidis pretiosi et scintillantis.

כִּדְנָה *v.* דְּנָה; כְּדִי *v.* דַּי; כְּדֵי *v.* דֵּין.

כָּדַר *rad. inus. arab.* tenebricosus, turbidus fuit.

כִּידוֹר *m.* perturbatio, tumultus bellicus.

כְּדָרְלָעֹמֶר *N. pr.* regis Elamitici.

כֹּה *partic. similitudinis:* sic, ita; כֹּה — בְּכֹה aliter — aliter; 2) *loci:* hic, huc; כֹּה — וְכֹה hic — illic, huc — illuc; עַד כֹּה illuc usque; 3) *temp.:* nunc, עַד כֹּה hucusque; עַד כֹּה וְעַד כֹּה huc usque et illuc usque, interim.

כָּה *chald.* nunc, עַד כָּה hucusque.

כָּהָה (*fut.* יִכְהֶה, *apoc.* וַתֵּכַהּ) hebes, debilis fuit, hebetatus est; *trop.* animum despondit. — *Pi.* כִּהָה, כֵּהָה hebetatus est; pallidus factus est; animum abjecit; *trans.* increpuit alqm ejusque animum fregit.

כֵּהֶה, *fem.* כֵּהָה pallida; hebes, debilis; fractus *s.* abjectus (animus).

כֵּהָה *f.* debilitatio *i. e.* mitigatio.

כְּהַל *chald.* potuit, valuit.

כָּהַן *Kal inus. arab.* praesagivit, vaticinatus est. — *Pi.* כִּהֵן sacerdos fuit *s.* factus est; sacerdotio functus est.

כֹּהֵן *m.* (*pl.* כֹּהֲנִים, כֹּהֲנֵי) sacerdos; *sq.* הַגָּדוֹל *vel* הָרֹאשׁ *vel* הַמָּשִׁיחַ pontifex maximus.

כָּהֵן *m. chald.* sacerdos.

כְּהֻנָּה *f.* sacerdotium.

כּוּב *N. pr.* terrae *s.* populi australis.

כּוֹבַע *v.* כבע.

כָּוָה *Kal inus. arab.* ussit, cauterio notavit; transfodit. — *Niph.* ustus est, se adussit.

כַּו *m. chald., pl.* כַּוִּין fenestrae.

כְּוִיָּה *f.* adustio, nota adustionis, stigma.

כִּי *m.* (*pro* כְּוִי) stigma *Jes.* 3, 24. — *Partic.* כִּי *v. infra.*

מִכְוָה *f.* pars corporis adusta, stigma.

כּוּחַ *rad. inus. arab.* pugnando vincere, praevalere.

כּוֹחַ, כֹּחַ *m.* vis, robur; facultas; opes, divitiae (כֹּחַ הָאָרֶץ fructus terrae); genus lacertarum *Lev.* 11, 30.

כּוֹכָב *m.* stella.

כּוּל metiri. — *Hiph.* הֵכִיל cepit, continuit *(in sich fassen)*; pertulit, sustinuit. — *Pilp.* כִּלְכֵּל cepit, continuit; sustinuit, pertulit; sustentavit, aluit; obtinuit (causam forensem). — *Py.* כָּלְכַּל sustentatus, commeatu instructus est.

כּוּם *rad. inus. arab.* accumulare.

כִּימָה *f.* (congeries stellarum) pleiades.

כּוּמָז *m.* globuli aurei (ornamentum muliebre).

כּוּן *Kal inus.* erectus stetit. — *Pil.* כּוֹנֵן erectum constituit, statuit; confirmavit; fundavit, condidit, creavit, paravit; aptavit, direxit (arcum, sagittas); *intrans.* animum applicuit ad alqd. — *Pyl.* כּוֹנַן statutus, stabilitus est; paratus est. — *Hiph.* הֵכִין erexit, statuit, constituit; confirmavit, stabilivit; fundavit; comparavit, aptavit, direxit, convertit, applicuit (animum). — *Hoph.* הוּכַן stabilitus est; paratus est; aptatus est. — *Niph.* erectus, statutus est, stetit; *trop.* confirmatus est; incolumis mansit; paratus est. *Part.* נָכוֹן (*fem.* נְכוֹנָה) firmus, stabilis; constans, certus, verus (אֶל־נָכוֹן certo, revera); aptus, conveniens. — *Hithp.* הִכּוֹנֵן, הִתְכּוֹנֵן statutus, paratus est; confirmatus est; se paravit.

כֵּן *adj.* rectus; כֵּנִים probi, integri. — *Adv.* recte. — *Partic.* sic, ita. אַחַר כֵּן, אַחֲרֵי־כֵן postea; בְּכֵן sic; לָכֵן ideo, propterea; עַל־כֵּן אֲשֶׁר propterea quod; עַל־כֵּן propterea; עַד־כֵּן hucusque. — *Aliud. v. s.* כנן.

כֵּן *chald.* sic, ita.

אָכֵן partic. (pro הָכֵן inf. abs. Hiph. stabiliendo) profecto! 2) nihilominus tamen.

כּוּן N. pr. urbis Phoen. ad mare mediterr. 1 Chr. 18, 8. quae 2 Sam. 8, 8. בֵּרֹתַי dicitur.

כַּוָּן m. placenta, libum.

כִּיּוּן Nom. dei, quem Isr. in deserto coluerunt (Saturnus) Am. 5, 26.

יָכִין (fundat) N. pr. filii Simeonis; patron. יָכִינִי; 2) nom. columnae in templo salomon.

מָכוֹן m. locus; basis.

מְכוֹנָה f. locus; basis. 2) N. pr. oppidi in tribu Juda.

מְכוּנָה f. locus.

תְּכוּנָה f. locus, sedes.

כּוֹס f. poculum; pl. כֹּסוֹת; 2) bubo Lev. 11. Deut. 14. Ps. 102.

כּוּר rad. inus. obvolvit; rotundus fuit; colligavit; prostravit et provolutum confodit. (Ps. 22, 17: כָּאֲרִי pro כָּאֲרִים vel כָּאֲרֵי pl. part. chald. כָּאַר: constrinxerunt s. confoderunt.)

כַּר m. sella (cameli jumento alligata) Gen. 31, 34. Al. v. s. כרר.

כָּרִי (pro כָּרִים confodientes) m. pl. carnifices.

כּוּר m. fornax (ad metalla liquefacienda).

כּוּר עָשָׁן (fornax fumans) N. pr. urbis in tribu Simeon.

כֹּר m. nom. mensurae decem bathos continentis, κόρος.

כּוֹר m. chald. id.

כִּיּוֹר m. (pl. כִּיֹּרִים, כִּיֹּרוֹת) labrum rotundum; foculus rotundus; suggestus rotundus.

כִּירַיִם m. dual. foramen fornacis ollis imponendis idoneum s. vas cum operculo, LXX. χυτρόποδες.

כִּכָּר f. (pro כִּרְכָּר) orbis, tractus terrae; 2) כִּכַּר לֶחֶם placenta; pl. m. כִּכָּרוֹת; 3) talentum (auri, argenti); dual. כִּכָּרַיִם, st c. כִּכְּרַיִם, pl. f. כִּכָּרִים, כִּכְּרֵי.

כַּכַּר f. chald., pl. כַּכְּרִין id.

מְכוּרָה, מְכֹרָה f. (effossio) origo, natales.

מְכֵרָה f. gladius s. hasta.

כּוּשׁ Aethiopia. 2) N. pr. Benjaminitae Ps. 7, 1.

כּוּשִׁי m. (pl. כּוּשִׁיִּים; fem. כּוּשִׁית) N. gent. Aethiops. 2) N. pr. patris Zephanjae.

כּוּשָׁן f. i. q. כּוּשׁ.

כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם N. pr regis Mesopotamiae.

כּוֹשָׁרָה v. כשר.

כּוּת, כּוּתָה N. pr. regionis Asiae ex qua colonia in regnum Isr. deducta est.

כזב כָּזָב part. כֹּזֵב mentiens, fal-

lens, mendax. —*Pi.* כִּזֵּב mentitus est *sq.* לְ *s.* בְּ adversus alqm; *metaph.* spem fefellit. — *Hiph.* mendacii arguit. — *Niph.* mendax deprehensus est.

כָּזָב *m.* mendacium; res fallax, inanis (oraculum falsum, idolum).

כֹּזֵבָא *fort. i. q.* כְּזִיב.

כָּזְבִּי (mendax) *N. pr.* filiae principis Midianit.

כְּזִיב *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

אַכְזָב *m.* mendax, fallax.

אַכְזִיב *N. pr.* oppidi in tr. Juda; 2) in fin. tr. Ascher ad mare mediterr., *Ἔκδιππα*

כָּזַר *rad. inus. arab.* fregit violento impetu.

אַכְזָר *m.* durus, crudelis (*subst.* hostis); truculentus; saevus, perniciosus.

אַכְזָרִי *m.* durus, immanis, saevus, atrox.

אַכְזְרִיּוּת *f.* crudelitas, atrocitas.

כֹּחַ *v.* כּוֹחַ.

כָּחַד — *Pi.* כִּחֵד abnegavit; occultavit *sq. accus. et* מִן *s.* לְ alqd ab alqo. — *Niph.* occultatus est; deletus, perditus est. — *Hiph.* celavit; delevit, perdidit.

כָּחַל fucavit stibio (oculos).

כָּחַשׁ mentitus est, *trop.* defecit, contabuit. — *Pi.* כִּחֵשׁ mentitus est; *trop.* spem fefellit, defecit; abnegavit *sq.* בְּ; blanditus, adulatus est *sq.* לְ. — *Niph. et Hithpa.* adulatus est *sq.* לְ.

כַּחַשׁ *m.* mendacium, dissimulatio fallax; macies.

כֶּחָשׁ *m.* homo mendax.

כִּי *part.* ὅτι, *signif. latin.* accus. c. inf., quod, ut, ita ut; 2) quod, quia; nam, enim; 3) quum, quando, ὅτι, ἐάν; 4) *praeced. prothesi indicat* apodosin *vel* antithesin; *in jurisjur. form.* nisi, profecto! — הֲכִי num? an? nonne? — עַל כִּי, יַעַן כִּי propterea quod; עַד כִּי donec; כִּי עַל־כֵּן ideo, idcirco. — *Aliud v. s.* כָּוָה.

כִּי אִם nam quum, nam si; si; *praeced. sent. negativa et in jurisj. form.* nisi; imo, sed.

כִּיד *rad. inus. arab.* insidiis decepit.

כִּיד *m.* pernicies, exitium.

כִּידוֹן *m.* hasta, jaculum; 2) גֹּרֶן כִּידוֹן (area hastarum s. exitii) *N. pr.* regionis *cf.* נָכוֹן.

כִּידוֹד *v.* כדד.

כִּידוֹר *v.* כדר.

כִּיּוּן *v.* כּוּן.

כִּיּוֹר *v.* כּוּר.

כִּילַי, כֵּלַי *v.* נכל.

כֵּילַפּוֹת *v.* כלף.

כֵּימָה *v.* כום.

כִּיס *v.* נכס.

כִּיר *v.* כור.

כָּכָה *i. q.* כֹּה sic; אֵיכָכָה quomodo? *cf.* אֵיךְ *s.* אֵי.

כִּכָּר *v.* כור.

כֹּל, כָּל־ *v.* כלל.

כָּלָא clausit (*part.* כָּלֻא, כָּלוּא inclusus), *intrans.* se inclusit, clausus est; continuit, cohibuit; *sq. accus. et* מִן prohibuit alqm ab alqa re, subtraxit alicui alqd; *fut.* יִכְלֶה. — *Niph.* prohibitus, cohibitus est, desiit.

כֶּלֶא *m.* (*c. suff.* כִּלְאוֹ) carcer, בֵּית הַכֶּלֶא, בֵּית כֶּלֶא *id.*, *pl.* בָּתֵּי כְלָאִים.

כִּלְאַיִם *dual.* duo diversi generis, ἑτερογενῆ.

כְּלוּא (כְּלִיא) *m.* carcer.

מִכְלָה *f.* (*pl.* מִכְלָאוֹת) caula, ovile.

כִּלְאָב (pater perfecit) *N. pr.* filii Davidis.

כָּלַב *rad. inus. arab.* contexuit.

כְּלוּב *m.* corbis; cavea. 2) *N. pr.* virorum.

כֶּלֶב *m.* canis; *transl. de* homine atroci et crudeli, hom. abjecto et vili, cynaedo.

כָּלֵב *N. pr.* comitis Josuae, *patron.* כָּלִבִּי; 2) al. virorum.

כָּלָה (*fut.* יִכְלֶה, תִּכְלֶה, *apoc.* וַתֵּכֶל, יֵכֶל) absolutus, perfectus est; eventu comprobatum est (vaticinium); peractus, finitus est; consumtus, confectus est (animus, oculus); absumtus est, evanuit, periit. — *Pi.* כִּלָּה absolvit, perfecit; finivit, *sq. inf. c.* לְ desiit; consumsit, depavit, delevit, perdidit, fecit ut evanesceret *s.* interiret. — *Pu.* כֻּלָּה (*fut.* יְכֻלֶּה) absolutus, finitus est.

כָּלֶה — *fem.* כָּלָה deficiens, tabescens.

כָּלָה *f.* consummatio; consumtio, excidium; עָשָׂה כָלָה interitum paravit, funditus perdidit alqm *sq.* בְּ, אֵת. — *Adv.* כָּלָה, לְכָלָה omnino, prorsus.

כְּלִי *m.* (*in pausa* כֶּלִי, *pl.* כֵּלִים, כְּלֵי) supellex; vas; navigium; vestimentum; instrumentum (musicum, bellicum), arma; *trop.* instrumenta, artes.

כְּלָיוֹת *st. c.* כִּלְיוֹת *f. pl.* renes; *metonym.* animus intimus.

כִּלָּיוֹן *st. c.* כִּלְיוֹן *m.* consumtio, excidium; tabes (oculorum *i. e.* anxium desiderium).

כִּלְיוֹן *N. pr. m.*

מִכְלוֹת *f. pl.* perfectiones, *sq.* זָהָב aurum optimum.

תִּכְלָה *f.* perfectio, *LXX.* συντέλεια.

תַּכְלִית *f.* perfectio; gradus s. modus summus (odii); finis, terminus.

כַּלָּה, כְּלוּלוֹת *v.* כלל.

כְּלוּהַי *N. pr. m.*

כָּלַח *rad. inus. arab.* labiis contractis fuit; vultu austero fuit.

כֶּלַח *m.* senectus *Job.* 5,26.

כֶּלַח *N. pr.* urbis in Assyria *Gen.* 10, 11.

כְּלִי, כְּלָיוֹת, כִּלָּיוֹן *v.* כלה.

כַּלְכֹּל *N. pr. m.*

כָּלַל perfecit, absolvit. — II) *syr.* coronavit, sertis ornavit.

כְּלַל *chald.* perfecit. — *Schaph.* שַׁכְלֵל *id.* — *Pass.* אִשְׁתַּכְלַל perfectus est.

כָּלִיל *m.* perfectus, consummatus; totus. — *Substant.* totum, universitas (כְּלִיל הָעִיר tota urbs); sacrificium quod totum comburitur *Deut.* 33, 10. *Ps.* 51, 21. — *Adv.* prorsus, omnino.

כַּלָּה *f.* sponsa; nurus.

כְּלוּלוֹת *f. pl.* sponsalia.

כֹּל (כּוֹל *Jerem.* 33, 8.), כָּל־ *propr.* complexus totus, universitas: omnis (omnes, omnia); totus; unusquisque, quicunque. לֹא כֹּל nullus, nullum.— *Cum suff.* כֻּלָּנוּ nos omnes; כֻּלְּכֶם vos omnes; כֻּלָּם, כֻּלָּהֶם omnes illi; כֻּלָּנָה, כֻּלָּהְנָה omnes illae; כֻּלּוֹ totus ille, כֻּלָּה tota illa. — *Cum adv.* כָּל־עוֹד omni adhuc tempore, quamdiu; כָּל־עֻמַּת שֶׁ eadem ratione qua.

כֹּל, כָּל־ *chald. id.* — כֹּלָּא *adv.* prorsus, omnino.

מִכְלָל *m.* perfectio; perfectum.

מִכְלוֹל *m. id.*

מַכְלֻלִים *m. pl.* ornamenta.

כָּלַם *Kal inus. arab.* sauciavit.—*Hiph.* הִכְלִים, הֶכְלִים pudore, ignominia, injuria affecit. — *Hoph.* pudore affectus est, spe frustratus est; contumelia affectus est. — *Niph.* pudore, ignominia affectus est, pessumdatus est.

כְּלִמָּה *f.* pudor, contumelia.

כְּלִמּוּת *f. id.*

כִּלְמַד *N. pr.* loci s. regionis in Arabia felici.

כַּלְנֵה, כַּלְנֵה, כַּלְנוֹ *N. pr.* urbis ad Tigridem fluv. (Ctesiphon).

כָּלַף *rad. inus. chald.* קְלַף decorticavit, abscidit.

כֵּילַפּוֹת *f. pl.* mallei; *Al.* secures; *LXX.* λαξευτήρια.

כָּמַהּ contabuit (desiderio); anxie desideravit.

כִּמְהָם *N. pr. m.*

כְּמָה, כַּמָּה, כַּמֶּה *v.* מָה.

כְּמוֹ, כָּמוֹ *partic. i. q.* כְּ ut, sicut; *c. suff.* כָּמוֹנִי sicut ego; כָּמוֹךָ, כָּמֹכָה sicut tu; כָּמוֹהוּ sicut ille; כָּמוֹהָ sicut illa; כָּמוֹנוּ sicut nos; *rar. pro* כָּכֶם, כָּהֶם: כְּמוֹכֶם, כְּמוֹהֶם sicut vos, illi. — כְּמוֹ — כְּמוֹ sicut — ita, tam — quam. 2) *de temp.* ut, quum *Gen.* 19, 5.

כְּמוֹשׁ *N. pr.* dei Moabitarum et Ammonit.; עַם כְּמוֹשׁ Moabitae.

כָּמַן *rad. inus. syr.* abscondidit; 2) sale condivit.

כַּמֹּן *m.* cuminum.

מִכְמַנִּים *m. pl.* thesauri.

כָּמַס recondidit, abscondidit.

כָּמַר — *Niph.* נִכְמַר adustus est, incaluit; *trop.* amore incensus est, misericordia commotus est. — II) *i. q.* כָּבַר contexuit *cf. derivv.*

כֹּמֶר *m., pl.* כְּמָרִים sacerdotes idolorum.

כִּמְרִיר *v.* מְרִיר *s.* מרר.

מִכְמָר *m.* rete.

מַכְמוֹר *m., pl.* מַכְמֹרִים retia.

מִכְמֶרֶת, מִכְמֹרֶת *f.* rete.

כֵּן *v.* כּוּן *et* כָּנַן.

כָּנָה *Kal inus. arab.* circumloquendo cognominavit. — *Pi.* כִּנָּה blande allocutus est; adulatus est.

כְּנָת *m.* (homo ejusd. cognominis) *pl.* כְּנָוֹת sodales, *σύνδουλοι.*

כְּנָת *chald. id.* — *pl.* כְּנָוָן, *c. suff.* כְּנָוָתֵהּ, כְּנָוָתְהוֹן.

כַּנָּה *v.* כנן.

כַּנֵּה *N. pr.* urbis (*fort. pro* כַּלְנֵה).

כִּנּוֹר *m.* (*c. suff.* כִּנֹּרִי, *pl.* כִּנֹּרוֹת, כִּנֹּרִים) cithara, *κινύρα.*

כָּנְיָהוּ *N. pr.* regis Jud. *i. q.* יְהוֹיָכִין.

כִּנָּם *v.* כנן.

כְּנֵמָא *adv. chald.* sic, hujusmodi.

כָּנַן *i. q.* כּוּן statuit, stabilivit; 2) *arab.* obtexit, protexit, *imp.* כַּנָּה *Ps.* 80, 16. *Al. subst.* surculus.

כְּנָנִי (protector) *N. pr. m.*

כְּנַנְיָהוּ, כְּנַנְיָה (Jova protegit) *N. pr. m.*

כָּנַנְיָהוּ *N. pr.* Levitae.

כֵּן *m.* (*c. suff.* כַּנֶּךָ, כַּנּוֹ) locus *Gen.* 40, 13. 41, 13.; basis. — *Al. v. s.* כּוּן.

כֵּן *m.* culex; *pl.* כִּנִּים culices, *LXX.* *σκνίφες.*

כִּנָּם *m. collect.* culices.

כָּנַס collegit, congregavit.—

Pi. congregavit. — *Hithpa.* se recepit, se involvit.

מִכְנָס *m.*, *dual. constr.* מִכְנְסֵי feminalia (sacerdotum).

כָּנַע — *Hiph.* הִכְנִיעַ depressit, fregit (alcjs animum). — *Niph.* נִכְנַע depressus, fractus est; animum demisit.

כִּנְעָה *f.* (colligatum) sarcinae.

כְּנַעַן *N. pr.* filii Chami; terrae et gentis Cananitarum; 2) *appellat.* mercator.

כְּנַעֲנִי (*fem.* כְּנַעֲנִית, *pl.* כְּנַעֲנִים) *N. gent.* Cananita, Cananaeus; 2) mercator.

כְּנַעֲנָה *N. pr. m.*

כָּנַף *Kal inus. arab.* texit, operuit. — *Niph.* se occultavit.

כָּנָף *f.* (*dual.* כְּנָפַיִם, כַּנְפֵי *fem.*; *pl. st. c.* כַּנְפוֹת *masc. et fem.*) ala; *poët.* ales, avis; (*trop.* ala venti, aurorae, exercitus;) 2) extremitas, πτέρυξ, πτερύγιον: extrema pars (vestis, pallii, lecti, tecti *s.* templi); ora regionis *s.* terrae extrema.

כִּנֶּרֶת, כִּנְּרוֹת, כִּנֲרוֹת, כִּנֶּרֶת *N. pr.* urbis in tribu Napthali ad mare galilaeum (Γεννησαρέτ); יָם כִּנֶּרֶת lacus Tiberiadis *s.* Galilaeae.

כְּנַשׁ *chald.* congregavit. — *Ithp.* se congregare.

כַּסְדַּי *chald. i. q.* כַּשְׂדַּי Chaldaeus.

כָּסָה — *part.* כֹּסֶה tegens, כָּסוּי tectum, absconditum. — *Niph.* נִכְסָה tectus, opertus est. — *Pi.* כִּסָּה velavit, operuit alqd *sq. accus.*, עַל, texit alqd alqa re *sq. accus. et* בְּ, *dupl. accus.*, עַל *et* בְּ, *acc. et* עַל; *transl.* celavit, dissimulavit; texit *i. e.* condonavit (peccatum); *sq.* אֶל apud alqm occultavit, alicui alqd aperuit et credidit; *intrans.* se velavit, se operuit alqa re *sq.* בְּ, *accus.* — *Py.* כֻּסָּה, כֻּסָּה opertus est alqa re *sq.* בְּ, *accus.* — *Hithpa.* se velavit, se operuit *sq.* בְּ, *accus.*

כֵּס *m. fort. i. q.* כִּסֵּא solium *Exod.* 17, 16. *Al. pro* נֵס vexillum.

כֶּסֶא, כֶּסֶה *m.* plenilunium.

כִּסֵּא, כִּסֵּה *m.* (*c. suff.* כִּסְאִי, *pl.* כִּסְאוֹת) sella, cathedra, tribunal, solium, thronus.

כָּסוּי *m.* tegumentum.

כְּסוּת *f.* tegumentum; vestimentum.

סוּת *f. id.*

כְּסָתוֹת *f. pl.* pulvilli, LXX. προσκεφάλαια.

מִכְסֶה *m.* tegmen, tectum.

מְכַסֶּה *m.* tegumentum, stragula, amictus; omentum intestinorum.

כָּסַח *part.* כָּסוּחַ amputatus, succisus.

כְּסוּחָה *v.* סוּחַ.

כָּסַל crassus, firmus fuit *cf.* כָּסֵל, elumbis fuit, torpuit, stultus fuit, *fut.* יִכְסָלוּ desipiunt.

כְּסִיל *m.* stultus; impius; 2) *nom.* sideris (Gigas, Orion). 3) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

כְּסִילוּת *f.* stultitia.

כֶּסֶל *m.* lumbus (*pl.* כְּסָלִים lumbi, ilia); *trop.* confidentia, exspectatio, spes; stultitia, stupor.

כִּסְלָה *f.* spes; stupiditas.

כִּסְלֵו *m. nom.* mensis noni hebr., qui partim Novembri partim Dec. nostro respondet.

כְּסָלוֹן *N. pr.* oppidi in fin. tribus Judae.

כִּסְלוֹן *N. pr. m.*

כְּסֻלּוֹת *N. pr.* oppidi in tr. Issaschar.

כִּסְלוֹת־תָּבוֹר *N. pr.* oppidi ad radices Thabori montis.

כַּסְלֻחִים *m. pl. nom.* populi, coloniae Aegyptiorum (Colchii).

כָּסַם totondit.

כֻּסֶּמֶת *f.* spelta, ζέα, *pl.* כֻּסְּמִים.

כָּסַס numeravit, supputavit.

מֶכֶס *m.* tributum, census.

מִכְסָה *f.* numerus, summa; pretium.

כָּסַף (palluit) anxie desideravit, expetivit *sq.* לְ, *inf. c.* לְ. — *Niph.* palluit; desiderio affectus est, expetivit *sq.* לְ.

כֶּסֶף *m.* (*c. suff.* כַּסְפִּי, *pl.* כְּסָפִים) argentum; pecunia; *additis numeral.* siclus argenti: אֶלֶף כ׳ mille sicli arg.

כְּסַף *m. chald.* argentum.

כָּסִפְיָא *N. pr.* regionis (*fort.* ad mare Caspium).

כְּסָתוֹת *v.* כסה.

כְּעַן *adv. chald.* jam, nunc.

כְּעֶנֶת *v. s.* עתת.

כָּעַס (*fut.* יִכְעַס) aegre tulit, indignatus est; succensuit. — *Pi.* כִּעֵס ad indignationem irritavit. — *Hiph.* הִכְעִיס aegritudine, indignatione affecit alqm, ad iram irritavit.

כַּעַס *m.* aegritudo, moeror; indignatio, ira; *pl.* כְּעָסִים irritationes ad iram.

כַּעַשׂ *m.* indignatio, ira.

כַּף, כַּפּוֹת, כִּפָּה *v.* כפף.

כֵּף *m.* rupes, petra.

כָּפָה suppressit, exstinxit, *cf.* כבה.

כְּפוֹר, כְּפִיר, כְּפִירָה *v.* כפר.

כָּפַל duplicavit, *part.* כָּפוּל duplex. — *Niph.* duplicatus est.

כֶּפֶל m. duplicatio, duplum; *dual.* כִּפְלַיִם duplo plura.

כָּפַן esurivit, esuriens quasi protendit (vitis radices).

כָּפָן *m.* fames.

כָּפַס *rad. inus. syr.* connexuit, conjunxit.

כָּפִיס *m.* tignum, quo parietes continentur, *LXX.* *κάνθαρος*.

כָּפַף curvavit; *intr.* se incurvavit (de animo depresso et fracto). — *Niph.* se incurvavit, se demisit *sq.* לְ coram alqo.

כַּף *f.* (incurvatum, concavum) palma, manus, *c. suff.* כַּפִּי, *dual.* כַּפַּיִם utraque manus, *pl.* כַּפּוֹת palmae, manus (manubria *Cant.* 5, 5.); 2) planta pedis, *pl.* כַּפּוֹת; 3) vasculum, acerra cava; *pl.* כַּפּוֹת. — כַּף־הַקֶּלַע cavitas fundae. — כַּף־הַיָּרֵךְ acetabulum femoris. — כַּפּוֹת תְּמָרִים fasciculus ramorum palmae.

כִּפָּה *f.* ramus palmae; ramus.

כָּפַר texit, operuit, obduxit alqd alqa re *sq. accus. et* בְּ. — *Pi.* כִּפֵּר (*fut.* יְכַפֵּר) texit *i. e.* condonavit (peccatum) *sq. accus.*, עַל, לְ; expiavit alqm s. alqd *sq. accus.*, עַל, בְּעַד, מִן; placavit alqm *sq. accus.* — *Py.* כֻּפַּר obliteratus, deletus est; expiatus est. — *Hithpa.* expiatus est. — *Nithpa.* נִכַּפֵּר *pro* נִתְכַּפֵּר expiatus est.

כְּפוֹר *m.* crater, poculum cum operculo; 2) pruina *Exod.* 16, 14. *Ps.* 147, 16.

כְּפִיר *m.* leo adultus; *trop. de* hostibus et principibus potentibus; 2) pagus *Neh.* 6, 2.

כָּפָר *m.* pagus, vicus.

כְּפִירָה (pagus) *N. pr.* urbis Hevitarum.

כְּפַר הָעַמּוֹנִי (pagus Ammonit.) *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

כֹּפֶר *m.* pix *Gen.* 6, 14.; 2) pagus 1 *Sam.* 6, 18.; 3) pretium expiationis, *λύτρον*; 4) flos cyprinus *Cant.* 1, 14.

כִּפֻּרִים *m. pl.* expiationes.

כַּפֹּרֶת *f.* operculum arcae foederis; בֵּית הַכַּפֹּרֶת adytum templi sanctissimum.

כָּפַשׁ — *Hiph.* obtexit, obruit alqm alqa re.

כְּפַת *chald.* ligavit, vinxit.

כַּפְתּוֹר *N. pr.* regionis, quae Philistaeorum patria fuisse dicitur; כַּפְתֹּרִים incolae huj. terrae *Gen.* 10, 14.

כַּפְתֹּרִים *m. pl. nom.* ornamentorum candelabri sacri (*Exod.* 25. 37.) et columnarum, quae fort. granatorum formam habuerunt.

כָּרַר *v.* כּוּר. כַּר *v.* כּוּר *et* כָּרַר.

כְּרָא *s.* כְּרָה *chald.* — *Ithp.* dolore affectus est, doluit.

כִּרְבֵּל *quadrilit.* constrinxit, accinxit (vestem). — *Py. part.* מְכֻרְבָּל indutus (veste), amictus.

כַּרְבְּלָא *f. chald.* pallium.

כָּרָה fodit, effodit; *trop.* foveam fodit, insidias struxit, prava molitus est; *sq.* אָזְנַיִם aures patefecit, revelavit. *Niph.* effossus est. — II) emit *Deut.* 2, 6. *Hos.* 3, 2. — III) epulas instituit 2 *Reg.* 6, 23.

כֵּרָה *f.* fovea, cisterna *pl. constr.* כְּרוֹת; 2) convivium.

מִכְרֶה *m.* fodina.

כְּרוּב *m., pl.* כְּרוּבִים, כְּרֻבִים *nom.* animalis formam hominis, bovis, leonis et aquilae referentis; imago huj. animalis. 2) *N. pr. m. Esr.* 2. *Neh.* 7.

כְּרַז *chald.* — *Aph.* proclamavit (κηρύσσειν).

כָּרוֹז *m. chald.* praeco.

כָּרִי *v.* כּוּר.

כְּרִית, כְּרִיתוּת *v.* כרת.

כָּרַךְ *rad. inus. syr.* involvit; munivit; circumdedit.

כַּרְכֹּב *m.* (*c. suff.* כַּרְכֻּבּוֹ) ambitus, margo (altaris).

תַּכְרִיךְ *m.* pallium.

כַּרְכְּמִישׁ (arx Mischi) *N. pr.* urbis ad Euphratem (Κιρκήσιον).

כַּרְכֹּם *m.* curcuma, crocus indicus.

כַּרְכַּס *N. pr.* eunuchi Pers.

כִּרְכָּרוֹת *v.* כרר.

כָּרַם *rad. inus. arab.* generosus, nobilis fuit.

כֶּרֶם *m.* (*fem. Jes.* 27, 2. 3.) ager s. fundus nobilis et cultus: vinea, olivetum.

כֹּרֵם *m.* vinitor.

כַּרְמִי (vinitor) *N. pr.* virorum.

כַּרְמֶל *m.* (*c. suff.* כַּרְמִלּוֹ) arvum cultum et horto simile. 2) *N. pr.* montis ad mare mediterr. prope Ptolemaidem; β) oppidi in montano tractu Judae; *nom. gent.* כַּרְמְלִי *m.*, כַּרְמְלִית *f.* 3) כַּרְמֶל *et* גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל comminutio spicarum, grana arida *Lev.* 2, 14. 23, 14.

כַּרְמִיל *m.* coccinum.

כְּרָן *N. pr. m.*

כָּרְסֵא *m. chald. i. q.* כִּסֵּא solium, thronus.

כִּרְסֵם *quadrilit.* abscidit, detondit, devastavit.

כָּרַע se flexit, se incurvavit; (in genua) se demisit, (genua) flexit (qui in genua se provolvit coram alqo *sq.* לְ *s.* לִפְנֵי; viribus destitutus corruit; femina parturiens). —

Hiph. prostravit; animum alcjs afflixit.

כְּרָעַיִם *f. dual.* crus utrumque; pedes saltatorii (locustae).

כַּרְפַּס *m.* carbasus, pannus linteus isque tenuis.

כָּרַר — *Pilp.* כִּרְכֵּר subsiluit, saltavit.

כַּר *m.* (*pl.* כָּרִים) agnus (saginatus, pinguis); aries (machina bellica); pascuum.

כִּרְכָּרוֹת *f. pl.* dromades.

כָּרַשׁ *rad. inus. arab.* corrugata est (cutis).

כְּרֵשׂ *m.* venter.

כּוֹרֶשׁ (*pers.* sol) *N. pr.* regis Persarum, Cyrus.

כַּרְשְׁנָא *N. pr.* principis persici.

כָּרַת (*imp.* כְּרָת־, *c.* ה *parag.* כָּרְתָה, *fut.* יִכְרֹת) secuit, cecīdit, abscidit, excīdit; כָּרוּת *et* כְּרוּת שָׁפְכָה exsectus, eunuchus; — *sq. et omisso* בְּרִית foedus icit *s.* pepigit (ὅρκια τέμνειν) *sq.* אֵת, עִם, לְ cum alqo; spopondit, promisit *sq.* לְ, *inf. c.* לְ. — *Niph.* excisus est; discissa *s.* divisa est (aqua fluvii); ejectus est, in exilium missus est; e medio sublatus, supplicio affectus est; absumtus, deletus est, periit. — *Py.* כֹּרַת, כֻּרַּת abscissus est. — *Hiph.* הִכְרִית excīdit, delevit; subtraxit. — *Hoph.* הָכְרַת excisus est.

כְּרֻתוֹת *f. pl.* tigna cedrina dedolata.

כְּרִית (divisio) *N. pr.* rivi, qui non procul a Samaria in Jordanem illabitur.

כְּרִיתוּת, כְּרִיתֻת *f.* (discissio) divortium, repudium; *addito* סֵפֶר libellus repudii.

כְּרֵתִי *m.* carnifices (satellites Davidis). — 2) *N. gent.* Crethaeus *i. e.* Philistaeus. (*Al. deriv. a* כָּרַת: ἀλλόφυλοι, *Al. ab* insula Creta.)

כֶּשֶׂב *m. i. q.* כֶּבֶשׂ agnus.

כִּשְׂבָּה *f.* agna.

כֶּשֶׂד *N. pr.* filii Nahoris, a quo Chaldaei originem duxerunt.

כַּשְׂדִּים *N. gent.*, Chaldaei, incolae Babyloniae; 2) astrologi chaldaei.

כַּשְׂדַּי *N. gent. chald.*, Chaldaeus; 2) astrologus.

כָּשָׂה opertus est adipe.

כָּשַׁל (*fut.* יִכְשׁוֹל) labare, labefactatus est (*part.* כּוֹשֵׁל debilis, defessus); impegit, offendit alqa re *sq.* בְּ; lapsus est, corruit. — *Niph.* נִכְשַׁל labefactatus, debilitatus est; impegit; lapsus est, corruit. — *Pi. et Hiph.* labefecit; *trop.* peccandi auctor fuit;

debilitavit. — *Hoph. part.* מְכֻשָׁלִים projecti.

כַּשִּׁיל *m.* securis.

כִּשָּׁלוֹן *m.* lapsus, ruina.

מִכְשׁוֹל *m.* offendiculum, σκάνδαλον, causa labendi et perniciei; *trop.* incitamentum ad peccandum; scrupulus animi *s.* conscientiae.

מַכְשֵׁלָה *f.* ruina, rudera; *trop.* σκάνδαλον, irritamentum peccandi.

כָּשַׁף —*Pi.* כִּשֵּׁף praestigiatus est; *part.* מְכַשֵּׁף praestigiator, מְכַשֵּׁפָה praestigiatrix.

כַּשָּׁף *m.* praestigiator.

כְּשָׁפִים *m. pl.* praestigiae.

כָּשֵׁר rectus fuit; utilis fuit. — *Hiph.* fortunavit.

כּוֹשָׁרָה *f.*, *pl.* כּוֹשָׁרוֹת prosperitas (*Al.* abundantia).

כִּשְׁרוֹן *m.* successus prosper; commodum, emolumentum.

כִּישׁוֹר *m.* colus.

כָּתַב scripsit, inscripsit, literis cousignavit (*sq.* עַל, בְּ, אֶל, *accus.* materiae inscribendae; *sq.* עַל, אֶל, לְ ad alqm, alicui); praescripsit; decrevit, statuit. — *Niph.* scriptus est. — *Pi.* decrevit.

כְּתַב *chald.* scripsit.

כְּתָב *m.* scriptura, scriptum; liber; catalogus; exemplum scripti.

כְּתָב *m. chald.* scriptum; praeceptum; edictum, decretum.

כְּתֹבֶת *f.* scriptura.

מִכְתָּב *m.* scriptura, scriptum; epistola; edictum; carmen.

כִּתִּים, כִּתִּיִּים *N. gent.*, Chittaei, qui occidentem versus ad mare mediterr. habitarunt.

כְּתִית *v.* כתת.

כָּתַל *rad. inus. arab.* in unum coëgit; cohibuit.

כֹּתֶל *m.* paries.

כְּתַל *m. chald.* paries; *pl. emph.* כֻּתְלַיָּא.

כִּתְלִישׁ *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

כָּתַם *Kal inus. syr.* maculavit; *arab.* recondidit. — *Niph.* נִכְתָּם absconditus est (*Al.* auro obductus est).

כֶּתֶם *m. poët.* (quod reconditur) aurum.

מִכְתָּם *m.* (*in titulis Ps.* 16. 56—60.) carmen aureum. *Al. pro* מִכְתָּב scriptum, carmen.

כֻּתֹּנֶת, כְּתֹנֶת (*c. suff.* כֻּתָּנְתִּי, *pl.* כֻּתֳּנוֹת, *st. c.* כָּתְנוֹת) tunica, χιτών.

כָּתֵף *st. c.* כֶּתֶף *f.* scapula, humerus (*c. suff.* כְּתֵפִי, *pl.* כְּתֵפַיִם); 2) latus (aedificii, maris, regionis, oppidi); *pl.* כְּתֵפוֹת, *st. c.* כִּתְפוֹת, *c. suff.*

כְּתֵפָיו latera (portae, vestimenti s. Ephodi).

כָּתַר — *Pi.* כִּתֵּר cinxit, circumdedit; circumvenit; exspectavit. — *Hiph.* circumdedit alqm *sq.* בְּ; circumvenit; *intrans.* coronatus est (sapientiâ).

כֶּתֶר *m.* corona.

כֹּתֶרֶת *f.* (*pl.* כֹּתָרוֹת) coronamentum (columnae).

כָּתַשׁ contudit (in pila).

מַכְתֵּשׁ *m.* pila, mortarium; cavum dentium, ὁλμίσκος. — *Zeph.* 1, 11. *N. pr.* regionis prope Hierosol. esse videtur.

כָּתַת (*fut.* יַכֹּת, *imp. pl.* כֹּתּוּ) cudit; contudit; profligavit; *part.* כָּתוּת contusus, θλαδίας, eunuchus. — *Pi.* כִּתֵּת cudit; contudit; vastavit. — *Py.* se illisit. — *Hiph.* (*fut.* יַכְּתוּ) profligavit. — *Hoph.* (*fut.* יֻכַּתּוּ) contusus, contritus est.

כָּתִית *m.* oleum (ex olivis in mortario contusis expressum).

מִכְתָּה *f.* contusio.

ל

לְ *nota* dativi, dat. commodi et incommodi; genitivi; accusativi (in libb. recentior.). — *Praeverb. indicans directionem et accommodationem ad alqd dicitur: de loco:* ad, in, versus; *de temp:* in, intra; ad; circa; statim post. — *Transl. de conditione, in quam quid abit s. mutatur:* in; *de numero:* ad, circiter; *de animi ad alqd conversione:* ad, in, erga, contra; *de norma alcjs rei:* secundum, tanquam, instar; *de causa:* ob, propter, לָהֵן propterea; לָכֵן ideo; לָמָּה cur? *de fine sermonis:* de, supra, quoad, quod attinet ad. — *Conjunct. cum subst. et adj. signif.* adverbium: לַשֶּׁקֶר falso, לְצֶדֶק juste. — *Praefix. infinitivo:* ad (de consilio), ut, ita ut; quum; donec; *gerund. latin.* לַעֲשׂוֹת faciendo; *post vv. inclinandi ad alqd, quaerendi, incipiendi, desinendi etc., ubi latini solo infinit. utuntur.* — *Cum suff.* לִי; לְךָ (לְכָה), לָךְ (לָכִי); לוֹ, לָהּ; לָנוּ; לָכֶם, לָכֶן, לָהֶם; לָהֵן — לְמוֹ *v.* מִן.

לְ *chald. nota* dativi, genit. et accus.; *praev.* ad, in, versus; tanquam; *c. inf.* ut.

לֹא *rar.* לוֹא non (לֹא כֹל nullus; nullum; לֹא אִישׁ nemo; לֹא דָבָר nihil); *verbo postpos.* nihil; *pro* בְּלֹא sine; *pro* הֲלֹא nonne? — *Cum*

praef. בְּלֹא quum non (sit), sine, absque. הֲלֹא nonne? annon? ecce! ἰδού! לְלֹא sine. לֹא — גַּם ne quidem.

לָא (לָה) *chald.* non; nihil.

לָהֵן *chald.* ideo, propterea *cf.* לְ; *pro* לָא הֵן nisi.

לָכֵן ideo *cf.* לְ; *pro* לָא כֵן veruntamen, attamen.

לֹא דְבָר, לוֹ דְבָר (sine pascuis) *N. pr.* oppidi in Gileaditide.

לֹא עַמִּי (non meus populus) *nom. symb.* filii Hoseae.

לָאַב *rad. inus. arab.* accendit, arsit; sitivit.

תַּלְאֻבוֹת, תַּלְאוּבוֹת *f. pl.* (sitis) siccitates.

לָאָה laboravit, viribus destitutus, defatigatus est. — *Niph.* נִלְאָה laboravit, defatigatus est; aegre tulit, taedio affectus est, fastidivit. — *Hiph.* הֶלְאָה defatigavit; taedio affecit, molestus fuit.

לֵאָה (defatigatio) *N. pr.* uxoris Jacobi.

תְּלָאָה *f.* labor, molestia, miseria.

לָאַט *i. q.* לוּט obvolvit, operuit 2 *Sam.* 19, 5. — *Al.* לָאַט, לְאַט *v. s.* אַט.

לָאט *i. q.* לָט — בַּלָּאט clam, clanculum.

לָאַךְ *rad. inus. arab.* misit; ministravit.

מַלְאָךְ *m.* legatus, nuntius; legatus divinus (propheta, sacerdos, populus isr.), angelus.

מַלְאַךְ *m. chald.* angelus.

מְלָאכָה *f.* (*st. c.* מְלֶאכֶת, *c. suff.* מְלַאכְתּוֹ, *pl. constr.* מַלְאֲכוֹת) operatio, negotium, ministerium; opus, res fabricata; res alcjs (supellex, pecudes).

מַלְאָכוּת *f.* legatio.

מַלְאָכִי (angelicus) *N. pr.* prophetae, *Μαλαχίας.*

לָאֵל (Deo dicatus) *N. pr. m.*

לָאַם *rad. inus. arab.* consolidavit, restauravit; convenit, conjunctus fuit.

לְאֹם *m.* (*c. suff.* לְאֻמִּי, *pl.* לְאֻמִּים) natio, populus. 2) לְאֻמִּים *N. pr.* gentis arab. (Ἀλλουμαιῶται) *Gen.* 25, 3.

לֵב, לֶב־ (*c. suff.* לִבִּי, *pl.* לִבּוֹת) לֵבָב (*st. c.* לְבַב, *c. suff.* לְבָבִי, לְבַבְכֶם, *pl.* לְבָבוֹת) *m.* cor; animus: mens, intellectus, conscientia, fortitudo (בְּלֵב וָלֵב animo ancipiti s. ambiguo); *metaph.* medium, penetralia (maris, coeli, terebinthi).

לֵב, לְבַב *m. chald.* cor, animus.

לָבַב — *Niph. denom.* cordatus factus est, sanam rationem nactus est. — *Pi.* לִבֵּב corde privavit, vulne-

ravit pectus (amando). *Al.* *v. s.* לְבִיבָה.

לִבָּה *f.* cor, animus.

לְבִיבָה *f.*, *pl.* לְבִיבוֹת placentae in sartagine coctae, — *Pi.* לִבֵּב ejusmodi placentas coxit 2 *Sam.* 13, 6. 8.

לְבָאִים, לְבָאוֹת *v.* לָבִיא.

לְבַד *v.* בַּד, בדד.

לָבַט — *Niph.* נִלְבַּט se praecipitavit, praeceps corruit.

לָבִיא *poët.* leo *vel* leaena.

לָבִי *m.*, *pl. m.* לְבָאִים leones; *fem.* לְבָאוֹת leaenae; 2) *nom. pr.* oppidi in tr. Sim.

לְבִיָּא *f.* leaena.

לְבִיבוֹת *v. s.* לֵב.

לָבַן albus fuit; *denom. a* לְבֵנָה lateres fecit *s.* formavit. — *Hiph.* dealbavit, *trop.* purgavit; *intrans.* albuit. — *Hithpa.* se purum reddidit.

לָבָן *m.* albus, candidus. 2) *N. pr.* filii Bethuelis, soceri Jacobi; *b*) loci in deserto arab.

לְבָנָה *f.* alba, candida; *epitheton poët.* lunae. 3) *N. pr. m.*

לָבָן, לְבֶן־ *m.* albus.

לִבְנֶה *m.* styrax *vel* populus alba.

לִבְנָה *f.* albitudo, pelluciditas. 2) *N. pr.* urbis cananiticae in tribu Juda; *b*) stationis Isr. in deserto.

לְבֵנָה *f.* (*pl.* לְבֵנִים) later.

לְבֹנָה, לְבוֹנָה *f.* thus, λίβανος. 2) *N. pr.* oppidi prope Siluntem.

לְבָנוֹן (*in pedestri orat.* הַלְּבָנוֹן) *N. pr.* Libanus (occident.) et Antilibanus (orientalis).

לִבְנִי (albus) *N. pr. m.*

מַלְבֵּן *m.* fornax lateraria.

לָבֵשׁ, לָבַשׁ (*fut.* יִלְבַּשׁ) induit (vestem), se induit (*part.* לָבוּשׁ indutus); *trop.* induunt se (pascua gregibus), se induit (gloriâ, justitiâ, robore, terrore, salute); spiritus Dei se induit in alqm *i. e.* implet alqm. — *Pu.* מְלֻבָּשִׁים induti. — *Hiph.* induit, vestivit *sq. accus. dupl.*, *acc. et* עַל; *trop.* obduxit (coelum nigrore); induit alicui (salutem) *s.* largiter impertivit.

לְבַשׁ *chald. id.* — *Aph.* vestivit.

לְבֻשׁ, לְבוּשׁ *m.* vestis, vestimentum; 2) *fem.* uxor.

מַלְבּוּשׁ *m. id.*

תִּלְבֹּשֶׁת *f. id.*

לַבַּת *v.* לֶהָבָה *s.* להב.

לֹג *m. nom.* mensurae liquidorum, partis duodecimae Hinis, sex ova continentis.

לֹד *N. pr.* vici in tribu Benj., Lydda.

לָהַב *rad. inus. arab.* inflammavit, arsit.

לַהַב *m.* flamma; *metaph.* ferrum flammans s. micans (gladii, hastae).

לֶהָבָה *f.* flamma; *pl.* לְהָבוֹת, *st. c.* לַהֲבוֹת; *sing. st. c.* לַבַּת *Exod.* 3, 2.

לַהֶבֶת *f. id.*

שַׁלְהֶבֶת *f. id.*

לְהָבִים *i. q.* לוּבִים Libyes aegyptii *Gen.* 10, 13.

לָהַג *rad. inus. arab.* maxime intentus fuit.

לַהַג *m.* studium assiduum literarum.

לַהַד *N. pr. m.*

לָהָה (*fut.* וַתֵּלַהּ) *i. q.* לָאָה defatigatus est, elanguit.

לָהָה — *Hithpal. particip.* מִתְלַהְלֵהַּ ludens *vel* insaniens, amens.

לָהַט flammavit, arsit; *part.* לֹהֲטִים flammantes, homines nihil nisi flammas spirantes. — *Pi.* לִהֵט inflammavit, incendit. — II) *i. q.* לוּט, לָאַט occultavit, praestigiatus est.

לַהַט *m.* flamma; *metaph.* ferrum flammans (gladii).

לְהָטִים *i. q.* לָטִים praestigiae, artes magicae.

לָהַם — *Hithpa. particip.* מִתְלַהֲמִים (quae avide gluttiuntur) scitamenta.

לָהֵן *v.* לְ *et* לֹא.

לַהֲקָה (*st. c.* לַהֲקַת) *transp. pro* קְהִלָּה coetus, concio 1 *Sam.* 19, 20.

לוּ, לוּא si, εἰ, ἐάν; utinam! o si!

לוּלֵא, לוּלֵי (*compos. ex* לוּ *et* לֵא *pro* לֹא) si non, nisi.

לוּבִים, לֻבִים (לוּב *arab.* sitire) *N. gent.*, Libyes.

לוּד *N. gent.*, populus a Semo oriundus *Gen.* 10, 22. 2) לוּד, לוּדִים *nom.* populi aegyptii s. africani.

לָוָה adhaesit, adjunctus est; mutuo accepit. — *Niph.* נִלְוָה se adjunxit, se addixit alicui *sq.* עַל, אֶל, עִם. — *Hiph.* הִלְוָה mutuo dedit *sq. acc. pers. et rei.*

לֵוִי *N. pr.* filii Jacobi et Leae; 2) *pro* לְוִיִּי Levita; *pl.* לְוִיִּם *et* בְּנֵי לֵוִי Levitae.

לֵוִי *chald.* Levita.

לִוְיָה *st. c.* לִוְיַת *f.* sertum.

לֹיָה *pro* לוֹיָה, לְוָיָה *f.*, *pl.* לֹיוֹת ornamenta architect. sertis similia.

לִוְיָתָן *m.* (contortum, tortuosum) bellua aquatilis; serpens, draco; crocodilus; *metaph.* de hoste atroci.

לְוָת *chald.* (adhaesio) ad, apud, penes.

לוּז flectere, deflectere; recedere. — *Niph. part.* נָלוֹז perversus, pravus; pravum,

improbum.—*Hiph. fut.* יַלִּיזוּ recedant.

לוּז *m.* amygdalus *Gen.* 30, 37. — *N. pr.* oppidi in fin. Manass. et Benj. postea בֵּית־אֵל appellati.

לוּחַ *m.* tabula (lapidea, cedrina); *trop.* tabula cordis. — לֻחֹת הָעֵדוּת, לוּחֹת הַבְּרִית tabulae foederis sacri. — *Dual.* לֻחֹתַיִם duo ordines tabularum (navium).

לוּחִית *N. pr.* oppidi in Moabitide.

לוֹחֵשׁ *c. art.* הַלּוֹחֵשׁ (mussitans, incantator) *N. pr. m.*

לוּט abscondere, *part.* לוֹט operiens; לוּטָה *f.* abscondita. — *Hiph.* abscondidit.

לָט *m.* occultus; בַּלָּט clam, clanculum; *pl.* לָטִים artes occultae, praestigiae.

לוֹט *m.* operimentum, velamen. 2) *N. pr.* filii fratris Abrahami, a quo gens moabitica originem duxit.

לֹט *m.* ladanum.

לוֹטָן *N. pr.* filii Seïri.

לִוְיָתָן, לִוְיָה, לֵוִי *v.* לוה.

לוּל *rad. inus. fort.* in gyrum volvere.

לוּלִים *m. pl.* scalae in cochleae similitudinem exstructae *(Wendeltreppen).*

לֻלָאוֹת *st. c.* לֻלְאֹת *f. pl.* laqueoli, quibus immittebantur uncini aulaeorum in tentorio sacro.

לוּלֵא, לוּלֵי *v.* לוּ.

לוּן et לִין (*fut.* יָלִין, *apoc.* יָלֵן, *in pausa* וַיָּלֶן, יָלַן; *imper.* לִין) pernoctare; servari in posterum diem (de mortuis et rebus inanimis); commorari, permanere; *trop.* versari, esse in s. cum alqo *sq.* בְּ, אֵת.— *Hiph.* הֵלִין fecit ut pernoctaret. — *Hithpal.* הִתְלוֹנֵן pernoctavit, commoratus est. — II) *Niph.* נָלוֹן murmuravit *sq.* עַל contra alqm; *fut. pl.* יִלֹּנוּ. — *Hiph.* הֵלִין *id.; fut. apoc.* וַיָּלֶן, יַלִּינוּ; *part.* מַלִּינִים.

מָלוֹן *m.* hospitium, deversorium.

מְלוּנָה *f.* tugurium; lectus pensilis.

תְּלוּנּוֹת *f. pl.* (*c. suff.* תְּלֻנֹּתֵיכֶם) murmura, murmurationes.

לוּעַ sorbere, glutire. — II) taedio, moerore affici.

לֹעַ *m.* guttur, gula.

לוּץ (*arab.* torquere, torquendo inflectere) irridere, illudere; *part.* לֵץ irrisor; petulans contemtor rerum divin. — *Hiph.* הֵלִיץ irrisit; 2) convertit, interpretatus est, *part.* מֵלִיץ interpres; intercessor, internun-

tius. — *Hithpal.* הִתְלוֹצֵץ irrisorem se praebuit.

לָצוֹן *m.* irrisio.

מְלִיצָה *f.* oratio contorta, aenigma; dictum aculeatum, quo illuditur.

לוּשׁ depsere (farinam).

לוּשׁ *N. pr. m. i. q.* לַיִשׁ.

לְוָת *v.* לוה.

לָזָה *rad. inus. i. q.* לוּז.

לְזוּת *f.* perversitas.

לָחָה *rad. inus. aethiop.* venustus fuit.

לְחִי *in pausa* לֶחִי *f.* (*dual.* לְחָיַיִם, *st. c.* לְחָיֵי) gena; mala, maxilla. 2) לְחִי *et* רָמַת לְחִי *N. pr.* loci in fin. Philistaeae.

לָחַח *rad. inus. aethiop.* humectavit.

לַח *m.* (humidus) recens, viridis; nondum usu tritus, novus.

לֵחַ *m.* (*c. suff.* לֵחֹה) viror, vigor.

לָחַךְ (*inf.* לְחֹךְ) *et Pi.* לִחֵךְ linxit, lambit; carpsit; *sq.* עָפָר *trop.* pulverem lambit, in pulverem se conjecit.

לָחַם (*fut.* יִלְחַם, *inf.* לְחֹם, *imp.* לְחַם) comedit alqd *sq. accus.*, edit de alqa re *sq.* בְּ; לְחֻמֵי רֶשֶׁף consumti peste; 2) bellavit; impugnavit *sq.* לְ, אֶת. — *Niph.* נִלְחַם (*inf. abs.* נִלְחֹם, *fut. pl.* הִלָּחֲמוּ) pugnavit, dimicavit contra alqm *sq. acc.*, בְּ, עַל, עִם, אֶל, pro alqo *sq.* לְ; oppugnavit (urbem) *sq.* בְּ, עַל.

לְחוּם *m.* cibus (*c. suff.* לְחוּמוֹ); caro *c. suff.* לְחֻמָם.

לֶחֶם *com.* cibus; fructus (arboris); panis; triticum. — לֶחֶם הַפָּנִים ἄρτος τοῦ προσώπου, duodecim placentae in sanctuario.

לְחֶם *m. chald.* cibus, epulum.

לָחֶם *m.* (*inf. Pi.*) dimicatio, oppugnatio, *st. c.* לְחֶם.

לַחְמִי *N. pr. m.* 1 *Chron.* 20, 5.

מִלְחָמָה *f.* bellum; proelium, pugna, acies; apparatus belli, arma *Ps.* 76, 4. — עָשָׂה מִלְחָמָה *sq.* אֶת, עִם bellum gessit c. alqo. אִישׁ מ׳ bellator, miles; hostis. עַם־מ׳ copiae, exercitus.

מִלְחֶמֶת *f. id.*, *c. suff.* מִלְחַמְתּוֹ.

לַחְמָס *N. pr.* loci in tribu Juda.

לְחֵנָה *f. chald.* pellex, concubina.

לָחַץ (יִלְחַץ) pressit, compressit, oppressit; *part.* לֹחֲצִים oppressores. — *Niph.* se pressit.

לַחַץ *m.* oppressio; calamitas, aerumna.

לָחַשׁ — *Pi.* לִחֵשׁ mussitavit,

improbum.—*Hiph. fut.* יַלִּיזוּ recedant.

לוּז *m.* amygdalus *Gen.* 30, 37. — *N. pr.* oppidi in fin. Manass. et Benj. postea בֵּית־אֵל appellati.

לוּחַ *m.* tabula (lapidea, cedrina); *trop.* tabula cordis. — לֻחֹת הָעֵדוּת, לוּחֹת הַבְּרִית tabulae foederis sacri. — *Dual.* לֻחֹתַיִם duo ordines tabularum (navium).

לוּחִית *N. pr.* oppidi in Moabitide.

לוֹחֵשׁ *c. art.* הַלּוֹחֵשׁ (mussitans, incantator) *N. pr. m.*

לוּט abscondere, *part.* לוֹט operiens; לוּטָה *f.* abscondita. — *Hiph.* abscondidit.

לָט *m.* occultus; בַּלָּט clam, clanculum; *pl.* לָטִים artes occultae, praestigiae.

לוֹט *m.* operimentum, velamen. 2) *N. pr.* filii fratris Abrahami, a quo gens moabitica originem duxit.

לֹט *m.* ladanum.

לוֹטָן *N. pr.* filii Seïri.

לוה .v לִוְיָתָן, לִוְיָה, לֵוִי.

לול *rad. inus. fort.* in gyrum volvere.

לוּלִים *m. pl.* scalae in cochleae similitudinem exstructae *(Wendeltreppen).*

לֻלָאוֹת *st. c.* לֻלְאֹת *f. pl.* laqueoli, quibus immittebantur uncini aulaeorum in tentorio sacro.

לוּלֵא, לוּלֵי .v לוּ.

לוּן et לִין (*fut.* יָלִין, *apoc.* יָלֵן, *in pausa* יָלֹן, וַיָּלֶן; *imper.* לִין) pernoctare; servari in posterum diem (de mortuis et rebus inanimis); commorari, permanere; *trop.* versari, esse in *s.* cum alqo *sq.* בְּ, אֵת.— *Hiph.* הֵלִין fecit ut pernoctaret. — *Hithpal.* הִתְלוֹנֵן pernoctavit, commoratus est. — II) *Niph.* נָלוֹן murmuravit *sq.* עַל contra alqm; *fut. pl.* יִלֹּנוּ. — *Hiph.* הֵלִין *id.; fut. apoc.* וַיָּלֶן, יַלִּינוּ; *part.* מַלִּינִים.

מָלוֹן *m.* hospitium, deversorium.

מְלוּנָה *f.* tugurium; lectus pensilis.

תְּלֻנּוֹת *f. pl.* (*c. suff.* תְּלֻנֹּתֵיכֶם) murmura, murmurationes.

לוּעַ sorbere, glutire. — II) taedio, moerore affici.

לֹעַ *m.* guttur, gula.

לוּץ (*arab.* torquere, torquendo inflectere) irridere, illudere; *part.* לֵץ irrisor; petulans contemtor rerum divin. — *Hiph.* הֵלִיץ irrisit; 2) convertit, interpretatus est, *part.* מֵלִיץ interpres; intercessor, internun-

tius. — *Hithpal.* הִתְלוֹצֵץ irrisorem se praebuit.

לָצוֹן *m.* irrisio.

מְלִיצָה *f.* oratio contorta, aenigma; dictum aculeatum, quo illuditur.

לוּשׁ depsere (farinam).

לוּשׁ *N. pr. m. i. q.* לַיִשׁ.

לְוָת *v.* לוה.

לָזָה *rad. inus. i. q.* לוּז.

לְזוּת *f.* perversitas.

לָחָה *rad. inus. aethiop.* venustus fuit.

לְחִי *in pausa* לֶחִי *f.* (*dual.* לְחָיַיִם, *st. c.* לְחָיֵי) gena; mala, maxilla. 2) לְחִי *et* רָמַת לְחִי *N. pr.* loci in fin. Philistaeae.

לָחַח *rad. inus. aethiop.* humectavit.

לַח *m.* (humidus) recens, viridis; nondum usu tritus, novus.

לֵחַ *m.* (*c. suff.* לֵחֹה) viror, vigor.

לָחַךְ (*inf.* לְחֹךְ) *et Pi.* לִחֵךְ linxit, lambit; carpsit; *sq.* עָפָר *trop.* pulverem lambit, in pulverem se conjecit.

לָחַם (*fut.* יִלְחַם, *inf.* לְחֹם, *imp.* לְחַם) comedit alqd *sq. accus.*, edit de alqa re *sq.* בְּ; לְחֻמֵי רֶשֶׁף consumti peste; 2) bellavit; impugnavit *sq.* לְ, אֵת. — *Niph.* נִלְחַם (*inf. abs.* נִלְחֹם, *fut. pl.* תִּלָּחֲמוּ) pugnavit, dimicavit contra alqm *sq. acc.*, בְּ, עַל, עִם, אֶל, pro alqo *sq.* לְ; oppugnavit (urbem) *sq.* בְּ, עַל.

לְחוּם *m.* cibus (*c. suff.* לְחוּמוֹ); caro *c. suff.* לְחֻמָם.

לֶחֶם *com.* cibus; fructus (arboris); p a n i s; triticum. — לֶחֶם הַפָּנִים ἄρτος τοῦ προσώπου, duodecim placentae in sanctuario.

לְחֶם *m. chald.* cibus, epulum.

לָחֶם *m.* (*inf. Pi.*) dimicatio, oppugnatio, *st. c.* לְחֶם.

לַחְמִי *N.pr. m.* 1 *Chron.* 20,5.

מִלְחָמָה *f.* bellum; proelium, pugna, acies; apparatus belli, arma *Ps.* 76, 4. — עָשָׂה מִלְחָמָה *sq.* אֵת, עִם bellum gessit c. alqo. אִישׁ מ׳ bellator, miles; hostis. עַם־מ׳ copiae, exercitus.

מִלְחֶמֶת *f. id.*, *c. suff.* מִלְחַמְתּוֹ.

לַחְמָס *N. pr.* loci in tribu Juda.

לְחֵנָה *f. chald.* pellex, concubina.

לָחַץ (יִלְחַץ) pressit, compressit, oppressit; *part.* לֹחֲצִים oppressores.—*Niph.* se pressit.

לַחַץ *m.* oppressio; calamitas, aerumna.

לָחַשׁ — *Pi.* לִחֵשׁ mussitavit,

sibilavit; incantavit *part. pl.* מְלַחֲשִׁים. — *Hithpa.* mussitavit.

לַחַשׁ *m.* mussitatio; incantatio; *pl.* לְחָשִׁים amuleta *Jes.* 3, 20.

לָט, לֹט *v.* לוּט.

לָטָא *rad. inus. arab.* terrae adhaesit; *chald.* occultavit.

לְטָאָה *f.* genus lacertarum.

לָטַשׁ malleo tutudit; acuit. *Py. part.* מְלֻטָּשׁ acutus.

לֹיוֹת *v.* לוה.

לַיִל (*st. c.* לֵיל) לַיְלָה (*pl.* לֵילוֹת) *m.* nox; *metaph.* calamitas, fortuna adversa. — *Adv.* לַיְלָה, לֵילוֹת, בַּלַּיְלָה, יוֹמָם וָלַיְלָה noctu; בַּלֵּילוֹת diu noctuque.

לֵיל *m.* nox *Jes.* 21, 11.

לֵילְיָא *m. chald.* nox.

לִילִית *f.* spectrum quoddam nocturnum.

לִין *v.* לוּן.

לִישׁ *rad. inus. arab.* validum esse.

לַיִשׁ *m.* leo adultus. 2) *N. pr.* viri cujusd. b) oppidi in Palaest. septentr.

לָכַד cepit; intercepit; expugnavit; elegit (sorte). — *Niph.* captus est; expugnatus est; (sorte) electus est. — *Hithpa.* mutuo contineri, inter se cohaerere.

לֶכֶד *m.* captura.

מַלְכֹּדֶת *f.* laqueus, decipulum.

לְכָה *imp. v.* יָלַךְ; לְכָה *pro* לֵךְ *v.* ל.

לֵכָה (*cf.* יָלַךְ) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

לָכִישׁ *N. pr.* urbis in tr. Juda.

לָכֵן *v.* כֵּן, לְ, לֹא.

לְלָאוֹת *v.* לוּל.

לָמַד (*fut.* יִלְמַד) assuevit *sq.* אֶל; didicit *sq. acc., inf.* — *Pi.* לִמֵּד assuefecit; docuit alqm alqd *sq. accus. dupl., acc. pers. et inf.,* לְ *pers. et acc. rei, acc. pers. et dat. s.* בְּ *rei.* — *Py.* לֻמַּד assuefactus est; institutus, doctus, peritus fuit.

לִמֻּד, לִמּוּד *m.* assuetus; eruditus; *subst.* discipulus.

מַלְמָד *m.* stimulus (bubulci).

תַּלְמִיד *m.* discipulus.

לָמָּה, לָמָה *v.* מָה.

לְמוֹ *poët. i. q.* לְ.

לְמוּאֵל, לְמוֹאֵל (Deo dicatus) *N. pr.* regis ignoti *Prov.* 31.

לֶמֶךְ (juvenis robustus) *N. pr.* filii Methusaelis; 2) filii Methusalae.

לְמַעַן *v.* ענה.

לַע *v.* לוּעַ.

לָעַב — *Hiph.* irrisit, lusit *sq.* בְּ.

לָעַג (*fut.* יִלְעַג) balbutivit; irrisit *sq. dat.* — *Niph.* bar-

bare locutus est. — *Hiph.* irrisit, illusit *sq.* בְּ, לְ, עַל.

לַעַג *m.* irrisio; sermo impius.

לָעֵג *m.* irrisor.

לַעְדָּה (ordo) *N. pr. m.*

לַעְדָּן (in ordinem redactus) *N. pr. m.*

לָעַז barbare locutus est.

לָעַט *Kal inus.* avide comedit. — *Hiph.* edendum dedit.

לָעַן *rad. inus. arab.* exsecratus est.

לַעֲנָה *f.* absinthium.

לָפַד *rad. inus. fort.* splenduit.

לַפִּיד *m.* lampas, fax; flamma.

לַפִּידוֹת (faces) *N. pr.* conjugis Deborae.

לִפְנֵי, לִפְנֵי *v.* פָּנִים *s.* פנה.

לָפַת inflexit. — *Niph.* se inflexit, se deflexit.

לָצוֹן *v.* לוּץ.

לָצַץ — *part.* לֹצְצִים deridentes, irrisores.

לַקּוּם (viam, aditum obstruens) *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

לָקַח (*fut.* יִקַּח; *inf. abs.* לָקוֹחַ, *constr.* קַחַת; *imp.* קַח, קַח, *in pausa* קָח, *c.* ה *parag.* קְחָה) prehendit *sq.* בְּ; sumsit, cepit; occupavit (urbem), abstulit, sustulit; duxit (mulierem); attulit, adduxit; obtulit (Deo alqd); accepit; percepit, didicit; admisit, recepit. — *Niph.* נִלְקַח captus est; sublatus est; receptus est. — *Py.* לֻקַּח sumtus est; sublatus est. — *Hoph.* (*fut.* יֻקַּח) sumtus, captus est; ereptus est; allatus, adductus est. — *Hithpa. part. f.* מִתְלַקַּחַת se prehendens, continuus (ignis).

לֶקַח *m.* doctrina, institutio, eruditio, scientia; ars (qua quis capitur).

לִקְחִי (eruditus) *N. pr. m.*

מַלְקוֹחַ *m.* captura, praeda; *dual.* מַלְקוֹחַיִם mandibula utraque, fauces.

מֶלְקָחַיִם *m. dual.* forceps; emunctorium.

מַלְקָחַיִם *m. dual.* emunctorium.

מִקָּח *m.* acceptio.

מַקָּחוֹת *f. pl.* merces, res venales.

לָקַט *et Pi.* לִקֵּט collegit. — *Py. et Hithpa.* se congregare.

לֶקֶט *m.* spicilegium.

יַלְקוּט *m.* pera.

לָקַק linxit, lambit, *fut.* יָלֹק, *pl.* יָלֹקּוּ. — *Pi. part.* מְלַקְקִים lambentes.

לָקַשׁ (*syr.* serotinus fuit). —

Pi. fructus serotinos collegit.

לֶקֶשׁ *m.* foenum serotinum s. cordum.

מַלְקוֹשׁ *m.* pluvia serotina (Martio et Aprili mensibus); *trop.* de oratione frugis plena.

לָשַׁד *rad. inus. arab.* suxit.

לָשָׁד *m.* (*c. suff.* לְשַׁדִּי) succus vitalis, vigor; לְשַׁד הַשָּׁמֶן placenta oleo perfusa.

לָשׁוֹן *com.* lingua (אִישׁ לָשׁוֹן calumniator); *metaph.* sermo, dialectus; lingua ignis, flamma; sinus (maris); lamina (auri).

לָשַׁן *denomin. Po. part. c.* י *parag.* מְלוֹשְׁנִי calumnians. — *Hiph.* calumniatus est.

לִשָּׁן *com. chald.* lingua, sermo.

לִשְׁכָּה *f.* cella, conclave; *c.* ה *parag.* לִשְׁכָּתָה in conclave; *pl.* לְשָׁכוֹת.

לֶשֶׁם *m.* gemma quaedam, *LXX.* λιγύριον. 2) *N. pr.* urbis, quae etiam לַיִשׁ *et* דָּן appellatur.

לֶשַׁע *N. pr.* urbis non procul a Sodoma (Callirrhoë).

לֶתֶךְ *m. nom.* mensurae, corus dimidius.

לָתַע *rad. inus. arab.* momordit.

מַלְתָּעוֹת *f. pl.* dentes.

מְתַלְּעוֹת *f. pl.* (*transpos.*) dentes.

מ

מָא *chald. i. q.* מָה.

מַאֲבוּס *m.* borrearium *v.* אבס.

מְאֹד *v.* אוּד.

מֵאָה *st. c.* מְאַת *f.* centum; centies; centesimae; *dual.* מָאתַיִם ducenti; *pl.* מֵאוֹת centum: שֵׁשׁ מֵאוֹת sexcenti, שְׁמֹנֶה מֵאוֹת octingenti etc. — 2) centesimae (usurae) *Nehem.* 5,11. — 3) *N. pr.* turris Hierosol. *Nehem.* 3. 12.

מְאָה *f. chald.* centum; *dual.* מָאתַיִן ducenti.

מַאֲוַיִּים cupiditates *v.* אוה.

מְאוּם *v.* מוּם.

מְאוּמָה *v.* מָה.

מָאוֹר, מְאוּרָה *v.* אוֹר.

מֹאזְנַיִם, מֹאזְנַיִן *v.* אזן.

מַאֲכָל, מַאֲכֹלֶת, מַאֲכֶלֶת *v.* אכל.

מָאן *m. chald.* vas.

מָאַן *vel* מָאֵן — *Pi.* מֵאֵן (*inf.* מָאֵן, *fut.* יְמָאֵן) abnuit, recusavit *sq. inf.*

מָאֵן *m.* renuens, nolens.

מֵאֵן *m.*, *pl.* מֵאֲנִים praefracte renuentes.

מָאַס (*inf.* מָאוֹס, *constr. c. suff.* מָאָסְם, *fut.* יִמְאַס) aversatus est, repudiavit *sq. ac-*

cus., בְּ; sprevit *sq. acc.*, בְּ, *inf.* — *Niph.* repudiatus, spretus est. — II) *i. q.* מָסַס. — *Niph.* diffluxit (sanie); liquefactus est, periit.

מַאֲפֶה *v.* אפה.

מַאֲפֵל, מַאְפֵּלְיָה *v.* אפל.

מָאַר *Kal inus. arab.* irritavit; recruduit. — *Hiph.* הַמְאִיר acerbe pupugit; צָרַעַת מַמְאֶרֶת lepra cutem exulcerans.

מַאֲרָב *v.* ארב.

מְאֵרָה *v.* ארר.

מֵאֵת *v.* אֵת.

מִבְדָּלוֹת *v.* בדל.

מָבוֹא *v.* בּוֹא.

מְבוּכָה *v.* בּוּךְ.

מַבּוּל *v.* יבל.

מְבוּסָה *v.* בּוּס.

מְבוֹנִים *v.* בּוּן.

מַבּוּעַ *v.* נבע.

מְבוּקָה *v.* בּוּק.

מְבוּשִׁים, מְבֻשִׁים *v.* בּוּשׁ.

מְבְחוֹר, מִבְחָר *v.* בחר.

מַבָּט, מֶבָּט *v.* נבט.

מִבְטָא *v.* בטא.

מִבְטַח *v.* בטח.

מַבְלִיגִית *v.* בלג.

מִבַּלְעֲדֵי *v.* בַּלְעֲדֵי *s.* בלה.

מִבְנֶה *v.* בנה.

מְבֻנַּי *pro* סִבְּכַי 2 *Sam.* 23, 27.

מִבְצָר *v.* בצר.

מָג *m.* magus (sacerdos Medus vel Pers.).

מַגְבִּישׁ (congregans) *N. pr.* loci *s.* personae.

מִגְבָּלוֹת *v.* גבל.

מִגְבָּעָה *v.* גבע.

מָגַד *rad. inus. arab.* abundavit, superavit, excelluit.

מֶגֶד *m.* donum praestans *s.* pretiosum.

מְגִדּוֹ, מְגִדּוֹן *N. pr.* urbis munitae Manassitarum in tribu Issasch., *LXX. Μαγεδδώ.* — בִּקְעַת־מְגִדּוֹ vallis prope Megidduntem. — מֵי מְגִדּוֹ Kischon rivus.

מִגְדָּנוֹת *f. pl.* res pretiosae.

מַגְדִּיאֵל (donum Dei) *N. pr.* principis Edomit.

מִגְדָּל, מִגְדּוֹל *v.* גדל.

מָגוֹג *N. pr.* terrae *s.* populi in extremo tractu Asiae septentr., cuj. rex גּוֹג appellatur.

מָגוֹר, מָגוּר, מְגוֹרָה, מְגוּרָה *v.* גּוּר.

מַגְזֵרָה *v.* גזר.

מַגָּל *v.* נגל.

מְגִלָּה *v.* גלל.

מְגַמָּה *v.* גמם.

מָגַן — *Pi.* מִגֵּן tradidit.

מָגֵן, מְגִנָּה *v.* גנן.

מִגְעֶרֶת *v.* גער.

מַגֵּפָה *v.* נגף.

מַגְפִּיעָשׁ *N. pr. m.*

מָגַר — *part. pl. constr.* מְגוּרֵי projecti. — *Pi.* מִגֵּר dejecit, projecit.

מְגַר *chald.* — *Pa.* מַגַּר dejecit.

מִגְרוֹן *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

מְגֵרָה *v.* גרר.

מֶגְרָפָה *v.* גרף.

מִגְרָשׁ *v.* גרש.

מִדְבָּר *v.* דבר.

מָדַד (*praet.* מַדֹּתִי, מָדְדוּ; *fut.* יָמֹד) *propr.* extendit; mensus est; *trop.* retribuit. — *Niph.* (*fut.* יִמַּד) mensuratus est. — *Pi.* מִדֵּד mensus est (*al. v. s.* נדד) — *Po.* מוֹדֵד *id.* (*Al.* conquassavit *cf.* מוּד.) — *Hithpo.* הִתְמֹדֵד se extendit.

מַד *m.* mensura, *c. suff.* מִדָּה, *pl.* מִדִּים; 2) vestis, stola, *c. suff.* מִדּוֹ, מַדּוֹ, *pl.* מַדִּים, מִדֶּיךָ. — 3) מִדִּין *N. pr.* urbis in deserto Judae.

מִדָּה *f.* (*masc. Neh.* 3, 30.) extentio, magnitudo, amplitudo, אִישׁ מִדָּה vir procerus, בֵּית מִדּוֹת domus spatiosa; 2) mensura, dimensio, מִדַּת יָמַי vitae meae spatium; 3) tributum; 4) vestis.

מִדָּה, מִנְדָּה *f. chald.* tributum.

מְמַדִּים *m. pl.* mensurae.

מָדָה *rad. inus. i. q.* מָדַד.

מַדּוּ *m.* (*pl. c. suff.* מַדְוֵיהֶם) vestis.

מָדוֹן *m.* extentio, longitudo 2 *Sam.* 21, 20. — *Aliud v. s.* דִּין.

מַדְוֶה *v.* דָּוָה.

מַדּוּחִים *v.* נדח.

מַדּוּעַ *v.* ידע.

מַדְחֵפוֹת *v.* דחף.

מָדַי *f.* Media; Medi. — *N. gent.* מָדַי, *chald. st. emph.* מָדָאָה Medus.

מַדַּי *v.* דַּי. מָה; מִדֵּי *v.* דַּי.

מִדְיָן *N. pr.* populi arabici a filio Abrahami et Keturae orti; *nom. gent. m.* מִדְיָנִי, *fem.* מִדְיָנִית.

מִדִּין *v.* מַד *s.* מדד.

מְדִינָה *v.* דִּין.

מְדֹכָה *v.* דּוּךְ.

מַדְמֵן, מַדְמֵנָה, מַדְמֵנָּה *v.* דמן.

מְדָנִים, מְדָן *v.* דִּין.

מַדַּע, מַדָּע *v.* ידע.

מְדָר *chald. i. q.* מְדוֹר *v.* דור.

מִדְרָךְ *v.* דרך.

מְדָתָא *c. art.* הַמְּדָתָא *N. pr.* patris Hamanis.

מָה, מַה־, מֶה, מָה *pron. interrog.* quid? τί; מַה־לָּךְ quid tibi (vis)? quid ad te? מַה־לִּי וָלָךְ quid mihi tecum? — *cum subst. pron. adj.* quis? quae?

qualis? — *relat.* quod; *pron. indefin.* quid, quidquam (*sq.* ·שֶׁ id quod); quidquid; — *adv. interrog.* quid? cur? quam? (מַה־נּוֹרָא quam formidabilis?) quantopere? quomodo? — מֶזֶּה *pro* מַה־זֶּה quid hoc est? מַלָּכֶם quid vobis? לְמַדַּי *pro* לְמַה־דַּי secundum id quod sufficit. — *Composita:* בַּמֶּה, בַּמָּה qua re? qua ratione? cur? — כַּמֶּה, כַּמָּה quantum? quamdiu? quoties? quot? — לָמָּה, לָמֶה cur? לָמָּה זֶּה cur tandem? — לְמַבָּרִאשֹׁנָה: לָמָה propterea quod initio. — עַד־מָה quousque? — עַל־מָה, עַל־מֶה super quo? quare? cur?

מָה (מָא) *chald.* quid? quod; quidquid. — עַל־מָה, לְמָה, quare? כְּמָה quam! quantopere! מָה דִי id quod, quidquid est quod.

מְאוּמָה (*contr. ex* מַה וּמָה *vel* מָה אוֹ מָה) aliquid, quidquam; *praeced.* לֹא, אֵין, אַל nihil, ne ullum quidem.

מָהַהּ — *Hithp.* הִתְמַהְמַהּ cunctatus, moratus est.

מְהוּמָה *v.* הוּם.

מְהוּמָן (fidus *cf.* אָמַן) *N. pr.* eunuchi Pers.

מְהֵיטַבְאֵל (Deus benefecit) *N. pr.* viri *Neh.* 6, 10., feminae *Gen.* 36, 39.

מָהַל *i. q.* מוּל circumcidit; *part.* מָהוּל *trop.* adulteratum (vinum aquâ).

מָהַר festinavit; promtus fuit. — *Pi.* מִהֵר acceleravit, cito arcessivit; *intrans.* festinavit *sq. verb. fin. s. inf.* (*adv.* cito, celeriter); promtus, expeditus fuit. — *Niph.* נִמְהַר festinatus, praecipitatus est; *part.* temerarius, praeceps; rapidus; meticulosus. — II) מָהַר emit (dote uxorem) *Exod.* 22, 15.

מָהִיר *m.* (festinus) promtus, peritus.

מַהֵר *m.* festinus.

מְהֵרָה *f.* festinatio, celeritas; עַד־מְהֵרָה, בִּמְהֵרָה, מְהֵרָה *adv.* festinato, cito.

מַהֲרַי *N. pr.* ducis milit. Davidis.

מֹהַר *m.* dos (qua uxor emitur).

מוֹאָב *N. pr. m.*, populus moabiticus a Loto ortus; *fem.* terra moab. inde a mari mortuo usque ad Arnonem fluv. *Nom. gent. m.* מוֹאָבִי, *fem.* מוֹאָבִיָּה, מוֹאָבִית.

מוֹאל *aram. pro* מוּל.

מוֹבָא *v.* בּוֹא.

מוּג (*fut.* יָמוּג) fluxit; *trop.* diffluxit, dissolutus, liquefactus est (animus prae timore); *trans.* dissolvi jus-

sit. — *Niph.* נָמוֹג diffluxit (turba hom.); *trop.* diffluxit (prae timore). — *Pil.* מוגג liquefecit. — *Hithpal.* liquefactus, dissolutus est; *trop.* diffluxit (terrore).

מוּד *rad. inus. arab.* moveri, *cf.* מוּט; *Po.* מוֹדֵד *v.* מָדַד.

תָּמִיד *m. propr.* perpetuitas: *adj.* עֹלַת־הַתָּמִיד holocaustum perpetuum (quotidianum), לֶחֶם הַתָּמִיד panis perp. (in templo propositus); — 2) *adv.* perpetuo.

מוֹדִע, מֹדָע, מוֹדַעַת *v.* ידע.

מוּט (*fut.* יָמוּט) moveri, vacillare, labare. — *Niph.* נָמוֹט *id.* — *Hiph.fut.* יָמִיטוּ faciunt ut declinet, delabatur (in alqm alqd). — *Hithpol.* vacillavit.

מוֹט *m.* motio, vacillatio; vectis; jugum.

מוֹטָה *f.* vectis; jugum.

מוּךְ *i. q.* מָכַךְ attenuari, ad paupertatem redigi.

מוּל circumcidere, amputare praeputium. — *Niph.* circumcisus est, se circumcidit.— *Pil.* מוֹלֵל succidit (*impers.* succiditur). — *Hiph.* excidit, delevit. — *Hithpol.* הִתְמוֹלֵל succisus, obtusus est.

מוּל (מוֹל *Deut.* 1, 1., מוּאל *Neh.* 12, 38.) *praep.* e regione, ἀντικρύ, contra; coram, apud. — *Composita:* אֶל־מוּל versus (alqd); אֶל־מוּל פְּנֵי in frontem, a s. in fronte alcjs rei; מִמּוּל e loco qui est coram, a coram; e regione, contra.

מוּלָה *f.* (*pl.* מוּלֹת) circumcisio.

מוֹלִיד, מוֹלֶדֶת, מוֹלָדָה *v.* ילד.

מוּם (מאום) *m.* macula; vitium (corporis, animi).

מוֹן *v.* מִין.

מוּסַב *v.* סבב.

מוּסָד, מוּסָדָה, מוֹסָדוֹת *v.* יסד.

מוּסָךְ *v.* סכך.

מוֹסֵרִים, מוֹסֵרוֹת *v.* אסר.

מוּסָר *v.* יסר.

מוֹעֵד, מוֹעָד, מוֹעָדָה, מוּעָדָה *v.* יעד.

מוֹעֵד, מוֹעֶדֶת *v.* מעד.

מוּעָף *v.* עוף.

מוֹעֵצָה *v.* יעץ.

מוּעָקָה *v.* עוק.

מוֹפֵת *v.* יפת.

מוּץ premere, *part.* מֵץ oppressor.

מוֹץ, מֹץ *m.* palea.

מִיץ *m.* pressio.

מוֹצָא, מוֹצָאָה *v.* יצא.

מוּצָק, מוּצָקָה *v.* יצק.

מוּצַק, מוּצָק *v.* צוק.

מוק — *Hiph.* הֵמִיק subsannavit, derisit.

מוֹקֵד, מוֹקְדָה *v.* יקד.

מוֹקֵשׁ *v.* יקשׁ.

מוּר — *Hiph.* הֵמִיר mutavit, commutavit alqd cum alqo *sq.* בְּ; se mutavit. — *Niph.* נָמַר mutatus est.

תְּמוּרָה *f.* mutatio (emtio, venditio); *metonym.* res mutata; compensatio.

מוֹרָא *v.* ירא.

מוֹרַג *s.* מוֹרַג *m.* (*pl.* מֹרִגִּים, מוֹרִיגִים) tribula.

מוֹרָד *v.* ירד.

מוֹרָה *Ps.* 9, 21. *i. q.* מוֹרָא; *al. v. s.* מָרָה; מוֹרֶה *v.* יָרָה.

מוֹרָט *v.* ירט.

מוֹרִיָּה *i. q.* מֹרִיָּה.

מוֹרָשׁ, מוֹרָשָׁה *v.* ירשׁ.

מוּשׁ recedere; *trans.* removere. — *Hiph.* הֵמִישׁ remisit, dimisit; *intrans.* recessit; desiit *sq. inf. c.* מִן. — II) מוּשׁ *i. q.* מָשַׁשׁ palpavit, contrectavit *Gen.* 27, 21. *Hiph. id. Ps.* 115, 7.

מוּשִׁי, מֻשִׁי (recedens) *N. pr. m.*

מוֹשָׁב *v.* ישׁב.

מוֹשְׁכוֹת *v.* משׁך.

מוֹשָׁעוֹת *v.* ישׁע.

מוּת (*praet.* מֵת, *pers.* 1. מַתִּי, *pl.* מֵתוּ; *part.* מֵת, *fem.* מֵתָה; *inf. abs.* מוֹת, *constr.* מוּת; *imp.* מֻת; *fut.* יָמוּת, *apoc.* יָמֹת, וַיָּמָת) mori; perire, interire; *trop.* obtorpescere (de animo). — *Pil.* מוֹתֵת interfecit.— *Hiph.* הֵמִית interfecit, occidit. — *Hoph.* הוּמַת occisus est.

מָוֶת *m.* (*c.* ה *parag.* מָוְתָה, *st. c.* מוֹת, *c. suff.* מוֹתוֹ; *pl.* מוֹתִים) mors, מִשְׁפַּט מָוֶת crimen capitale, בֶּן־מָוֶת *s.* אִישׁ־מ׳ mortis reus; 2) orcus, שַׁעֲרֵי מָוֶת portae tartari; 3) pernicies, interitus; 4) pestis.

מוֹת *m. chald.* mors.

מָמוֹת *m., pl.* מְמוֹתִים mortes.

תְּמוּתָה *f.* mors, בְּנֵי־תְמוּתָה morti destinatus.

מוֹתָר *v.* יתר.

מִזְבֵּחַ *v.* זבח.

מָזַג *rad. inus. arab.* miscuit *cf.* מָסַךְ.

מֶזֶג *m.* vinum mixtum.

מָזָה *rad. inus. arab.* suxit.

מָזֶה *m.* exsuctus, consumtus (fame).

מִזָּה (pavor) *N. pr. m.*

מְזָרִים *v.* זָרָה.

מְזוּזָה *v.* זוז.

מָזוֹן *v.* זון.

מָזוֹר *v.* זור.

מֵזַח, מְזִיחַ *m.* cingulum; *trop.* vinculum, jugum.

מַזָּלוֹת *v.* נזל.

מַזְלֵג, מִזְלָגָה *v.* זלג.

מְזִמָּה *v.* זמם.

מִזְמוֹר, מְזַמְּרוֹת, מַזְמֵרוֹת *v.* זמר.

מְזָרִים, מִזְרֶה *v.* זרה.

מַזָּרוֹת *v.* נזל.

מִזְרָה *v.* זרח.

מִזְרָק *v.* זרק.

מֵחַ, מֹחַ *v.* מחח.

מָחָא feriit, percussit, *sq.* יָד כַּף plausit manibus, exsultavit. — *Pi.* complosit (manus).

מְחָא *chald.* feriit, percussit. — *Pa.* percussit (manum), impedivit. — *Ithpe.* affixus est.

מַחֲבֵא, מַחֲבֹאִים *v.* חבא.

מַחְבֶּרֶת, מְחַבְּרוֹת *v.* חבר.

מַחֲבַת *v.* חבת.

מָחָה abstersit; delevit, perdidit. — *Niph.* (*fut. apoc.* יִמַּח) deletus est. — *Hiph.* (*fut. apoc.* הֶמַח) delevit. — II) *i. q.* מָחָא percussit, *sq.* עַל pertinuit ad, attigit. — III) *i. q.* מָחַח *Pi.* emedullavit. *Py.* ex medulla exemta est (pinguedo).

מְחִי *m.* percussio.

מְחוּגָה *v.* חוג.

מָחוֹז *v.* חוז.

מְחוּיָאֵל, מְחִיָּיאֵל *N. pr.* Kainitae.

מַחֲוִים (congregationes) *N. pr.* loci ignoti.

מָחוֹל, מְחוֹלָה *v.* חִיל.

מַחֲזֶה, מֶחֱזָה, מַחֲזִיאוֹת *v.* חזה.

מָחַח *rad. inus. arab.* medullosus fuit; emedullavit.

מֵחַ *m.* pinguis; dives.

מֹחַ *m.* medulla.

מְחִידָא *N. pr. m.*

מְחִיָּה *v.* חָיָה, חָוָה.

מְחִיר *v.* מחר.

מַחֲלָה, מַחֲלָה, מַחֲלֶה, מַחֲלוֹן, מַחֲלִי, מַחֲלִיִּים *v.* חלה.

מְחִלָּה *v.* חלל.

מַחֲלָף, מַחֲלָפוֹת *v.* חלף.

מַחֲלֹקֶת, מַחְלְקוֹת *v.* חלק.

מַחֲלַת, מָחֳלַת *v.* חלה.

מְחֹלָתִי *N. gent. cf.* אבל.

מַחֲמָאֹת *v.* חמא.

מַחְמֶצֶת *v.* חמץ.

מַחֲנֶה, מַחֲנַיִם *v.* חנה.

מַחֲסֶה, מַחֲסֶה, מַחֲסֵיָה *v.* חסה.

מַחְסוֹם *v.* חסם.

מְחֻסְפָּס *v.* חסף.

מָחַץ (*fut.* יִמְחַץ) agitavit et concussit (pedem in sanguine); percussit, fregit (hominem, caput alcjs etc.).

מַחַץ *m.* contusio, fractura.

מֶחֱצָה, מַחֲצִית *v.* חצה.

מָהַק percussit, contudit.
מֶחְקָר *v.* חקר.
מָחַר *rad. inus. i. q.* מכר.
מְחִיר *m.* pretium mercis venalis (בִּמְחִיר pretio soluto); praemium laboris, merces. 2) *N. pr. m.*
מָחָר *m.* crastinus; בְּיוֹם מָחָר die crastino. *Adv.* cras, לְמָחָר in diem crastinum, כָּעֵת מָחָר *et* מָחָר כָּעֵת הַזֹּאת circa hoc tempus crastini diei; כָּעֵת מָחָר הַשְּׁלִישִׁית perendie. — 2) מָחָר in posterum, posthac.
מָחֳרָת *f.* posterus dies; מִמָּחֳרָת, לַמָּחֳרָת postridie; מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת inde a postero die sabbathi, עַד־מִמָּחֳרַת usque ad posterum diem; — לְמָחֳרָתָם *adv.* postridie.
מַחֲרֶשֶׁת, מַחֲרֵשָׁה *v.* חרש.
מַחְשֹׂף *v.* חשף.
מַחֲשֶׁבֶת, מַחֲשָׁבָה *v.* חשב.
מַחְשָׁךְ *v.* חשך.
מַחַת *N. pr. m.*
מְחִתָּה *v.* חתה.
מְחִתָּה *v.* חתת.
מַחְתֶּרֶת *v.* חתר.
מְטָא *chald.* pervenit, advenit; attigit; supervenit *sq.* עַל.
מַטְאֲטֵא *v.* טוא.
מְטוֹת, מְטָה, מִטָּה, מַטֶּה, מֻטֶּה *v.* נטה.
טָוָה *v.* מַטְוֶה.
מָטַל *rad. inus. arab.* cudit.
מְטִיל *m.* vectis ferreus.
מַטְמוֹן *v.* טמן.
מַטָּע *v.* נטע.
מַטְעַמִּים *v.* טעם.
מִטְפַּחַת *v.* טפח.
מָטַר — *Hiph.* הִמְטִיר imbrem demisit, pluere jussit; *transl.* pluviae instar demisit (grandinem, ignem, panem; iram). — *Niph.* pluvia irrigatus est.
מָטָר *m.* (*pl.* מְטָרוֹת, *st. c.* מִטְרוֹת) pluvia, imber.
מַטְרִי (imbricus) *N. pr. m.*
מַטְרֵד (*cf.* טָרַד) *N. pr. f.*
מַטָּרָא, מַטָּרָה *v.* נטר.
מִי *pron. interrog.* quis? quae? *genit.* בַּת־מִי cujus filia? *dat.* לְמִי cui? in quem? propter quem? *accus.* אֶת־מִי quem? בְּמִי per quem? *Interdum interrogationi inest vis negandi:* מִי מָנָה quis numeravit? (nemo) *vel optandi:* מִי יִתֵּן וְהָיָה quis dabit ut sit? (utinam sit!) מִי יִתֵּן עֶרֶב quis dabit vesperam? (utinam sit vespera!) — 2) *relat.* qui, ὅστις, ὃς ἄν, quicunque; quisque; מִי אֲשֶׁר quicunque.
מֵידְבָא (aqua quietis) *N. pr.* urbis in tribu Ruben.

מֵידָד (amor cf. יָדַד) *N. pr. m.*

מֵיטָב *v.* יטב.

מִיכָא *N. pr. m. i. q.* מִיכָיָה.

מִיכָאֵל (quis Deo similis?) *N. pr.* archangeli; 2) mult. virorum.

מִיכָה, מִיכָיָה (quis est Jovae similis?) *N. pr.* prophetae; 2) al. hominum.

מִיכָיָהוּ *N. pr. m.* 2) *fem. nom.* uxoris Rehabeami.

מִיכָיְהוּ, מִיכָה *N. pr.* virorum.

מִיכָל *v.* מכל.

מַיִם *m pl.* (*st. c.* מֵי, מֵימֵי; *c. suff.* מֵימֶיךָ; *c.* ה *loc.* הַמַּיְמָה) aqua, aquae (*sg. adject. pl., verb. tum plur. tum sing.*); *trop.* de summo periculo s. infortunio. — יָצָא מִמֵּי פ׳ ex alcjs aqua (semine) prodiit, ab alqo originem duxit.

מֵי־הַיַּרְקוֹן *N. pr.* urbis in tribu Dan.

מֵי־נֶפְתּוֹחַ *N. pr.* fontis non procul ab Hierosol.

מִין, מוּן *rad. inus. arab.* mentitus est (speciem prae se tulit).

מִין *m.* species, genus; פְּרִי לְמִינוֹ fructus sui generis.

תְּמוּנָה *f.* imago, simulacrum; species, facies.

מֵינֶקֶת, מֵינִיקוֹת *v.* ינק.

מֵיפַעַת, מֵפַעַת (*cf.* יָפַע) *N. pr.* oppidi Levitarum in tribu Ruben.

מִיץ *v.* מוּץ.

מֵישָׁא (recessus *cf.* מוּשׁ) *N. pr. m.*

מִישָׁאֵל (quis est, qualis Deus est) *N. pr.* virorum.

מִישׁוֹר *v.* ישׁר.

מֵישַׁךְ *N. pr.* juvenis jud. in aula Nebucadnezaris *i. q.* מִישָׁאֵל.

מֵישַׁע (*cf.* יָשַׁע) *N. pr.* regis Moabit.

מֵישָׁע *N. pr.* filii Calebi.

מֵישָׁרִים *v.* ישׁר.

מֵיתָר *v.* יתר.

מַכְאוֹב *v.* כאב.

מַכְבֵּנָא *i. q.* כַּבּוֹן.

מַכְבַּנַּי *N. pr.* Gaditae.

מִכְבָּר, מַכְבֵּר *v.* כבר.

מַכָּה *v.* נכה.

מִכְוָה *v.* כוה.

מָכוֹן, מְכוֹנָה, מְכוֹנָה *v.* כּוּן.

מְכוּרָה *v.* כּוּר.

מָכִיר (venditus) *N. pr.* filii Manassis *Gen.* 50, 23.; *poët.* Manassitis *Jud.* 5, 14. *patron.* מָכִירִי. — 2) al. hom.

מָכַךְ attenuatus, depressus est, *trop.* periit.—*Niph. fut.* יִמַּךְ deprimitur, considit.—*Hoph. pl.* הֻמְּכוּ *pro* הֻמַּכּוּ corruunt.

מָכַל *rad. inus. arab.* parum aquae habuit.

מִיכַל *m.* — מִיכַל הַמַּיִם rivus exiguus parum aquae continens. 2) *N. pr.* filiae Sauli, uxoris Davidis.

מִכְלָה ,מִכְלָאוֹת ,מִכְלוֹת *v.* כלא ; *v.* כלה.

מִכְלוֹל ,מִכְלָל ,מִכְלָלִים *v.* כלל.

מַכֹּלֶת *pro* מַאֲכֹלֶת *v.* אכל.

מִכְמָס ,מִכְמָשׁ ,מִכְמַשׂ (*cf.* כָּמַס) *N. pr.* oppidi in tribu Benj., *Μαχμάς*.

מִכְמָר ,מִכְמֹר ,מִכְמֶרֶת *v.* כמר.

מִכְמְתָת *N. pr.* oppidi in confin. trib. Ephr. et Manass.

מַכְנַדְבַי *N. pr. m.*

מִכְנָס *v.* כנס.

מֶכֶס ,מִכְסָה *v.* כסס.

מִכְסֶה ,מְכַסֶּה *v.* כסה.

מַכְפֵּלָה (duplicatio *cf.* כָּפַל) *N. pr.* regionis prope Hebronem.

מָכַר (*fut.* יִמְכֹּר; *inf. c. suff.* מָכְרָה ,מָכְרָם; *imp. c.* ה *parag.* מִכְרָה) vendidit *sq.* בְּ pretii; desponsavit (filiam); tradidit in potestatem (hostium Jova populum s. terram). — *Niph.* נִמְכַּר venditus est; se ipse vendidit. — *Hithpa.* הִתְמַכֵּר venditus est; se tradidit.

מֶכֶר *m.* (*c. suff.* מִכְרָם) res venalis; pretium

מִכְרִי *N. pr. m.*

מִמְכָּר *m.* venditio; res vendita; res venalis.

מִמְכֶּרֶת *f.* venditio.

מַכָּר *v.* נכר.

מִכְרֶה *v.* כרה.

מְכֵרָה *v.* כּוּר.

מְכֵרָתִי *N. gent.*, oriundus ex מְכֵרָה (loco ignoto).

מִכְשׁוֹל ,מַכְשֵׁלָה *v.* כשל.

מִכְתָּב *v.* כתב.

מְכִתָּה *v.* כתת.

מִכְתָּם *v.* כתם.

מַכְתֵּשׁ *v.* כתש.

מָלֵא ,מָלָא (*fut.* יִמְלָא, *inf.* מְלֹאת) *trans.* implevit, complevit, replevit alqd *sq. accus.*, alqd alqa re *sq. dupl. accus.*; *intrans.* se implevit, plenus fuit alqa re *sq. accus.*; completum fuit (tempus *i. e.* peractum est s. adfuit); *sq.* נַפְשִׁי animus meus satiatus est. — *Niph.* נִמְלָא (*fut.* יִמָּלֵא) impletus, repletus est *sq. accus.*, לְ ,מִן. — *Pi.* מִלֵּא ,מִלֵּא (*inf.* מַלֵּא, מַלֹּאת, *fut.* יְמַלֵּא) implevit, explevit alqa re *sq. accus.*, מִן; implevit s. satiavit (cupiditatem), satisfecit (precibus). מ׳ יָדוֹ בַּקֶּשֶׁת manum suam arcu implevit, arcum prehendit; מ׳ אֶת־יַד tradidit alcjs manibus (sa-

cerdotii munus); מ׳ יָד לַיהוָֹה larga manu obtulit dona Jovae; מ׳ אֲבָנִים inseruit gemmas. 2) plenum, integrum, perfectum reddidit: (tempus) totum peregit, peragi s. elabi voluit; (vaticinium, promissum) ratum fecit, eventu comprobavit; sq. אַחֲרֵי יְהוָֹה (*sc.* לָלֶכֶת) integra obedientia Jovam secutus est. — *Py. part.* מְמֻלָּאִים impleti (gemmis). — *Hithpa. fut.* יִתְמַלְּאוּן se complent, frequentes conveniunt.

מְלָא *chald.* complevit. — *Ithpe.* repletus est.

מָלֵא *m.* מְלֵאָה *f.* plenus *sq. accus. s. genit.*; כֶּסֶף מָלֵא pecunia plena s. justa; מֵי מָלֵא aquae plenitudinis, aquae largae. — *Adv.* plene (plena voce, pleno numero). — 2) implens *Jes.* 6. *Jer.* 23.

מְלֹא, מְלוֹא, מְלוֹ *m.* id quo alqd repletum est, plenitudo, plenitas; מ׳ חָפְנֵיכֶם פִּיחַ vestrae manus plenae favillâ, מ׳ קוֹמָתוֹ plenitudo staturae *i. e.* quanta quanta est; 2) multitudo, turba.

מְלֵאָה *f.* abundantia (frumenti vel vini Jovae offerendi).

מִלּוֹא *m.* vallum s. castellum in monte Zion (*etiam* בֵּית מִלּוֹא); 2) castellum Sichemi *Jud.* 9.

מִלּוּאָה, מִלֻּאָה *f.* insitio (gemmarum).

מִלֻּאִים *m. pl.* consecrationes (sacerdotum); sacrificium, quo inaugurabatur sacerdos; 2) אַבְנֵי מִלֻּאִים gemmae insititiae.

מְלֵאת *f.* plenitudo.

מַלְאָךְ, מְלָאכָה, מְלָאכוּת, מַלְאָכִי: *v.* לאך.

מַלְבּוּשׁ *i. q.* לְבוּשׁ *v.* לבשׁ.

מַלְבֵּן *v.* לבן.

מִלָּה *v.* מלל.

מַלּוּךְ, מְלוּכָה *v.* מלך.

מָלוֹן, מְלוּנָה *v.* לון.

מָלַח *Niph.* נִמְלַח evanuit *Jes.* 51. — II) מָלַח (*denom. a* מֶלַח) salivit. — *Py. part.* מְמֻלָּח salitum. — *Hoph.* aquâ sale mixtâ lotus est.

מֶלַח *m.* sal; יָם־הַמֶּלַח mare salsum *i. e.* mortuum; בְּרִית מֶלַח foedus salitum (sanctum et perpetuum).

מְלַח *m. chald.* sal.

מְלַח *chald.* sal comedit.

מְלָחִים *m. pl.* panni, vestes scissae.

מַלּוּחַ *m.* ἅλιμος (*Melde*, halimus atriplex *Linn.*).

מַלָּח *m., pl.* מַלָּחִים nautae.

מְלֵחָה *f.* terra salsa *i. e.* sterilis.

מִלְחָמָה *v.* לחם.

מָלַט — *Pi.* מִלֵּט, מַלֵּט effecit ut elaberetur, eripuit, liberavit; exclusit (ovum), peperit. — *Hiph.* eripuit, liberavit; peperit. — *Niph.* liberatus est; se liberavit, elapsus est, evasit; discessit, se abripuit. — *Hithpa.* elapsus est, evasit.

מֶלֶט *m.* lutum, argilla, caementum.

מְלַטְיָה (Jova eripuit) *N. pr. m.*

מְלִילוֹת *v.* מלל

מְלִיצָה *v.* לוּץ.

מָלַךְ regnavit *sq.* בְּ, עַל in alqm; rex factus est. — *Hiph.* regem constituit alqm *sq. accus.*, לְ. — *Hoph.* rex constitutus est. — *Niph.* consilium cepit.

מֶלֶךְ *m.* (*c. suff.* מַלְכִּי, *pl.* מְלָכִים, מַלְכֵי) rex (quale nomen etiam tribuitur cum Jovae tum diis ethnicis); דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ via regia *s.* publica. 2) *N. pr. m.* b) עֵמֶק הַמֶּלֶךְ vallis non procul a mari mortuo.

מֶלֶךְ *m. chald.* rex.

מְלַךְ *m. chald.* consilium.

מֹלֶךְ *c. art.* הַמֹּלֶךְ *Μολόχ.* idolum Ammonitarum.

מַלְכָּה *f.* regina. — *Chald. id.*

מִלְכָּה *N. pr.* filiae Haranis.

מְלֶכֶת *f.* מ׳ הַשָּׁמַיִם regina coeli (Luna *s.* Astarte *s.* Venus).

מֹלֶכֶת *N. pr. f.*

מַלּוּךְ (מַלּוּכִי, מְלִיכוּ) *N. pr.* virorum.

מְלוּכָה *f.* imperium, regnum.

מַלְכוּת *f.* imperium, regnum: regia dignitas, terra imperio alcjs subjecta.

מַלְכוּ, מַלְכוּת *f. chald. id.*

מַלְכִּיאֵל (rex divinitus constitutus) *N. pr. m.*; ־ִי *patron.*

מַלְכִּיָּה, מַלְכִּיָּהוּ (rex a Jova constitutus) *N. pr.* mult. virorum.

מַלְכִּי־צֶדֶק (rex justus) Melchisedecus, rex Salemi et sacerdos Jovae.

מַלְכִּירָם (rex altus) *N. pr. m.*

מַלְכִּי־שׁוּעַ (rex salutifer) *N. pr.* filii Sauli.

מִלְכֹּם, מַלְכָּם *i. q.* מֹלֶךְ.

מַמְלָכָה *f.* (*st. c.* מַמְלֶכֶת, *c. suff.* מַמְלַכְתּוֹ; *pl.* מַמְלָכוֹת) imperium, regnum: dignitas regia; terra imperio alicujus subjecta. בֵּית מ׳ sedes regia, עִיר מ׳ caput regni, זֶרַע מ׳ stirps regia.

מַמְלְכוּת *st. c.* מַמְלְכוּת *f. id.*

מַלְכֹּדֶת *v.* לכד.

מָלַל locutus est. — *Pi.* מִלֵּל dixit, elocutus est.

מְלַל *chald.* — *Pa.* מַלֵּל locutus est.

מִלֲּלַי (facundus) *N. pr. m.*

מִלָּה *f.* (*pl.* מִלִּים, מִלִּין) verbum, sermo, oratio; res.

מִלָּה *f. chald.* (*pl.* מִלִּין) verbum, sermo; decretum; res.

מַלּוֹתִי (loquor) *N. pr. m.*

מְלִילָה *f.* (מָלַל *i. q.* מוּל) *pl.* מְלִילוֹת spicae, aristae.

מַלְמָד *v.* למד.

מָלַץ *Kal inus.* lubricus fuit. — *Niph.* laevis, suavis fuit.

מֶלְצַר *nom.* muneris in aula babyl. (praefectus thesauri, *Al.* praef. vini).

מָלַק ungue secuit; *LXX.* ἀποκνίζειν.

מַלְקוֹחַ, מֶלְקָחַיִם, מַלְקָחַיִם *v.* לקח.

מַלְקוֹשׁ *v.* לקשׁ.

מֶלְתָּחָה *f.* vestiarium, locus in quo vestes asservantur.

מַלְתָּעוֹת *v.* לתע.

מַמְּגֻרוֹת *v.* גור.

מְמַדִּים *v.* מדד.

מְמוּכָן *N. pr.* principis Pers.

מָמוֹת, מְמוֹתִים *v.* מות.

מַמְזֵר *m.* ex uxore non legitima natus, *trop.* alienigena.

מִמְכָּר, מִמְכֶּרֶת *v.* מכר.

מַמְלָכָה, מַמְלָכוּת *v.* מלך.

מֶמֶר, מַמְרְרִים *v.* מרר.

מַמְרֵא *v.* מרא.

מִמְשָׁל, מֶמְשָׁלָה, מֶמְשֶׁלֶת *v.* משׁל.

מָן *m.* manna, מֵן, מִנִּים *v.* מנן.

מָן, מַן־ *chald. pron. utriusque num.* quis? qui? quid? quae? מַן־דִּי quicunque.

מִן, מִי, מֵ, *poët.* מִנִּי, מִנֵּי (*c. suff. poët.* מִנִּי, מִנִּי; מִנֵּהוּ, מִנְהֶם, *poët.* מֵהֶם, מִכֶּם; מֶנְהוּ; מֵהֶן; *cf.* מֵן *s.* מנן) *praepos., cui notio inest egressionis et amotionis*: ex, ἐκ, ab, ἀπό· *de loco*: ab, de, ex, versus; *de temp.*: ex, inde a, statim post, ultra; *de eo, a quo quid repetitur, proficiscitur s. sejungitur*: a, ex, de; *de causa et ratione*: propter, prae; *de exceptione:* praeter, absque, sine; *de comparatione, qua quid prae ceteris exsignatur:* תְּשַׁכֵּל מִנָּשִׁים orbata erit prae mulieribus (ceteris), הִשְׁחִיתוּ מֵאֲבוֹתָם pejores patribus facti sunt, מָתוֹק מִדְּבַשׁ dulcius melle, אֶגְדַּל מִמֶּךָּ te major ero; *cum inf.* ab; ex, inde a, ex quo (temp.), statim post, postquam; propter.

propterea quod; ita ut non; *cum fut.* ne, μή *Deut.* 33, 11. — מִן — וְעַד, מִן — עַד ab — usque ad (omnia simul sine discrimine), tam— quam, sive — sive; *c. negat.* neque — neque. — לְמִן inde ab (de loco et temp.).

מִן *chald. id.*

מְנָאוֹת *v.* מְנָת *s.* מנה.

מִנְדָּה *i. q.* מִדָּה *v.* מדד.

מַנְדַּע *v.* ידע.

מָנָה (determinavit) numeravit; destinavit *sq.* לְ — *Niph.* נִמְנָה numeratus est; *sq.* אֵת adnumeratus est. — *Pi.* מִנָּה definivit, praecepit; constituit, paravit; *sq.* לְ assignavit; *sq.* עַל praefecit. — *Pu. part.* מְמֻנִּים praefecti.

מְנָא, מְנָה *chald.* numeravit, definivit. — *Pa.* constituit, praefecit.

מָנֶה *m.* mina, pondus centum siclorum.

מָנָה *f.* (*pl.* מָנוֹת) pars, portio; sors.

מְנָת *f.* (*pl.* מְנָאוֹת , מְנָיוֹת) pars, portio.

מֹנִים *m. pl. (a sing.* מֹנֶה) vices, עֲשֶׂרֶת מ' decies.

מְנִי *m.* (fatum) *nom.* idoli, quod Judaei in Babylonia coluerunt.

מִנְיָן *m. chald.* numerus.

מִנְהָרוֹת *v.* נהר.

מָנוֹד *v.* נוּד.

מְנוּחָה, מָנוֹחַ *v.* נוּחַ.

מָנוֹן *v.* נוּן.

מְנוּסָה, מָנוֹס *v.* נוּס.

מָנוֹר *v.* נִיר.

מְנוֹרָה *v.* נוּר.

מִנְּזָרִים *i. q.* נְזִירִים.

מָנַח *rad. inus. arab.* donavit.

מִנְחָה *f.* (*pl.* מְנָחוֹת, *c. suff.* מִנְחֹתֵיכֶם) donum; oblatio, sacrificium (incruentum); tributum.

מִנְחָה *f. chald.* donum.

מְנַחֵם (consolator) *N. pr.* regis Isr.

מָנַחַת (quies *cf.* נוּחַ) *N. pr.* viri cujusd. *Gen.* 36. b) loci ignoti.

מִנִּי *N. pr.* regionis, Armenia. — *Al. v. s.* מֵן, מִן, מִנֵּן.

מִנְיָן, מְנָיוֹת, מְנִי *v.* מנה.

מִיָּמִין, מִנְיָמִין (a dextra) *N.pr.* virorum.

מָנַן *rad. inus. arab.* praecidit, distribuit; benefecit.

מָן *m.* manna (cibus Israelitis in deserto divinitus datus).

מֵן *m. c. suff.* מִנֵּהוּ pars ejus; — *c. praep.* מִן *et suff.* מִמֶּנִּי a mea parte, a me; מִמְּךָ, מִמֶּךָּ, *fem.* מִמֵּךְ a te;

מִמֶּנּוּ ab eo, מִמֶּנָּה ab ea; *cf.* מִן. — 2) *pl.* מִנִּים, מִנִּי chordae *Ps.* 150, 4. 45, 9.

מִנִּית (attributa) *N. pr.* loci in Ammonitide.

מָנַע (*fut.* יִמְנַע) inhibuit, cohibuit; arcuit alqm ab alqa re *sq. accus. et* מִן; denegavit alqd alicui *sq. acc. et* מִן *s.* לְ. — *Niph.* נִמְנַע cohibitus, prohibitus est; se ipsum prohibuit *sq. inf.*

מַנְעוּל, מִנְעָל *v.* נעל.

מַנְעַמִּים *v.* נעם.

מְנַעַנְעִים *v.* נוע.

מְנַקִּית *v.* מְנַקִּיּוֹת *s.* נקה.

מֵינֶקֶת *v.* ינק.

מְנַשֶּׁה (qui oblivioni tradit) *N. pr.* filii Josephi, *Μανασσῆς*, *patron.* הַמְנַשֶּׁה, מְנַשִּׁי; 2) regis Jud., filii Hiskiae; 3) al. virorum.

מְנָת *v.* מנה.

מַס, מַס, מִסִּים *v.* מסס.

מֵסַב, מְסִבִּי, מְסִבּוֹת *v.* סבב.

מִסְגֶּרֶת, מַסְגֵּר *v.* סגר.

מַסַּד *v.* יסד.

מִסְדְּרוֹן *v.* סדר.

מָסָה *i. q.* מָסַס. — *Hiph.* הִמְסָה liquefecit, dissolvit; *trop.* fregit (animum pavore).

מַסָּה *v.* מסס; מַסָּה *v.* נסה.

מָסֶוֶה *m.* tegumentum, velamen.

מְסוּכָה *i. q.* מְשׂוּכָה *v.* שׂוך.

מַסָּח *v.* נסח.

מִסְחָר *v.* סחר.

מָסַךְ miscuit.

מֶסֶךְ *m.* vinum mixtum (aromatibus).

מִמְסָךְ *m. id.*

מָסָךְ, מְסִכָּה *v.* סכך.

מַסֵּכָה, מַסֶּכֶת *v.* נסך.

מִסְכֵּן, מִסְכֵּנוּת, מִסְכְּנוֹת *v.* סכן.

מְסִלָּה, מַסְלוּל *v.* סלל.

מַסְמְרִים, מִסְמְרִים, מִסְמְרוֹת *v.* סמר.

מָסַס liquefactus est, contabuit. — *Niph.* נָמַס *in pausa* נָמָס (*fut.* יִמַּס, *inf.* הִמֵּס) liquefactus, dissolutus est; *trop.* solutum decidit (vinculum); contabuit (animus pavore, moerore, aegritudine). — *Hiph. pl.* הֵמַסּוּ liquefecerunt *i. e.* pavorem injecerunt. — *Cf.* מאס.

מָס *m.* dissolutus, afflictus, aerumnosus.

מַס *m.* tributum, angaria; הָיָה לָמַס *et* הָיָה לְמַס עֹבֵד tributarius factus est; נָתַן *s.* שׂוּם לָמַס tributarium fecit; אֲשֶׁר עַל הַמַּס operariorum praefectus et exactor, *pl.* שָׂרֵי מִסִּים (*Frohnvögte*).

מִסָּה *f.* sufficientia, *st. c.* מִסַּת ad modum, in quantum.

תְּמֵס *m.* diffluxio, dissolutio.
מַסַּע, מַסָּע *v.* נסע.
מִסְעָד *v.* סעד.
מִסְפֵּד *v.* ספד.
מִסְפּוֹא *v.* ספא.
מִסְפָּחוֹת, מִסְפַּחַת *v.* ספח.
מִסְפֶּרֶת, מִסְפָּר *v.* ספר.
מָסַר *inf.* לִמְסָר־ ut auderent. — II) *Niph. fut.* וַיִּמָּסְרוּ et electi sunt.
מָסֹרֶת *v.* אסר.
מֹסָר *v.* יסר.
מִסְתּוֹר, מִסְתָּר *v.* סתר.
מַעְבָּד *v.* עבד, מַעֲבֶה *v.* עבה.
מַעְבָּר, מַעֲבָרָה *v.* עבר.
מַעְגָּל, מַעְגָּל, מַעְגָּלָה *v.* עגל.
מָעַד vacillavit. — *Hiph.* vacillantem reddidit.
מוּעֶדֶת *f.* vacillatio.
מַעֲדַי (*cf.* עָדָה) *N. pr. m.*
מַעַדְיָה, מוֹעַדְיָה *N. pr. m.*
מַעֲדַנִּים, מַעֲדַנּוֹת *v.* עדן.
מָעָה *rad. inus. arab.* se extendit; sonuit.
מֵעִים *st. c.* מְעֵי *m. pl.* (*c. suff.* מֵעַי, מֵעֶיךָ) viscera; venter, uterus; *trop.* animus.
מְעַיִן *m. pl. chald.* venter.
מָעָה *f.* scrupulus, lapillus.
מָעוֹג *v.* עוג.
מָעוֹז, מָעֻזִּים *v.* עזז.
מָעוֹךְ (*cf.* מַעֲכָה) *N. pr. m.*
מָעוֹן, מְעוֹנִים, מְעוֹנָה, מְעוֹנֹתַי *v.* עון.
מָעוּף *v.* עוף.
מָעוֹר *v.* עור.
מַעַזְיָה, מַעַזְיָהוּ (solatium Jovae) *N. pr. m.*
מָעַט paucus, minutus fuit; paucior factus est. — *Pi.* מִעֵט deminutus est. — *Hiph.* הִמְעִיט paullulum fecit; pauca dedit; paucum reddidit, minuit. — II) מָעַט *arab.* glaber, acutus fuit.
מְעַט (מְעָט) paucus, paullus; *pl.* מְעַטִּים pauci, pauca. —*Subst.* paullum: מְעַט מַיִם paullum aquae; מְתֵי מְעַט pauci homines. — *Adv.* (*de gradu, temp. et loco*) paullulum, aliquantulum, parumper; paullisper. — מְעַט מְעַט paullatim. — כִּמְעַט sicut exiguum (pro nihilo) s. paucum; paullulum; paullisper; brevi, subito; prope, non multum abfuit quin.
מָעֹט, *fem.* מְעֻטָּה glaber, acutus.
מַעֲטֶה *v.* עטה.
מַעֲטָפָה *v.* עטף.
מְעִי *v.* עוה.
מַעַי *N. pr. m.*
מְעִיל *v.* מעל.
מֵעִים *v.* מעה.
מַעְיָן *v.* עין.

מָעַךְ compressit, *part.* מָעוּךְ compressus (*θλαδίας*); infixus *sq.* בְּ. — *Pu.* מֹעַךְ pressus, titillatus est.

מַעֲכָת, מַעֲכַת (oppressio) *N. pr.* urbis et regionis ad radicem Hermonis montis; *nom. gent.* מַעֲכָתִי. 2) *N. pr.* virorum et feminarum.

מָעַל (*inf.* מְעֹל, *fut.* יִמְעַל, יִמְעֹל) praevaricatus est, tecte *s.* fraudulenter egit, peccavit *sq.* בְּ in alqm *s.* in aliqua re.

מַעַל *m.* praevaricatio, peccatum. — *Al. v. s.* עלה.

מְעִיל *m.* vestimentum amplum, pallium.

מַעַל, מֹעַל, מַעֲלֶה, מַעֲלָה *v.* עלה.

מַעְגָּל, מַעֲגָּל, מְעָלִין *v.* עלל.

מַעֲמָד, מָעֳמָד *v.* עמד.

מַעֲמָסָה *v.* עמס.

מַעֲמַקִּים *v.* עמק.

מַעַן (לְמַעַן), מַעֲנֶה, מַעֲנָה, מַעֲנִית *v.* ענה.

מְעֹנָה *i. q.* מְעוֹנָה *v.* עון.

מַעַץ (ira) *N. pr. m.*

מַעֲצֵבָה *v.* עצב.

מַעֲצָד *v.* עצד.

מַעְצוֹר, מַעְצָר *v.* עצר.

מַעֲקֶה *v.* עקה.

מַעֲקַשִּׁים *v.* עקש.

מַעַר, מַעֲרֶה, מַעֲרָה, מַעֲרוֹת, מַעֲרַת *v.* ערה.

מַעֲרָב, מַעֲרָבָה *v.* ערב.

מַעֲרָךְ, מַעֲרָכָה, מַעֲרֶכֶת *v.* ערך.

מַעֲרֻמִּים *v.* ערם.

מַעֲרָצָה *v.* ערץ.

מַעֲשֶׂה, מַעֲשַׂי, מַעֲשֵׂיָה *v.* עשה.

מַעֲשֵׂר, מַעֲשַׂר, מַעְשְׂרוֹת *v.* עֶשֶׂר.

מַעֲשַׁקּוֹת *v.* עשק.

מֹף *et* נֹף (portus bonorum) *N. pr.* urbis aegypt., Memphis.

מַפָּח, מַפַּח *v.* נפח.

מְפִיבֹשֶׁת, מְפִבֹשֶׁת (*pro* מַפְּאָה בֹּשֶׁת exterminans idolum) *N. pr.* filii Sauli; b) filii Jonathanis.

מֵפִיץ *v.* פוץ.

מַפָּל, מַפָּלָה, מַפֶּלֶת *v.* נפל.

מִפְלָאָה *v.* פלא.

מִפְלַגָּה *v.* פלג.

מִפְלָט *v.* פלט.

מִפְלֶצֶת *v.* פלץ.

מִפְלָשׂ *v.* פלס.

מִפְעָל, מִפְעָלָה *v.* פעל.

מֵפַעַת *i. q.* מֵיפַעַת.

מַפָּץ, מַפֵּץ *v.* נפץ.

מִפְקָד *v.* פקד.

מִפְרָץ *v.* פרץ.

מַפְרֶקֶת *v.* פרק.

מִפְרָשׂ *v.* פרש.

מִפְשָׂעָה *v.* פשע.

מַפְתֵּחַ, מִפְתָּח *v.* פתח.

מִפְתָּן *v.* פתן.

מֹץ *i. q.* מוֹץ.

מָצָא (*fut.* יִמְצָא; *imp.* מְצָא, *pl. f.* מְצֶאןָ; *inf.* מְצֹא, *c. suff.* מֹצַאֲכֶם; *part.* מוֹצֵא, מֹוצֵא, *fem.* מֹצֵאת, מֹצֵאת) pervenit ad aliqd *sq.* עַד, attigit; invenit, reperit; assecutus est; accidit alicui *sq. accus.*; suffecit, sufficiens fuit *sq.* לְ. — *Niph.* נִמְצָא (*fut.* יִמָּצֵא) inventus est; deprehensus est, adfuit; inventus est (Jova precibus hom. adnuens); *sq.* לְ comparatus, acquisitus est, acceptus est. — *Hiph.* הִמְצִיא attulit, obtulit; *sq.* בְּיַד in alcjs potestatem tradidit; contingere *s.* praesto esse jussit.

מַצָּב, מֻצָּב, מַצָּבָה, מִצָּבָה, מַצֵּבָה, מַצֶּבֶת *v.* נצב.

מִצְבָיָה *N. pr.* loci ignoti.

מְצָד, מָצוֹד, מָצוּד, מְצוֹדָה, מְצוּדָה *v.* צוד.

מָצָה suxit, sugendo expressit humorem *sq.* מִן; sugendo exhausit, sorbuit.—*Niph.* נִמְצָה exsuctus, expressus, exhaustus est. — מַצָּה *v. s.* מצץ *et* נצה.

מֹצָה *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

מִצְהָלָה *v.* צהל.

מִצְוָה *v.* צוה.

מְצוֹלָה, מְצוּלָה *v.* צול.

מָצוֹק, מָצוּק, מְצוּקָה *v.* צוק.

מָצוֹר *N. pr.* Aegyptus, יְאֹרֵי מ' flumina Aegypti (Nilus septemfluus).— *Aliud* מָצוֹר, מְצוּרָה *v. s.* צור.

מִצְרַיִם *dual. fem.* Aegyptus (quae bipartita fuit); *masc.* Aegyptii.

מִצְרִי *N. gent. m.* Aegyptius, *pl.* מִצְרִים; *fem.* מִצְרִית, *pl.* מִצְרִיּוֹת.

מַצּוּת *v.* נצה.

מֵצַח *m.* (*c. suff.* מִצְחוֹ; *pl. constr.* מִצְחוֹת) frons (capitis).

מִצְחָה *f.* ocrea.

מְצִלָּה, מְצִלּוֹת, מְצִלְתַּיִם *v.* צלל.

מִצְנֶפֶת *v.* צנף.

מַצָּע *v.* יצע.

מִצְעָד *v.* צעד.

מִצְעָר, מִצְעִירָה *v.* צער.

מִצְפֶּה, מִצְפָּה *v.* צפה.

מַצְפֻּנִים *v.* צפן.

מָצַץ suxit, sorbuit.

מַצָּה *f.* ἄζυμον, non fermentatum; *pl.* מַצּוֹת placentae non fermentatae, τὰ ἄζυμα חַג הַמַּצּוֹת ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, Pascha. — *Aliud v. s.* נָצָה.

מֵצַר, מְצָרִים v. צרר.
מָצוֹר v. מִצְרַיִם.
מַק v. מקק.
מַקֶּבֶת, מַקָּבָה v. נקב.
מַקֵּדָה N. pr. oppidi in tribu Juda.
מִקְדָּשׁ v. קדשׁ.
מַקְהֵלוֹת, מַקְהֵלִים v. קהל.
מִקְנָה, מִקְוֶה v. קוה.
מָקוֹם v. קום.
מָקוֹר v. קור.
מַקָּח, מַקָּחוֹת v. לקח.
מִקְטָר, מִקְטֶרֶת v. קטר.
מַקֵּל m. (st. c. מַקֵּל, מַקַּל; c. suff. מַקְלִי, מַקֶּלְכֶם; pl. מַקְלוֹת) baculus.
מִקְלוֹת (cf. קלה) N. pr. virorum.
מִקְלָט v. קלט.
מִקְלַעַת v. קלע.
מִקְנֶה, מִקְנָה, מִקְנֵיָהוּ v. קנה.
מָקֵץ (finis) N. pr. loci.
מְקַצְּעָה, מִקְצֹעוֹת, מִקְצוֹעַ v. קצע.
מָקַק — Niph. נָמַק diffluxit, contabuit. — Hiph. הֵמַק effecit ut tabesceret.
מַק m. macies, tabes.
מִקְרָא v. קרא.
מִקְרֶה, מְקָרֶה v. קרה.
מְקֵרָה v. קרר.
מִקְשָׁה, מִקְשֶׁה v. קשה.
מַר, מֹר, מוֹר, מָר־ v. מרר.

מָרָא rad. dupl. arab. cibum concoxit, saginatus, pinguefactus est; masculus fuit; 2) ad currendum impulit. — Hiph. se ad currendum impulit. — מוֹרָאָה pro מֹרָה v. מרה.
מְרִיא m. saginatus, pinguis.
מָרֵא m. chald. dominus.
מֻרְאָה f. ingluvies (avium).
מַמְרֵא N. pr. Amoritae et socii Abrahami. — אֵלֹנֵי מַמְרֵא (terebinthi Mamrei) et מַמְרֵא regio prope Hebronem.
מָרָא (moesta) N. pr. f.
מְרֹאדַךְ בַּלְאֲדָן, בְּרֹאדַךְ ב׳ N. pr. regis babyl. (Mardocempadus Ptolem.)
מַרְאָה, מַרְאֶה v. ראה.
מַרְאֲשׁוֹת, מָרֵאשָׁה, מָרֵשָׁה, מַרְאֲשׁוֹת v. ראשׁ.
מֵרַב (cf. רָבַב) N. pr. filiae Sauli.
מַרְבַדִּים v. רבד.
מַרְבָּה, מַרְבֶּה, מַרְבִּית v. רבה.
מַרְבֵּץ, מִרְבָּץ v. רבץ.
מַרְבֵּק v. רבק.
מַרְגּוֹעַ, מַרְגֵּעָה v. רגע.
מַרְגְּלוֹת v. רגל.
מַרְגֵּמָה v. רגם.
מָרַד rebellavit, rebellis fuit sq. עַל, בְּ.

מְרַד *chald. id.*

מֶרֶד *m.* rebellio. 2) *N.pr. m.*

מְרַד *chald., fem.* מָרָדָא rebellis.

מַרְדּוּת *f.* rebellio.

מְרֹדַךְ *m. nom.* idoli babylonii.

מָרְדֳּכַי *N. pr.* Judaei in Persia, Μαρδοχαῖος.

מָרָה (strinxit) rebellis, pervicax fuit, rebellavit *sq. accus.*, בְּ; מ׳ אֶת־פִּי יְהוָֹה Jovae dictis adversatus est. — *Hiph.* הִמְרָה reluctatus est *sq. acc.*, בְּ; disceptavit c. alqo *sq.* עִם.

מוֹרָה *m.* (stringens) novacula.

מְרִי *m.* (*in pausa* מֶרִי, *c. suff.* מֶרְיְךָ, מִרְיָם) pervicacia, rebellio; *concr.* rebellis.

מְרִיב בַּעַל, *alibi* מְרִי בַעַל (מְפִיבֹשֶׁת) *N. pr.* filii Jonathanis.

מְרָיָה *N. pr. m.*

מְרָיוֹת *N. pr.* virorum.

מִרְיָם *N. pr.* sororis Mosis, Μαρία.

מְרָתַיִם *dual. f.* (rebellio gemina) *nom. proph.* Babylonis.

מָרוֹת, מֹרָה, מָרָּה, מָרָה *v.* מרר.

מָרִיד *v.* רוד.

מֵרוֹז *N. pr.* oppidi in Palaestina boreali

מָרוּחַ *v.* מרח.

מָרוֹם, מֵרוֹם *v.* רום.

מְרוּצָה, מֵרוֹץ *v.* רוץ.

מִרְזַח, מַרְזֵחַ *v.* רזח.

מָרַח fricuit, mollivit, *sq.* עַל infricuit alicui alqd.

מָרוּחַ *m.* contritus, מְרוּחַ אָשֶׁךְ cui testiculi contriti sunt.

מֶרְחָב *v.* רחב.

מֶרְחָק, מַרְחַקִּים *v.* רחק.

מַרְחֶשֶׁת *v.* רחש.

מָרַט laevigavit, polivit; pilos evellit, depilavit. — *Niph.* calvus factus est. — *Pu.* politus est, acutus est.

מְרַט *chald.* depilavit.

מְרִי, מְרָיָה, מְרָיוֹת, מִרְיָם *v.* מרה.

מְרִיא *v.* מרא.

מְרִיבָה *v.* ריב.

מֹרִיָּה, מוֹרִיָּה *f.* (*pro* מָרְאִי יָהּ a Jova provisus) *N. pr.* collis Hieros., Moria.

מְרִירִי, מְרִירוּת *v.* מרר.

מֹרֶךְ *m.* mollities, pavor, LXX. δειλία.

מֶרְכָּב, מֶרְכָּבָה, מַרְכֶּבֶת *v.* רכב.

מַרְכֹּלֶת *v.* רכל.

מִרְמָה *v.* רמה.

מְרֵמוֹת (*cf.* רום) *N. pr.* virorum.

מֶרֶס *N. pr.* principis Pers.

מַרְסְנָא *N. pr.* principis Pers.

מַרְעִית, מִרְעֶה, מֵרֵעַ *v.* רעה.

מֵרֹנֹתִי *Nom. gent. m.*

מַרְעֲלָה (tremor) *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon.

מַרְפֵּא, מַרְפֵּה *v.* רפא, רפה.

מָרַץ — *Niph.* aeger, debilis fuit. (*Al.* validus, vehemens fuit.) — *Hiph.* aegre alicui fecit, exacerbavit alqm.

מַרְצֵעַ *v.* רצע.

מַרְצֶפֶת *v.* רצף.

מָרַק purum reddidit, polivit. — *Pu.* מֹרַק abstersus est.

מְרוּקִים *m. pl.* purgationes.

מָרָק *m.* jus, jusculum.

תַּמְרוּק *m.* purgatio; *trop.* castigatio.

מִרְקַחַת, מֶרְקָחָה, מֶרְקָח *v.* רקח.

מָרַר *inus. arab.* transiit; fluxit. — II) amarus fuit, *intrans.* מַר לִי amarum mihi est, contristatus sum *sq.* מִן de alqo; 2) exacerbatus est. — *Pi.* מֵרַר (*fut.* יְמָרֵר) amarum, acerbum reddidit; exacerbavit; מ׳ בַּבְּכִי acerbas lacrimas fudit. — *Hiph.* הֵמַר (*inf.* הָמֵר) amarum reddidit, exacerbavit, moerore affecit; graviter flevit. — *Hithpalp.* הִתְמַרְמַר exacerbatus est.

מַר *m.* gutta *Jes.* 40, 15. 2) amaritudo; *adj.* מַר (*pl.* מָרִים; *fem.* מָרָה) amarus, acerbus; ferox; moestus, tristis; flebilis (vox); *adv.* acerbe, flebiliter.

מֹר, מוֹר, מָר־ *m.* myrrha.

מָרָה *f.* amaritudo, exacerbatio. 2) *N. pr.* putei ad Sinai montem b) *nom.* quod Noëmi sibi imponi jussit.

מָרָה *f.* moeror.

מֹרָה *f. id.*

מָרוֹת *N. pr.* oppidi Judae.

מְרִיר *m.* amaritudo.

מְרִירִי *m.* amarus, venenatus.

מְרִירוּת *f.* moeror.

מְרֹרָה *f.* amaritudo; venenum; fel.

מְרֵרָה *f.* fel.

מְרֹרִים *m. pl.* herbae amarae.

מְרָרִי *N. pr.* filii Levi.

מֶמֶר *m.* moeror.

מַמְרֹרִים *m. pl.* acerbitates (infortunii).

תַּמְרוּרִים *m. pl.* amaritudines, acerbitates. — *Al. v. s.* תמר.

מַשְׂאֵת, מַשָּׂאָה, מַשּׂא, מַשָּׂא, מַשְׂאֹת, מַשְׂאֵת *v.* נשׂא.

מִשְׂגָּב *v.* שׂגב.

מְשׂוּכָה *v.* שׂוך; *v.* שׂכך.

מַשּׁוֹר v. נשׁר.
מְשׂוּרָה v. משׂר.
מָשׂוֹשׂ v. שׂוּשׂ.
מִשְׂחָק v. שׂחק.
מַשְׂטֵמָה v. שׂטם.
מַשְׂכִּית, מַשְׂכִּיּוֹת v. שׂכה.
מַשְׂכֹּרֶת v. שׂכר.
מַשְׂמְרוֹת v. סמר.
מִשְׂפָּח v. שׂפח.

מָשַׂר *rad. inus. arab.* divisit.

מְשׂוּרָה *f.* mensura (liquidorum).

מִשְׂרָה v. שׂרה.
מִשְׂרְפוֹת v. שׂרף.
מַשְׂרֵקָה *N. pr.* loci Edomit.

מַשְׂרֵת *m.* sartago.

מַשׁ *N. pr.*, Masius mons, a Nisibi septentrionem versus.

מֵשָׁא *N. pr.* regionis in fin. Arabiae Joctanitarum.

מַשָּׁא, מַשָּׁאָה v. נשׁה; מַשָּׁאוֹן v. נשׁא.
מַשְׁאַבִּים v. שׁאב.
מִשְׁאָל, מִשְׁאָלָה v. שׁאל.
מִשְׁאֶרֶת v. שׁאר.
מִשְׁבְּצוֹת v. שׁבץ.
מַשְׁבֵּר, מִשְׁבָּר v. שׁבר.
מִשְׁבַּתִּים v. שׁבת.
מִשְׁגֶּה v. שׁגה.

מָשָׁה traxit, extraxit. — *Hiph. id.*

מֹשֶׁה (*hebr.* extrahens, *aegypt.* ex aqua extractus) *N. pr.*, Moses, *Μωϋσῆς*.

מֶשִׁי *m.* sericum.

מַשֶּׁה v. נשׁה.
מְשׁוֹאָה v. שׁוא.
מַשֻּׁאוֹת, מַשּׁוּאוֹת v. שׁאה.
מְשׁוּבָה, מְשֻׁבָה v. שׁוב.
מְשׁוּגָה v. שׁוג.
מָשׁוֹט, מִשּׁוֹט v. שׁוט.

מָשַׁח (*inf.* מְשֹׁחַ, c. ה *parag.* מָשְׁחָה; *imp.* מְשַׁח, *fut.* יִמְשַׁח) manum duxit super alqa re, illevit, unxit alqa re *sq. accus.*, בְּ; (mensus est *cf. derivv.*) — *Niph.* נִמְשַׁח unctus est.

מָשִׁיחַ *m.* unctus.

מְשַׁח *m. chald.* oleum.

מִשְׁחָה *f.* unctio; 2) demensum, portio *Lev.* 7, 35.

מָשְׁחָה *inf. v.* מָשַׁח; 2) *f.* portio, pars *Num.* 18, 8.

מִמְשַׁח *m.* extentio.

מָשְׁחָת, מִשְׁחָת, מַשְׁחֵת, מַשְׁחִית v. שׁחת.
מִשְׁחָר v. שׁחר.
מְשִׁי v. משׁה.
מְשֵׁיזַבְאֵל (per Deum liberatus) *N. pr. m.*

מָשַׁךְ prehendit, cepit, tenuit *sq.* בְּ; traxit (מָשַׁךְ הַיּוֹבֵל buccinam traxit, tuba cecinit), attraxit, tetendit

(arcum); rapuit, abripuit; protraxit, continuavit, servavit (benignitatem, iram); confirmavit (corpus). — *Niph.* protractus, prolongatus est. — *Py.* protractus, dilatus est; confirmatus, validus factus est.

מֶשֶׁךְ *m.* possessio; מֶשֶׁךְ הַזֶּרַע sparsio seminis.

מוֹשְׁכוֹת *f. pl.* vincula.

מֶשֶׁךְ *N. pr.* populi inter Cappadociam, Colchidem, Iberiam et Armeniam habitantis, *LXX.* *Μοσόχ.*

מִשְׁכָּב, מִשְׁכַּב *v.* שׁכב.

מִשְׁכָּן *v.* שׁכן.

מָשַׁל dominatus est *sq.* בְּ, לְ, עַל in alqm; potestatem habuit *sq. inf. c.* לְ; praefuit alicui rei *sq.* לְ; 2) assimilavit, parabolam proposuit, proverbio usus est; dicteria dixit in alqm. — *Niph.* similis fuit alicui *sq.* כְּ, עִם, אֶל. — *Pi.* parabolis usus est. — *Hiph.* dominum constituit (*inf.* הַמְשֵׁל *subst.* imperium); 2) assimilavit, comparavit. — *Hithpa.* similis factus est.

מֹשֶׁל *m.* dominatio; 2) alqd simile.

מָשָׁל *m.* similitudo, parabola; sententia, graviter et acute dictum, *γνώμη*; dicterium; cantus, carmen triumphale.

מְשֹׁל *m.* carmen ludibriosum.

מִמְשָׁל *m.* dominatio; *pl.* dominatores.

מֶמְשָׁלָה *f.* dominatio,

מֶמְשֶׁלֶת *f.* (*pl.* מֶמְשָׁלוֹת, מַמְשְׁלוֹת) dominatio, imperium; regnum, terra cui imperatur; *concr.* summi duces et principes.

מִשְׁלַחַת, מִשְׁלוֹחַ, מִשְׁלֹחַ, מִשְׁלָח *v.* שׁלח.

מְשֻׁלָּשׁ *v.* שׁלשׁ.

מְשֻׁלָּם (*cf.* שָׁלֵם) *N. pr.* virorum.

מְשֶׁלֶמְיָה, שֶׁלֶמְיָה *N. pr. m.*

מְשִׁלֵּמוֹת, מְשִׁלֵּמִית *N. pr.* virorum.

מְשֻׁלֶּמֶת *N. pr.* uxoris Manassis.

מְשַׁמָּה *v.* שׁמם.

מִשְׁמָן, מִשְׁמַנָּה, מַשְׁמַנִּים *v* שׁמן.

מִשְׁמָע, מִשְׁמַעַת *v.* שׁמע.

מִשְׁמָר, מִשְׁמֶרֶת, מִשְׁמָרוֹת *v.* שׁמר.

מִשְׁנֶה *v.* שׁנה.

מְשִׁסָּה *v.* שׁסס.

מִשְׁעוֹל *v.* שׁעל.

מָשַׁע *rad. inus. arab.* purgavit.

מִשְׁעִי purgatio.

מְשֹׁבָם *N. pr. m.*

מַשְׁעֶנֶת, מַשְׁעֵנָה, מַשְׁעֵן, מִשְׁעָן *v.* שׁען.

מִשְׁפָּחָה, מִשְׁפַּחַת *v.* שׁפח.

מִשְׁפָּט *v.* שׁפט.

מִשְׁפְּתַיִם *v.* שׁפת.

מָשַׁק *rad. inus. fort.* possedit.

מֶשֶׁק *m.* possessio, בֶּן־מֶשֶׁק haeres.

מִמְשָׁק *m.* possessio.

מַשָּׁק *v.* שׁקק.

מַשְׁקֶה *v.* שׁקה.

מִשְׁקֹלֶת, מִשְׁקֶלֶת, מִשְׁקָל, מִשְׁקוֹל *v.* שׁקל.

מַשְׁקוֹף *v.* שׁקף.

מִשְׂרָה *v.* שׂרה.

מַשְׁרוֹקִיתָא *v.* שׁרק.

מִשְׁרָעִי *Nom. gent. m.*

מָשַׁשׁ *i. q.* מושׁ contrectavit. *Pi.* מִשֵּׁשׁ contrectavit; erravit (in tenebris). — *Hiph.* contrectavit.

מֵת *vel* מַת *m., pl.* מְתִים, מְתֵם *st. c.* מְתֵי viri.

מַתְבֵּן *v.* תֶּבֶן.

מֶתֶג *m.* (*c. suff.* מִתְגִּי) frenum.

מָתוֹק, מְתוּקָה *v.* מתק.

מְתוּשָׁאֵל (vir Dei) *N. pr.* patriarchae e gente Kaini.

מְתוּשֶׁלַח (vir teli) *N. pr.* patriarchae, filii Henochi.

מָתַח extendit.

אַמְתַּחַת *f.* (*pl. constr.* אַמְתְּחוֹת) saccus.

מָתַי *part. interrog.* quando? אַחֲרֵי מָתַי post quantum temporis? עַד־מָתַי quamdiu!

מַתְכֹּנֶת *v.* תכן.

מַה־תְּלָאָה *pro* מַתְּלָאָה quae molestia! *v.* לאה.

מְתַלְּעוֹת *v.* לתע.

מְתֹם *v.* תמם.

מָתַן *rad. inus. arab.* firmus, validus fuit.

מָתְנַיִם *m. dual.* lumbus uterque, lumbi.

אֶמְתָּנִי *chald. f.* valida, robusta.

מַתָּן, מַתָּנָא, מַתָּנָה, מַתְּנַי, מַתְּנְיָה, מַתַּנְיָהוּ *v.* נתן.

מִתְנִי *Nom. gent. m.*

מָתַק (*fut.* יִמְתַּק) dulcis fuit s. factus est. *Hiph.* הִמְתִּיק dulcem reddidit; *intrans.* dulcis fuit. — II) suxit *Job.* 24, 20.

מָתוֹק *m.* (*pl.* מְתוּקִים; *fem.* מְתוּקָה) dulcis; suavis.

מֶתֶק *m.* dulcedo; suavitas.

מֹתֶק *m.* dulcedo.

מִתְקָה *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

מַמְתָּק *m.*, *pl.* מַמְתַּקִּים res dulcissimae.

מִתְרְדָת (*pers.* a Mithra datus) *N. pr.* duor. Persarum (*Μιθριδάτης*).

מַתִּתְיָהוּ, מַתִּתְיָה, מַתַּתָּה, מַתַּת *v.* נתן.

נ

נָא *part. blandiendi et obsecrandi: cum imp. et fut.* בֹּא־נָא ingredere quaeso! אֱמָר־נָא dic quaeso! אֵלְכָה נָּא ibo (si licet, permitte ut eam); אַל־נָא תַּעֲבֹר noli transire! יֹאמַר־נָא dicat quaeso! אַל־נָא ne quaeso! — *cum particulis:* אִם־נָא si quidem; אַל־נָא non ita obsecro! הִנֵּה־נָא en quaeso! אוֹי־נָא eheu! — *Aliud v. s.* נָיא.

נֹא, נֹא־אָמוֹן (possessio Ammonis) *N. pr.*, *LXX.* *Διόςπολις, μερὶς Ἀμμών*, Thebae in Aegypto.

נָאַד *rad. inus. arab.* aqua scatuit.

נֹאד (נֹאוד) *m.* uter; *pl.* נֹאדוֹת utres.

נָאָה *i. q.* נָוָה *unde plurilit.* נַאֲוָה (*pl. contr.* נָאווּ) pulcher fuit; — II) habitavit.

נָאָה *f.*, *pl. constr.* נְאוֹת mansiones, habitationes; pascua.

נָאוֶה *m.* נָאוָה *f.* pulcher; decorus, decens.

נָאַם edixit, oracula fudit. — *Part.* נְאֻם dictum, effatum (divinum).

נָאַף (*fut.* יִנְאַף) adulterium commisit, adulteravit aliquam *sq. accus.*; *part.* נֹאֵף adulter, נֹאֶפֶת adultera. — *Pi.* נִאֵף *id.*

נִאֻפִים *m. pl.* adulteria.

נַאֲפוּפִים *m. pl.* adulteria.

נָאַץ (*fut.* יִנְאַץ) sprevit, contemtim rejecit. — *Pi.* נִאֵץ (*fut.* יְנָאֵץ) sprevit; effecit ut contemneretur, calumniandi auctor exstitit. — *Hiph. fut.* יָנֵאץ *impers.* contemnitur. — *Hithpo. part.* מִנֹּאָץ contemtus.

נְאָצָה *f.* contemtus, contumelia.

נֶאָצָה *f.*, *pl.* נֶאָצוֹת (נָאֲצוֹתֶיךָ) *id.*

נָאַק *i. q.* אָנַק clamavit, gemuit.

נְאָקָה *st. c.* נַאֲקַת *f.* clamor, gemitus.

נָאַר — *Pi.* נֵאֵר (*praet. p.* 2. נֵאַרְתָּה) detestatus, exsecratus est.

נֹב *N. pr.* urbis Levit. in tribu Benj., *c.* ה *loc.* נֹבֶה.

נָבָא *Kal inus.* protulit; nuntiavit. — *Niph.* נִבָּא vaticinatus est, divina vi decreta

div. effatus est; cecinit (laudes Dei). — *Hithpa.* הִתְנַבֵּא, הִתְנַבָּא (*inf.* הִתְנַבּוֹת) vaticinatus est; insanivit.

נְבָא *chald.* — *Ithp.* הִתְנַבִּי vaticinatus est.

נָבִיא *m.* (*c. suff.* נְבִיאֲכֶם) interpres Dei, propheta; familiaris Dei; בְּנֵי הַנְּבִאִים discipuli scholarum prophet. (a Samuele institutarum).

נְבִיא *m. chald. id.*

נְבִיאָה *f.* prophetissa; uxor prophetae; poetria.

נְבוּאָה *f.* vaticinium; scriptum prophetae.

נְבוּאָה *f. chald. id.*

נְבוֹ *N. pr.* dei babyl. (Mercurius); 2) montis et urbis in terra Moabit. 3) oppidi in tr. Juda.

נְבוּזַרְאֲדָן *N. pr.* ducis milit. Nebucadnezaris.

נְבוּכַדְנֶצַּר, נְבוּכַדְנֶאצַּר, נְבוּכַדְרֶאצַּר (Nebo deorum princeps) *N. pr.* regis Assyriorum, *LXX.* *Ναβουχοδονόσορ.*

נְבוּשַׁזְבָּן (Nebonis cultor) *N. pr.* principis et eunuchi assyr.

נָבוּב *v.* בּוּב.

נָבוֹת (*cf.* נוּב) *N. pr. m.*

נְבִזְבָּה, נְבִזְבָּה *f. chald.* donum, praemium.

נָבַח latravit.

נֹבַח *N. pr.* viri et oppidi ab eo nominati in Gileaditide.

נִבְחַז *N. pr.* idoli Avvaeorum (cujus figura canina fuit).

נָבַט — *Pi.* נִבַּט *et Hiph.* הִבִּיט oculos convertit ad alqd, spectavit *sq. accus.*, אֶל, לְ; retro respexit *sq.* אַחֲרֵי; cum voluptate intuitus est *sq.* בְּ; *i. q.* רָאָה conspexit, animadvertit; *transl.* respexit, curavit *sq. acc.*, אֶל, לְ; spem posuit in alqo *sq.* אֶל; patienter adspexit *s.* tulit *sq. accus.*, אֶל.

נְבָט *N. pr.* patris Jerobeami.

מַבָּט *m.* respectus, praesidium.

מֶבָּט *m.* exspectatio, spes.

נְבִיאָה, נָבִיא *v.* נבא.

נְבָיוֹת *N. pr.*, Nabathaei, gens Ismaelitica in Arabia petraea.

נֶבֶךְ *m.* נִבְכֵי־יָם tumuli *vel* fontes maris.

נָבֵל (*fut.* יִבֹּל) flaccidus fuit, marcuit et decĭdit; concĭdit; imbecilli mente *i. e.* stultus fuit. — *Pi.* נִבֵּל vilipendit; contumeliâ affecit.

נָבָל *m.* נְבָלָה *f.* homo stultus; homo impius. 2) *N. pr. m.* 1 *Sam.* 25.

נְבָלָה *f.* stultitia; improbitas; scelus, flagitium, incestus.

נְבֵלָה *f.* (*st. c.* נִבְלַת, *c. suff.* נִבְלָתוֹ, נִבְלָתִי) cadaver, *collect.* cadavera.

נַבְלוּת *f.* turpitudo, pudendum.

נֵבֶל, נֶבֶל *m.* (*pl.* נְבָלִים) uter, lagena, urceus; 2) nablium (instr. musicum).

נְבַלָּט *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

נָבַע scaturivit. — *Hiph.* הִבִּיעַ ebullivit, effudit; evulgavit, nuntiavit.

מַבּוּעַ *m.* scaturigo, fons.

נֶבְרַשְׁתָּא *f. chald.* lychnuchus.

נִבְשָׁן *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

נָגַב *rad. inus. syr.* exsiccavit.

נֶגֶב *m.* (siccitas) plaga meridionalis; (pars Judaeae australis; b) Aegyptus.) — נֶגְבָּה meridiem versus, בַּנֶּגְבָּה in (loco) versus meridiem, לַנֶּגְבָּה ad (locum) versus meridiem, מִנֶּגֶב a meridie.

נָגַד — *Hiph.* הִגִּיד manifestavit, nuntiavit, indicavit; professus, confessus est; declaravit, praedicavit; celebravit. — *Hoph.* הֻגַּד nuntiatum, indicatum est.

נְגַד *chald.* manavit.

נֶגֶד (*subst.* id quod in conspectu est) *adv.* coram; e regione. — כְּנֶגֶד, כְּנֶגְדּוֹ e regione ejus, ei accommodatum; לְנֶגֶד coram, in conspectu; e regione, contra; מִנֶּגֶד e conspectu, procul ab, e regione, contra.

נָגִיד *m.* praestans, princeps, dux, praefectus.

נָגַהּ splenduit. — *Hiph.* הִגִּיהַּ effecit ut splenderet (lux); illustravit.

נֹגַהּ *f.* (*c. suff.* נָגְהָם) splendor, fulgor, jubar. 2) *N. pr.* filii Davidis.

נֹגַהּ *f. chald.* splendor, lux.

נְגֹהָה *f.* splendor.

נָגַח (*fut.* יִגַּח) feriit (cornu). — *Pi.* נִגַּח feriit; *trop.* bellicoso modo prostravit. — *Hithp.* הִתְנַגַּח dimicavit.

נַגָּח *m.* petulcus.

נָגַל *rad. inus. arab.* confodit, vulneravit, secuit.

מַגָּל *m.* falx.

נָגַן *et Pi.* נִגֵּן pulsavit (instr. musicum).

נְגִינָה *f.* pulsatio fidium; instrumentum mus. (quod pulsatur); cantus, canticum.

מַנְגִּינָה *f.* canticum, dicterium.

נָגַע (*inf.* נְגֹעַ, נְגֹעַת, גַּעַת, *c. suff.*

נָגַע; *imp.* גַּע; *fut.* יִגַּע; *part. f.* נֹגַעַת) tetigit alqd *sq.* בְּ, אֶל, עַל, attigit (mulierem concumbendo), movit (animum alcjs); feriit, percussit, vim intulit, afflixit; attigit, pervenit; advenit(tempus). — *Niph.* caesum se simulavit (exercitus). — *Pi.* נִגַּע percussit, plagâ affecit. — *Py.* plagâ affectus est. — *Hiph.* הִגִּיעַ effecit ut attingeret (humum), destruxit; attigit *sq.* לְ, אֶל, עַל, pervenit ad alqd, assecutus est; advenit (tempus).

נֶגַע *m.* (*c. suff.* נִגְעִי, *pl.* נְגָעִים, נִגְעֵי) percussio, plaga; macula leprosa, porrigo; homo lepra affectus.

נָגַף (*fut.* יִגֹּף) percussit, cecidit; impegit, offendit. — *Niph.* נִגַּף (*inf. abs.* נִגּוֹף) caesus est (exercitus) *sq.* לִפְנֵי ab alqo. — *Hithpa.* impegit.

נֶגֶף *m.* percussio, plaga; offensio.

מַגֵּפָה *st. c.* מַגֵּפַת *f.* plaga; clades.

נָגַר — *Niph.* נִגַּר effusus est, diffluxit; expansus est. — *Hiph.* הִגִּיר effudit; detrusit; projecit, tradidit. — *Hoph.* diffusus est.

נָגַשׂ (*fut.* יִגֹּשׂ, הַנֹּגְשִׂים) ursit, pressit, adegit (ad laborem), exegit(debitum); rexit, regnavit; *part.* נוֹגֵשׂ exactor (servorum, tributi); rex, tyrannus. — *Niph.* נִגַּשׂ ursus, pressus est; defatigatus est; se invicem urgere.

נָגַשׁ (*praet. inus., fut.* יִגַּשׁ; *inf.* גֶּשֶׁת, *c. suff.* גִּשְׁתּוֹ; *imp.* גַּשׁ, גֶּשׁ־, גְּשָׁה) *et Niph.* נִגַּשׁ appropinquavit, accessit *sq.* אֶל, לְ, עַד, עַל, *accus.*; attigit alqd, adjunctus est alicui *sq.* בְּ; recessit *Gen.* 19, 9. — *Hiph.* הִגִּישׁ adduxit, attulit, obtulit, protulit, praebuit; *intrans.* accessit. *Hoph.* הֻגַּשׁ admotus est; oblatus est. — *Hithpa.* appropinquavit

נֵד *v.* נדד.

נָדָא *fut.* יַדֶּא propulit, abegit.

נָדַב impulit, incitavit, *addito* לֵב *s.* רוּחַ animus impulit alqm, lubens fecit. — *Hithpa.* הִתְנַדֵּב se ipse incitavit, sponte fecit, lubentem se praebuit (ad alqd. agendum); sponte obtulit, dedit.

נְדַב *chald.* — *Ithpa.* lubens fuit, voluit; sponte dedit.

נָדָב (liberalis) *N. pr.* filii Aaronis; 2) regis Isr., filii

Jerobeami; 3) aliorum hominum.

נְדָבָה *st. c.* נִדְבַת *f.* voluntas libera et promta (בִּנְדָבָה, נְדָבָה sponte, ultro); donum sponte datum; largitas, גֶּשֶׁם נְדָבוֹת pluvia copiosa.

נְדַבְיָה (impulit Jova) *N. pr. m.*

נָדִיב *m.* voluntarius, lubens, promtus; liberalis; ingenuus, nobilis; *subst.* princeps.

נְדִיבָה *f.* ingenuitas.

הִתְנַדְּבוּת *(infin. Ithp.) f. chald.* oblatio spontanea.

נִדְבָּךְ *m. chald.* paries, murus.

נָדַד (*inf.* נְדֹד; *fut.* יִדֹּד, יִדַּד) movit; *intrans.* se movit, vagatus est, erravit; fugit, aufugit; *part.* נוֹדֵד profugus. — *Po.* נוֹדַד aufugit. — *Hiph.* הֵנֵד fugavit.— *Hoph.* הֻנַּד fugatus est; projectus est. — *Hithpo.* se abripuit, aufugit.

נְדַד *chald.* fugit.

נְדֻדִים *m. pl.* jactationes, motus inquieti.

נֵד *m.* acervus, cumulus (*trop.* de fluctibus maris).

נִדָּה *f.* foeditas; impuritas (mulieris menstruis laborantis), menstrua; res impura et turpis, incestus. מֵי הַנִּדָּה aqua impuris hom. lustrandis destinata.

נִידָה *f.* aliquid detestabile.

מְדַד *m.* recessus, fuga.

נָדָה *i. q.* נוּד — *Pi.* נִדָּה removit, amovit *sq.* לְ; ejecit. — II) *arab.* uvidus fuit, fluxit; liberalis fuit.

נֵדֶה *m.* donum largum (meretricium).

נָדָן *m. id.* — *Al. v. infra.*

נָדַח (*fut.* יִדַּח) pepulit, impulit; immisit (securim); expulit. — *Hiph.* הִדִּיחַ pepulit, detrusit; expulit; dispersit; impulit ad alqd, corrupit; *sq.* מִן abduxit; *sq.* עַל immisit (malum in alqm).— *Niph.* נִדַּח impulsus, immissus est; expulsus, dispulsus est; vagatus est, erravit; corrumpi se passus est; *part.* נִדָּח (*c. suff.* נִדָּחוֹ, נִדָּחֲךָ; *fem.* נִדָּחָה) expulsus, profugus.— *Pu. part.* מְנֻדָּח dispulsus. — *Hoph. part.* מֻדָּח dispulsus et diffugiens.

מַדּוּחִים *m. pl.* corruptiones, illecebrae.

נָדִיב, נְדִיבָה *v.* נדב.

נָדָן *m.* vagina. — *Al. v. s.* נָדָה.

נִדְנֶה *m. chald.* vagina.

נָדַף (*fut.* יִדֹּף, יִנְדֹּף) dispulit,

dissipavit; fugavit, vicit. — *Niph.* נִדַּף (*inf.* הִנָּדֵף) dispulsus est.

נָדַר (*fut.* יִדֹּר, יִדַּר) promisit (alqd agendum), vovit. — II) *arab.* excĭdit (granum).

נֶדֶר, נֵדֶר *m.* (*c. suff.* נִדְרִי; *pl.* נְדָרִים, נִדְרֵי) votum; res voto promissa.

אִדַּר *chald.* area.

נֹהַּ *v.* נָוָה.

נָהַג (*imp.* נְהַג, *fut.* יִנְהַג) egit, duxit *sq. accus.*, בְּ; abduxit (captivos); vexit (plaustrum, plaustro); compulit, impulit; *intrans.* ductus est (animus).— *Pi.* נִהַג (*fut.* יְנַהֵג) duxit; adduxit, immisit; abduxit. — II) *Pi.* נִהֵג suspiravit *Nah.* 2, 8.

מִנְהָג *m.* ductus, vectura.

נָהַד *rad. inus. arab.* se extulit; eminens, pulcher fuit.

הוֹד *m.* splendor, ornatus; magnificentia, majestas, gloria. 2) *N. pr. m.*

הוֹדַוְיָה, הוֹדַוְיָהוּ *v.* ידה.

הוֹדִיָּה (majestas Jovae) *N. pr. m.*

הוֹדִיָּה *N. pr.* virorum.

נָהָה lamentatus est. — *Niph. fut.* וַיִּנָּהוּ lamentati sunt. (*Al.* convocati, congregati sunt.)

נְהִי *in pausa* נֶהִי *m.* lamentatio.

נִהְיָה *f. id.*

נִי *m. id.*

נָהַל — *Pi.* נִהֵל (*fut.* יְנַהֵל) duxit; curam habuit (alcjs sustentandi vel defendendi). — *Hithpa.* incessit.

נַהֲלֹל *m.* pascuum. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon (*etiam* נַהֲלָל).

נָהַם (*fut.* יִנְהֹם) fremuit, rugiit; *trop.* gemuit (afflictus), strepuit (mare).

נַהַם *m.* fremitus.

נְהָמָה *st. c.* נַהֲמַת *f.* fremitus (maris), gemitus (aerumnosi).

נָהַק (*fut.* יִנְהַק) rudivit (asinus, homo famelicus).

נָהַר splenduit, exhilaratus est *Ps.* 34. *Jes.* 60. — II) נָהַר (*fut.* יִנְהַר) fluxit, confluxit (populus).

נָהָר *m.* (*pl.* נְהָרִים, נְהָרוֹת, נַהֲרוֹת) flumen; fluvius, amnis. — הַנָּהָר, הַנָּהָר הַגָּדוֹל, *poët.* נָהָר *i. q.* נְהַר פְּרָת Euphrates. — אֲרַם נַהֲרַיִם Syria duorum fluv., Mesopotamia.

נְהַר *m. chald.* flumen.

נְהוֹר (נְהִיר) *m. chald.* lux.

נַהִירוּ *f. chald.* lux, sapientia.

נְהָרָה *f.* lux.

מִנְהָרוֹת *f. pl.* fauces (montium).

נוא s. נאא — *Hiph.* הֵנִיא removit, cohibuit; absterruit; *intrans.* renuit.

תְּנוּאָה *f.* discessus; hostilitas.

נוב (*fut.* יָנוּב) pullulare, progerminare; augeri. — *Pi.* נוֹבֵב protulit, produxit.

נִיב *m.* proventus (fructus).

נֵיבַי (fructifer) *N. pr. m.*

תְּנוּבָה *f.* proventus.

נוּגִים *v.* יגה.

נוד (*fut.* יָנוּד) agitari, vagari; fugere (*part.* נָד fugitivus); nutare (capite *i. e.* condolescere, deplorare). — *Hiph.* הֵנִיד nutavit (capite); exagitavit. — *Hoph. part.* מֻנָד exagitatus, ejectus. — *Hithpol.* הִתְנוֹדֵד se agitavit, se nutavit; deploravit.

נוּד *chald.* fugere.

נוֹד *m.* fuga, exilium; *nom.* loci, in quem Cainus confugit.

נִיד *m.* motus (labiorum *i. e.* sermo. *Al.* solatium).

מָנוֹד *m.* agitatio, nutatio.

נוֹדָב (liberalitas) *N. pr.* filii Ismaelis.

נָוָה *rad. inus. arab.* eminuit.

נֹהַּ *m.* res magnifica.

נָוָה (*fut.* יִנְוֶה) habitat.—II) *Hiph.* condecoravit, celebravit, *fut. c. suff.* אַנְוֵהוּ.

נָוֶה *m.* (*st. c.* נְוֵה, *c. suff.* נָוֵהוּ, נְוֵהֶם, נָוְךָ) habitatio; pascuum.

נָוָה *f.* habitatio; pascuum; נְוַת בַּיִת domi habitans, *οἰκουρός.*

נָוָה *pro* נָאוָה *f.* pulchra *Jer.* 6, 2.

נָיוֹת, *Cthib.* נְוָיוֹת (habitationes) *N. pr.* loci prope Ramam.

נוּחַ (*fut.* יָנוּחַ, וַיָּנַח) considěre; residěre, sedem habere; quiescere, cessare, subsistere, *sq.* בְּ *s.* עַל permanere in alqo; tacere. — *Hiph.* הֵנִיחַ deposuit; remisit (manum); quietum reddidit, quietem concessit alicui *sq.* לְ; asservavit *sq.* אֶל alicubi, sedavit (iram) *sq.* בְּ in alqo. — *Hoph.* הוּנַח quies concessa est.

נֹחַ, נוֹחַ *m.* (*c. suff.* נוֹחֶךָ) quies. 2) *N. pr.*, Noachus, *LXX.* Νῶε.

נַחַת *f.* quies. *Al. v. s.* נחת.

הֲנָחָה (*verb. hiph.*) *f.* concessio quietis.

מָנוֹחַ *m.* (*pl. c. suff.* מְנוּחָיְכִי) locus quietis; quies. 2) *N. pr.* patris Simsonis.

מְנֻחָה, מְנוּחָה *f.* locus quietis; quies, status tranquil-

lus; possessio pacata (de terra cananitica).

נִיחֹחַ, נִיחוֹחַ *m.* quies, delectatio, רֵיחַ הַנִּיחֹחַ odor suavis.

נִיחוֹחַ *m. chald.* odoramentum suave.

נוט *i. q.* מוט nutare.

נְוָל *rad. inus. chald. Pa.* inquinavit.

נְוָלִי, נְוָלוּ *chald. f.* coenum, sterquilinium.

נוּם dormitare, segnem, inertem esse.

נוּמָה *f.* somnus lenis.

תְּנוּמָה *f.* somnus lenis; segnities, inertia.

נוּן sobolescere, *Niph. fut.* יִנּוֹן (*Cthib* יָנִין *Hiph. fut.*) sobolescet, propagabitur.

נוּן (piscis) *N. pr.* patris Josuae.

נִין *m.* proles, soboles.

מָנוֹן *m.* soboles.

נוּס fugere; celeri cursu invehi. — *Pol.* נוֹסֵס fugavit, propulit. — *Hiph.* הֵנִיס in fugam conjecit; in tutum recepit. — *Hithpo.* confugit (*qd. Al. ref. ad* נסס).

נִיס *m.* fugiens, fugitivus.

מָנוֹס *m.* (*c. suff.* מְנוּסִי) fuga; perfugium.

מְנוּסָה *st. c.* מְנֻסַת *f.* fuga.

נוּעַ (*fut.* יָנוּעַ) moveri, agitari; contremere; vacillare, titubare; vagari, errare; librari, pendere. — *Niph.* commotus, agitatus est *fut.* יִנּוֹעַ. — *Hiph.* הֵנִיעַ movit, agitavit, quassavit; errabundum reddidit (πλάζειν), fugavit, in exilium egit.

מְנַעַנְעִים *m. pl. nom.* instr. musici, *Vulg.* sistra.

נוֹעַדְיָה (Jova convenit) *N. pr. m. et f.*

נוּף sursum et deorsum s. huc illuc agitare; conspergere *sq. accus. dupl.* — *Hiph.* הֵנִיף huc illuc agitavit, movit, jactavit; agitavit (sacrificium *sc.* versus quatuor mundi plagas); sparsit (pluviam). — *Hoph.* הוּנַף agitatus est. — *Pil.* נוֹפֵף agitavit.

נוֹף *m.* eminentia (montis) *Ps.* 48, 3. — *Al.* נֹף *v.* מֹף.

נָפָה *f.* eminentia: נֶפֶת דּוֹר excelsa Dorae urbis; 2) cribrum.

נֶפֶת *f.* regio edita, montosa.

נֹפֶת *f.* destillatio (favorum, mel dulcissimum).

תְּנוּפָה *f.* motio; tumultus; agitatio (sacrificii), oblatio sacra.

נוּץ micare, se agitare, se in fugam conjicere. — *Hiph.* הֵנֵץ floruit. *Cf.* נצץ.

נִיצוֹץ *m.* scintilla.

נוֹצָה *v.* נצה.

נוּק *i. q.* יָנַק — *Hiph. fut. c. suff.* תְּנִיקֵהוּ lactavit eum.

נהר *rad. inus. arab.* lucere.

נוּר *f. chald.* ignis.

נֵר *m.* lucerna; candelabrum; *trop.* de salute alcjs; favore (Dei). 2) *N. pr.* avi Sauli.

נִיר *i. q.* נֵר.

נִיר *m.* lumen, *metaph.* de prole regia nunquam peritura. — *Al. v. s.* נִיר.

נֵרִיָּה *N. pr. m.*

מְנוֹרָה *f.* candelabrum.

נוּשׁ graviter aegrotare *i. q.* אָנַשׁ.

נָזָה (*fut.* יִזֶּה, וַיִּז, יִז) saliit, adsiluit, adspersus, conspersus est *sq.* עַל in alqd, *sq.* מִן de alqo. — *Hiph.* הִזָּה (*fut.* יַזֶּה, וַיַּז) effecit ut exsultaret quis de alqo *sq. accus. et* עַל; sparsit, conspersit *sq.* עַל.

נָזִיד *v.* זוּד.

נָזִיר *v.* נזר.

נָזַל (*fut.* יִזַּל) fluxit, manavit, diffluxit; *part.* נוֹזְלִים fluenta, rivi; 2) descendit, devertit *cf. derivv.* — *Hiph.* הִזִּיל fudit.

מַזָּלוֹת *f. pl.* deversoria (solis *i. e.* duodecim zodiaci signa).

מַזָּרוֹת *id.* — (*Al. deriv. a* נֵזֶר; corona borealis. *Al. pro* מַאֲזָרוֹת cingula, cingulum Orionis.)

נֶזֶם *m.* annulus (aurium *s.* nasi).

נְזַק *chald.* damno affectus, laesus est. — *Aph.* damnum attulit.

נֵזֶק *m.* damnum.

נָזַר — *Niph.* נִזַּר se separavit, se sejunxit et adjunxit alicui *sq.* לְ; abstinuit ab alqa re *sq.* מִן. — *Hiph.* הִזִּיר curavit ut se quis separaret; secrevit (ab usu communi), consecravit, vovit *sq.* לְ; *intrans.* abstinuit *sq.* מִן; se consecravit *sq.* לְ.

נָזִיר *m.* Nasiraeus, qui se Deo vovit; *metaph.* vitis non culta (per annum jubilaeum) *Lev.* 25, 5. 11. 2) eximius, princeps *Gen.* 49, 26.

נֵזֶר *m.* (*c. suff.* נִזְרוֹ, נִזְרֵךְ) separatio, conditio Nasiraei; coma Nasiraei intonsa; 2) insigne, corona, diadema.

מִנְּזָרִים *m. pl.* optimates.

נַחְבִּי *v.* חבה.

נָחָה (*praet. c. suff.* נָחָם; *imp.* נְחֵה, *c. suff.* נְחֵנִי) *et Hiph.* הִנְחָה (*fut. c. suff.* יַנְחֵנִי) duxit; reduxit; deduxit.

נְחוּם *i. q.* רְחוּם *N. pr. m.*

נִחוּמִים ,נַחוּם *v.* נחם.

נְחִירִים ,נָחוֹר *v.* נחר.

נְחוּשָׁה ,נָחוּשׁ *v.* נחשׁ.

נָחַל (*inf.* נְחֹל, *fut.* יִנְחַל) haereditate accepit, in possessionem venit, possedit; alqd possidendum tradidit, partitus est. — *Pi.* נִחֵל possidendum dedit, partitus est *sq. accus. dupl., vel dat. pers.* — *Hiph.* הִנְחִיל haeredem fecit, haereditate reliquit, possidendum tradidit *sq. dupl. acc., vel acc. rei et dat. pers.* — *Hoph.* הָנְחַל possidens factus est. — *Hithp.* הִתְנַחֵל possessionem occupavit, possedit. — II) נָחַל *i. q.* חָלַל *cf.* נְחִילוֹת.

נַחֲלָה *f.* haereditas, res haereditate accepta; possessio; ager tribus cujusdam; sors. — נַחֲלַת יְהוָֹה donum a Jova datum; possessio Jovae (populus Isr.).

נַחֲלָת *f.* haereditas.

נְחִילוֹת *f. pl. nom.* instr. musici (tibia).

נַחַל *m.* (*dual.* נַחֲלַיִם, *pl.* נְחָלִים ,נַחֲלֵי; *c.* ה *loc.* נַחְלָה) vallis rivo irrigata; rivus, torrens. — נַחַל מִצְרַיִם torrens in conf. Aegypti et Palaestinae.

נַחְלָה *i. q.* נַחַל torrens.

נַחֲלִיאֵל (vallis Dei) *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

נֶחֱלָמִי *Nom. patron. m.*

נָחַם — *Niph.* נִחַם doluit, misertus est alcjs *sq.* עַל, אֶל, לְ, מִן; alqm poenituit alcjs rei *sq.* עַל, אֶל; se consolatus est de alqa re *sq.* עַל, אַחֲרֵי; ultionem sumsit ab alqo *sq.* מִן. — *Pi.* נִחַם consolatus est de alqa re *sq.* עַל, מִן. — *Py.* נֻחַם consolationem invenit. — *Hithp.* הִתְנַחֵם, הִנַּחֵם misertus est alcjs *sq.* עַל; alqm poenituit; se consolatus est; ultionem sumsit *sq.* לְ.

נַחַם (solatium) *N. pr. m.*

נֹחַם *m.* poenitentia.

נִחוּמִים, נִחֻמִים *m. pl.* misericordia; consolationes.

נַחוּם (solatium) *N. pr.* prophetae, *Ναούμ*.

נֶחָמָה *f.* consolatio, solatium.

נְחֶמְיָה (consolatur Jova) *N. pr.* filii Chelkiae, *Νεεμία*; 2) al. virorum.

נַחֲמָנִי *N. pr. m.*

תַּנְחוּמִים *m. pl.* misericordia; consolationes.

תַּנְחוּמוֹת *f. pl.* consolationes.

תַּנְחֻמֶת *N. pr. m.*

נַחְנוּ nos *v.* אֲנִי.

נָחַץ ursit, *part.* נָחוּץ impulsus, festinus.

נָחַר *rad. inus. syr.* anhelando fremuit.

נַחַר *m.* anhelitus, fremitus.

נַחֲרָה *f. id.*

נַחֲרַי, נַחְרַי *N. pr. m.*

נָחוֹר *N. pr.* patriarchae; 2) fratris Abrahami.

נְחִירִים *m. pl.* nares.

נָחָשׁ *m.* serpens. 2) *N. pr.* virorum. b) עִיר נָחָשׁ urbs in tribu Juda.

נִחֵשׁ *Pi. denom.* (ὀφιομαντείᾳ usus est) auguria cepit, auguratus est, divinavit, praesagivit.

נַחַשׁ *m.* augurium, omen.

נַחְשׁוֹן (praestigiator) *N.pr.* filii Amminadabi.

נָחַשׁ *rad. inus.*

נְחָשׁ *m. chald.* aes.

נְחֹשֶׁת *com.* (*c. suff.* נְחֻשְׁתְּךָ) aes, cuprum; vinculum, compes (*dual.* נְחֻשְׁתַּיִם compes gemina pedis *s.* manus utriusque); 2) aes, pecunia.

נְחֻשְׁתָּא *N. pr.* matris Jojachimi regis.

נְחֻשְׁתָּן *m.* serpens aeneus.

נָחוּשׁ *m.* aeneus.

נְחוּשָׁה, נְחֻשָׁה *f.* aeneum, aes.

נָחַת (*fut.* יֵחַת, יִנְחַת, תֵּחַת) *poët. i. q.* יָרַד descendit *sq.* עַל; decidit in alqm *sq.* עַל (manus castigans); demissum est alqd in animum alcjs *sq.* בְּ. — *Niph.* נִחַת demissus, infixus est. — *Pi.* נִחֵת depressit; tetendit (arcum). — *Hiph. imp.* הַנְחַת dejice.

נְחַת *chald.* descendit. — *Aph.* detulit, deposuit. — *Hoph.* dejectus est.

נַחַת *m.* descensus, demissio; depositum. — *Al. v. s.* נוּחַ.

נָחֵת *m., pl.* נְחִתִּים descendentes.

נַחַת *N. pr. m. i. q.* תּוֹחַ.

נָטָה (*inf. constr.* נְטוֹת; *fut.* יִטֶּה, *apoc.* יֵט, וַיֵּט, וַיֶּט־) tetendit, extendit (manum, hastam), expandit (tentorium, coelum), disposuit (insidias), protendit; exposuit; proposuit; inclinavit, flexit ad alqd *sq.* לְ, אֶל; se inclinavit (dies, umbra); declinavit, se avertit, deflexit ab alqo ad alqd *sq.* מִן *et* אֶל, *sq.* אַחֲרֵי sectatus est alqm; abiit. — *Niph.* נִטָּה extensus, protensus est; se extendit. — *Hiph.* הִטָּה (*fut.* יַטֶּה, *apoc.* יַט, וַיַּט; *imp.* הַטֵּה, *apoc.* הַט) tetendit; inclinavit, flexit, advertit (aures, animum), pervertit (jus); declinavit, avertit, abduxit, detrusit, repudiavit; se inclinavit; se avertit, defle-

xit. — *Hoph. part.* מֻטֶּה *subst.* extensio; perversio (juris).

מַטֶּה *st. c.* מַטֵּה *m.* (*fem. Mich.* 6, 9.) ramus, virga; baculus, (sceptrum, hasta;) שָׁבַר מַטֵּה־לֶחֶם fregit panis sustentaculum, fame confici jussit; 2) tribus (gentis).— *Pl.* מַטּוֹת.

מַטָּה deorsum; לְמַטָּה deorsum; infra; מִלְּמַטָּה deorsum.

מִטָּה *f.* lectus; lectica; feretrum.

נְטִיפוֹת *v.* נטף.

נָטַל (*fut.* יִטּוֹל) sustulit, imposuit alicui *sq.* עַל. — *Pi.* sustulit.

נְטַל *chald.* sustulit.

נֵטֶל *m.* gravitas.

נָטִיל *m.* onustus.

נָטַע (*fut.* יִטַּע; *inf.* נְטוֹעַ, טַעַת) fixit, infixit, statuit; plantavit, consevit; *trop.* collocavit sedem stabilem (populo). — *Niph.* plantatus est (*trop.*).

נָטִיעַ *m., pl.* נְטִעִים plantae.

נֶטַע *m.* (*c. suff.* נִטְעֵךְ; *pl.* נִטְעֵי, נְטָעִים) planta; plantatio; plantarium.

נָטָע *st. c.* נְטַע *m.* plantarium.

מַטָּע *m.* plantarium.

נָטַף (*fut.* יִטֹּף) stillavit alqare; *trop.* defluxit (oratio), abundavit. — *Hiph.* הִטִּיף stillavit alqd; *trop.* stillavit(verba),locutus, vaticinatus est.

נָטָף *m.* gutta; *στακτή* (*Al.* styrax) *Exod.* 30, 34.

נְטֹפָה *N. pr.* oppidi prope Bethl.; *nom. gent.* נְטֹפָתִי.

נְטִיפוֹת *f. pl.* inaures.

נָטַר (*fut.* יִטֹּר, יִנְטוֹר) custodivit; conservavit iram (*scil.* אַף), iratum animum retinuit in alqm *sq.* לְ, אֵת.

נְטַר *chald.* servavit.

מַטָּרָה, מַטָּרָא *f.* carcer; meta, scopus.

נָטַשׁ (*fut.* יִטּוֹשׁ) misit, missum fecit: deseruit, dereliquit; omisit, neglexit; remisit (debitum); permisit alicui *sq.* לְ, commisit alicui *sq.* עַל; emisit, eduxit (gladium); ejecit, dejecit; dimisit, *intrans.* se diffudit (proelium).—*Niph.* remissus, relaxatus est; diffusus est; dejectus est. — *Py.* desertus est.

נְטִישׁוֹת *f. pl.* palmites.

נִי *v.* נהה.

ניא *rad. inus. arab.* crudum esse.

נָא *m.* crudus, semicoctus *Exod.* 12, 9.

ניב נִיב, נִיבִי *v.* נוב.

נִיד, נִידָה *v.* נוּד.

נָיוֹת *v.* נוה.

נִיחֹחַ *v.* נוּחַ.

נִין *v.* נוּן.

נִינְוֵה (habitatio Nini) *N. pr.* urbis Assyriae, *LXX. Νινευΐ*, Ninus.

נִיס *v.* נוּס.

נִיסָן *m.* (proventus herbarum) *nom.* mensis primi Hebraeorum, *cf.* אָבִיב.

נִיצוֹץ *v.* נוּץ.

נִיר *v.* נוּר.

נִיר novellare, agrum incultum arare.

נִיר *m.* novale. — *Al. v. s.* נוּר.

מָנוֹר *m.* jugum, מְנוֹר אֹרְגִים jugum textorium.

נְכֹאת *v.* כאה. נָכֵא, נָכָא *v.* נכה; נְכָאוּ

נְכֹאת *f.* aromatum genus, *LXX. θυμίαμα, Aquila στύραξ.*

נֶכֶד *m.* (*c. suff.* נֶכְדִּי) proles.

נָכָה — *Hiph.* הִכָּה (*imp.* הַכֵּה, הַךְ; *fut.* יַכֶּה, יַךְ, *c.* ה *parag.* יַכֶּכָּה) percussit, feriit, pupugit; complosit (manus); palpitavit (cor); plaga *s.* calamitate affecit; confodit, transfodit, contudit, confregit; interfecit, trucidavit; cecidit, cladem attulit, strages fecit, expugnavit (urbem); incussit, intrusit; excussit (radices egit). — *Hoph.* הֻכָּה, הוּכָּה percussus, verberatus est; occisus est; expugnatus est. —*Niph.* נִכָּה interfectus est. —*Pi. inf.* נַכֵּה־, נַכֵּה percutere. — *Py.* נֻכָּה percussus, contusus est.

נָכֶה *m.* percussus; נְכֵה רַגְלַיִם pedibus percussus, claudus; נ׳ רוּחַ animo contritus.

נָכֶה *m., pl.* נֵכִים percutientes (linguâ *i. e.* calumniantes).

נָכָא *m., fem.* נְכֵאָה רוּחַ animus fractus, afflictus.

נָכָא *m., pl.* נְכָאִים percussi, afflicti.

מַכָּה *f.* (*pl.* מַכּוֹת, מַכִּים) percussio, contusio; verberatio; plaga, calamitas; vulnus; clades, strages.

נְכוֹ, נְכֹה *N. pr.* regis aegypt., filii Psammetichi, *LXX. Νεχαώ.*

נָכוֹן (*i. q.* גֹּרֶן כִּידוֹן) *N. pr.* regionis.

נֹכַח (*propr. subst.* rectum) *adv.* e regione; coram, ante. אֶל־נֹכַח versus alqd; לְנֹכַח in rectum, directo; ante, coram; pro. עַד־נֹכַח usque ad.

נֹכַח (*c. suff.* נִכְחוֹ) ex adverso, e regione.

נָכֹחַ *m.* (*fem.* נְכֹחָה, *pl.*

נְכֹחוֹת) rectus, probus; *subst.* rectum.

נָכַל fraudulenter egit. — *Pi.* astute egit in alqm *sq.* לְ. — *Hithpa. id. sq. accus.*, בְּ.

נֵכֶל *m.*, *pl.* נְכָלִים, נִכְלֵי machinationes astutae.

כֵּלַי, כִּילַי *m.* fraudulentus.

נָכַס *rad. inus. i. q.* כָּנַס.

נֶכֶס *m.*, *pl.* נְכָסִים opes, divitiae.

נְכַס *m. chald.*, *pl.* נִכְסִין opes.

כִּיס *m.* marsupium, loculus.

נָכַר — *Pi.* נִכַּר alienum reddidit, alienavit; tradendo alienavit; repudiavit et tradidit alicui *sq.* בְּ; 2) cognovit, agnovit *sq. acc. et* לִפְנֵי alqm prae alqo. — *Niph.* נִכַּר alienum se praebuit; 2) agnitus est. — *Hiph.* הִכִּיר agnovit; *sq.* פָּנִים personae rationem habuit, favit; cognovit; novit, scivit; curam alcjs egit. — *Hithpa.* הִתְנַכֵּר se alienum praebuit, se simulavit; 2) agnitus est.

נֵכָר *st. c.* נֵכַר *m.* peregrinitas: בֶּן־נֵכָר peregrinus; hostis; אֱלֹהֵי נֵכָר deus peregrinus; dii peregrini; 2) peregrinum (de idololatria).

נָכְרִי *m.* (*pl.* נָכְרִים; *fem.* נָכְרִיָּה, *pl.* נָכְרִיּוֹת) peregrinus, alienigena; *fem.* aliena, meretrix.

נֵכֶר, נֹכֶר *m.* infortunium.

הַכָּרָה (*verb. hiph.*) *f.* agnitio.

מַכָּר *m.* cognitus, familiaris.

נְכֹת, בֵּית נְכֹתֹה domus thesauri ejus, *γαζοφυλάκιον.*

נָלָה *Kal inus. arab.* consecutus est, perfecit. — *Hiph. inf. c. praef. et suff.* כַּנְּלֹתְךָ *pro* כְּהַנְלוֹתְךָ quum perfeceris s. desieris.

מִנְלֶה *m.* possessio, opes, divitiae.

נִמְבְזָה *v.* בזה.

נְמוּאֵל *N. pr. m.*

נָמַל (*fut.* יִמַּל *pl.* יִמָּלוּ) abscissus, succisus est; circumcisus est; 2) marcuit *Ps.* 37, 2. *Job.* 14. 18. (*Al. deriv. a* מָלַל *i. q.* מוּל.) — *Niph.* נִמּוֹל circumcisus est, *part.* נִמּוֹלִים. (*Al. deriv. a* מוּל.)

נְמָלָה *f.* formica, *pl.* נְמָלִים.

נָמֵר *rad. inus. arab.* versicolor, maculosus fuit.

נָמֵר *m.* pardus.

נְמַר *m. chald.* pardus.

נִמְרֹד (rebelles simus) *N. pr.* conditoris regni babyl., *Νεβρώδης.* — אֶרֶץ נִמְרֹד Babylonia.

בֵּית נִמְרָה i. q. נִמְרִים, נִמְרָה v. בֵּית.

נִמְשִׁי (cf. מֹשֶׁה) *N. pr.* avi Jehu.

נֵס, נִסִּי v. נסס.

נְסִבָּה v. סבב.

נָסַג recessit, *inf.* נְסוֹג, *fut.* יִסַּג. — *Hiph.* הִסִּיג removit, amovit; transtulit, protulit (terminos). — *Hoph.* הֻסַּג remotus est, recessit.

נָסָה (*imp.* נְסָה v. נָשָׂא) — *Pi.* נִסָּה tentavit; conatus est; exploravit.

מַסָּה *f.* tentatio, exploratio; id quo quis tentatur (facinora Dei, morbus).

נָסַח (*fut.* יִסַּח) evellit, amovit, in exilium misit; destruxit. — *Niph.* amotus, in exilium missus est.

נְסַח *chald.* — *Ithp.* avulsus est.

מַסָּח *m.* depulsio.

נָסַךְ effudit; fudit (ex metallo); libavit; unxit. — *Niph.* נִסַּךְ unctus est. — *Pi.* נִסֵּךְ *et Hiph.* הִסִּיךְ libavit. — *Hoph.* libatum est. — II) *arab.* texuit. — III) *i. q.* סָכַךְ texit *Jes.* 25, 7.

נְסַךְ *chald.* fudit, libavit.

נָסִיךְ *m.* simulacrum fusum; libatio; unctus, princeps.

נֶסֶךְ, נֵסֶךְ *m.* (*c. suff.* נִסְכּוֹ, נִסְכָּה; *pl.* נְסָכִים) simulacrum fusum; libamen.

נְסַךְ *m. chald.* libamen.

מַסֵּכָה fusura (אֱלֹהֵי מ׳ idola ex aere fusa), simulacrum fusum; libatio (foedus); 2) tegumentum.

מַסֶּכֶת *f.* stamen telae.

נָסַס contabuit, aegritudine affectus est. — II) *arab.* extulit. — *Hithpo.* הִתְנוֹסֵס se extulit, se elevavit.

נֵס *m.* (*c. suff.* נִסִּי) pertica alta; vexillum; vexillum nauticum; signum quo admoneatur.

נָסַע (*fut.* יִסַּע; *inf.* נְסֹעַ; *imp. pl.* סְעוּ) evellit; castra movit, discessit; iter fecit; *trop.* exiit, exortus est (ventus). — *Niph.* נִסַּע evulsus, abreptus est. — *Hiph.* הִסִּיעַ evellit; abstulit; castra moveri jussit; duxit.

מַסַּע *m.* evulsio; discessus, profectio, iter; *pl.* מַסָּעִים itinera; stationes agminis.

מַסָּע *m.* telum, sagitta.

נָסַק adscendit.

נְסַק *chald. id.* — *Aph.* adduxit, extraxit. — *Hoph.* eductus, extractus est.

נִסְרֹךְ (aquila praegrandis) *nom.* idoli Ninivitarum.

נֵעָה (motus) *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon.

נֹעָה (motio) *N. pr. f.*

נְעוּרִים *v.* נַעַר.

נְעִיאֵל *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

נָעִים *v.* נעם.

נָעַל munivit pessulo *s.* repagulis, obseravit; calceavit *sq. accus. dupl.* — *Hiph.* calceavit *sq. accus. dupl.*

נַעַל *f.* calceus, solea; *dual.* נַעֲלַיִם par calceorum; *pl.* נְעָלוֹת, נְעָלִים.

מַנְעוּל *m.* pessulus, repagulum.

מִנְעָל *m. id.*

נָעֵם (*fut.* יִנְעַם) amoenus, suavis fuit; *impers. sq.* לְ bene fuit alicui.

נָעִים *m.* amoenus, jucundus, suavis; *pl.* נְעִימִים loca amoena; gaudia, jucunditates.

נַעַם *N. pr. m.*

נֹעַם *m.* jucunditas, suavitas; gratia, favor.

נַעֲמָה *N. pr.* oppidi in tribu Juda; 2) filiae Lamechi; 3) matris Rehabeami.

נָעֳמִי *N. pr.* socrus Ruthae.

נַעֲמִי *patron. v.* נַעֲמָן.

נַעֲמָן *m.* amoenitas. 2) *N. pr.* virorum.

נַעֲמָתִי *N. gent. m.*

מַנְעַמִּים *m. pl.* deliciae, cupediae.

נָעַץ *rad. inus. chald.* נְעַץ pupugit, fixit.

נַעֲצוּץ *m.* vepretum, senticetum.

נָעַר rugiit (leo) *Jer.* 51,38.— II) excussit. — *Niph.* excussus, exactus est; se excussit (vinculis). — *Pi.* נִעֵר excussit; exegit, dejecit. — *Hithpa.* se excussit alqa re *sq.* מִן.

נַעַר *m.* exactum, dispersum (pecus). — *Al. v. infra.*

נְעֹרֶת *f.* stuppa.

נַעַר *m.* (*c. suff.* נַעַרְךָ, נַעֲרוֹ; *pl.* נְעָרִים, נַעֲרֵי) puer, juvenis, adolescens; servus. — *In Pentat. dicitur de* puero *et* puella *pro sq. v.*

נַעֲרָה *f.* puella; virgo desponsata, nupta; serva, ancilla. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Ephr. (*etiam* נַעֲרָן). b) *N. pr. f.*

נֹעַר *m.* pueritia, juventus.

נְעוּרִים *m. pl.* pueritia, juventus, adolescentia.

נְעֻרוֹת *f. pl. id.*

נְעַרְיָה (puer Jovae) *N. pr.* virorum.

נַעֲרָן *N. pr. i. q.* נַעֲרָה.

נֹף *i. q.* מֹף.

נֶפֶג (proles) *N. pr.* filii Davidis; 2) al. viri.

נָפָה *v.* נוּף.

נְפִישְׁסִים, נְפִיסִים, נְפוּסִים *N. pr. m.*

נָפַח flavit, inspiravit *sq.* בְּ; afflavit, sufflavit *sq.* בְּ, *accus.* (דּוּד נָפוּחַ olla igne sufflato aestuans); exspiravit (animam); difflavit *sq.* בְּ. — *Py.* נֻפַּח sufflatus est. — *Hiph.* (animam) afflari jussit, afflixit; deflavit, flocci fecit.

נֹפַח *N. pr.* oppidi in Moabitide.

מַפֻּחַ *m.* follis.

מַפָּח *m.* exspiratio (animae).

תַּפּוּחַ *m.* (exspiratio odoris) mâlus, mâlum. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; b) oppidi in confin. Ephr. et Manass. c) viri cujusd.

נְפִילִים *v.* נפל.

נָפִישׁ (recreatio) *N. pr.* filii Ismaëlis.

נֹפֶךְ *m.* gemmae species incerta, *LXX.* ἄνθραξ.

נָפַל (*fut.* יִפֹּל; *inf.* נְפֹל, *c. suff.* נָפְלוֹ, נִפְלוֹ) cecĭdit, delapsus est; concidit, corruit, prostratus est (נֹפֵל prostratus, jacens); periit, eversa est (civitas); collapsum est (membrum, flaccidum factum est); editus est (fetus); cecidit (sors), accidit alicui *sq.* לְ, evenit; incidit in alqm *sq.* עַל, בְּ; invasit, irruit (in alqm s. in terram); incubuit (in gladium); invasit (collum alcjs, in amplexum ruit); recubuit, consedit (habitavit); defecit ad alqm *sq.* עַל, אֶל (alcjs partes secutus est); cecidit prae alqo *sq.* לִפְנֵי, מִן (superatus est ab alqo); desiliit *sq.* מִן; se abjecit (in humum *sq.* עַל־פָּנָיו, אַרְצָה); irritum factum est (promissum); excidit (consiliis); depositae sunt (preces coram alqo). — *Hiph.* הִפִּיל dejecit, projecit; cecidit, perdidit, evertit, destruxit; conjecit (sortem, *sq.* לְ alicui sorte tribuit); emisit (partu, peperit); demisit (vultum); immisit alicui (somnum) *sq.* עַל; contabescere passus est; irritum reddidit; deposuit, fudit (preces); remisit, destitit ab alqa re *sq.* מִן. — *Hithpa.* se prostravit; *sq.* עַל irruit in alqm.

נְפַל *chald.* cecĭdit; decidit; accidit; se prostravit; dejectus est.

נֵפֶל, נֶפֶל *m.* abortus.

נְפִילִים *m. pl.* gigantes.

נִפֵּלַל *quadrilit. s. Pil.* cecidit, concidit.

מַפָּל *m.* pars procidua (carnis); deciduum.

מַפֵּלָה, מַפָּלָה *f.* ruina.

מַפֶּלֶת *f.* casus, ruina; res delapsa; cadaver.

נָפַץ *i. q.* פּוּץ discussit, confregit; dispersit; se dissipavit. — *Pi.* confregit; dispersit. — *Py.* disjectus est.

נֶפֶץ *m.* dissipatio.

מַפֵּץ *m.* malleus.

מַפָּץ *m.* destructio.

נְפַק *chald.* egressus est. — *Aph.* extulit.

נִפְקָא *chald. f.* sumtus, impensa.

נָפַשׁ — *Niph.* respiravit, recreatus est.

נֶפֶשׁ *fem., rar. masc.* (*c. suff.* נַפְשִׁי; *pl.* נְפָשׁוֹת, *st. c.* נַפְשׁוֹת; נְפָשִׁים) spiratio, halitus; vis vitalis, anima, vita; animus (vis sentiendi et appetendi); animans, homo, aliquis; שִׁבְעִים נֶפֶשׁ septuaginta homines (capita); כָּל־נֶפֶשׁ quicunque; — *pro pronom. pers.* נַפְשִׁי meus animus *i. e.* ego, ego ipse; נַפְשְׁךָ tu etc. — נֶפֶשׁ מֵת mortuus, טָמֵא נֶפֶשׁ, טָמֵא לְנֶפֶשׁ inquinatus mortuo.

נֹפֶת, נֶפֶת *v.* נוּף.

נַפְתּוּלִים *v.* פתל.

נַפְתֻּחִים *N. pr.* populi aegyptiaci.

נַפְתָּלִי (pugna mea) *N. pr.* filii Jacobi et Bilhae, *Νεφθαλείμ.*

נֵץ *v.* נצץ.

נָצָא volavit, avolavit.

נָצַב — *Niph.* נִצַּב positus, collocatus est; *sq.* עַל praepositus, praefectus est (*part.* נִצָּב praefectus); se sistit; stetit, firmiter stetit. — *Hiph.* הִצִּיב collocavit, statuit, erexit; constituit, definivit; correxit, acuit (stimulum). — *Hoph.* הֻצַּב positus fuit, stetit; plantatus est.

נְצִיב *m.* statua; statio, praesidium (militum); praefectus. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

נִצָּב (*part. Niph.*) *m.* capulus (gladii).

נִצְבָּא *f. chald.* firmitas, durities.

מַצָּב *st. c.* מַצַּב *m.* locus ubi alqd constitutum est; statio, praesidium (militum); locus, munus.

מֻצָּב (*part. Hoph.*) *m.* statio (militum).

מַצָּבָה, מִצָּבָה *f. id.*

מַצֵּבָה *st. c.* מַצֶּבֶת *f.* alqd

erectum, cippus; statua, simulacrum.

מַצֶּבֶת *f.* cippus; statua, monumentum; stirps, radix.

נָצַג *Hiph.* הִצִּיג posuit, collocavit, statuit, stitit; alqd positum reliquit. — *Hoph.* הֻצַּג relictus est.

נָצָה — *Hiph.* הִצָּה rixatus est; pugnavit. *Niph.* נִצָּה invicem altercari. — II) vastatus, desolatus est (*fut.* תִּצֶּינָה). *Niph. id.* (*part. pl.* נִצִּים). — III) *i. q.* נָצָא volavit *cf. sq. deriv.*.

נוֹצָה *f.* penna.

נֹצָה (*fort. pro* נוֹצָא *v.* יָצָא) *f.* excrementum *Lev.* 1, 16.

מַצָּה *f.* rixa, jurgium. *Al. v. s.* מצץ.

מַצּוּת *f. id.*

נִצָּה *v.* נצץ.

נָצַח *Kal inus. arab.* purus, sincerus fuit; *syr.* splendidus fuit. — *Pi.* נִצַּח praefuit; *part.* מְנַצֵּחַ praefectus, praecentor. — II) *arab.* sparsit.

נְצַח *chald.* — *Ithpa.* vicit, superavit.

נֶצַח, נֵצַח *m.* splendor, gloria; sinceritas, veritas; fides, fiducia; perpetuitas, aeternitas (לָנֶצַח, לְנֵצַח *et* נֵצַח in aeternum); perfectio, absolutio, לָנֶצַח, נֵצַח prorsus, omnino. — 2) succus, liquor (uvarum) *Jes.* 63.

נִצַּח (*part. Niph.*) *fem.* נִצַּחַת perfecta, absoluta.

נְצִיב *v.* נצב.

נָצַל — *Pi.* נִצֵּל extraxit, liberavit; abstulit. — *Hiph.* הִצִּיל eripuit, liberavit *sq.* מִן, servavit; abstulit, ademit; eripuit (oculum alcjs *i. e.* e conspectu alcjs abiit). — *Hoph. part.* מֻצָּל extractus, ereptus. — *Niph.* נִצַּל liberatus est; se liberavit; *sq.* אֶל confugit ad alqm. — *Hithpa.* sibi eripuit *s.* abstulit.

נְצַל *chald.* — *Aph.* eripuit.

הַצָּלָה (*verb. hiph.*) *f.* liberatio.

נָצַץ micuit, splenduit; 2) floruit; 3) volavit.

נֵץ *m.* (*c. suff.* נִצָּהּ) flos *Gen.* 40, 10. 2) accipiter.

נִצָּה *f.* flos.

נִצָּן *m.*, *pl.* נִצָּנִים flores.

נָצַר (*fut.* יִצֹּר, יִנְצֹר; *inf. abs.* נָצוֹר, *constr.* נְצֹר; *imp.* נְצֹר, *c.* ה *parag.* נִצְּרָה, *c. suff.* נִצְּרָה) observavit, speculatus est; obsessam tenuit (urbem); custodivit, tuitus est (נֹצְרִים custodes), defendit

ab alqo *sq.* מִן, prospexit alicui, salvum praestitit; retinuit, servavit (benignitatem); observavit (praecepta); abscondidit. — II) *arab.* nitore fulsit, viruit.

נֵצֶר *m.* surculus.

נָצִיר *m., pl. constr.* נְצִירֵי (נְצוּרֵי) servati, liberati.

נָקָא *v.* נקה.

נָקַב (*fut.* יִנְקֹב, יִקֹּב) foravit, perforavit; dissecuit *i.e.* distinxit, definivit, pronuntiavit; maledixit. — *Niph.* distinctus, nominatus est.

נֶקֶב *m.* fistula. *Al.* pala gemmarum. 2) הַנֶּקֶב *N. pr.* urbis in tr. Naphth.

נְקֵבָה *f.* femina.

קֵבָה *f.* (*c. suff.* קֳבָתָהּ) pars genitalis muliebris.

מַקָּבָה *f.* malleus.

מַקֶּבֶת *f.* malleus; foramen, caverna.

נָקַד *rad. inus. chald.* punctis signavit.

נָקֹד *m.* (*pl.* נְקֻדִּים; *fem.* נְקֻדָּה) punctis distinctus, maculis sparsus.

נְקֻדָּה *f.* punctum.

נֹקֵד *m.* pastor ovium; pecuarius.

נִקֻּדִים *m. pl.* micae panis; placentarum species.

נְקוֹדָא (maculis sparsus) *N. pr. m.*

נָקָה *inf.* נִקֹּה purum, poenâ non affectum esse. — *Niph.* נִקָּה purus, insons fuit, culpâ vacuus fuit *sq.* מִן; impunitus fuit; immunis fuit (ab officio); vacua, desolata fuit (urbs). — *Pi.* נִקָּה purum, insontem declaravit *sq.* מִן; poenâ vacuum declaravit, poenâ exsolvit, condonavit.

נְקֵא *chald. Pe. part.* נְקֵא purus.

נָקִי *m.* (*pl.* נְקִיִּים) purus, innocens, vacuus culpâ *sq.* מִן; immunis (ab officio).

נָקִיא *id.*

נִקָּיוֹן *m.* puritas; innocentia.

מְנַקִּית *f., pl.* מְנַקִּיּוֹת paterae (ad libandum).

נָקַט *i. q.* קוּט fastidivit.

נָקַם (*fut.* יִקֹּם) ultus est, vindicavit alqm *sq. accus.*, עַל, ultionem sumsit *s.* exegit ab alqo *sq.* מִן, מֵאֵת, מִיַּד, לְ, *accus.* — *Niph.* נִקַּם sibi vindictam sumsit ab alqo *sq.* מִן, בְּ. — *Pi.* נִקֵּם ultionem petiit, ultus est *sq.* מִן, *acc.*, בְּ. — *Hoph. fut.* יֻקַּם vindicabitur. — *Hithpa.* ultionem consecutus est, ad ultionem exarsit; *part.* מִתְנַקֵּם ulciscendi studiosus.

נָקָם *m.* נְקָמָה *f.* (*c. suff.*

נְקָמָתִי, *pl.* נְקָמוֹת) ultio, vindicta; עָשָׂה, לָקַח, הֵשִׁיב נ׳ ultionem petiit; נָתַן נְקָמוֹת ultionem concessit. — 2) ulciscendi libido.

נָקַע (*fut.* יֵקַע *v.* יָקַע) avulsus, abalienatus est.

נָקַף in gyrum ivit. — *Hiph.* הִקִּיף in orbem ivit, rediit (tempus); circuivit, ambivit (*inf.* הַקֵּף, הַקִּיף circumeundo, circum); circumdedit alqm s. alqd *sq. acc.*, עַל, alqm alqa re *sq. acc. et* עַל. — II) *arab.* percussit. *Pi.* נִקֵּף cecîdit, concîdit; consumsit.

נֹקֶף *m.* percussio, decussio (fructuum).

נִקְפָּה *f.* funiculus.

נָקַק *rad. inus. i. q.* נָקַב.

נָקִיק *m.* fissura (rupis).

נָקַר (*fut.* יִקֹּר) *et Pi.* נִקֵּר fodit, effodit (oculos); perfodit, perforavit. — *Pu.* effossus est.

נְקָרָה *f.* fissura (rupis), caverna.

נָקַשׁ laqueos posuit; insidias sibi struxit. — *Niph.* illaqueatus, irretitus est. — *Pi.* illaqueavit; laqueis injectis abstulit. — *Hithpa.* insidiatus est *sq.* בְּ.

נְקַשׁ *chald.* collisit.

נֵר, נֵר, נִר, נֵרָה *v.* נוּר.

נֵרְגַל *N. pr.* idoli Cuthaeorum.

נֵרְגַל שַׁרְאֶצֶר *N. pr.* magi assyr.

נִרְגָּן *m.* susurrator, calumniator.

נֵרְדְּ *m.* (*c. suff.* נִרְדִּי, *pl.* נְרָדִים) nardus.

נָשָׂא (*fut.* יִשָּׂא, יִשָׂא, יִשָּׂאוּ; *inf. abs.* נָשׂוֹא, *constr.* שְׂאֵת, שֵׂאת, נְשֹׂא, שׂוֹא; *imp.* נְשָׂא, שָׂא, נְסָה) sustulit, elevavit: sustulit (oculos *i. e.* respexit ad alqd *sq.* אֶל, לְ); erexit (vultum *i. e.* prospexit, respexit ad alqd *sq.* אֶל); extulit (manum, jurandi *s.* obsecrandi *s.* puniendi *s.* vim inferendi causa); extulit (vocem), loqui exorsus est, effatus est; erexit (animum intendit ad alqd *sq.* אֶל, desideravit, cupiit); sustulit (caput, invaluit; alcjs caput *i. e.* alqm e carcere dimisit); *intrans.* se extulit; 2) cepit, sumsit; duxit (uxorem); *sq.* פְּנֵי פ׳ rationem alcjs habuit, bene cupivit *s.* temere favit alicui; נָשָׂא רֹאשׁ inivit numerum (hominum); 3) portavit, gestavit; tulit (fructus); sustinuit (ignominiam); tulit (peccatum, poenam peccati

luit); 4) abstulit, e medio sustulit; eripuit (vitam); *sq.* `עָוֹן פ culpam alcjs amovit, expiavit alqm, condonavit peccatum, *sq.* לְ veniam alicui dedit, pepercit. — *Niph.* נִשָּׂא elatus est, se extulit (*part.* נִשָּׂא elatus, editus); portatus, allatus est; abductus est.—*Pi.* נִשֵּׂא, נַשֵּׂא extulit, auxit (imperium); erexit (animum *sq.* לְ, desideravit alqd); sublevavit, adjuvit; portavit, obtulit (dona); abstulit.— *Hiph.* הִשִּׂיא ferendum imposuit (peccatum); attulit, apposuit *sq.* אֶל. — *Hithpa.* הִתְנַשֵּׂא, הִנַּשֵּׂא se extulit; superbia evectus est, supra alqm se extulit *sq.* עַל; invaluit; exaltatus est supra alqm *sq.* לְ.

נְשָׂא *chald.* sustulit, accepit, abstulit. — *Ithpa.* se extulit.

נָשִׂיא *m.* elatus, princeps (civitatis, tribus, familiae); 2) *pl.* נְשִׂיאִים vapores; nubes.

נְשׂוּאָה *f.* id quod portatur, onus.

נְשֵׂאת (*Niph. part.*) *f.* donum.

שִׂיא *m.* eminentia, excellentia.

שְׂאֵת (*inf.*) *f.* elatio (facici), hilaritas; eminentia (cutis), tumor; praestantia, majestas; decretum (judicis).

שֵׂת *f.* elatio.

מַשּׂא *m.* מַשּׂא פָנִים partium studium.

מַשָּׂא *m.* portatio; onus; effatum, sententia, decretum; donum.

מַשָּׂאָה *f.* (elatio ignis) incendium.

מַשְׂאֵת *f.* (*st. c.* מַשְׂאַת *pl.* מַשְׂאֹת) sublatio, elatio; signum erectum; onus; effatum; oblatio, donum; tributum.

נָשַׂג — *Hiph.* הִשִּׂיג attigit alqd; accidit, contigit alicui alqd; assecutus est, comparavit (manus alcjs alqd); admovit *sq. accus. dupl.* — II) *i. q.* סוג, *Hiph.* הִשִּׂיג removit, transtulit (terminos).

שִׂיג *m.* discessio, secessio.

נָשַׂק — *Hiph.* הִשִּׂיק accendit, incendit. — *Niph.* accensus est, se incendit.

נָשַׂר *rad. inus. i. q.* שׂוּר.

מַשּׂוֹר *m.* serra.

נָשָׁא — *Hiph.* הִשִּׁיא decepit *sq. accus.*, לְ; corrupit. — *Niph.* deceptus est. — II) *i. q.* נָשָׁה *qd. cf.*

מַשָּׁאוֹן *m.* fraus, dolus.

נָשַׁב flavit. — *Hiph.* הִשִּׁיב

flare jussit; difflavit, flatu abegit.

נָשָׁה oblitus est *sq. accus.*, neglexit. — *Niph. id.* — *Pi.* alqm in oblivionem alcjs rei adduxit *sq. accus. dupl.* — *Hiph.* הִשָּׁה in oblivionem adduxit; oblivioni dedit. — II) נָשָׁה, נָשָׁא mutuum accepit; mutuum dedit alicui *sq.* בְּ (נֹשֶׁה, נֹשֶׁא creditor); feneratus est; נֹשֶׁה fenerator. — *Hiph.* mutuum dedit *sq.* בְּ; exegit debitum ab alqo *sq.* בְּ (*fut.* יַשִּׁיא).

נָשֶׁה *m.* nervus, qui per femur ad talos usque fertur.

נְשִׁי *m.* mutuo acceptum, debitum.

נְשִׁיָּה *f.* oblivio.

מַשֶּׁה *m.* debitum.

מַשָּׁא *m.* feneratio, fenus; debitum.

מַשָּׁאָה *st. c.* מַשַּׁאת *f.* debitum.

נָשִׁים *v.* אִשָּׁה *s.* אנשׁ.

נָשַׁךְ (*fut.* יִשַּׁךְ, יִשֹּׁךְ) momordit; cruciavit, vexavit; feneratus est. — *Pi.* momordit. — *Hiph.* usuras exegit ab alqo *sq.* לְ.

נֶשֶׁךְ *m.* feneratio, fenus.

נִשְׁכָּה *f.* (*pl.* נְשָׁכוֹת) cella, conclave (templi).

נָשַׁל (*fut.* יִשַּׁל, *imp.* שַׁל־) extraxit, exuit (calceum); ejecit (e terra); *intrans.* elapsus est; decidit. — *Pi.* ejecit.

נָשַׁם anhelavit *fut.* אֶשֹּׁם; *cf.* שָׁמַם.

נְשָׁמָה *f.* halitus, spiritus (Dei, hominis); animus, animans; anhelitus, fremitus.

נִשְׁמָא *f. chald.* spiritus, anima.

תִּנְשֶׁמֶת *f.* chamaeleon *Lev.* 11, 30. 2) pelecanus.

נָשַׁף flavit; afflavit *sq.* בְּ.

נֶשֶׁף *m.* (*c. suff.* נִשְׁפִּי) crepusculum vespertinum; crepusculum matutinum; tenebrae.

יַנְשׁוּף, יַנְשׁוֹף *m.* noctua, *LXX.* ἶβις.

נָשַׁק (*fut.* יִשַּׁק, יִשֹּׁק; *imp.* שַׁק, שְׁקָה) *intrans.* se disposuit s. accommodavit *sq.* עַל ad alqd; se armavit (arcu); osculatus est *sq. accus.*, לְ. —*Pi.* osculatus est. —*Hiph.* se invicem illidere s. attingere.

נֶשֶׁק, נֵשֶׁק *m.* armatura, arma; armamentarium.

נְשִׁיקָה *f.* osculatio, osculum.

נָשַׁר *rad. inus. arab.* rostro vellicavit.

נֶשֶׁר *m.* aquila.

נְשַׁר *m. chald.* aquila.

נָשַׁת exaruit. — *Niph. id.*

נִשְׁתְּוָן *m.* epistola. — *Chald. id.*

נָתַב *rad. inus. arab.* elatus fuit, eminuit.

נָתִיב *m.* נְתִיבָה *f.* elata, munita (via); *subst.* semita, via.

נָתַח — *Pi.* נִתַּח in frusta dissecuit.

נֵתַח *m.* frustum; *pl.* נְתָחִים frusta.

נָתַךְ (*fut.* יִתַּךְ) effusus est, se effudit. — *Niph.* effusus est; liquatus est. — *Hiph.* הִתִּיךְ fudit, effudit; liquavit. — *Hoph.* הֻתַּךְ liquatus est.

הִתּוּךְ (*verb. hiph*) *m.* liquatio.

נָתַן (*fut.* יִתֵּן, יִתֶּן־, *pl.* נִתֵּן, נְתָן־; *inf. abs.* נָתוֹן, *constr.* נְתֹן, תֵּת, *c. suff.* תִּתִּי; *imp.* תֵּן, תְּנָה) dedit, tradidit, exhibuit, praestitit; largitus est, permisit; edidit (vocem; miracula); posuit, imposuit, praeposuit; constituit, reddidit, fecit; *sq.* בְּ *s.* לִפְנֵי habuit *s.* tractavit alqd tanquam alqd. מִי יִתֵּן *v.s.* מִי. — *Niph.* נִתַּן datus, traditus, positus est; promulgata est (lex). — *Hoph. fut.* יֻתַּן dabitur.

נְתַן *chald.* dedit.

נָתָן *N. pr.* prophetae Davidis familiaris; filii Davidis; al. virorum.

נְתַנְאֵל (Deus dedit, *Ναθαναήλ*) *N. pr.* virorum.

נְתַנְיָה, נְתַנְיָהוּ (Jova dedit) *N. pr.* virorum.

נְתַן־מֶלֶךְ (rex constituit) *N. pr.* aulici Josiae.

נְתִינִים *m. pl.* (traditi) Nethinaei, ministri Levitarum; *chald.* נְתִינִין.

מַתָּן *m.* donum. 2) *N. pr. m.*

מַתָּנָה *f.* donum, oblatio. 2) *N. pr.* loci inter desertum et Moabitidem.

מַתְּנָא *f. chald.* donum.

מַתְּנַי (*pro* מַתַּנְיָה) *N. pr.* virorum.

מַתַּנְיָה, מַתַּנְיָהוּ (Jovae donum) *N. pr.* virorum.

מַתַּת *f.* donum.

מַתִּתְיָה, מַתִּתְיָהוּ (donum Jovae, *Ματθαθίας*) *N. pr.* virorum.

מַתַּתָּה *N. pr. m.*

נָתַס destruxit, subvertit.

נָתַע — *Niph.* fractus est.

נָתַץ (*fut.* יִתֹּץ) diruit, destruxit; pessumdedit; confregit. — *Pi.* נִתֵּץ diruit, destruxit. — *Niph.* נִתַּץ, *Py.* נֻתַּץ *et Hoph.* הֻתַּץ dirutus, destructus est.

נָתַק abrupit, avellit; interclusit; *part.* נָתוּק cui testiculi avulsi sunt. — *Niph.* נִתַּק abruptus est; evulsus, extractus est; seclusus, interclusus est. — *Pi.* נִתֵּק rupit, dirupit, dilaceravit. — *Hiph.* הִתִּיק avellit, sejunxit.— *Hoph.* הָנְתַּק seclusus, interclusus est.

נֶתֶק *m.* (avulsio capillorum) porrigo; porrigine affectus.

נָתַר (*fut.* יִתַּר) subsiliit. — *Pi.* saliit. — *Hiph.* הִתִּיר dissolvit, solvit; libere dimisit (captivos).

נְתַר *chald.* decĭdit. — *Aph.* dejecit, decussit.

נֶתֶר *m.* nitrum, alcali fossile (quo saponis loco utebantur orientales).

נָתַשׁ (*fut.* יִתּשׁ) evellit, exstirpavit; ejecit, in exilium egit; evertit, delevit. — *Niph.* exstirpatus est; eversus, deletus est; exaruit (aqua). — *Hoph.* הֻתַּשׁ evulsus est.

ס

סְאָה *f. nom.* mensurae aridorum, quae fuit tertia pars Ephae, σάτον, *dual.* סָאתַיִם, *pl.* סְאִים.

סַאסְאָה *f.* mensura.

סָאַן *part.* סֹאֵן calceatus; caligatus (miles).

סְאוֹן *m.* caliga (militaris)

סָבָא potavit, se inebriavit; *part.* סוֹבֵא potator (*pl.* סוֹבְאִים *Cthib*, סָבָאִים *Kri Ezech.* 23, 42.).

סֹבֶא *m.* (*c. suff.* סָבְאֵךְ) vinum, merum; compotatio.

סְבָא *N. pr.* populi Cuschitici; *nom. gent.* סְבָאִים Sabaei.

סָבַב (*praet.* סַבֹּתִי, סָבְבוּ, סַבּוּ; *fut.* יָסֹב, יִסֹּב, *pl.* יָסֹבּוּ; *inf.* סֹב, סְבֹב; *imp.* סֹב; *part.* סוֹבֵב, סֹבֵב) s e v e r t i t, se convertit ad alqd *s.* alqm *sq.* לְ, עַל, אֶל; se avertit ab aliquo *sq.* מִן, מֵעַל, מִפְּנֵי; se revertit post alqm *sq.* אַחֲרֵי, reversus est; delatus, translatus est; conversus, mutatus est *sq.* בְּ; c i r c u m i v i t, ambivit, obiit (urbem *sq. accus.*, בְּ); c i r c u m d e d i t alqd *sq. acc.*, אֶל, עַל, cinxit; accubuit (mensam) 1 *Sam.* 16, 11.; auctor fuit alcjs rei *sq.* בְּ 1 *Sam.* 22. — *Niph.* נָסַב (*fut.* יִסַּב, *pl.* יִסַּבּוּ) se vertit, se convertit, translatus est *sq.* לְ, אֶל; circumdedit *sq.* עַל, *accus.* — *Pi.* סַבֵּב convertit, mutavit. — *Poel* סוֹבֵב circumivit *sq. accus.*, עַל, obiit *sq.* בְּ; cir-

cumdedit, cinxit *sq.* עַל, *accus.*, *acc. dupl.* — *Hiph.* הֵסֵב (*fut.* יַסֵּב, יַסֵּבּוּ) vertit, convertit alqd ad alqd; transtulit; mutavit; circumdedit; circumduxit; *intrans.* se vertit, circumivit.—*Hoph.* הוּסַב se vertit, se volvit; circumdatus est; mutatus est.

סָבִיב *m.* circuitus; *adv.* סָבִיב סָבִיב, מִסָּבִיב circumcirca, undique; סָבִיב לְ circum (alqm locum). — *Pl.* סְבִיבִים, סְבִיבוֹת loca vicina (urbis); homines vicini; *adv.* circum, *c. suff.* סְבִיבוֹתַי circum me.

סִבָּה *f.* conversio, casus.

נְסִבָּה (*Niph. part.*) *f. id.*

מוּסָב *m.* circuitus.

מֵסַב *m.* (*pl. constr.* מְסִבֵּי, מְסִבּוֹת) circuitus, loca vicina (urbis); consessus s. lecti in orbem positi; *adv.* circum.

סָבַךְ implexit, perplicuit, implicavit. — *Py.* סֻבַּךְ implicatus est.

סְבָךְ *m.* perplexum, dumetum.

סְבֶךְ *m.*, *pl. constr.* סִבְכֵי perplexa, densa arborum.

סְבֹךְ *st. c.* סְבָךְ־ *m. id.*

סֹבֶךְ *m. id.*, *c. suff.* סֻבְּכוֹ.

סִבְּכַי *N. pr.* principis Davidis.

סַבְּכָא, שַׂבְּכָא *f. chald.* sambuca, instr. triangulare chordis instructum.

סָבַל bajulavit; *trop.* tulit (dolorem, peccatum). — *Py.* onustus fuit.—*Hithp.* הִסְתַּבֵּל molestum se praebuit.

סְבַל *chald.* sustulit, erexit. — *Po.* erectus est.

סֵבֶל *m.* onus.

סַבָּל *m.* bajulus.

סֹבֶל *m.* (*c. suff.* סֻבֳּלוֹ) onus.

סִבְלָה *f.*, *pl. constr.* סִבְלוֹת onera, labores operosi.

סִבֹּלֶת *f.* (*in dialecto Ephr. pro* שִׁבֹּלֶת) spica *Jud.* 12, 6.

סְבַר *chald.* cogitavit *Dan.* 7, 26.; speravit.

סִבְרַיִם (spes duplex) *N. pr.* urbis inter Damascum et Hamatham.

סַבְתָּא, סַבְתָּה *N. pr.* coloniae Cuschitarum.

סַבְתְּכָא, סַבְתְּכָה *N. pr.* coloniae Cuschitarum.

סִגִּים *i. q.* סִיגִים *v.* סוּג.

סָגַד procubuit, adoravit *sq.* לְ.

סְגִד *chald. id.*

סָגַל *rad. inus. chald.* acquisivit, comparavit.

סְגֻלָּה *f.* peculium, res propria.

סָגָן *m.*, *pl.* סְגָנִים proceres, principes; praefecti.

סְגַן *m. chald., pl.* סִגְנִין *id.*

סָגַר (*fut.* יִסְגֹּר) clausit, conclusit, occlusit *sq. accus.*, עַל, בְּעַד; *part.* סָגוּר clausus; זָהָב סָגוּר aurum purum. — *Niph.* נִסְגַּר occlusus, conclusus est; se conclusit. — *Pi.* סִגַּר *sq.* בְּיַד tradidit in potestatem alcjs. — *Py.* סֻגַּר clausus est. — *Hiph.* הִסְגִּיר clausit, conclusit; *sq.* בְּיַד, אֶל, לְ tradidit alicui s. in potestatem alcjs; *part.* מַסְגִּר *cf. deriv.* — II) *arab.* aqua implevit. — III) *arab.* confodit.

סְגַר *chald.* clausit.

סְגוֹר *m.* claustrum (cordis); aurum purum; *σάγαρις vel* hasta lignea *Ps.* 35, 3.

סוּגַר *m.* claustrum, cavea.

סַגְרִיר *m.* imber, pluvia.

מַסְגֵּר (*part. Hiph.*) *m.* claustrarius; claustrum, carcer.

מִסְגֶּרֶת *f.* (*pl.* מִסְגְּרוֹת) claustrum, carcer; taenia; ornamentum in basi lacus aenei.

סָדַד *rad. inus. arab.* obice obstruxit.

סַד *m.* nervus, cui captivorum pedes alligantur.

סְדֹם (tristis) *N. pr.* urbis in valle Siddim, *Σόδομα*.

סָדַן *rad. inus. arab.* vestem laxam demisit.

סָדִין *m.* tunica lintea, indusium.

סָדַר *rad. inus. chald.* in ordinem disposuit.

סֵדֶר *m., pl.* סְדָרִים dispositiones, ordines.

שְׂדֵרָה *f., pl.* שְׂדֵרוֹת *id.*

מִסְדְּרוֹן *m.* porticus.

סָהַר *rad. inus. samar.* סחר circumdedit, rotundus fuit.

סַהַר *m.* rotunditas.

סֹהַר *m.* בֵּית הַסֹּהַר claustrum, arx.

שַׂהֲרֹנִים *m. pl.* lunulae (ornamenta hominum, camelorum).

סוֹא *N. pr.* regis aegypt. (Sevechus).

סוּג recedere, se avertere. — *Niph.* נָסוֹג (*fut.* יִסּוֹג) aversus est, se avertit, descivit. — II) sepsit *Cant.* 7.

סִיג, סוּג *m.* (*pl.* סִיגִים, סִגִים) scoria (metalli).

סוֹד, סוֹדִי *v.* יסד.

סוּחַ *rad. inus. i. q.* סָחָה expurgare, abstergere.

סוּחַ *N. pr. m.*

סוּחָה *f.* sordes.

סוּטַי (*cf.* שׁוּט) *N. pr. m.*

סוּךְ *i. q.* נָסַךְ ungere alqm aliqua re *sq. acc. et* בְּ; se ungere alqa re *sq. acc.* — *Hiph.* se unxit, *fut.* וַיָּסֶךְ.

אָסוּךְ *m.* vas unguentarium.

סוּמְפֹּנְיָה *f. chald.* συμφωνία, instr. musicum.

סְוֵנֵה *N. pr.* urbis in Aegypto australi, Syene.

סוּס *m.* equus; 2) hirundo, *Jes.* 38. *Jer.* 8.

סוּסָה *f.* equa.

סוּסִי (eques) *N. pr. m.*

סוּף cessare, desinere; consumi. — *Hiph.* finem fecit, consumsit.

סוּף *chald.* finiri, eventu comprobari. — *Aph.* consumsit.

סוֹף *m.* finis; agmen extremum.

סוֹף *m. chald. id.*

סוּפָה *f.* turbo vehemens; c. ה *parag.* סוּפָתָה.

סוּף *m.* alga (maris); יַם־סוּף mare algosum *h. e.* rubrum, sinus arabicus. 2) *N. pr.* loci.

סוּר (*fut.* יָסוּר, וַיָּסַר) recedere *sq.* מִן, מֵעַל, מֵאַחֲרֵי; desciscere (a Jova); deflectere a lege *sq.* מִן, *acc.*; discedere a via recta (virtute), degenerare; deseruit (alqm Jova *sq.* מֵעַל, מֵעִם); auferri, tolli, amoveri alqo *sq.* בְּ; devertere *sq.* אֶל, accedere ad alqd *sq.* עַל; aditum habere ad alqm *sq.* אֶל. — *Pil.* סוֹרֵר avertit. — *Hiph.* הֵסִיר (*fut.* יָסִיר, וַיָּסַר) removit, avertit, sustulit; separavit, sejunxit *sq.* מִן; detraxit (anulum); deposuit (vestem); deflexit (a lege); revocavit (verba); ה׳ רֹאשׁ מֵעַל פּ׳ alcjs caput praecidit; ה׳ מֵאַחֲרֵי יְהוָֹה *sq. acc.* alqm a Jova colendo abalienavit; 2) transferri passus est, transtulit ad alqm *sq.* אֶל. — *Hoph.* הוּסַר remotus est; sublatus est. — II) *arab.* efferbuit *cf.* סִיר.

סוּר *m.* degener (palmes vitis). 2) *N. pr.* portae templi.

סִיר *com.* spina, *pl.* סִירִים; uncinus, hamus, *pl.* סִירוֹת; 2) olla; pelvis; *pl.* סִירוֹת.

סָרָה *f.* defectio (a Jovae lege); crimen; intermissio, finis. *Cf.* סָרַר.

סִרָה (recessio) *N. pr.* cisternae.

סוּת — *Hiph.* הֵסִית, הִסִּית (*fut.* וַיָּסֶת, יָסִית, יְסִית; *part.* מֵסִית) propulit, expulit; impulit, incitavit ad alqd *sq. inf.*, inflammavit contra aliquem *sq.* בְּ.

סוּת *Gen.* 49, 11. *i. q.* כְּסוּת *v.* כסה.

סָחַב per terram traxit, raptavit.

סְחָבָה *f.* dilaceratio: בְּלוֹיֵ הַסְּחָבוֹת panni dilacerati.

סָחָה — *Pi.* סִחָה everrit, averrit.

סְחִי *m.* sordes.

סָחִישׁ, שָׁחִיס *m.* id quod tertio post sementem anno sponte provenit, *LXX.* *αὐτόματα*, *Aquila* *αὐτοφυῆ*.

סָחַף abrasit, raptim et penitus abstulit. — *Niph.* prostratus est.

סָחַר circumivit, obiit (terram); ambivit negotiandi causa; *part.* סֹחֵר (*pl.* סֹחֲרִים, סֹחֲרֵי) negotiator, mercator; *fem.* סֹחֶרֶת negotiatrix. — *Pilp.* סְחַרְחַר frequenter circuivit, vehementer palpitavit (cor).

סָחָר *m.* emporium; lucrum, opes.

סַחַר *m.* lucrum; comparatio (alcjs rei).

סְחֹרָה *f.* (mercatura) *concr.* negotiatrix.

סֹחֵרָה *f.* clypeus.

סֹחֶרֶת *f.* marmor nigrum, *Al.* testa testudinis. *LXX.* *πάρινος λίθος*.

מִסְחָר *m.* mercatura.

סֵטִים *i. q.* שֵׂטִים *v.* שׂוּט.

סִיג *v.* סוּג.

סִיוָן *m. nom.* mensis tertii, qui a primo Junii novilunio incipiebat.

סִיחוֹן *N. pr.* regis Amoritarum; 2) al. viri.

סִין (*chald.* lutum) *N. pr.* urbis aegypt. (Pelusium). 2) מִדְבַּר־סִין desertum prope Sinai montem.

סִינִי *N. pr.* populi Libano vicini. 2) אֶרֶץ סִינִים terra Sinaeorum (Sina).

סִינַי *N. pr.* montis in Arabia, cujus duo nominantur cacumina (Sinai et Horeb).

סִיס *i. q.* סוּס hirundo.

סִיסְרָא (acies, exercitus) *N. pr.* ducis cananitici; b) al. viri.

סִיעֲהָא, סִיעָא (concio) *N.pr.m.*

סִיר *v.* סוּר.

סָכַךְ texuit(formavit)*Ps.*139. 2) texit, operuit alqd alqa re *sq.* עַל *et* בְּ, *acc. dupl.*; *intrans.* se texit *sq.* בְּ; protexit, defendit *sq.* לְ; *part.* סוֹכֵךְ vinea (militum). — *Hiph.* הֵסֵךְ texit; protexit, defendit *sq.* עַל, לְ; obsepsit *sq.* בְּעַד. — *Hoph.* הֻסַךְ tectus est aliqua re *sq.* בְּ. — *Pilp.* סִכְסֵךְ texit (armis), armavit.

סָךְ *m.* multitudo hominum.

סֹךְ *m.* (*c. suff.* סֻכּוֹ, סוּכּוֹ) tugurium; latibulum.

סֻכָּה *f.* tugurium; tabernaculum, habitatio; septum,

sepes; latibulum. — *Pl.* סֻכּוֹת tuguria; חַג הַסֻּכּוֹת festum tabernaculorum; סֻכּוֹת בְּנוֹת tug. filiarum (babyl., quae Veneris Mylitae cultum sequebantur). 2) *N. pr.* stationis Isr. b) urbis in tribu Gad.

סֻכּוּת *f.* tugurium, tabernaculum.

סֻכִּיִּים (in tuguriis habitantes) *N. pr.* populi africani, *Vulg.* Troglodytae.

סְכָכָה (sepimentum) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

מָסָךְ *st. c.* מְסַךְ *m.* tegumentum; aulaeum.

מְסֻכָּה *f.* tegumentum.

מוּסָךְ (מֵיסָךְ) *m.* porticus.

סָכַל — *Niph.* stulte egit; impie egit.— *Pi.* stultum, irritum reddidit. — *Hiph.* stulte egit.

סָכָל *m.* stultus.

סֶכֶל *m.* stultitia (stultus).

שִׂכְלוּת, סִכְלוּת *f.* stultitia.

סָכַן utilis fuit *sq.* לְ, עַל; profecit; *part.* סֹכֵן familiaris, consiliarius (regis), *fem.* סֹכֶנֶת ministra. — *Hiph.* consuevit, solitus est *sq. inf.*; sibi familiarem reddidit *sq. accus.*, עִם.— II) *arab.* pauper fuit. *Py. part.* מְסֻכָּן pauper factus. — III) *chald.* in periculo versatus est. — *Niph.* נִסְכַּן in periculum incidit, periclitatus est.— IV) *i. q.* כָּנַס *cf.* מִסְכְּנוֹת.

מִסְכֵּן *m.* pauper, egenus.

מִסְכֵּנוּת *f.* paupertas, egestas.

מִסְכְּנוֹת *f. pl.* loca in quibus alqd reponitur, penuaria.

סָכַר — *Niph.* clausus, occlusus est. — *Pi.* (*cf.* סָגַר) in potestatem tradidit. — II) *i. q.* שָׂכַר mercede conduxit.

סָכַת — *Hiph* הִסְכִּית tacuit.

סַל, סַלִּים, סִלָּא *v.* סלל.

סָלָא — *Py.* aestimatus est.

סָלַד — *Pi.* exsultavit.

סֶלֶד *N. pr. m.*

סָלָה (in altum sustulit, in libra pependit) flocci fecit, sprevit. — *Pi. id.* — *Py.* aestimatus est.

סֶלָה nota musica in Psalmis et Hab.

סָלַח (*fut.* יִסְלַח) condonavit. — *Niph.* condonatus est.

סַלָּח *m.* condonans, facilis ad condonandum.

סְלִיחָה *f.* condonatio, venia.

סַלְכָה *N. pr.* oppidi in terra Basan.

סָלַל (extulit) exaggeravit, aggere munivit et compla-

navit (viam). — *Pilp.* סִלְסֵל extulit. — *Hithpo.* הִסְתּוֹלֵל se extulit contr. alqm *sq.* בְּ. — II) *arab.* connexuit *cf. deriv.*

סַל *m.* (*pl.* סַלִּים) corbis.

סִלָּא (via munita) *N. p.* loci.

סַלּוּ (elatio) *N. pr. m.*

סַלּוּא, סַלָּא *N. pr. m.*

סָלוּא *N. pr. m.*

סַלַּי *N. pr. m.*

סִלּוֹן *m.* aculeus, spina.

סַלּוֹן *m. id.*

סֹלְלָה *f.* agger (obsidionalis).

סֻלָּם *m.* scala.

סַלְסִלּוֹת *f. pl.* corbes.

מְסִלָּה *f.* via munita; gradus scalae.

מַסְלוּל *m.* via.

סֶלַע *m.* rupes, petra. 2) *N. pr.* urbis in Arabia, Petra.

סַלְעָם *rad. quadrilit. inus. chald.* absumsit.

סָלְעָם *m.* genus locustarum.

סָלַף — *Pi.* סִלֵּף pervertit; evertit.

סֶלֶף *m.* perversitas; irritatio (animorum, linguâ effecta).

סְלֵק *chald.* adscendit.

סָלַת *rad. inus. arab.* abstersit, decorticavit.

סֹלֶת *com.* farina, simila.

סַם, סַמִּים *v.* סמם.

סַמְגַּר־נְבוּ (gladius Nebonis) *N. pr.* principis babyl.

סְמָדַר *m.* uva florens.

סָמַךְ imposuit (manum, ut inniteretur); *intr.* impositus fuit, incubuit; fulsit, sustentavit *sq. acc.*, לְ; suppeditavit *sq. acc. dupl.*; appropinquavit *sq.* אֶל. — *Niph.* fultus est, innixus est; *trop.* confisus est.—*Pi.* recreavit.

שְׂמִיכָה *f.* stragulum.

סְמַכְיָהוּ (Jova fulsit) *N. pr. m.*

סֶמֶל, סֵמֶל *m.* imago, simulacrum.

סָמַם *rad. inus. arab.* odorem exhalavit.

סַם *m., pl.* סַמִּים aromata (suffitus).

סָמַן — *Niph. part.* נִסְמָן signatum, designatum.

סָמַר horruit (cutis). — *Pi.* horruit (coma). — II) *chald.* clavis firmavit.

סָמָר *m.* pilis horridus, ὀρθόθριξ.

מַסְמְרִים, מִסְמְרִים *m. pl.* clavi.

מַשְׂמְרוֹת, מַסְמְרוֹת, מִסְמְרוֹת *f. pl. id.*

סָנָא *rad. inus. i. q.* שָׂנֵא odit.

סְנָאָה *N. pr.* oppidi jud.

סְנוּאָה *N. pr.*

סַנְבַלַּט (elatus, insignis) *N. pr.* Persae, praefecti Samariae.

סְנֶה *m.* dumus, vepres.

סֶנֶּה *N. pr.* rupis prope Michmam.

סַנְוֵר *rad. quadrilit. inus. chald.* excaecavit.

סַנְוֵרִים *m. pl.* caecitas.

סַנְחֵרִיב (splendor victoriae) *N. pr.* regis Assyriae.

סָנַן *rad. inus. chald.* purgavit, converrit.

סַנְסִנִּים *m. pl.* scopae *s.* rami palmae.

סַנְסַנָּה *N.pr.* urbis in tribu Juda.

סְנַפִּיר *m.* pinna piscium.

סָס *m.* tinea.

סִסְמַי *N. pr. m.*

סָעַד (*fut.* יִסְעַד; *imp.* סְעַד, סְעָד־, סְעָד, *c.* ה *parag.* סַעֲדָה) fulsit, suffulsit; sustentavit, juvit; refecit, recreavit *sq.* לֵב; *intrans.* se refecit.

סְעַד *chald.* adjuvit.

מִסְעָד *m.* fulcrum.

סָעָה cucurrit, רוּחַ סֹעָה ventus rapidus.

סָעַף *Kal inus. arab.* divisit. — *Pi.* סֵעֵף (*denom. a* סָעִיף) ramos amputavit.

סָעִיף *m.* fissura, rima; ramus.

סְעַפּוֹת *f. pl.* rami.

סַרְעַפּוֹת *f. pl. id.*

סֵעֵף *m., pl.* סֵעֲפִים homines ambiguae pietatis. (*Al.* insani.)

סְעִפִּים *m. pl.* partes divisae *s.* diversae.

שְׂעִפִּים cogitationes huc illuc conversae,

שַׂרְעַפִּים *m. pl. id.*

סָעַר vehementer commotus, agitatus est; graviter afflictus et jactatus est. — *Niph.* consternatus est. — *Pi.* סֵעֵר agitavit. — *Po.* exagitatus est. — *Cf.* שָׂעַר.

סַעַר *m.* procella, turbo.

סְעָרָה *st. c.* סַעֲרַת *f. id.*

סַף *in pausa* סָף *m.* (*pl.* סִפִּים, סִפּוֹת) pelvis; limen. 2) *N. pr. m.*

הִסְתּוֹפֵף *Hiph. denom. inf.* in limine commorari.

סָפָא *rad. inus. chald.* cibavit.

מִסְפּוֹא *m.* pabulum.

סָפַד planxit, deploravit, luxit alqm *sq.* לְ, עַל, לִפְנֵי. — *Niph.* plangi.

מִסְפֵּד *st. c.* מִסְפַּד *m.* planctus, luctus.

סָפָה absumsit, consumsit; perdidit; *intr.* periit. — *Niph.*

נִסְפָּה consumtus, corrasus est; periit. — *Hiph.* הִסְפָּה corrasit, accumulavit. — II) *i. q.* יָסַף addidit, auxit, *inf.* סְפוֹת.

סִפּוּן *v.* ספן.

סְפוֹרָה *v.* ספר.

סָפַח (fudit, effudit) perfudit oleo, unxit. — *Pi.* infudit. — *Py.* profusus, prostratus est. (*Al.* congregatus est.) — II) *i q.* סָפָה, יָסַף. *Niph.* et *Hithpa.* se adjunxit.

סָפִיחַ *m.* (effusum) inundatio; 2) frumentum e sementi anni antegressi sponte proveniens; *pl.* סְפִיחִים.

סַפַּחַת *f.* scabies, porrigo.

מִסְפַּחַת *f.* pars corporis scabie affecta.

מִסְפָּחוֹת *f. pl.* pulvilli, cervicalia.

סַפִּי *N. pr. i. q.* סַף.

סַפִּיר *m.* sapphirus.

סֵפֶל *m.* labrum, pelvis.

סָפַן texit; contignavit; contabulavit.

סִפּוּן *m.* tegmen, laquear.

סְפִינָה *f.* navis.

סַף, הִסְתּוֹפֵף, סָפַף *v.* סף.

סָפַק percussit (femur manu), complosit (manus); castigavit. — II) evomuit *Jer.* 48.

סֶפֶק *m.* sufficientia, abundantia, *c. suff.* סִפְקוֹ.

סָפַר (*fut.* יִסְפֹּר) numeravit, scripsit; *part.* סֹפֵר (*pl.* סֹפְרִים) scriba; scriba regius, militaris; legis peritus, γραμματεύς. — *Niph.* numeratus est. — *Pi.* סִפֵּר numeravit; narravit; praedicavit, laudavit; locutus est. — *Py.*

סֻפַּר narratum est.

סָפַר *m. chald.* scriba; legis peritus.

סְפָר *m.* numeratio, computatio.

סֵפֶר *m.* (*c. suff.* סִפְרְךָ, *pl.* סְפָרִים, סִפְרֵי) scriptura; scriptum, liber; libellus; epistola.

סְפַר *m. chald.* liber.

סִפְרָה *f.* liber.

סֹפֶרֶת (scriba) *N. pr. m.*

סְפוֹרָה *f.* numerus.

מִסְפָּר *m.* numerus; אַנְשֵׁי מ׳ s. מְתֵי מ׳ homines pauci; 2) narratio *Jud.* 7, 15. 3) *N. pr. m.* (מִסְפֶּרֶת *id.*)

סְפָר (littus) *N. pr.* urbis arab. *Gen.* 10, 30.

סְפָרַד *N. pr.* regionis in quam exules Jud. missi sunt.

סְפַרְוַיִם *N. pr.* urbis Assyriae, ex qua colonia in Palaest. ducta est. — סְפַרְוִים *nom. gent.*

סָקַל lapidavit. — *Pi.* lapidavit; elapidavit. — *Niph.* et *Py.* lapidatus est.

סָרָב refractarius, rebellis.

סַרְבָּלִין *m. pl. chald.* braccae laxae Persarum.

סַרְגּוֹן *N. pr.* regis Assyriae.

סֶרֶד *N. pr. m.*; *patron.* סַרְדִּי.

סָרָה, סָרָה *v.* סוּר, סרר.

סָרַח late effusus fuit; stratus est (in lecto); redundavit. — *Niph.* effusus, profusus est.

סֶרַח *m.* redundantia, redundans.

סִרְיוֹן *i. q.* שִׁרְיוֹן *v.* שׁרה.

סָרִיס *m.* (*st. c.* סְרִיס, *pl.* סָרִיסִים, סְרִיסִים) eunuchus; minister aulicus.

סָרְכִין *m. pl. chald.* principes, praefecti.

סְרָנִים *st. c.* סַרְנֵי *m. pl.* axes; principes (Philistaeorum).

סַרְעַפּוֹת *v.* סעף.

סָרַף *i. q.* שָׂרַף — *Pi. part.* מְסָרֵף combustor cadaverum.

סִרְפָּד *m. nom.* fruticis ignotae, *LXX.* κόνυζα, *Vulg.* urtica.

סָרַר *part.* סֹרֵר (*pl.* סוֹרְרִים; *fem.* סוֹרֶרֶת, סוֹרֵרָה) rebellis.

סַר *m.* סָרָה *f.* conturbatus, tristis 1 *Reg.* 20. 21. — *Al.* סָרָה *v. s.* סוּר.

סָתָה *rad. inus. arab.* hiemavit.

סְתָו (סְתָיו) *m.* hiems.

סָתַם obstruxit, obturavit; occlusit, occultavit.—*Niph.* occlusus, obstructus est. — *Pi.* obstruxit, obturavit.

סָתַר — *Niph.* נִסְתַּר occultus fuit, latuit; se occultavit. *Part.* נִסְתָּר occultum, arcanum; *pl.* נִסְתָּרוֹת arcana; peccata incognita.— *Pi.* abscondidit. — *Py.* latuit. — *Hiph.* הִסְתִּיר velavit, obtexit; occultavit; protexit, defendit. — *Hithp.* הִסְתַּתֵּר se occultavit.

סְתַר *chald. Pa.* סַתֵּר abscondidit, occultavit; destruxit.

סְתוּר (occultus) *N. pr.* principis Ascheritarum.

סֵתֶר *m.* (*c. suff.* סִתְרִי) occultatio (בַּסֵּתֶר clanculum); latebra, latibulum; praesidium, tutela.

סִתְרָה *f.* tutela.

סִתְרִי *N. pr. m.*

מִסְתָּר *m.* latebra, latibulum.

מִסְתּוֹר *m. id.*

ע

עָבַב *rad. inus. arab.* latuit; texit; *vel i. q.* עָבָה.

עָב *m.* tectum columnarum, epistylium. (*Al.* trabs. *Al.* limen.) — *Al. v. s.* עוּב.

עָב *m., pl.* עָבִים *id.*

עָבַד (*inf. et imp.* עֲבֹד, *fut.* יַעֲבֹד) operatus est, laborem subiit; operam s. laborem collocavit in alqa re *sq. accus.*; serviit alicui *sq. acc.*, לְ, עִם, לִפְנֵי; coluit, veneratus est (Deum s. Deos) *sq. acc.*, לְ; sacra fecit; ministerium exegit ab alqo, laborem imposuit alicui *sq.* בְּ, in servitutem redegit. — *Niph.* נֶעֱבַד opera collocata est; cultus est (ager).—*Pu.* עֻבַּד opus factum est, labor impositus est.—*Hiph.* הֶעֱבִיד impulit ad laborem, exercuit in labore; molestiam exhibuit; in servitutem redegit; ad cultum (Jovae) impulit. — *Hoph.* הָעֳבַד adactus est ad colendos (Deos).

עֲבַד *chald.* fecit, egit, effecit; tractavit alqm *sq.* בְּ, עִם; observavit (legem). — *Ithpe.* factus est.

עֶבֶד *m.* (*c. suff.* עַבְדּוֹ, *pl.* עֲבָדִים) servus; minister; עֶבֶד יְהוָֹה servus Jovae (pius Dei cultor, populus Isr., propheta, angelus). 2) *N.pr.* virorum.

עֲבַד *m. chald. id.*

עֶבֶד *N. pr.* virorum.

עַבְדָּא *N. pr.* virorum.

עַבְדְּאֵל (servus Dei) *N.pr.m.*

עַבְדּוֹן (serviens) *N. pr.* oppidi Levit. in tribu Ascher.

עַבְדִּי *N.pr.* virorum.

עַבְדִּיאֵל *N. pr. m.*

עֹבַדְיָה, עֹבַדְיָהוּ (servus Jovae, Ἀβδίας) *N. pr.* prophetae; 2) mult. al. virorum.

עֶבֶד מֶלֶךְ *N. pr.* Aethiopis, ministri Zedekiae.

עֲבֵד (נְגוֹא) נְגוֹ (servus alacer) *cognom.* Asarjae.

עֲבָד *m.* factum, opus.

עֲבֹדָה *f.* servitium, opus servile, negotium; ministerium sacrum; opus rusticum; usus, לַעֲבֹדַת הָאָדָם in usum hominum.

עֲבֻדָּה *f.* famulitium, familia.

עֲבִידָא *f. chald.* opus, negotium.

עַבְדוּת *f.* servitus.

מַעְבָּד *m., pl.* מַעְבָּדִים opera, studia.

עָבָה densus, crassus fuit.

עֳבִי *m.* densitas.

עֳבִי *m.* crassities.

מַעֲבֶה *m.* densitas.

עָבַט (mutavit) pigneravit, mutuum accepit, *fut.* יַעֲבֹט. — *Pi.* mutavit. — *Hiph.* הֶעֱבִיט mutuum dedit.

עֲבוֹט *m.* pignus.

עַבְטִיט *m.* multitudo pignorum acceptorum.

עָבַר (*inf. et imp.* עֲבֹר, *fut.* יַעֲבֹר) transiit, transgressus est *sq. accus.*, בְּ; migravit (legem, עָבַר בְּרִית foedus violavit); excessit, redundavit, inundavit; obruit alqm *sq.* עַל; praeteriit *sq.* לִפְנֵי, עַל פְּנֵי, מֵעַל, עַל, *accus.*; interiit, evanuit; pertransiit, pervasit *sq.* בְּ, *acc.*; processit ulterius, profectus est *sq. acc.*, עַל; peragravit, obiit *sq. accus.*, בְּ; inivit (ע׳ בִּבְרִית foedus ingressus est); praeivit *sq.* לִפְנֵי; secutus est *sq.* אַחֲרֵי; discessit, recessit *sq.* מִן; irruit in alqm., invasit, obruit *sq.* עַל. (כֶּסֶף עֹבֵר argentum usu receptum.) — *Niph.* trajectus est (fluvius). — *Pi.* עִבֵּר transmisit (pessulum); concepit, praegnans factus est. — *Hiph.* הֶעֱבִיר transmisit, trajecit; transtulit; traduxit; (vocem) emisit *sq.* בְּ per (ה׳ שׁוֹפָר tubâ cecinit); praeterire jussit, condonavit (peccatum); incitavit ad migrandam (legem); abduxit, abstulit, removit; separavit, consecravit. (ה׳ לַמֹּלֶךְ in Molechi honorem igni tradidit.) — *Hithp.* הִתְעַבֵּר modum excessit, superbivit; ira exarsit in alqm *sq.* עַל, בְּ, עִם, *accus.*

בַּעֲבוּר עֲבוּר (*m.* transitus) *praep.* pro; propter, *c. suff.* בַּעֲבוּרִי, בַּעֲבוּרְךָ meâ causâ, tuâ causâ etc. 2) *conj.* ut (לְבַעֲבוּר, בַּ׳ אֲשֶׁר *id.*); quia; dum.

עָבוּר *m.* proventus, frumentum.

עֵבֶר *m.* regio s. pars ulterior; אֶל־עֵבֶר in regionem ulteriorem; e regione, versus; אֶל־עֶבְרוֹ in suam partem, seorsum; מֵעֵבֶר *sq. genit. s. dat.* trans; מִכָּל־עֲבָרִים undique; עֵבֶר אֶחָד עֵבֶר אֶחָד pars ulterior et citerior; עַל־עֵבֶר פְּנֵי in partem anteriorem alcjs, אֶל־עֵבֶר פָּנָיו in rectum s. rectâ (ire). — 2) *N. pr.* conditoris gentis hebr. עֵבֶר, בְּנֵי עֵבֶר Hebraei; b) al. virorum. — הַר הָעֲבָרִים s. הָרֵי jugum montium trans. Jord.

עֲבַר *chald.* regio ulterior; *praep.* trans.

עִבְרִי *N. gent.* Hebraeus; *pl.* עִבְרִים, עִבְרִיִּים; *fem.* עִבְרִיָּה, *pl.* עִבְרִיּוֹת.

עֲבָרָה *f.* ratis.

עֶבְרָה *f.* (transgressio modi) nimia vehementia, excandescentia; ira vehementissima; arrogantia insolentissima.

מַעֲבָר *m.* transitus; vadum; fauces (montium).

מַעְבָּרָה *f.*, *pl.* מַעְבָּרוֹת vadum; vallis angusta.

עַבְרֹנָה *N. pr.* stationis Israelit.

עָבַשׁ putruit.

עָבַת — *Pi.* implexit, contorsit, pervertit.

עָבֹת *m.* עֲבֻתָּה *f.* implexus, perplexus.

עֲבוֹת *m.* (*pl.* עֲבֹתִים, עֲבֹתֹת) funis; vinculum; opus tortile; *pl.* rami perplexi et densi.

עָגַב (*fut.* יַעְגַּב) amavit, amore incesto flagravit *sq.* עַל, אֶל.

עֲגָבָה *f.* amor incestus, *c. suff.* עַגְבָתָהּ.

עֲגָבִים *m. pl.* deliciae.

עוּגָב, עֻגָב *m. nom.* instrumenti musici.

עֻגָה, עֻגָּה *v.* עוג.

עָגוּר *m. nom.* avis ex aliis in alias terras migrantis (grus).

עָגַל *rad. inus. syr.* volvit, circumegit, rotavit.

עָגֹל *m.* עֲגֻלָּה *f.* rotundus.

עָגִיל *m.* inauris.

עֵגֶל *m.* (*c. suff.* עֶגְלְךָ) vitulus; *trop.* עֶגְלֵי עַמִּים tauri *i. e.* duces populorum.

עֶגְלָה *f.* vitula. 2) *N. pr.* conjugis Davidis.

עֲגָלָה *f.* (*c. suff.* עֶגְלָתוֹ; *pl.* עֲגָלוֹת, עֶגְלוֹת) currus, plaustrum.

עֶגְלוֹן *N. pr.* urbis in tribu Juda; 2) regis Moabit.

מַעְגָּל *s.* מַעְגָּל *m.* (*pl.* מַעְגָּלִים, מַעְגָּלוֹת) orbita; via, *trop.* agendi ratio; 2) carrago, propugnaculum plaustrorum junctorum.

מַעְגָּלָה *f.* carrago.

עָגַם tristis, anxius fuit.

עָגַן — *Niph.* se occlusit *s.* continuit.

עַד *v.* עדה; עֵד, עֹד *v.* עוד.

עָדַד *rad. inus. arab.* numeravit, computavit; destinavit (tempus). *Pil. et Hithp. v. s.* עוד.

עִדִּים menstrua.

עִדָּן *m. chald.* tempus; annus.

עֵדָה *v.* יעד, עוד.

עָדָה (*fut.* יַעְדֶּה) transiit, processit; 2) irruit, hostiliter invasit (praedatus est *cf.* עַד); 3) induit (ornatum), ornavit se alqa re *sq. accus.* — *Hiph.* removit, se exuit (veste); ornavit alqm.

עֲדָא, עֲדָה *chald.* transiit, tetigit alqd *sq.* בְּ; sublatus est; ablatus est *sq.* מִן. — *Aph.* abstulit, removit.

עַד *m.* praeda *Gen.* 49, 27. *Jes.* 33. *Zeph.* 3. — 2) diu-

turnitas, aeternitas; לָעַד, עוֹלָם וָעֶד, לְעוֹלָם וָעֶד, עֲדֵי עַד in aeternum. — עַד (pl. עֲדֵי) partic. usque ad (de temp., loco et gradu), ad; c. verbis: donec, usque dum; dum. עַד־ אֲשֶׁר (שֶׁ) usque dum; עַד־אִם usque dum; עַד־אֲשֶׁר אִם donec; עַד־לֹא, עַד־אֲשֶׁר לֹא antequam. Cum suff. עָדַי ad me; עָדֶיךָ; עָדָיו, עָדֶיהָ; עֲדֵיכֶם.

עַד chald. ad, usque ad; donec. עַד־דִּי usque dum.

עָדָה (ornamentum) N. pr. uxoris Lamechi; 2) uxoris Esavi.

עֲדִי m. (in pausa עֶדִי; c. suff. עֶדְיְךָ, עֶדְיוֹ; pl. עֲדָיִים) ornatus, ornamentum; 2) aetas, senectus Ps. 103, 5.

עֲדִיאֵל (ornamentum Dei) N. pr. virorum.

עֲדָיָה, עֲדָיָהוּ (ornamentum Jovae) N. pr. virorum.

עֲדִיתַיִם (ornatus duplex) N. pr. oppidi in tribu Juda.

עִדּוֹ, עִדּוֹא (tempestivus) N. pr. prophetae; 2) avi Zachariae.

עֵדוּת v. עוד.

עָדַל rad. inus. arab. justus, aequus fuit.

עַדְלַי N. pr. m.

עֲדֻלָּם N. pr. speluncae et oppidi in tribu Juda; nom gent. עֲדֻלָּמִי.

עָדַן — Hithp. vitae molli et delicatae se dedit, bene fuit alicui.

עָדִין — fem. עֲדִינָה mollis, delicata; (subst. percussio 2 Sam. 23, 8.).

עֲדִינָא (mollis) N. pr. m.

עֵדֶן m. voluptas. 2) N. pr. regionis amoenae, in qua vixerunt primi homines.

עֶדֶן N. pr. regionis in Mesopotamia. בֵּית ע׳ v. בַּיִת.

עֶדְנָה f. voluptas.

עַדְנָא N. pr. m.

עַדְנָה N. pr. virorum.

מַעֲדַנּוֹת, מַעֲדַנִּים, מַעֲדַנִּים pl. deliciae, oblectamenta; cupediae; adv. lubenter. 2) מַעֲדַנּוֹת transp. pro מַעֲנַדּוֹת vincula (Plejadum) cf. עָנַד.

עֲדֶן pro עַד הֵן, עֲדֶנָּה pro עַד־הֵנָּה hucusque cf. עַד.

עִדָּן v. עדד.

עַדְעָדָה N. pr. oppidi in tribu Juda.

עָדַף redundavit, superfluus fuit; sq. עַל superavit numerum alcjs; dependit. — Hiph. הֶעְדִּיף superfluum accepit s. habuit.

עָדַר ordinavit, disposuit (aciem); 2) sarrivit. — II) Niph. נֶעְדַּר relictus est, remansit;

desideratus est; defuit. — *Pi.* עִדֵּר deesse passus est.

עֵדֶר *m.* (*c. suff.* עֶדְרוֹ; *pl.* עֲדָרִים, עֶדְרֵי) grex. — 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; b) viri cujusd.

עֵדֶר *N. pr. m.*

עַדְרִיאֵל (grex Dei) *N. pr.* generi Sauli.

מַעְדֵּר *m.* sarculum.

עֲדָשִׁים *m. pl.* lentes.

עַוָּא, עִוָּה *N. pr.* urbis in Mesopotamia. — *N. gent.* עַוִּים Avvaei, incolae huj. urbis; b) nomades in Philistaeorum terra.

עוּב — *Hiph.* הֵעִיב caligine obtexit, obscuravit.

עָב *com.* (*pl.* עָבִים, עָבֵי; עָבוֹת) obscuritas, caligo; nubes; latibulum. — *Al. v. s.* עָבַב.

עוֹבָל, עֵיבָל *N. pr.* gentis arab.

עוּג coquere (panem).

עֻגָה, עֻגָּה *f.* placenta, ἐγκρυφίας.

מָעוֹג *m. id.*

עוֹג *N. pr.* regis Basanitarum.

עוּד *Kal inus.* verti, reverti; iterare, iterum dicere, contestari (*Thren.* 2, 13. *Cthib*). — *Pi.* עִוֵּד circumdedit. — *Hiph.* הֵעִיד testes adhibuit; contestatus est (terram et coelum) contra alqm *sq.* בְּ; testatus est, testimonium dedit *sq. accus.*; obsecravit, obtestatus est; graviter hortatus est alqm *sq.* בְּ, עַל; palam professus est alqd; הֵעִיד עֵדוֹת בְּ praecepta dedit alic. — *Hoph.* הוּעַד indicatum est alicui *sq.* בְּ. — *Pil.* עוֹדֵד restituit, confirmavit. — *Hithpol.* הִתְעוֹדֵד se statuit, erectum se sustinuit.

עֵד *m.* testis; testimonium (עָנָה עֵד בְּ testimonium edidit contra alqm); monitor, princeps.

עֵדָה *f.* testis; testimonium; praeceptum. — *Al. v. s.* יָעַד.

עֵדוּת, עֵדֻת *f.* (*pl.* עֵדְוֹת) decretum, praeceptum (Dei); lex divina, tabulae legis (לֻחֹת הָעֵדוּת); אֲרוֹן הָעֵדוּת arca tabularum legis; אֹהֶל הָעֵדוּת tabernaculum legis. — *Ps.* 60, 1. 80, 1. *fort. i. q.* כִּנּוֹר.

עוֹד, עֹד (*inf. abs. v.* עוּד) iterum, denuo; continuo; amplius, porro; adhuc. *Cum suff.* עוֹדֶנִּי adhuc ego (sum); עוֹדְךָ adhuc tu; עוֹדֶנּוּ, עוֹדֶנָּה adhuc ille, illa; עוֹדָם adhuc illi, etc. — בְּעֹד, בְּעוֹד dum adhuc, quamdiu. מֵעוֹד ex quo temp., מֵעוֹדִי ex quo ego sum.

עֹודֵד (confirmatus) *N. pr.* patris Asarjae proph.; 2) al. prophetae.

תְּעוּדָה *f.* praeceptum, lex divina; mos, consuetudo.

עַוָּה, עַוִּים *v.* עַוָּא.

עָוָה (inflexus, tortuosus fuit) perverse, improbe egit. — *Niph.* נַעֲוָה incurvatus est; *trop.* perversus fuit. — *Pi.* עִוָּה contortum fecit; pervertit. — *Hiph.* הֶעֱוָה perversum reddidit, pervertit; inique, impie egit.

עַוָּה *f.* eversio.

עֲוָיָא *f. chald.* perversitas, iniquitas.

עָוֹן, עָווֹן *m.* (*st. c.* עֲוֹן, *c. suff.* עֲוֹנָהּ; *pl.* עֲוֹנִים, עֲוֹנוֹת) perversitas, peccatum, crimen, culpa; poena peccati.

עַוִּית, עֲוִית *N. pr.* oppidi Edomitici.

עִי *m.* (*pl.* עִיִּים) acervus ruderum. 2) עִיִּים *N. pr.* partis montis Abarim; b) oppidi in tribu Juda.

עַי, עַיָּא, עַיָּה, עַיָּת *N. pr.* urbis cananit. in tribu Benj.

עִיּוֹן *N. pr.* oppidi muniti in tribu Naphth.

עִוְעִים *m. pl.* perversitas, *Vulg.* vertigo.

מְעִי *m.* acervus ruderum.

עוז fugere. — *Hiph.* הֵעִיז in locum tutum contulit.

עוז *v.* עזז.

עוט *rad. inus. arab.* fodere.

עֵט *m.* stylus ferreus; calamus.

עול lactare, *part. f. pl.* עָלוֹת lactantes.

עוּל *m.* infans.

עֲוִיל *m.* parvulus, infans. — *Cf.* עֲוִל.

עָוַל (*arab.* declinare, deflectere.) *Pi.* עִוֵּל injuste, improbe egit.

עַוָּל *m.* injustus.

עַוָּל *m.* homo injustus, impius.

עָוֶל, עֶוֶל *m.* improbitas.

עַוְלָה *f. id.*, *c.* ה *parag.* עַוְלָתָה.

עוֹלָה *f. id.*, *c.* ה *par.* עֹלָתָה, *pl.* עוֹלוֹת. — *Al. v. s.* עֹלָה.

עוֹלֵל, עוֹלָל, עוֹלְלוֹת *v.* עלל.

עוֹלָם *v.* עלם.

עון *rad. inus. arab.* habitare.

עוֹנָה *f.* concubitus.

מָעוֹן *m.* habitatio, habitaculum; lustrum (ferarum); refugium. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; b) gentis exterae; c) viri cujusd.

מְעֹנָה, מְעוֹנָה *f.* habitaculum; lustrum; refugium.

מְעוּנִים *N. pr.* incolarum urbis Maon.

מְעוֹנֹתַי *N. pr. m.*

עָוֹן, עֲוָיִים *v.* עוה.

עוּף (*fut.* יָעוּף) volare, avolare, advolare, involare; evanescere. — *Pil.* עוֹפֵף volitavit; vibravit (ensem). — *Hiph.* volare fecit. — *Hithpol.* avolavit, celeriter ablatus est. — II) caligine tegi; *trop.* viribus deficere, *fut.* וַיָּעַף.

עוֹף *m. collect.* aves. — *Chald. id.*

עֵיפָה *f.*(*c.* ה *parag.* עֵיפָתָה) obscuritas, caligo. 2) *N. pr.* filii Midianis et gentis midianit. b) viri; c) feminae.

עַפְעַפַּיִם *st. c.* עַפְעַפֵּי *m. dual.* palpebrae.

מָעוּף *m.* caligo.

מוּעָף *m. id.*

עוּץ (*imp. pl.* עֻצוּ) consulere, consilium dare.

עוּץ *N. pr.* regionis in Arabia deserta, *Αὐσῖτις*.

עוּק — *Hiph.* הֵעִיק pressit, depressit.

עָקָה *f.* oppressio.

מוּעָקָה *f.* onus premens.

עוּר expergisci (*imp.* עוּרָה, עוּרִי age! agedum!); vigilavit. — *Niph.* נֵעוֹר expergefactus, excitatus est; se excitavit, surrexit. — *Pil.* עוֹרֵר expergefecit; excitavit; vibravit (hastam). — *Hiph.* הֵעִיר expergefecit; excitavit; evigilavit. — *Hithp.* הִתְעוֹרֵר se excitavit, surrexit; exsultavit. — II) *i. q.* עָרָה, *Niph.* נֵעוֹר nudatus est. — III) *arab.* depressus, profundus fuit.

עוֹר *m.* (*pl.* עוֹרוֹת) cutis; pellis, corium; corpus. — עוֹר שִׁנַּיִם gingiva.

עִיר *m. chald.* vigil (angelus).

מְעָרָה *f.* caverna.

מְעוֹרִים *m. pl.* pudenda.

עָוַר — *Pi.* עִוֵּר caecum reddidit; occaecavit.

עוּר *m. chald.* gluma, palea.

עִוֵּר *m.* עִוְרָה *f.* caecus.

עִוָּרוֹן *m.* caecitas.

עַוֶּרֶת *f. id.*

עוּשׁ se congregare.

עוּת sustentare, opem ferre.

עָוַת — *Pi.* עִוֵּת incurvavit, flexit, invertit. — *Py. part.* מְעֻוָּת curvatum. — *Hithpa.* se incurvavit.

עַוָּתָה *f.* oppressio, injuria.

עוּתַי *N. pr.* virorum.

עֵז *f.* (*pl.* עִזִּים) capra; *pl.* pilae caprinae.

עֵז *f. chald.* capra.

עַז, עֹז, עָזָא *v.* עזז.

עֲזָאזֵל *m.* averruncus (deus s. daemon). *Al.* hircus abiens. *LXX.* ἀποπομπαῖος.

עָזַב (*fut.* יַעֲזֹב) reliquit; deseruit; omisit, intermisit *sq. inf.*, neglexit; misit, destitit; dimisit, manumisit; commisit alicui *sq.* לְ, אֶל, *intrans.* se commisit alicui *sq.* עַל. — *Niph.* נֶעֱזַב desertus, desolatus est; commissus est *sq.* לְ. — *Py.* עֻזַּב desertus est.

עֲזוּבָה *f.* derelictio, desolatio. 2) *N. pr.* matris Josaphati; b) uxoris Calebi.

עִזְבוֹנִים *m. pl.* merces; nundinae, emporium.

עַזְבּוּק *N. pr. m.*

עַזְגָּד *N. pr. m.*

עָזַז (*fut.* יָעֹז, יַעֲז, *inf.* עֲזוֹז) firmus, robustus fuit, valuit; se validum praebuit; validus factus est, invaluit; robur addidit, confirmavit. — *Hiph.* הֵעֵז obfirmavit, ה׳ בְּפָנָיו *s.* פָּנָיו pertinax fuit.

עַז *in pausa* עָז *m.* (*pl.* עַזִּים; *fem.* עַזָּה, *pl.* עַזּוֹת) robustus, fortis; vehemens; gravis; firmus, munitus; durus, asper; עַז־פָּנִים pertinax. — *Subst.* robur.

עַזָּה (munita) *N. pr.* urbis Philistaeorum; *nom. gent.* עַזָּתִי.

עֹז, עוֹז, עָז־ *m.* (*c. suff.* עֻזִּי, עָזְּךָ, עוּזְּךָ) robur, potentia (*adv.* potenter); firmitas; praesidium; עֹז פָּנִים pertinacia; 2) majestas; gloria, laus.

עֻזָּא, עֻזָּה *N. pr.* virorum.

עֱזוּז *m.* robur; vehementia.

עִזּוּז *m.* robustus, fortis; *collect.* robusti.

עַזָּן *N. pr. m.*

עֲזַזְיָהוּ (Jova roborat) *N pr.* virorum.

עֵזֶר *N. pr.* mult. virorum.

עֻזִּיאֵל (robur Dei) *N. pr.* mult. virorum.

עֻזִּיאֵלִי *i. q.* עֻזִּיאֵל.

עֻזִּיָּהוּ, עֻזִּיָּה (potentia Jovae) *N. pr.* regis Jud. *LXX.* Ὀζίας, *alibi* עֲזַרְיָה; 2) al. virorum.

עֲזִיזָא *N. pr. m.*

עַזְמָוֶת (fortis ad mortem usque) *N. pr.* ducis milit. Dav. 2) al. viri; 3) בֵּית ע׳ locus in tribu Juda vel Benj.

מָעוֹז, מָעֹז *m.* (*c. suff.* מָעֻזִּי, מָעוּזִּי; *pl.* מָעֻזִּים) locus firmus et munitus, munimentum; *trop.* praesidium, refugium.

עָזְנִיָּה *f.* aquila *s.* haliaeetus.

עָזַק — *Pi.* עִזֵּק fodit.

עִזְקָא *f. chald.* annulus sig natorius.

עֲזֵקָה (novale) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

עָזַר (*fut.* יַעֲזֹר, *pl.* יַעְזְרוּ; *imp.*

c. suff. עֲזָרָנִי, pl. עֲזָרֻנִי) auxiliatus est, adjuvit alqm sq. accus., לְ, עִם, אַחֲרֵי; part. עֹזֵר adjutor, patronus, socius. — Niph. נֶעֱזַר adjutus est. — Hiph. adjuvit.

עֵזֶר m. (c. suff. עֶזְרוֹ) auxilium; concr. adjutor, adjutrix. 2) N. pr. virorum.

עֶזֶר N. pr. virorum.

עֶזְרָה, עֶזְרָת f. (c. ה parag. עֶזְרָתָה) auxilium. — N. pr. i. q. עֵזֶר.

עֶזְרָא Nom. pr. m., LXX. Ἔσδρας.

עַזּוּר, עַזֻּר (adjutor) N. pr. virorum.

עֲזַרְאֵל (Deus juvat) N. pr. virorum.

עֲזָרָה f. atrium templi; crepido.

עֶזְרִי N. pr. m.

עַזְרִיאֵל (auxilium Dei) N. pr. virorum.

עֲזַרְיָה, עֲזַרְיָהוּ (juvit Jova) N. pr. regis Jud. i. q. עֻזִּיָּה; 2) al. virorum.

עַזְרִיקָם (auxilium exstitit) N. pr. virorum.

עט v. עוט; עָטָא v. יעט.

עָטָה prehendit; manus injecit sq. אֶל. — II) texit, operuit sq. עַל; se operuit, induit, indutus est sq. accus. — Hiph. הֶעֱטָה operuit sq. acc. dupl., acc. et עַל.

מַעֲטֶה m. amictus, vestimentum.

עֲטַלֵּף m. vespertilio.

עָטַן rad. inus. arab. ad potandum procubuit (pecus).

עֲטִין m., pl. עֲטִינִים stationes pecoris.

עָטַף (fut. יַעֲטֹף) obtexit alqm sq. לְ; induit, indutus est sq. acc.; metaph. elanguit, part. עָטוּף languens, debilis.—Niph. languit.—Hiph. הֶעֱטִיף viribus defecit. — Hithp. הִתְעַטֵּף elanguit, fractus est (animus).

מַעֲטָפָה f. tunica, pallium.

עָטַר cinxit, circumdedit sq. accus. dupl. (tuendi causa s. hostiliter). — Pi. עִטֵּר coronâ cinxit, coronavit sq. acc. dupl., לְ. — Hiph. part. f. מַעֲטִירָה coronas praebens.

עֲטָרָה (st. c. עֲטֶרֶת, pl. עֲטָרוֹת) f. corona (regia s. convivalis); trop. de summa dignitate s. ornamento maximo. 2) N. pr. f. — Pl. עֲטָרוֹת N. pr. urbis in tribu Gad; עַטְרוֹת אַדָּר et עַטְרוֹת in tr. Ephr.; ע׳ בֵּית יוֹאָב in tr. Juda; ע׳ שׁוֹפָן in tr. Gad.

עָטַשׁ rad. inus. arab. sternutavit.

עֲטִישָׁה f. sternutatio.

עַר, עִר, עִיִּים, עַיָּה, עַיָּא, עַיּוֹן, עַיּוּת *v.* עוה.

עֵיבָל *N. pr. i. q.* עוֹבָל; 2) rupes in agro mont. Ephr. septentrionali, *LXX.* *Γαιβάλ.*

עִיט iratus est, increpuit aliquem *sq.* בְּ, *fut.* וַיָּעַט.

עַיִט *st. c.* עֵיט *m.* fera, bestia rapax; avis rapax, *collect.* aves rapaces.

עֵיטָם *N. pr.* oppidi et rupis in tribu Juda.

עֵילוֹם *i. q.* עוֹלָם *v.* עלם.

עִילַי *N. pr.* ducis milit. Dav.

עֵילָם *N. pr.* populi et terrae ad mare persicum, Elymais. — עֵלְמָיֵא *pl. chald.* Elamitae.

עִיָּם *m.* aestus, ardor.

עַיִן *f.* (*st. c.* עֵין, *c. suff.* עֵינוֹ, *dual.* עֵינַיִם, עֵינֵי) o c u l u s; bullula (vini); conspectus; vultus, facies; adspectus, species alcjs rei; superficies. לְעֵינֵי פ' ante oculos alcjs, coram alqo; בְּעֵינֵי coram aliquo, judice alqo; מֵעֵינֵי inscio alqo; בֵּין עֵינַיִם inter utrumque oculum, in fronte; עַיִן בְּעַיִן oculo ad oculum converso, de facie. — 2) f o n s; *c.* ה *parag.* עַיְנָה ad fontem, *pl.* עֲיָנוֹת, *st.c.* עֵינוֹת. — *Nomm. pr.* עַיִן oppidi Levit. in tribu Simeon; b) in Palaest. boreali. עֵינָם, עֵינַיִם opp. in tr. Juda. עֵין גֶּדִי (fons hoedi) opp. in tr. Juda. עֵין גַּנִּים (fons hortorum) opp. in tr. Juda; b) in tr. Issasch. עֵין דֹּאר, עֵין דּוֹר (fons habitationis) opp. Manassitarum. עֵין חַדָּה (fons incitatius fluens) opp. in tr. Issasch. עֵין חָצוֹר (f. muro inclusus) opp. in tr. Naphth. עֵין חֲרוֹד fons prope opp. Charod. עֵין מִשְׁפָּט (f. judicii) fons in Kadesch. עֵין עֶגְלַיִם (f. vitulorum duor.) opp. in Moabit. עֵין רֹגֵל (f. fullonis) fons in confin. Jud. et Benj. עֵין רִמּוֹן opp. in tr. Juda. עֵין שֶׁמֶשׁ (f. solis) opp. in conf. Judae et Benj. עֵין תַּנִּים (f. belluarum s. canum ferorum) fons prope Hierosol. עֵין תַּפּוּחַ opp. in fin. Manass.

עַיִן *com. chald.* oculus.

עֹיֵן *m.* obliquis oculis adspiciens, invidiose observans.

עֵינָן *N. pr. m.*

מַעְיָן *m.* (*c.* ו *parag.* מַעְיְנוֹ, *c. suff.* מַעְיָנוֹ; *pl.* מַעְיָנִים, מַעְיְנוֹת, מַעְיָנוֹת, מַעְיְנֵי) locus fontis, scaturigo; fons.

עָיֵף languit, defatigatus est. (וַיָּעַף *cf.* עוף.)

עָיֵף *m.* עֲיֵפָה *f.* languens, fatiscens, defatigatus.

עֵיפַי *N. pr. m.*

עֵיפָה *v.* עוף.

עִיר *rad. inus. arab.* ferbuit, aestuavit; 2) fugit, vagatus est.

עַיִר *m.* (*c. suff.* עִירֹה, *pl.* עֲיָרִים) asellus, asinus.

עִיר *m.* aestus animi, pavor. — 2) urbs; patria; pars urbis; עִירָה in urbem; *pl.* עָרִים *cf. sq. v.*

עָר *m.* inimicus, hostis. — 2) urbs, *pl.* עָרִים; עָר, עַר־מוֹאָב Areopolis, urbs prim. Moabit. ad Arnonem fluv.

עָר *m. chald.* inimicus.

עִיר *chald. v.* עוּר.

עִירָא *N. pr.* virorum.

עִירוּ *N. pr. m.*

עִירָם *N. pr.* principis Edomit.

עִירָד *N. pr.* patriarchae, filii Henochi.

עֵירֹם, עֵירֻמִּים *v.* ערם.

עַיִשׁ *v.* עָשׁ.

עַיָּת *i. q.* עַי *v.* עוה.

עַכָּבִישׁ *m.* aranea.

עַכְבָּר *m.* mus agrestis.

עַכְבּוֹר *N. pr.* virorum.

עַכּוֹ (arena calida) *N. pr.* urbis in tribu Ascher. (Ἄκη, Ptolemais).

עָכָן (עָכָר) *N. pr. m.*

עֶכֶס *m.* compes; *pl.* עֲכָסִים periscelides feminarum.

עִכֵּס *Pi. denom.* se periscelidibus ornavit.

עַכְסָה *N. pr.* filiae Calebi.

עָכַר (*fut. c. suff.* יַעְכָּרְךָ) conturbavit, moerore affecit, calamitatem intulit. — *Niph.* נֶעְכַּר perturbatus, commotus est; periit.

עָכוֹר (conturbans) *N. pr.* vallis prope Hierichuntem.

עָכְרָן (moeror) *N. pr. m.*

עַכְשׁוּב *m.* aspis.

עַל, עֲלָא, עַל *v.* עלה.

עַל, עֲלָא, עִלָּה *v.* עלל.

עִלֵּג *m.* balbutiens.

עָלָה (*fut.* יַעֲלֶה, *apoc.* יַעַל) adscendit *sq.* עַל, אֶל, לְ, בְּ, *accus.* (ἀναβαίνειν, in regionem elatiorem ire); sursum tetendit, duxit (via), elatus est, provenit (de rebus inanimis); elatus, auctus est, invaluit; superavit *sq.* עַל; ablatus est, evanuit; relatus est (in tabulas). — *Niph.* נַעֲלָה exaltatus est (Deus); sublime latus, sursum ductus est; abductus est, discessit, abire jussus est. — *Hiph.* הֶעֱלָה, הֶעֱלָה (*praet.* הֶעֱלִית, הַעֲלִית; *imp. apoc.* הַעַל; *fut.* יַעֲלֶה, *apoc.* יַעַל) in locum altiorem eduxit, adduxit, sustulit, attulit; obtulit (sacrificium); imposuit; induit alqd alicui; obduxit (aurum alicui rei); abstulit; retulit (in tabulas). — *Hoph.* הֹעֲלָה oblatus est;

relatus, inscriptus est; abductus est. — *Hithp. fut. apoc.* יִתְעַל se effert, superbit.

עָל *m.* excelsus, superus, supremus; *adv.* sursum, supra; מֵעָל superne, desuper.

עַל (*poët.* עֲלֵי; *c. suff.* עָלַי; עָלֶיהָ, עָלָיו; עָלַיִךְ, עָלֶיךָ; עָלֵימוֹ, עֲלֵיהֶם, עֲלֵיכֶם) *praep.* (ὑπὲρ, ἐπὶ) super; juxta, ad, apud; in (alqo, alqd); supra, magis quam; ultra; praeter. *Transfertur ad signif. officium:* עָלַי לָתֵת meum est dare; *imperium:* super, de; *normam:* ad, secundum; *causam:* propter, pro; *conversionem ad alqd:* contra, erga; *accessionem:* ad, super; *id, de quo audit quis vel loquitur:* super, de; *rem, ex qua vivitur:* חָיָה עַל ζῆν ἐπὶ. — *Cum inf.* propterea quod; quamvis.

מֵעַל (*c. suff.* מֵעָלָיו, מֵעָלֶיךָ, מֵעֲלֵיכֶם *etc.*) *signif. remotionem e loco, qui superior est alio:* ab, ex; *rar.* super, prope, propter; *sq.* לְ super, juxta.

עַל *chald. i. q. hebr.* super, supra; apud; adversus; de.

עֵלָּא *chald. sq.* מִן super.

עָלֶה *st. c.* עֲלֵה *m.* (*c. suff.* עָלֵהוּ; *pl. constr.* עֲלֵי) folium arboris; *collect.* folia.

עוֹלָה, עֹלָה *f.* adscensus; holocaustum.

עֲלָה, עֲלָתָא *f. chald.* holocaustum.

עִלִּי, *fem.* עִלִּית superior, *pl.* עִלִּיּוֹת.

עִלָּי *m. chald.* summus (deus).

עִלִּית *f. chald.* cubiculum superius.

עֵלִי *N. pr.* sacerdotis, Ἡλί.

עֱלִי *m.* pistillum.

עֲלִיָּה *f.* conclave superius; *trop.* coenacula coeli; adscensus, via aggesta.

עֶלְיוֹן *m.* עֶלְיוֹנָה *f.* superior; excelsus, sublimis; summus (Deus), numen supremum.

עֶלְיוֹן *m. chald.* summus.

מַעֲלֶה *m.* adscensio, ortus; locus editus; suggestus.

מַעַל *m.* superius: *c.* ה *loc.* מַעְלָה sursum; ulterius, deinceps. לְמַעְלָה sursum; amplius; ulterius. מִלְמַעְלָה superne, desuper. מִמַּעַל desuper, *sq.* לְ super, supra.

מֹעַל *m* elatio.

מַעֲלָה *f.* adscensus, *trop.* cogitatio in mentem veniens; gradus (scalae); locus editus; conclave superius.

תְּעָלָה *f.* canalis, aquaeductus; fascia vulneri alligata.

עַלְוָה *f. i. q.* עַוְלָה. 2) *N. pr* gentis Edomit.

עֲלוּמִים *v.* עלם.

עַלְוָן, עַלְיָן *N. pr.* Idumaei.

עֲלוּקָה *f.* sanguisuga.

עָלַז (*fut.* יַעֲלֹז, *pl.* יַעַלְזוּ) exsultavit prae gaudio, *sq.* בְּ de alqa re; insolenter se extulit.

עָלֵז *m.* exsultans.

עַלִּיז *m.* exsultans; insolenter exsultans.

עָלַט *rad. inus. arab.* densus, spissus fuit.

עֲלָטָה *f.* caligo spissa.

עֶלְיוֹן, עֲלִיָּה, עִלִּית, עֲלִי *v.* עלה.

עֲלִיצוּת *v.* עלץ.

עָלַל *Kal inus. chald. et syr.* intravit. — *Poel* עוֹלֵל immisit, indidit; intuīit, alqd mali attulit; *part.* מְעוֹלֵל puer petulans. — *Poal* inflictus est. — *Hithpa.* alqd mali intulit, *s.* fecit; illusit. — *Hithpo.* patravit (crimina).— II) *Po.* racematus est; *metaph.* penitus excidit et perdidit.

עֲלַל *chald.*, ingressus est; occidit (sol). — *Aph.* הַנְעֵל introduxit. — *Hoph.* הֻעַל introductus est.

עֹל, עוֹל *m.* (*c. suff.* עֻלּוֹ) jugum; *trop.* jugum servile.

עֻלָּא *N. pr. m.*

עִלָּה *f. chald.* occasio, causa, praetextus.

עֲלִיל *m.* officina.

עוֹלֵל, עוֹלָל *m.* (*pl.* עוֹלָלִים, עוֹלְלִים) parvulus, puerulus.

עוֹלֵלוֹת, עֹלֵלוֹת *f. pl.* racemationes.

עֲלִילָה *f.* facinus, factum.

עֲלִילִיָּה *f.* praeclare factum.

מֶעָל *m. chald.* occasus (solis).

מַעֲלָל *m.*, *pl.* מַעֲלָלִים facinora.

תַּעֲלוּל *m.*, *pl.* תַּעֲלוּלִים vexationes, calamitates alicui illatae; 2) puerilia, pueruli.

עָלַם occultavit, *part.* עֲלֻמִים occulta (peccata). — *Niph.* נֶעְלַם absconditum, occultum fuit; *part.* נַעֲלָמִים homines astuti. — *Hiph.* הֶעְלִים occultavit, abdidit, celāvit; ה׳ עֵינַיִם מִן oculos avertit ab alqo *i. e.* neglexit, non curavit (non adjuvit), connivere (non animadvertere in alqm); obturavit (aures); *trop.* obscuravit. — *Hithp.* הִתְעַלֵּם se occultavit, se subduxit. — II) *arab.* coëundi cupidus fuit *cf. derivv.*

עֹלָם, עוֹלָם *m.* aeternitas (de temp. praet. et fut.), מֵעוֹלָם ab aeternitate, antiquitus; יְמוֹת עוֹלָם antiquissima tempora. עוֹלָם, עַד־עוֹלָם, לְעוֹלָם, עוֹלָמִים in aeternum.

עֵילוֹם *m.* aeternitas.

עֲלַם *m. chald. id.*

עֶלֶם *m.* adolescens, qui pubuit.

עַלְמָה *f.* virgo nubilis.

עֲלוּמִים *m. pl.* aetas juvenilis, adolescentia.

עַלְמוֹן (occulta) *N. pr.* oppidi in tribu Benjamin. 2) ע׳ דִּבְלָתָיְמָה *nom.* stationis Israel.

עֲלָמוֹת *pl. f.* modus musicus (modus virginum, *Jungfrau-Weiss*).

עֲלָמוּת *f. id.*

עָלֶמֶת *N. pr.* virorum.

עַלֶּמֶת *i. q.* עַלְמוֹן.

תַּעֲלֻמָה *f.* occultum; *pl.* תַּעֲלֻמוֹת occulta, arcana.

עֵילָם *v.* עֲלְמָיָא.

עָלַס laetatus est, exsultavit. — *Niph.* exsultavit.—*Hithpa.* laetitiae se dedit.

עָלַע sorpsit.

עֲלַע *com. chald.* costa.

עָלַף — *Py.* tectus est; *metaph.* elanguit. — *Hithpa.* se obvolvit; viribus defecit.

עֻלְפֶּה *m.* languens, lugens.

עָלַץ (*fut.* יַעֲלֹץ) laetatus est de alqo *sq.* בְּ, exsultavit; insultavit *sq.* לְ.

עֲלִיצוּת *f.* laetitia, exsultatio.

עַם, עִם *c. compp.*, *v.* עמם.

עָמַד (*fut.* יַעֲמֹד) stetit; constitit coram alqo *sq.* לִפְנֵי; adstitit, adjuvit *sq.* עַל, adfuit *sq.* אֶת, praefuit *sq.* עַל; destitit, desiit *sq. inf. c.* מִן; perstitit, restitit *sq.* נֶגֶד, מִן, בִּפְנֵי, לִפְנֵי; perseveravit in alqa re *sq.* בְּ, mansit; constitutus, institutus est; surrexit, exstitit *sq.* עַל contra alqm. — *Hiph.* הֶעֱמִיד statuit; stabilivit, confirmavit; salvum praestitit; constituit, praefecit; decrevit; excitavit, prodire jussit; *intrans.* substitit. — *Hoph.* הָעֳמַד statutus, constitutus est; *partic.* firmum, stabile. — II) *i. q.* מָעַד, *Hiph.* vacillantem reddidit *Ez.* 29,7.

עֹמֶד *m.* statio, locus.

עַמּוּד *m.* columna.

עֶמְדָּה *f.* locus in quo subsistere licet, hospitium.

מַעֲמָד *m.* statio, locus.

עִמָּד *v.* עם, עִמָּה, עַמּוֹן *v.* עמם.

עָמוֹס *v.* עמס; עָמוֹק *v.* עמק.

עָמִיר *v.* עמר.

עָמִית socius, alius quivis, ὁ πλησίον.

עָמַל laboravit, labore se exercuit.

עָמֵל *m.* laborans, labore se exercens (*pl.* עֲמֵלִים fabri);

afflictus, aerumnosus; *neutr.* aerumna.

עָמָל *m.* labor gravis; aerumna, molestia; res labore partae. 2) *N. pr. m.*

עֲמָלֵק *N. pr.* populi arab. inter Idumaeam et Aegyptum habitantis; עֲמָלֵקִי *nom. gent.* הַר הָעֲמָלֵקִי mons Amalecitarum in tr. Ephr.

עָמַם obscuravit; latuit. — *Hoph.* הוּעַם obscuratus est. — II) *arab.* communis fuit.

עָם, עַם *com.* (*c. suff.* עַמִּי) populus, natio (בְּנֵי עַמִּי populares mei); *metaph.* copia (animalium); — *pl.* עַמִּים, עֲמָמִים populi; tribus populi Isr.

עַם *m. chald.* populus; *pl.* עַמְמִין.

עִם (conjunctio) *praep.* (*c. suff.* עִמִּי, עִמָּדִי; עִמְּךָ, עִמָּךְ; עִמּוֹ; עִמָּנוּ; עִמָּכֶם; עִמָּם, עִמָּהֶם) cum; ad, apud, penes, inter. — מֵעִם (ex conjunctione alcjs) ab, ex.

עִם *chald. id.*

עֻמָּה *f.* conjunctio, communitas: כָּל־עֻמַּת שֶׁ׳ eadem ratione qua. — לְעֻמַּת prope, juxta; pariter ac, secundum; e regione; *pl.* לְעֻמּוֹת secundum; מִלְּעֻמַּת prope. — 2) *N. pr.* oppidi Ascheritarum.

עַמּוֹן (popularis) *N. pr.* filii Loti et populi ab eo oriundi; *nom. gent.* עַמּוֹנִי, *pl.* עַמֹּנִים, בְּנֵי עַמּוֹן; *fem.* עַמּוֹנִית, *pl.* עַמּוֹנִיּוֹת.

עַמִּיאֵל (populus Dei) *N. pr.* virorum.

עַמִּיהוּד (populus Judae) *N. pr.* virorum.

עַמִּיזָבָד (populus datoris) *N. pr. m.*

עַמִּיחוּר (populus ingenui) *N. pr. m.*

עַמִּינָדָב (populus nobilis) *N. pr.* virorum.

עַמִּישַׁדַּי (populus omnipotentis) *N. pr. m.*

עַמְעָד (populus perpetuus) *N. pr.* oppidi in tr. Ascher.

עַמְרָם (populus excelsus) *N. pr.* patris Mosis; *patron.* עַמְרָמִי; 2) al. viri.

עִמָּנוּאֵל (Deus nobiscum) *N. symb.* Messiae futuri, *Ἐμμανουήλ.*

עָמַס, עָמַשׂ (*fut.* יַעֲמֹס) onus portandum imposuit; onus portavit. — *Hiph.* הֶעֱמִיס onus imposuit.

עָמוֹס (onus) *N. pr.* prophetae.

עֲמַסְיָה (Jova portat) *N. pr. m.*

מַעֲמָסָה *f.* onus.

עָמַק profundus, abstrusus fuit. — *Hiph.* הֶעֱמִיק pro

fundum fecit; *c. al. vv. conj. abit in adv.* profunde.

עָמֹק *m.* עֲמֻקָּה *f.* profundus; *trop.* abstrusus, inexplicabilis.

עָמָק s. עֵמֶק *m. id., pl. constr.* עִמְקֵי.

עָמוֹק *N. pr. m.*

עֵמֶק *m.* (*c. suff.* עִמְקֶךָ, *pl.* עֲמָקִים) campus depressus, vallis; *meton.* incola vallis.

עֹמֶק *m.* profunditas.

עֲמִיק *m. chald.* profundus, abstrusus.

מַעֲמַקִּים *m. pl.* loca profunda.

עָמַר — *Pi.* עִמֵּר colligavit, collegit (manipulos). — *Hithpa.* הִתְעַמֵּר servi loco habuit *sq.* בְּ.

עָמִיר *m.* manipulus (frugum).

עֹמֶר *m.* manipulus, *pl.* עֳמָרִים; 2) *nom.* mensurae decimam Ephae partem continentis.

עֲמֹרָה *N. pr.* urbis in planitie Siddim, *LXX.* Γομόῤῥα.

עָמְרִי *N. pr.* regis Isr., conditoris Samariae; b) al. virorum.

עֲמַר *m. chald.* lana.

עַמְרָם *v.* עמם.

עָמַשׂ *i. q.* עָמַס portavit.

עֲמָשָׂא (onus) *N. pr.* virorum.

עֲמָשַׂי (molestus) *N. pr.* virorum.

עֲמַשְׁסַי *N. pr. m.*

עָנַב *rad. inus. chald.* colligavit, connexuit.

עֲנָב *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

עֵנָב *m.* (*pl.* עֲנָבִים, עִנְּבֵי) uva.

עֲנוּב *N pr. m.*

עָנַג — *Py.* delicatus, mollis fuit. — *Hithpa.* delicate se habuit; se oblectavit *sq.* עַל, מִן; irrisit *sq.* עַל.

עָנֹג *m.* עֲנֻגָּה *f.* delicatus, mollis.

עֹנֶג *m.* deliciae, vita delicata.

תַּעֲנוּג *m.* oblectatio, voluptas; vita delicata.

עָנַד alligavit.

עָנָה (*fut.* וַיַּעַן, אֶעֱנֶה, יַעֲנֶה) r e s p o n d i t *sq. acc. dupl.*; responsum dedit (judex); testatus est *sq.* בְּ pro al. *vel* contra alqm; respondit (Jova precibus), exaudivit; concessit, largitus est; loqui incepit; loquendo alqm excepit; alternis canere, clamare. — *Niph.* נַעֲנָה responsum tulit; exauditus est; respondit. — *Pi.* עַנָּה cecinit. — *Hiph.* exaudivit. — II) עָנָה

curam, laborem posuit in alqa re *sq.* בְּ; afflictus est; animum abjecit; oppressus, exstinctus est. — *Niph.* afflictus est; se submisit alicui *sq.* מִפְּנֵי. — *Pi.* oppressit, depressit, afflixit; *sq.* אִשָּׁה feminam compressit; *sq.* נֶפֶשׁ jejunavit. — *Py.* afflictus est; *inf.* עֻנּוֹ ejus aerumnae. — *Hiph.* afflixit. — *Hithpa.* הִתְעַנָּה se submisit *sq.* לִפְנֵי; afflictus est.

עֲנָה *chald.* respondit; allocutus est; loqui incepit.— II) afflictus est.

עֲנָה *N. pr.* filii Seïri et gentis edomit. 2) filii Zibeonis.

עָנָו, עָנָיו *m.* (*pl.* עֲנָוִים, עֲנָיִים) afflictus, miser; animo demissus et pius; mansuetus.

עֲנָוָה *f.* animus demissus, modestia; clementia, benignitas (Dei).

עַנְוָה *f.* mansuetudo, clementia.

עֱנוּת *f.* miseria, aerumna.

עָנִי *m.* (*pl.* עֲנִיִּים; *fem.* עֲנִיָּה) afflictus, miser; mansuetus, mitis.

עֳנִי *in pausa* עֹנִי *m.* miseria.

עֻנִּי *N. pr. m.*

עֲנָיָה (Jova respondit) *N. pr. m.*

עִנְיָן *m.* negotium; res.

עֲנָת (responsum) *N. pr. m.* *cf.* בֵּית.

עֲנָתוֹת *N. pr.* urbis Levit. in tribu Benj.; *nom. gent.* עַנְּתֹתִי; 2) virorum.

עַנְתֹתִיָּה *N. pr. m.*

יַעַן (consilium, propositum) *partic.* propter; quia; יַעַן אֲשֶׁר, יַעַן כִּי quia; ut. יַעַן וּבְיַעַן, בְּיַעַן *id.*

יַעְנַי *N. pr. m.*

מַעֲנֶה *m.* responsum; admissio precum; propositum, consilium.

מַעַן (consilium) לְמַעַן propter; eo consilio ut, ideo ut. לְמַעַן אֲשֶׁר eo consilio ut; propterea quod.

מַעֲנָה *f.* sulcus.

מַעֲנִית *Kri i. q.* מַעֲנָה.

תַּעֲנִית *f.* jejunium.

עָנִים (*pro* עֵינַיִם fontes) *N. pr.* oppidi jud.

עֵנֵם (duo fontes) *N. pr.* oppidi in tribu Issaschar (*alibi* עֵין־גַּנִּים).

עֲנָמִים *N. pr.* populi aegypt.

עֲנַמֶּלֶךְ *N. pr.* dei Sepharvaeorum.

עָנַן (*part.* עֹנֵן, *fem.* עֹנְנָה) et *Po.* עוֹנֵן (*fut.* יְעוֹנֵן, *part.* מְעוֹנֵן) praestigiis uti. — *Pi.* *v. s.* עָנָן.

עָנָן *st. c.* עֲנַן *m.* nubes. 2) *N. pr. m.*

עִנֵּן *Pi. denom.* nubes collegit *s.* congregavit, *inf. c. suff.* עַנְנִי.

עֲנָנָה *f.* nubes, nubila.

עֲנָן *m. chald.* nubes.

עֲנָנִי *N. pr. m.*

עֲנָנְיָה (*Ἀνανίας*) *N. pr. m.* 2) *nom.* loci in tribu Benj.

עָנָף *st. c.* עֲנַף *m.* (*pl. c. suff.* עַנְפֵּכֶם, עֲנָפֶיהָ) ramus.

עֲנַף *m. chald.* ramus.

עָנֵף, *fem.* עֲנֵפָה ramosa.

עֲנָק *m.* (*pl.* עֲנָקִים, עֲנָקוֹת) torques, monile (ornamentum colli). — 2) *N. pr.* יְלִידֵי, בְּנֵי עֲנָק (הָעֲנָק), עֲנָקִים, בְּנֵי עֲנָקִים, הָעֲנָק Anacaei, gigantes Hebrone locisque vicinis habitantes.

עָנַק *v. denom.* monili ornavit *s.* cinxit. — *Hiph.* הֶעֱנִיק *id.* (*Al.* donis ornavit; *Al.* collo imposuit.)

עָנֵר *N. pr.* socii Abrahami; 2) *i. q.* תַּעֲנָךְ.

עָנַשׁ (*fut.* יַעֲנֹשׁ) mulctavit alqm alqa re *sq. accus. dupl.*, punivit *sq.* לְ. — *Niph.* mulctatus est; poenas dedit.

עֹנֶשׁ *m.* mulcta, poena.

עֲנָשׁ *m. chald. id.*

עֲנָת, עֲנָתוֹת, עַנְתֹתִיָּה *v.* ענה.

עֶנֶת, כְּעֶנֶת *v.* עתת.

עָסַס pressit, conculcavit.

עָסִיס *m.* mustum.

עער, יְעֹעֵרוּ *pro* יְעַרְעֵרוּ tollunt (clamorem) *cf.* עוּר *Pil.*

עֵפָה, עֵפָתָה *v.* עֵיפָה *s.* עוּף.

עָפָה *rad. inus. syr.* fronduit arbor, *arab.* luxuriavit herba.

עֳפִי *m.*, *pl.* עֳפָאִים rami et frondes.

עֳפִי *m. chald. id.*

עָפַל — *Pu.* intumuit, superbivit. — *Hiph.* arroganter, superbe egit.

עֹפֶל *m.* tumulus, collis. — הָעֹפֶל *N. pr.* clivi in monte Sion orientem versus.— *Pl.* עֳפָלִים, *st. c.* עָפְלֵי tumores ani *cf.* טְחוֹרִים.

עָפְנִי *Nom. gent.*

עַפְעַפַּיִם, עַפְעַפֵּי *v.* עוּף.

עָפַר *rad. inus. arab.* subalbus fuit. — *Pi. v. infra.*

עֹפֶרֶת *f. (part.)* plumbum.

עָפָר *st. c.* עֲפַר *m.* pulvis (*trop.* de solo et terra, magna copia, fragilitate et humilitate, sepulcro); caementum; *pl. constr.* עַפְרוֹת glebae.

עִפֵּר *Pi. denom.* pulverem sparsit *sq.* בֶּעָפָר.

עֹפֶר *m* hinnulus cervae *s.* capreae.

עֵפֶר *N. pr.* filii Midiani; 2) al. virorum.

עָפְרָה *N. pr.* urbis Benjaminit.; 2) urbis Manassitarum; 3) viri cujusd.

עֶפְרוֹן (עֶפְרַיִן) *N. pr.* oppidi in confin. tribus Ephr. 2) montis in confin. trib. Jud. et Benj. 3) Hethitae cujusd.

עֵץ, עֵצִים, עֲצֵי *v.* עצה.

עָצַב (formavit; laboravit; doluit) *transit.* dolore affecit. — *Niph.* dolore se affecit *sq.* בְּ, moeruit de alqa re *sq.* אֶל, עַל. — *Pi.* finxit; moerore affecit. — *Hiph.* finxit, formavit; ad iram provocavit. — *Hithpa.* moerore se affecit; iram concepit.

עֲצַב *chald.* dolore affecit.

עָצָב *m.*, *pl.* עֲצַבִּים simulacra (idolorum).

עֶצֶב, עֵצֶב *m.* vas fictile; labor, molestia; labore partum; dolor.

עֹצֶב *m.* simulacrum (idoli); dolor.

עָצֵב *m.* (*pl. c. suff.* עַצְּבֵיהֶם) operarius, servus.

עַצֶּבֶת, עַצָּבָה *f.* (*st. c.* עַצְּבַת, *pl. c. suff.* עַצְּבוֹתָם) simulacrum (idoli); dolor, moeror.

עִצָּבוֹן *m.* labor molestus; dolor.

מַעֲצֵבָה *f.* dolor, moeror.

עָצַד *rad. inus. arab.* resecuit.

מַעֲצָד *m.* securis.

עָצָה clausit (oculos). — II) *arab.* durus, rebellis fuit.

עֵץ *m.* (*pl.* עֵצִים, עֲצֵי) arbor (עֵץ פְּרִי arbor fructifera); lignum; patibulum.

עֵצָה *f.* lignum *Jer.* 6, 6. — *Aliud v. s.* יעץ.

עָצֶה *m.* spina dorsi.

עֶצְיוֹן גֶּבֶר *N. pr.* portus ad sinum aelaniticum maris rubri.

עָצַל — *Niph.* piger factus est *s.* fuit.

עָצֵל *m.* piger.

עַצְלָה, עַצְלוּת *f.* pigritia; *dual.* עֲצַלְתַּיִם gemina *i. e.* summa pigritia.

עָצַם, עָצֵם validus, robustus fuit, invaluit; multus, numerosus fuit; *trans.* firmiter constrinxit, obligavit (oculos). — *Pi.* עִצֵּם obligavit (oculos); 2) *denom. ab* עֶצֶם: exossavit. — *Hiph.* validum, potentem reddidit.

עָצוּם *m.* validus, potens; numerosus; *pl.* עֲצוּמִים potentes; *Ps.* 10, 10. valida (*scil.* membra; *Al.* catuli leones).

עֶצֶם *f.* (*pl.* עֲצָמִים, עֲצָמוֹת) os; corpus; ipse: בְּעֶצֶם הַיּוֹם

הַזֶּה hoc ipso die. 2) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

עֹצֶם *m.* robur; corpus.

עָצְמָה *f.* robur; vis, multitudo.

עַצְמוֹן *N. pr.* oppidi in fin. austral. terrae Cananiticae.

עֲצֻמוֹת *f. pl.* robora, munimenta, argumenta firma.

תַּעֲצֻמוֹת *f. pl.* vires.

עֶצֶן *m.* hasta.

עָצַר (*fut.* יַעְצֹר) detinuit, cohibuit alqm *sq.* בְּ, לְ *et inf.*, *accus.*, cohibuit carcere aliquem *sq. accus.*, coercuit imperio *sq.* בְּ; inclusit, occlusit; se continuit (domi); *sq.* כֹּחַ vim retinuit, valuit ad alqd *sq.* לְ, *inf. c.* לְ. — *Niph.* נֶעֱצַר cohibitus est; clausus est; se continuit.

עֶצֶר *m.* imperium.

עֹצֶר *m.* cohibitio, conclusio; angustiae, miseria.

עֲצָרָה, עֲצֶרֶת *f.* coetus; concio populi solemnis.

מַעְצָר *m.* cohibitio, prohibitio.

מַעְצוֹר *m.* impedimentum.

עָקַב (*fut.* יַעְקֹב) a tergo venit, defraudavit; calcem tenuit *cf.* עָקֵב. — *Pi.* retardavit.

עָקֵב *m.* calx; ungula; *pl.* עֲקֵבִים calces; עִקְּבוֹת vestigia; 2) agmen extremum; 3) insidiator.

עָקֹב *m.* locus editus, clivus; *adj.* fraudulentus; *fem.* עֲקֻבָּה vestigiis plena.

עֵקֶב *m.* finis, *adv.* perpetuo; finis laboris, praemium; עֵקֶב, עַל עֵקֶב in praemium, propter; propterea quod; *sq.* אֲשֶׁר, כִּי eo quod, quia.

עָקְבָה *f.* insidiae, fraus.

עַקּוּב *N. pr.* virorum.

יַעֲקֹב (calcem tenens, fraudulentus) *N. pr.* filii Isaaci natu minoris; בֵּית י׳, בְּנֵי יַעֲקֹב, קְהִלַּת י׳, זֶרַע י׳ populus Isr., Israelitae; — 2) populi Isr., terrae Isr., regni Israel. 3) regni Judaici.

יַעֲקֹבָה *N. pr. m.*

עָקַד ligavit, *fut.* יַעֲקֹד.

עָקֹד *m.* (*pl.* עֲקֻדִּים) varius, variegatus.

עָקָה *rad. inus. arab.* retinuit. — עָקָה *subst. v.* עוּק.

מַעֲקֶה *m.* septum tecti, *LXX.* στεφάνη.

עָקַל — *Pu. part.* מְעֻקָּל contortus, perversus.

עֲקַלָּתוֹן *m.* tortuosus.

עֲקַלְקַל *m.*, *pl. f.* עֲקַלְקַלּוֹת tortuosae viae, devia.

עָקַר eradicavit. — *Niph.* eversa est (urbs). — *Pi.* עִקֵּר nervos pedum succidit.

עֲקַר *chald.* evellit. — *Ithp.* avulsus est.

עָקָר *m.* עֲקָרָה, עֲקֶרֶת *f.* sterilis (vir, femina).

עֵקֶר *m.* surculus succisus et tradux, *metaph.* alienigena. 2) *N. pr. m.*

עִקַּר *m. chald.* truncus.

עֶקְרוֹן (exstirpatio) *N. pr.* urbis Philist. tribui Judae, deinde Danitis tributae, Ἀκαρών. עֶקְרֹנִי *nom. gent.*

עַקְרָב *m.* scorpio; scutica aculeis obsita. — מַעֲלֵה עַקְרַבִּים (adscensus scorpionum) *nom.* loci in fin. austral. Palaestinae, Ἀκραβίν.

עָקַשׁ contorsit, pervertit. — *Niph.* perversus est. — *Pi.* pervertit. — *Hiph.* perversum declaravit.

עִקֵּשׁ *m.* perversus, pravus. 2) *N. pr. m.*

עִקְּשׁוּת *m.* perversitas.

מַעֲקָשׁ *m.*, *pl.* מַעֲקַשִּׁים viae tortuosae.

עָר, עָרִים *v.* עִיר.

עֵר (vigil) *N. pr.* filii Judae; 2) al. viri.

עָרַב (miscuit; permutavit) negotiatus est; spopondit, fidejussit pro alqo *sq. acc.*, לְ; oppigneravit; *imp.* עֲרֹב, *fut.* יֶעֱרַב. — *Hithp.* הִתְעָרֵב se miscuit *sq.* בְּ; particeps factus est alcjs rei *sq.* בְּ; in societatem alcjs venit *sq.* בְּ, לְ, עִם; sponsionem fecit c. alqo *sq.* אֶת. — II) עָרֵב dulcis fuit, placuit alicui *sq.* לְ, עַל. — III) עָרַב longius recessit, abiit; occidit sol, vesperavit *Jud.* 19, 9. — *Hiph. inf.* הַעֲרֵב vespere faciendo, vespere.

עֲרַב *chald.* miscuit. — *Ithp.* se commiscuit.

עֲרָב, עֲרַב Arabia; *nom. gent.* עַרְבִי, עֲרָבִי Arabs; *pl.* עַרְבִיאִים, עַרְבִים Arabes.

עֹרֵב *m.* corvus. 2) *N. pr.* principis Midianit. b) rupis trans Jord.

עָרֵב *m.* dulcis, suavis.

עָרֹב *m.* musca canina, *LXX.* κυνόμυια.

עֵרֶב *m.* (*c. art.* הָעֵרֶב) turba peregrinorum; 2) trama, subtegmen.

עֶרֶב *m.* (*fem.* 1 *Sam.* 20, 5.) vespera; עֶרֶב, בָּעֶרֶב, לָעֶרֶב vespere; *pl.* עַרְבוֹת; *dual.* בֵּין הָעַרְבַּיִם inter utramque vesperam (occasum solis et crepusculum). — 2) *pl.* עַרְבֵי, עֲרָבִים salices; נַחַל ע׳ torrens in Moabitide.

עֲרָבָה *f.* locus campestris, planities; desertum. 2) הָעֲרָבָה regio campestris, in quam vallis Jordan. circa Hierichuntem excurrit, mare

mortuum complexa (יָם הַע' mare mortuum; נַחַל הַע' torrens Kidron); b) planities a mari mort. ad sinum usque arab. 3) oppidum in tribu Benj., *nom. gent.* עַרְבָתִי.

עֲרֻבָּה *f.* sponsio, vadimonium; pignus.

עֵרָבוֹן *m.* pignus, arrhabo.

מַעֲרָב *m.* negotiatio, commercium; merces. 2) occidens; מַעֲרָבָה occidentem versus.

מַעֲרָבָה *f.* occidens.

תַּעֲרוּבָה *f.* sponsio, vadimonium.

עָרַג (adscendit) intentus fuit, desideravit *sq.* אֶל, עַל, *fut.* יַעֲרֹג.

עֲרוּגָה *f.* area humi aggestae *(Gartenbeet).*

עָרַד *rad. inus. arab.* celeriter prosiluit; fugit.

עָרוֹד *m.* onager.

עֲרָד *m. chald.* onager. 2) *hebr. nom. pr.* urbis in deserto Judae; b) viri cujusd.

עָרָה — *Pi.* עֵרָה (*inf.* עָרוֹת, *fut. apoc.* תְּעַר) nudum fecit, nudavit; evertit (fundamentum); evacuavit; effudit (animam). — *Hiph.* הֶעֱרָה nudavit; profudit (vitam). — *Niph.* נַעֲרָה effusus est. — *Hithp.* הִתְעָרָה se nudavit; se diffudit (arbor).

עָרָה *f., pl.* עָרוֹת loca nuda (a silvis).

עֶרְוָה *f.* nuditas; *metaph.* nuditas (terrae *i. e.* loca non munita et aditu facilia); pudendum; turpitudo.

עַרְוָה *f. chald.* damnum.

עֶרְיָה *f.* nuditas.

מַעֲרֶה *m.* locus nudus et planus.

מַעַר *m.* locus nudus; pudendum.

מַעֲרוֹת *f. pl.* loca nuda et plana (*vel* caterva hominum).

מַעֲרָת *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

תַּעַר *m.* (*c. suff.* תַּעְרָהּ) novacula; scalprum librarii; vagina.

עָרוֹם, עֲרוּמִּים, עַרוֹם *v.* ערם.

עֲרוֹעֵר *v.* ערר.

עֵרִי (vigil) *N. pr.* filii Gadi.

עֲרִיסוֹת *v.* ערס.

עֲרִיפִים *v.* ערף.

עָרִיץ *v.* ערץ.

עֲרִירִים, עֲרִירִי *v.* ערר.

עָרַךְ (*fut.* יַעֲרֹךְ) unum alteri aptavit: d i s p o s u i t, ordinavit, apparavit, proposuit; *sq. et omisso* מִלְחָמָה aciem instruxit; *sq. et omisso* מִלִּים verba seruit, protulit *sq.* לְ ad alqm, *sq.* אֶל adversus alqm; *sq. et omisso* מִשְׁפָּט

causam forensem instruxit, proposuit; ע׳ בְּרִית foedus definivit; — 2) comparavit, contulit alqd cum alqo *sq.* לְ; *intr.* se comparavit, comparabilis fuit; aestimavit. — *Hiph.* הֶעֱרִיךְ aestimavit, taxavit.

עֵרֶךְ *m.* dispositio, strues, ordo; apparatus (vestium); aestimatio; pretium.

מַעֲרָךְ *m.* dispositio, consilium.

מַעֲרָכָה *f.* dispositio, strues, ordo; instructio aciei, acies instructa.

מַעֲרֶכֶת *f.* strues, ordo; acies instructa.

עָרֵל praeputiatus fuit; (*denom. ab* עָרֵל) praeputiatum, impurum habuit. — *Niph.* praeputiatus apparuit.

עָרֵל *st. c.* עֲרַל, עֶרֶל *m.* praeputiatus, non circumcisus; profanus, impurus; *metaph.* ע׳ שְׂפָתַיִם homo balbus; עֲרַל לֵב homo animo profano; לְבָבָם הֶעָרֵל eorum animus profanus; עֲרֵלָה אָזְנָם auris obstructa.

עָרְלָה *f.* praeputium; ע׳ לֵב impuritas animi; praeputium arboris *i. e.* fructus primi triennii, qui impuri habentur. *Pl.* עֲרָלוֹת, *st.c.* עָרְלוֹת praeputia; *nom. pr.* collis haud procul a Gilgal.

עָרַם (nudavit; impudens, malignus fuit) callidus fuit. — *Hiph.* הֶעֱרִים callidum fecit; callide egit. — II) *Niph.* נֶעֱרַם coacervatus est.

עָרוּם *m.* callidus: prudens; astutus.

עָרוֹם, עָרֹם *m.* (*pl.* עֲרוּמִּים; *fem.* עֲרֻמָּה) nudus; leviter vestitus; solâ tunicâ vestitus.

עֵירֹם, עֵרֹם *m.* nuditas; *adj.* nudus, *pl.* עֵירֻמִּים.

עֹרֶם *m.* astutia.

עָרְמָה *f.* calliditas, dolus; prudentia.

עֲרֵמָה *f.* (*pl.* ־ות, ־ים) acervus.

עַרְמוֹן *m.* platanus.

מַעֲרֻמִּים *m., pl.* מַעֲרֻמִּים loca nuda (corporis).

עֵרָן (*i. q.* עֵר) *N. pr. m., patron.* עֵרָנִי.

עָרַס *rad. inus. chald.* commiscuit.

עֲרִיסָה *f., pl.* עֲרִיסוֹת farina aqua mixta, *LXX.* φύραμα. (*Al.* polenta.)

ערר .v עַרְעָר, עַרְעֵר, עַרְעוֹר.

עָרַף (*fut.* יַעֲרֹף) fluxit, stillavit (ros; *trop.* oratio). — II) (*denom. ab* עֹרֶף) cervicem fregit; destruxit alqd.

עֹרֶף *m.* cervix; נָתַן עֹרֶף *s.* פָּנָה ע׳ tergum vertit, se

avertit ab alqo *sq.* אֶל; הָפַךְ ע׳, פָּנָה ע׳ tergum vertit, fugit; נָתַן אוֹיְבִים עֹרֶף fecit ut hostes terga verterent alicui *sq.* לְ *s.* אֶל.

עָרְפָּה *N. pr.* mulieris Moab.

עֲרִיפִים *m. pl.* vapores, nebulae.

עֲרָפֶל *m.* caligo spissa.

עָרַץ (*fut.* יַעֲרֹץ) tremulo motu agitavit, terruit; *intrans.* contremuit, timuit *sq. accus.*, מִפְּנֵי. — *Niph. part.* נַעֲרָץ terribilis. — *Hiph.* הֶעֱרִיץ terrorem injecit; timuit *sq. acc.* — II) עָרַץ restitit *Jes.* 47. (*Al.* invaluit.)

עָרוּץ *m.* horridum alqd.

עָרִיץ *m.* praepotens; violentus, atrox; *subst.* homo saevus, tyrannus.

מַעֲרִיץ *m.* terror, timorem injiciens.

מַעֲרָצָה *f.* violentia.

עָרַק rodit. (*Al.* fugit.)

עַרְקִי *N. pr.* populi Cananitici in Syria, Arcaeus.

עָרַר (*imp.* עֹרָה) nudus fuit. — *Po.* עוֹרֵר nudavit, funditus evertit. — *Pilp.* עַרְעֵר *et Hithpalp.* הִתְעַרְעֵר nudatus, funditus eversus est.

עֲרִירִי *m.* (*pl.* עֲרִירִים) solitarius, prole carens.

עַרְעָר *m.* nudus, inops, miser.

עֲרֹעֵר, עֲרוֹעֵר nudus, inops. (*Al.* myrica; juniperus.) — 2) *N. pr.* oppidi ad Arnonem fluv., etiam עֲרְעוֹר appellati; b) oppidi ex adverso Rabbae Ammonit. siti; c) opp. in tr. Juda; *nom. gent.* עֲרֹעֵרִי.

עֶרֶשׂ *f.* (*pl.* עֲרָשׂוֹת) sponda, lectus.

עָשַׁב *rad. inus. arab.* germinavit.

עֵשֶׂב *m.* (*c. suff.* עֶשְׂבָּם, *pl. constr.* עִשְּׂבוֹת) herba, pabulum virens.

עֲשַׂב *m. chald. id.*

עָשָׂה (*fut.* יַעֲשֶׂה, וַיַּעַשׂ; *inf. abs.* עָשׂוֹ, עָשֹׂה, *constr.* עֲשֹׂה, עֲשׂוֹת) fecit; *sq. acc. dupl. s. accus. et* לְ fecit alqd ad alqd, mutavit in alqd, fecit alqd ex alqa re; tractavit alqm, affecit alqm alqo *sq.* לְ, בְּ, *acc.*; sacra fecit; perfecit, exsecutus est (decreta), obtemperavit (legi); paravit, apparavit (cibum etc.); protulit, produxit (fructus); comparavit, acquisivit; egit, celebravit (festum), transegit (tempus); constituit, muneri praefecit; laboravit, operatus est, *sq.* בְּ operam posuit in alqa re, occupatus fuit. — *Niph.* נַעֲשָׂה (*praet. fem.* נֶעֶשְׂתָה; *fut. f.*

תֵּעָשֶׂה, *apoc.* תֵּעַשׂ) factus est; *impers.* factum est. — *Py.* עֻשֵּׂיתִי factus sum. — II) עָשָׂה et *Pi.* עִשָּׂה compressit, contrectavit *Ez.* 23.

עֲשָׂהאֵל (Deus fecit) *N. pr.* virorum.

עֲשִׂיאֵל *N. pr. m.*

עֲשָׂיָה (Jova fecit) *N. pr.* virorum.

מַעֲשֶׂה *m.* (*pl.* מַעֲשִׂים) factum, facinus; opus; poëma; negotium; officium; res s. bona alcjs.

מַעֲשַׂי *N. pr. m.*

מַעֲשֵׂיָהוּ, מַעֲשֵׂיָה (factum Dei) *N. pr.* virorum.

עֵשָׂו (hirsutus) *N. pr.* filii Isaaci natu majoris. בְּנֵי עֵשָׂו, בֵּית ע׳, עֵשָׂו Edomitae *cf.* אֱדֹם. — הַר עֵשָׂו montes edomitici.

עָשׂוֹר, עֲשִׂירִי *v.* עֶשֶׂר.

עָשַׂק — *Hithpa.* litigavit, altercatus est.

עֵשֶׂק (rixa) *N. pr.* fontis.

עֶשֶׂר *f.*, עֲשָׂרָה, עֲשֶׂרֶת *m.* decem; *pl.* עֲשָׂרוֹת decades.

עָשָׂר *m.* עֶשְׂרֵה *f.* decem. *Quod v. non usuvenit, nisi compositum cum primo ad nonum usque numerum:* אַחַד עָשָׂר undecim, undecimus; *fem.* אַחַת עֶשְׂרֵה undecim, undecima; שִׁשָּׁה עָשָׂר *m.*, שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה *f.* sedecim, sextus decimus, sexta decima etc. — *Pl.* עֶשְׂרִים viginti; vicesimus, vicesima.

עִשֵּׂר *v. denom.* (*fut.* יַעְשֹׂר) decimavit, decumam exegit. — *Pi.* עִשֵּׂר decumam dedit. — *Hiph. id.*, *inf. c. praef.* לַעְשֵׂר.

עָשׂוֹר *m.* decem; בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ decimo die mensis. — נֵבֶל עָשׂוֹר instrumentum mus. decem chordis instructum.

עֲשַׂר *f.* עַשְׂרָה *m. chald.* decem; עֶשְׂרִין viginti.

עֲשִׂירִי *m.* decimus; עֲשִׂירִיָּה, עֲשִׂירִית decima (pars).

עִשָּׂרוֹן *m.* (*pl.* עֶשְׂרֹנִים) pars decima (Ephae), mensura liquidorum.

מַעֲשֵׂר *m.* (*st. c.* מַעְשַׂר, *c. suff.* מַעַשְׂרוֹ, *pl.* מַעַשְׂרוֹת) decuma.

עָשׁ *m.* ursa (sidus) *Job.* 9, 9. — *Al. v. s.* עָשֵׁשׁ.

עַיִשׁ *m. id.*, בְּנֵי עַיִשׁ tres stellae in cauda ursae.

עַשְׁוָת *N. pr. m.*

עָשַׁן (*fut.* יֶעְשַׁן) fumavit; *metaph.* iram spiravit, exarsit.

עָשֵׁן *m.* fumans.

עָשָׁן *m.* (*st. c.* עֲשַׁן, *c. suff.* עֲשָׁנוֹ) fumus; *trop. de* ira. — *N. pr.* oppidi, *i. q.* כּוּר עָשָׁן.

עֶשֶׁן *m. id.*

עָשַׁק (*fut.* יַעֲשֹׁק) violentus, injuriosus fuit, violenter tractavit, vi et dolo oppressit, defraudavit; oppressit, oneravit. — *Py. part. f.* מְעֻשָּׁקָה compressa mulier.

עָשׁוֹק *m.* oppressor, violentus.

עֲשׁוּקִים *m. pl.* oppressiones, injuriae.

עֵשֶׁק *N. pr. m.*

עֹשֶׁק *m.* oppressio, violentia, injuria; vi et fraude acquisitum; angor, anxietas.

עָשְׁקָה *f.* angor.

מַעֲשַׁקּוֹת *f. pl.* oppressiones.

עָשַׁר (*fut.* יַעֲשַׁר) dives fuit s. factus est. — *Hiph.* הֶעֱשִׁיר ditavit; *intrans.* ditatus est. — *Hithpa. part.* מִתְעַשֵּׁר divitem se simulans.

עָשִׁיר *m.* dives; nobilis; superbus, improbus.

עֹשֶׁר *m.* divitiae, opulentia.

עָשֵׁשׁ contabuit. — II) עָשַׁשׁ *arab.* arrosit.

עָשׁ *m.* tinea.

עָשַׁת nituit; nitidum reddidit, fabricatus est. — *Hithpa.* recordatus est.

עֲשַׁת, עֲשִׁית *chald.* cogitavit, machinatus est.

עָשׁוֹת *m.* fabricatus.

עֶשֶׁת *m.* fabricatum, opus artificiosum. — 2) עַשְׁתֵּי *sq.* עֶשְׂרֵה, עָשָׂר (cogitationes ultra decem) undecim, undecimus, undecima.

עֶשְׁתּוּת *f.* cogitatio, opinio.

עֶשְׁתֹּנוֹת *f. pl.* cogitationes, consilia.

עַשְׁתֹּרֶת *f.* Ἀστάρτη, dea Phoenicum (Venus stella). — *Pl.* עַשְׁתָּרוֹת statuae Astartes. 2) *N. pr.* urbis in Basanitide, quae etiam עַשְׁתְּרוֹת קַרְנַיִם (statuae Ast. cornutae) appellatur; *nom. gent.* עַשְׁתְּרָתִי. 3) עַשְׁתְּרוֹת צֹאן proles ovium, *LXX.* ποίμνια τῶν προβάτων.

עֵת, עֶת־ *com.* (*c. suff.* עִתִּי) tempus, ὁ καιρός; tempus faustum; tempus calamitosum. — כָּעֵת הַזֹּאת circa hoc tempus; כָּעֵת מָחָר circa hoc tempus diei crastini; כָּעֵת חַיָּה tempore redivivo, eod. temp. anni futuri; כָּעֵת nunc, modo; בָּעֵת הַהִוא hoc tempore; בְּעִתּוֹ suo tempore; לְעֵת עֶרֶב tempore vespertino; מֵעֵת עַד עֵת per omne tempus; עֵת *adv.* nunc; aliquamdiu. — *Pl.* עִתִּים, עִתּוֹת tempora, rerum vicissitudines, fata; עִתִּים רַבּוֹת per multa temp., identidem.

עַתָּה *in pausa* עָתָּה *adv.*

νῦν, νύν, nunc, jam; mox. מֵעַתָּה ab hoc inde tempore, עַד עַתָּה hucusque.

עִתִּי *m.* opportunus.

עַתַּי *N. pr.* virorum.

עֵת קָצִין (tempus judicis), *c.* ה. *loc.* עִתָּה קָצִין *N. pr.* urbis Sebuloniticae.

עָתַד *Kal inus.* promtus, praesto fuit. — *Pi.* paravit. — *Hithpa.* paratus, destinatus fuit.

עָתִיד *m.* paratus; peritus; *pl.* עֲתִידוֹת parata (quae imminent); quae in promtu sunt, opes.

עֲתִיד *m. chald.* paratus.

עַתּוּד *m.* hircus, caper; *trop.* dux (populi).

עֲתָיָה *N. pr. m.*

עֲתָךְ (devertendi locus) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

עָתַל *rad. inus. arab.* violenter tractavit.

עַתְלַי *N. pr. m.*

עֲתַלְיָה, עֲתַלְיָהוּ *N. pr.* reginae jud., uxoris Jorami; 2) al. hominum.

עָתַם — *Niph.* נֶעְתַּם exustus, adustus est. (*Al.* obscuratus est.)

עָתַן *rad. inus. arab.* durus fuit, violenter egit.

עָתְנִי *N. pr. m.*

עָתְנִיאֵל (leo Dei) *N. pr.* judicis Isr., *LXX Γοθονιήλ.*

עָתַק (*fut.* יֶעְתַּק) dimotus est *sq.* מִן; aetate provectus est, consenuit. — *Hiph.* הֶעְתִּיק dimovit, transtulit; castra movit; transscripsit; abstulit (verba alicui).

עָתָק *m.* insolens, arrogans.

עָתֵק *m.* antiquus. (*Al.* splendidus.)

עָתִיק *m.* nitidus, pulcher.

עַתִּיק *m.* remotus *sq.* מִן; antiquus, vetus.

עַתִּיק *m. chald.* antiquus.

עָתַר (*fut* יֶעְתַּר) precatus est, supplex oravit *sq.* לְ, אֶל. — *Niph.* נֶעְתַּר (*inf.* נֵעְתּוֹר) exoratus est, precibus adnuit *sq.* לְ. — *Hiph.* הֶעְתִּיר supplex oravit; oravit pro aliquo *sq.* לְ, בְּעַד. — II) *Niph.* multus, largus fuit. — *Hiph.* multiplicavit. — III) *syr.* fumavit *cf. v. sq.*

עָתָר *m.* cultor (Dei); 2) fumus, vapor.

עֶתֶר (abundantia) *N. pr.* oppidi in tribu Simeon.

עֲתֶרֶת *f.* abundantia, divitiae.

עָתַת *rad. inus. arab.* identidem dixit.

עֶת *m. chald.* identidem dictum: וּכְעֶנֶת, וּכְעֶת et secundum id, quod crebro dictum est *i. e.* et cetera.

פ

פא *i. q.* פה.

פָּאָה — *Hiph. fut. c. suff.* אַפְאֵיהֶם exscindam *s.* diffindam eos.

פֵּאָה *st. c.* פְּאַת *f.* latus regionis; extremitas; angulus (פְּאַת הַזָּקָן pars barbae *s.* comae extrema). — *Dual. constr.* פַּאֲתֵי utrumque latus (regionis).

פֶּה *m.* (*st. c.* פִּי, *c. suff.* פִּי, פִּיךָ, פִּיו, פִּיהוּ, פִּיהֶם; *pl.* פִּיּוֹת, פִּים) os (hominum, animalium, rostrum avium); פֶּה אֶל פֶּה ore ad os converso, פֶּה אֶחָד una voce; *concr.* orator *Exod.* 4, 16. 2) os (sacci, putei, urbis), foramen, orificium, fissura. 3) acies (instrumenti ferrei); 4) ora (vestis, maris), פֶּה לָפֶה ad omnes usque angulos; 5) pars, פִּי שְׁנַיִם duplex portio; duae partes. — *Cum praef.* כְּפִי secundum, ad, pro modo; ita ut; כְּפִיךָ sicut tu; כְּפִי אֲשֶׁר eo modo quo, prout. לְפִי secundum, pro ratione, pro numero; *c. inf.* simulac. עַל פִּי ex jussu; ex testimonio; secundum, convenienter.

פִּיָה *f.* acies (gladii) *pl.* פִּיּוֹת.

פִּיפִיּוֹת *f. pl.* acies geminae.

פִּי־בֶסֶת *N. pr.* urbis in Aegypto, Bubastus.

הַחִירוֹת, פִּי־הַחִירוֹת *N. pr.* loci in Aegypto ad mare arab.

פִּיכֹל (os, orator omnium) *N. pr.* ducis milit. Abimelechi.

פִּינְחָס (os aeneum) *N. pr.* virorum.

פָּאַר — *Pi.* פֵּאֵר ornavit, decoravit; honoravit; *denom. a* פֹּארָה ramos scrutatus est. — *Hithpa.* הִתְפָּאֵר honoratus est; gloriam sibi comparavit in alqa re *sq.* בְּ, se illustrem exhibuit; gloriatus est *sq.* עַל.

פְּאֵר *m.* (*pl.* פְּאֵרִים, פַּאֲרֵי) ornamentum capitis (cidaris, tiara).

פֹּארָה, פֻּארָה *f.* ramus frondosus.

פָּארוּר *m.* decus, nitor, pulchritudo.

תִּפְאָרָה, תִּפְאֶרֶת *f.* ornatus; splendor; majestas, gloria; gloriatio.

פָּארָן *N. pr.* regionis desertae et montis inter Aegyptum et Palaest.

פָּגַג *rad. inus. arab.* crudus fuit.

פַּג *m.*, *pl.* פַּגִּים ficus immaturae, grossi.

פָּגַל *rad. inus. chald.* foetidum reddidit.

פִּגּוּל *m.* foeditas, *pl.* פִּגֻּלִים cibi impuri.

פָּגַע incidit in alqd *sq. acc.*, בְּ; occurrit; attigit, pertinuit ad alqd *sq.* אֶל, בְּ; hostiliter irruit *sq.* בְּ, *accus.*; interfecit; institit, precibus adiit *sq.* בְּ alqm, *sq.* לְ pro alqo. — *Hiph.* הִפְגִּיעַ fecit ut irrueret *s.* invaderet alqd in alqm *sq. accus. et* בְּ; *intrans.* irruit, invasit; precibus adiit *sq.* בְּ alqm, *sq.* לְ pro alqo.

פֶּגַע *m.* casus, infortunium.

פַּגְעִיאֵל (casus Dei) *N. pr.* principis Ascheritarum.

מִפְגָּע *m.* occursus, is in quem quis irruit.

פָּגַר — *Pi.* פִּגֵּר attenuatus, viribus destitutus fuit, *sq. inf. c.* מִן lassior fuit, quam ut (iret).

פֶּגֶר *m.* (*pl.* פְּגָרִים, פִּגְרֵי) corpus mortuum, cadaver.

פָּגַשׁ occurrit, obviam venit *sq. accus.*, בְּ; hostiliter irruit, invasit. — *Niph.* נִפְגַּשׁ alter alteri occurrit. — *Pi.* offendit, incidit in alqm *sq. accus.*

פָּדָה redemit (*sq.* בְּ pretii); redimendum curavit; in libertatem vindicavit; liberavit, servavit. — *Niph.* נִפְדָּה redemtus est; liberatus est. — *Hiph.* הֶפְדָּה redimendum curavit. — *Hoph. inf.* הָפְדֵּה redimendo.

פְּדַהְאֵל (Deus servat) *N. pr. m.*

פְּדָהצוּר (rupes servat) *N. pr. m.*

פְּדוּיִים *m. pl.* λύτρον, pretium redemtionis; 2) *part. v.* redemti, liberati.

פָּדוֹן (liberatio) *N. pr. m.*

פְּדוּת *f.* liberatio.

פְּדָיָה, פְּדָיָהוּ (Jova liberavit) *N. pr.* virorum.

פִּדְיוֹם, פִּדְיוֹן *m.* pretium redemtionis.

פַּדָּן *m.* ager: פַּדַּן אֲרָם Aramaea campestris; *c.* ה *loc.* פַּדֶּנָה אֲרָם.

אַפֶּדֶן *chald.* palatium.

פָּדַע redemit, liberavit.

פֶּדֶר *m.* (*c. suff.* פִּדְרוֹ) adeps.

פֶּה *v.* פאה.

פֹּה (פֹּא, פוֹ) hic; huc. מִפֹּה hinc; עַד פֹּה huc usque; אֵיפֹה ubi?

פּוּאָה (פֻּוָּה) *N. pr.* filii Issaschari. 2) patris Tholae.

פּוּג (*fut.* יָפוּג, וַיָּפָג) frigere; languescere, debilitatum esse. — *Niph.* languit.

פּוּגָה *f.* remissio, cessatio.

הֲפוּגָה *f.* intermissio.

פּוּחַ spirare, flare. — *Hiph.* הֵפִיחַ perflavit; sufflavit *sq.* בְּ; incendit, perturbavit (civitatem); efflavit (mendacia), prolocutus est; anhelavit, festinavit; vehementer increpuit alqm *sq.* בְּ, לְ.

פִּיחַ *m.* favilla.

פּוּט *N. pr.* gentis africanae.

פּוּטִיאֵל *N. pr. m.*

פּוֹטִיפַר *N. pr.* praefecti satellitum regis aegypt.

פּוֹטִי פֶרַע *N. pr.* soceri Josephi.

פּוּךְ *m.* fucus, stibium; אַבְנֵי פוּךְ *LXX.* λίθοι πολυτελεῖς. — קֶרֶן הַפּוּךְ *N. pr. f.*

פּוֹל *m.* faba.

פּוּל *N. pr.* gentis et regionis africanae (Philae); 2) regis Assyriae.

פּוּם, פֻּם *m. chald.* os; ostium.

פּוּן *fut.* אָפוּנָה *LXX.* ἐξηπορήθην, *Vulg.* conturbatus sum *Ps.* 88, 16.

פּוּנָה (se vertens) *N. pr.* portae Hierosol.

פּוּנִי *N. patron. m.*

פּוּנֹן *N. pr.* oppidi Edomit.

פּוּעָה *N. pr. f.*

פּוּץ (contundere; diffundere) *intrans.* diffundi, se dispergere; se effundere, redundare. — *Niph.* dispersus est. — *Pil.* פּוֹצֵץ *et Pilp.* פִּצְפֵּץ contudit, confregit. — *Hiph.* הֵפִיץ sparsit; dispersit, dissipavit; exagitavit; *intr.* sparsus, dissipatus est. — *Hithpo.* diffractus est. — *Thiphel* תְּפוֹצוֹתִיכֶם dispergam vos.

מֵפִיץ *m.* malleus.

פּוּק titubare, vacillare. *Hiph. id.* — II) *Hiph.* הֵפִיק exire sivit, expromsit, suppeditavit; reportavit, impetravit; ad exitum perduxit.

פּוּקָה *f.* offendiculum, quo quis vacillat.

פִּיק *m.* vacillatio.

פּוּר *arab.* efferbuit bulliendo. *Cf.* פָּרַר.

פּוּרָה *f.* torcular.

פָּרוּר *m.* olla.

פּוּר *voc. pers. m.* sors; *pl.* פּוּרִים sortes; 2) festum Purim.

פּוֹרָתָא *N. pr.* filii Hamanis.

פּוּשׁ (*praet.* פִּשְׁתֶּם) superbe incedere, lascivire. — II) *Niph.* diffusus, dispersus est.

פַּשׁ *m.* superbia, ferocia.

פִּישׁוֹן *N. pr.* fluvii terram Chavilam ambientis.

פּוּת *rad. inus. arab.* a se invicem distare.

פֹּת *m.* interstitium, pudendum muliebre; *pl.* פֹּתוֹת cardines januae.

פּוּתִי *N. patron. m.*

פָּזַז (*fut. pl.* יָפֹזּוּ) agilis fuit. — *Pi.* פִּזֵּז subsiliit, saltavit. — II) *Hoph. part.* מוּפָז depurgatum, purum (aurum).

פָּז *m.* aurum purum.

פָּזַר dispersit. — *Pi.* פִּזַּר sparsit, dispersit; largiter distribuit, liberalis fuit. — *Niph. et Py.* dispersus est.

פַּח, פַּחִים *v.* פחח.

פָּחַד (*fut.* יִפְחַד) trepidavit: pavit, expavit alqm s. ad alqd *sq.* מִן, מִפְּנֵי; obstupuit (gaudio); festinavit. — *Pi.* pavit, in timore versatus est. — *Hiph.* pavorem injecit, terruit.

פַּחַד *m.* (*c. suff.* פַּחְדְּכֶם, *pl.* פְּחָדִים) pavor, terror (quem quis injicit s. qui alicui inest); פ׳ אֱלֹהִים pia Dei veneratio. — 2) femur, pudendum.

פַּחְדָּה *f.* terror.

פֶּחָה *m.* (*st. c.* פַּחַת, *c. suff.* פֶּחָתְךָ, פֶּחָם; *pl.* פַּחוֹת, *st. c.* פַּחֲווֹת) praefectus provinciae. — *Chald. id.*

פָּחַז (aquae ferventis instar subsiliit) superbivit, gloriatus est; levis, salax fuit.

פַּחַז *m.* tumor, lascivia.

פַּחֲזוּת *f.* superbia, gloriatio.

פָּחַח *rad. inus. fort.* expandit, *cf.* פַּח, *unde denom. Hiph. inf.* הָפֵחַ illaqueare, vinculis colligare.

פַּח *m.* (*pl.* פַּחִים) laqueus, rete; *trop.* insidiae, periculum, exitium, pernicies; lamina, metallum attenuatum et expansum; *plur. poët.* fulmina *Ps.* 11, 6.

פָּחַם *rad. inus. arab.* ater fuit.

פֶּחָם *m.* carbo; pruna.

פָּחַר *rad. inus. syr.* formavit.

פֶּחָר *m. chald.* figulus.

פָּחַת *rad. inus. syr.* fodit, effodit.

פַּחַת *m.* (*pl.* פְּחָתִים) fovea; *trop.* exitium.

פְּחֶתֶת *f.* corrosio leprosa (qua vestimentum perforatur).

פַּחַת־מוֹאָב *N. pr. m.*

פִּטְדָה *f.* gemmae species, topasius (*Al.* smaragdus).

פָּטַר (*fut.* יִפְטַר) fidit, *intrans.* diffissus est; prorumpere fecit; *trop.* dimisit, li-

beravit; *intr.* evasit, discessit. — *Hiph.* fidit.

פָּטִיר *Cthib i. q.* פָּטוּר (*part. v.* פָּטַר) liberatus, immunis (ab officio).

פֶּטֶר *m.* fissio, פֶּטֶר רֶחֶם fissio uteri, fetus primitus natus.

פִּטְרָה *f. id.*

פָּטַשׁ *rad. inus. arab.* ferrum malleo dilatavit; extendit.

פַּטִּישׁ *m.* malleus.

פַּטִּישׁ *m. chald.* chlamys, interula.

פִּי *c. compos.*, פִּיָה *v.* פֶּה *s.* פֵּאָה.

פִּיד *rad. inus. arab.* mortuus est; perdidit.

פִּיד *m.* exitium, calamitas.

פִּיחַ *v.* פּוּחַ.

פִּילֶגֶשׁ *v.* פִּלֶגֶשׁ.

פִּים *rad. inus. arab.* adipe impletus fuit.

פִּימָה *f.* adeps.

פִּינֹן *N. pr.* principis Edomit.

פִּיפִיּוֹת *v.* פאה.

פִּיק *v.* פּוּק.

פִּישׁוֹן *v.* פּוּשׁ.

פִּיתוֹן *N. pr. m.*

פָּכָה — *Pi.* fluxit, stillavit.

פַּךְ *m.* lecythus.

פֹּכֶרֶת הַצְּבָיִים (retardans capreas) *N. pr. m.*

פָּלָא *Kal inus.* separavit, distinxit. — *Niph.* נִפְלָא singularis, ingens fuit; difficilis, arduus fuit alicui *sq.* מִן, בְּעֵינֵי; mirabilis fuit; *part. pl.* נִפְלָאִים, נִפְלָאוֹת mirabilia (facinora Jovae); *adv.* mirabiliter. — *Pi.* פִּלֵּא alqd vovendum separavit, פִּלֵּא נֶדֶר votum fecit, votum persolvit.—*Hiph.* הִפְלָא,הִפְלִיא separavit, vovit; singulare s. mirabile alqd fecit; mirabiliter egit cum alqo; *adv.* mirabiliter. — *Hithpa.* mirabilem se exhibuit *sq.* בְּ in alqo.

פֶּלֶא *m.* (*c. suff.* פִּלְאֲךָ) mirabile, miraculum; vir admirabilis; *pl.* פְּלָאִים *adv.* mirabiliter; פְּלָאוֹת mirabilia.

פִּלְאִי *vel* פִּלִי *m.* mirabilis.

פִּלְאִי *m. id.*, *fem.* פִּלְיאָה *vel* פִּלְאִיָּה.

פְּלָאיָה (Jova mirabiliter egit) *N. pr. m.*

פְּלָיָה *N. pr. m.*

פַּלּוּא (insignis) *N. pr.* filii Rubeni; *patron.* פַּלֻּאִי.

מִפְלָאָה *f.* miraculum.

פָּלַג — *Niph.* diffissus, divisus est. — *Pi.* divisit.

פְּלַג *chald.* divisit.

פְּלַג *m. chald.* dimidium.

פֶּלֶג *m.* rivus. 2) *N. pr.* filii Eberi.

פְּלַגּוֹת *f. pl.* rivi.

פְּלֻגָּה *f.*, *pl.* פְּלֻגּוֹת classes.

מִפְלַגָּה *f.*, *pl.* מִפְלַגּוֹת *id.*

פִּלֶגֶשׁ, פִּילֶגֶשׁ *f.* (*pl.* פִּילַגְשִׁים, פִּלַגְשֵׁי) pellex, παλλακή.

פְּלָדָה *f.* ferrum, *pl.* פְּלָדוֹת.

פִּלְדָּשׁ *N. pr. m.*

פָּלָה *i. q.* פָּלָא — *Niph.* separatus est; insignis fuit. — *Hiph.* הִפְלָה separavit, distinxit; insignem, eximium reddidit.

פְּלֹנִי *m.*, *sq.* אַלְמֹנִי ὁ δεῖνα, quidam. — 2) *N. gent. m.*

פַּלְמֹנִי *m. id.*

פָּלַח fidit, sulcavit. — *Pi.* פִּלַּח fidit, dissecuit; enixa est, peperit.

פֶּלַח *m.* segmentum; lapis molaris, פֶּלַח רֶכֶב superior, פ׳ תַּחְתִּית inferior lapis molaris.

פִּלְחָא *N. pr. m.*

פְּלַח *chald.* servivit, coluit (Deum).

פָּלְחָן *m. chald.* cultus Dei.

פָּלַט evasit, effugit. — *Pi.* liberavit; *intrans.* liberatus, elapsus est; enixa est, peperit. — *Hiph.* liberavit, in tuto collocavit.

פָּלִיט, פָּלֵיט *m.* fugâ elapsus.

פְּלֵטָה, פְּלֵיטָה *f.* evasio, effugium; *metonym.* id quod evasit s. liberatum est, ii qui evaserunt.

פַּלֵּט *m.* liberatio.

פֶּלֶט *N. pr.* virorum.

פַּלְטִי *N. pr.* virorum.

פִּלְטַי *N. pr. m.*

פְּלַטְיָה (Jova liberavit) *N. pr.* virorum.

פְּלַטְיָהוּ *N. pr. m.*

מִפְלָט *m.* evasio, effugium.

פְּלָיָה, פְּלִיאָה, פָּלִיא, פִּלְאִי *v.* פלא.

פָּלִיל, פְּלִילָה, פְּלִילִי *v.* פלל.

פָּלַךְ *rad. inus. arab.* rotundus fuit.

פֶּלֶךְ *m.* tractus terrae; scipio, fulcrum; fusus (coli).

פָּלַל *Kal inus.* secuit, separavit, diremit. — *Pi.* פִּלֵּל litem diremit, dijudicavit; *sq.* לְ adjudicavit; existimavit. — *Hithpa.* intercessit, supplicavit pro alqo *sq.* בְּעַד, עַל, לְ; precatus est, oravit *sq.* אֶל, לְ, לִפְנֵי alqm, *sq.* אֶל alqd.

פָּלִיל *m.*, *pl.* פְּלִילִים judices.

פְּלִילָה *f.* judicium, jus.

פְּלִילִי *m.* judicialis; *fem.* פְּלִילִיָּה *subst.* judicium.

פָּלָל *N. pr. m.*

פְּלַלְיָה (Jova judicat) *N. pr. m.*

תְּפִלָּה *f.* intercessio; precatio, supplicatio, preces; hymnus.

פְּלֹנִי, פַּלְמֹנִי *v.* פלה.

פָּלַס — *Pi.* trutinâ pependit, appendit; accurate observavit; complanavit (viam).

פֶּלֶס *m.* libra, bilanx.

מִפְלָשׂ *m.* libratio (nubium).

פָּלַץ — *Hithpa.* concussus est, contremuit.

פַּלָּצוּת *f.* horror, tremor.

מִפְלֶצֶת *f.* simulacrum, idolum (terribile).

תִּפְלֶצֶת *f.* horror, tremor.

פָּלַשׁ — *Hithpa.* se volutavit, se conspersit (pulvere).

פְּלֶשֶׁת (פלשׁ *aethiop.* emigrare) Philistaea, regio Palaestinae versus occasum finitima, in quinque provincias divisa. *Nom. gent.* פְּלִשְׁתִּי Philistaeus; *pl.* פְּלִשְׁתִּים, פְּלִשְׁתִּיִּים Philistaei; *LXX.* Ἀλλόφυλοι.

פָּלַת *rad. inus. arab.* effugit.

פֶּלֶת *N. pr. m.*

פְּלֵתִי *m.* cursores publici.

פֵּן, פְּנֵה *v.* פנה; פֶּן־ *v.* פנן.

פַּנַּג placentae species.

פָּנָה (*fut.* יִפְנֶה, תֵּפֶן, וַיִּפֶן) vertit *cf.* עֹרֶף; se vertit, abiit; evanuit; se convertit, accessit (לִפְנוֹת בֹּקֶר adventante temp. matutino, לִפְנוֹת עֶרֶב circa vesperam); spectavit, adspexit, respexit. — *Pi.* פִּנָּה amovit, perdidit; everrit, expurgavit (domum), paravit (viam). — *Hiph.* הִפְנָה (*fut. apoc.* וַיֶּפֶן) vertit, obvertit; se vertit, retro se vertit. — *Hoph.* versus est, se avertit.

פָּנֶה *m.*, *pl.* פָּנִים *st. c.* פְּנֵי facies; פָּנִים אֶל־פָּנִים, בְּפָנִים de facie, coram. 2) vultus; adspectus, conspectus; שׂוּם פָּנִים *sq.* אֶל *s.* עַל oculos convertere ad alqd; שׂוּם פ׳, נָתַן *sq. inf. c.* לְ sibi proposuit (alqd facere); 3) persona, פָּנַי persona mea *i. e.* ego praesens, ego ipse; פָּנֶיךָ tu etc. 4) facies, externa conditio; 5) superficies; 6) acies (ferri); 7) pars anterior, frons; *adv.* פָּנִים a fronte; לְפָנִים a fronte; antea, olim; מִפָּנִים a fronte; מִלְּפָנִים antiquitus. — *Cum praefixis:* אֶל־פְּנֵי in conspectum, in conspectu; in superficiem, in c. accus. — אֶת־פְּנֵי coram; מֵאֵת פְּנֵי a coram, ab ante. — בִּפְנֵי coram, ante. — לִפְנֵי in conspectu, coram;

ante (de loco); penes alqm (in potestate alcjs, judice s. probante alqo); ante (de temp.), *c. inf.* antequam; ad modum, instar; *c. suff.* לְפָנַי, לִפְנֵיהֶם, לִפְנֵיכֶם, לְפָנָיו, לְפָנֶיךָ. — מִלִּפְנֵי ex s. a conspectu; propter. — מִפְּנֵי e s. a conspectu; per (alqo auctore), propter; מִפְּנֵי אֲשֶׁר propterea quod. — עַל־פְּנֵי in superficie, super, in c. abl. et accus.; in conspectum, in conspectu, coram; versus; ab oriente; prope, juxta, cum; ante (de temp.); ad modum, secundum. מֵעַל־פְּנֵי e superficie, e conspectu.

פֶּן־ (aversio) *part.* ne, *μή*.

פְּנִיאֵל, פְּנוּאֵל (adspectus Dei) *N. pr.* loci trans Jordanem; 2) virorum.

פְּנִים *m.* interius: פְּנִימָה intus, intra, introrsum; לִפְנִימָה intus, intrinsecus, introrsum; מִפְּנִימָה, מִלִּפְנִים intrinsecus.

פְּנִימִי *m.* פְּנִימִית *f.* interior.

פָּנַן *rad. inus. arab.* in varia genera distribuit.

פְּנִינִים *m. pl.* margaritae s. corallia.

פַּן *m.* (*c. suff.* פִּנָּה, *pl.* פִּנִּים) angulus.

פִּנָּה *f.* angulus (רֹאשׁ פ׳, אֶבֶן פ׳ lapis angularis); turris muralis; *metaph.* princeps, dux.

פְּנִנָּה *N. pr.* uxoris Elcanae.

פָּנַק — *Pi.* delicate nutrivit s. educavit.

פַּס, פַּסִּים, פִּסָּה *v.* פסס.

פָּסַג — *Pi.* divisit, divisim s. distincte consideravit.

פִּסְגָּה *N. pr.* jugi montis moabitici.

פָּסַח transiit, pepercit. — II) claudicavit. — *Niph.* claudus factus est. — *Pi.* claudicavit.

פָּסֵחַ (claudus) *N. pr.* virorum.

פֶּסַח *m.* (transitio) pascha: agnus paschalis; festum paschale; עָשָׂה פ׳ celebrare festum paschale.

פִּסֵּחַ *m.* (*pl.* פִּסְחִים) claudus.

תִּפְסַח (transitus) *N. pr.* urbis ad occident. Euphratis ripam, Thapsacus.

פָּסַךְ (segmentum) *N. pr. m.*

פָּסַל dolavit; sculpsit.

פָּסִיל *m.*, *pl.* פְּסִלִים sculptilia, simulacra; lapidicinae *Jud.* 3, 19. 26.

פֶּסֶל *m.* (*c. suff.* פִּסְלִי) sculptile, simulacrum.

פְּסַנְתֵּרִין, פְּסַנְטֵרִין *m. chald.*

ψαλτήριον, instrumentum musicum.

פָּסַס evanuit. — II) *arab.* diffudit, expandit.

פַּס *m.* כְּתֹנֶת פַּסִּים tunica extremitatum *i. e.* manicata et talaris. *Al.* tunica ex variis particulis consuta, *LXX.* χιτὼν ποικίλος.

פַּס *m. chald.* vola (manus).

פִּסָּה *f.* diffusio, ubertas, abundantia.

פַּס דַּמִּים *N. pr. i. q.* אֶפֶס דַּמִּים.

פִּסְפָּה *N. pr. m.*

פָּעָה clamavit.

אֶפְעֶה *com.* vipera.

אֶפַע *id.*

פָּעוּ, פָּעִי *N. pr.* urbis Idumaeorum.

פְּעוֹר *v.* פער.

פָּעַל *v. poët.* (*fut.* יִפְעַל, יִפְעָל) fecit; fabricatus est, finxit, paravit; *sq. acc. et* לְ alqd in alqd convertit; *sq.* לְ *s.* בְּ alicui alqd fecit, exhibuit.

פֹּעַל *m.* (*c. suff.* פָּעֳלוֹ, פָּעָלְךָ, פָּעֳלוֹ; *pl.* פְּעָלִים) factum, facinus; opus; acquisitio; merces.

פְּעֻלָּה *f.* opus, merces.

פְּעֻלְּתַי *N. pr. m.*

מִפְעָל *m.* opus.

מִפְעָלָה *f.* opus.

פָּעַם tutudit, agitavit (spiritus divinus). — *Niph.* agitatus, perturbatus est. — *Hithpa. id.*

פַּעַם *f.* (*masc. Jud.* 16, 28.) ictus, gressus, passus; pes (*pl.* פַּעֲמוֹת pedes arte facti); 2) *de tempore:* semel, simul; *dual.* פַּעֲמַיִם bis; שֶׁבַע פְּעָמִים septies; פַּעַם וּשְׁתַּיִם semel et iterum; הַפַּעַם, בַּפַּעַם הַהִיא, בַּפַּעַם הַזֹּאת nunc, in praesentia; כְּפַעַם בְּפַעַם jam ita ut antea; פַּעַם — פַּעַם mox — mox; 3) incus.

פַּעֲמוֹן *m.* tintinnabulum.

צָפְנַת־פַּ׳ *v.* פַּעְנֵחַ.

פָּעַר distendit os *sq.* בְּפֶה, פֶּה, inhiavit.

פְּעוֹר (hiatus) *N. pr.* montis moab.; בַּעַל־פְּעוֹר *et* פְּעוֹר idolum moab., cui puellae virginitatem offerebant.

פַּעֲרַי *N. pr.* ducis milit. Davidis (*alibi* נַעֲרַי).

פָּצָה diduxit *s.* aperuit (os); eripuit, liberavit.

פָּצַח fregit, *sq.* רִנָּה jubila rupit, in jubila effusus est. — *Pi.* confregit.

פְּצִירָה *v.* פצר.

פָּצַל — *Pi.* פִּצֵּל decorticavit.

פְּצָלוֹת *f. pl.* loca cortice denudata.

פָּצַם diffregit, diffidit.

פָּצַע vulneravit; פְּצוּעַ דַּכָּה cujus testiculi contriti sunt, eunuchus.

פֶּצַע *m.* (*c. suff.* פִּצְעִי, *pl.* פְּצָעִים) vulneratio, vulnus.

פָּצַץ *Hithpol. v.* פּוּץ.

פִּצֵּץ *c. artic.* (dissipatio) *N. pr. m.*

פָּצַר (*fut.* יִפְצַר) obtudit, ursit *sq.* בְּ (precibus s. hostiliter). — *Hiph.* pertinaciter egit, *inf.* הַפְצַר pertinacia.

פְּצִירָה *f.* hebetudo.

פָּקַד adspexit, respexit, prospexit (Jova); inspexit, exploravit; lustravit, recensuit; in recensu desideravit; visit, visitavit; animadvertit in alqm, punivit *sq. accus. peccati et* עַל *s.* אֶל *pers., sq. acc. pers.,* עַל *pecc.,* עַל *pecc.* et בְּ *pers.*; praefecit alqm alicui *sq. acc. et* עַל, אֶת (cum, penes), constituit alqm *sq. acc.* (פְּקוּדִים praefecti); mandavit alicui *sq.* עַל, praescripsit; deposuit alicubi *sq.* בְּ. — *Niph.* poenis affectus est; desideratus est; praefectus est. — *Pi.* lustravit, recensuit. — *Py.* lustratus est; destitutus est. — *Hiph.* praefecit alqm alicui *sq. acc. et* עַל *s.* לְ; mandavit, concredidit alicui *sq.* עַל־יְדֵי, אֶת, בְּיַד; deposuit. — *Hoph.* punitus est; praefectus est (*part.* מֻפְקָדִים praefecti); depositus est *sq.* אֶת. — *Hithpa.* lustratus, recensitus est.—*Hothpa. pl.* הָתְפָּקְדוּ lustrati, recensiti sunt.

פְּקֻדָּה *f.* observatio, cura; munus, officium, ministerium, *concr.* praefectus, praefecti; custodia, *concr.* custodes (בֵּית הַפְּקֻדּוֹת carcer); lustratio, recensio; animadversio, poena.

פִּקָּדוֹן *m.* res alicui concredita, depositum.

פְּקִדוּת *f.* praefectura.

פְּקוֹד *m.* animadversio (nom. allegoricum Babyloniae); 2) praefectura, *concr.* praefectus.

פִּקּוּדִים *m. pl.* mandata, praecepta; praefecti *cf. rad.*

פָּקִיד *m.* praefectus.

מִפְקָד *m.* lustratio, recensio; mandatum; locus constitutus.—שַׁעַר הַמִּפְקָד *nom.* portae Hierosol.

פָּקַח (*fut.* יִפְקַח) aperuit (oculos, aures). — *Niph.* apertus est.

פֶּקַח (apertio) *N. pr.* regis Isr.

פְּקַחְיָה (Jova aperuit oculos) *N. pr.* regis Isr.

פִּקֵּחַ *m.* videns, cernens.

פְּקַח־קוֹחַ *m.* apertio carceris. *Al.* plena apertio, liberatio.

פָּקִיד *v.* פקד.

פָּקַע *rad. inus. syr.* fidit, rupit.

פַּקֻּעוֹת *f. pl.* colocynthides agrestes, cucumeres asinini.

פְּקָעִים *m. pl. id.* (ornamentum architect.)

פַּר, פָּר *m.* taurus, juvencus.

פָּרָה *f.* vacca, juvenca. 2) הַפָּרָה *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

פָּרָא *i. q.* פָּרָה, *Hiph.* fecundus fuit, incrementa cepit. — II) *chald.* cucurrit.

פֶּרֶא, פֶּרֶה *com.* (*pl.* פְּרָאִים) onager.

פִּרְאָם *N. pr.* regis cananit.

פֹּרָאת *i. q.* פֹּארֹת *v.* פֹּארָה.

פַּרְבָּר, פַּרְוָר *m.* suburbium.

פָּרַד disjunxit, expandit. — *Niph.* se sejunxit *sq.* מִן, מֵעַל; dissipatus est, discessit. — *Pi.* secessit. — *Py.* separatus est. — *Hiph.* separavit, disjunxit; dissipavit. — *Hithpa.* se disjungere, se dissipare.

פֶּרֶד *m.* (*c. suff.* פִּרְדּוֹ, *pl.* פְּרָדִים) mulus.

פִּרְדָּה *f.* mula.

פְּרֻדוֹת *f. pl.* grana (sata).

פַּרְדֵּס *m.* παράδεισος, hortus, arboretum.

פָּרָה vacca *v.* פָּר; פֶּרֶה *i. q.* פֶּרֶא.

פָּרָה protulit, fructifer fuit; fecundus fuit; *part. f.* פֹּרִיָּה, פֹּרָת arbor fructifera. — *Hiph.* הִפְרָה (*fut. apoc.* וַיֶּפֶר) fecundum reddidit, sobole auxit.

פְּרִי *m.* (*in pausa* פֶּרִי, *c. suff.* פִּרְיִי, פֶּרְיְךָ, פִּרְיָם, פְּרִיהֶם, פֶּרְיְכֶם) fructus (arboris, terrae); עֵץ פְּרִי arbor fructifera, אֶרֶץ פְּרִי terra frugifera; 2) fetus (uteri), soboles; 3) *metaph.* fructus, merces, reditus.

פְּרָה *N. pr. m.*

פְּרִידָא, פְּרוּדָא (separatus) *N. pr. m.*

פַּרְוַיִם *N. pr.* regionis auriferae.

פַּרְוָר *i. q.* פַּרְבָּר.

פָּרוּר *v.* פּוּר.

פָּרַז *rad. inus. arab.* separavit, diremit, decrevit.

פָּרָז *m.* praefectus, dux militum.

פְּרָזוֹן *m. id., c. suff.* פִּרְזוֹנוֹ.

פְּרָזוֹת *f. pl.* rura, agri.

פְּרָזִי *m.* paganus, *pl.* פְּרָזִים, *Cthib* פְּרוֹזִים.

פְּרִזִּי *N. pr.* gentis cananit., Pherisaei.

פַּרְזֶל *m. chald.* ferrum.

פָּרַח (*fut* יִפְרַח) erupit, pullulavit, germinavit, effloruit; *trop.* floruit, invaluit; prorupit (lepra). — *Hiph.* effecit ut viresceret s. floreret; effloruit, reviruit.

פֶּרַח *m.* (*c. suff.* פִּרְחָהּ, *pl.* פְּרָחִים) germen, flos.

פָּרוּחַ *N. pr. m.*

פִּרְחַח *m.* progenies vilis, homines pravi.

אֶפְרֹחַ *m.*, *pl.* אֶפְרֹחִים pulli (avium).

פָּרַט sparsit, effutivit.

פֶּרֶט *m.* racemus (sparsus, delapsus).

פְּרִי *v.* פרה.

פָּרִיץ *v.* פרץ.

פָּרַךְ *rad. inus. chald.* fregit, disrupit.

פֶּרֶךְ *m.* tractatio dura, crudelitas.

פָּרֹכֶת *f.* velum, aulaeum, quo sanctum a sancto sanctorum dividebatur.

פָּרַם (*fut.* יִפְרֹם) discidit, disrupit.

פַּרְמַשְׁתָּא (fortis manibus) *N. pr.* filii Hamanis.

פַּרְנָךְ *N. pr. m.*

פָּרַס fregit, dispertitus est. — *Hiph.* fidit, habuit divisam (ungulam *sq.* פַּרְסָה).

פְּרַס *chald.* divisit.

פֶּרֶס *m.* ossifraga, aquilae species.

פַּרְסָה *f.* ungula divisa s. bifida (etiam ungula equorum); *pl. constr.* פַּרְסֹת, פַּרְסֵי.

פָּרַס Persia, Persae; *N. gent.* פַּרְסִי.

פָּרַע in summo fuit, imperium capessivit. — II) nudavit; misit, missum fecit, rejecit; dimisit (impunitum); remisit, dissolutum fieri passus est. — *Niph.* dissolutus factus est. — *Hiph.* dissolutum reddidit; cessare, feriari sivit.

פֶּרַע *m.* coma, caesaries. — *Pl.* פְּרָעוֹת, פַּרְעוֹת principes, duces.

פִּרְעָתוֹן *N. pr.* oppidi in tribu Ephr.; *nom. gent.* פִּרְעָתֹנִי.

פַּרְעֹה (rex) *N. pr.* regum Aegypt., *Φαραώ*.

פַּרְעֹשׁ *m.* pulex. 2) *N. pr. m.*

פַּרְפַּר (fugax) *N. pr.* rivi, qui prope Damascum in Amanam influit.

פָּרַץ (*fut.* יִפְרֹץ) rupit, perfregit, diruit, destruxit, disturbavit, diffudit; *intrans.* diffusus est, se diffudit; invaluit, incrementa cepit; irrupit, irruit in alqm *sq.* בְּ,

institit (precibus). — *Niph.* *part.* נִפְרָץ diffusus, vulgatus.—*Py.* perruptus, dirutus est. — *Hithpa.* se abrupit s. sejunxit.

פָּרִיץ *m.* lacerans, violentus.

פֶּרֶץ *m.* (*pl.* פְּרָצִים, פְּרָצוֹת) eruptio; ruptura, hiatus (muri); irruptio; strages, clades. 2) *N. pr. m.*, *patron.* פַּרְצִי.

מִפְרָץ *m.* portus.

פָּרַק abrupit *sq.* מֵעַל; disrupit, laceravit; eripuit, liberavit. — *Pi.* פֵּרֵק abrupit, avellit; diffregit.— *Hithpa.* הִתְפָּרֵק distractus est; sibi avellit.

פְּרַק *chald.* redemit, liberavit.

פָּרָק *m. i. q.* מָרָק jus, jusculum.

פֶּרֶק *m.* violentia; 2) bivium.

מַפְרֶקֶת *f.* cervix.

פָּרַר fregit, disrupit, *inf. abs.* פּוֹר. — *Pil.* פּוֹרֵר rupit, diffidit. — *Hithpol.* diffractus est.— *Pilp.* פַּרְפַּר contrivit, conturbavit.— *Hiph.* הֵפִיר, הֵפַר, *in pausa* הֵפָר *trop.* fregit, rupit, solvit (foedus, legem); irritum reddidit (consilium, votum); e medio sustulit (jus, pietatem); *intrans.* vi destitutus est. — *Hoph.* הֻפַר irritum factum est.

פָּרַשׂ (*fut.* יִפְרֹשׂ) fregit in frusta; distribuit; 2) expandit, extendit.—*Niph.* dispersus est. — *Pi.* פֵּרַשׂ *in pausa* פֵּרֵשׂ expandit; dispersit.

מִפְרָשׂ *m.* expansio; velum expansum.

פָּרַשׁ fidit, distinxit, definivit.— *Niph.* dispersus est. — *Py.* פֹּרַשׁ definitum, distincte explicatum fuit; *part. adv.* accurate. — *Hiph.* pupugit.

פְּרַשׁ *chald. id.* — *Pa. part.* מְפָרַשׁ accurate.

פֶּרֶשׁ *m.* (*c. suff.* פִּרְשׁוֹ) excrementum, fimus.

פָּרָשָׁה *f.* accurata expositio, narratio.

פָּרָשׁ *m.,pl.* פָּרָשִׁים equi; בַּעֲלֵי הַפָּרָשִׁים equites.

פָּרִשׁ *st. c.* פָּרַשׁ *m.* eques; *pl.* פָּרָשִׁים.

פַּתְשֶׁגֶן, פַּרְשֶׁגֶן *m. hebr. et chald.* exemplar, apographum.

פַּרְשְׁדוֹן *vel* פַּרְשְׁדוֹנָה excrementum, stercus. (*Al.* podex.)

פַּרְשֵׁז *quadril.* expandit.

פַּרְשַׁנְדָּתָא *N. pr.* filii Hamanis.

פְּרָת (aqua dulcis) *N. pr.* fluminis Syriae, Εὐφράτης.

פְּרַת *v.* פרה.

פַּרְתְּמִים *m. pl.* primates, principes.

פָּשָׂה se diffudit *s.* propagavit.

פָּשַׂע incessit, *sq.* בְּ aggressus est.

פֶּשַׂע *m.* gressus, passus.

מִפְשָׂעָה *f.* coxendix.

פָּשַׂק distendit, divaricavit. — *Pi. id.*

פַּשׁ *v.* פּוּשׁ.

פָּשַׁח — *Pi.* discidit, discerpsit.

פַּשְׁחוּר *N. pr.* sacerdotis, aequalis Jeremiae; 2) al. virorum.

פָּשַׁט (*fut.* יִפְשֹׁט) exuit (vestem); diripuit, spoliavit; irruit, grassatus est *sq.* עַל, אֶל, בְּ, *accus.*; diffusus est. — *Pi.* spoliavit. — *Hiph.* exuit alqm alqa re *sq. dupl. acc.*, מֵעַל *et acc.*; detraxit corium. — *Hithpa.* se exuit (veste).

פָּשַׁע defecit ab alqo *sq.* מִתַּחַת, rebellavit contra alqm *sq.* בְּ; peccavit. — *Niph.* a se invicem deficere.

פֶּשַׁע *m.* (*c. suff.* פִּשְׁעִי, *pl.* פְּשָׁעִים) defectio, rebellio; peccatum, scelus; *meton.* sacrificium expiandi causa offerendum; poena peccati.

פְּשַׁר *chald.* explicuit, interpretatus est. — *Pa. id.*

פְּשַׁר *m. chald.* interpretatio.

פֵּשֶׁר *m. hebr. id.*

פֵּשֶׁת *m.* linum.

פִּשְׁתָּה *f.* linum (*pl.* פִּשְׁתִּים); ellychnium.

פַּת, פִּתִּים *v.* פָּתַת; פֹּת *v.* פּוֹת.

פְּתִי *v.* פְּתָאִים.

פֶּתַע *v.* פִּתְאֹם.

פַּתְבַּג *m. hebr. et chald.* cibus delicatus.

פִּתְגָּם *m. chald.* verbum; edictum; epistola; res, aliquid; — *hebr.* sententia, decretum.

פָּתָה patuit; aperto animo fuit, persuasu facilis fuit, deceptus est. — *Niph.* sibi persuaderi *s.* se induci passus est. — *Pi.* persuasit alicui *sq. acc.*; pellexit; simulando decepit. — *Py.* sibi persuaderi passus est; pellectus est. — *Hiph.* (*fut. apoc.* יַפְתְּ) dilatavit, amplum habitandi locum dedit *sq.* לְ.

פְּתוּאֵל (simplicitas div.) *N. pr. m.*

פְּתִי *in pausa* פֶּתִי *m.* (*pl.*

פְּתָיִים, פְּתָאִים) simplex, persuasu facilis, credulus, improvidus, imperitus; *subst.* fatuitas.

פְּתָי *m. chald.* latitudo.

פְּתַיּוּת *f.* fatuitas, *concr.* fatuus.

פְּתוֹר *v.* פתר, פְּתוֹת *v.* פתת.

פָּתַח (*fut.* יִפְתַּח) aperuit; *intrans.* se aperuit; (gladium) strinxit; (carmen) protulit; (captivum) solvit. — *Niph.* apertus est, patuit; solutus est. — *Pi.* aperuit; *intr.* se aperuit; solvit; sulcavit; sculpsit, insculpsit, caelavit. — *Py.* insculptus est. — *Hithpa.* sibi solvit.

פְּתַח *chald.* aperuit.

פֶּתַח *m.* (*c. suff.* פִּתְחוֹ, *pl.* פְּתָחִים, פִּתְחֵי) apertio; ostium, janua, porta; בְּפֶתַח, פֶּתַח הַפֶּתְחָה ad januam.

פֵּתַח *m.* declaratio.

פְּתִיחוֹת *f. pl.* gladii stricti.

פִּתּוּחַ *m.* sculptura, caelatura.

פִּתְחוֹן *st. c.* פִּתְחוֹן *m.* apertio.

פְּתַחְיָה (Jova solvit) *N. pr.* virorum.

מַפְתֵּחַ *m.* clavis.

מִפְתָּח *m.* apertio.

פְּתִיגִיל *m.* pallium amplum. (*Al.* cingulum.)

פָּתַל — *Niph.* contortus est, *trop.* versutus fuit; luctatus est. — *Hithpa.* se dolosum praebuit.

פָּתִיל *m.* filum, funiculus; filum cui alligatus est annulus signatorius.

פְּתַלְתֹּל *m.* tortuosus, dolosus.

נַפְתּוּל *m.* luctatio.

פִּתֹם (montibus clausa) *N. pr.* urbis aegypt. haud procul a sinu arab., *Πάτουμος*.

פָּתַן *rad. inus.*

פֶּתֶן *m.* aspis.

מִפְתָּן *m.* limen inferius.

פֶּתַע *m.* momentum temporis, *adv.* repente; בְּפֶתַע repente, extemplo; fortuito.

פִּתְאֹם *adv.* repente, ex improviso; בְּפִתְאֹם *id.*; בְּפֶתַע פ׳ *et* לְפֶתַע פ׳, פִּתְאֹם ad punctum temporis, repente; פַּחַד פ׳ terror repentinus.

פָּתַר (*fut.* יִפְתֹּר) explicuit, interpretatus est (somnia).

פְּתוֹר *N. pr.* loci in Mesopotamia, patriae Bileami.

פִּתְרוֹן *m.* interpretatio.

פַּתְרוֹס (*copt.* terra australis) *N. pr.* Aegypti superioris (Thebais); *nom. gent. pl.* פַּתְרֻסִים.

פַּרְשֶׁגֶן *i. q.* פַּתְשֶׁגֶן.

פָּתַת fregit.

פַּת *f.* (*c. suff.* פִּתִּי, *pl.* פִּתִּים) frustum.

פְּתוֹת *m. id.*

צ

צָאָה *v.* צוֹא.

צֶאֱלִים *m. pl.* loti silvestres. (*Al.* loca umbrosa).

צֹאן (צאוֹן) *com.* pecus, oves et caprae.

צַאֲנָן (pecorosa) *N. pr.* urbis in tr. Juda (*alibi* צְנָן).

צֶאֱצָאִים *v.* יצא.

צָב, צַבִּים *v.* צבב.

צָבָא in aciem processit, aggressus est (hostem *sq.* עַל), pugnavit, militavit; turmatim convenire. — *Hiph.* in re militari exercuit.

צָבָא *m.* (*pl.* צְבָאִים, צְבָאוֹת *Ps.* 103, 21.) agmen militum (אַנְשֵׁי הַצָּבָא milites, שַׂר הַצָּבָא dux militum); *meton.* militia, conditio laboris plena et misera. — צְבָא הַשָּׁמַיִם agmen coeleste: angeli; sidera. אֱלֹהֵי צְבָאוֹת, יְהוָֹה צ׳ Deus agminum coelestium.—*Al.* צְבָאוֹת, צְבָאִים *v.* צְבִי *s.* צָבָה.

צְבָאִים, צְבוֹיִם *s.* צְבִיִּים *N. pr.* urbis mari mortuo obrutae.

צְבָא *chald.* voluit, propensus fuit, cupivit.

צְבוּ *f. chald.* voluntas.

צָבַב *rad. inus. arab.* obduxit, texit.

צָב *m.* tectum, cameratum; *pl.* צַבִּים currus camerati; 2) lacertae species.

צֹבֵבָה (*c. artic.*) *N. pr. f.*

צָבָה *i. q.* צָבָא, *part.* צֹבֶה bellum gerens. — II) intumuit. — *Hiph.* tumefecit. — III) *arab.* emicuit *cf.* צְבִי.

צָבֶה, *fem.* צָבָה intumescens.

צְבִי *m.* splendor, decus; 2) antilope dorcas, *pl.* צְבָיִים, צְבָאִים, *fem.* צְבָאוֹת.

צְבִיָּה *f.* dorcas femina.

צִבְיָה *N. pr.* matris Joae regis.

צִבְיָא *N. pr. m.*

צָבַט porrexit.

צָבַע *rad. inus. arab.* tinxit, intinxit.

צְבַע *chald. Pa.* tinxit. — *Ithpa.* tinctus est.

צֶבַע *m.* colore tinctum, coloratum (vestimentum).

צָבוּעַ *m.* hyaena.

צְבֹעִים *N. pr.* vallis et oppidi in tribu Benjam.

צִבְעוֹן (versicolor) *N.pr.* filii Seïri.

אֶצְבַּע *f.* (*c. suff.* אֶצְבָּעוֹ, *pl.* אֶצְבָּעוֹת) digitus manus *s.* pedis; mensura digiti transversi. — *Chald. id.*

צָבַר (*fut.* יִצְבֹּר) congessit, coacervavit.

צִבֻּרִים *m. pl.* acervi.

צָבַת *rad. inus. chald.* ligavit.

צֶבֶת *m., pl.* צְבָתִים manipuli.

צָדַד *rad. inus. arab.* vultum avertit; repugnavit.

צַד *m.* (*c. suff.* צִדָּהּ, *pl.* צִדִּים) latus; *c.* ה *parag.* צִדָּה ad latus, מִצַּד a latere, juxta; עַל צַד ad latus (gestari *i. e.* in brachiis); — 2) adversarius *Jud.* 2, 3.

צַד *m. chald.* latus, מִצַּד a parte, לְצַד adversus.

צְדָד (ora; mons) *N. pr.* oppidi in fin. septentr. Palaestinae.

צִדִּים *c. artic.* (latera) *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

צָדָה sectatus, insidiatus est. — *Niph.* vastatus, desolatus est.

צְדָא *m. chald.* studium, industria.

צְדִיָּה *f.* studium, insidiae.

צָדַק (*fut.* יִצְדַּק) rectus, justus fuit; integer, insons fuit; probus declaratus est; vere dixit; verax declaratus est; justam causam egit; causam obtinuit. — *Niph.* justus declaratus est, honori suo restitutus est. — *Pi.* justum, insontem praestitit *s.* declaravit. — *Hiph.* justum, probum reddidit; justum declaravit, absolvit alqm. — *Hithpa. fut. pl.* נִצְטַדָּק nos insontes declarabimus.

צֶדֶק *m.* (*c. suff.* צִדְקִי) rectitudo; rectum, verum, jus; justitia; integritas, probitas; salus.

צְדָקָה *f.* rectum, jus; justitia; beneficentia (Dei); integritas, innocentia, virtus; salus.

צִדְקָה *f. chald.* beneficentia. (*Al.* virtutis studium.)

צַדִּיק *m.* justus; justam causam agens; innocens, integer, virtutis studiosus, pius; *adv.* recte, vere.

צָדוֹק *N. pr.* multorum virorum.

צִדְקִיָּה, צִדְקִיָּהוּ (justitia Jovae) *N. pr.* regis Jud.; 2) al. virorum.

צָהַב — *Hoph. part.* מֻצְהָב instar auri fulgens.

צָהֹב *m.* flavus, fulvus.

צָהַל claram vocem edidit: ejulavit; jubilavit; hinnire. — *Pi* altam vocem emisit *sq.* קוֹל. — II) *i. q.* זָהַר, *Hiph.* הִצְהִיל splendentem reddidit.

מִצְהָלָה *f.* hinnitus.

צָהַר *i. q.* זָהַר — *Hiph.* (*denom. ab* יִצְהָר) oleum expressit.

צֹהַר *m.* lumen. *Dual.* צָהֳרַיִם meridies; *trop.* de summa felicitate.

יִצְהָר *m.* oleum. 2) *N. pr. m.*, *patron.* יִצְהָרִי.

צַו, צָו *v.* צוה.

צוֹא *rad. inus. syr.* foedavit.

צוֹא *m.* sordidus.

צוֹאָה *f.* sordes, stercus, excrementa.

צֵאָה *f. id.*

צַוָּאר, צַוְּרֹן *st. c.* צַוַּאר *m.* (*pl.* צַוָּארוֹת; צַוְּארֵי, צַוָּארִים) collum; cervix. — *Chald. id.*

צַוְּרֹנִים *m. pl.* collulum, collum lepidum.

צוֹבָא, צוֹבָה *s.* אֲרַם צ׳ *N. pr.* civitatis Syriae.

צוּד venari, aucupari; *trop.* insidiari. — *Pil.* צוֹדֵד insidiatus est. — *Hithpa.* הִצְטַיֵּד (*denom. a* צַיִד) commeatum sibi paravit.

צַיִד *st. c.* צֵיד *m.* venatio; fera; praeda; cibus, commeatus.

צֵידָה, צֵדָה *f.* cibus, victus.

צַיָּד *m.* venator.

צִידוֹן (piscatus) *N. pr.* urbis primariae et terrae Phoenicum; *nom. gent.* צִידֹנִי *m.* צִידֹנִית *f.*

מְצָד *m.* (*pl.* מְצָדוֹת) vertex montis; castellum, arx.

מָצוֹד *m.* captura, praeda; rete; machina obsidionalis.

מְצוֹדָה *f.* rete; arx munita.

מָצוּד *m.* rete.

מְצוּדָה, מְצֻדָה *f.* praeda; rete; vertex montis; arx munita; *trop.* praesidium.

צָוָה *Kal inus.* statuit; decrevit. — *Pi.* צִוָּה (*fut.* יְצַוֶּה, *apoc.* יְצַו; *imp.* צַוֵּה, *apoc.* צַו) imperavit, jussit alqd *sq. acc. s. inf.*, mandavit, praecepit alicui *sq. acc.*, עַל, לְ, אֶל; alicui de alqo *sq. acc. et* עַל *s.* אֶל *s.* לְ; esse jussit; צִוָּה אֶל בֵּיתוֹ familiae suae dedit mandata (ultima). — *Pu.* צֻוָּה jussus est; imperatum est.

צַו, צָו *m.* praeceptum.

צִיּוּן *m.* signum, monumentum.

מִצְוָה *f.* (*pl.* מִצְוֹת) praeceptum, jussum.

צָוַח vociferatus est, clamavit.

צְוָחָה *f.* clamor.

צוּל *rad. inus. fort. i. q.* צָלַל demersus est.

צוּלָה *f.* profundum, vorago.

מְצוּלָה, **מְצוֹלָה** *f.* profunditas, profundum.

צוּם jejunare.

צוֹם *m.* (*pl.* צוֹמוֹת) jejunium.

צוּעַ *rad. inus. arab.* finxit.

צַעֲצֻעִים *m. pl.*, מַעֲשֵׂה צ׳ opus statuarium.

צוֹעַר, **צוֹעָר** *v.* צער.

צוּף effluere, inundare. — *Hiph.* הֵצִיף effecit ut flueret, nataret.

צוּף *m.* favus, mel. 2) צוּף, צִיף, צוֹפַי *N. pr.* filii Elkanae.

צָפָה *f.* natatio.

צַפְצָפָה *f.* aquae copia *s.* inundatio. (*Al.* salix.)

צוּץ *v.* צִיץ.

צוּק *i. q.* יָצַק fundere; *trop.* fundere (preces).— II) *Hiph.* הֵצִיק *sq. acc. s. dat.* coarctavit, pressit, anxit; ursit, institit.

צוֹק *m.* angustiae.

צוּקָה *f. id.*

מָצוֹק *m. id.*

מָצוּק *m.* fundamentum (terrae); rupes praerupta.

מוּצָק *in pausa* מוּצָק *m.* angustum, arctatum. — *Al.v. s.* יָצַק.

מְצוּקָה *f.* angustiae.

צוּר colligare; arctare, premere, angere; in obsidione tenere, obsidere *sq.* עַל, אֶל, *accus.*; infestum alqm reddere. — II) secuit, formavit. — III) *arab.* se contorsit prae dolore *cf.* צִיר.

צוּר *m.* (*pl.* צוּרוֹת, צֻרִים) rupes, *trop.* praesidium; saxum, lapis; 2) acies (gladii, cultri); 3) *N. pr.* virorum.

צֹר *m.* rupes; culter acutus.

צוֹר, **צֹר** (rupes) *N. pr.* urbis munitissimae et mercatura celebratissimae, Τύρος, *nom. gent.* צֹרִי Tyrius.

צוּרָה *f.* forma.

צוּרִיאֵל (rupes Dei) *N. pr. m.*

צוּרִישַׁדַּי (rupes omnipotentis) *N. pr. m.*

צִיר *m.* forma; imago, simulacrum; 2) id quod torquetur: cardo januae; dolor (parturientis), tremor. — *Aliud v. infra.*

צַר *m.* צָרָה *f.* angustus. — *Al. v. s.* צרר.

צֵר (angusta) *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

מָצוֹר *m.* angustiae; obsidio; propugnaculum, agger, munimentum, arx. 2) *Nom.* Aegypti *cf.* מִצְרַיִם.

מְצוּרָה *f.* munimentum, agger; urbs munita.

צַוָּאר *v.* צַוְּרוֹנִים, צַוָּר.

צות — *Hiph.* הֵצִית incendit.

צָחָה *rad. inus. chald.* sitiit.

צִחֶה *m.* aridus.

צִחָא *N. pr. m.*

צָחַח candidus, nitidus fuit.

צַח *m.* צַחָה *f.* candidus; serenus; calidus; *trop.* clarus, perspicuus.

צְחִיחַ *m.* apricus et prae ariditate nitens.

צְחִיחִי *m., pl.* צְחִיחִיִּים loca arida.

צְחִיחָה *f.* solum aridum, sterile.

צַחְצָחוֹת *f. pl.* loca arida.

צָחַן *rad. inus. syr.* sordidus, impudicus fuit.

צַחֲנָה *f.* foetor.

צָחַק risit, irrisit alqm *sq.* לְ. — *Pi.* צִחֵק lusit, jocatus est; saltavit; ludibrio habuit, *sq.* בְּ contumeliâ affecit.

צְחֹק *m.* risus.

יִשְׂחָק, יִצְחָק (irrisor) *N. pr.* filii Abrahami et Sarae, *LXX.* Ἰσαάκ.

צָחַר *rad. inus. arab.* candidus fuit.

צַחַר *m.* candor.

צָחֹר *m.* candidus.

צֹחַר *N. pr.* virorum.

צִיבָא (*cf.* נָצַב) *N. pr.* servi Sauli.

צַיִד, צֵידָה, צַיָּד, צִידוֹן *v.* צוּד.

צִיָּה *rad. inus. arab.* exaruit; *syr.* sitiit.

צִי *m.* ariditas *cf.* צִיָּה; 2) navis, *pl.* צִיִּים, צִים.

צִיָּה *f.* ariditas; locus aridus et sterilis.

צִיִּים *m. pl.* locorum aridorum et desertorum incolae (homines, bestiae).

צָיוֹן *m.* solum aridum.

צִיּוּן *v.* צוה.

צִיּוֹן *f.* (arx) *N. pr.* collis, in quo erat arx et superior pars Hierosolymorum.

צִן, צִין (palma minor) *N. pr.* deserti inter Palaestinam et Idumaeam.

צִינֹק *v.* צנק.

צִיעֹר (parvitas) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

צִיץ (*praet.* צָץ, *fut.* יָצִיץ) micare, splendere; florere, efflorescere. — *Hiph.* emicuit, repente et furtim prospexit.

צִיץ *m.* alqd micans, lamina

splendens (in fronte pontificis max.); flos (*pl.* צִצִּים); pluma. 2) *N. pr.* loci.

צִיצָה *f.* flos.

צִיצִית *f.* capillus anterior; peniculamentum, fimbria.

צִקְלַג, צִיקְלַג, צִיקְלָג *N. pr.* urbis Philistaeorum in tribu Simeon.

ציר *Kal inus. arab.* ivit, pervenit. — *Hithp.* הִצְטַיֵּר in viam se dedit.

צִיר *m.* nuntius. — *Aliud v. s.* צוּר.

צֵל, צִלָּה, צְלוּל *v.* צלל.

צְלָא *chald. Pa.* oravit, precatus est.

צָלָה assavit.

צָלִי *m.* assatum.

צָלַח, צָלֵחַ (*fut.* יִצְלַח) pervasit, transiit; invasit, irruit *sq. accus.*, descendit (spiritus div. in alqm *sq.* עַל, אֶל); 2) prospere successit, prosperatus est; aptus, idoneus fuit ad alqd *sq.* לְ. — *Hiph.* הִצְלִיחַ prosperum successum largitus est, fortunavit *sq. accus.*, לְ; prospere peregit; *intrans.* prosperum successum habuit.

צְלַח *chald.* — *Aph.* הַצְלַח felicem alqm reddidit; prospere peregit; prospero successu usus est, prosperas res habuit.

צְלָחוֹת *f. pl.* catilli, paropsides.

צְלֹחִית *f.* catillus, paropsis.

צַלַּחַת *f. id.*

צָלַל tinnivit, sonuit (auris; *transl.* de labiis palpitantibus). — II) demersus est *Exod.* 15, 10. — III) obumbratus est. — *Hiph. part.* מֵצַל obumbrans.

צְלוּל (צְלִיל) *m.* placenta hordacea.

צֵל *m.* (*c. suff.* צִלּוֹ, *pl.* צְלָלִים, צִלְלֵי) umbra.

צֵל *m.* (*c. suff.* צִלָּה) umbra; *metaph.* res inanis; tectum, perfugium, tutela.

צִלָּה *N. pr.* uxoris Lamechi.

צַלְמָוֶת *m.* umbra mortis *i. e.* caligo densissima.

צַלְמֻנָּע *N. pr.* regis Midianit.

צְלֶלְפּוֹנִי (*c. art.*) *N. pr. m.*

צְלָצַל *st. c.* צִלְצַל *m.* stridor; harpago piscatorius; locustae species.

צֶלְצְלִים *st. c.* צִלְצְלֵי *m. pl.* cymbala.

מְצִלָּה *f.* locus umbrosus.

מְצִלָּה *f.*, *pl.* מְצִלּוֹת tintinnabula.

מְצֶלֶת *f.*, *dual.* מְצִלְתַּיִם cymbala bina.

צָלַם *rad. inus. chald. et syr.*

pinxit, finxit; *aethiop.* umbrosus fuit.

צֶלֶם *m.* imago, simulacrum; *trop.* umbra, res vana.

צְלֵם, צֶלֶם *m. chald.* simulacrum.

צַלְמוֹן (umbrosus) *N. pr.* montis in tribu Ephr.

צַלְמֹנָה (umbrosa) *N. pr.* stationis Isr. in deserto arab.

צַלְמָוֶת *v. s.* צלל.

צָלַע *part.* צֹלֵעַ, *fem.* צֹלֵעָה claudicans.

צֶלַע *m.* claudicatio, casus.

צֵלָע *f.* (*st. c.* צֶלַע, צְלַע, *c. suff.* צַלְעוֹ) costa; latus (hominis, altaris, plaga coeli); aedificium a latere exstructum; *pl.* צְלָעוֹת, *st. c.* צַלְעוֹת latera; tabulata ex asseribus confecta; conclavia lateralia; צְלָעִים latera januae, valvae. — 2) *N. pr.* opp. in tribu Benj., ubi Saulus sepeliebatur.

צָלַף *rad. inus. syr.* fregit, vulneravit.

צֶלֶף (fractio) *N. pr. m.*

צְלָפְחָד (fissio prima) *N. pr. m.*

צֶלְצַח (umbra solis) *N. pr.* loci in tribu Benjam.

צִלְצָל, צְלָצַל, צֶלְצְלִים *v.* צלל.

צֶלֶק (fissio) *N. pr.* ducis milit. David.

צִלְּתַי (umbrosus) *N. pr.* virorum.

צָמֵא sitiit; *fut.* יִצְמָא.

צָמֵא *m.* צְמֵאָה *f.* sitiens.

צָמָא *m.* sitis.

צִמְאָה *f. id.*

צִמָּאוֹן *m.* locus siticulosus, aridus.

צָמַד — *Niph.* se alligavit, se adjunxit, adhaesit. — *Pu.* alligatus est. — *Hiph.* nexuit (fraudem).

צָמִיד *m.* armilla (brachio alligata); operculum (vasi alligatum).

צֶמֶד *m.* (*c. suff.* צִמְדּוֹ, *pl.* צְמָדִים, צִמְדֵּי) jugum, par (boum, equitum); jugerum (agri).

צִמּוּק *v.* צמק.

צָמַח (*fut.* יִצְמַח) progerminavit, provenit (*trop.* de rebus novis exorientibus). — *Pi. id.* — *Hiph.* (*fut.* יַצְמִיחַ, וַיַּצְמַח) effecit ut progerminaret; *trop.* oriri jussit.

צֶמַח *m.* (*c. suff.* צִמְחָהּ) germen; *metaph.* soboles.

צְמִיתֻת *v.* צמת.

צָמַם *rad. inus. arab.* nexuit, colligavit; *chald.* operuit.

צַמָּה *f.* velum (muliebre).

צַמִּים *m.* tendicula, laqueus.

צָמַק aruit, aridus factus est.

צִמּוּק m. uva arefacta.

צָמַר rad. inus. fort. i. q. עָמַר s. זָמַר.

צֶמֶר m. (c. suff. צַמְרִי) lana.

צַמֶּרֶת f. lana s. coma arborum, frondes.

צְמָרִי N. pr. coloniae Phoenicum (Simyra).

צְמָרַיִם N. pr. oppidi in tr. Benj.

צָמַת excidit, evertit.—Niph. excissus est, evanuit. — Pi. et Hiph. excidit, perdidit. — Pilp. צִמְּתַת id.

צְמִיתֻת f. exstinctio, (vendi) לַצְּמִיתֻת, לִצְמִתֻת in exstinctionem, in perpetuum.

צֵן v. צִין.

צֹנֶא, צֹנֶה, צֹנֵא i. q. צֹאן.

צִנָּה, צִנִּים, צְנִינִים v. צנן.

צִנּוֹר m. aquaeductus, canalis.

צָנַח descendit, se demisit.

צָנַם part. f. pl. צְנֻמוֹת graciles s. aridae, steriles (aristae in solo lapidoso).

צָנַן rad. inus. arab. protexit, custodivit, asservavit; chald. friguit.

צְנִנִּים m. pl. spinae, sentes.

צְנִינִים m. pl. spinae.

צִנָּה f. spina (hami); scutum; refrigerium.

צִנְצֶנֶת f. vasculum, theca.

צַנָּן i. q. צַאֲנָן.

צָנַע modestus, submissus fuit — Hiph. modestum, submissum se praebuit.

צָנַף circumvolvit, convolvit.

צָנִיף (צָנוֹף) m. tiara, fascia capitis.

צְנֵפָה f. glomus.

מִצְנֶפֶת f. tiara, cidaris.

צָנַק rad. inus. samar. coarctavit, clausit.

צִינֹק m. carcer.

צַנְתָּרוֹת f. pl. tubi, canales.

צָעַד (fut. יִצְעַד, inf. c. suff. צַעְדְּךָ) progressus est, processit; adscendit. — Hiph. deduxit.

צַעַד m. gressus, passus; trop. agendi ratio.

צְעָדָה f. gressus, incessus; pl. צְעָדוֹת catenulae crurales.

אֶצְעָדָה f. armilla.

מִצְעָד m. gressus, incessus.

צָעָה inclinavit, reclinavit; inclinatus, curvatus est; se inclinavit. — Pi. צִעָה inclinavit.

צָעִיף m. velum (muliebre).

צְעִיר, צְעִירָה *v.* צער.

צָעַן migravit.

צַעֲנַנִּים (migrationes) *N. pr.* urbis Kenitarum in tribu Naphth.

צֹעַן *N. pr.* urbis antiquae in Aegypto inferiori.

צַעֲצֻעִים *v.* צוּעַ.

צָעַק (*fut.* יִצְעַק) clamavit de alqa re *sq. accus.*; acclamavit, imploravit alqm *sq.* אֶל, לְ. — *Pi.* clamitavit. — *Hiph.* convocavit. — *Niph.* convocari, concurrere.

צְעָקָה *st. c.* צַעֲקַת *f.* clamor.

צָעַר parvus fuit, *trop.* exiguus, vilis, contemtus fuit.

צֹעַר, צוֹעַר (parvitas) *N. pr.* urbis ad mare mort. olim בֶּלַע dictae.

צָעִיר *m.* צְעִירָה *f.* parvus, exiguus; natu minor; vilis, contemtus. 2) *N. pr.* loci.

צָעוֹר *Cthib i. q.* צָעִיר.

צְעִירָה *f.* paucitas annorum vitae.

מִצְעָר *m.* parvum, res parva, exigua; לְמִצְעָר ad exiguum (tempus).

מִצְעִירָה *f.* subparvum, parvulum.

צָפַד adhaesit.

צָפָה (splenduit) prospectavit, speculatus est (צוֹפֶה speculator); spectavit, observavit *sq. accus.*, בְּ, בֵּין; insidiatus est *sq.* לְ. — *Pi.* צִפָּה splendidum reddidit; auro argentove obduxit; prospectavit; observavit, exploravit, circumspexit *sq. accus.*, בְּ, אֶל. — *Pu.* auro s. argento obductus.

צָפָה *subst. f. v.* צוּף.

צְפוֹ, צְפִי *N. pr.* filii Eliphae.

צִפּוּי *m.* id quo quid obducitur (aurum argentumve).

צְפִיָּה *f.* specula.

צְפוֹן, צִפְיוֹן (exspectatio) *N. pr. m., patron.* צְפֹנִי. — צָפוֹן, צְפוֹנִי *v.* צפן.

צְפִית *f.* speculatio.

צְפַת (specula) *N. pr.* oppidi cananit. postea חָרְמָה appellati.

צְפָתָה *N. pr.* vallis prope Maresam in tribu Juda.

מִצְפֶּה *m.* locus editus, specula montis. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; b) in Moabitide; c) in tr. Gad; d) in tr. Benjam.; e) vallis in fin. Palaest. septentr.

מִצְפָּה *N. pr.* oppidi in Gileaditide *i. q.* מִצְפֵּה־גִלְעָד; b) oppidi in tribu Benj. *i. q.* מִצְפֶּה.

צִפּוֹר, צִפֳּרִים *v.* צפר.

צָפַח *rad. inus. arab.* dilatavit.

צַפַּחַת, צֹפַח, צוֹפַח *N. pr. m.*

צַפַּחַת *f.* urceus.

צַפִּיחִית *f.* laganum, placenta.

צְפִיעַ, צְפִיעוֹת *v.* צפע.

צָפִיר, צְפִירָה *v.* צפר.

צָפִית *v.* צפה.

צָפַן occultavit, abscondidit, recondidit; *intrans.* se occultavit, insidiatus est *sq.* לְ; reposuit, asservavit, custodivit; cohibuit, retinuit; *part.* צָפוּן arcanum; protectus (a Jova); thesaurus. — *Niph.* absconditus est *sq.* מִן; repositus, destinatus est *sq.* לְ. — *Hiph.* abscondidit.

צָפוֹן *com.* (regio occulta, caliginosa) septentrio, plaga septentrionalis; aquilo; polus arcticus; מִצָּפוֹן, צָפוֹן לְ a septentrione alcjs loci; צָפוֹנָה septentrionem versus; לַצָּפוֹנָה *id.*; מִצָּפוֹנָה a regione boreali, *sq.* לְ a septentrione loci alcjs. — 2) *N. pr.* oppidi in tr. Gad. — *Al.* צָפוֹן *i. q.* צְפִיּוֹן *v. s.* צָפָה, *al. s.* בַּעַל.

צְפוֹנִי *m.* septentrionalis.

צָפִין (צָפוּן) *m.* thesaurus.

צְפַנְיָה, צְפַנְיָהוּ (Jova occultavit) *N. pr.* prophetae, LXX. Σοφονίας. 2) al. virorum.

מַצְפּוּן *m.* locus abditus, latibulum.

צָפְנַת פַּעְנֵחַ (salus seculi) *cognom. aegypt.* Josephi.

צָפַע *rad. inus. arab.* egessit, produxit vilia.

צֶפַע *m.* proles viperina.

צִפְעֹנִי *m.* (*pl.* צִפְעֹנִים) ex prole viperina oriundus, vipera.

צָפִיעַ *m.*, *pl.* צְפִיעִים excrementa, stercora.

צְפִיעָה *f.*, *pl.* צְפִיעוֹת propagines viliores.

צָפַף — *Pil.* צִפְצֵף pipivit, exiguam *s.* tenuem vocem edidit.

צַפְצָפָה *v.* צוּף.

צָפַר torsit, plexuit, in gyrum ivit, saltavit; se revertit (*fut.* יִצְפֹּר); 2) sibilavit, fistulavit; 3) unguibus vulneravit.

צָפִיר *m.* hircus.

צְפִיר *m. chald.* hircus.

צְפִירָה *f.* corona; ordo fati in gyrum ductus.

צִפּוֹר *com.* (*pl.* צִפֳּרִים) avis, avicula; passer. 2) *N. pr.* patris Balaci.

צִפַּר *com. chald.* avis.

צִפֹּרָה *N. pr.* uxoris Mosis.

צְפַרְדֵּעַ *com.* rana.

צִפֹּרֶן *m.* unguis; cuspis styli.

צָפַת *rad. inus. syr.* ornavit.

צְפַת, צְפָתָה *v.* צפה.

צֶפֶת *f.* ornamentum columnae, epistylium.

צִצִּים *v.* צִיץ.

צִקְלַג *i. q.* צִיקְלַג.

צִקְלוֹן *m.* pera, saccus.

צַר, צָר, צֵר, צֹר *v.* צוּר. — צַר, צָרִי *v.* צרר.

צָרַב — *Niph.* adustus est. — II) *arab.* percussit, pupugit.

צָרֶבֶת *f.* cicatrix; *adj.* urens.

צְרֵדָה (regio frigida) *N. pr.* oppidi in tribu Manass.; צָרְתָן, צְרֵרָה *id.*

צָרָה *rad. inus. arab.* manavit; *syr.* fidit.

צָרָה *subst. f. v.* צרר.

צֳרִי, צְרִי, *in pausa* צֹרִי *m.* opobalsamum.

צְרִי *N. pr. i. q.* יִצְרִי *v.* יֵצֶר.

צְרוּיָה, צְרֻיָה (abscissio) *N. pr.* matris Joabi.

צְרוֹר *i. q.* צְרֹר.

צָרַח vehementer clamavit. *Hiph. id.* — II) *arab.* purus, sincerus fuit, apertus fuit.

צְרִיחַ *m.* turris elata, longe lateque conspicua.

צְרַךְ *chald. et syr.* indigens fuit.

צֹרֶךְ *m.* indigentia.

צָרַע prostravit; percussit: *part.* צָרוּעַ *et Py. part.* מְצֹרָע *m.*, מְצֹרַעַת *f.* lepra affectus, leprosus.

צְרוּעָה (leprosa) *N. pr.* matris Jerobeami.

צָרְעָה (percussio) *N. pr.* opp. Danitarum in tr. Juda; *nom. gent.* צָרְעָתִי, צָרְעִי.

צִרְעָה *f.* crabro, *collect.* crabrones.

צָרַעַת *f.* (*c. suff.* צָרַעְתּוֹ) lepra.

צָרַף (*fut.* יִצְרֹף) igne liquefecit, probavit, purgavit (metallum); *metaph.* exploravit; integrum, sincerum reddidit; *part.* צֹרֵף aurifex, argentifex; צָרוּף purus, sincerus. — *Niph.* purgatus est. — *Pi. part.* מְצָרֵף aurifex.

צֹרְפִי (*c. artic.*) *N. pr. m.*

צָרְפַת *N. pr.* urbis inter Tyrum et Sidonem sitae, Σάρεπτα: *c.* ה *loc.* צָרְפָתָה.

מַצְרֵף *m.* catinus, in quo metalla liquantur.

צָרַר arcte constrinxit, colli-

gavit, involvit; corripuit; obsidione cinxit, pressit; 2) adversatus est, hostiliter tractavit *sq. acc.*, impugnavit *sq. dat.* (*part.* צֹרֵר adversarius); aemulatus est; 3) *intrans.* coarctatus est, angustus fuit; *impers.* צַר לִי in angustiis versor; angore premor; sollicitus sum de alqo *sq.* עַל. — *Hiph.* הֵצַר (*inf.* הָצֵר) coarctavit; pressit, vexavit; obsidione pressit; *intr.* in angustiis versatus est. — *Py. part.* מְצֹרָר colligatus.

צַר *in pausa* צָר *m.* angustiae, calamitas; *adj.* arctus, angustus, *fem.* צָרָה; בַּצַּר לִי quum in angustiis versor. 2) adversarius, inimicus, hostis, *c. artic.* הַצָּר, *c. suff.* צָרִי, *pl.* צָרִים. 3) saxum, silex *cf.* צוּר.

צָרָה *f.* adversaria, inimica; angustiae, *c.* ה *parag.* בַּצָּרָתָה לִי quum in angustiis versor.

צְרוֹר, צְרֹר *m.* (*pl.* צְרֹרוֹת) fasciculus; crumena, marsupium; lapillus. 2) *N. pr. m.*

מֵצַר *m.* angustiae, calamitas.

צְרֵרָה *v.* צְרֵדָה.

צֶרֶת (*pro* צֶהֶרֶת splendor) *N. pr. m.*

צֶרֶת הַשַּׁחַר (splendor aurorae) *N. pr.* oppidi in tribu Ruben.

צָרְתָן *v.* צְרֵדָה.

ק

קָא *v.* קוֹא.

קָאַת, *c. art.* הַקָּאַת, *st. c.* קְאַת *f.* pelecanus.

קָבַב maledixit, exsecravit; *imp. c. suff. et* נ *epenth.* קָבְנוֹ, *c.* ה *parag.* קָבָה. — II) *arab.* concamerato opere struxit.

קַב *m.* mensura sextam sati partem continens.

קֻבָּה *f.* tectum concameratum, pars tentorii, ubi lectus collocatus est.

קֹבָה, קֳבָתָהּ *v.* נקב.

קָבָה *rad. inus. arab.* carpsit, collegit, complicuit.

קֵבָה *f.* ventriculus (animalium ruminantium).

קָבַל — *Pi.* קִבֵּל accepit, recepit; admisit. — *Hiph.* obversum, oppositum esse.

קַבֵּל *chald. Pa.* accepit.

קְבָל *praep.* coram.

קֹבֶל *m.* (*c. suff.* קָבְלוֹ *s.* קֻבָּלוֹ) oppositio. (*Al.* machina bellica.)

קֳבֵל, קְבֵל *m. chald.* oppositum; לָקֳבֵל ex adverso;

coram; propter; *sq.* דִּי propterea quod; כָּל־קֳבֵל דִּי ea ipsa de causa quod; quare, quapropter; eodem modo quo; כָּל־קֳבֵל דְּנָה eam ipsam ob causam.

קָבַע texit, abdidit, defraudavit, *sq. accus. dupl.* alqm alqa re.

קוֹבַע *m.* galea.

קֻבַּעַת *f.* calix.

קָבַץ collegit, congregavit. — *Niph.* congregari, se congregare.—*Pi.* collegit, congregavit; contraxit, exstinxit (splendorem). — *Py.* congregari. — *Hithpa.* se congregare.

קְבֻצָה *f.* collectio, acervus.

קִבּוּץ *m.* collectio, caterva.

קִבְצַיִם (duo acervi) *N. pr.* oppidi in tr. Ephr.

קַבְצְאֵל, יְקַבְצְאֵל (Deus congregat) *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

קָבַר (*fut.* יִקְבֹּר) *et Pi.* קִבֵּר sepelivit. —*Niph. et Py.* sepultus est.

קֶבֶר *m.* sepulcrum; *c. suff.* קִבְרוֹ; *pl.* קְבָרִים, קִבְרֵי; קְבָרוֹת, קִבְרוֹת. — קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה (sepulcra concupiscentiae) *N. pr.* loci in deserto arab.

קְבוּרָה *st. c.* קְבוּרַת, קְבֻרַת *f.* sepultura; sepulcrum.

קָדַד (*arab.* divisit, fidit *cf. derivv.*) inclinavit (caput), se inclinavit, *fut.* יִקֹּד.

קִדָּה *f.* casia.

קָדְקֹד *m.* (*c. suff.* קָדְקֳדוֹ) vertex capitis (divisio capillorum).

קָדוֹשׁ *v.* קדשׁ.

קָדַח incendit; *intrans.* incensus est, exarsit.

קַדַּחַת *f.* febris ardens.

אֶקְדָּח *m.* gemma igne radians, carbunculus.

קָדַם — *Pi.* קִדֵּם anteriorem se exhibuit, comparuit *sq. accus.*; antecessit, praeivit *sq. acc.*; antevertit, occupavit *sq. acc., inf.*; obviam ivit, occurrit (irruit, impetum fecit s. adjuvit) *sq. acc.*; obviam ivit cum alqa re *sq.* בְּ, obtulit alqd; impertivit alqm alqo *sq. dupl. acc.* — *Hiph.* antevertit; irruit, invasit.

קֶדֶם *m.* (quod ante est) *adv.* ante, a fronte; *subst.* plaga orientalis, קֶדֶם *et* אֶרֶץ קֶדֶם terra orientalis; קֵדְמָה orientem versus; מִקֶּדֶם ab oriente, *sq.* לְ ab oriente alcjs loci; בְּנֵי קֶדֶם orientales, Arabes; 2) priscum tempus, vetustas (מִקֶּדֶם antiquitus); *adv.* olim; ante.—קַדְמֵי אֶרֶץ primordia terrae.

קָדִים *m.* plaga orientalis (קָדִימָה orientem versus); ventus orient., eurus; *trop.* res inanis.

קַדְמוֹנִים *m. pl.* vetustas.

קֳדָם, קֳדָם *chald.* coram; ante; מִן קֳדָם ab.

קַדְמָה *f.* antiquitas; status pristinus; *st. c.* קַדְמַת antequam.

קַדְמָה *f. chald.* tempus prius; מִן קַדְמַת דְּנָה antehac.

קִדְמָה *f.*, *st.c.* קִדְמַת ab oriente (alcjs loci).

קֵדְמָה *N. pr.* filii Ismaelis.

קְדֵמוֹת *N. pr.* oppidi Rubenitarum.

קַדְמַי *m. chald.* prior, primus.

קַדְמִיאֵל (antiquitas Dei) *N. pr. m.*

קַדְמוֹן *m.* קַדְמוֹנָה *f.* orientalis.

קַדְמֹנִי *m.* anterior; orientalis; antiquus, *pl.* קַדְמֹנִים majores, *fem.* קַדְמֹנִיּוֹת antiqua, prisca. — 2) *N. pr.* populi cananitici.

קָדְקֹד *v.* קדד.

קָדַר sorduit, illuvie et squalore foedatus est; sordidus et tristis incessit (קֹדֵר lugens, moestus); nigro colore fuit, obscuratus est. — *Hiph.* lugentem reddidit; obscuravit. — *Hithpa.* se obscuravit.

קֵדָר (nigrities) *N. pr.* filii Ismaelis et gentis ab eo oriundae in Arabia; בְּנֵי קֵדָר Cedrei.

קִדְרוֹן (turbidus) *N. pr.* torrentis prope Hierosol.

קַדְרוּת *f.* nigrities, tenebrae.

קְדֹרַנִּית *adv.* habitu lugubri.

קָדַשׁ, קָדֵשׁ (*fut.* יִקְדַּשׁ) sanctus, sacer fuit; consecratus est. — *Niph.* consecratus est; sanctus cognitus est; sanctum se declaravit in alqa re *sq.* בְּ. — *Pi.* קִדֵּשׁ rebus profanis exemit, consecravit, sacrum declaravit s. habuit; sacris ritibus inauguravit et praeparavit; sancte observavit; indixit sacrum (diem). — *Py.* consecratus est. — *Hiph.* consecravit; sacrum declaravit; sancte coluit. — *Hithpa.* se consecravit, se sacris lustrationibus purificavit; sanctum se praebuit; celebravit sacrum diem.

קָדֹשׁ, קָדוֹשׁ *m.* sanctus; sacer, sacratus; *pl.* קְדוֹשִׁים sancti (Deus, angeli, pii homines, Judaei).

קַדִּישׁ *m. chald.* sanctus (Deus, angelus, populus Isr.).

קֹדֶשׁ, קוֹדֶשׁ *m.* (*c.suff.* קָדְשִׁי; *pl.* קֳדָשִׁים *s.* קָדָשִׁים, *st. c.* קָדְשֵׁי) sanctitas; sacratum, sacrum, sacrarium (tabernaculum, templum); donum sacrum. קֹדֶשׁ קָדָשִׁים res sanctissima; adytum tabernaculi et templi sanctissimum.

קָדֵשׁ *m.* (numini consecratus) cinaedus, scortator meritorius; *fem.* קְדֵשָׁה meretrix. — 2) קָדֵשׁ, קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ *N. pr.* urbis in deserto Idumaeam inter et Aegyptum sito.

קֶדֶשׁ *N. pr.* oppidi in tribu Juda; 2) in tr. Naphth. 3) in tr. Issaschar alibi קִשְׁיוֹן appellati.

מִקְדָּשׁ (מִקְּדָשׁ) *m.* res sacrata, locus sacer; tabernaculum *s.* templum sacrum; asylum.

קָהָה obtusus factus est, hebetatus est. — *Pi.* קֵהָה *intrans.* hebetatus est.

קְהָת *N. pr.* filii Levi; *patron.* קְהָתִי.

קָהַל — *Hiph.* הִקְהִיל congregavit. — *Niph.* se congregare.

קָהָל *m.* congregatio hominum, coetus, concio populi.

קְהֵלָה (coetus) *N. pr.* stationis Israelit. in deserto arab.

קְהִלָּה *f.* concio.

קֹהֶלֶת *m.* (*fem. Eccles.* 7, 27.) *N. pr.* Salomonis in libro sic inscripto, *LXX.* ἐκκλησιαστής, concionator.

מַקְהֵלִים *m. pl.* loca concionum publica.

מַקְהֵלוֹת *f. pl. id.* 2) *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

קוה *v.* קָוָם, קַו.

קוֹא evomere. — *Hiph.* הֵקִיא evomuit.

קֵא *m.* evomitum.

קִיא *m. id.*

קִיקָלוֹן *m.* vomitus ignominiae *s.* ignominiosus.

קוֹבַע *v.* קבע.

קָוָה contorsit; robore valuit; 2) exspectavit, *part.* קֹוֶה. — *Pi.* קִוָּה (*inf.* קַוֵּה, קַוֹּה; *fut.* יְקַוֶּה, יְקַו) exspectavit, praestolatus est *sq. accus.*, אֶל, לְ; speravit (Jovae auxilium), confisus est; insidiatus est. — *Niph.* se congregare, confluere.

קַו, קָו *m.* funiculus, amussis; regula, norma; chorda, sonus (*c. suff.* קַוָּם); robur, violentia.

קָוֶה *m.* amussis.

מִקְוֶה *m.* exspectatio, spes; *metonym.* id quod speratur; congregatio, confluxus.

מִקְוָה *f.* receptaculum.

תִּקְוָה *f.* funis; 2) exspecta-

tio, spes; *meton.* id in quo spes ponitur. 2) *N. pr. m.*

קוֹח *v.* פקח.

קוּט (*fut.* יָקוּט) fastidire *sq.* בְּ. — *Niph.* taedio affectus est. — *Hithp.* הִתְקוֹטֵט abhorruit ab alqa re *sq.* בְּ. — II) praecidi, abscindi, *fut.* יָקוּט.

קול *rad. inus. arab.* dixit.

קוֹל *m.* (*c. suff.* קֹלִי, קוֹלוֹ, *pl.* קֹלוֹת) vox; rumor; sonus, strepitus. קוֹל יְהוָה vox Jovae; tonitru.

קוֹלָיָה (vox Jovae) *N. pr.* virorum.

קָל *m. chald.* vox; sonus.

קוּם (*fut.* וַיָּקָם ,יָקֻם ,יָקוּם) surgere; exsistere contra alqm *sq.* עַל ,אֶל ,לְ ,בְּ (קָמַי adversus me surgentes, inimici mei); prodire, exoriri, emergere; stare, manere, perdurare; ratum fieri s. esse; eventu comprobari (vaticinium, consilium); confirmari, succedere (in possessionem *sq.* לְ); consistere coram alqo *sq.* לִפְנֵי, causâ vincere; adesse alicui *sq.* לְ; perseverare in alqa re *sq.* עַל. — *Pi.* קִיֵּם erexit (miserum); ratum fecit, confirmavit; eventu comprobavit; obstrinxit alqm alicui rei *sq.* עַל; praestitit (promissa). — *Pil.* קוֹמֵם exstruxit; *intr.* surrexit. — *Hiph.* הֵקִים (*fut.* יָקִים, יָקֵם, וַיָּקֶם) erexit, levavit (afflictum); statuit, exstruxit; exsistere jussit, excitavit (homines; mala; foedus; prolem alicui *sq.* לְ); constituit (regem); ratum fecit, praestitit; inhibuit, compescuit. — *Hoph.* הוּקַם erectus, exstructus est; constitutus est; ratum factum est. — *Hithp.* הִתְקוֹמֵם hostiliter surrexit s. exstitit, *sq.* לְ contra alqm.

קוּם *chald.* surgere, exsistere; stare. — *Pa.* קַיֵּם constituit, decretum fecit. — *Aph.* הֲקִים, אֲקִים (*fut.* יְקִים, יְהָקִים) erexit, statuit; excitavit; constituit. — *Hoph.* הֳקִים erectus stetit.

קוֹמָה *f.* altitudo; proceritas; statura.

קִים *m.* adversarius, inimicus.

קִימָה *f.* consurrectio.

קְיָם *m. chald.* statutum, edictum.

קַיָּם *m.* קַיָּמָה *f. chald.* stabilis, mansurus.

קָמָה *f.* (*pl.* קָמוֹת) seges.

קָמוֹן *N. pr.* oppidi in Gileaditide.

קוֹמְמִיּוּת *adv.* erecto corpore.

יְקוּם *m.* id quod exstat *s.* vivit (in terris).

מָקוֹם *com.* (*pl.* מְקוֹמוֹת) locus; domicilium; oppidum *s.* pagus; בִּמְקוֹם אֲשֶׁר in loco quo, ubi.

תְּקוּמָה *f.* standi facultas.

תְּקוֹמֵם *m.* adversarius.

קין — *Pil.* קוֹנֵן lamentatus est, deploravit alqd *sq.* עַל, אֶל.

קִינָה *f.* lamentatio; *pl.* קִינוֹת, קִינִים. — 2) *N. pr.* urbis in tr. Juda.

קוס *s.* קָסַס — *Pil.* קוֹסֵס succîdit.

קוֹעַ *m.* (admissarius) princeps.

קוֹף *m.* simia.

קוף *rad. inus. i. q.* נָקַף in gyrum ire.

תְּקוּפָה *f.* circuitus (solis), decursus (temporis).

קוץ fastidire *sq.* בְּ; timere *sq.* מִפְּנֵי. — *Hiph.* הֵקִיץ taedio *s.* timore affecit, obsidione pressit (urbem). — II) *Hiph.* expergefactus est. — III) קוץ *denom. a* קַיִץ aestatem egit alqo loco. — IV) קָרַץ *i. q.* קָצַץ.

קוֹץ *m.* spina; *pl.* קֹצִים, קוֹצֵי. — 2) *N. pr.* virorum.

קַיִץ *m.* aestas; messis pomorum; fructus aridi, poma.

קְוֻצּוֹת *f. pl.* capilli, cincinni.

קוּר fodere. — *Pilp.* קַרְקַר suffodit, evertit, delevit. — *Hiph.* הֵקֵר scaturire fecit.

קוּר *m.* tela, reticulum aranearum.

קוֹרָה *v.* קרה.

קוש (*fut. pl.* יְקֹשׁוּן) tendiculam ponere. — II) קוש *rad. inus. arab.* curvum esse.

קִישׁ (aucupium) *N. pr.* patris Sauli; 2) al. virorum.

קִישִׁי, קוּשָׁיָהוּ *N. pr. m.*

קִישׁוֹן (tortuosus) *N. pr.* fluvii, qui in sinum Ptolemaidis effunditur; 2) oppidi in tribu Issasch.

קֶשֶׁת *com.* (*pl.* קְשָׁתוֹת, קַשְׁתוֹת) arcus; arcus coelestis.

קַשָּׁת *m.* sagittarius.

קטב *rad. inus. arab.* secuit, succîdit.

קֶטֶב, קֹטֶב *m.* (*c. suff.* קָטָבְךָ) exitium; lues, pestilentia.

קטט *i. q.* קוט.

קָטַל interfecit.

קְטַל *chald.* occîdit. — *Pa.* קַטֵּל *id.* — *Ithpe. et Ithpa.* occisus est.

קְטַל *m.* caedes.

קָטֹן (*fut.* יִקְטַן) parvus, exiguus fuit; tenuis, vilis fuit. — *Hiph.* minuit.

קָטֹן, קָטָן *m.* (*pl.* קְטַנִּים; *fem.* קְטַנָּה) parvus, exiguus; aetate parvus, natu minor *s.* minimus; vilis, ignobilis. — *Subst.* digitus minimus, *c. suff.* קָטְנִי *s.* קָטָנִּי. — 2) הַקָּטָן *N. pr. m.*

קָטַף decerpsit, avulsit. — *Niph.* decerptus est.

קָטַר — *Pi.* קִטֵּר suffivit, adoluit; *part. f. pl.* מְקַטְּרוֹת arae in quibus suffiebatur. — *Py. part. f.* מְקֻטֶּרֶת suffimentum. — *Hiph.* הִקְטִיר suffivit, adoluit. — *Hoph.* הָקְטַר suffitus factus est, *part.* מֻקְטָר suffimentum.

קְטוֹרָה *f.* suffimentum.

קְטוּרָה *N. pr.* uxoris Abrahami.

קָטַר, *pl.* חֲצֵרוֹת קְטֻרוֹת atria sine tecto.

קְטֹרֶת *f.* suffimentum.

קִיטוֹר *m.* fumus; vapor, nebula.

מִקְטָר *m.* suffitus.

מִקְטֶרֶת *f.* thuribulum.

קְטַר *rad. inus. chald.* ligavit.

קְטַר *m. chald. pl.* קִטְרִין ligamenta ossium; nodi.

קַטְּרוֹן (ligamentum) *N. pr.* loci in tribu Sebulon, etiam קַטָּת (parva) appellati.

קִיא *v.* קוֹא.

קָיָה evomuit, *imp. pl.* קִיוּ.

קַיִט *m. chald.* aestas.

קִיטוֹר *v.* קטר.

קִים, קִיָם, קַיָּם, קִימָה *v.* קוּם.

קִימוֹשׁ *i. q.* קִמּוֹשׁ *v.* קמשׁ.

קִין *rad. inus. arab.* ferrum cudit.

קַיִן *m.* lancea. — 2) *N. pr.* filii Adami natu majoris; b) gentis Kenitarum; c) הַקַּיִן oppidi in tribu Juda.

קֵינִי, קֵנִי, קִינִי Kenitae, populus cananiticus in australi Palaestinae parte.

קִינָה *v.* קוּן.

קֵינָן *N. pr.* patriarchae.

קַיִץ *v.* קוּץ.

קִיצוֹן, קִיצוֹנָה *v.* קצץ.

קִיקָיוֹן *m.* ricinus (frutex), *κίκι*.

קִיקָלוֹן *v.* קוֹא.

קִיר, קִר *com.* (*pl.* קִירוֹת) murus, paries; latus (altaris). — 2) קִיר מוֹאָב, קִיר, קִיר חֲרֶשֶׂת, חֶרֶשׂ *N. pr.* urbis moabiticae. — 3) *N. pr.* regionis assyr.

קֵירֹס, קֵרֹס *N. pr. m.*

קִישׁ, קִישׁוֹן *v.* קוּשׁ.

קִיתָרֹס *m. chald.* *κίθαρις*, cithara.

קל, קָלָה v. קלל.

קְלָ chald., קָל v. קול.

קָלָה ussit, torruit, frixit. — *Niph. part.* נִקְלֶה adustum, inflammatio. — II) *i. q.* קָלַל, *Niph.* vilis fuit, contemtim habitus est; *part.* vilis, ignobilis. — *Hiph.* vilipendit.

קָלִי, קָלִיא *m.* frumentum frixum.

קָלוֹן *m.* ignominia; turpitudo; pudendum muliebre.

קַלַּחַת *f.* olla, lebes.

קָלַט contraxit, *part.* קָלוּט pumilio.

מִקְלָט *m.* asylum.

קְלָיָה, קְלִיטָה *N. pr.* Levitae.

קָלַל (*fut.* יֵקַל, יֵקַלּוּ) levis fuit, imminutus est; agilis, velox fuit; vilis fuit, in contemtum abiit. — *Niph.* נָקַל, נְקַל (*fut.* יֵקַל, יִקַּלּוּ) levis, exiguus fuit (*impers.* נָקַל מִן parum est ut; עַל־נְקַלָּה leviter); facilis fuit (*impers.* *sq.* לְ facile est alicui); celer fuit; vilis, contemtus fuit. — *Pi.* קִלֵּל exsecratus est, maledixit *sq. acc.*, בְּ. — *Pilp.* קִלְקֵל motitavit, concussit; laevigavit, exacuit. — *Hiph.* הֵקַל levem reddidit, levavit *sq.* מִן, מֵעַל; vilipendit. — *Hithpalp.* concussus est.

קַל *m.* (*pl.* קַלִּים; *fem.* קַלָּה) levis, agilis, velox; *poët.* equus velox; *adv.* celeriter.

קַלַּי (celeres mei) *N. pr. m.*

קָלָל *m.* politus.

קְלָלָה *st. c.* קִלְלַת *f.* exsecratio, maledictio; *concr.* exsecratus.

קְלֹקֵל *m.* levissimus, vilissimus.

קָלַס — *Pi. et Hithpa.* illusit, irrisit.

קֶלֶס *m.* irrisio.

קַלָּסָה *f. id.*

קָלַע fundâ misit, libravit (קַלָּע funditor); sculpsit, caelavit. — *Pi.* fundâ projecit.

קֶלַע *m.* (*c. suff.* קַלְעוֹ, *pl.* קְלָעִים) funda; velum; valva januae.

קַלָּע *m.*, *pl.* קַלָּעִים funditores.

מִקְלַעַת *f.* sculptura.

קְלֹקֵל *v.* קלל.

קִלְּשׁוֹן *m.* furca, שְׁלֹשׁ קִ׳ tridens.

קְמוּאֵל (congregatio Dei) *N. pr.* virorum.

קָמוֹן *v.* קום; קִמּוֹשׁ *v.* קמשׂ.

קֶמַח *m.* farina.

קָמַט firmiter constrinxit s. comprehendit. — *Pu.* comprehensus est.

קָמַל ,קָמֵל marcuit.

קָמַץ in pugillum collegit, pugillo cepit.

קֹמֶץ *m.* (*c. suff.* קֻמְצוֹ) pugillus; *pl.* קְמָצִים manipuli.

קָמַשׂ *rad. inus. arab.* collegit, corrasit.

קִמְּשׂוֹנִים ,*pl.* ,קִימוֹשׁ ,קִמּוֹשׁ *m.* herbae viliores (urticae).

קֵן ,קַן ,קִנִּים *v.* קנן.

קָנָא — *Pi.* קִנֵּא ardenti studio incensus fuit: *sq.* לְ summo alcjs studio flagravit (ζηλοῦν); *sq.* בְּ aemulatus est; invidit *sq.* בְּ, לְ, *accus.*; zelotypus fuit *sq. acc.*, בְּ; *trans.* zelotypiam alcjs movit *sq. acc. et* בְּ. — *Hiph.* הִקְנִיא ad zelotypiam provocavit, zelotypiam concitavit.

קַנָּא *m.* zelotypus.

קַנּוֹא *m. id.*

קִנְאָה *f.* studium ardens; zelotypia, invidia; indignatio, ira.

קָנָה (*fut. apoc.* וַיִּקֶן) acquisivit, sibi comparavit; possedit; emit, redemit, accepit; paravit, formavit. — *Niph.* emtus est. — *Hiph.* emit.

קְנָא *chald.* emit.

קָנָת (possessio) *N. pr.* oppidi in tribu Manass.

קִנְיָן *m.* acquisitio, emtio; possessio, opes; res creata.

מִקְנֶה *m.* (*c. suff.* מִקְנֵהוּ; *pl.* מִקְנִים) emtio, emtum; possessio, pecus, greges; אַנְשֵׁי מ׳ pecuarii, אֶרֶץ מ׳ regio pascuis plena.

מִקְנָה *f.* emtio; emtum; possessio; pretium.

מִקְנֵיָהוּ (possessio Jovae) *N. pr. m.*

קָנֶה *m.* (*st. c.* קְנֵה, *c. suff.* קָנָהּ, *pl.* קָנִים, קְנוֹת) canna, arundo; calamus aromaticus; culmus frugum; pertica mensoria; calamus candelabri; jugum staterae; os lacerti.

קָנָה (locus arundinosus) *N. pr.* rivi in confin. trib. Ephr. et Manass. 2) oppidi in tribu Ascher.

קַנּוֹא *i. q.* קַנָּא.

קְנַז (venatus, praeda) *N. pr.* virorum. — קְנִזִּי *patron. huj. nom.* b) populus cananiticus.

קֵנִי *i. q.* קֵינִי.

קִנָּמוֹן *st. c.* קִנְמָן־ *m.* cinnamomum.

קָנַן *Kal inus. arab.* concinnavit, formavit. — *Pi.* קִנֵּן (*denom. v.* קֵן) nidificavit, nidum paravit. — *Pu. part.* מְקֻנַּנְתִּי nidulans.

קֵן *st. c.* קַן־ *m.* (*c. suff.* קִנִּי,

pl. קִנִּים) nidus; pulli in nido; habitaculum; cella.

קִנְצֵי *pro* קִצֵּי *v.* קֵץ *s.* קצץ.

קָסַם divinavit, hariolatus est; *part.* קֹסֵם hariolus.

קֶסֶם *m.* divinatio, hariolatio; praemium divinationis.

מִקְסָם *m.* divinatio.

קָסַס *v.* קוס.

קֶסֶת *v.* קשה.

קְעִילָה (arx, castellum) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

קַעֲקַע *m.* stigma inustum.

קָעַר *rad. inus. arab.* profundus fuit.

קְעָרָה *f.* (*st. c.* קַעֲרַת, *pl.* קְעָרוֹת, קַעֲרוֹת, *c. suff.* קְעָרֹתָיו) scutella, patina.

קָפָא concrevit, coagulatus est, congelatus est.— *Hiph.* coagulavit.

קִפָּאוֹן *m.* concretio, gelu.

קָפַד *Kal inus. arab.* contractus, in se convolutus est; *chald.* abscidit. — *Pi.* abscidit, praecidit.

קְפָד, *c.* ה *parag.* קְפָדָה *m.* excidium.

קִפֹּד *m.* herinaceus.

קָפַז *rad. inus. arab.* subsiliit.

קִפּוֹז *m.* serpens jaculus.

קָפַץ contraxit, conclusit, occlusit (os, manum, *trop.* misericordiam). — *Niph.* occlusus est (in orco). — *Pi.* subsiliit.

קֵץ *v.* קצץ.

קָצַב praecidit, abscidit; totondit.

קֶצֶב *m.* praecisio, forma; extremitas, finis.

קָצָה abscidit, *trop.* perdidit; (decidit, decrevit.) — *Pi.* abscidit, detruncavit, amputavit. — *Hiph.* abrasit, *inf.* הַקְצוֹת.

קָצֶה *m.* (*st. c.* קְצֵה, *c. suff.* קָצֵהוּ *pl.* קְצוֹת, קְצֵי) extremum, finis; אַנְשֵׁי מִקָּצֶה homines ab extremo usque, ad unum omnes; מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים sub finem trium dierum; 2) universitas, summa.

קֵצֶה *m.* finis.

קָצָה *f.* extremum, finis; מִקְּצָת ab extremo, in extrema parte; *pl.* קְצוֹת universitas, summa (populi).

קְצָה *f. chald.* finis.

קָצוּ *m.*, *pl. constr.* קַצְוֵי fines (terrae).

קַצְוֹת *f. pl.* extremitates, fines.

קְצָת *f.* finis; מִקְצָת יָמִים עֲשָׂרָה decem diebus elapsis; 2) *chald.* pars.

קָצִין *m.* judex; princeps; dux.

מְקָצָת *f.* pars.

קֶצַח *m.* melanthium, gith.

קָצִיר *v.* קצר.

קָצַע — *Hiph.* הִקְצִיעַ abrasit. —*Py. part.* מְקֻצָּעוֹת *et Hoph. part.* מְהֻקְצָעוֹת anguli.

קְצִיעָה *f.* κασσία, cortex casiae. 2) *N. pr.* filiae Jobi.

מִקְצוֹעַ *m.* angulus, *pl.* מִקְצוֹעוֹת, מִקְצוֹעִים.

מַקְצוּעָה *f.* scalprum *s.* runcina.

קָצַף (fregit) efferbuit, succensuit *sq.* עַל, אֶל. — *Hiph.* ad iram provocavit, iram alcjs excitavit. — *Hithpa.* iratus est.

קְצַף *chald.* iratus est.

קֶצֶף *m.* cremium; 2) ira, aestus irae, *c. suff.* קִצְפִּי, קֶצְפְּךָ.

קְצַף *m. chald.* ira.

קְצָפָה *f.* fractio, alqd fractum.

קָצַץ abscidit, amputavit. — *Pi.* קִצֵּץ, קִצֵּץ abscidit, amputavit; detruncavit; avellit; concidit. — *Py. part.* מְקֻצָּצִים amputati, truncati.

קְצַץ *chald. Pa.* abscidit.

קֵץ *m.* (*c. suff.* קִצּוֹ, *pl.* קִצֵּי, קִצִּים) extremitas, finis (spatii, temporis); מִקֵּץ ab extremo (terrarum), sub finem (temp. alcjs); לְקֵץ *id.* 2) interitus; exitus (vaticinii); קֵץ, מוֹעֵד קֵץ, עֵת קֵץ הַיָּמִים tempora extrema (Messiae proxima).

קִיצוֹן *m.* קִיצוֹנָה *f.* extremus.

קָצַר (*fut.* יִקְצֹר) abscidit, messuit, *part.* messor; 2) קָצַר (*fut.* יִקְצַר) decurtatus est, brevis fuit, imminutus est; *sq.* רוּחַ *s.* נֶפֶשׁ patientia alcjs defatigata est. — *Pi.* קִצֵּר decurtavit.— *Hiph.* decurtavit; messuit.

קָצִיר *m.* messis; fruges; messores; ramus viridis.

קָצֵר *m.* curtus, brevis; *metaph.* imbecillis; קְצַר אַפַּיִם, ק׳ רוּחַ iracundus.

קֹצֶר *m.*, *sq.* רוּחַ impatientia.

קַר, קָרִים, קֹר *v.* קרר.

קֵר *i. q.* קִיר.

קָרָא (*inf.* קְרֹא, קְרֹאת, *c. suff.* קָרְאִי; *imp.* קְרָא; *fut.* יִקְרָא) clamavit; inclamavit, invocavit alqm *sq. acc.*, אֶל; proclamavit, indixit; praedicavit, celebravit; recitavit; vocavit, arcessivit aliquem *sq. acc.*, *dat.*, convocavit, invitavit; in jus vocavit; designavit, muneri praefecit; exsistere jussit (Deus alqd); nominavit *sq. acc. et* לְ, *dupl. acc.*, nomen imposuit alicui

sq. לְ; *impers.* nominatum est. — *Niph.* נִקְרָא vocatus est, convocatus est; nominatus est (*sq.* בְּ *s.* בְּשֵׁם פ׳ de nomine alcjs appellari, alcjs genti accenseri; *sq.* שֵׁם פ׳ עַל nomen alcjs nominari super alqo, alqd alicui tribui *s.* dicari; *sq.* שֵׁם יְהוָֹה עַל Jovae consecrari *s.* voveri); recitatus, praelectus est. — *Pu.* קֹרָא vocatus est; nominatus est. — II) קָרָא *i. q.* קָרָה occurrit, evenit, accidit alicui *sq. acc.*; *inf.* קְרָאת: לִקְרַאת obviam; ex adverso; *c. suff.* לִקְרָאתְךָ obviam tibi, לִקְרַאתְכֶם obviam vobis. — *Niph.* occurrit *sq.* עַל, incidit; forte adfuit; *fut.* יִקָּרֵא, *inf.* נִקְרֹא. — *Hiph.* accidere jussit.

קְרָא *chald.* clamavit; legit. — *Ithpe.* vocatus est.

קֹרֵא *m.* perdix. 2) *N. pr. m.*

קָרִיא *m.* vocatus, legatus.

קְרִיאָה *f.* proclamatio, praeconium.

מִקְרָא *m.* convocatio; concio, coetus sacer; locus sacri conventus; recitatio.

קָרַב, קָרֵב (*fut.* יִקְרַב; *inf.* קְרֹב, קָרְבָה; *imp.* קְרַב) appropinquavit, accessit *sq.* אֶל, לְ, בְּ, לִפְנֵי; aggressus est *sq.* אֶל, עַל; in eo fuit ut *sq. inf. c.* לְ. — *Niph.* se stitit, accessit. — *Pi.* קֵרַב admovit, applicuit, attulit; admisit; *intrans.* appropinquavit. — *Hiph.* adduxit, admovit, attulit, obtulit; admisit; removit *sq.* מִן; *intrans.* appropinquavit, proximus fuit, in eo fuit ut *sq. inf. c.* לְ.

קְרֵב *chald.* accessit. — *Pa.* obtulit. — *Aph.* adduxit; obtulit.

קָרֵב *m.* appropinquans.

קָרוֹב *m.* קְרוֹבָה *f.* propinquus *sq.* אֶל, לְ (de loco, tempore, cognatione, amicitia); brevis, מִקָּרוֹב e propinquo; brevi (temp).

קְרָב *m.* proelium, certamen; *pl.* קְרָבוֹת.

קְרָב *m. chald. id.*

קֶרֶב *m.* (*c. suff.* קִרְבִּי, *pl. c. suff.* קְרָבַי) intimum, medium; interiora (corporis, animi). בְּקֶרֶב intra, in; inter; מִקֶּרֶב ex.

קִרְבָה *st. c.* קִרְבַת *f* appropinquatio, accessus.

קָרְבָּן *st. c.* קָרְבַּן *m.* oblatio sacra.

קֻרְבָּן *m.* oblatio.

קַרְדֹּם (*c. suff.* קַרְדֻּמּוֹ; *pl.* קַרְדֻּמִּים, קַרְדֻּמּוֹת) securis.

קָרָה *subst. f. v.* קרר.

קָרָה *cf.* קָרָא II. (*fut.* יִקְרֶה, וַיִּקֶר) occurrit *sq. acc.*; eve-

nit, accidit *sq. acc.*, לְ. — *Niph.* occurrit *sq.* לִפְנֵי, אֶל, עַל; forte adfuit. — *Pi.* קֵרָה contignavit; struxit, aedificavit. — *Hiph.* occurrere fecit, obvium fecit; הִקְרָה לוֹ *sq. accus.* sibi obvium tulit, sibi elegit alqd.

קרה קֶרֶה *m.* casus, קְרֵה־לַיְלָה casus nocturnus (pollutio nocturna).

קורה קוֹרָה *f.* trabs; tectum, domus.

קרי קְרִי *in pausa* קֶרִי *m.* occursus, בִּקְרִי *s.* הָלַךְ קְרִי עִם alicui restitit, adversatus est.

קריה קִרְיָה *f.* urbs, civitas. — *Nomm. pr.* oppidorum: קִרְיַת in tribu Benj.— קִרְיַת אַרְבַּע (urbs Arbae) in tr. Juda, quae postea Hebron dicebatur. — ק׳ בַּעַל *i. q.* ק׳ יְעָרִים — ק׳ חֻצוֹת (urbs virorum) in Moabitide. — ק׳ יְעָרִים, ק׳ עָרִים (urbs silvarum) in tr. Juda. — ק׳ סֵפֶר, ק׳ סַנָּה (urbs legis) in tr. Juda, *alibi* דְּבִיר. — קִרְיָתַיִם (oppida duo) in tr. Ruben; b) in tr. Naphth. *alibi* קַרְתָּן. — קְרִיּוֹת (oppida) in Moabitide.

קרת קֶרֶת *f.* urbs.

קרתה קַרְתָּה *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon.

מקרה מִקְרֶה *m.* casus, fortuitum; fatum, id quod evenit.

מקרה מְקָרֶה *m.* contignatio, contabulatum.

קרח קָרַח *et Hiph.* הִקְרִיחַ glabravit, calvitium sibi fecit. — *Niph. et Hoph.* decalvatus est.

קרח קֹרַח (calvus) *N. pr. m.*

קרח קֵרֵחַ *m.* calvus (in occipite).

קרח קֶרַח *m.* glacies; gelu, frigus; crystallus.

קרח קֹרַח *m.* glacies, grando. — 2) *N. pr.* filii Esavi; b) filii Eliphae; c) Levitae contra Mosem conjurati, *patron.* קָרְחִי; d) al. viri.

קרחה קָרְחָה, קָרְחָא *f.* calvitium.

קרחת קָרַחַת *f.* calvitium; pars panni calva.

קְרִיּוֹת, קִרְיַת, קִרְיָה, קְרִי *v.* קרה.

קְרִיאָה, קָרִיא *v.* קרא.

קרם קָרַם obduxit alqm alqo *sq.* עַל *et accus.*; *intrans.* obductus est, *fut.* יִקְרַם.

קרן קֶרֶן *f.* (*dual.* קַרְנַיִם, קַרְנַיִם; *pl.* קַרְנוֹת, קְרָנוֹת) cornu; vasculum corneum; buccina, tuba; *metaph.* symbolum potentiae, roboris, ferociae; cornua (altaris *i. e.* anguli ejus prominentes); vertex (montis); cornua *s.* radii (solis).

קְרַן *com. chald.* cornu.

קָרַן *v. denom.* radios emisit, splenduit. — *Hiph.* cornua gessit.

קָרַס se curvavit, prolapsus est.

קֶרֶס *m.* ansula, uncinus.

קֵרֹס *i. q.* קֵירֹס.

קַרְסֻלַּיִם *m. dual.* tali.

קָרַע scidit, disrupit, dissecuit; abrupit, avellit; incîdit, excîdit; proscidit verbis. — *Niph.* discissus est.

קְרָעִים *m. pl.* panni laceri.

קָרַץ vellicavit, compressit (labia), nictavit (oculis). — *Py.* decerptus est. — II) *arab.* secuit, consumsit.

קֶרֶץ *m.* excidium.

קְרַץ *m. chald.* frustum.

קַרְקַע *m.* fundus, solum. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

קַרְקֹר *N. pr.* loci.

קָרַר *rad. inus. syr.* friguit; *arab.* quievit, friguit.

קַר *s.* קָר *m.* frigidus (*pl.* קָרִים); quietus.

קֹר *m.* frigus.

קָרָה *f. id.*

מְקֵרָה *f.* refrigerium.

קָרַשׁ *rad. inus. arab.* scidit, abscidit.

קֶרֶשׁ *m.* asser, tabula.

קֶרֶת, קַרְתָּה, קַרְתָּן *v.* קרה.

קָשָׂה *rad. inus. arab.* decorticavit; opere tornatili elaboravit.

קַשְׂוֹת, קְשָׂוֹת *f. pl.* phialae.

קֶסֶת *f.* vasculum.

קַשְׂקֶשֶׂת *m.,pl.* קַשְׂקְשִׂים squamae (loricae).

קַשְׂקֶשֶׂת *f. id.*

קָשַׁט *rad. inus. arab.* distribuit, divisit.

קְשִׂיטָה *f.* massa auri argentive ad stateram exacti.

קַשׁ *v.* קשׁשׁ.

קִשֻּׁאִים *v.* קשׁה.

קָשַׁב (*fut.* יִקְשַׁב) attentus fuit. —*Hiph.* attendit, aures praebuit, auscultavit *sq.* אֶל, עַל, לְ, בְּ, *accus.*

קֶשֶׁב *m.* auscultatio, attentio.

קַשָּׁב, *fem.* קַשֶּׁבֶת attenta.

קַשּׁוּב, *fem. pl.* קַשֻּׁבוֹת attentae.

קָשָׁה durus fuit; gravis fuit; difficilis fuit. — *Niph. part.* נִקְשֶׁה gravatus, anxius. — *Pi.* durum, difficilem reddidit, *fut.apoc.* וַתְּקַשׁ. —*Hiph.* הִקְשָׁה (*fut. apoc.* וַיֶּקֶשׁ) induravit, obduravit; grave fecit; difficile fecit. — II) *arab.* dolavit, tornavit.

קָשֶׁה *m.* קָשָׁה *f.* durus; pertinax (*sq.* עֹרֶף), impudens

(*sg.* פָּנִים); acerbus, asper, crudelis; animo abjectus(*sg.* רוּחַ); gravis, vehemens; potens; difficilis.

קְשִׁי *m.* durities (animi, pertinacia).

קִשְׁיוֹן *N. pr.* loci in tribu Issaschar, קֶדֶשׁ *id.*

קִשֻּׁאִים *m. pl.* cucumeres.

מִקְשֶׁה *m.* opus tornatum.

מִקְשָׁה *f.* opus tornatum; 2) ager cucumeribus consitus.

קָשַׁח — *Hiph.* induravit, obduravit; duriter tractavit.

קְשֹׁט, קֹשֶׁט *m.* veritas.

קְשׁוֹט *m. chald.* veritas.

קָשַׁר (*fut.* יִקְשֹׁר) ligavit, alligavit (*part.* קָשׁוּר ligatus; firmus); conspiravit, conjuravit. — *Niph.* alligatus est; colligatus, compactus est. — *Pi.* colligavit; sibi alligavit, accinxit. — *Py. part. f.* מְקֻשָּׁרוֹת robustae. — *Hithpa.* conjuravit.

קֶשֶׁר *m.* (*c. suff.* קִשְׁרוֹ) conjuratio.

קִשֻּׁרִים *m. pl.* taeniae, cingula (ornamentum muliebre).

קָשַׁשׁ scrutatus est. — *Po.* קֹשֵׁשׁ diligenter conquisivit, collegit. — *Hithpo.* se ipsum scrutatus est.

קַשׁ *m.* stipula.

קֶשֶׁת, קַשָּׁת *v.* קוּשׁ.

קַתְרֹס *i. q.* קִיתָרֹס.

ר

רָאָה (*inf. abs.* רָאֹה, רָאוֹ, *constr.* רְאוֹת, רְאֹה; *imp.* רְאֵה; *fut.* יִרְאֶה, *apoc.* יֵרֶא, וַיַּרְא, וַתֵּרֶא) vidit *sq. acc.*, לְ; cognovit, intellexit, rescivit, novit, praevidit; expertus est; spectavit, contemplatus, intuitus est *sq. accus.*, אֶל, בְּ, עַל; sensu animoque percepit, cum animi commmotione adspexit *sq.* בְּ; respexit, prospexit, curavit; circumspexit, sibi providit, elegit. — *Niph.* נִרְאָה (*inf.* הֵרָאוֹת, הֵרָאֹה; *imp.* הֵרָאֵה; *fut.* יֵרָאֶה, *apoc.* וַיֵּרָא) visus est; apparuit, conspiciendum se praebuit alicui *sq.* אֶל, לְ, comparuit *sq.* אֶת־פְּנֵי coram alqo; provisus, curatus est. — *Py.* רֹאוּ visa sunt. — *Hiph.* הֶרְאָה, הִרְאָה (*fut.* יַרְאֶה, וַיַּרְא) effecit ut cerneret alqs, ostendit, monstravit alicui alqd *sq. dupl. acc.*; experiri fecit, affecit alqm alqa re *sq. dupl. acc., acc. et.* בְּ. — *Hoph.* הָרְאָה monstratus est. —

Hithpa. הִתְרָאָה se invicem adspicere.

רָאָה *Deut.* 14, 13. *fort. pro* דָּאָה.

רֹאֶה *m.* videns, propheta; visio.

רְאוּת, רְאִית *f.* visus, videndi actio.

רְאוּבֵן (videte filium!) *N. pr.* filii Jacobi natu maximi et tribus ab eo oriundae; *patron.* רְאוּבֵנִי.

רְאִי *m.* speculum.

רֳאִי *in pausa* רֹאִי *m.* visus; adspectus; spectaculum, exemplum.

רְאָיָה (Jova respexit) *N. pr.* virorum.

רֵו *m. chald.* adspectus.

מַרְאֶה *m.* intuitus, adspectus; visio, visum; forma, species.

מַרְאָה *f.* visio, visum; speculum.

רָאַם altus, exaltatus fuit.

רְאֵם, רְאֵים, רֵים *m.* (*pl.* רְאֵמִים, רְמִים) bubalus, *LXX.* μονόκερως.

רָאמוֹת *f. pl.* res quaed. pretiosa (corallia rubra); excelsa, ardua. — *N. pr.* opp. in tribu Issaschar. b) in Gileaditide.

רְאוּמָה *N. pr. f.*

רָאמַת נֶגֶב *N. pr. i. q.* רָמוֹת נֶגֶב.

רוּשׁ *v.* רָאשׁ, רֵאשׁ, רָשׁ.

רֹאשׁ *m.* (*pl.* רָאשִׁים, רָאשֵׁי, *c. suff.* רָאשָׁיו, רָאשֵׁיהֶם) caput; *meton.* homo singulus; vita; fastigium, vertex (montis, turris etc.); summum et principale (רֹאשׁ שִׂמְחָה summa laetitia); princeps, dux; sacerdos summus; urbs primaria; summa (numeri, נָשָׂא רֹאשׁ summam confecit); copia, cohors (militum); principium, initium, מֵרֹאשׁ a primordio, רֹאשׁ חֳדָשִׁים primus mensium. רֹאשׁ פִּנָּה lapis angularis. ר׳ דֶּרֶךְ compitum. ר׳ חוּצוֹת compitum platearum. רָאשִׁים cornua fluminum *Gen.* 2, 10.

רֵאשׁ *m. chald.* (*pl.* רֵאשִׁין רָאשִׁין) caput; summa.

רֹאשָׁה *f.* caput, אֶבֶן הָרֹאשָׁה lapis angularis.

רֵאשָׁה *f.* principium, initium.

רַאֲשׁוֹת, *pl. constr.* רַאֲשֹׁתֵי partes circa s. ad caput.

רִאשׁוֹן (*pro* רִאישׁוֹן), רִישׁוֹן *m.* primus (de tempore, loco, dignitate), prior; *pl.* רִאשֹׁנִים majores. מֵרִאשׁוֹן a principio. *Fem.* רִאשֹׁנָה prima; *adv.* primum, prius; בָּרִאשֹׁנָה, לָרִאשֹׁנָה primum; כְּבָרִאשֹׁנָה prius. *Pl.* רִאשֹׁנוֹת priora, antiqua.

רִאשֹׁנִי, *fem.* רִאשֹׁנִית prima.

רֵאשִׁית, רֵשִׁית *f.* initium, principium; siatus pristinus, tempus priscum; praecipuum, praestantissimum; primitivum, primitiae.

מַרְאָשׁוֹת *f. pl.* loca s. partes, ubi caput est.

מְרַאֲשׁוֹת *f. pl.* *id.*, *c. suff.* מְרַאֲשֹׁתָיו a partibus capitis ejus.

מָרֵשָׁה, מָרֵאשָׁה *N. pr.* oppidi muniti in tribu Juda, *Μαρισά.* 2) viri cujusd.

רֹאשׁ, רוֹשׁ *m.* hẹrba venenata; venenum.

רֹאשׁ *N. pr.* populi in Asia septentrionali.

רִב *i. q.* רִיב.

רָבַב (*praet.* רָב, *inf.* רֹב) multus factus est, multus fuit. *Py. v.* רְבָבָה. — II) jaculatus est, *praet. pl.* רֹבּוּ.

רַב *m.* (*in pausa* רָב, *pl.* רַבִּים; *fem.* רַבָּה, *pl.* רַבּוֹת) multus; *collect.* multi; *adv.* multum, satis; 2) magnus, potens, amplus, longus, vastus; natu major, aetate provectus; 3) *subst.* magnitudo; *concr.* praefectus, princeps.

רַבַּת (metropolis) *N. pr.* metropoleos Ammonitarum (Philadelphia); 2) urbis in tribu Juda.

רַב *m. chald.* (*pl.* רַבְרְבִין) magnus; *subst.* princeps, praefectus.

רֹב, רוֹב, רָב־ *m.* (*c. suff.* רֻבְּכֶם) multitudo; magnitudo. — לָרֹב in multitudinem, multum, valde.

רְבָבָה *f.* decem millia, myrias; *pl.* רְבָבוֹת, רִבְבוֹת myriades. — *Py. denom. part.* מְרֻבָּבוֹת in myriades auctae.

רִבּוֹ, רִבּוֹא *f.* myrias; *dual.* רִבֹּתַיִם duae myriades; *pl.* רִבּוֹת, רִבֹּאת, רִבֹּאוֹת myriades.

רִבּוֹ *chald. id.*, *pl.* רִבְוָן (רִבְבָן).

רְבִיבִים *m. pl.* pluviae copiosae, imbres.

רַבִּית *N. pr.* urbis in tribu Issaschar.

רַבְרְבָן *m. chald.* princeps.

רַבְשָׁקֵה (princeps pincernarum) *N. pr.* ducis assyr.

רָבַד stravit lectum. — II) *arab.* ligavit.

רָבִיד *m.* torques, collare.

מַרְבַדִּים *m. pl.* stragulae.

רָבָה (*fut.* יִרְבֶּה, *apoc.* יֵרֶב, יִרֶב) multus factus est, auctus est; crevit; adolevit; magnus fuit; potens fuit. — *Pi.* רִבָּה multiplicavit, au-

xit; educavit.—*Hiph.* הִרְבָּה (*fut.* יַרְבֶּה, *apoc.* יֶרֶב; *imp.* הֶרֶב; *inf. abs.* הַרְבֵּה, הַרְבָּה, *constr.* הַרְבּוֹת) multum fecit alqd; *sq. inf. adv.* multum; multiplicavit, auxit; magnum, grande fecit alqd.; *inf.* הַרְבֵּה, *rar.* הַרְבּוֹת *adv.* multum, permultum, perquam; לְהַרְבֵּה copiose.

רְבָה *chald.* magnus factus, auctus est. — *Pa.* magnum fecit.

רַבָּה, רִבּוֹ, רִבּוֹא, רִבּוֹת, רְבִיבִים, רַבִּית *v.* רבב.

רְבוּ, רְבוּת *f. chald.* magnitudo, amplitudo.

אַרְבֶּה *m.* locusta.

מַרְבֶּה *m.* amplificatio; copia.

מִרְבָּה *f.* amplitudo, amplum.

מַרְבִּית *f.* multitudo; pars magna; soboles; fenus.

תַּרְבּוּת *f.* soboles, progenies.

תַּרְבִּית *f.* fenus.

רָבִיד *v.* רבד.

רְבִיעִי, רְבִיעִית *v.* רבע.

רָבַךְ commiscuit. *Hoph.part.* מֻרְבֶּכֶת commixtum, frixum, tostum.

רִבְלָה (fecunda) *N. pr.* urbis in fin. septentr. Palaestinae.

רָבַע cubuit, concubuit. — *Hiph.* coire sivit. — II) denom. a רֶבַע, אַרְבַּע, *part.* רָבוּעַ quadratus, *pl.* רְבֻעִים. *Pu. part.* מְרֻבָּע *m.*, מְרֻבַּעַת *f. id.*

רֶבַע *m.* cubatio, *c. suff.* רִבְעִי. 2) pars quarta; latus corporis quadrati. 3) *N. pr.* regis Midianit.

רֹבַע *m.* pars quarta.

רְבִיעִי *m.* רְבִיעִית *f.* quartus, quarta; *fem.* pars quarta; בְּנֵי רְבִיעִים filii quartae stirpis.

רְבִיעַי *m. chald.* quartus.

רִבֵּעִים *m. pl.* quarta stirpe generati, abnepotes.

אַרְבַּע *f.*, אַרְבָּעָה, אַרְבַּעַת *m.* quatuor, *c. suff.* אַרְבַּעְתָּם quatuor illi; *dual.* אַרְבַּעְתָּיִם quadruplum; *pl.* אַרְבָּעִים quadraginta. — 2) *N. pr.* gigantis Enakitarum.

אַרְבַּע *f.* אַרְבְּעָה *m. chald. id.*

רָבַץ (*fut.* יִרְבַּץ) cubuit, recubuit; incubuit; quievit; quiete, secure vixit.—*Hiph.* recubare sivit; locavit, posuit.

רֵבֶץ *m.* cubile; domicilium quietum.

מַרְבֵּץ *m.* cubile.

מִרְבָּץ *m. id.*

רָבַק *rad. inus. chald.* saginavit.

רִבְקָה (saginata) *N. pr.* uxoris Isaaci, Ῥεβέκκα.

מַרְבֵּק *m.* saginarium.

רַבְרְבִין, רַבְרְבָן, רַבְשָׁקֵה *v.* רבב.

רֶגֶב *m., pl.* רְגָבִים, רִגְבֵי glebae.

רָגַז (*imp.* רְגַז, רִגְזָה, *pl.* רִגְזוּ; *fut.* יִרְגַּז) trepidavit, contremuit; commotus est (laetitiâ, dolore, metu, irâ). — *Hiph.* tremefecit; commovit, irritavit, perturbavit *sq. accus.*, לְ; iram alcjs excitavit. — *Hithpa.* se commovere, furere *sq.* אֶל.

רְגַז *chald.* iratus est. — *Aph.* ad iram provocavit.

רֹגֶז *m.* commotio, perturbatio (animi); ira; fremitus; fragor.

רְגַז *m. chald.* ira.

רַגָּז *m.* tremens, trepidus.

רָגְזָה *f.* tremor.

אַרְגָּז *m.* arca, cista (a latere plaustri pendens et huc illuc se movens).

רָגַל circumivit obtrectandi causa, calumniatus est. — *Pi.* obtrectavit *sq.* בְּ; exploravit *sq. accus.*; *part.* מְרַגְּלִים exploratores, speculatores. — *Thiphel* תִּרְגַּל ire docuit, manu duxit.

רֶגֶל *com.* (*dual.* רַגְלַיִם, רַגְלֵי) pes; gressus; vestigium; בְּרַגְלֵי פ׳ in alcjs vestigiis, לְרַגְלֵי פ׳ post alqm, a tergo alcjs; — *pl.* רְגָלִים ictus pedis, vices.

רְגַל, רֶגֶל *com. chald.* pes.

רַגְלִי *m.* pedes (miles), *pl.* רַגְלִים pedites.

רֹגֵל (fullo) *N. pr. v.* עַיִן; 2) *pl.* רֹגְלִים locus in Gileaditide.

מַרְגְּלוֹת *f. pl.* partes inferiores, ubi pedes sunt.

רָגַם lapidavit, obruit lapidibus alqm *sq.* בְּ, עַל, *accus. dupl.*

רִגְמָה *f.* caterva, agmen.

מַרְגֵּמָה *f.* acervus lapidum.

רֶגֶם *N. pr. m.*

רֶגֶם מֶלֶךְ *N. pr. m.*

רָגַן *et Niph.* נִרְגַּן murmuravit, mussitavit, *sq.* בְּ contra alqm.

רָגַע commovit, conturbavit; 2) *intrans.* quievit. — *Niph.* quievit. — *Hiph.* quietum reddidit; collocavit; *intr.* quiete habitavit; *denom. a* רֶגַע momentum temporis transegit.

רָגֵעַ *m.* quietus.

רֶגַע *m.* momentum temporis; רֶגַע, כְּרֶגַע, בְּרֶגַע *adv.* momento, repente; לִרְגָעִים

singulis momentis, continuo; repente, subito.

מַרְגּוֹעַ *m.* locus quietis.

מַרְגֵּעָה *f. id.*

רָגַשׁ tumultuatus est.

רְגַשׁ *chald. id.* — *Aph.* cum strepitu concurrere.

רֶגֶשׁ *m.* multitudo *s.* turba cum strepitu concurrens.

רִגְשָׁה *f. id.*

רָדַד extendit, stravit, subjecit. — *Hiph.* diduxit (aurum).

רַדַּי *N. pr. m.*

רְדִיד *m.* peplum muliebre.

רָדָה (*fut. apoc.* יֵרְדְּ, *pl.* יִרְדּוּ) calcavit *sq.* בְּ; subegit, in potestatem suam redegit, dominatus est *sq.* בְּ, *acc.*; regnavit; *trop.* grassatus est (ignis); 2) desumsit, sumsit *Jud.* 14,9.—*Hiph.* subigere fecit, subjecit, *fut. apoc.* יַרְדְּ.

רָדַם — *Niph.* נִרְדַּם sopitus, sopore devinctus est; torpore affectus est.

תַּרְדֵּמָה *f.* sopor altus; torpor, inertia summa.

רֹדָנִים *N. pr.* populi terrae occidentalis (Rhodii).

רָדַף insecutus, sectatus est; persecutus est *sq. accus.*, אֶל, לְ, אַחֲרֵי; *trop.* secutus est (justitiam, scelus); fugavit. — *Pi.* sectatus, persecutus est. — *Hiph. id.* — *Niph. et Py.* persecutionem passus est, propulsus est.

מֻרְדָּף *m.* (*Hoph. part.*) persecutio.

רָהַב fortiter institit *sq. acc.*; ferociter ursit *sq.* בְּ.—*Hiph.* ferocem, animosum reddidit; graviter institit.

רַהַב *m.* insolentia, ferocia, superbia. 2) *poët. nom.* Aegypti.

רָהָב *m.* insolens, superbus.

רֹהַב *m.* superbia, id quo quis superbit.

רָהֲגָה (clamor) *N. pr. m.*

יָרַה *v.* תִּרְהוּ, רָהָה.

רָהַט *rad. inus. chald. et syr.* cucurrit, fluxit.

רַהַט *m.*, *pl.* רְהָטִים canales potatorii; cincinni.

רָהִיט *m.*, *pl.* רְהִיטִים lacunaria, φατνώματα.

רו *v.* ראה.

רוב *v.* ריב.

רוב *i. q.* רב *v* רבב.

רוּד vagari, inconstanter agere. — *Hiph.* vagari, huc illuc agitari.

מָרוּד *m.* persecutio; *pl.* מְרוּדִים persecutiones; propulsi, vagantes.

רָוָה satiatus est alqa re *sq. accus.*, מִן. — *Pi.* רִוָּה ubertim irrigavit; ubertim satiavit *sq. acc. dupl.*; *intrans.* irrigatus est, inebriatus est. — *Hiph.* הִרְוָה ubertim irrigavit, satiavit.

רָוֶה *m.* irriguus, satiatus.

רִי *m.* irrigatio.

רְוָיָה *f.* ubertas.

רוז *rad. inus. syr.* celare.

רָז *m. chald.* secretum, arcanum.

רוּחַ, רִיחַ *Kal inus.* flare, spirare. — *Hiph.* הֵרִיחַ odoratus est, olfecit; cum voluptate odoratus est, delectatus est alqa re *sq.* בְּ.

רוּחַ *com.* (*pl.* רוּחוֹת, רֻחוֹת) aura, ventus; plaga coeli; *trop.* alqd vanum et inane; halitus (oris), anhelitus (ira); anima; animus (sentiendi et appetendi facultas); spiritus Dei, vis divina.

רוּחַ *com. chald.* ventus; animus; spiritus Dei.

רַחַת *f.* vannus, ventilabrum.

רֵיחַ *m.* exhalatio, odor. — *Chald. id.*

רָוַח (*fut.* יִרְוַח) laxus, spatiosus fuit, *impers. sq.* לְ relaxatio facta est alicui, respiravit. — *Py. part.* מְרֻוָּחִים spatiosi, ampli.

רֶוַח *m.* spatium; relaxatio, liberatio.

רְוָחָה *f.* relaxatio, remissio.

רוּם (*fut.* יָרוּם, יָרֹם, וַיָּרָם) altum, excelsum, sublime esse; altum fieri; *trop.* potentem fieri, magnificari; se efferre, se elevare; surgere; crescere (*fut.* וַיָּרָם); *trop.* superbire. *Part.* רָם *m.* רָמָה *f.* altus, excelsus (*pl.* רָמִים excelsa coeli); elatus, sublatus; potens; superbus; arduus, difficilis (intellectu). b) *N. pr.* virorum. — *Pil.* רוֹמֵם altum reddidit, sustulit, extraxit (ex orco); exstruxit (domum); crescere fecit, educavit; *trop.* sublevavit (humilem); in tutum locum adduxit; victoriam largitus est; laudibus extulit. — *Pyl.* רוֹמַם exaltatus est. — *Hiph.* הֵרִים erexit; *trop.* excitavit (caput); sustulit (pedem, manum, vocem); obtulit; abstulit; exegit (tributum). — *Hoph.* הוּרַם elatus est; sublatus, abrogatus est. — *Hithpal.* se extulit, superbivit.

רוּם *chald.* altum esse, efferri. — *Pil.* laudibus extulit. — *Aph.* exaltavit, honoribus auxit. — *Ithpal.* se extulit, surrexit.

רָמָה *f.* locus editus, collis. — 2) *N. pr.* oppidi in tribu Benj. b) in montanis Ephr., patriae Samuel., *alibi* רָמָתַיִם צוֹפִים (collis speculatorum); c) in tr. Naphth. d) רָמַת הַמִּצְפֶּה in Gileaditide, *alibi* רָאמוֹת, רָמוֹת; e) רָמַת לְחִי *i. q.* לְחִי. — *N. gent.* רָמָתִי.

רָמוּת *f.* acervus altus, strues.

רוּם *m.* altitudo; elatio (animi).

רוּם *m. chald.* altitudo.

רוֹם *m.* רוֹמָה *f.* altitudo, *adv.* in altum; elate.

רוּמָה *N. pr.* loci.

רוֹמָם *m.* elatio, laudatio; *pl. constr.* רוֹמְמוֹת.

רוֹמֵמוּת *f.* elatio, *c. suff.* רֹמְמֻתֶךָ.

רֹמַמְתִּי־עֶזֶר (auxilium auxi) *N. pr. m.*

רֶמֶת (altitudo) *N. pr.* opp. in tribu Issaschar.

מָרוֹם *m.* altum, excelsum, sublime; locus editus, excelsus; coelum; *concr.* sublimis; *collect.* proceres; *adv.* in loco excelso; elato animo, insolenter.

מֵי מֵרוֹם *N. pr.* lacus in Palaestina septentr. (Σαμοχωνῖτις).

תְּרוּמָה *f.* donum, munus; oblatio sacra; oblatio elevanda (a sacerdote).

תְּרוּמִיָּה *f.* oblatio sacra.

רוּן vincere. — *Hithpa. part.* מִתְרוֹנֵן victus, subactus.

רוּעַ (*praet.* רָע, *inf.* רֹעַ) malum esse (*sq.* בְּעֵינֵי displicere); malignum esse; tristem esse; perniciosum esse. — *Niph.* (*fut.* יֵרוֹעַ) depravatus est; damno affectus est. — *Hiph.* הֵרַע, הָרַע malum fecit alqd, male egit; prave egit, peccavit (*part.* מֵרַע, מֵרֵעַ maleficus); male habuit *s.* tractavit alqm *sq.* לְ, עַל, עִם, בְּ, *accus.* — *Hithpal.* הִתְרוֹעֵעַ damnum sibi contraxit. — II) *Hiph.* הֵרִיעַ (*pl.* הֵרִיעוּ) vociferatus est; jubilavit; ejulavit; tubâ cecinit. — *Pil. fut.* יְרֹעֵעַ jubilabitur. — *Hithpal.* jubilavit.

רַע *in pausa* רָע *m.* רָעָה *f.* malus; pravus, impius; malignus; noxius, calamitosus, miser, infelix; deformis; tristis. *Subst.* malum; malitia, pravitas; calamitas, miseria.

רֹעַ, רוֹעַ *m.* conditio mala; malitia, pravitas; deformitas; tristitia.

רֵעַ *m.* vociferatio, clamor. — *Al. v. s.* רָעָה.

תְּרוּעָה *f.* vociferatio, jubi-

latio; clamor bellicus; clangor (buccinae).

רוּץ currere; hostiliter aggredi *sq.* אֶל, עַל; *trop.* celeriter legere; celeriter perferri (praeceptum ad homines). *Part. pl.* רָצִים cursores publici, satellites regii; tabellarii regii. — *Pil.* רוֹצֵץ cucurrit. — *Hiph.* effecit ut curreret; acceleravit, celeriter adduxit *s.* attulit.

מֵרוֹץ *m.* cursus.

מְרוּצָה *f.* cursus. — *Al. v. s.* רָצַץ.

רוּק *v.* רִיק.

רוּר salivam, pituitam emittere.

רִיר *m.* saliva.

רוּשׁ *v.* רֹאשׁ.

רוּשׁ egenum esse; *part.* רָשׁ, רָאשׁ egenus, pauper. — *Hithp.* הִתְרוֹשֵׁשׁ egenum se simulavit.

רֵאשׁ, רִישׁ, רֵישׁ *m.* paupertas.

רוּת *N. pr. f.*

רָזָה emaciavit, consumsit, perdidit. — *Niph.* emaciatus est.

רָזֶה *m.* macilentus, macer.

רָזִי *m.* pernicies, רָזִי לִי vae mihi, perii!

רָזוֹן *m.* macies, morbus emacians; pestis; *trop.* de mensura justo minore. — *Al. v. s.* רָזַן.

רָזַח *rad. inus. arab.* alta voce clamavit.

מַרְזֵחַ *m.* ejulatio, luctus.

מִרְזַח *m.* jubilatio, jubilum.

רָזַם nictavit (oculis).

רָזַן gravis fuit, *part.* רוֹזְנִים graves, principes.

רָזוֹן *m.* princeps. *Al. v. s.* רָזָה.

רְזוֹן *N. pr.* regis Damasc.

רָחַב latus fuit, dilatatus est, late apertus est. — *Niph. part.* latus, amplus. — *Hiph.* הִרְחִיב dilatavit, ampliorem fecit; late aperuit (os, animum); *sq.* לְ spatium concessit, aditum patefecit alicui, liberavit alqm ex angustiis.

רָחָב *m.* רְחָבָה *f.* latus, amplus, spatiosus; *sq.* יָדַיִם utrinque latus, peramplus; *trop.* elatus, inflatus (animo); *subst.* superbia. 2) רָחָב *N. pr.* meretricis Hierichunt.

רַחַב *m.* amplitudo, spatium latum.

רֹחַב *m.* (*c. suff.* רָחְבָּהּ) latitudo; *trop.* amplitudo (animi, sapientiae).

רְחֹב, רְחוֹב *f.* (*pl.* רְחֹבוֹת)

platea; area, forum (prope portas). — 2) בֵּית רְחֹב *et* רְחֹב *N. pr.* oppidi in tribus Ascher. parte septentr., cui vicina civitas syr. dicta est אֲרַם רְחֹב *et* אֲרַם בֵּית רְחוֹב. 3) רְחֹבוֹת *N. pr.* putei; b) רי עִיר oppidi in Assyria; c) ר׳ הַנָּהָר opp. ad Euphratem.

רְחַבְיָהוּ (ampliorem reddidit Jova) *N. pr. m.*

רְחַבְעָם (*Εὐρύδημος*) *N. pr.* filii Salomonis, regis Jud., *LXX.* *Ῥοβοάμ*.

מֶרְחָב *m.* locus latus et amplus, spatium amplum.

רָחוֹק, רַחִיק *v.* רחק.

רָחִיטִים *Cthib pro* רְהִיטִים *v.* רהט.

רֵחַיִם *m. dual.* mola (meta et catillus).

רָחֵל *f.* ovis (mater); ovis adulta. 2) *N. pr.* uxoris Jacobi, *LXX.* *Ῥαχήλ*.

רָחַם *s.* רָחֵם intimo amore amplexus est. — *Pi.* רִחַם tenerrimo amore complexus est, misertus est *sq. accus.*, עַל. — *Py.* רֻחַם misericordiam consecutus est.

רָחָם, רָחָמָה *m.* vultur percnopterus.

רַחוּם *m.* misericors (Deus).

רְחוּם (amatus) *N. pr.* virorum.

רֶחֶם, רַחַם *m.* (*fem.* *Jer* 20, 17.) uterus; puella: *dual.* רַחֲמָתַיִם. 2) רַחַם *N. pr. m.*

רַחֲמִים *m. pl.* viscera, animus; amor, pietas; misericordia, gratia.

רַחֲמִין *m. pl. chald.* misericordia.

רַחֲמָנִי *m.*, *f. pl.* רַחֲמָנִיּוֹת misericordes.

רָחַף huc illuc motus est, vacillavit. — *Pi.* רִחֵף se motavit, incubuit (avis pullis; *trop.* spiritus Dei aquis).

רָחַץ (*fut.* יִרְחַץ; *imp.* רְחַץ, *pl.* רַחֲצוּ; *inf.* רְחֹץ, רָחְצָה) lavit, abluit; se lavit. — *Py.* lotus est. — *Hithpa.* se lavit.

רַחַץ *m.* lotio.

רַחְצָה *f.* lotio, lavacrum.

רְחַץ *chald.* — *Ithpe.* se commisit, confisus est.

רָחַק (*fut.* יִרְחַק, *inf.* רָחֳקָה) procul abfuit, remotus fuit, longe discessit, abstinuit. — *Pi.* רִחַק procul amovit. — *Hiph.* הִרְחִיק longe amovit s. removit; longe discessit; *inf.* הַרְחֵק *adv.* procul.

רָחֵק *m.* longe recedens.

רָחוֹק *m.* רְחוֹקָה *f.* longinquus, longe remotus; *subst.* longinquum, longinquitas; בְּרָחוֹק procul; מֵרָחוֹק e lon-

ginquo, eminus; in longinquo, procul; לְמֵרָחוֹק e longinquo; עַד־רָחוֹק in loca remota. — 2) carus, pretiosus.

רַחִיק *m. chald.* longe remotus.

מֶרְחָק *m.*(*pl.* מֶרְחַקִּים) longinquitas, locus longinquus.

מַרְחָק *m. id., pl.* מַרְחַקִּים.

רָחַשׁ ebullivit, *trop.* effudit (verba).

מַרְחֶשֶׁת *f.* cacabus, ahenum.

רָחַת *v.* רוּחַ.

רָטַב (*fut.* יִרְטַב) maduit (imbre).

רָטֹב *m.* succosus.

רָטָה, יִרְטֵנוּ *v.* יָרַט.

רָטַט *rad. inus. chald.* tremuit.

רֶטֶט *m.* terror, horror.

רֻטֲפַשׁ *quadrilit.* reviruit, revixit.

רָטַשׁ — *Pi.* רִטֵּשׁ allisit (pueros rupibus); prostravit. — *Py.* allisus est.

רִי *v.* רָוָה.

רִיב (*praet.* רָב, רַבְתָּ, רִיבוֹתָ; *inf. abs.* רֹב, *inf. constr. et imp.* רִיב; *fut.* יָרִיב) litigare, contendere cum alqo *sq.* בְּ, אֶל, אֶת, עִם, *accus.*; pro alqo *sq.* לְ; de alqa re *sq.* עַל; causam agere, vindicare aliquem ab alqo *sq. acc. et* מִן. —*Hiph. part.* מֵרִיב litigans, contendens.

רִיב, רִב *m.* (*pl.* רִיבִים, רִיבוֹת) lis, contentio, rixa; causa forensis.

רִיבַי (contentiosus) *N. pr. m.*

יָרֵב *m.* adversarius.

יָרִיב *m. id.* — 2) *N. pr.* virorum.

יְרִיבַי *N. pr. m.*

יְרֻבַּעַל (Baal litigat), יְרֻבֶּשֶׁת (idolum litigat) *N. pr.* Gideonis.

מְרִיבָה *f.* lis, contentio. 2) *N. pr.* fontis in deserto Sin.

רִיחַ, הֵרִיחַ, רֵיחַ *v.* רוּחַ.

רֵים *i. q.* רְאֵם.

רִיעַ, הֵרִיעַ *v.* רוּעַ; רֵיעַ *v.* רָעָה.

רִיפוֹת (רִפָּה *inus. i. q.* רוּף) *f. pl.* grana contusa.

רִיפַת *N. pr.* gentis e posteris Japheti.

רִיק — *Hiph.* הֵרִיק vacuum reddidit, evacuavit; exhausit; effudit; expromsit, expedivit, strinxit (gladium); eduxit (ad dimicandum *Gen.* 14, 14.). — *Hoph.* הוּרַק effusus est.

רִיק *m.* vacuus; *subst. trop.* inane, vanitas; *adv.* רִיק, לָרִיק frustra.

רֵיק, רֵק *m.*, רֵקָה *f.* vacuus;

trop. inanis, vanus; levis, perditus; omnium rerum inops.

רֵיקָם *adv.* vacue; frustra, temere.

רִיר *v.* רוּר.

רֵישׁ, רִישׁ *v.* רוּשׁ; רִישׁוֹן *i. q.* רִאשׁוֹן.

רַךְ, רֹךְ *v.* רכך.

רָכַב (*fut.* יִרְכַּב, *inf.* רְכֹב) vectus est *s.* curru *s.* jumento *sq.* עַל, בְּ, *accus.*; *part.* רֹכֵב eques. — *Hiph.* equitare *s.* curru vehi jussit; currui imponi jussit; imposuit.

רֶכֶב *m.* (*f. Nah.* 2, 5.) equitatus; jumenta; currus; currus bellici; juga equorum cum curribus; meta *s.* superior lapis molaris.

רֵכָב (eques) *N. pr.* patris Jonadabi, a quo Rechabitae (רֵכָבִים) originem duxerunt; 2) al. virorum.

רְכוּב *m.* vehiculum.

רַכָּב *m.* eques; auriga.

מֶרְכָּב *m.* currus; sedile.

מֶרְכָּבָה *f.* (*c. suff.* מֶרְכַּבְתּוֹ; *pl.* מַרְכְּבוֹת, מַרְכָּבוֹת) currus; currus bellicus.

מִרְכֶּבֶת *f. id.*

רֵכָה *N. pr.* loci ignoti.

רְכוּשׁ *v.* רכשׁ; רָכִיל *v.* רכל.

רָכַךְ emollitus est; *trop.* mollis, delicatus fuit; blandus fuit. — *Niph.* mollitus est (de animo abjecto et timido), *fut.* יֵרַךְ. — *Py.* emollitus est. — *Hiph.* הֵרַךְ mollivit, timidum reddidit.

רַךְ *m.* רַכָּה *f.* mollis, tener; debilis, infirmus; delicatus; blandus.

רֹךְ *f.* mollities.

רָכַל circumivit (obtrectandi *s.* negotiandi causa), *part.* רֹכֵל mercator, רֹכֶלֶת negotiatrix.

רָכָל (mercatura) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

רָכִיל *m.* obtrectatio; הָלַךְ רָכִיל obtrectandi causa obiit.

רְכֻלָּה *f.* mercatura.

מַרְכֹּלֶת *f.* mercatus, nundinae.

רָכַס ligavit, alligavit; 2) praecipitem dedit *cf. deriv.*

רֹכֶס *m.*, רֻכְסֵי אִישׁ conspirationes virorum.

רֶכֶס *m.*, *pl.* רְכָסִים praecipitia, loca praerupta.

רָכַשׁ acquisivit, comparavit. — *arab.* citato cursu ferri.

רְכוּשׁ, רְכֻשׁ *m.* possessiones, opes, bona.

רֶכֶשׁ *m.* equus velox.

רָם, רָמָה *v.* רוּם; רֵם *i. q.* רְאֵם.

רָמָה jecit, projecit; jaculatus est. — *Pi.* רִמָּה supplantavit, decepit, fefellit.

רָמָה, רְמָא *chald.* jecit, projecit; posuit, collocavit; imposuit (tributum imperavit). — *Ithpe.* projectus est.

רָמָה, רִמּוֹן *v.* רמם.

רָמוֹת, רָמוּת *v.* רום.

רְמִיָּה *f.* deceptio, fraus; remissio (manuum), ignavia; *adv.* segniter.

רְמַיָּה (Jova projecit) *N. pr. m.*

מִרְמָה fraus, dolus; opes fraude partae. 2) *N. pr. m.*

תָּרְמָה *f.* fraus, dolus.

תַּרְמִית (תַּרְמוּת) *f. id.*

רֹמַח *m.* (*pl.* רְמָחִים, *c. suff.* רְמְחֵיהֶם) lancea, hasta.

רַמִּי, *pl.* הָרַמִּים *i. q.* הָאֲרַמִּים Syri.

רַמָּךְ *f.* equa.

רְמַלְיָהוּ *N. pr.* patris Phecachi, regis Isr.

רָמַם (*praet. pl.* רָמּוּ, רֹמּוּ) altus, excelsus fuit; *part. f.* רוֹמֵמָה alta. — *Niph.* (*imp. pl.* הֵרֹמּוּ, *fut. pl.* יֵרֹמּוּ) surrexit, abiit. — II) *arab.* putrescere.

רִמָּה *f.* vermis; *collect.* vermes (e putredine orti).

רִמּוֹן *m.* malus punica; malum punicum; malum pun. arte factum. — 2) *N. pr.* urbis in tribu Simeon; b) petrae non procul a Gibea; c) dei Syrorum; d) רִמּוֹן הַמְּתֹאָר (malum pun. rotundum) opp. in tr. Sebulon. e) רִמֹּן פֶּרֶץ (malum fractum) statio Israelitarum.

רָמַס calcavit (argillam), supergressus est alqd; conculcavit, *trop.* oppressit (*part.* רֹמֵס oppressor), profanavit (atria sacra). — *Niph.* conculcatus est.

מִרְמָס *m.* id quod conculcatur.

רָמַשׂ se movit; repsit, prorepsit.

רֶמֶשׂ *m. collect.* animalia se moventia; reptilia, vermes.

רֶמֶת *v.* רום.

רָנָה tremulum sonum edidit, striduit.

רָנַן (*fut.* יָרֹן) sonitum edidit, vociferatus est, clamavit; jubilavit, ovavit. — *Pi.* רִנֵּן jubilavit de alqo *sq.* בְּ, עַל; jubilando celebravit *sq. accus.*, לְ, אֶל. — *Py. fut.* יְרֻנַּן jubilabitur. — *Hiph.* הִרְנִין jubilantem reddidit, exhilaravit; jubilavit. — *Hithp. v. s.* רון.

רְנָן *m.*, *pl.* רְנָנִים struthiones.

רְנָנָה *f.* jubilum.

רֹן *m.*, *pl.* רָנִּים jubila.

רִנָּה *f.* vociferatio, clamor; jubilum. 2) *N. pr. m.*

רֶסֶן *m.* lupatum, frenum; *metonym.* mandibula. 2) *N. pr.* urbis antiquae assyr.

רָסַס conspersit, adspersit.— II) *i. q.* רָצַץ.

רִסָּה *N. pr.* stationis Isr. in deserto arab.

רְסִיסִים *m. pl.* guttae; 2) rudera, ruinae.

רָע, רַע, רֹעַ *v.* רוּעַ; רֵעַ *v.* רוּעַ, רָעָה.

רָעֵב (*fut.* יִרְעַב) esurivit, fame laboravit; *sq.* לְ alqd esurivit. — *Hiph.* הִרְעִיב esurire passus est; famem immisit.

רָעֵב *m.* רְעֵבָה *f.* esuriens, famelicus; fame confectus.

רָעָב *m.* fames; annonae caritas.

רְעָבוֹן *st. c.* רַעֲבוֹן *m.* fames.

רָעַד (*fut.* יִרְעַד) tremuit. — *Hiph. id.*

רַעַד *m.* tremor.

רְעָדָה *f. id.*

רָעָה (*fut.* יִרְעֶה, *apoc.* יֵרַע) *trans.* pavit (greges *sq. accus.*); vitam pastoralem egit (רֹעֶה pastor); *trop.* nutrivit; rexit, moderatus est; *intr.* pastus est; depavit, consumsit, perdidit. — II) delectatus est, familiariter usus est alqo *sq. acc.*; cupivit, sectatus est (veritatem). — *Pi.* רֵעָה socium sibi alqm adjunxit. — *Hithp.* הִתְרָעָה familiaritatem contraxit cum alqo *sq.* אֵת.

רֵעַ, רֵעֶה, רֵיעַ *m.* (*pl. c. suff.* רֵעֵהוּ *pro* רֵעֵיהוּ) socius, familiaris; amasius; quivis alius, ὁ πλησίον; אִישׁ — רֵעַ alter — alter; c) cogitatio, voluntas *Ps.* 139, 2. 17. — *Al. v. s.* רוּעַ.

רֵעָה *f.*, *pl.* רֵעוֹת sociae, amicae.

רָעָה *f. v.* רַע *s.* רוּעַ.

רֹעָה *v.* רעע.

רְעוּת *f.* socia, amica; alia; 2) studium alcjs rei.

רְעוּת *f. chald.* voluntas.

רְעוּ *N. pr. m.*

רְעוּאֵל (voluntas Dei) *N. pr.* filii Esavi; 2) soceri Mosis; 3) al. virorum.

רְעִי *m.* pastio, pastus.

רֹעִי *m.* pastoralis; *subst.* pastor.

רֵעִי (familiaris) *N. pr. m.*

רַעְיָה *f.* socia, amica; amata.

רַעְיוֹן *m.* studium alcjs rei.

רַעְיוֹן *m. chald.* cogitatio.

מֵרֵעַ *m.* (*c. suff.* מֵרֵעֵהוּ, *pl.* מֵרֵעִים) socius, amicus.

מִרְעֶה *m.* pascuum, pabulum.

מַרְעִית *f.* pastio, pastus; *metonym.* grex.

רָעַל — *Hoph.* הָרְעַל tremuit, agitatus est.

רַעַל *m.* tremor, vertigo; 2) *pl.* רְעָלוֹת velum muliebre.

רְעֵלָיָה (tremuit coram Jova) *N. pr. m.*

תַּרְעֵלָה *f.* vertigo, titubatio.

רָעַם (*fut.* יִרְעַם) commotus est, tremuit; fremuit (mare). — *Hiph.* הִרְעִים commovit, iram alcjs excitavit; tonuit, intonuit.

רַעַם *m.* tonitru; fragor, strepitus.

רַעְמָה *f.* tremor. — 2) *N. pr.* urbis *s.* regionis Cuschitarum.

רַעַמְסֵס, רַעְמְסֵס *N. pr.* regionis aegypt. 2) urbis aegypt.

רָעַן — *Pil.* רַעֲנַן viruit.

רַעֲנָן *m.* virens; viridis, recens.

רַעֲנַן *m. chald.* virens, *trop.* florens.

רָעַע (*fut.* יָרֹעַ, *inf.* רֹעָה) confregit, contrivit. — *Niph. fut.* יֵרוֹעַ *et Hiph.* הֵרַע *v. s.* רוּעַ.—*Hithpo.* הִתְרֹעֲעַ conquassatus, comminutus est.

רְעַע *chald.* (*fut. f.* תֵּרֹעַ) confregit, comminuit.—*Pa. id.*

רֹעָה *f.* fractio, שֵׁן רֹעָה dens fractus.

רָעַף *et Hiph.* הִרְעִיף stillavit *sq. accus.*

רָעַץ confregit, prostravit; crudeliter vexavit.

רָעַשׁ (*fut.* יִרְעַשׁ) concussus est, tremuit, nutavit, fluctuavit. — *Niph.* tremuit. — *Hiph.* commovit, concussit; terruit; effecit ut saliret (equus).

רַעַשׁ *m.* concussio, tremor; motus (terrae); strepitus, tumultus.

רָפָא (*imp.* רְפָא, רְפָה; *fut.* יִרְפָּא, *pl. f.* תִּרְפֶּינָה) sarsit, sanavit, medicatus est *sq. acc. s. dat.* (*part.* רֹפֵא medicus); *impers. sq.* לְ curatio adhibita est alicui; *trop.* integritati et incolumitati restituit; condonavit (peccata); consolatus est. — *Niph.* נִרְפָּא (*praet.f.* נִרְפָּתָה; *inf.* הֵרָפֵא, הֵרָפֵה; *fut. pl.* יֵרָפוּ) resartus est; sanatus est; *trop.* integritati restitutus est; curatio adhibita est alicui *sq.* לְ; saluber redditus est (fons). — *Pi.* רִפֵּא (*fut. pl.* יְרַפְּאוּ) resarsit, reparavit; sanavit, curavit;

salubrem reddidit; sanandum curavit. — *Hithpa.* se sanandum curavit.

רְפָאִים manes *v.* רפה.

רְפָאֵל (Deus sanavit) *N. pr. m.*

רְפָיָה (Jova sanavit) *N. pr.* virorum.

רְפָאִים *N. pr.* gentis cananiticae trans Jordanem habitantis, quae a Rapha quod. originem duxit, ideoque etiam יְלִידֵי הָרָפָה nominatur. — עֵמֶק רְפָאִים vallis Rephaeorum ad radices montis Moriae.

רִפְאוּת *f.* sanatio.

רְפֻאוֹת *f. pl.* medicamenta.

רָפוּא (sanatus) *N. pr. m.*

מַרְפֵּא, מַרְפֶּה *m.* sanatio; recreatio; restitutio; medicamentum. — *Al. v. s.* רָפָה.

תְּרוּפָה (רוּף *inus. i.q.* רָפָא) *f.* sanatio.

רָפַד stravit, *fut.* יִרְפַּד. — *Pi.* stravit; substravit alicui, sustentavit.

רְפִידָה *f.* fulcrum, *Vulg.* reclinatorium.

רְפִידִים *N. pr.* stationis Isr. in deserto arab.

רָפָה (*fut.* יִרְפֶּה, יִרֶף) flaccidus, remissus fuit, defecit; inclinavit (dies); concidit; *sq* מִן destitit ab alqo. — *Niph. part.* נִרְפִּים otiosi, segnes. — *Pi.* רִפָּה remisit, laxavit; debilitavit (*part.* מְרַפֵּא). — *Hiph.* הִרְפָּה (*imp. apoc.* הֶרֶף, *fut. apoc.* יֶרֶף) remisit; *sq.* מִן destitit; missum fecit, reliquit, deseruit; dimisit; *sq.* לְ permisit. — *Hithpa.* segnem se praebuit; animum abjecit.

רָפֶה *m.* (*pl. f.* רָפוֹת) remissus; debilis.

רָפָא *m., pl.* רְפָאִים debiles *i. e.* manes, umbrae (in orco). 2) *N. pr.* gigantis *cf.* רְפָאִים *s.* רפא.

רָפָה *N. pr. v. s.* רפא.

רִפְיוֹן *m.* remissio.

מַרְפֵּא *m.* lenitas, mansuetudo. — *Al. v. s.* רפא.

רֶפַח (divitiae) *N. pr. m.*

רָפַשׂ, רָפַס calcavit, calcando turbavit (aquam). — *Niph. part.* נִרְפָּשׂ calcando turbatus. — *Hithp.* הִתְרַפֵּס calcandum se praebuit, procubuit.

רְפַס *chald.* conculcavit.

מִרְפָּשׂ *m.* aqua calcando turbata.

רַפְסֹדוֹת *f. pl.* rates.

רָפַף — *Po.* רוֹפֵף contremuit.

רָפַק — *Hithpa.* innixus est, se reclinavit.

רָפַשׂ *v.* רפס.

רֶפֶשׁ *m.* coenum, lutum.

רְפָתִים *m. pl.* bubilia.

רַץ, רַצֵּי *v.* רצץ; רָצִים *v.* רוּץ.

רָצָא *i. q.* רוּץ cucurrit.

רָצַד — *Pi.* invidiose adspexit s. observavit.

רָצָה (*fut.* יִרְצֶה, וַתֶּרֶץ) delectatus est, acceptum habuit *sq.* בְּ, *accus.*; benevole accepit, excepit; *sq.* עִם familiariter usus est alqo; *sq. inf.* placuit alicui (*part.* רָצוּי gratus, acceptus); solvit (debitum).— *Niph.* נִרְצָה benevole acceptus est, approbatus est; solutus est. — *Pi.* benevolum reddidit, gratiam alcjs imploravit. — *Hiph.* solvit (debitum). — *Hithpa.* gratiam alcjs sibi conciliare studuit *sq.* אֶל.

רָצוֹן *m.* delectatio (לְרָצוֹן, עַל ר׳ in delectationem, acceptum, probatum); deliciae, gratum, acceptum; benevolentia, *metonym.* beneficia; arbitrium, libido; lascivia.

רָצַח (*fut.* יִרְצַח) contudit, interfecit; *part.* רֹצֵחַ homicida. — *Niph.* occisus est. — *Pi.* contudit, evertit; trucidavit, interfecit.

רֶצַח *m.* contritio; caedes.

רִצְיָא (delectatio) *N. pr. m.*

רְצִין (stabilis) *N. pr.* regis Syr.

רָצַע perforavit.

מַרְצֵעַ *m.* subula.

רָצַף stravit (pavimentum lapidibus), tesselavit; distinxit, exornavit.

רֶצֶף *m.* lapis ignitus, quo coquebatur. 2) *N. pr.* urbis in Assyriorum potestatem redactae.

רִצְפָּה *f.* pavimentum; lapis candefactus. 2) *N. pr.* pellicis Sauli.

מַרְצֶפֶת *f.* pavimentum.

רָצַץ (*fut.* יָרוּץ, תָּרֹץ) fregit, infregit; *trop.* violenter tractavit; *intrans.* fractus est. — *Niph.* נָרוֹץ confractus est. — *Pi.* רִצֵּץ confregit, contudit; *trop.* oppressit, violenter tractavit. — *Po.* רוֹצֵץ violenter tractavit; *al. v. s.* רוּץ. — *Hiph.* confregit, *fut.* וַתָּרָץ.— *Hithpo.* invicem se tundere, inter se conflictari.

רַץ *m.* fragmentum, massula, *pl. constr.* רַצֵּי.

מְרוּצָה *f.* oppressio, vexatio. — *Al. v. s.* רוּץ.

רַק, רֹק, רָקִּי *v.* רקק.

רַק *v.* רִיק.

רָקַב (*fut.* יִרְקַב) carie affectus, cariosus factus est

(*trop*. de nomine et fama alcjs).

רָקָב *m*. caries, putredo.

רִקָּבוֹן *m*. *id*.

רָקַד saliit, subsiliit. — *Pi*. subsiliit, saltavit. — *Hiph*. subsilire fecit.

רַקָּה, רַקּוֹן *v*. רקק.

רָקַח (*fut*. יִרְקַח) aromata miscuit et unguenta confecit; *part*. רֹקֵחַ unguentarius. — *Py*. *part*. מְרֻקָּחִים arte confecta (unguenta). — *Hiph*. condivit.

רֶקַח *m*. condimentum.

רֹקַח *m*. unguentum.

רַקָּח *m*. unguentarius, pigmentarius; *fem*. *pl*. רַקָּחוֹת unguentariae.

רִקֻּחִים *m*. *pl*. unguenta.

מֶרְקָח *m*., *pl*. מֶרְקָחִים herbae aromaticae.

מֶרְקָחָה *f*. unguentum.

מִרְקַחַת *f*. mixtura aromatum; unguentum.

רָקִיעַ *v*. רקע; רָקִיק *v*. רקק.

רָקַם variegavit, *part*. רֹקֵם *subst*. liciis versicoloribus texens. — *Py*. variis partibus textus *s*. formatus est.

רִקְמָה *f*. versicolor; vestis versicolor, *dual*. רִקְמָתַיִם.

רֶקֶם *N*. *pr*. oppidi in tribu Benj. 2) virorum.

רָקַע pulsavit, contudit, conculcavit; tundendo diduxit, expandit. — *Pi*. tundendo diduxit (metalla), obduxit. — *Py*. *part*. diductum (in laminas). — *Hiph*. expandit.

רָקִיעַ *m*. expansum solidum, coelum, *Vulg*. firmamentum.

רִקֻּעִים *m*. *pl*. laminae diductae.

רָקַק *rad*. *inus*. *arab*. tenuis fuit, attenuatus est. — II) *i*. *q*. יָרַק spuit, exspuit *sq*. בְּ, *fut*. יָרֹק.

רָקִיק *m*. placenta tenuis, laganum.

רֹק *m*. (*c*. *suff*. רֻקִּי) sputum.

רַק *m*. רַקָּה *f*. tenuis; — *adv*. tantummodo, duntaxat; dummodo; *praeced*. *negatione*: praeter, praeterquam, nisi.

רַקָּה *f*. tempus (pars capitis); gena superior.

רַקּוֹן *N*. *pr*. oppidi in tribu Dan.

רַקַּת *N*. *pr*. oppidi in tribu Naphth.

רָשׁ *v*. רוּשׁ.

רָשָׁה *rad*. *inus*. *chald*. potestatem habuit.

רִשְׁיוֹן *m*. facultas, potestas alqd faciendi.

רָשַׁם literis consignavit.

רְשַׁם *chald. id.*

רָשַׁע improbe egit; improbitatis reus fuit. — *Hiph.* הִרְשִׁיעַ improbum declaravit, condemnavit; improbe egit.

רָשָׁע *m.* רְשָׁעָה *f.* improbus, impius; injustus; reus.

רֶשַׁע *m.* (*c. suff.* רִשְׁעוֹ) improbitas, improbe agendi ratio; *pl.* רְשָׁעִים impie facta.

רִשְׁעָה *f.* improbitas; scelus, culpa.

כּוּשַׁן *v.* רִשְׁעָתַיִם.

מִרְשַׁעַת *f.* scelus, homo scelestus.

רֶשֶׁף *m.* (*pl. constr.* רִשְׁפֵּי) ardor, flamma; fulmen; pestis. 2) *N. pr. m.*

רָשַׁשׁ — *Po.* רוֹשֵׁשׁ contudit, diruit. — *Py.* רֻשַּׁשׁ dirutus, destructus est.

תַּרְשִׁישׁ (contundens) *N.pr.* urbis et coloniae Phoenicum in Hispania, *Ταρτησσός.* אֳנִיּוֹת תּ׳ naves Tartessum petentes, naves onerariae. 2) gemmae species, chrysolithus. 3) *N. pr.* duor. virorum.

רֶשֶׁת *v.* יָרַשׁ.

רָתַח — *Pi. et Hiph.* fervefecit. — *Py.* ferbuit, aestuavit.

רֶתַח *m.* aestuatio.

רָתַם alligavit (currum equis jungere).

רֹתֶם *m.* (*pl.* רְתָמִים) genista. *Al.* juniperus.

רִתְמָה *N. pr.* stationis Isr. in deserto arab.

רָתַק *Kal inus.* ligavit. — *Niph.* solutus est. — *Py.* vinctus est.

רַתּוֹק *m.* catena.

רַתּוּקוֹת (רַתִּיקוֹת) *f. pl.* catenae.

רְתֻקוֹת *f. pl. id.*

רְתַת *rad. inus. chald.* tremuit, horruit.

רֶתֶת *m.* terror.

ש

שָׂאַר *rad. inus. arab.* efferbuit.

שְׂאֹר *m.* fermentum.

שְׂאֵת *v.* נשׂא.

שָׂבַךְ *i. q.* סָבַךְ.

שׂוֹבֶךְ *m.* implicatio, rami perplexi.

שְׂבָךְ *m.*, *pl.* שְׂבָכִים reticula, clathri.

שְׂבָכָה *f.* opus reticulatum; clathri; rete.

שַׂבְּכָא *i. q.* סַבְּכָא.

שְׂבָם, שִׂבְמָה *N. pr.* urbis Rubenitarum.

שָׂבֵעַ, שָׂבַע satur fuit, satiatus est alqa re *sq. accus.*, בְּ, מִן, *inf.*; *trop.* abundavit, plenus fuit (calamitatibus, sceleribus, divitiis); satietatem cepit, taedio affectus est.—*Pi.* saturavit *sq. dupl. acc.* — *Hiph.* satiavit alqm *sq. acc. s.* לְ, alqa re *sq.* בְּ, מִן, *acc.*

שָׂבֵעַ *m.* שְׂבֵעָה *f.* satur; *trop.* satiatus, abundans.

שָׂבָע *m.* satietas, abundantia.

שֹׂבַע *m. id.*, לְשֹׂבַע ad satietatem usque.

שָׂבְעָה, שִׂבְעָה *f. id.*

שָׂבַר contemplatus est, consideravit *sq.* בְּ. — *Pi.* exspectavit, speravit *sq.* אֶל, לְ.

שֶׂבֶר *m.* (*c. suff.* שִׂבְרִי) spes.

שָׂגָא *i. q.* שָׂגָה, *Hiph.* auxit, amplificavit.

שְׂגָא *chald.* magnus fuit, auctus est.

שַׂגִּיא *m.* permagnus.

שַׂגִּיא *m.* שַׂגִּיאָה *f. chald.* permagnus; permultus; *adv.* valde.

שָׂגַב altus, inaccessus fuit; se extulit. — *Niph.* altus fuit; sublimis fuit; in tuto collocatus est; intellectu difficilis fuit. — *Pi.* sublimem, potentem reddidit; in tuto collocavit, tutum praestitit ab alqo *sq.* מִן. — *Py.* tutus redditus est. — *Hiph.* sublimis fuit.

שְׂגוּב, שְׂגִיב *N. pr.* virorum.

מִשְׂגָּב *m.* (*c. suff.* מִשְׂגַּבִּי) altitudo; locus editus, arx; refugium.

שָׂגַג *i. q.* שָׂגָא, *Pil.* שִׂגְשֵׂג crescere fecit. (*Al. i. q.* סוּג: sepire.)

שָׂגָה magnus fuit, crevit, incrementum cepit. — *Hiph.* auxit.

שָׂדַד *Kal inus. arab.* planus fuit. — *Pi.* occavit.

שִׂדִּים (locus planus) *N. pr.* vallis mari mortuo obrutae.

שָׂדָה *rad. inus. fort.* planum fecit; *arab.* extendit, dilatavit.

שָׂדֶה *m.* (*c. suff.* שָׂדֵהוּ; *pl.* שָׂדוֹת, *st. c.* שְׂדוֹת, שְׂדֵי) campus, agri (אִישׁ שָׂדֶה vir agrestis, חַיַּת הַשָּׂדֶה ferae); ager cultus; ager, fines alcjs terrae, שְׂדֵה מוֹאָב terra Moabitica; שְׂדֵה אֲרָם Mesopotamia.

שָׂדַי *sing. poët. id.*

שְׂדֵרוֹת *v.* סדר.

שֶׂה *i. q.* שְׂיֶה.

שָׂהֵד *rad. inus. chald.* סְהַד testatus est.

שָׂהֵד *m.* testis.

שָׂהֲדוּת *f. chald.* testimonium.

שַׂהֲרֹנִים *v.* סהר.

שׁוּב *v.* שִׁיב.

שׂוֹבֶךְ *v.* שׂבך.

שׂוּג *i. q.* סוּג recedere.

שׂוּחַ *i. q.* שִׂיחַ meditari *Gen.* 24, 63. (*Al.* obambulare.)

שׂוּט declinare, deflectere.

שֵׂטִים, סֵטִים *m. pl.* declinationes: delicta, peccata.

שׂוּךְ sepire, obsepire. — *Pil.* שׂוֹכֵךְ contexuit.

שׂוֹךְ *m.* ramus.

שׂוֹכָה *f.* ramus.

שׂוֹכֹה (locus septus) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

שׂוּכָתִי *N. gent.*

מְשׂוּכָה, מְסוּכָה *f.* sepes, spinetum.

שׂוּם, שִׂים (*fut.* יָשׂוּם, יָשִׂים, *apoc.* יָשֵׂם, וַיָּשֶׂם; *inf. abs.* שׂוֹם, *constr.* שׂוּם, שִׂים; *imp.* שִׂים, שִׂימָה) p o n e r e, collocare; proponere, exponere; decernere, statuere; deponere (pignus); praeponere, praeficere *sq.* עַל; imponere alqd alicui *sq.* עַל, imputare alicui *sq.* לְ, בְּ, עַל; *sq.* לְ שֵׁם nomen imponere alicui; *sq.* שְׁמוֹ nomen s. cultum suum alicubi collocavit (Jova), *sq. et omisso* לִבּוֹ animum advertere ad alqd *sq.* עַל, אֶל, לְ; *sq.* עַל לֵב s. אֶל לֵב s. בְּלֵב commoveri alqa re, curare alqd; שׂוּם עַל לֵב sibi proponere, decernere; *sq.* לְנֶגְדּוֹ respicere, rationem habere; *sq.* בְּאָזְנֵי פ׳ alicui indicare; שׂוּם אַף accumulare iram (Dei); 2) constituere, reddere, facere *sq. dupl. acc.*, *acc. et* לְ s. כְּ; dare, tribuere, exhibere alicui alqd *sq.* לְ *et acc.* — *Hiph.* (*imp.* הָשִׂימִי, *part.* מֵשִׂים) posuit; animum advertit. — *Hoph.* positus est, *fut.* יוּשַׂם.

שׂוּם *chald.* ponere, *sq.* טְעֵם decrevit, imperavit alicui *sq.* לְ; *sq.* טְעֵם עַל rationem habuit alcjs; *sq.* בָּל לְ curam adhibuit alicui rei; *sq.* שֻׁם דִּי פ׳ nomen alicui imposuit; 2) constituit, reddidit *sq. acc. dupl.* — *Ithpe.* אִתְּשֵׂם positus est; decretum est *sq.* טְעֵם; constitutus, redditus est.

תְּשׂוּמֶת *f.* depositum.

שׂוּר principatum tenere, *fut.* וַיָּשַׂר. — *Hiph.* הֵשִׂיר principem constituit. — II) *i. q.* שָׂרָה contendere, certare. — III) *i. q.* סוּר recedere. — IV) *i. q. chald.* נְסַר serrâ disse-

care, *fut.* וַיָּשַׂר.— V) *inus. cf. deriv.*

שׂוֹרָה *f.* series, ordo.

שׂוּשׂ, שִׂישׂ (*fut.* יָשִׂישׂ, יָשׂוּשׂ; *inf. abs.* שׂוֹשׂ, *constr.* שׂוּשׂ; *imp.* שִׂישׂ) gaudere, laetari alqa re *sq.* בְּ, עַל, *accus.*

שָׂשׂוֹן *m.* gaudium; *metonym.* id quo quis laetatur.

מָשׂוֹשׂ *m. id.*

שֵׂחַ *v.* שִׂיחַ.

שָׂחָה natavit. — *Hiph.* natare fecit, humectavit (lacrimis).

שָׂחוּ *m.* natatio.

שָׂחַט expressit (uvas).

שָׂחַק risit; *sq.* אֶל arrisit; *sq.* עַל derisit, irrisit; *sq.* לְ ridendo contemsit; 2) lusit, saltavit. — *Pi.* שִׂחֵק (*inf.* שַׂחֵק, *fut.* יְשַׂחֵק) jocatus est; lusit; choreas egit, saltavit. — *Hiph.* derisit *sq.* עַל.

שְׂחוֹק, שְׂחֹק *m.* risus, irrisio; *metonym.* is qui ludibrio est; lusus, jocus.

מִשְׂחָק *m.* irrisio, ludibrium.

שָׂטָה (*fut.* יִשְׂטֶה, *apoc.* יֵשְׂטְ) deflexit, declinavit (uxor adultera).

שֵׂטִים *v.* שׂוּט.

שָׂטַם odit, odio persecutus est.

מַשְׂטֵמָה *f.* odium. (*Al.* laqueus, decipula.)

שָׂטַן adversarius fuit, infestavit; *part.* שֹׂטֵן adversarius.

שָׂטָן *m.* adversarius; hostis; הַשָּׂטָן diabolus, satanas.

שִׂטְנָה *f.* accusatio. 2) *N.pr.* fontis.

שִׂיא *v.* נשׂא.

שִׂיאוֹן *N. pr.* jugi Hermonis.

שִׂיב canum esse *s.* fieri. — *Part.* שָׂב canus, senex; *chald. id.*

שֵׂיב *m.* canities; senectus.

שֵׂיבָה *f.* canities; senectus; *metonym.* senex.

שִׂיג *v.* נשׂג.

שִׂיד calce oblinere *s.* obducere.

שִׂיד *m.* calx.

שֶׂה, שֵׂיֶה *com.* (*st. c.* שֵׂה, *c. suff.* שֵׂיֵהוּ, שֵׂיו) unum e grege, ovis *s.* caprea.

שִׂיחַ meditari *sq.* בְּ, *accus.*; loqui c. alqo. *sq. acc.*, לְ, de alqo *sq.* בְּ; carmen meditari, canere, celebrare *sq.* בְּ; gemere, queri.— *Pil.* meditari.

שֵׂחַ *m.* cogitatio.

שִׂיחַ *m.* sermo; querela; — 2) frutex, virgultum.

שִׂיחָה *f.* meditatio.

שׂוּם v. שִׂים.

שׂכך v. שָׂכוֹת, שֹׂךְ, שְׂכִּים, שֵׂךְ.

שָׂכָה *rad. inus. chald.* סְכָא contemplatus est.

שֶׂכוּ (prospectus) *N. pr.* loci prope Ramam.

שֶׂכְוִי *m.* imago, φαινόμενον. (*Al.* intellectus, mens.)

שְׂכִיָּה *f.* species, forma.

מַשְׂכִּית *f.* (*pl.* מַשְׂכִּיּוֹת) imago, figura; imaginatio, opinio.

שַׂכִּין *m.* culter.

שׂכר v. שְׂכִירָה, שָׂכִיר.

שָׂכַךְ texuit, sepsit; 2) texit, operuit *Exod.* 33, 22.

שֵׂךְ *m.*, *pl.* שְׂכִּים vepres.

שֹׂךְ *m.* (*c. suff.* שֻׂכּוֹ) sepes, septum.

שֻׂכָּה *f.*, *pl.* שֻׂכּוֹת spinae, tela acuta.

מְשׂוּכָה *f.* spinetum, *cf.* שׂוּךְ.

שָׂכַל (adspexit; intellexit) prudenter egit. — *Pi.* plexuit. (*Al.* prudenter posuit.) — *Hiph.* adspexit; consideravit, animum advertit ad alqd *sq. acc.*, אֶל, עַל, בְּ; intellexit, prudens fuit, prudenter egit (*part.* מַשְׂכִּיל prudens; peritus; pius; *inf.* הַשְׂכֵּל, הַשְׂכִּיל intelligentia, prudentia); bono successu usus est, felix fuit; intelligentem reddidit, docuit *sq. accus.*, לְ, *acc. dupl.*

שְׂכַל *chald. Ithp. part.* מִשְׂתַּכַּל attendens *sq.* בְּ.

שֵׂכֶל, שֶׂכֶל *m.* (*c. suff.* שִׂכְלוֹ) intelligentia, prudentia; astutia; prosperitas.

שִׂכְלוּת v. סכל.

שָׂכְלְתָנוּ *f. chald.* intelligentia.

מַשְׂכִּיל *m. Hiph. part. v. rad.*; 2) carmen.

שָׂכַר mercede conduxit; mercede corrupit. — *Niph.* mercede conductus est. — *Hithp.* הִשְׂתַּכֵּר pro mercede se elocavit.

שָׂכָר *m.* merces; praemium. 2) *N. pr.* virorum.

שֶׂכֶר *m.* merces.

שָׂכִיר *m.* mercede conductus, mercenarius.

שְׂכִירָה *f.* conductio, τὸ μισθοῦν.

מַשְׂכֹּרֶת *f.* (*c. suff.* מַשְׂכֻּרְתִּי) merces.

שְׂלָו *f.* (*pl.* שַׂלְוִים) coturnix.

שַׂלְמָה *transp. pro* שִׂמְלָה *f.* (*pl.* שַׂלְמוֹת) vestis. 2) *N. pr.* patris Boasi, etiam שַׂלְמוֹן dicti; b) al. viri.

שַׂלְמַי *N. pr. m.*

שְׂמֹאל, שְׂמֹאול m. quadril. latus sinistrum; sinistra(manus); מִשְּׂמֹאל a sinistra, שְׂמֹאל s. עַל שׂ' ad sinistram; 2) septentrio.

הִשְׂמִיל, הִשְׂמְאִיל, הַשְׂמְאִיל Hiph. denom. sinistrâ usus est; sinistrorsum se convertit.

שְׂמָאלִית, שְׂמָלִי, שְׂמָאלִי m. f. sinister, sinistra.

שָׂמֵחַ, שָׂמַח laetatus est de alqo sq. בְּ, עַל, לְ.— Pi. שִׂמַּח laetitiâ affecit de alqo sq. עַל, לְ, מִן. — Hiph. id.

שָׂמֵחַ m. (pl. constr. שְׂמֵחֵי, שְׂמֵחֵי; fem. שְׂמֵחָה) laetus.

שִׂמְחָה f. (pl. שְׂמָחוֹת) laetitia; voluptas.

שְׂמִיכָה v. סמך.

שָׂמַל rad. inus. arab. circumdedit. — Hiph. הִשְׂמִיל v. s. שְׂמֹאל.

שִׂמְלָה f. (pl. שְׂמָלוֹת) vestis (ampla).

שַׂמְלָה N. pr. regis Edomitarum.

שָׂמַם rad. inus. arab. veneno infecit.

שְׂמָמִית f. stellio, lacerta venenata.

שָׂנֵא (fut. יִשְׂנָא; inf. abs. שָׂנֹא, constr. שְׂנֹא, שִׂנְאַת, שִׂנְאָה) odit, odio habuit sq. accus., לְ; part. שֹׂנֵא osor, inimicus. — Niph. odio habitus est. — Pi. part. מְשַׂנֵּא inimicus.

שְׂנֵא chald. part. שָׂנְאַיִן osores.

שִׂנְאָה f. odium.

שָׂנִיא, fem. שְׂנִיאָה exosa.

שְׂנִיר (lorica) N. pr. Hermoni monti ab Amoraeis tributum.

שְׂעִפִּים v. סעף.

שָׂעַר horruit, perterrefactus stupuit sq. עַל, accus.; trans. turbine disjecit. — Niph. impers. tempestas furit. — Pi. turbine disjecit. — Hithpa. procellae instar irruit.

שָׂעִיר m. שְׂעִירָה f. hirsutus, pilosus; caper, capra; pl. שְׂעִירִים daemones in locis desertis; 2) pluviae subitae.

שֵׂעִיר (hirsutus) N. pr. Choritae, a quo nomen habuit mons et regio Seïr a mari mort. usque ad sinum aelaniticum; 2) al. montis in tr. Juda.

שְׂעִירָה N. pr. saltus ignoti.

שֵׂעָר st. c. שְׂעַר m. pilus, collect. pili, coma.

שְׂעַר m. chald. coma.

שַׂעַר m. pilus, capillus; horror; i. q. סַעַר turbo.

שְׂעָרָה f. turbo.

שַׂעֲרָה *f.* pilus, capillus.

שְׂעֹרָה *f.* hordeum (planta); *pl.* שְׂעֹרִים hordea (grana).

שְׂעֹרִים *N. pr. m.*

שָׂפָה *f.* (*dual.* שְׂפָתַיִם, שִׂפְתֵי, *c. suff.* שְׂפָתָיו; *pl. constr.* שִׂפְתוֹת) labium; *trop.* sermo; dialectus; ora (vasis, vestis, maris, terrae).

שָׂפַח — *Pi.* defluere fecit (capillos), decalvavit.

שָׂפָם *m.* mentum, barba.

שָׂפַן texit, abscondidit.

שָׂפַק complosit manus. *Hiph.* dextrâ datâ se conjunxit c. alqo *sq.* בְּ. — II) suffecit, satis fuit.

שֶׂפֶק *m.* castigatio.

שַׂק *m.* (*c. suff.* שַׂקּוֹ, *pl.* שַׂקִּים) e filis cilicinis contextum; cilicium, vestis; saccus.

שָׂקַד — *Niph.* ligatus, compactus est.

שָׂקַר — *Pi.* circumtulit (oculos), circumspexit.

שַׂר *v.* שׂרר.

שָׂרַג — *Py.* perplexus est. — *Hithpa.* se implicuit.

שְׂרוּג *N. pr. m.*

שָׂרִיגִים *m. pl.* palmites vitis.

שָׂרַד effugit. — II) *arab.* consuit, contexuit.

שָׂרִיד *m.* elapsus (e clade), superstes.

שְׂרָד *m.* textura.

שֶׂרֶד *m.* stylus. (*Al.* rubrica.)

שָׂרָה contendit, certavit c. alqo *sq.* עִם, אֵת. — II) *i. q.* שָׂרַר.

שָׂרָה *subst. f. v.* שָׂרַר.

שָׂרַי *N. pr.* uxoris Abrahami.

שְׂרָיָה, שְׂרָיָהוּ (Jova pugnat) *N. pr.* virorum.

מִשְׂרָה *f.* principatus.

שֶׂרַח (abundantia) *N. pr. m.*

שָׂרַט incidit. — *Niph.* se laceravit.

שֶׂרֶט *m.* incisura.

שָׂרֶטֶת *f. id.*

שָׂרִיגִים *v.* שׂרג; שָׂרִיד *v.* שׂרד.

שָׂרַךְ — *Pi. part. f.* מְשָׂרֶכֶת implicans.

שְׂרוֹךְ *m.* corrigia.

שַׂרְסְכִים *N. pr.* eunuchi assyr.

שָׂרַע extendit, *part.* שָׂרוּעַ qui membrum habet justo longius. — *Hithpa.* se extendit.

שַׂרְעַפִּים *v.* סעף.

שָׂרַף ussit, urendo coxit (lateres); combussit (urbes, cadavera). — *Niph. et Py.* combustus est.

שָׂרָף *m.* draco, serpens venenatus. 2) *N. pr. m.*

שְׂרָפִים *m. pl.* angeli alati.

שְׂרֵפָה *f.* ustio; concrematio; incendium.

מִשְׂרָפוֹת *f. pl.* ustio; concrematio. 2) מִשְׂרְפוֹת מַיִם *N. pr.* loci prope Sidonem.

שָׂרַק evacuavit, purgavit, pexuit.

שֹׂרֵק *m.* שֹׂרֵקָה *f.* vitis generis generosioris. 2) שֹׂרֵק *N. pr.* vallis inter Ascalonem et Gazam.

שְׂרוּקִים *m. pl.* vites generosiores.

שָׂרֹק *m., pl.* שְׂרֻקִּים rufi (equi).

שָׂרַר principatum tenuit. — *Hithp.* הִשְׂתָּרֵר principem se fecit, imperium sibi sumsit.

שַׂר *m.* (*pl.* שָׂרִים) praefectus, dux; princeps.

שָׂרָה *f.* primaria, princeps; mulier nobilis. 2) *N. pr. i. q.* שָׂרַי.

שָׂשׂוֹן *v.* שׂוּשׂ.

שֵׂת *pro* שְׂאֵת *v.* נשׂא.

שָׂתַם occlusit, obstruxit.

שָׂתַר — *Niph.* fissus est, erupit.

שׁ

שׁ·, שַׁ· *relat. v.* אֲשֶׁר.

שָׁאַב (*fut.* יִשְׁאַב) hausit.

מַשְׁאָב *m., pl.* מַשְׁאַבִּים canales (ad quos pecora potatum ducebantur).

שָׁאַג (*fut.* יִשְׁאַג) rugiit; ingemuit.

שְׁאָגָה *st. c.* שַׁאֲגַת *f.* rugitus; clamor ingemiscentis.

שָׁאָה fragorem edidit, cum fragore concidit. — *Niph.* strepuit, tumultuatus est; vastatus est. — *Hiph.* vastavit. — *Hithp.* הִשְׁתָּאָה obstupuit, cum stupore contemplatus est *sq.* לְ.

שַׁאֲוָה *f.* procella strepens, tempestas, *i. q.* שׁוֹאָה.

שְׁאִיהֶם *v.* שׁוֹא.

שְׁאִיָּה *f.* vastatio, ruina.

שֵׁאת *f.* ruina, interitus.

שֵׁת *f.* strepitus, tumultus.

שָׁאוֹן *m.* strepitus, fremitus; ruina, interitus.

מַשְּׁאוֹת, מְשׁוּאוֹת *f. pl.* ruinae.

שְׁאָט, שָׁאטְךָ *v.* שׁוּט.

שָׁאַל, שָׁאֵל (*fut.* יִשְׁאַל) petiit, poposcit alqd ab alqo *sq. acc. et* מִן *s.* מֵאֵת *s.* מֵעִם, *acc. dupl.*; rogavit alqd *sq. acc.*, alqm *sq. acc.*, מֵאֵת, מִן.

מִצְּם, pro alqo *sq.* לְ; mutuum petiit; mendicavit; interrogavit alqm *sq. acc.* s. לְ, alqd *sq.* לְ, עַל, *acc.* (שָׁאַל לְשָׁלוֹם לְ de alcjs salute quaesivit); consuluit alqm *sq.* בְּ, pro alqo *sq.* לְ — *Niph.* sibi petiit. — *Pi.* שִׁאֵל mendicavit; consuluit *sq.* בְּ.—*Hiph.* concessit, mutuum dedit.

שְׁאֵל *chald.* petiit; interrogavit.

שְׁאָל (petitio) *N. pr. m.*

שָׁאוּל (postulatus) *N. pr.* primi Isr. regis; 2) regis Edomit. 3) filii Simeonis; *patron.* שָׁאוּלִי; 4) al. viri.

שְׁאוֹל, שְׁאֹל *com.* orcus, tartarus; *c.* ה *loc.* שְׁאֹלָה.

שְׁאֵלָה *f.* (*c. suff.* שְׁאֵלָתִי. שֵׁלָתֵךְ, שְׁאֶלָתְכֶם) petitio, preces.

שֵׁלָה *i. q.* שְׁאֵלָה. 2) *N. pr.* filii Judae; *patron.* שֵׁלָנִי.

שְׁאֵלָא *f. chald.* quaestio, causa, res.

שְׁאַלְתִּיאֵל (Deum rogavi), שַׁלְתִּיאֵל *N. pr. m.*

מִשְׁאָל (petitio) *N. pr.* oppidi Levit. in tribu Ascher.

מִשְׁאָלָה *f.* petitio, preces.

שָׁאַן — *Pil.* שַׁאֲנַן tranquillus fuit, tranquille vixit.

שַׁאֲנָן *m.* שַׁאֲנַנָּה *f.* tranquillus, securus; socors, insolens; *subst.* fastus.

שׁאס, שֹׁאסַיִךְ *v.* שׁסס.

שָׁאַף anhelavit; inhiavit, summo ardore petiit *s.* persecutus est.

שָׁאַר reliquus fuit. — *Niph.* reliquus factus est, superfuit; remansit, mansit. — *Hiph.* reliquit; reliquum habuit, retinuit.

שְׁאָר *m.* reliquum, residuum.

שְׁאָר *m. chald. id.*

שְׁאָר יָשׁוּב (residuum se revertet) *nom. symb.* filii Jesaiae proph.

שְׁאֵר *m. poët.* caro; cibus; consanguineus.

שַׁאֲרָה *f.* consanguinitas, *concr.* consanguinea.

שֶׁאֱרָה *N. pr. f.*

שְׁאֵרִית, שֵׁרִית *f.* reliquiae, residuum; superstites (ex clade).

מִשְׁאֶרֶת *f.* alveus pistorius.

שׁאת *v.* שׁאה.

שְׁבָא (*aethiop.* homo) *N. pr.* regionis et gentis in Arabia felici, Sabaea.

שָׁבַב *rad. inus. arab.* accendit; *chald.* fregit.

שָׁבִיב *m.* flamma.

שְׁבִיב *m. chald.* flamma.

שְׁבָבִים *m. pl.* fragmenta.

שָׁבָה (*imp.* שְׁבֵה, *fut. apoc.* וַיִּשְׁבְּ) captivum abduxit; diripuit; *part.* שְׁבוּיִם captivi, שְׁבֻיוֹת captivae. — *Niph.* captivus abductus est.

שְׁבוּאֵל (captivus per Deum) *N. pr.* virorum, *alibi* שׁוּבָאֵל.

שְׁבִי *in pausa* שֶׁבִי *m.* (*c. suff.* שִׁבְיְכֶם, שֶׁבְיֵךְ, שִׁבְיוֹ) captivus. *fem.* שִׁבְיָה captiva; 2) captivitas; *metonym.* turba captivorum.

שִׁבְיָה *f.* captivitas; *metonym.* turba captivorum.

שְׁבוּת, שְׁבִית *f.* captivitas; *metonym.* captivi. שׁוּב שׁ׳ captivos reducere; *trop.* integritati alqm restituere.

שְׁבוֹ *m.* LXX. ἀχάτης.

שָׁבַח — *Pi.* שִׁבַּח (mulsit) sedavit, compescuit; 2) laudavit, celebravit; beatum praedicavit. — *Hiph.* sedavit. — *Hithpa.* gloriatus est alqa re *sq.* בְּ.

שְׁבַח *chald. Pa.* laudavit.

שֵׁבֶט, שֵׁבֶט *com.* (*c. suff.* שִׁבְטִי) virga; baculus, quo castigatur; sceptrum; decempeda, portio demensa; spiculum; tribus, familia.

שְׁבַט *com. chald.* tribus.

שְׁבָט *m.* mensis undecimus, nostro Febr. et Martio respondens.

שַׁרְבִיט *m.* sceptrum.

שְׁבִי, שִׁבְיָה *v.* שבה.

שֹׁבִי *et* שֹׁבַי *Nomm. pr. m.*

שְׁבִיסִים *m. pl.* ornamenta capitis reticulata.

שְׁבִיעִי, שְׁבִיעִית *v.* שבע.

שְׁבִית *v.* שבה.

שָׁבַל *rad. inus. arab.* processit, prodiit; crevit; fluxit.

שְׁבִיל *m. poët.* semita, via.

שֹׁבֶל *m.* syrma vestis.

שֹׁבֶל *vel* שֻׁבָּל *f., pl. constr.* שִׁבְּלֵי termites.

שִׁבֹּלֶת *f.* (*pl.* שִׁבֳּלִים) spica; 2) fluxus aquae, flumen.

שַׁבְּלוּל *m.* limax.

שֶׁבְנָא, שֶׁבְנָה (prudentia) *N. pr.* viri, qui praefectus palatii, postea scriba Hiskiae fuit.

שְׁבַנְיָה (Jova intuitus est) *N. pr.* virorum.

שֶׁבַע, *st. c.* שְׁבַע *f.*, שִׁבְעָה, *st. c.* שִׁבְעַת *m.* septem; septimus; *adv.* septies, septuplo; שִׁבְעָה שִׁבְעָה septena; שְׁבַע עֶשְׂרֵה *m.*, שִׁבְעָה עָשָׂר *f.* septendecim; *dual.* שִׁבְעָתַיִם septuplum; *pl.* שִׁבְעִים septuaginta; *adv.* septuagies. — 2) שֶׁבַע *N. pr.* oppidi in tribu Simeon. b) duor. virorum; c) שִׁבְעָה *nom.* putei

שִׁבְעָנָה *m.* septem

שָׁבוּעַ *m.* (*dual.* שְׁבֻעַיִם, *pl.* שָׁבֻעוֹת, שָׁבֻעִים) septimana, hebdomas. חַג שָׁבֻעוֹת pentecoste. — 2) hebdomas annorum.

שְׁבִיעִי *m.* שְׁבִיעִית *f.* septimus, a, um.

שָׁבַע juravit. —*Niph.* נִשְׁבַּע jurejurando se obstrinxit alicui *sq.* לְ, juravit per alqm *sq.* בְּ, jurejur. interposito promisit alqd *sq. accus.* — *Hiph.* ad jusjur. adegit; obsecravit, obtestatus est.

שְׁבֻעָה, שְׁבוּעָה *f.* jusjurandum; exsecratio.

שָׁבַץ — *Pi.* contexuit, opus tesselatum *s.* reticulatum fecit. — *Py.* inclusus est (auro).

שָׁבָץ *m.* perturbatio animi, vertigo.

מִשְׁבְּצוֹת *f. pl.* fundae, quibus gemmae inseruntur; vestes, quibus fila aurea intertexta sunt.

תַּשְׁבֵּץ *m.* opus tesselatum, reticulatum.

שְׁבַק *chald.* reliquit. —*Ithpe.* relictus est.

שָׁבַר (*fut.* יִשְׁבֹּר) fregit, confregit; *trop.* afflixit (animum), exstinxit (sitim); laceravit, fregit (membrum); perdidit, delevit; demensus est *sq.* חֹק; *denom. a* שֶׁבֶר annonam emit *s.* vendidit. — *Niph.* fractus, confractus est; laesus, vulneratus est; afflictus est; perditus, deletus est. — *Pi.* שִׁבֵּר, שִׁבַּר confregit, diffregit.— *Hiph.* fregit, aperuit (uterum ad partum); annonam vendidit.— *Hoph.* fractus est (animus).

שֶׁבֶר, שֵׁבֶר *m.* (*c. suff.* שִׁבְרוֹ) fractio, fractura; vulnus; contritio (animi); terror (*plur.*); excidium, exitium; solutio, explicatio (somnii); 2) annona, frumentum; 3) *pl. N. pr.* loci prope Ai.

שִׁבָּרוֹן *m.* fractio, contritio; excidium.

מַשְׁבֵּר *m.* matrix, os uteri.

מִשְׁבָּר *m.* matrix; 2) fractio undarum, fluctus.

שְׁבַשׁ *chald. Ithpa.* perturbatus, consternatus est.

שָׁבַת (*fut.* יִשְׁבַּת, יִשְׁבֹּת) cessavit, feriatus est, *sq.* מִן ab alqo opere; *trop.* cessavit (ager, *i. e.* non colitur); desiit *sq. inf.*; esse desiit, finem habuit; *sq.* שַׁבָּת sabbathum celebravit. — *Niph.* ad finem perductus est, finem habuit. — *Hiph.* fecit ut alqs *s.* alqd cessaret, quiesceret; compescuit, perdomuit; fecit ut alqs desineret, desisteret *sq.* מִן *et inf.*; finem

imposuit, deesse passus est; delevit, abolevit; abstulit, removit *sq.* מִן.

שֶׁבֶת *m.* cessatio, intermissio; dispendium morae. — *Al. v. s.* יָשַׁב.

שַׁבָּת *com.* (*c. suff.* שַׁבַּתּוֹ, *pl.* שַׁבָּתוֹת, *st. c.* שַׁבְּתוֹת) quies, sabbathum, septimus hebdomadis dies; שַׁבַּת שָׁנִים septimus quisque annus.

שַׁבָּתוֹן *m.* sabbathum magnum.

שַׁבְּתַי *N. pr. m.*

מִשְׁבָּת *m.* deletio, interitus, *pl.* מִשְׁבַּתִּים.

שָׁגָא *i. q.* שגה.

שָׁגַג erravit; per imprudentiam peccavit; *inf.* בְּשַׁגָּם propter eorum peccata.

שְׁגָגָה *f.* delictum per imprudentiam commissum.

שָׁגָה erravit, oberravit; *sq.* מִן aberravit; titubavit; per imprudentiam s. errore peccavit. — *Hiph.* in errorem seduxit; (a recta via, a praeceptis div.) abduxit. — II) *i. q.* שָׁגָא, שָׁגָה.

שָׁגֵא (errans) *N. pr. m.*

שְׁגִיאָה *f.* delictum per imprudentiam commissum.

שִׁגָּיוֹן *m.* (*pl.* שִׁגְיֹנוֹת) carmen.

מִשְׁגֶּה *m.* error.

שָׁגַח — *Hiph.* spectavit, prospexit.

שָׁגַל concubuit c. muliere, *fut.* יִשְׁגַּל. — *Niph. et Py.* compressa est (mulier).

שֵׁגָל *f.* uxor, regina.

שֵׁגַל *f. chald. id.*

שָׁגַע — *Py. part.* מְשֻׁגָּע mente captus, ad insaniam redactus; propheta insaniens.— *Hithpa.* insanivit.

שִׁגָּעוֹן *m.* insania.

שָׁגַר *rad. inus. chald.* misit, emisit, edidit.

שָׁגָר, שֶׁגֶר *m.* fetus partu editus.

שַׁד *v.* שָׁדָה; שֵׁד *v.* שׁוּד; שֹׁד *v.* שָׁדָה, שָׁדַד.

שָׁדַד (*fut. c. suff.* יְשָׁדְּדֵם, יְשָׁדֵּם) vim intulit, perdidit; invasit (terram), vastavit, depopulatus est; *part.* שֹׁדֵד vastator, praedo, perditor; שָׁדוּד confectus, perditus.— *Niph.* vastatus est. — *Pi.* vim intulit, perdidit; vastavit.— *Py.* שֻׁדַּד, שֻׁדַּד vastatus est. — *Po.* perdidit. — *Hoph.* הוּשַׁד vastatus est.

שֹׁד, שׁוֹד *m.* vis, oppressio; miseria; exitium; vastatio; divitiae per vim partae.

שַׁדַּי *m.* potentissimus, omnipotens (cognomen Jovae) *LXX.* παντοκράτωρ.

שָׂדָה *rad. inus. syr.* fudit, effudit; *arab.* irriguus fuit.

שַׁד *m.* mamma, uber; *dual.* שָׁדַיִם, שְׁדֵי mamma utraque.

שֹׁד *m. id.*

שִׁדָּה *f.* domina, concubina. (*Al.* cantio; voluptas.)

שְׁדֵיאוּר *N. pr. m.*

שְׁדֵמָה *f.* uredo frumenti; *pl.* שְׁדֵמוֹת, שַׁדְמוֹת arva, segetes, vineae.

שָׁדַף adussit (eurus segetes).

שְׁדֵפָה *f.* uredo frumenti.

שִׁדָּפוֹן *m. id.*

שְׁדַר *chald. Ithpa.* molitus est, studuit *sq. inf.*

שַׁדְרַךְ *N. pr.* Chananjae, socii Danielis.

שֹׁהַם *m.* sardonyx, onyx. (*Al.* beryllus.) 2) *N. pr. m.*

שׁוֹא *rad. inus. arab.* malus, vitiosus fuit. — II) *i. q.* שָׁאָה.

שׁוֹא *m.* (*pl. c. suff.* שֹׁאֵיהֶם) pernicies, interitus.

שָׁוְא *m.* inanitas, inane, vanum; inutile; fallacia, fraus; malum, calamitas; scelus, nequitia.

שַׁו *i. q.* שָׁוְא.

שׁוֹאָה *f.* turbo, procella; vastatio; pernicies, interitus subitus.

מְשׁוֹאָה *f.* vastatio; locus vastus et desertus.

תְּשׁוּאָה *f., pl.* תְּשֻׁאוֹת strepitus; fragor.

שׁוּב (*fut.* יָשׁוּב, יָשֹׁב, יָשֵׁב, וַיָּשָׁב) s e a v e r t e r e, desistere *sq.* מִן; s e r e v e r t e r e, reverti, redire ad *sq.* אֶל, לְ, עַל, עַד (*max.* ad Jovae cultum), ad frugem redire, ad pietatem se recipere; (de rebus:) reddi, restitui; restaurari; irritum fieri (vaticinium); *conjunctum c. al. verbo fin. s. inf. c.* לְ *abit in adv.* iterum, rursus; *trans.* reducere; restituere. — *Pil.* שׁוֹבֵב reduxit; restituit; recreavit (animum); avertit. — *Pyl.* שׁוֹבַב reductus est; aversus est. — *Hiph.* הֵשִׁיב (*fut.* יָשִׁיב, וַיָּשֶׁב, יָשֵׁב) r e v e r t i t; reduxit; retraxit, recepit; reddidit, compensavit alqd alicui *sq. acc. et* לְ, remuneratus est *sq.* לְ; *sq.* דָּבָר retulit verbum, respondit alicui *sq. acc.*, nuntium attulit; restituit, restauravit; recreavit (animum); revocavit (decretum); iterum iterumque dedit (tributum, sacra); a v e r t i t; *sq.* פָּנָיו vultum avertit; *trop.* amovit (iram); *sq.* אֶל־לֵב (עַל) ad animum convertit, ani-

mo amplexus est *sq. acc.*, resipuit; repulit, arcuit, impedivit, *sq.* פְּנֵי פ' faciem alcjs repulit, repudiavit alqm. — *Hoph.* הוּשַׁב reductus, redditus, restitutus est.

שׁוּבָה *f.* reversio, reditus ad frugem.

שִׁיבָה *f.* reditus, *metonym.* reduces. — *Al. v. s.* ישׁב.

שׁוֹבָב *m.* aversus, rebellis; desertor. 2) *N. pr.* virorum.

שׁוֹבֵב, *fem.* שׁוֹבֵבָה aversa, rebellis.

שׁוּבָאֵל *N. pr. i. q.* שְׁבוּאֵל.

מְשׁוֹבָב (redux) *N. pr. m.*

מְשׁוּבָה, מְשֻׁבָה *f.* aversio, defectio; *concr.* aversi, desertores.

תְּשׁוּבָה *f.* reditus; responsio.

שׁוֹבָךְ (fundens) *N. pr.* ducis milit.

שׁוֹבָל (*cf.* שָׁבַל) *N. pr.* virorum.

שׁוֹבֵק (relinquens) *N. pr. m.*

שׁוּג *i. q.* שָׁגַג, שָׁגָה.

מְשׁוּגָה *f.* delictum per imprudentiam commissum.

שׁוּד *i. q.* שָׁדַד vastavit, *fut.* יָשׁוּד. — II) *arab.* dominatus est.

שׁוֹד *i. q.* שׁד *v.* שָׁדַד.

שֵׁד *m., pl.* שֵׁדִים domini, idola, *LXX.* δαιμόνια.

שָׁוָה (planus, aequus fuit) par fuit, aequavit alqd *sq.* בְּ; sufficiens fuit, *impers.* satis factum est *sq.* לְ; conveniens, utilis fuit *sq.* לְ; similis fuit *sq.* לְ, אֶל. — *Pi.* שִׁוָּה complanavit; *trop.* composuit, tranquillavit (animum); assimilavit; posuit, fecit, praestitit. — *Hiph.* aequiparavit, assimilavit. — II) *chald. Ithpa.* metuit. — *Nithpa.* נִשְׁתְּוָה timenda est (mulier). *Al.* similis fuit.

שְׁוָא *chald. Pa.* aequavit cum alqo *sq.* עִם. — *Ithpa.* redditus, factus est.

שָׁוֵה (planities) *N. pr.* planitiei, ab Hieros. septentrionem versus. — שָׁוֵה קִרְיָתַיִם urbs moabitica.

שׁוּחַ subsidere, immergi; *trop.* deprimi.

שׁוּחַ (fundus) *N. pr.* filii Abrahami; *patron.* שׁוּחִי.

שׁוּחָה *f.* fovea. 2) *N. pr. m.*

שִׁיחָה *f. id.*

שׁוּחָם *N. pr. m.*

שַׁחַת *f.* fovea, scrobs; sepulcrum. — *Al. v. s.* שָׁחַת.

שׁוּט (flagellare) remigare; cursitare, discurrere; peragrare, perlustrare. — *Pil.* שׁוֹטֵט discurrit, peragravit; *trop.* perlustravit (scriptu-

ram). — *Hithpal.* הִתְשׁוֹטֵט cursitavit. — II) *syr.* contemsit, *part.* שָׁאט.

שְׁאָט *m.* (*c. suff.* שָׁאטְךָ) contemtus, fastus.

שׁוֹט *m.* flagellum, scutica (*trop.* de lingua calumniante; plaga, calamitate divinitus immissa).

שַׁיִט *m.* flagellum; remus.

שֹׁטֵט *m.* flagellum.

מָשׁוֹט *m.* remus.

מִשּׁוֹט *m.* *id.*

שׁוּל *m.* lacinia, ora vestis; syrma.

שׁוֹלָל *v.* שׁלל.

שׁוּלַמִּית *v.* שׁלם.

שׁוּם *m.* allium.

שׁוּנִי *N. pr.* filii Gadi.

שׁוּנֵם *N. pr.* oppidi Issascharitarum; *nom. gent.* שׁוּנַמִּי *m.* שׁוּנַמִּית *f.*

שׁוּעַ, שָׁוַע *i. q.* יָשַׁע laxum, amplum esse; felicem, incolumem esse. — *Pi.* שִׁוַּע vociferatus est, clamavit, *sq.* אֶל imploravit. — *Pil. et Hiph. v. s.* שָׁעַע.

שֶׁוַע *m.* (*c. suff.* שַׁוְעִי) clamor, imploratio.

שׁוֹעַ *m.* opulentus, dives; liberalis; 2) *subst.* clamor, imploratio.

שׁוּעַ *m.* opulentia, divitiae; 2) imploratio. 3) *N. pr.* soceri Judae.

שַׁוְעָה *f.* clamor, imploratio.

שׁוּעָא (opulentia) *N. pr. m.*

תְּשׁוּעָה, תְּשֻׁעָה *f.* conservatio, salus; victoria.

שׁוּעָל *v.* שׁעל.

שׁוֹעֵר *v.* שׁער.

שׁוּף (*fut.* יְשׁוּף) conterere, ferire; opprimere.

שׁוֹפָךְ *N. pr. i. q.* שׁוֹבָךְ.

שׁוּפָמִי *patron.nom.pr.* שְׁפוּפָם.

שׁוֹפָר *v.* שׁפר.

שׁוּק *i. q.* שָׁקַק. — *Hiph.* הֵשִׁיק abundavit, redundavit alqa re *sq. acc.* — *Pil.* שׁוֹקֵק inundavit, ditavit.

שׁוּק *m.* (*pl.* שְׁוָקִים) platea.

שׁוֹק *com.* (*dual.* שֹׁקַיִם) crus (hominum et animalium); *trop.* שׁוֹקֵי הָאִישׁ peditatus.

שָׁק *m. chald.* crus.

תְּשׁוּקָה *f.* appetitus, desiderium.

שׁוּר (*fut.* יָשׁוּר) spectare, prospicere, contemplari; insidiari; animadvertere, respicere. — II) ire, proficisci; *sq.* בְּ cum alqa re venire, offerre; *part. f. pl.* שָׁרוֹת agmina commeantium. — III) *i. q.* שִׁיר *v. infra.*

שׁוּר *m.* inimicus, adversa-

rius (*cf.* שָׁרַר). — 2) murus; *pl.* שׁוּרוֹת. — 3) *N. pr.* oppidi in fin. Aegypti; מִדְבַּר שׁוּר desertum Aegyptum inter et Palaestinam.

שׁוּר *m. chald.* murus.

שָׁרוֹת *f. pl.* muri; *cf. rad.*

שׁוֹר *m.* (*pl.* שְׁוָרִים) bos; *collect.* armentum.

תְּשׁוּרָה *f.* munus, donum.

שׁוּשׁ *rad. inus. fort.* album esse *cf.* יָשֵׁשׁ.

שַׁיִשׁ *m.* marmor candidum, alabastrites.

שֵׁשׁ *m.* marmor candidum; byssus tenuissima aegypt.— *Al. v. infra suo loco.*

שׁוּשַׁן *m.* lilium. 2) שׁוּשַׁן עֵדוּת *nom.* instrum. musici, cymbalum. 3) שׁוּשׁ Susa, urbs Susianae in Persia.

שׁוֹשָׁן *m.* lilium; *pl.* שׁוֹשַׁנִּים lilia; 2) instr. musica, cymbala.

שׁוֹשַׁנָּה *f.* lilium.

שׁוּשַׁנְכָיֵא *N. gent. chald.* Susianus.

שׁוּת *v.* שִׁית.

שׁוּתֶלַח *N. pr.* virorum, patron. שֻׁתַלְחִי.

שְׁזַב *chald. Pelil* שֵׁיזִב, שֵׁיזִיב liberavit.

שָׁזַף conspexit, vidit. (*Al.* adussit *i. q.* שָׁדַף.)

שָׁזַר fila torsit a recta ad sinistram, *Hoph. part.* שֵׁשׁ מָשְׁזָר fila byssina contorta.

שַׁח *v.* שׁחח.

שָׁחַד donavit.

שֹׁחַד *m.* donum, munus; largitio, qua judex corrumpitur.

שָׁחָה subsedit, depressus est, se inclinavit.— *Hiph.* הִשְׁחָה depressit, fregit (animum). — *Hithp.* הִשְׁתַּחֲוָה (*inf.* הִשְׁתַּחֲוֹת, *chald.* הִשְׁתַּחֲוָיָה; *imp. f.* הִשְׁתַּחֲוִי; *fut.* יִשְׁתַּחֲוֶה, *apoc.* יִשְׁתַּחוּ) in genua procubuit, se prostravit *sq.* לְ, לִפְנֵי coram alqo; adoravit, precibus veneratus est (Deum); se submisit, obsequium praestitit.

שְׁחוּת *f.* fovea.

שְׁחִית *f.* fovea.

שְׁחוֹר *i. q.* שִׁיחוֹר *v.* שׁחר.

שָׁחַח (*praet.* שָׁחַחוּ, שַׁחוּ; *fut.* יָשֹׁחַ) se incurvavit, subsedit; se submisit, depressus est; *trop.* confectus, afflictus est.—*Niph.* depressus est; attenuata est (vox). — *Hiph.* הֵשַׁח depressit, humiliavit. — *Hithp.* הִשְׁתּוֹחֵחַ fractus, confectus est.

שַׁח *m.* depressus, demissus.

שָׁחַט (*fut.* יִשְׁחַט, *inf.* שַׁחֲטָה) jugulavit, mactavit; interfecit; זָהָב שָׁחוּט aurum c. alio metallo mixtum.—*Niph.* mactatus est.

שְׁחִיטָה *f.* jugulatio, mactatus.

שְׁחִין *v.* שחן.

שָׁחִיס *i. q.* סָחִישׁ.

שְׁחִית *v.* שחה; שְׁחִיתָה *v.* שחת.

שַׁחַל *m. poët.* leo.

שְׁחֵלֶת *f.* operculum conchylii, quod, si comburitur, odorem suavem spargit, *LXX.* ὄνυξ, unguis odoratus.

שָׁחַן *rad. inus. arab.* incaluit, *syr.* ulceravit.

שְׁחִין *m.* pustula ardens, ulcus; שׁ׳ מִצְרַיִם elephantiasis.

שָׁחַף *rad. inus. arab.* tenuis et macer factus est; *chald.* tabuit.

שְׁחִיף *m.* tenuitas.

שַׁחַף *m.* *LXX.* λάρος.

שַׁחֶפֶת *f.* tabes, phthisis.

שָׁחַץ *rad. inus. arab.* se sustulit.

שַׁחַץ *m.* elatio, superbia.

שַׁחֲצִים (loca edita) *N. pr.* loci in tribu Issaschar.

שָׁחַק attrivit; contrivit; *trop.* confregit, perdidit.

שַׁחַק *m.* pulvis; 2) *pl.* שְׁחָקִים nubes; coelum (*sing. Ps.* 89.).

שָׁחַר niger fuit, nigruit. — II) quaesivit, sectatus est. — *Pi.* שִׁחֵר quaesivit *sq. acc.*, *inf. c.* לְ; sectatus est, se convertit, desideravit (Deum *sq. acc.*, אֶל).

שָׁחֹר, שָׁחוֹר *m.* שְׁחוֹרָה *f.* niger.

שְׁחוֹר *m.* nigredo.

שַׁחַר *m.* aurora; בֶּן־שַׁחַר lucifer. — *Adv.* prima luce, primo mane.

שַׁחֲרוּת *f.* aurora vitae, juventus.

שְׁחַרְחֹרֶת *f.* pernigra.

שְׁחַרְיָה (Jovam sectatur) *N. pr. m.*

שַׁחֲרַיִם (aurora gemina) *N. pr. m.*

מִשְׁחָר *m.* aurora.

שִׁחֹר, שִׁחוֹר, שִׁיחוֹר *m.* niger *i. e.* Nilus. 2) שִׁיחוֹר לִבְנָת fluvius in fin. tribus Ascherit., Belus.

שָׁחַת — *Niph.* corruptus est; vastatus est; corruptis moribus fuit. — *Pi.* שִׁחֵת corrupit, perdidit, vastavit, evertit, trucidavit; perdite egit. — *Hiph.* הִשְׁחִית *i. q.* *Pi.*; *sq. vel omisso* דַּרְכּוֹ agendi morem corrupit, perdite egit; *part. v. infra.* — *Hoph.* הָשְׁחַת corruptus est.

שְׁחַת *chald. part.* שְׁחִיתָה corruptum; perdite factum, delictum.

שַׁחַת *m.* corruptio, putredo. — *Al. v. s.* שׁוּחַ.

מַשְׁחִית *m.* (*Hiph. part.*) perdens, perditor; *abstr.* perditio, pernicies; decipula; insidiae.

מַשְׁחֵת *m.* perditio.

מִשְׁחַת *m.* corruptum, deforme.

מָשְׁחָת *m.* (*Hoph. part.*) corruptum; corruptio.

שִׁטָּה *f.* acacia, spina aegyptia; *pl.* שִׁטִּים ligna acaciae; b) *nom.* vallis in Moabitide.

שָׁטַח expandit; alqd humi stratum expandit. — *Pi.* שִׁטַּח expandit.

מִשְׁטָח, מִשְׁטוֹחַ *m.* locus, ubi alqd expanditur.

שֹׁטֵט *v.* שׁוּט.

שָׁטַף largiter effusus, superfusus est, redundavit; *trop.* concitato cursu ruit; *trans. sq. acc.* inundavit, obruit, fluminis instar abstulit, fluendo attulit; perfudit, abluit. — *Niph.* inundatus est; ablutus est. — *Py.* ablutus est.

שֶׁטֶף, שֵׁטֶף *m.* effusio, exundatio, inundatio.

שָׁטַר *arab.* scripsit; — *part.* שֹׁטֵר praefectus, magister, magistratus.

שִׁטְרַי *N. pr. m.*

מִשְׁטָר *m.* principatus, imperium.

שְׁטַר *m. chald.* (*fort. pro* שְׂטַר) latus.

שַׁי *m.* donum, munus.

שִׁיאוֹן (vastatio) *N. pr.* oppidi Issascharitarum.

שִׁיבָה *v.* שׁוּב, יָשַׁב.

שָׁיָה *fut. apoc.* תֶּשִׁי missum fecisti, *LXX.* ἐγκατέλιπες.

שִׁיזָא *N. pr. m.*

שֵׁיזִיב *v.* שׁזב.

שַׁיִט *v.* שׁוּט.

שִׁיחָה *v.* שׁוּחַ.

שִׁילֹה, שִׁילֹנִי *v.* שׁלח.

שִׁין, שׁוּן *rad. inus. arab.* mingere.

שֵׁין *vel* שַׁיִן *m., pl.* שֵׁינַיִם urina.

שֵׁיצִיא *chald. v.* יצא.

שִׁיר, שׁוּר (*fut.* יָשִׁיר, וַיָּשַׁר, יָשֹׁר) *sq. acc.* canere; carmine celebrare; *sq.* לְ coram alqo s. in honorem alcjs canere; *part.* שָׁרִים cantatores, שָׁרוֹת cantatrices. — *Pil.* שׁוֹרֵר cecinit; *part.* cantor. — *Hoph.* הוּשַׁר cantatum est.

שִׁיר *m.* canticum, carmen;

cantus instrumentorum, כְּלֵי שִׁיר instrumenta musica.

שִׁירָה *f.* canticum, carmen.

שִׁישׁ *v.* שׁוּשׁ.

שִׁישַׁק *N. pr.* regis aegypt. (Sesocchis).

שִׁית, שׁוּת (*fut.* יָשִׁית, יָשֵׁת, וַיָּשֶׁת; *inf. abs.* שׁוֹת, *inf. constr. et imp.* שִׁית) *i. q.* שׂוּם ponere *sq. acc.*; imponere, imputare *sq.* לְ, עַל; imponere sibi *sq.* עָלָיו, induere (ornamentum); partu edere (pullos); praeponere, praeficere *sq.* עַל; componere, comparare *sq.* עִם; שׁ׳ פָּנָיו אֶל vultum convertere, prospectare versus aliquid, שׁ׳ עֵינָיו *sq. inf.* alqd moliri; שׁ׳ לֵב animum advertere ad alqd *sq.* לְ, אֶל; שׁ׳ יָד עִם se adjungere alicui, facere cum alqo; 2) *intrans.* positum esse; 3) constituere, reddere, facere, efficere; dare.— *Hoph.* הוּשַׁת impositus est *sq.* עַל.

שַׁיִת *m.* (*c. suff.* שִׁיתוֹ) vepres.

שִׁית *m.* ornatus, vestitus.

שָׁתוֹת *m. pl.* fundamenta.

שֵׁת *N. pr.* Sethi, filii Adami.

שָׁכַב (*fut.* יִשְׁכַּב; *inf.* שְׁכַב, שְׁכֹב; *imp.* שְׁכַב, שִׁכְבָה) decubuit, recubuit; cubitum ivit, cubuit; quievit; *sq.* עִם אֲבוֹתָיו cum patribus cubuit (mortuus est); *sq.* עִם, אֶת concubuit (cum muliere, viro). — *Niph. et Py.* compressa est (mulier). — *Hiph.* prostravit; deposuit; compescuit; effudit. — *Hoph.* projectus est, decubuit, cubuit.

שְׁכָבָה *st. c.* שִׁכְבַת *f.* cubatio; concubitus.

שְׁכֹבֶת *f.* concubitus.

מִשְׁכָּב *m.* (*pl.* מִשְׁכָּבִים, מִשְׁכָּבוֹת) cubatio; concubitus; lectus, cubile; sepulcrum; feretrum.

מִשְׁכַּב *m. chald.* lectus, cubile.

שָׁכָה, *Hiph. part.* מַשְׁכִּים oberrantes.

שָׁכוֹל, שַׁכּוּל *v.* שׁכל.

שִׁכּוֹר *v.* שׁכר.

שָׁכַח, שָׁכֵחַ (*fut.* יִשְׁכַּח) oblitus est *sq. acc.*, *inf. c.* מִן. — *Niph.* oblivioni traditus est. — *Pi. et Hiph.* in oblivionem adduxit. — *Hithpa.* oblivioni traditus est.

שָׁכֵחַ *m.* (*pl. constr.* שְׁכֵחֵי) obliviscens.

שְׁכַח *chald. Ithp.* הִשְׁתְּכַח inventus est.— *Aph.* הַשְׁכַּח invenit; nactus est.

שְׁכַרְיָה *N. pr. m.*

שָׁכַךְ (*inf.* שׁוֹךְ, שֹׁךְ; *fut. pl.*

וַיָּשֹׁכּוּ) descdit, se demisit; *trop.* sedatus est. — *Hiph.* הֵשַׁךְ sedavit.

שָׁכֹל (*fut.* יִשְׁכַּל) orbatus est, orbus fuit. — *Pi.* orbavit, orbum reddidit; abortare fecit; *intrans.* abortum fecit, abortavit; sterilis fuit (vitis). *Part.* מְשַׁכֶּלֶת abortus. — *Hiph.* orbavit; abortavit. — II) *arab.* ligavit, *aethiop.* plantavit.

שְׁכוֹל *m.* orbitas (*trop.*).

שַׁכּוּל *m.* שַׁכֻּלָה *f.* orbatus, liberis *s.* pullis carens.

שִׁכֻּלִים *m. pl.* orbitas.

אֶשְׁכֹּל *m.* (*pl. constr.* אַשְׁכְּלוֹת, אֶשְׁכְּלוֹת) racemus, de quo uvae, cypri, palmae dependent; uva ipsa. 2) *N. pr.* vallis in Palaest. meridiana; b) viri cujusd.

שַׁכְלֵל *v.* כָּלַל.

שָׁכַם — *Hiph.* הִשְׁכִּים mane surrexit, *sq. al. verb.* mane; *inf.* mane; 2) summo studio alqd fecit, *inf.* studiose.

שְׁכֶם *in pausa* שֶׁכֶם *m.* (*c. suff.* שִׁכְמוֹ) humerus, dorsum; tractus terrae. 2) *N. pr.* Sichemi, urbis Levit. in tribu Ephr. (Flavia Neapolis), *c.* ה *loc.* שְׁכֶמָה, *in pausa* שֶׁכֶמָה; b) viri cujusd.

שֶׁכֶם *N. pr.* virorum, *patron.* שִׁכְמִי.

שִׁכְמָה *f.* humerus, dorsum.

שָׁכַן, שָׁכֵן (*fut.* יִשְׁכֹּן) subsedit, procubuit, cubuit, incubuit; quievit; habitavit, incoluit (*part.* שֹׁכֵן habitans); *intr.* habitatus est; *trop.* possedit, habuit (sapientiam). — *Pi.* habitare fecit; שַׁכֵּן שְׁמוֹ nominis sui sedem fixit (Jova). — *Hiph.* habitare fecit, collocavit.

שַׁכֵּן *chald. Pa. i. q. Pi. hebr.*

שָׁכֵן *st. c.* שְׁכַן *masc.* (שְׁכֵנָה, שְׁכֶנֶת *fem.*) incola; accola, vicinus.

שֶׁכֶן *m.* domicilium, *c. suff.* שִׁכְנוֹ.

שְׁכַנְיָה (apud quem Jova habitat) *N. pr.* virorum.

שְׁכַנְיָהוּ *N. pr. m.*

מִשְׁכָּן *m.* habitatio, domicilium; tentorium; tabernaculum sacrum.

מִשְׁכַּן *m. chald.* habitaculum.

שָׁכַר (*fut.* יִשְׁכַּר) ad satietatem usque bibit; se inebriavit, inebriatus est. — *Pi.* et *Hiph.* inebriavit. — *Hithpa.* ebrium se praebuit. — II) *arab.* praemio donavit.

שִׁכּוֹר, שִׁכֹּר *m.* שִׁכֹּרָה *f.* inebriatus, ebrius.

שֵׁכָר *m.* potus inebrians, temetum, sicera.

שִׁכָּרוֹן *m.* ebrietas.

שִׁכְּרוֹן *N. pr.* loci in Juda septentr.

אֶשְׁכָּר *m.* donum.

שֶׁל *v.* אֲשֶׁר.

שַׁל, שַׁלְאֲנָן *v.* שלה.

שָׁלַב — *Py. part.* מְשֻׁלָּבוֹת commissuris crenatis conjuncti (asseres, paralleli).

שְׁלַבִּים *m. pl.* taeniae.

שֶׁלֶג *m.* nix.

הִשְׁלִיג *Hiph. denom.* nivis instar albuit.

שָׁלָה, שָׁלֵו (*praet.* שָׁלַוְתִּי, שָׁלֵוּ; *fut.* יִשְׁלָיוּ) tranquillus fuit, prospera fortuna tranquille usus est; — II) שָׁלָה *i. q. chald.* erravit; *Niph.* per imprudentiam peccavit. *Hiph.* fefellit. — III) שָׁלָה *i. q.* שָׁלַל extraxit, *fut. apoc.* יֵשֶׁל.

שְׁלָה *chald.* tranquillus fuit

שַׁל *m.* error, delictum.

שָׁלָה *f. chald. i. q.* שָׁלוּת.

שֵׁלָה *i. q.* שְׁאֵלָה *v.* שאל.

שָׁלֵו *m.* (*pl. constr.* שַׁלְוֵי) שְׁלֵוָה *f.* tranquillus; socors, impius.

שָׁלֵיו, שְׁלֵיו *m.* tranquillus.

שֶׁלֶו *m.* (*c. suff.* שַׁלְוִי) tranquillitas.

שַׁלְוָה *f.* tranquillitas, pax; socordia, improbitas.

שַׁלְוָה *f. chald.* tranquillitas.

שָׁלוּ, שָׁלוּת *f. chald.* error, delictum.

שְׁלִי *m.* בַּשְּׁלִי tranquille. (*Al.* per dolum).

שִׁלְיָה *f.* secundae partu editae.

שַׁלְאֲנָן (*ex* שַׁאֲנָן *et* שָׁלָה) *m.* maxime tranquillus.

שִׁילֹה *Gen.* 49, 10. tranquillitas. 2) שִׁלוֹ, שִׁילֹה, שִׁלֹה, שִׁלוֹ *N. pr.* urbis in tr. Ephr., ubi tabernaculum sacrum collocatum fuit. *Nom. gent.* שִׁילֹנִי.

שַׁלְהֶבֶת *v.* להב.

שָׁלֹם, שָׁלוֹם, שַׁלּוּם *v.* שלם.

שַׁלּוּן *N. pr. m.*

שָׁלוֹשׁ *i. q.* שָׁלשׁ.

שָׁלַח (*fut.* יִשְׁלַח; *inf.* שְׁלֹחַ, שָׁלְחָה, שְׁלַח; *imp.* שְׁלַח, שָׁלְחָה) misit alqd s. alqm *sq. acc.* s. לְ, ad alqm *sq.* אֶל s. עַל, alicui *sq.* לְ, per alqm *sq.* בְּיַד, ad alqd agendum *sq. inf. c.* לְ; per nuntium indicavit, mandavit alqd alicui *sq. acc. et* אֶל, *dupl. acc.*; immisit (calamitatem, auxilium); 2) extendit, protendit (manum, scipionem, falcem); *sq.* יָד אֶל s. בְּ manum admovit, aggressus est alqd., suscepit, vim intulit; *sq.* מִן remisit; 3) liberum dimisit. — *Niph. inf.* נִשְׁלוֹחַ mitti. — *Pi.* שִׁלַּח

misit alqd *s.* alqm *sq. acc.*, ad alqm *sq.* עַל; dimisit liberum, manumisit; elocavit (filiam); abeuntem prosecutus est; permisit alqm alicui *sq. acc. et* בְּ *s.* בְּיַד; immisit (plagam alqam) alicui *sq.* בְּ, אֶל, עַל; jecit, *sq.* בָּאֵשׁ igni tradidit, incendio delevit; ejecit, expulit, repudiavit (uxorem); abjecit, projecit, propulit; protendit (manum); extendit, expandit, dilatavit.— *Py.* שֻׁלַּח missus est; dimissus est; desertus est; suo arbitrio commissus est; ejectus, excussus est. — *Hiph. sq.* בְּ immisit.

שְׁלַח *chald.* misit; extendit, protendit.

שִׁלּוּחִים *m. pl.* dimissio, repudium, libellus repudii; dimissio (filiae cum dote).

שֶׁלַח *m.* (*c. suff.* שִׁלְחוֹ) missile, telum; propago (arboris). 2) *N. pr.* filii Arpachsadi; b) fontis et piscinae ad rad. Sionis montis, *alibi* שִׁלֹחַ.

שְׁלֻחוֹת *f. pl.* propagines.

שִׁלְחִי *N. pr. m.*

שִׁלְחִים *N. pr.* oppidi Judae.

שֻׁלְחָן *m.* (*pl.* שֻׁלְחָנוֹת) mensa; עָרַךְ שֻׁלְחָן mensam, coenam instruxit; שׁ׳ הַפָּנִים, שׁ׳ הַמַּעֲרֶכֶת mensa panum sacrorum.

מִשְׁלָח *m.* locus quo mittitur; *sq.* יָד res cui manus admovetur, negotium.

מִשְׁלֹחַ, מִשְׁלוֹחַ *m.* missio; *sq.* יָד res in quam manus immittitur.

מִשְׁלַחַת *f.* missio; dimissio.

שָׁלַט (*fut.* יִשְׁלַט) dominatus est in alqm *sq.* עַל, בְּ; dominus factus est *s.* fuit *sq.* בְּ. — *Hiph.* dominari sivit; potestatem alcjs rei dedit *sq.* בְּ, *inf. c.* לְ.

שְׁלֵט *chald. sq.* בְּ dominatus est; vim habuit in alqm; irruit in alqd. — *Aph.* dominum constituit.

שֶׁלֶט *m.*, *pl.* שְׁלָטִים, שִׁלְטֵי scuta, clypei.

שַׁלִּיט *m.* שַׁלֶּטֶת *f.* potestatem habens; *subst.* princeps; 2) impudicus.

שַׁלִּיט *m. chald.* potestatem habens, potens; *subst.* princeps. לָא שַׁלִּיט non licet.

שִׁלְטוֹן *m.* potestatem habens, potens.

שִׁלְטוֹן *m. chald.* praefectus, magistratus.

שָׁלְטָן *m. chald.* dominatus, imperium; *pl.* regna.

שְׁלִי, שִׁלְיָה, שִׁלְיוֹ *v.* שׁלה.

שָׁלֹשׁ v. שְׁלִישִׁית, שְׁלִישִׁי, שָׁלִישׁ

שָׁלַךְ — *Hiph.* הִשְׁלִיךְ jecit, conjecit, projecit; abjecit; ejecit, expulit; dejecit, evertit; *sq.* אַחֲרֵי גֵוֹ, אַחֲרָיו post se conjecit, contemsit; *sq.* עַל יְהוָֹה Jovae curae commisit. — *Hoph.* הָשְׁלַךְ, הֻשְׁלַךְ jactus, projectus est; se commisit (Jovae *sq.* עַל); eversus est.

שָׁלָךְ *m.* pelecanus bassanus, *LXX.* καταράκτης.

שַׁלֶּכֶת *f.* dejectio. 2) *N. pr.* portae templi.

שָׁלַל (*praet.* שָׁלוֹתִי, שָׁלְלוּ; *inf.* שָׁלֹל, שֹׁל; *fut.* תָּשֹׁלּוּ, *c. suff.* יְשֹׁלּוּךָ) extraxit; spoliavit, diripuit, rapuit. — *Hithpo.* אֶשְׁתּוֹלֵל (*chald. pro* הִשְׁתּוֹלֵל) spoliatus est.

שָׁלָל *m.* exuviae, praeda; lucrum.

שׁוֹלָל *m.* spoliatus, exutus (vestibus); captivus.

שָׁלֵם (*fut.* יִשְׁלַם) integer factus est, consummatus, absolutus est; integer, incolumis, salvus fuit; pace usus est, *part.* שׁוֹלְמִי meus familiaris, שָׁלוֹם pacificus. — *Pi.* שִׁלֵּם, שַׁלֵּם perfecit, absolvit; persolvit; compensavit, rependit, remuneratus est; incolumem, salvum praestitit. — *Py.* persolutus est; repensus, retributus est; *part.* amicus. — *Hiph.* perfecit, absolvit, finem fecit; pacem junxit *s.* coluit c. alqo *sq.* עִם, אֵת; se in fidem et ditionem alcjs tradidit *sq.* אֶל; sibi alqm amicum reddidit. — *Hoph.* alicui pacatus et familiaris fuit.

שְׁלַם *chald.* absolvit, perfecit. — *Aph.* finem fecit; restituit, reddidit.

שָׁלֵם *m.* שְׁלֵמָה *f.* absolutus, perfectus, consummatus; integer; incolumis, salvus; pacem habens c. alqo *sq.* עִם, deditus Jovae *sq.* עִם יְהוָֹה. 2) *N. pr.* Hierosolymorum, Σόλυμα.

שָׁלוֹם *m.* integer; incolumis, salvus; pacatus, securus; amicus. — *Subst.* integritas, salus; הֲשָׁלוֹם לְ an bene valet? שָׁאַל לְשָׁלוֹם לְ de salute alcjs quaesivit, an valeat alqs; שָׁלוֹם vale! 2) pax; concordia; עָשָׂה שׁ׳ לְ pacem concessit alicui; קָרָא לְשָׁלוֹם לְ pacem obtulit; עָנָה שָׁלוֹם אֶת oblâtam pacem accepit; 3) amicitia.

שְׁלָם *m. chald.* salus.

שֶׁלֶם *et pl.* שְׁלָמִים *m.* sacrificium eucharisticum.

שִׁלֵּם *m.* compensatio, retri-

butio. 2) *N. pr.* filii Naphthali, *patron.* שִׁלֵּמִי.

שִׁלֵּם, שִׁלּוּם *m. id.*

שִׁלֻּמָה *f. id.*

שַׁלֻּם, שַׁלּוּם *N. pr.* regis Isr. 2) al. virorum.

שְׁלֹמֹה (pacificus) *N. pr.* regis Isr., *LXX.* Σαλωμών.

שְׁלֹמִי *N. pr. m.*

שְׁלֻמִיאֵל (amicus Dei) *N. pr. m.*

שֶׁלֶמְיָהוּ *N. pr. i.q.* מְשֶׁלֶמְיָה.

שְׁלֹמִית *N. pr. m.*

שׁוּלַמִּית (pacifica) *N. pr. f.*

שַׁלְמוֹן *m., pl.* שַׁלְמֹנִים mercedes, quibus alqs corrumpitur.

שַׁלְמַן, שַׁלְמַנְאֶסֶר (verecundus erga ignem) *N. pr.* regis Assyriae.

שָׁלַף extraxit; exuit; evellit; strinxit (gladium; אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חֶרֶב mille gladiis armati).

שֶׁלֶף *N. pr.* gentis in Arabia felici (Σαλυπηνοί).

שָׁלשׁ, שָׁלוֹשׁ, *st. c.* שְׁלשׁ, שְׁלֹשֶׁת *fem.*, שְׁלשָׁה *st. c.* שְׁלֹשֶׁת *masc.* tres; tertius; ter; *c. suff.* שְׁלָשְׁתְּכֶם tres vos, שְׁלָשְׁתָּם tres illi; שְׁלשׁ עֶשְׂרֵה tredecim; *pl.* שְׁלשִׁים triginta; trigesimus.

שִׁלֵּשׁ *Pi. denom.* in tres partes divisit; tertio fecit; tertio die fecit. — *Py.* triplus, triplex fuit; triennis fuit.

שִׁלְשָׁה (trias) *N. pr. m.*

שְׁלִישִׁי *m.* שְׁלִישִׁיָּה, שְׁלִישִׁית *f.* tertius, a, um; *pl.* שְׁלִישִׁים tertii; tabulata tertia. — *Fem.* pars tertia; בַּשְּׁלִישִׁית, שְׁלִישִׁיתָה tertium, tertio; מָחֳרַת הַשְּׁלִישִׁית *v.* מָחָר.

שָׁלִישׁ, שָׁלִשׁ *m.* mensura tertiam partem continens, triental (tertia pars ephae). — *Pl.* שָׁלִישִׁים instr. musicum (trigonum s. trichordium); 2) milites nobiliores, *LXX.* ἀναβάται τριστάται, quorum dux dicebatur רֹאשׁ הַשָּׁלִשִׁים, רֹאשׁ הַשָּׁלִשִׁי *et* הַשָּׁלִישׁ.

שִׁלֵּשִׁים *m. pl.* pronepotes, qui sunt tertiae generationis.

שָׁלִשָׁה *N. pr.* regionis in Palaestina.

שִׁלְשָׁה (trias) *N. pr. m.*

שִׁלְשֹׁם, שִׁלְשׁוֹם *adv.* nudius tertius, תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם heri(et) nudius tertius *i. e.* olim; כִּתְמוֹל שׁ׳ ut antehac; מִתְּמוֹל שׁ׳ jam pridem.

מְשֻׁלָּשׁ *m.* trias, כְּמִשְׁלשׁ חֳדָשִׁים tribus circiter mensibus elapsis.

שָׁם *adv. de loco:* ibi, ἐκεῖ; eo, ἐκεῖσε; אֲשֶׁר — שָׁם ubi:

quo; שָׁם — שָׁם hic illic. 2) *de temp.* tum, tunc. — שָׁמָּה eo; ibi. שָׁמָּה — אֲשֶׁר quo; ubi. — מִשָּׁם *de loco et temp.* inde; a quo, ex quo, ex qua re. מִשָּׁם — אֲשֶׁר unde.

שֵׁם, שֶׁם־ *m.* (*c. suff.* שְׁמִי, שִׁמְךָ; *pl.* שֵׁמוֹת) nomen (בְּשֵׁם פּ׳ nomine alcjs); memoria; fama (bona *s.* mala); monumentum. — 2) *N. pr.* filii Noachi.

שֻׁם *m. chald.* (*c. suff.* שְׁמֵהּ; *pl.* שְׁמָהָן) nomen.

שֶׁמְאֵבֶר (*cf.* אבר) *N. pr.* regis in urbe Zeboim.

שְׁמוּאֵל (nomen Dei *s. pro* שְׁמוּעָאֵל a Deo exauditus) *N. pr.* Samuelis, filii Elcanae et judicis Isr. 2) al. virorum.

שְׁמִידָע (nomen scientiae) *N. pr.* filii Gileadis, *patron.* שְׁמִידָעִי.

שְׁמִירָמוֹת (nomen excelsitatis) *N. pr. m.*

שַׁמָּא (desertum) *N. pr. m.*

שִׁמְאָה *N. pr. m.*, שִׁמְאָם *id.*

שַׁמְגַּר *N. pr.* judicis Isr.

שָׁמַד — *Hiph.* diruit, destruxit; perdidit; *inf.* excisio. — *Niph.* dirutus, vastatus est; excisus, perditus est.

שְׁמַד *chald. Aph.* perdidit.

שָׁמָה *rad. inus. arab.* altus fuit.

שָׁמַיִם *st. c.* שְׁמֵי *m. pl.* coeli, coelum; שָׁמַיְמָה coelum versus.

שְׁמַיִן *st. emph.* שְׁמַיָּא *m. pl. chald. id.*

שַׁמָּה, שַׁמְהוּת *v.* שׁמם.

שַׁמּוּעַ *N. pr. i. q.* שִׁמְעָא.

שְׁמוּעָה *v.* שׁמע.

שָׁמַט misit, omisit; remisit; demisit, praecipitavit; *intrans.* se revellit. — *Niph.* praecipitatus est. — *Hiph.* remisit.

שְׁמִטָּה *f.* remissio, שְׁנַת־הַשְּׁמִטָּה septimus quisque annus, quo debita remittebantur.

שָׁמַיִם *v.* שׁמה.

שְׁמִינִי, שְׁמִינִית *v.* שְׁמֹנֶה.

שָׁמִיר *v.* שׁמר.

שְׁמִירָמוֹת *N. pr. m. v.* שֵׁם.

שַׁמְלַי *N. pr. m.*

שָׁמֵם (*fut.* יִשֹּׁם, *pl.* יָשֹׁמּוּ; *imp.* שֹׁם) vastatus, desolatus est (*part.* שׁוֹמֵם vastatus, desolatus; שׁוֹמֵמוֹת vastata, ruinae); solitaria fuit (mulier); attonitus fuit, obstupuit; *trans.* vastavit, *part.* vastator. — *Niph.* נָשַׁם vastatus est; desolatus, desertus est; attonitus est, obstupuit. — *Po. part.* מְשׁוֹמֵם vastator; attonitus. — *Hiph.* הֵשַׁם (*fut.* יַשִּׁים, *inf.* הַשְׁמֵם, *part.*

מַשְׁמִים) vastavit; obstupefecit, torporem attulit; *intrans.* obstupuit, obtorpuit, — *Hoph.* הָשַׁם s. הֻשַּׁם (*pl.* הָשַׁמּוּ) vastatus est; obstupuit. — *Hithpo.* הִשְׁתּוֹמֵם (*fut.* יִשְׁתּוֹמֵם, הִשְׁתּוֹמֵם) se ipsum destruxit; obstupuit, attonitus fuit, ad desperationem adductus est.

שְׁמַם *chald. Ithpo.* attonitus fuit.

שָׁמֵם *m.* שְׁמֵמָה *f.* vastatus.

שְׁמָמָה *f.* vastatio, locus vastus; stupor.

שִׁמְמָה *f.* vastatio, locus vastus.

שַׁמָּה *f.* vastitas (*pl.* שַׁמּוֹת); stupor, res stupenda. 2) *N. pr.* filii Reguelis; b) fratris Davidis, etiam שִׁמְעָא, שִׁמְעָה nominati; c) al. virorum.

שַׁמּוֹת, שַׁמְּהוּת *N. pr. i. q.* שַׁמָּה.

שִׁמָּמוֹן *m.* torpor, stupor.

מְשַׁמָּה *f.* vastitas, locus desolatus; stupor.

שָׁמַן *vel* שָׁמֵן (*fut.* יִשְׁמַן) pinguefactus est, pinguis fuit. — *Hiph.* pinguem reddidit, *trop.* callum obduxit; pinguem se reddidit.

שָׁמֵן *m.* שְׁמֵנָה *f.* pinguis (panis, terra); corpulentus, validus.

שֶׁמֶן *m.* pinguedo; obesitas; oleum (עֵץ שֶׁמֶן oleaster); unguentum.

שְׁמַנִּים *m. pl.* pinguedines (terrae, fertilitas).

אַשְׁמַנִּים *m. pl.* regiones pingues.

מִשְׁמָן *m.* pinguedo; *pl.* מִשְׁמַנִּים obesi, validi; loca pinguia.

מַשְׁמַנִּים *m. pl.* pinguia.

מִשְׁמַנָּה *N. pr. m.*

שְׁמֹנֶה *f.*, שְׁמֹנָה *st. c.* שְׁמֹנַת *m.* octo; *pl.* שְׁמֹנִים octoginta.

שְׁמִינִי *m.* octavus; שְׁמִינִית octava; b) modus musicus.

שָׁמַע, שָׁמֵעַ (*fut.* יִשְׁמַע; *inf.* שְׁמֹעַ, *constr.* שְׁמֹעַ, *c.* ה *parag.* שְׁמְעָה, *c. suff.* שָׁמְעוֹ; *imp.* שְׁמַע, *c.* ה *parag.* שִׁמְעָה) audivit; auscultavit *sq. acc.*, לְ, בְּ, אֶל; exaudivit; obedivit; intellexit.—*Niph.* auditus est; obedientem se praebuit. — *Pi.* indicavit, nuntiavit alicui *sq. accus.* — *Hiph.* הִשְׁמִיעַ (*fut.apoc.* תַּשְׁמַע) audire fecit alqm alqd *sq. dupl. acc.*; nuntiavit alqd alicui *sq. dupl. acc.*; convocavit; sonum edidit, cecinit.

שְׁמַע *chald.* audivit.—*Ithpe.* obedientem se praebuit.

שָׁמָע (obediens) *N. pr. m.*

שֵׁמַע, שֶׁמַע *m.* (*c. suff.* שִׁמְעִי,

(שִׁמְעֲךָ) auditus; sonus, clangor; fama, rumor.

שֶׁמַע *N. pr.* virorum.

שְׁמַע *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

שֹׁמַע *m.* (*c. suff.* שָׁמְעוֹ) fama, rumor.

שִׁמְעָא *N. pr.* virorum; *cf.* שַׁמָּה.

שִׁמְעָה *N. pr. i. q.* שַׁמָּה, *patron.* שִׁמְעָתִי.

שְׁמָעָה (*c. artic.*) *N. pr. m.*

שִׁמְעוֹן *N. pr.* filii Jacobi et Leae (*LXX.* Συμεών) et tribus ab eo oriundae; *patron.* שִׁמְעֹנִי; 2) al. viri.

שִׁמְעִי *N. pr.* virorum.

שְׁמַעְיָה, שְׁמַעְיָהוּ (Jova exaudivit) *N. pr.* mult. virorum.

שִׁמְעַת *N. pr. f.*

שְׁמוּעָה, שְׁמֻעָה *f.* rumor, nuntius; institutio, doctrina.

הַשְׁמָעוּת *verbale hiph. f.* auditus, audientia.

מִשְׁמָע *m.* id de quo auditur, auditum. 2) *N. pr.* virorum.

מִשְׁמַעַת *f.* audientia, admissio ad audiendum; obedientia, *concr.* obedientes.

שָׁמַץ *rad. inus. arab.* propulit.

שֶׁמֶץ *m.* sonus raptim prolatus citoque evanescens, susurrus.

שִׁמְצָה *f.* impulsio, strages. (*Al.* infamia.)

שָׁמַר (*fut.* יִשְׁמֹר) custodivit *sq. acc.* (*part.* custos, vigil); servavit, tuitus est *sq. acc.*, אֶל, עַל; *sq.* מִן defendit ab alqo, *intrans.* sibi cavit, abstinuit ab alqo; asservavit, recondidit; conservavit, retinuit (benignitatem, iram, alqd memoriâ); observavit, attendit ad alqd *sq. acc.*, speculatus est *sq. acc.*, אֶל, עַל; observavit (legem, jussa); coluit (Jovam). — *Niph.* custoditus, servatus est; sibi cavit ab alqo *sq.* מִן, בְּ, *inf. c.* מִן; abstinuit ab alqo *sq.* מִן, *inf.*; *imp.* הִשָּׁמֵר, הִשָּׁמֶר. — *Pi.* observavit, coluit alqm. — *Hithpa.* הִשְׁתַּמֵּר observavit; sibi cavit *sq.* מִן.

שָׁמִיר *m.* spina, vepres; b) adamas. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; b) in tr. Ephr. c) viri cujusd.

שֶׁמֶר *m.*, *pl.* שְׁמָרִים faeces (vini); שׁ׳ מְזֻקָּקִים vinum defaecatum. — 2) *N. pr.* virorum.

שֹׁמֵר (custos) *N. pr. m. et f.*

שָׁמְרָה *f.* custodia.

שְׁמֻרוֹת *f. pl.* palpebrae.

שְׁמֻרִים *m. pl.* observatio, celebratio (festi).

שִׁמְרוֹן (custodia) *N pr.* oppidi in tribu Sebulon. 2) filii Issaschari, *patron.* שִׁמְרֹנִי.

שֹׁמְרוֹן *N. pr.* Samariae (Σεβάστη) et terrae israeliticae; *nom. gent.* שֹׁמְרֹנִי.

שָׁמְרַיִן *N. pr. chald.* Samariae.

שִׁמְרִי (vigil) *N. pr.* virorum.

שְׁמַרְיָה (Jova tuetur) *N. pr.* virorum.

שְׁמַרְיָהוּ *N. pr. m.*

שִׁמְרִית *N. pr. f. i. q.* שֹׁמֵר.

שִׁמְרָת (custodia) *N. pr. m.*

אַשְׁמוּרָה *f.* vigilia, tertia pars noctis; *st. c.* אַשְׁמֹרֶת, *pl.* אַשְׁמֻרוֹת.

מִשְׁמָר *m.* custodia, carcer; statio, excubiae, excubitores; id quod custoditur; observandum, ritus; observantia, reverentia.

מִשְׁמֶרֶת *f.* (*pl.* מִשְׁמָרוֹת) custodia; conservatio, id quod conservatur; observatio, ministerium; id quod observatur (praeceptum, ritus); statio, excubitores.

שְׁמַשׁ *chald. Pa.* ministravit.

שֶׁמֶשׁ *com.* (*c. suff.* שִׁמְשֵׁךְ) sol; *pl.* שְׁמָשׁוֹת pinnae (murorum).— עִיר שֶׁמֶשׁ urbs in tribu Dan.

שִׁמְשׁוֹן *N. pr.* Simsonis, *LXX.* Σαμψών.

שִׁמְשַׁי *N. pr. m.*

שַׁמְשְׁרַי *N. pr. m.*

שֻׁמָתִי *N. pr. patron.*

שֵׁן, שֵׁנּוֹ, שִׁנְאָב *v.* שׁנן.

שְׁנָא, שִׁנְאָן *v.* שׁנה.

שֵׁנָא somnus *v.* יָשֵׁן.

שֶׁנְאַצַּר *N. pr. m.*

שָׁנַב *rad. inus. arab.* frigidus fuit.

אֶשְׁנָב *m.* clathri fenestrae.

שָׁנָה (*fut.* יִשְׁנֶה, יִשְׁנָא) mutatus est, se mutavit; *sq.* מִן diversus fuit; (*part.* שֹׁנִים factiosi, rebelles;) iteravit, repetiit. — *Niph.* iterari. — *Pi.* שִׁנָּה, שִׁנָּא mutavit, permutavit; pervertit (jus); deformavit (faciem); transtulit (in al. locum); *sq.* אֶת־טַעְמוֹ mentem mutavit, insanum se simulavit. — *Py. fut.* יְשֻׁנֶּא deformabitur. — *Hithpa.* se mutavit. — II) *arab.* luxit, splenduit *cf.* שָׁנִי.

שְׁנָא *chald.* mutatus est, se mutavit; in deterius mutatus est; *sq.* מִן diversus fuit. — *Pa.* mutavit; migravit (mandatum); *part. pass.* diversus. — *Ithpa.* se muta-

vit; deformatus est. — *Aph.* mutavit; migravit (praeceptum).

שָׁנָה *f.* (*pl.* שָׁנִים, שְׁנֵי *poët.* שָׁנוֹת, שְׁנוֹת) annus; שָׁנָה מִדֵּי שָׁנָה, שָׁנָה בְּשָׁנָה, שָׁנָה בְשָׁנָה quotannis; בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְיוֹאָשׁ anno secundo Joasi; בִּשְׁנַת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה anno sexcentesimo. *Dual* שְׁנָתַיִם duo anni, biennium, שְׁנָתַיִם יָמִים per biennium.

שְׁנָה, שְׁנָא *f. chald.* annus; *pl.* שְׁנִין.

שֵׁנָה, שְׁנַת somnus *v.* יָשֵׁן.

שֶׁנְהַבִּים *v.* שנן.

שָׁנִי *m.* color coccineus, coccum; *pl.* שָׁנִים.

שְׁנַיִם *st. c.* שְׁנֵי *m.*, שְׁתַּיִם, *st. c.* שְׁתֵּי *f. dual.* duo; שְׁנַיִם שְׁנַיִם bini; *c. suff.* שְׁנֵיהֶם duo illi; *fem.* bis; iterum; בִּשְׁתַּיִם iterum. — שְׁנֵים עָשָׂר *m.*, שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה *f.* duodecim.

שֵׁנִי *m.* שֵׁנִית *f.* secundus, a, um; *fem.* iterum. *Pl.* שְׁנִיִּים.

שִׁנְאָן *m.* iteratio, אַלְפֵי שׁ׳ multa millia.

מִשְׁנֶה *st. c.* מִשְׁנֵה *m.* ordo secundus; pars secunda (urbis); secundarius, qui est secundo loco *s.* ordine; duplicatum, duplum; exemplum duplicatum (scripti).

שָׁנַן (*praet.* שָׁנַנּוּ, שַׁנּוֹתִי) acuit, exacuit; *trop.* asperam et acerbam reddidit (linguam). — *Pi.* inculcavit alqd alicui *sq. acc. et* לְ. — *Hithpol.* הִשְׁתּוֹנֵן exacutus, cruciatus est.

שֵׁן, שֶׁן־ *com.* (*c. suff.* שִׁנִּי; *dual.* שִׁנַּיִם, שִׁנֵּי) dens; dens elephanti, ebur; שֵׁן סֶלַע cacumen montis, scopulus. 2) *N. pr.* loci *s.* rupis.

שֶׁנְהַבִּים *m. pl.* dens elephantorum, ebur.

שְׁנִינָה *f.* acute dictum, הָיָה לִשְׁנִינָה ludibrio expositus est.

שִׁנְאָב (dens patris) *N. pr.* regis.

שָׁנַס — *Pi.* שִׁנֵּס accinxit, succinxit.

שִׁנְעָר *N. pr.* regionis et agri circa Babylonem.

שָׁסָה praedatus est; diripuit; *part.* שֹׁסִים praedatores. — *Po.* שׁוֹשָׂה diripuit.

שָׁסַס (*fut.* יָשֹׁס) diripuit; *part.* שֹׁאֵס, *c. suff.* שֹׁאסֶיךָ. — *Niph.* נָשַׁס direptus est.

מְשִׁסָּה *f.* praedatio, praeda.

שָׁסַע fidit, diffidit: שֹׁסַע שֶׁסַע פַּרְסָה *vel* שֹׁסַעַת fissas ungulas habens, פַּרְסָה הַשְּׁסוּעָה ungula fissa. — *Pi.* scidit;

discidit, laceravit; *trop.* dilaceravit (verbis), increpuit.

שֶׁסַע *m.* fissura (ungulae).

שָׁסַף — *Pi.* שִׁסֵּף secuit, in frusta concîdit.

שָׁעָה (*fut. apoc.* וַיִּשַׁע) spectavit, circumspexit (auxilium); respexit (cum favore *sq.* אֶל); intuitus est alqm (cum fiducia *sq.* בְּ, אֶל, עַל); observavit (legem div.); oculos avertit *sq.* מִן, מֵעַל. — *Hiph. imp.* הָשַׁע *sq.* מִן oculos averte. *Al. v. s.* שָׁעַע. — *Hithpa. fut. apoc.* תִּשְׁתָּע circumspicies, *pl.c.*ה *parag.* נִשְׁתָּעָה invicem nos adspiciemus. — II) שָׁעָה *i. q.* שָׁעַע oblītus est (oculus).

שָׁעָה *f. chald.* momentum temp., בַּהּ שַׁעֲתָא hoc ipso momento, illico.

שָׁעַט *rad. inus. arab.* contudit.

שַׁעֲטָה *f.* supplosio et strepitus (ungularum).

שַׁעַטְנֵז *m.* ex diversae materiae filis contextum.

שָׁעַל *rad. inus.*

שֹׁעַל, שֹׁעַל (*c. suff.* שָׁעֳלוֹ; *pl.* שְׁעָלִים, שַׁעֲלֵי) vola, pugillus.

שׁוּעָל *m.* vulpes. — 2) *N. pr. m.*

שַׁעֲלִים (vulpes) *N. pr.* regionis.

שַׁעַלְבִים, שַׁעַלְבִּין (vulpes) *N. pr.* oppidi Danitarum; *nom. gent.* שַׁעַלְבֹנִי.

מִשְׁעוֹל *m.* via angusta.

שָׁעַן — *Niph.* נִשְׁעַן innixus est *sq.* עַל; recubuit; *trop.* innixus est, fiduciam posuit in alqo *sq.* עַל, אֶל, בְּ; se reclinavit; imminet, affinis est (terrae).

מַשְׁעֵן *m.* fulcrum; *trop.* praesidium.

מִשְׁעָן *m.* מַשְׁעֵנָה *f.* fulcrum, subsidium.

מִשְׁעֶנֶת *f.* (*pl.* מִשְׁעֲנוֹת) baculus, scipio.

שָׁעַע (*syr.* oblevit; mulsit; blanditus est) *intrans.* oblītus est (oculus). — *Pil.* שִׁעֲשַׁע oblectavit; *intr.* oblectatus est alqa re *sq. accus.* — *Pyl.* שֳׁעֲשַׁע permulsus est. — *Hiph. imp.* הָשַׁע obline. *Al. v. s.* שָׁעָה. — *Hithpal.* הִשְׁתַּעֲשַׁע se oblevit, se excaecavit; se oblectavit alqa re *sq.* בְּ.

שַׁעֲשׁוּעִים *m. pl.* deliciae.

שַׁעַף *N. pr.* virorum.

שָׁעַר aestimavit. — II) *arab.* fissus est, rimas egit. — III) *i. q.* שָׂעַר horruit.

שַׁעַר *m.* mensura *Gen.* 26, 12.—2) *m.* (*fem. Jes.* 14, 31.)

porta; forum (in portis); *metaph.* aditus (terrae); *metonym.* oppidum; *c.* ה *loc.* שַׁעְרָה, *pl.* שְׁעָרִים, שַׁעֲרֵי.

שַׁעֲרַיִם (binae portae) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

שׁוֹעֵר *m.* janitor.

שֹׁעָר *m.* horribilis, foedus, *pl.* שֹׁעָרִים.

שַׁעֲרוּר *m.*, *fem.* שַׁעֲרוּרָה alqd horribile.

שַׁעֲרוּרִי *m.*, *fem.* שַׁעֲרוּרִיָּה, שַׁעֲרֻרִית horribilis.

שְׁעַרְיָה (Jova aestimavit) *N. pr. m.*

שַׁעַשְׁגַז (servus pulcrarum) *N. pr.* eunuchi Pers.

שַׁעֲשֻׁעִים, שִׁעֲשַׁע *v.* שׁעע.

שָׁפָה *Kal inus. syr.* limavit, attrivit; *Pa.* aequavit. — *Niph.* הַר נִשְׁפֶּה mons nudus *s.* planus. — *Py.* שֻׁפּוּ nuda sunt (ossa carne). *Al.* contrita sunt.

שָׁפָה *s.* שְׁפָה *f.* caseus, *pl. constr.* שְׁפוֹת.

שְׁפִי *in pausa* שֶׁפִי *m.* (*pl.* שְׁפָיִים, שְׁפָיִם) collis planus.

שְׁפִי, שְׁפוֹ *N. pr. m.*

שָׁפַח *rad. inus. aethiop.* expandit, extendit.

שִׁפְחָה *f.* (*pl.* שְׁפָחוֹת) ancilla, serva.

מִשְׁפָּחָה *st. c.* מִשְׁפַּחַת *f.* (*c. suff.* מִשְׁפַּחְתִּי, *pl.* מִשְׁפָּחוֹת) genus (animalium); gens, familia, tribus; populus; genus (poenarum).

שָׁפַט judicavit, jus dixit *sq. acc.*; arbiter fuit inter alq. *sq.* בֵּין — לְ, בֵּין — וּבֵין; jus suum dedit alicui, vindicavit alqm ab alqo *sq.* מִן; condemnavit, punivit; rexit, imperavit. *Part.* שֹׁפֵט judex; regnator, princeps. — *Niph.* נִשְׁפַּט judicatus est; contendit, disceptavit cum alqo *sq.* אֵת, עִם, לְ, de alqa re *sq.* עַל, *accus.*; punivit (Deus). — *Po. part.* מְשֹׁפְטִי judex meus.

שְׁפַט *chald. part.* שָׁפֵט judex.

שְׁפוֹט *m.* (*pl.* שְׁפוּטִים) judicium, poena.

שָׁפָט (judex) *N. pr.* virorum.

שֶׁפֶט *m.*, *pl.* שְׁפָטִים judicia, poenae.

שְׁפַטְיָה (Jova judicavit) *N. pr.* virorum.

שְׁפַטְיָהוּ *N. pr.* virorum.

שִׁפְטָן (judicialis) *N. pr. m.*

מִשְׁפָּט *m.* judicium; sententia judicis; poena; causa forensis; crimen; jus, justum; justitia; lex, statutum; mos, consuetudo; modus, habitus.

שְׁפִי, שְׁפָיִם, שֶׁפִי *v.* שׁפה.

שְׁפִים, שְׁפִיפוֹן *v.* שׁפף.

שְׁפִיר, שַׁפִּיר *v.* שׁפר.

שָׁפַךְ fudit, effudit; *trop.* effudit, elocutus est (animi sensa); aggessit, adaggeravit. — *Niph.* effusus est; *trop.* penitus afflictus est. —*Py.* effusus est; *trop.* lapsus est. — *Hithpa. trop.* se effudit, effusus est.

שֶׁפֶךְ *m.* locus, in quem alqd effunditur.

שָׁפְכָה *f.* testiculus, quo urina effunditur.

שָׁפֵל (*fut.* יִשְׁפַּל, *inf.* שְׁפַל) humilis factus est, depressus, dejectus est; *trop.* fracta est (vox); deturbatus est (de statu suo); שׁ' רוּחַ modesto animo fuit. — *Hiph.* humilem reddidit; dejecit; *trop.* depressit, fregit (potentem, superbum).

שְׁפַל *chald. Aph.* humilem reddidit; depressit; submisit (animum).

שָׁפָל *m.* שְׁפָלָה *f.* humilis, depressus; *trop.* ignobilis, vilis; afflictus; submissus, modestus.

שְׁפַל *m. chald.* humilis.

שֵׁפֶל *m.* (*c. suff.* שִׁפְלֵנוּ) humilitas, ignobilitas; conditio misera.

שִׁפְלָה *f.* humilitas.

שְׁפֵלָה *f.* locus humilis, depressior; הַשְּׁפֵלָה regio campestris Joppen inter et fines Aegypti.

שִׁפְלוּת *f.* demissio, remissio (manuum *i.e.* segnities).

שָׁפָם *N. pr. m.*

שְׁפָם, שִׁפְמוֹת *N. pr.* oppidi in tribu Juda; *nom. gent.* שִׁפְמִי.

שָׁפַן *rad. inus. arab.* astutus fuit.

שָׁפָן *m.* animal quadrupes et astutum, *LXX.* χοιρογρύλλιος, mus jaculus. 2) *N. pr.* virorum.

שָׁפַע *rad. inus. syr.* affluxit, redundavit.

שֶׁפַע *m.* affluentia, abundantia.

שִׁפְעָה *f.* copia, multitudo.

שִׁפְעִי (abundans) *N. pr. m.*

שָׁפַף *rad. inus. chald.* contrivit; *arab.* maculis conspersus est.

שְׁפִיפֹן *m.* species serpentis majoris (cerastes).

שְׁפוּפָם (contritio eorum) *N. pr.* filii Benjamini.

שְׁפוּפָן (contritio earum) *N. pr. m.*

שֻׁפִּים (contritiones) *N. pr.* virorum.

שָׁפַר nituit, pulcher fuit, *sq.* עַל placuit. — *Pi. f.* שִׁפְרָה decoravit, ornavit.

שְׁפַר *chald.* pulcher fuit, placuit *sq.* עַל, קֳדָם.

שׁוֹפָר *m.* (*pl.* שׁוֹפָרוֹת) tuba, lituus.

שֶׁפֶר *m.* pulcritudo. — 2) *N. pr.* montis in deserto arab.

שִׁפְרָה (pulcritudo) *N. pr. f.*

שָׁפִיר *N. pr.* loci ignoti.

שַׁפִּיר *m. chald.* pulcher, decorus.

שַׁפְרִיר (שַׁפְרוּר) *m.* aliquid splendidum, stragulum splendidum throno regis imminens.

שְׁפַרְפָּרָא *m. chald.* aurora.

שָׁפַת posuit, apposuit; dedit.

שְׁפַתַּיִם *m. dual.* stabula.

מִשְׁפְּתַיִם *dual.* stabula, crates.

שֶׁצֶף *m.* effusio (irae), vehementia.

שָׁק *chald. i. q.* שׁוֹק.

שָׁקַד insomnis fuit; vigilavit; invigilavit alicui rei *sq.* עַל; insidiatus est. — *Py. v. s. v. sq.*

שָׁקֵד *m.* amygdala (arbor, fructus).—*Py. part.* מְשֻׁקָּדִים ad formam amygdalarum facta.

שָׁקָה — *Niph.* irrigatus est. — *Hiph.* הִשְׁקָה (*fut. apoc.* יַשְׁקְ) bibendum dedit alicui *sq. dupl. acc.*, potum praebuit alicui *sq. acc.*; adaquavit, irrigavit; *part.* מַשְׁקֶה pincerna. — *Py.* irrigatus est.

שֹׁקֶת *f.* canalis potatorius; *pl. constr.* שִׁקְתוֹת.

שִׁקּוּי *m.* (*pl. c. suff.* שִׁקּוּיַי) potus; irrigatio, recreatio.

שִׁקּוּי *s.* שִׁקֻּי *m.* (*pl. c. suff.* שִׁקֻּוַי) potus.

מַשְׁקֶה *m.* (*Hiph. part.*) locus irriguus; potus.

שִׁקּוּץ *v.* שקץ.

שָׁקַט quievit, quietus, pacatus fuit; cessavit, nihil egit. — *Hiph.* tranquillavit; sedavit; tutum praestitit alqm ab alqo *sq.* לְ *et* מִן; *intrans.* quietum se tenuit, quietus fuit; *inf.* הַשְׁקֵט quies, tranquillitas.

שֶׁקֶט *m.* quies.

שָׁקַל libravit, pependit; appendit alicui *sq.* לְ, עַל; appensum accepit; *trop.* ponderavit.—*Niph.* ponderatus, appensus est.

שֶׁקֶל *m.* (*pl.* שְׁקָלִים, שִׁקְלֵי) siclus, certum quoddam auri argentive pondus.

מִשְׁקָל *m.* pondus.

מִשְׁקוֹל *m.* pondus.

מִשְׁקֶלֶת *f.* perpendiculum.

מִשְׁקֹלֶת *f. id.*

שִׁקְמָה *f., pl.* שִׁקְמוֹת, שִׁקְמִים sycamori, sycamini.

שָׁקַע sidit, consedit; demersus, submersus est; concidit (ignis). — *Niph.* submersus est. — *Hiph.* subsidere fecit; demersit, depressit.

מִשְׁקָע *m.* locus, ubi aqua sedimento facto limpida reddita est.

שְׁקַעֲרוּרוֹת *f. pl.* loca depressa, κοιλάδες.

שָׁקַף — *Niph. et Hiph.* se protendit, prospexit, prospectavit, imminere.

שֶׁקֶף *m.* limen superum prominens s. tectum (januae).

שְׁקֻפִים *m. pl.* contignatio prominens.

מַשְׁקוֹף *m.* superliminare.

שָׁקַץ — *Pi.* abominabilem reddidit, contaminavit; *intrans.* abominatus est.

שֶׁקֶץ *m.* res abominabilis.

שִׁקּוּץ *m.* res abominanda.

שָׁקַק (*fut.* יָשֹׁק) discurrit, discursavit; avidus fuit. — *Hithpal.* discursare, *fut. pl.* יִשְׁתַּקְשְׁקוּן.

מַשָּׁק *m.* discursatio, discursus.

שָׁקַר (*fut.* יִשְׁקֹר) mentitus est, fefellit *sq. dat.* — *Pi.* שִׁקֵּר *sq.* בְּ mentitus est, fidem fefellit; violavit (foedus).

שֶׁקֶר *m.* mendacium, fraus, fallacia; *concr.* mendax; לַשֶּׁקֶר falso; frustra; בְּשֶׁקֶר, בַּשֶּׁקֶר falso; שֶׁקֶר *adv.* frustra, temere.

שֶׁקֶת, שְׁקָתוֹת *v.* שׁקה.

שַׁר, שֹׁרֵךְ *v.* שׁרר.

שְׁרָא *v.* שׁרה.

שַׁרְאֶצֶר (princeps ignis) *N. pr.* filii Sanheribi; *cf.* בְּרַגַל שׁ׳.

שָׁרַב *rad. inus. chald.* arsit, *syr.* aruit.

שָׁרָב *m.* ardor, aestus solis.

שֵׁרֵבְיָה (ardor Jovae) *N. pr. m.*

שַׁרְבִיט *i. q.* שֵׁבֶט.

שָׁרָה — *Pi.* שֵׁרָה solvit.

שְׁרָא *chald.* solvit; devertit, commoratus est. — *Pa.* solvit; incepit. — *Ithpa.* solutus est.

שָׁרָה, שָׁרוֹת muri *v.* שׁוּר.

שָׁרַי *N. pr. m.*

שִׁרְיָה *f.* lorica.

שִׁרְיָן *m. id.*

שִׁרְיוֹן, סִרְיוֹן *m.* (*pl.* שִׁרְיֹנִים, סִרְיֹנוֹת, שִׁרְיֹנוֹת) lorica. — 2) שִׁרְיוֹן *N. pr.* Hermoni monti a Sidoniis tributum.

מִשְׁרָה *f.* maceratio, מִשְׁרַת־

עֲנָבִים succus uvarum maceratarum.

שֵׂרָה, שֵׂרוֹת v. שׂרר.

שָׂרוּחֶן N.pr. urbis in tribu Simeon.

שָׂרוֹן N. pr. tractus campestris inter Joppen et Caesaream.

שְׂרִיקוֹת v. שׂרק.

שָׂרִיר, שְׂרִירוּת v. שׂרר.

שֵׂרִית i. q. שְׁאֵרִית v. שׁאר.

שָׂרַץ (fut. יִשְׂרֹץ) scatere aliqua re sq. accus.; copiose provenire s. nasci; copiosum esse, repere s. moveri.

שֶׂרֶץ m. collect. bestiolae, quibus terra, mare, aer scatet.

שָׂרַק (fut. יִשְׂרֹק) sibilavit; sibilando arcessivit sq. לְ; sibilando irrisit sq. עַל; exsibilavit sq. עַל et מִן.

שְׂרֵקָה f. sibilus, irrisio.

שְׂרִיקוֹת f. sibili; irrisiones.

מַשְׂרֹקִית m. chald. fistula, syrinx.

שָׂרַר syr. firmus fuit. — II) arab. malus fuit, adversatus est, part. שֹׂרֵר adversarius, inimicus.

שָׂרָר N. pr. m.

שֹׁרֶר m. (c. suff. שָׁרְרֵךְ) umbilicus.

שֹׁר m. (c. suff. שָׁרֵּךְ) id.

שָׁרִיר m., pl. שְׁרִירִים partes firmae (ventris).

שְׁרִירוּת f. sq. לֵב durities animi, pertinacia.

שֵׁרָה f., pl. שֵׁרוֹת catenae, armillae.

שַׁרְשְׁרָה f. catena.

שַׁרְשָׁה f. id., pl. constr. שַׁרְשׁוֹת.

שֹׁרֶשׁ m. (c. suff. שָׁרְשָׁם; pl. שָׁרָשִׁים, שָׁרְשֵׁי) r a d i x; germen, surculus; stirps ipsa; trop. proles; transl. pars inferior: radix (montis), fundus (maris), planta (pedis); sedes (populi); שׁ׳ דָּבָר causa litis.

שֵׁרֵשׁ Pi. denom. eradicavit. — Py. שֹׁרַשׁ eradicatus est. — Poel שֹׁרֵשׁ et Poal שֹׁרַשׁ radices egit.—Hiph. הִשְׁרִישׁ id.

שֹׁרֶשׁ m. chald. radix.

שֶׁרֶשׁ N. pr. m.

שְׁרֹשׁוּ, (שְׁרֹשִׁי) f. chald. eradicatio, exilium.

שַׁרְשְׁרוֹת, שַׁרְשׁוֹת v. שׁרר.

שָׁרַת — Pi. שֵׁרֵת ministravit sq. accus., לְ; שׁ׳ בְּשֵׁם יְהוָֹה s. שׁ׳ אֶת־יְהוָֹה Jovae ministerium sacrum praestitit (sacerdos); part. מְשָׁרֵת minister, מְשָׁרֶתf. ministra.

שָׁשָׂה, Po. שׁוֹשָׂה v. שָׁסָה.

שֵׁשׁ *f.*, שִׁשָּׁה *st. c.* שֵׁשֶׁת *m.* sex; *pl.* שִׁשִּׁים sexaginta. — *Al. v. s.* שׁוּשׁ.

שִׁשָּׁה *Pi. denom.* sextam partem obtulit.

שִׁשִּׁי *m.* שִׁשִּׁית *f.* sextus, a. *Fem.* pars sexta.

שָׁשָׁא — *Pi.* שִׁשֵּׁא adduxit, deduxit.

שֵׁשְׁבַּצַּר *N. pr.* Serubabelis in aula Pers.

שָׁשַׁי *N. pr. m.*

שֵׁשַׁי *N. pr. m.*

שֵׁשַׁךְ *Nom.* Babylonis.

שֵׁשָׁן *N. pr. m.*

שָׁשַׁק *N. pr. m.*

שָׁשֵׁר *in pausa* שָׁשַׁר *m.* rubrica, sinopis, *LXX.* μίλτος.

שֵׁת strepitus *v.* שׁאה; שֵׁת *N. pr.*, שָׁתוֹת *v.* שִׁית; שֵׁת, שְׁתוֹת *v.* שתת.

שֵׁת *chald.* sex; *pl.* שִׁתִּין sexaginta.

שָׁתָה (*inf.* שְׁתֹה, שָׁתוֹ, שְׁתוֹת; *fut.* יִשְׁתֶּה, *apoc.* יֵשְׁתְּ) bibit *sq. acc.* alqd, *sq.* בְּ de alqa re; convivatus est; (*trop.* bibit nequitiam, injuriam.) — *Niph. fut.* יִשָּׁתֶה bibitur. — II) *syr.* texuit.

שְׁתָה, שְׁתָא *chald.* bibit; *praet. c.* א *prosth.* אִשְׁתִּיו.

שְׁתִי *m.* potatio, compotatio; 2) stamen.

שְׁתִיָּה *f.* potatio.

מִשְׁתֶּה *m.* potatio; potus; compotatio, convivium.

מִשְׁתֵּה *st. emph.* מִשְׁתְּיָא *m. chald.* potatio, compotatio.

שְׁתַּיִם *v.* שְׁנַיִם.

שָׁתַל *poët.* plantavit.

שָׁתִיל *m.*, *pl.* שְׁתִלֵי זֵיתִים malleoli olivarum.

שָׁתַם perforavit, aperuit, שְׁתֻם הָעָיִן cui apertus est oculus.

שָׁתַן — *Hiph.* minxit; מַשְׁתִּין בְּקִיר parietem commingens (homo vilissimus).

שָׁתַק sidit, subsedit, quievit, siluit.

שֵׁתָר (stella) *N. pr.* principis Pers.

שְׁתַר בּוֹזְנַי (stella splendens) *N. pr.* praefecti provinciae Pers.

שָׁתַת *i. q.* שִׁית posuit, collocavit.

שֵׁת *m.* (*pl. c. suff.* שְׁתוֹתֵיהֶם) sedes, nates.

ת

תָּא *v.* תָּוָה.

תָּאַב desideravit, expetivit *sq.* לְ. — II) *i. q.* תָּעַב, *Pi. part.* מְתָאֵב abominans.

תַּאֲבָה *f.* desiderium.

תָּאָה — *Pi.* designavit, determinavit, *fut. pl.* תְּתָאוּ.

תְּאוֹ, תּוֹא *m*, oryx. (*Al.* bos silvestris.)

תַּאֲוָה *v.* אוה.

תַּאֲלָה *v.* אלה.

תָּאַם duplex, geminus fuit, *part.* תֹּאֲמִים gemini.—*Hiph.* gemellos peperit.

תְּאוֹם *m.* gemellus; *pl.* תּוֹמִים, תְּאוֹמִים.

תֹּאַם *m. id., pl. constr.* תְּאֳמֵי

תַּאֲנָה, תְּאֵנָה, תַּאֲנִיָּה *v.* אנה.

תְּאֵנָה, תְּאֵנִים *v.* און.

תַּאֲנַת שִׁלֹה *N. pr.* oppidi in tribu Ephr.

תָּאַר definivit, designavit (terminum), *intrans.* pertinuit, tetendit. — *Pi.* delineavit, descripsit. — *Py. part.* מְתֹאָר definitus (*N. pr.* loci *Jos.* 19, 13.).

תֹּאַר *m.* (*c. suff.* תָּאֳרוֹ, תֹּאֲרוֹ) forma; forma pulchra.

תַּאְרֵעַ *N. pr. m.*

תְּאַשּׁוּר *v.* אשר.

תֵּבָה *st. c.* תֵּבַת *f.* arca, navigium in modum arcae constructum.

תְּבוּאָה *v.* בוא.

תְּבוּנָה, תְּבוּן *v.* בין.

תְּבוּסָה *v.* בוס.

תָּבוֹר *N. pr.* montis Galilaeae in conf. tribuum Sebulon et Naphth; 2) urbis Levit. in tr. Sebulon; 3) querceti in tr. Benj.

תֵּבֵל *v.* יבל; תֶּבֶל *v.* בלל.

תּוּבַל *i. q.* תֻּבַל.

תַּבְלִית *v.* בלה.

תְּבַלֻּל *v.* בלל.

תֶּבֶן *m.* stramen, palea.

תִּבְנִי *N. pr. m.*

מַתְבֵּן *m.* stramen.

תַּבְנִית *v.* בנה.

תַּבְעֵרָה *v.* בער.

תֵּבֵץ *N. pr.* loci non procul ab urbe Sichem.

תְּבַר *chald.* fregit, *part. f.* תְּבִירָה fragile.

תִּגְלַת פְּלֶאֶסֶר, תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר, ת׳ פִּלְנֶאסֶר, תִּלְּגַת פִּלְנֶסֶר *N. pr.* regis Assyriae.

תַּגְמוּל *v.* גמל.

תִּגְרָה *v.* גרה.

תּוֹגַרְמָה, תֹּגַרְמָה *N. pr.* terrae a Palaestina septentrionem versus sitae (Armenia).

תִּדְהָר *v.* דהר.

תְּדִירָא *v.* דור.

תַּדְמֹר *N. pr.* urbis ad Euphratem (Palmyra).

תִּדְעָל (timor) *N. pr.* regis.

תָּהָה *rad. inus. chald.* vastum fuit, *arab.* vacuus fuit.

תֹּהוּ *m.* vastitas, solitudo vasta, desertum; *trop.* res inanis; nihil, *adv.* frustra.

תְּהוֹם *v.* הום.

תְּהִלָּה; תְּהִלַּת *v.* הלל.

תַּהֲלוּכָה *v.* הלך.

תַּהְפֻּכָה, תַּהְפֻּכוֹת *v.* הפך.

תָּו *v.* תָּוָה.

תּוֹא *i. q.* תְּאוֹ.

תּוּב *chald.* redire. — *Aph.* הֲתִיב reddidit, remisit; *sq.* פִּתְגָּם verbum reddidit, respondit.

תֻּבַל, תּוּבַל *N. pr.* gentis septentr., Tibareni.

תּוּבַל קַיִן *N. pr.* filii Lamechi, primi fabri ferrarii.

תּוּגַת *v.* יגה.

תּוֹדָה *v.* ידה.

תְּוַהּ *chald.* obstupuit, expavit.

תָּוָה — *Pi.* תִּוָּה signavit, notas duxit. *Hiph. sq.* תָּו notâ insignivit. — II) poenituit, *Hiph.* exacerbavit. — III) *arab.* habitavit.

תָּו *m.* signum; tabulae subnotatae.

תָּא *m.* conclave; *pl.* תָּאִים, תָּאוֹת.

תּוֹחַ *N. pr. m.*

תּוֹחֶלֶת *v.* יחל.

תָּוֶךְ *st. c.* תּוֹךְ *m.* medium. בְּתוֹךְ in medio, in, inter; מִתּוֹךְ e medio, ex; אֶל־תּוֹךְ in medium, in. — תּוֹךְ violentia *v. s.* תֹּכֶךְ.

תִּיכוֹן *m.* תִּיכוֹנָה *f.* medius, a, um.

תּוֹכֵחָה, תּוֹכַחַת *v.* יכח.

תּוֹלָד, תּוֹלְדֹת *v.* ילד.

תּוֹלָל *v.* ילל.

תּוֹלָע, תּוֹלֵעָה, תּוֹלַעַת *v.* תלע.

תּוֹמִים *i. q.* תְּאוֹמִים *v.* תאם.

תּוֹעֵבָה, תּוֹעֲבַת *v.* תעב.

תּוֹעָה *v.* תעה.

תּוֹעָפוֹת *v.* יעף.

תּוּף *rad. inus. chald.* exspuere; *arab.* exspuendo detestari.

תֹּפֶת *f.* ת׳ לְפָנִים is, cui in faciem inspuunt. 2) תֹּפֶת, *c.* ה *parag.* תָּפְתֶּה *N. pr.* loci in valle Ben Hinnom prope Hieros.

תּוֹצָאוֹת *v.* יצא.

תּוּר circuire, obire (negotiandi causa); explorare, exquirere; investigare (mente alqd *sq. acc.*, עַל); sequi *sq.* אַחֲרֵי. — *Hiph.* duxit; exploravit.

תּוֹר *m.* ordo; series. 2) turtur. 3) *i. q.* תּוֹרָה.

יָתוּר *m.* id quod pervestigando repertum est.

תּוֹרָה *v.* ירה.

תּוֹר *m. chald.* bos.

תּוֹשָׁב *v.* ישׁב.

תּוּשִׁיָּה *f. poët.* auxilium, salus; prudentia, intelligentia; consilium.

תּוֹתָח *v.* יתח.

תָּזַז, הֵתַז *v.* תִּיז.

תַּזְנוּת *v.* זנה.

תַּחְבֻּלוֹת, תַּחְבּוּלוֹת *v.* חבל.

תֹּחוּ *N. pr. i. q.* תּוֹחַ.

תַּחְכְּמֹנִי *N. patron. m.*

תְּחִלָּה *v.* חלל.

תַּחֲלוּאִים *v.* חלה.

תַּחְמָס *v.* חמס.

תַּחַן, תַּחֲנוֹת *v.* חנה.

תְּחִנָּה, תַּחֲנוּנִים, תַּחֲנוּנוֹת *v.* חנן.

תַּחְפַּנְחֵס, תְּחַפְנְחֵס (תַּחְפְּנֵס) *N. pr.* urbis in Aegypto (Daphne); 2) תַּחְפְּנֵיס *nom.* reginae aegypt.

תַּחְרָא, תַּחֲרָה *v.* חרה.

תַּחְרֵעַ (astutia) *N. pr. m.*

תַּחַשׁ *m.* עוֹרֹת תְּחָשִׁים, עוֹר תַּחַשׁ pelles colore purpureo tinctae. (*Al.* pelles phocae vitulinae.)—2) *N. pr. m.*

תָּחַת *rad. inus. aethiop.* humilis, demissus fuit.

תַּחַת *m.* id quod infra est, locus. — *Adv.* infra; *praepos.* ὑπό, sub; pro, loco alcjs; *c. inf.* pro eo quod. תַּחַת אֲשֶׁר pro eo quod; eo quod, quia. ת' כִּי *id.* — *Cum suff.* תַּחְתַּי (תַּחְתֵּנִי); תַּחְתֶּיךָ; תַּחְתָּיו, תַּחְתֶּיהָ (תַּחְתֶּנָּה); תַּחְתֵּינוּ; תַּחְתָּם, תַּחְתֵּיכֶם, תַּחְתֵּיהֶם. — *Compp.* מִתַּחַת infra; ὑπό, ὑπ' ἐκ (*darunter hinweg, hervor*); מִתַּחַת לְ infra; אֶל־תַּחַת sub c. accus.

תַּחַת *N. pr.* stationis Isr. in deserto; 2) virorum.

תַּחַת *chald.* sub.

תְּחוֹת *chald.* sub.

תַּחְתִּי *m.*, תַּחְתִּיָּה, תַּחְתִּית *f.* inferior, infimus; *pl. m.* תַּחְתִּיִּים, *fem.* תַּחְתִּיּוֹת inferiora, infima (terrae).

תַּחְתּוֹן *m.* תַּחְתּוֹנָה *f.* inferior, infimus.

תִּיז — *Hiph.* הֵתַז *in pausa* הֵתָז amputavit.

תִּיכוֹן *v.* תָּוֶךְ.

תִּילוֹן, תּוֹלוֹן *N. pr. m.*

תֵּימָא, תֵּמָא (desertum) *N. pr.* terrae et gentis in Arabia deserta.

תֵּימָן *v.* ימן.

תִּימְרוֹת *v.* תמר.

תִּירוֹשׁ, תִּירֹשׁ *v.* ירשׁ.

תִּירְיָא *N. pr. m.*

תִּירָס *N. pr.* gentis borealis (Thracia).

תַּיִשׁ *m.* (*pl.* תְּיָשִׁים) caper, hircus.

תָּכָה — *Py.* תֻּכּוּ innixi sunt, procubuerunt.

תכונה v. כּוּן ,תכן.

תֻּכִּיִּים ,תּוּכִּיִּים *m. pl.* pavones.

תָּכַךְ *rad. inus. chald.* laesit, damno affecit.

תֹּךְ ,תּוֹךְ ,תְּךְ *m.* oppressio, violentia. — *Al.* תּוֹךְ v. תָּוֶךְ.

תְּכָכִים *m. pl.* oppressiones, vexationes.

כלה v. תַּכְלִית ,תִּכְלָה.

תְּכֵלֶת *f.* color hyacinthinus (violaceus).

תָּכַן libravit, trutinâ examinavit. — *Niph.* libratus est, aequalis fuit; rectus,integer fuit. — *Pi.* תִּכֵּן libravit; dimensus est; ad libellam posuit; exploravit. — *Py.* appensus est.

תֹּכֶן *m.* pensum; mensura. 2) *N. pr.* oppidi Simeonitarum.

תְּכוּנָה *f.* dispositio, structura; apparatus pretiosus. — *Al. v. s.* כּוּן.

תָּכְנִית *f.* mensura, structura; forma perfecta, perfectio.

מַתְכֹּנֶת *f.* (*c. suff.* מַתְכֻּנְתּוֹ) mensura, proportio; pensum.

כרך v. תַּכְרִיךְ.

תלל v. תָּלָה ,תֵּל.

תלה v. תְּלָאִים ,תְּלָא.

לאה v. תְּלָאָה.

לאב v. תַּלְאֻבוֹת ,תַּלְאוּבָה.

תְּלַשַּׂר ,תְּלַאשַּׂר *N. pr.* provinciae assyr.

לבש v. תִּלְבֹּשֶׁת.

תְּלַג *m. chald.* nix.

תגלת v. תִּלְגַּת.

תָּלָה (*part.* תָּלוּי, *pl.* תְּלוּיִם, תְּלֻאִים ,תְּלוּאִים) suspendit *sq.* בְּ ,עַל de, in (arbore, cruce). — *Niph.* suspensus est. — *Pi.* suspendit.

תְּלִי *m.* (*c. suff.* תֶּלְיְךָ) pharetra. (*Al.* gladius.)

לון v. תְּלוּנּוֹת.

תֶּלַח (fractura) *N. pr. m.*

תָּלַל aggessit, accumulavit, *part.* תָּלוּל aggestus. (הֵתֵל v. הָתַל.)

תֵּל *m.* (*c. suff.* תִּלָּה ,תִּלָּם) agger, tumulus; acervus ruderum. — 2) *N. pr.* oppidorum in Babylonia: תֵּל אָבִיב (collis spicarum) ad Chaboram fluvium; b)תֵּל הַרְשָׁא (*cf.* חֶרֶשׁ); c)תֵּל מֶלַח (collis salis).

תֶּלֶם *m.* sulcus.

תַּלְמַי *N. pr.* soceri Davidis; 2) Enakitae.

למד v. תַּלְמִיד.

תָּלַע *rad. inus.*

תּוֹלָע *m.* (*pl.* תּוֹלָעִים) ver-

mis; coccum; vestes coccineae. 2) *N. pr.* filii Issaschari, *patron.* תּוֹלָעִי; b) judicis Isr.

מְתֻלָּעִים *Py. denom. part. pl.* coccino induti, coccinati.

תּוֹלֵעָה *f.* vermis; (*trop.* de homine contemnendo.)

תּוֹלַעַת *f.* (*c. suff.* תּוֹלַעְתָּם) vermis (*trop.* de homine misero); שְׁנִי ת׳, ת׳ שָׁנִי color coccinus, cocco tinctum.

תַּלְפִּיּוֹת *f. pl.* exitiabilia (arma). *Al.* armamentaria.

תְּלַשָּׂר *i. q.* תְּלַאשָּׂר.

תְּלָת *f.*, תְּלָתָה, תְּלָתָא *m. chald.* tres; *pl.* תְּלָתִין triginta.

תְּלַת *m. chald. id.*, שַׁלִּיט תַּלְתָּא *et* תַּלְתָּא princeps tertii ordinis.

תְּלִתַי *m. chald.* tertius.

תְּלִיתַי *chald., fem.* תְּלִיתָאָה tertia.

תַּלְתַּלִּים *m. pl.* spatha palmarum, *LXX.* ἐλάται.

תַּם *chald., c.* ה *parag.* תַּמָּה ibi.

תָּם, תַּמָּה, תֹּם, תֻּמָּה *v.* תמם.

תֵּמָא *i. q.* תֵּימָא.

תָּמַהּ miratus est, obstupuit; attonitus fuit. — *Hithpa. imp.* הִתַּמְּהוּ obstupescite.

תְּמַהּ *m. chald.* res stupenda, miraculum.

תִּמָּהוֹן *m.* stupor magnus, terror immanis.

תַּמּוּז *N. pr.* dei Syrorum (Adonis).

תְּמוֹל *adv.* heri. — אֶתְמוֹל, אִתְמוֹל, אֶתְמוּל *id.*

תְּמוּנָה *v.* מין.

תְּמוּרָה *v.* מור.

תְּמוּתָה *v.* מות.

תֶּמַח *N. pr. m.*

תָּמִיד *v.* מוד.

תָּמִים *v.* תמם.

תָּמַךְ prehendit, cepit *sq. accus.*, בְּ; consecutus, assecutus est; captum tenuit, retinuit; sustentavit *sq.* בְּ, *acc.*; inter se cohaerere. — *Niph.* teneri.

תָּמַם (*fut.* יִתֹּם, יִתּוֹם, יֵתַם, *pl.* יִתַּמּוּ *in pausa* יִתָּמּוּ) perfectus, absolutus est; *trans.* absolvit; *sq. inf.* desiit; integer fuit (numero); *trop.* insons fuit; finitus, peractus est; consumtus est; periit; עַד תֻּמָּם ad consumtionem usque eorum, prorsus, penitus. — *Niph.* (*fut. pl.* יִתַּמּוּ) finitus est; consumtus est. — *Hiph.* הֵתַם (*fut.* יָתֵם, *inf. c. suff.* הֲתִימְךָ) perfecit; percoxit (carnem); integrum reddidit, solvit (pecuniam); *trop.* probum reddidit (agendi modum); finivit,

sq. inf. desiit; perdidit, *sq.* מִן amovit. — *Hithpa.* integrum, probum se exhibuit, *fut.* תִּתַּמָּם.

תָּמִים *m.* תְּמִימָה *f.* integer, perfectus, absolutus; plenus, totus; labis expers; incolumis; insons, probus. *Subst.* integritas vitae; veritas.

תָּם *m.* תַּמָּה *f.* integer, probus, insons; *subst.* integritas vitae.

תֹּם, תּוֹם, תָּם־ *m.* (*c. suff.* תֻּמִּי) integritas: plenitudo; incolumitas; innocentia, probitas; *pl.* תֻּמִּים veritas.

תֻּמָּה *f.* integritas animi.

מְתֹם *m.* pars integra, sana (corporis).

תִּמְנָה (assignata) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

תִּמְנָתָה *N. pr.* oppidi Philistaeorum; *nom. gent.* תִּמְנִי.

תִּמְנַת חֶרֶס (pars solis), ת׳ סֶרַח (pars superflua) *N. pr.* oppidi in montanis Ephr.

תִּמְנָע (*cf.* מָנַע) *N. pr.* pellicis Eliphasi; 2) tribus edomiticae.

תֶּמֶס *v.* מסס.

תָּמַר *rad. inus. arab.* riguit, horruit (hasta); *talmud.* columnae instar adscendit.

תָּמָר *m.* palma; *pl.* תְּמָרִים. — 2) *N. pr.* feminarum; b) oppidi in fin. austr. Palaestinae; c) *i. q.* תַּדְמֹר; d) עִיר הַתְּמָרִים urbs palmarum *i. e.* Jericho.

תֹּמֶר *m.* palma, columna.

תִּמֹּרָה *f.* (*pl.* תִּמֹּרִים, תִּמֹּרוֹת) palma arte facta.

תַּמְרוּרִים *m. pl.* columnae. — *Al. v. s.* מָרַר.

תִּימָרָה *f.*, *pl. constr.* תִּמְרוֹת columnae (fumi).

תַּמְרוּק *v.* מרק.

תַּנִּים, תַּן *v.* תנן.

תָּנָה dona distribuit, largitionibus conduxit. — *Pi.* laude celebravit *sq. accus.*, לְ. — *Hiph. i. q. Kal.*

תְּנוֹת *f. pl.* habitationes. (*Al. i. q.* תַּנִּים.)

אֶתְנָה *f.* praemium, merces meretricia.

אֶתְנִי *N. pr. m.*

אֶתְנָן *m.* (*c. suff.* אֶתְנַנָּהּ) praemium, merces meretricia; *trop.* messis larga idolis consecrata. 2) *N. pr. m.*

תְּנָא, תְּנָה *rad. inus. chald. i. q.* שָׁנָה iteravit.

תִּנְיָן *m. chald.* secundus, *fem.* תִּנְיָנָה.

תִּנְיָנוּת *adv. chald.* iterum.

תְּנוּאָה *v.* נוא.

תְּנוּבָה *v.* נוב.

תְּנוּךְ v. תנך.

תְּנוּמָה v. נום.

תְּנוּפָה v. נוף.

תַּנּוּר m. fornax.

תַּנְחֻמֶת, תַּנְחוּמוֹת, תַּנְחוּמִים v. נחם.

תָּנַךְ rad. inus. syr. defecit, finitus est.

תְּנוּךְ m. extremitas, sq. אֹזֶן auris extrema, auricula.

תָּנַן rad. inus. cui tribuenda esse videtur notio extentionis.

תַּן s. תָּן m., pl. תַּנִּים, תַּנִּין canes feri.

תַּנִּים m. sing. i. q. תַּנִּין.

תַּנִּין m. (pl. תַּנִּינִים) bellua marina: cetus, serpens, draco, crocodilus.

תִּנְשֶׁמֶת v. נשם.

תָּעַב — Pi. תִּעֵב abominatus est; abominabile reddidit; abominabilis fuit. — Hiph. הִתְעִיב abominabile s. turpe fecit alqd, turpiter egit. — Niph. נִתְעַב detestabilis fuit.

תּוֹעֵבָה st. c. תּוֹעֲבַת f. abominatio, res abominabilis; facinus turpe et nefandum.

תָּעָה (fut. apoc. תֵּתַע) oberravit, vagatus est; titubavit; aberravit sq. מִן, מֵעַל, מֵאַחֲרֵי (a cultu Jovae). — Niph. נִתְעָה titubante pede ferri, vagari; in errorem abduci. — Hiph. הִתְעָה (fut. apoc. יֵתַע) errantem, titubantem alqm reddidit, errare sivit, transversum egit; decepit; ad nequitiam induxit; intrans. erravit.

תּוֹעָה f. error, defectio ab Jova, impietas; calamitas.

תֹּעִי, תֹּעוּ N. pr. m.

תְּעוּדָה v. עוד.

תְּעָלָה, תְּעָלַת v. עלה.

תַּעֲלוּלִים v. עלל.

תַּעֲלֻמָה v. עלם.

תַּעֲנוּג v. ענג.

תַּעֲנִית v. ענה.

תַּעְנָךְ, תַּעֲנָךְ (solum arenosum) N. pr. urbis Mannassitarum in tribu Issaschar.

תָּעַע — Pil. part. מְתַעְתֵּעַ irridens, decipiens. — Hithpal. part. pl. מִתַּעְתְּעִים irridentes.

תַּעְתֻּעִים m. pl. irrisiones, fraudationes.

תַּעֲצֻמוֹת v. עצם.

תַּעַר v. ערה.

תַּעֲרוּבָה v. ערב.

תֹּף, תֻּפִּים v. תפף.

תִּפְאֶרֶת, תִּפְאָרָה v. פאר.

תַּפּוּחַ v. נפח.

תְּפוֹצוֹתֵיכֶם v. פוץ.

תֻּפִּינִים v. אפה.

תָּפֵל *rad. inus. arab.* foetuit; *chald.* insulsus fuit; טְפַל texit alqd pulvere, oblevit.

תָּפֵל *m.* insulsum; *metaph.* ineptum; 2) tectorium, calx tectoria.

תֹּפֶל *N. pr.* loci in deserto.

תִּפְלָה *f.* insulsitas, ineptiae.

תְּפִלָּה *v.* פלל.

תִּפְלֶצֶת *v.* פלץ.

תִּפְסַח *v.* פסח.

תָּפַף *part. f. pl.* תּוֹפְפוֹת pulsantes (tympana).— *Pi.* pulsavit.

תֹּף *m.* (*pl.* תֻּפִּים) tympanum; tympanum cui gemmae infixae sunt.

תָּפַר consuit. — *Pi. id.*

תָּפַשׂ prehendit *sq. accus.*, בְּ; cepit (alqm, urbem); inclusit (auro); manu tenuit, gessit, tractavit; *trop.* manus intulit, violavit (nomen Dei).— *Niph.* captus est; expugnatus est. — *Pi.* prehendit.

תֹּפֶת, תָּפְתֶּה *v.* תּוּף.

תִּפְתָּיֵא *chald. m. pl. st. emph.* jureconsulti, judices. (*Al.* provinciarum praefecti.)

תִּקְוָה *v.* קוה.

תְּקוּמָה, תְּקוֹמֵם *v.* קום.

תְּקוֹעַ *v.* תקע.

תְּקוּפָה *v.* קוּף; **תַּקִּיף** *v.* תקף.

תְּקַל *chald.* ponderavit, *part. pass.* תְּקִל appensus, *praet.* תְּקִלְתָּ appensus es.

תָּקַן rectus fuit. — *Pi.* rectum fecit; in rectum ordinem redegit.

תְּקַן *chald. id., Hoph.* הָתְקַן in rectum ordinem redactus, restitutus est.

תָּקַע feriit: complosit manus (laetandi *s.* spondendi signum); fixit (clavum, tentorium); clavo affixit; infixit, adegit in *sq.* בְּ; propulit, conjecit; *sq.* שׁוֹפָר, בַּשּׁוֹפָר inflavit tubam, tubâ cecinit, *sq.* תְּרוּעָה buccinâ signum dedit. — *Niph. sq.* לְיָד dextrâ datâ spopondit pro alqo; *sq.* שׁוֹפָר signum canitur.

תֵּקוֹעַ *m.* clangor.

תֵּקַע *m.* clangor.

תְּקוֹעַ *N. pr.* oppidi in tribu Juda, a quo desertum מִדְבַּר תְּקוֹעַ oriebatur. *Nom. gent.* תְּקֹעִי, *fem.* תְּקֹעִית.

תָּקַף robustus fuit, robore vicit, crudeliter oppressit.

תְּקַף *chald.* robustus fuit, invaluit. — *Pa.* confirmavit.

תֹּקֶף *m.* robur, potentia.

תְּקֹף *m. chald. id.*

תַּקִּיף *m.* robustus, validus.

תַּקִּיף *m. chald.* durus; validus, gravis.

תַּרְאֲלָה *N. pr.* oppidi in tribu Benjam.

תַּרְבּוּת, תַּרְבִּית *v.* רבה.

תִּרְגֵּל *v.* רֶגֶל.

תַּרְגֵּם *chald. quadrilitt.* interpretari, *part.pass.* מְתֻרְגָּם explicatus.

תַּרְדֵּמָה *v.* רדם.

תִּרְהָקָה *N. pr.* regis Aethiopiae et Aegypti superioris.

תְּרוּמָה, תְּרוּמִיָּה *v.* רום.

תְּרוּעָה *v.* רוּעַ.

תְּרוּפָה *v.* רפא.

תִּרְזָה *f. nom.* arboris durae (ilex).

תֶּרַח *N. pr.* stationis Isr. in deserto; 2) patris Abrahami.

תִּרְחֲנָה *N. pr. m.*

תְּרֵין *st. c.* תְּרֵי *m.*, תַּרְתֵּין *f.* *chald.* duo.

תָּרְמָה, תַּרְמִית *v.* רמה.

תֹּרֶן *m.* pinus, mâlus; signum militare in monte erectum.

תְּרַע *m. chald.* ostium, porta, palatium.

תָּרָע. *m. chald.* janitor.

תַּרְעֵלָה *v.* רעל.

תַּרְעָתִי *N. gent.*

תְּרָפִים *m. pl.* dii penates.

תִּרְצָה (oblectatio, amoenitas) *N. pr.* urbis Israelitarum, in qua reges Isr. a Jerobeamo ad Omrium usque habitarunt; 2) *nom.* mulieris.

תֶּרֶשׁ *N. pr.* eunuchi Pers.

תַּרְשִׁישׁ *v.* רָשַׁשׁ.

תִּרְשָׁתָא *c. art.* (austerus, tetricus) *cognom.* Nehemiae.

תַּרְתָּן (vertex corporis, eminens) *N. pr.* ducis assyr.

תַּרְתָּק (caligo profunda, heros caliginis) *N.pr.* idoli Avvaeorum.

תְּשׂוּמֶת *v.* שׂוּם.

תְּשֻׁאוֹת *v.* שׁוֹא.

תִּשְׁבִּי *N. gent. m.*

תַּשְׁבֵּץ *v.* שׁבץ.

תְּשׁוּבָה *v.* שׁוּב.

תְּשׁוּעָה *v.* שׁוּעַ.

תְּשׁוּקָה *v.* שׁוּק.

תְּשׁוּרָה *v.* שׁוּר.

תֵּשַׁע *st. c.* תְּשַׁע *f.* תִּשְׁעָה *st. c.* תִּשְׁעַת *m.* novem; nonus; *pl.* תִּשְׁעִים nonaginta.

תְּשִׁיעִי *m.* תְּשִׁיעִית *f.* nonus, nona.

תַּתְּנַי *N. pr.* praefecti Pers.

INDEX
VOCABULORUM ANALYTICUS.

אֶחֱז fut. apoc. in pausa pro אֶחֱז, אֶחֱזֶה v. חזה.

אֲחַטְּאֶנָּה Pi. fut. pers. 1. c. suff. pro אֲחַטְּאֶנָּה v. חטא.

אַחְיוֹת pl. (sorores) v. אָחוֹת s. אָח.

אָחֵל (incipiam) Hiph. fut. pers. 1., אָחֵל (profanabo) id. c. dag. forti implicito v. חלל.

אֵחֲרוּ Pi. praet. pl. pro אִחֲרוּ v. אחר.

אֲחַת chald. Aph. imp. v. נחת.

אֵחַתָּה Niph. fut. pers. 1. c. ה parag. v. חתת.

אַט Hiph. fut. apoc. pers. 1. pro אַטֶּה v. נטה.

אַיֶּכָּה (ubi tu?) v. אַי, c. suff. et כ epenth.

אֵילְכָה pro אֵלְכָה Kal fut. pers. 1. c. ה parag. v. ילך, הלך.

אֵינֵימוֹ (non illi sunt) v. אַיִן, c. suff.

אֵיתָם pro אֵתַם Kal fut. pers. 1. v. תמם.

אֲכוֹת Kal fut. pers. 1. v. כתת.

וָאֲכַל, אֲכַל Pi. fut. apoc. pers. 1. v. כלה.

אֲכֶלְךָ Exod. 33, 3. Pi. fut. pers. 1. c. suff. pro אֲכַלְּךָ v. כלה.

אַכֶּנּוּ Hiph. fut. pers. 1. cum suff. v. נכה.

אִכַּף pro אֶכַּף Niph. fut. pers. 1. v. כפף.

אֵלֵךְ, c. ה parag. אֵלְכָה, וָאֵלֵךְ Kal fut. pers. 1. v. ילך, הלך.

אֶמְאָסְאָךְ Hos. 4, 6. fort. legendum: וְאֶמְאָסָךְ i.e. אֶמְאָסְךָ Kal fut. pers. 1. c. suff. v. מאס.

אַמָּהוֹת pl. v. אָמָה.

אִנְבֵּהּ chald. pro אִבֵּהּ v. אֵב s. אבב.

אִנְדַּע v. יִנְדַּע.

אֲסַעֲרֵם syr. pro אֲסַעֲרֵם Pi. fut. pers. 1. c. suff. v. סער.

אֹסִפְךָ Kal fut. pers. 1. c. suff. 1 Sam. 15, 6., Kal part. c. suff. 2 Reg. 22, 20. v. אסף.

אֶסָּרֵם Kal fut. pers. 1. c. suff. v. יסר.

אַפְאֵיהֶם Hiph. fut. pers. 1. c. suff. v. פאה.

אֱפוֹ syr. pro אֱפוֹ imp. pl. v. אפה.

אֵפֶת, וָאֵפֶת Niph. fut. apoc. pers. 1. pro אֶפָּתֶה v. פתה.

אַצִּיעָה Hiph. fut. pers. 1. c. ה parag. v. יצע.

אֶצֹּק Kal fut. pers. 1. v. יצק.

אֶצָּרְךָ Kri Jerem. 1, 5. Kal fut. pers. 1. c. suff. v. יצר.

אֶקַּח Kal fut. pers. 1. v. לקח.

אֶקְחָה pro אֶקְחָה Jes. 56, 12. Kal fut. pers. 1. c. ה parag. v. לקח.

אֶקְרָאָה Kal fut. pers. 1. c. ה parag. v. קרא.

אָרָה Num. 22, 6. imp. c. ה parag. v. ארר.

אֵרָא, וָאֵרָא Niph. fut. apoc. v. ראה.

אֲרוֹמֵם pro אֶתְרוֹמֵם Hithp. fut. pers. 1. v. רום.

אֲרַיָּוְךְ Jes. 16, 9. transpos. pro אֲרַוֶּיְךְ vel pro אֲרַוֶּיךָ (tanquam a רָיָה) Pi. fut. pers. 1. c. suff. v. רוה.

אַשְׁכֵּים Hiph. inf. abs. chald. v. שׁכם.

אִשְׁתִּיו chald. praet. pl. c. א prosthet. v. שׁתה.

אֶתְוַדַּע Hithp. fut. pers. 1. v. ידע.

אֵתָיוּ syr. pro אֲתָיוּ idque pro אֵתוּ imp. pl. v. אתה.

אָתִינוּ pro אָתָאנוּ praet. pl. pers. 1. v. אָתָא, אָתָה.

אֶתְּקֶנְךָ Kal fut. pers. 1. c.suff. et. נ epenth. v. נתק.

ב

בֹּאָה imp. c. ה parag., בָּאִים, בָּאֵי part. pl., בֹּאֲכָה inf. c. suff., בָּאת et בָּאתְ praet. fem. pers. 2. v. בּוֹא.

בְּדֵי v. דַּי, דֵּי.

בְּהָרֵג pro בְּהֵהָרֵג Niph. inf. c. praef. בְּ v. הרג.

בְּהָשַּׁמָּה pro בְּהָשַׁמָּה Hoph. inf. c. suff. et praef. v. שׁמם.

בּוֹכִיָּה Kal part. f. v. בכה.

בּוֹשַׁסְכֶם Po. inf. c. suff. v. בשׁס.

בֵּז tanquam a בָּזָז pro בָּז Zach. 4, 10. v. בּוּז.

בִּיקְּרוֹתֶיךָ pl. f. c.suff. et praef. et dag. euphon. v. יָקָר.

בָּכוֹ inf. abs. v. בכה.

בָּמֳתֵי pl. constr. v. בָּמָה.

בָּנוּ pro בָּאנוּ Kal praet. pl. pers. 1. v. בּוֹא.

בְּנוֹתֵךְ pro בְּנוֹתֵךְ Kal inf. c. suff. v. בנה.

בְּעָיוּ Kal imp. pl. in pausa v. בעה.

בְּצֹאתָו pro בְּצוֹתָיו pl. c. suff. v. בִּצָּה s. בצץ.

לְבָרָם, בָּרָם Kal inf. c. praef. et suff. v. ברר.

בְּשֶׁלְּמִי, בְּשֶׁלִּי v. שֶׁל s. אֲשֶׁר.

ג

גַּל pro גֹּל Kal imp. v. גָּלַל Ps. 119, 12., Pi. imp. apoc. v. גָּלָה Ps. 119, 18.

גַּעַת Kal inf. constr. v. נגע.

גַּשׁ, גֶּשׁ־, גְּשָׁה Kal imp. v. נגשׁ.

גֹּשׁוּ Kal imp. pl. v. נגשׁ.

גֶּשֶׁת Kal inf., c. suff. גִּשְׁתּוֹ v. נגשׁ.

ד

דַּלְיוּ pro דַּלּוּ Pi. imp. pl. v. דלה.

דָּנַנִּי Kal praet. c. suff. et נ epenth. v. דִּין.

דַּע Kal imp. v. ידע.

דְּעָה Kal imp. c. ה parag. v. ידע.

ה

הֶאֱזְנִיחוּ pro הִזְנִיחוּ Hiph. praet. pl. v. זנח.

הַב, c. ה parag. הָבָה, pl. הָבוּ Kal imp. v. יהב.

הָבֵא, הָבִיא Hiph. imp. v. בּוֹא.

הֻבָאת Hoph. praet. f. v. בּוֹא.

הֹבְאִישׁ pro הוֹבִישׁ Hiph. v. בּוֹשׁ.

הֵבוּ Hos. 4, 18. praet. pl. pro יֶהֱבוּ v. יהב.

הִבּוֹק Niph. inf. v. בקק.

הָבִי Ruth 3, 15. Kal imp. fem. v. יָהַב, vel Hiph. imp. fem. pro הָבִיא v. בּוֹא.

הָבֵר Hiph. inf. v. ברר.

הֹגָה 2 Sam. 20, 13. pro הוֹגָה Hiph. v. יגה (removit).

הָגוֹ Kal inf. abs. v. הגה II.

הֹגוֹ Po. inf. v. הגה.

הָגְלָת aram. pro הָגְלְתָה Hoph. praet. fem. v. גלה.

הֻדַּשְּׁנָה Hothp. praet. fem. v. דשן.

הֱוֵא pro הֱוֵה imp. v. הוה.

הוּבַד Hoph. praet. v. אבד.

הוֹבָדָה chald. Aph. inf. v. אבד.

הוֹבִישׁ Hiph. v. בּוֹשׁ et יָבֵשׁ.

הוֹדָה Hiph. praet., הוֹדוּ imp. pl., הוֹדוֹת inf. v. ידה.

הוּכָּה pro הֻכָּה Hoph. v. נכה.

הֻלֶּדֶת, הוּלֶּדֶת Hoph. inf. v. ילד.

הוּלְלוּ pro הֻלְּלוּ Py. praet. pl. v. הלל.

הוֹמָה, הוֹמִיָּה part. fem. v. המה.

הוֹשְׁבוֹתִים Zach. 10, 6. Hiph. praet. pers. 1. c. suff. pro הוֹשַׁבְתִּים v. ישב.

הוּתַל Py. s. Hoph. v. התל.

הֲזָדָה chald. Aph. inf. v. זוד.

הִזְדַּמִּנְתּוּן chald. Ithpa. v. זמן

הִזִּילוּהָ Hiph. praet. pl. v. זלל.

הִזַּכּוּ pro הִתְזַכּוּ Hithp. imp. pl. v. זכה.

הִזָּרוֹתִיכֶם pro הִזָּרוֹתְכֶם Niph. inf. c. suff. v. זרה.

הֶחְבְּאָתָה Jos. 6, 17. Hiph. praet. fem. c. ה parag. pro הֶחְבִּיאָה v. חבא.

הֶחֳדַלְתִּי Jud. 9, 9. 11. 13. pro הֶחָדַלְתִּי Kal praet. pers. 1. c. ה interrog. v. חדל.

הֶחֱטִי Hiph. praet. pro הֶחֱטִיא, הַחֲטִי inf. pro הַחֲטִיא v. חטא.

הֵחֵל Hiph. praet.; Ezech. 20. Niph. inf., c. suff. et praef. לְהֵחַלּוֹ Lev. 21, 4. v. חלל.

הַט Hiph. imp. apoc. v נטה.

הֻטַּמָּא Hothp. v. טמא.

הִטַּתּוּ Hiph. praet. pers. 3. fem. c. suff. v. נטה.

הַטֹּתָה Hiph. inf. c. suff. v. נטה.

הֵילִיכִי Hiph. imp. fem. v. יָלַךְ, הָלַךְ.

הֵימַן chald. Aph. praet. v. אָמַן.

הֵימִיר pro הֵמִיר Hiph. v. מוּר.

הֵיתָי chald. Aph. praet., הַיְתָיָה inf.; הֵיתָיִת Hoph. praet. fem. pers. 3., הֵיתָיוּ pl. v. אתה.

הַךְ Hiph. imp. apoc. v. נכה.

הִכּוּם Hiph. praet. pl. c. suff. v. נכה.

הַכּוֹת Hiph. inf. v. נכה.

הִכּוֹנֵן pro הִתְכּוֹנֵן Hithpo. v. כּוּן.

הָכִיל Ez. 21, 33. pro הַאֲכִיל Hiph. inf. v. אכל. (Al. derivant a כּוּל Hiph.)

הַכִּינִי Hiph. imp. c. suff. pro הַכֵּנִי v. נכה.

הִכָּךְ Hiph. praet. c. suff. v. נכה.

הִכְלַמְנוּ pro הִכְלַמְנוּ Hiph. praet. pl. pers. 1. v. כלם.

הִכָּם Hiph. praet. c. suff. v. נכה.

הֲכִנּוּ pro הֲכִינוֹנוּ Hiph. praet. pl. pers. 1. v. כּוּן.

הִכַּנִי Hiph. praet. c. suff. v. נכה.

הֶלְאַת pro הֶלְאֲתָה Hiph. praet. fem. v. לאה.

הֵלוֹ Kal inf. c. suff. v. הלל.

הֶהָלְכוּא, הָלְכוּא Jos. 10, 24. (qui iverunt) Kal praet. pl. c. א parag. et ה relat. v. הלך.

הֵמִין pro הֵימִין Hiph. v. ימן.

הֱמִיתִיו 1 Sam. 17, 35. pro הֲמִתִּיו, הֲמִיתֹתִיו Hiph. praet. pers. 1. c. suff. v. מות.

הֻמַּכּוּ pro הוּמַכּוּ Hoph. pl. v. מכך.

הִמֵּס Niph. inf. v. מסס.

הַמְסִיו chald. pro הַמְסִיו Hiph. pl. v. מסה.

הַמְּרוֹתָם Hiph. inf. c. suff. et dag. euphon. v. מרה.

הֲמִתָּה Hiph. pers. 2. c. ה parag., הֲמִתִּי pers. 1., הֲמִיתִיהָ pers. 1. c. suff., הֲמִתֶּם pl. pers. 2. v. מות.

הַנַּח Hiph. imp. v. ינח.

הֵנִיחַ Hiph., הֻנִּיחָה Hoph. v. ינח.

הַנְעֵל chald. Aph. praet., הַנְעָלָה inf. v. עלל.

הֲנָפָה chald. pro הֲנִיף Hiph. inf. v. נוּף.

הֵסִית pro הֵסִית Hiph. v. סות.

הַעַל Hiph. imp. apoc. v. עלה.

הֶעֱלָה, pro הֶעֱלָה Hiph. v. עלה.

הָעֳלָה pro הָעֳלְתָה Hoph. v. עלה.

הַפֹּדֶךָ part. c. suff. et artic. v. פדה.

הַפְרְכֶם Hiph. inf. c. suff. v. פרר.

הִצְטַיָּד Hithp. denom. v. צַיִד s. צוּד.

הֶרֶב Hiph. imp. apoc. v. רבה.

הֵרֹמּוּ Niph. imp. pl. v. רמם.

הֹרַנִי Hiph. praet. c. suff. v. ירה.

הֶרֶף Hiph. imp. apoc. v. רפה.
הֶרְצַת chald. pro הַרְצָתָה Hiph. praet. fem. pers 3. v. רצה.
הָשֵׁב in pausa pro הָשִׁיב, הָשֵׁב Hiph. imp. v. שׁוּב.
הַשַּׁמָּה (in al. editt. הָשַׁמָּה) Hoph. inf. c. suff. v. שׁמם.
הָשַׁע Ps. 39, 14. Hiph. imp. v. שׁעה; Jes. 6, 10. Hiph. imp. v. שׁעע.
הִשְׁתַּחֲוָה Hithp. v. שׁחה.
הִשְׁתַּעְשַׁע Hithpal. v. שׁעע.
הִתְאֹשָׁשׁוּ Hithp. v. אִישׁ.
הֲתָבוּתָךְ chald. Aph. inf. c. suff. v. תּוּב.
הִתְגָּר Hithp. imp. apoc. v. גרה.
הִתְוַדָּה Hithp. v. ידה.
הִתְהַל Hithp. imp. apoc. v. הלה.
הֵתָיוּ pro הֵאָתָיוּ idque pro הַאֲתָיוּ Hiph. imp. pl. v. אתה.
הֲתִימְךָ pro הֲתִמְּךָ Hiph. inf. c. suff. v. תמם.
הֵתַל Pi. v. התל.
הִתְנַבּוֹת Hithp. inf. v. נבא.
הִתְנַבֵּיתָ Hithp. praet. v. נבא.

ז

זוֹנָה pro זֹנָה Py. v. זנה.
זַמּוֹתִי Ps. 17, 3. pro זַמֹּתִי v. זמם s. זַמָּה.
זֵרָב Pi. praet. c. suff. v. זרה.

ח

חָדֵלּוּ Jud. 5, 7. in pausa et c. dag. euphon. pro חָדְלוּ, חָדֵלוּ praet. pl. v. חדל.
חֲדַלְתִּי v. הֶחֳדַלְתִּי.
חֲטוֹ, חֲטוֹי Kal. inf. constr. v. חטא.
חַיְתוֹ st. c. cum ו parag. pro חַיַּת v. חַיָּה s. חָיִי.
חַכֵּי pro חַכֵּה Pi. inf. v. חכה.
חַלּוֹתִי Ps. 77, 11. Pi. inf. c. suff. v. חלה.
חַלְּקֵי pl. constr. c. dag. euphon. v. חֵלֶק.
חָסָיָה pro חָסְתָה Kal praet. fem., pl. חָסָיוּ pro חָסוּ v. חסה.

ט

טַעַת Kal inf. v. נטע.

י

יֵאוֹתוּ Niph. fut. pl. v. אות.
יֹאֶל, וַיֹּאֶל Hiph. fut. apoc. v. אלה.
יֹאֶל, וַיֹּאֶל Hiph. fut. apoc. v. יאל II.
יָאֵר Hiph. fut. apoc., יֵאֹר Niph. fut. v. אור.
יָאֹר Kal fut. v. ארר.
יֵאת, וַיֵּאת Kal fut. apoc., יֶאֱתָיוּ fut. pl., יֶאֱתָיֻנִי fut. c. suff. v. אתה.
יָבֵא Hiph. fut. apoc. v. בּוֹא.
יְבֹאוּנִי pro יְבֹאֻנִי Kal fut. pl. c. suff. v. בּוֹא.
יָבוֹ, וַיָּבוֹ 2 Reg. 12, 12. pro וַיָּבֹא Kal fut. v. בּוֹא.
יֵבוֹשׁ Kal fut. v. בּוֹשׁ.

יֵבְךְּ, וַיֵּבְךְּ Kal fut. apoc. v. בכה.

וַיְיַבְּשֵׁהוּ, יַבְּשֵׁהוּ pro וַיְיַבְּשֵׁהוּ Pi. fut. c. suff. v. יבשׁ.

יְבֹשֶׁת Kal inf. constr. v. יבשׁ.

יַגֶּה, וַיַּגֶּה pro וַיְיַגֶּה Pi. fut. v. יגה.

יָגֶל, וַיֶּגֶל Hiph. fut. apoc. v. גלה.

יִגַּר Niph. fut. v. גרר.

יֵדֶא, וַיֵּדֶא fut. apoc. v. דאה.

יַדּוּ, וַיַּדּוּ pro וַיְיַדּוּ Pi. fut. v. ידה.

יֶדְכֶם, יֶדְכֶן v. יָד (c. suff.).

יִדֹּם Kal fut., pl. יִדְּמוּ v. דמם.

יְדַשְּׁנֶה Pi. fut. c. ה parag. v. דשן.

יְהוּא pro יְהוּ fut. apoc. pl. v. הוה.

יְהוֹבֵד chald. Aph. fut. v. אבד.

יְהוֹדֶה pro יוֹדֶה Hiph. fut. v. ידה.

יְהוֹשִׁיעַ pro יוֹשִׁיעַ Hiph. fut. v. ישע.

יְהִי, וַיְהִי fut. apoc. v. היה.

יְהֵילִילוּ pro יֵילִילוּ Hiph. fut. v. ילל.

יְהָךְ chald. fut. v. הוך.

יַהֵל pro יְאַהֵל Pi. fut. v. אהל.

יֶהֱמָיוּן fut. pl. c. נ parag. v. המה.

יְהַתְּלוּ Pi. fut. pl. c. dag. euphon. v. התל.

יוּכְלוּ pro יֻאָכְלוּ Hoph. fut. v. אכל.

יוֹלַדְתְּ pro יוֹלֶדֶת part. f. v. ילד.

יֹצֵאת pro יוֹצֵאת part. fem. v. יצא.

יוֹר, וַיּוֹר Hiph. fut. apoc. v. ירה.

יוֹרֶא Prov. 11, 25. (conspergitur) pro יֻרְוֶה Hoph. fut. v. רוה, vel pro יוֹרֶה Hoph. fut. v. ירה.

יוֹשַׁבְתְּי Jer. 22, 23. pro יוֹשֶׁבֶת part. fem. c. י parag. v. ישב.

יֵז, יַז, וַיֵּז, וַיִּז Kal fut. apoc. v. נזה.

יַז, וַיַּז Hiph. fut. apoc. v. נזה.

יִזַּח Niph. fut. v. זחח.

יָזֹמּוּ pro יָזֹמּוּ Kal fut. pl. v. זמם.

יָזַר, וַיָּזַר Kal fut. apoc. v. זור.

יִחַדְּ, וַיִּחַדְּ Kal fut. apoc. v. חדה.

יַחַד pro יָחֵד Hiph. fut. v. חדד.

יֶחֱזָיוּן fut. pl. c. נ parag. v. חזה.

יְחִי, וַיְחִי fut. apoc. v. חיה.

יְחִיתַן Hiph. fut. c. suff. ךָ pro ךְ propter pausam v. חתת.

יָחֵל (incipiet), יַחֵל (solvet) Hiph. fut. v. חלל.

יִחֲלוּ Pi. praet. pl. c. dag. euphon. v. יחל.

יֶחֱמוּ pro יֶחֱמוּ Pi. praet. pl. v. יחם.

יֶחֱמְנָה Gen. 30, 38. pro תֵּחַמְנָה Kal fut. pl. fem. v. יחם.

יֶחֱמַתְנִי pro יִחֲמַתְנִי Pi. praet. fem. c. suff. v. יחם.

וַיִּחַן, יִחַן Kal fut. apoc. v. חנה.

יְחָנְךָ pro יָחָנְךָ Kal fut. c. suff. v. חנן.

יֶחֱסָיוּן fut. pl. c. נ parag. v. חסה.

וַיִּחַר, יִחַר Kal fut. apoc. v. חרה.

יֵחַת Kal fut., pl. יֵחַתּוּ c. dag. euphon. v. נחת; — Niph. fut. v. חתת.

וַיֵּט, יֵט, וַיֶּט־ Kal fut. apoc. v. נטה.

וַיַּט, יַט Hiph. fut. apoc. v. נטה.

יְיַדַע pro יֵדַע Kal fut. v. ידע.

יֵיטִיב pro יֵיטִב Hiph. fut. v. יטב.

יְיֵלִיל pro יֵילִיל Hiph. fut. v. ילל.

יִיף Kal fut. apoc. v. יפה.

וַיַּךְ, יַךְ Hiph. fut. apoc. v. נכה.

יְכַבְּדָנְנִי Pi. fut. c. suff. et נ epenth. v. כבד.

יְכוֹנְנֶנּוּ pro יְכוֹנְנֶנּוּ Pil. fut. c. suff. v. כון.

יֶכֶל Kal fut. apoc. v. כלה.

יִכֻּל chald. fut. v. יכל.

יְכֹלֶת inf. constr. v. יָכֹל.

יְכַסְיֻמוּ Exod. 15,5. pro יְכַסְיֻמוֹ Pi. fut. c. suff. v. כסה.

יֻכַּת, יֻכַּתּוּ pro יוּכַּת, יוּכַּתּוּ Hoph. fut. v. כתת.

יֻכַּתּוּ pro יֻכַּתּוּ, יָכֹתּוּ Hiph. fut. pl. v. כתת.

יְלִיזוּ forma rabbinica pro יָלִיזוּ Hiph. fut. pl. v. לוז.

יַלִּינוּ Hiph. fut. pl. v. לון II.

יָלֵן, Kal fut. apoc. in pausa pro יָלִין v. לון.

וַיִּמַח, יִמַח Kal fut. apoc. v. מחה.

יִמַּלֵּה pro יְמַלֵּא Pi. fut. v. מלא.

יִמָּצוּ pro יִמָּצְאוּ Niph. fut. pl. v. מצא.

יֵמַר pro יִמְרַר (amarum est) fut. v. מרר.

יְמָרוּךָ pro יֹאמְרוּךָ Kal fut. pl. c. suff. v. אמר.

יְנָאֵץ syr. pro יְנַאֵץ Hiph. fut. v. נאץ.

יִנְדַּע pro יֵדַע chald. Pe. fut. v. ידע.

יָנִי pro יָנִיא Hiph. fut. v. נוא.

יַנִּיחַ Hiph. fut., וַיַּנַּח fut. apoc. v. ינח.

יִנָּשׂוּא Niph. fut. c. א parag. v. נשׂא.

יִסֹּב pro יָסֹב Kal fut. v. סבב.

יַסֵּב pro יָסֵב Hiph. fut. v. סבב.

וַיָּעַד, יָעַד Hiph. fut. v. עוד.

וַיָּעַט, יָעַט Kal fut. v. עוט.

יַעֲמֹדְנָה Dan. 8, 22. Kal. fut. pl. fem. pro תַּעֲמֹדְנָה v. עמד.

וַיָּעַר, יָעַר Hiph. fut. v. עור.

יָפְיָפִיתָ Pyl. v. יפה.

יַפֵר Hiph. fut. apoc. v. פרה.

יַפְתְּ Hiph. fut. apoc. v. פתה.

יִצְטַבַּע chald. Ithpa. fut. v. צבע.

יִצְטַיְּרוּ Hithp. fut. pl. v. צִיר.

וַיִּצֹּק, יִצֹק Kal fut. v. יצק.

יִצֹּק Kal fut. v. יצק.

וַיִּצֶר, יִצֶר Kal fut. v. יצר.

יִצְּרֵהוּ, יִצֹּר Kal. fut. c. suff. v. יצר.

וַיִּצֶר, יֵצֶר Kal fut. v. יצר II.

וַיָּצַר, יָצַר Kal fut. apoc. v. צוּר.

יִצְּתוּ Kal fut. pl. c. dag. euphon. v. יצת.

יָצָתִי pro יָצָאתִי v. יצא.

יִקַּח Kal fut., יֻקַּח Hoph. fut. v. לקח.

יִקַּץ Kal fut. v. יקץ.

יִקְּרֵךְ Kal fut. c. suff. et dag. euphon. v. קרה.

וַיִּקֶשׁ, יִקֶשׁ Kal fut. apoc. v. קשה.

יֶקֶשׁ Hiph. fut. apoc. v. קשה.

וַיַּרְא, יֵרֶא Kal fut. apoc. v. ראה.

יְרָאוּ pro יִרְאוּ Ps. 34, 10. imp. pl. v. ירא.

יִרְאוּ Kal fut. pl. v. ירא, יִרְאוּ Kal fut. pl. v. ראה.

וַיֹּרְאוּ, יֹראוּ 2 Sam. 11, 24. pro וַיֹּרוּ Hiph. fut. pl. apoc. v. ירה.

וַיָּרֶב, יָרֶב pro יַאֲרֵב Hiph. fut. v. ארב.

יִרְבְּיוּן Kal fut. pl. c. נ parag. v. רבה.

יִרַדֹּף Ps. 7, 6. conflatum esse videtur ex יִרְדֹּף Kal fut. et יְרַדֵּף Pi. fut., vel ex duab. lectt. יִרְדֹּף et יְרַדֵּף corruptum.

וַיֹּרוּ, יֹרוּ Hiph. fut. pl. v. ירה.

לִירוֹא, יְרוֹא pro יְרוֹ Kal inf. v. ירה.

יִרְוְיֻן Kal fut. pl. c. נ parag. v. רוה.

יָרוּן Prov. 29, 6. Kal fut. v. רנן. Alii referunt ad v. רון.

יָרוּץ pro יָרֹץ Kal fut. v. רצץ.

יֵרַךְ Niph. fut. v. רכך.

יֵרַע Kal fut. v. ירע; Job. 20, 26: fut. apoc. v. רעה.

יוֹשַׁבְתִּי v. ישבתי.

יָשׁוּד pro יָשֹׁד Kal fut. v. שדד.

יִשַּׁחוּ Niph. fut. v. שחח.

יַשִּׁי pro יַשִּׁיא Hiph. fut. v. נשא.

יַשִּׁים pro יָשֵׁם Hiph. fut. v. שמם.

יֵשֶׁל Kal fut. apoc. v. שלה III.

יִשֹּׁם pro יָשֹׁם Kal fut. v. שמם.

יִשְׁתּוֹמֵם Hithpo. fut. שמם.

יֶשְׁנוֹ compos. ex יֵשׁ et suff. ו c. נ epenth.

וַיִּשַׁע, יִשַׁע Kal fut. apoc. v. שעה.

יֹשַׁע Hiph. fut. apoc., יֹשִׁעֲכֶם fut. c. suff. v. ישע.

יִשַּׁרְנָה 1 Sam. 6, 12. pro תִּשַּׁרְנָה Kal fut. pl. fem. pers. 3. v. ישר.

וַיִּשְׁתַּחוּ, יִשְׁתַּחוּ Hithp. fut. apoc. sing. pro יִשְׁתַּחֲוֶה v. שחה.

יִשְׁתְּיוּן Kal fut. pl. c. נ parag. v. שתה.

יִשְׁתַּקְשְׁקוּן Hithpal. fut. pl. v. שקק.

יֵתָא, וַיֵּתָא Kal fut. apoc. pro יֶאֱתֶה, יֵתֶה v. אתה.

יִתְאַו Hithp. fut. apoc. v. אוה.

יִתְגַּל, וַיִּתְגַּל Hithp. fut. apoc. v. גלה.

יְתָו, וַיְתָו Pi. fut. apoc. v. תוה.

יִתְוַכַּח Hithp. fut. v. יכח.

יִתְזִין chald. Ithpe. fut. v. זון.

יִתְכַּס Hithp. fut. apoc. v. כסה.

יִתֹּם, יִתַּמּוּ, in pausa יִתָּמּוּ Kal fut. v. תמם.

יִתַּמּוּ Niph. fut. pl. v. תמם.

יִתְשָׂם chald. Ithp. fut. v. שום.

כ

כָּאֹר Am. 8, 8. pro כַּיְאֹר.

כָּאֲרִי Ps. 22, 17. v. כּוּר.

כְּדֵי v. דֵּי, דַּי.

כַּהוֹת Pi. inf. v. כהה.

כִּיתְרוֹן syr. pro כְּיִתְרוֹן.

כֻּלָּא (omnis ea) pro כֻּלָּהּ v. כֹּל.

כֻּלְּהֶם pro כֻּלָּם v. כֹּל.

כֻּלְּהֶנָה pro כֻּלָּנָה v. כֹּל.

כָּלוּ 1 Sam. 6, 10. Kal praet. pl. v. כלא.

כִּלַּתּוּ Pi. praet. fem. pers. 3. c. suff. v. כלה.

כְּלִתְנִי 1. Sam. 25, 33. Kal praet. fem. pers. 2. c. suff. v. כלא.

כְּנָוֹת, כְּנָוֹן v. כְּנָת s. כנה.

כַּנְּלֹתְךָ Hiph. inf. c. praef. et suff. pro כְּהַנְלוֹתְךָ v. נלה.

כִּנְעָנֶיהָ pl. c. suff. v. כְּנַעַן.

כְּסָתְנִי Kal praet. fem. c. suff. v. כסה.

ל

לַאֲדִיב pro לְהַאֲדִיב Hiph. inf. c. praef. v. אדב.

לֵאוֹר pro לְהֵאוֹר Niph. inf. c. praef. v. אור.

לַבַּת Exod 3, 2. pro לַהֶבֶת st. c. v. לֶהָבָה.

לֵדָה Kal inf. v. ילד.

לֶדֶת Kal inf. v. ילד.

לְדִתְּהֶנָה Kal inf. c. suff. et ה parag. v. ילד.

לֶהֱוֵא, fem. לֶהֶוְיָן (ut sint) chald. fut., emisso praeformativo, cum praefixo ל v. הוא, היה.

לַהַשְׁוֹת pro לְהַשְׁאוֹת Hiph. inf. c. praef. v. שאה.

לִיסּוֹד Kal inf. c. praef. et dag. euphon. v. יסד.

לִקַּחַת pro לְיִקַּחַת v. s. יִקָּהָה.

לֵךְ, לְכָה, לֵךְ imp. v. ילך, הלך.

לֶכֶת Kal inf. v. ילך, הלך.

לָנָה Zach. 5, 4. pro לָנָה Kal praet. fem. v. לון.

לַנּוּ pro לָנוּ Kal praet. pl. v. לון.

לָנִים Kal part. pl. v. לון.

לַצְּבוֹת pro לְהַצְבוֹת Hiph. inf. c. praef. v. צבה.

לְרֹא pro לִירֹא Kal inf. c. praef. v. ירא.

לַת pro לֶדֶת, c. praef. לָלֶת Kal inf. v. ילד.

מ

מֵבִי pro מֵבִיא Hiph. part. v. בּוא.

מְבַעֲתֶךָ pro מְבַעֲתֶתְךָ Pi. part. fem. c. suff. v. בעת.

מַבְּרָאשֹׁנָה compos. ex מָה, בְּ et רִאשֹׁנָה.

מִדִּין pl. pro מַדִּים v. מַד.

מְהֵימַן chald. Aph. part. pass. v. אמן.

מְהַחֲתִין chald. Aph. part. v. נחת.

מְהָךְ chald. Pe. inf. v. הוּךְ.

מֵהֱמֵהֶם Ez. 7, 11. v. הֵם s. המה.

מְהֻקְצָעוֹת pro מְקֻצָּעוֹת Hoph. part. fem. pl. v. קצע.

מוּמָת Hoph. part. v. מוּת.

מוּסַב Hoph. part. v. סבב.

מוּעֶדֶת pro מוּעֶדֶת Kal part. fem. v. מעד.

מוּצָא Hoph. part. v. יצא.

מוֹרִיגִים pro מוֹרִגִּים pl. v. מוֹרַג.

מוֹרְאִים pro מוֹרִים Hiph. part. pl. v. ירה.

מֵזֵא, c. suff. מֵזְיֵהּ chald. Pe. inf. v. אזא.

מַזֶּה pro מַה־זֶּה v. מָה.

מֵזִין pro מְאַזִּין Hiph. part. v. אזן.

מַחֵא chald. Aph. part. v. היא.

מְחַן chald. Pe. inf. v. חנן.

מְחֻסְפָּס part. v. quadril. חַסְפַּס v. s. חסף.

מחצצרים v. s. חצר.

מִטַּהֵר pro מִתְטַהֵר Hithp. part. v. טהר.

מְלֹאוֹת pro מְלֹאת Kal inf. v. מלא.

מַלְאָכַיִם pro מַלְכֵים pl. v. מֶלֶךְ.

מָלוּ pro מָלְאוּ Kal praet. pl. v. מלא.

מַלִינִים Hiph. part. pl. v. לוּן II.

מַלָּכֶם pro מַה־לָּכֶם v. מָה.

מַלֵּף pro מְאַלֵּף Pi. part., מַלְּפֵנוּ c. suff. v. אלף.

מָלֵתִי pro מָלֵאתִי Kal praet. pers. 1. v. מלא.

מִמְּךָ masc., מִמֵּךְ fem. v. מִן.

מְמֹהִים pro מְמֻהִים Py. part. pl. v. מהה III.

מְמִתִים Hiph. part. pl. v. מוּת.

מִנֹּאָץ pro מִתְנֹאָץ Hithpo. part. v. נאץ.

מֻנָּח Hoph. part. v. ינח.

מַנִּיחַ Hiph. part. v. ינח.

מָעֻזְנֶיהָ Jer. 23, 11. pro מָעֻזְנֶיהָ idque pro מָעֻזֶּיהָ pl. c. suff. v. מָעוֹז s. עוז.

מֵעַל compos. ex מִן et עַל.

מֵעִם compos. ex מִן et עִם.

מֹצַאֲכֶם Gen. 32, 20. pro מְצֹאֲכֶם Kal inf. c. suff. v. מצא.

מְצֶאןָ pro מְצֶאנָה Kal imp. pl. fem. v. מצא.

מֹצֵאת (pro מֹצֵאת) et מֹצֵאת Kal part. fem. v. מצא.

מְקַלְלַוְנִי Jer. 15,10. conflatum esse videtur ex מְקַלְלֵנִי et קִלְלוּנִי v. קלל Pi.

מְקֻנַּנְתִּי Jer. 22, 23. Py. part. fem. c. י parag. pro מְקֻנֶּנֶת v. קנן.

מְקַרְקַר Pi. part. v. קור.

מִשְׁתַּחֲוִיתֶם Ezech. 8,16. Hithp. part. pl. c. pron. pers. v. שׁחה.

מֵת, מְתָה, מֵתָּ, מַתָּה, מֵתִי, מֵתוּ, מֵתִים v. מוּת Kal.

מֵתֵא chald. Pe. inf. v. אתה.

מִתְלַהְלֵהַּ Hithp. part. v. לָהַהּ.

מֹתֵתִי Pil. praet. pers. 1. v. מוּת.

נ

נָאווּ pro נָאֲווּ v. נאה.

נֵאוֹת, Niph. fut. pl. pers. 1. v. אות.

נֵאֶשְׁאַר Ezech. 9, 8. conflatum esse videtur ex נִשְׁאָר et אֶשְׁאַר v. שאר.

נָבֹזָּה 1 Sam. 14, 36. Kal fut. pl. pers. 1. c. ה parag. et emisso dag. f. v. בזז.

נִבֵּאתִי, נִבֵּאתָ pro נִבֵּיתִי, נִבֵּיתָ Niph. praet. v. נבא.

נָבֵל, וַנָּבֶל Jes. 64, 5. Hiph. fut. pl. pers. 1. v. בלל, vel pro וַנִּבֹּל Kal fut. v. נבל.

נָבְלָה pro נָבֹלָּה Kal fut. pl. pers. 1. c. ה parag. v. בלל.

נָבְקָה pro נָבַקָּה Niph. praet. fem. v. בקק.

נָבַר Niph. v. ברר.

נְגֹאֲלוּ pro נִגְאֲלוּ Niph. praet. pl. v. גאל II.

נִדְּמָה pro נִדַּמָּה Niph. fut. pl. pers. 1. c. ה parag. v. דמם.

נְחִי, וַנְּחִי fut. apoc. pl. pers. 1. v. חיה.

נוּגֵי Niph. part. pl. pro נֻגֵי v. יגה.

נוּגוֹת Niph. part. pl. fem. pro נוֹגוֹת v. יגה.

נוֹלְדוּ Niph. praet. pl. c. dag. euphon. pro נוֹלְדוּ v. ילד.

נִוַּסְּרוּ Ezech. 23, 48. pro נִתְוַסְּרוּ Nithpa. v. יסר.

נִחַל Niph. praet. v. חלל, Pi, praet. v. נחל.

נִחַם praet. Niph. et Pi. v. חמם.

נֵחָמִים Niph. part. pl. v. חמם.

נֶחֱנְתְּי Niph. praet. fem. pers. 2. c. י parag. v. חנן.

נִחַר Niph. praet. v. חרר.

נִחַת Niph. praet. v. חתת.

נִטְמֵתֶם pro נִטְמֵאתֶם Niph. pl. v. טמא.

נִינָם Kal fut. pl. pers. 1. c. suff. v. ינה.

נִירָם, וַנִּירָם Kal fut. pl. pers. 1. c. suff. v. ירה.

נַךְ, וַנַּךְ Hiph. fut. apoc. pl. pers. 1. v. נכה.

נֹכַחַת Niph. part. fem. v. יכח.

נִכַּפֵּר Nithpa. v. כפר.

נָמַר Niph. praet. v. מרר.

נָסֵבָה pro נָסַבָּה Niph. praet. fem. v. סבב.

נְסָה Ps. 4, 7. pro נְשָׂא imp. v. נשא.

נֵעוֹר pro נָעוֹר Niph. praet. v. עור.

נִפְלָאתָה Niph. praet. fem. c. ה parag. v. פלא.

נִצְטַדָּק Hithp. fut. pl. pers. 1. v. צדק.
נִצְּרָה Kal imp. c. ה parag. et dag. euphon. v. נָצַר.
נָקַל Niph. praet. v. קלל.
נָשׂוּא, נָשׂוּי pro נָשׂוּא v. נשׂא.
נְשׂוּי Ps. 32, 1. sec. vv. ל״ה pro נְשׂוּא Kal part. pass. v. נשׂא.
נַשִּׁים pro נְשַׁמִּים vel נַשֵּׁם Hiph. fut. pl. pers. 1. v. שׁמם.
נִשְׁתַּוָּה Nithp. v. שׁוה.
נִתְקַנּוּהוּ Jud. 20, 32. Kal pl. pers. 1. c. suff. et dag. euphon. v. נתק.
נָתַתִּי, נָתַתָּה, נָתַתְּ, נָתַתָּ Kal praet. v. נתן.

ס

סֹבִיב pro סֹבֵב Kal part. v. סבב.
סֻבְּכוֹ c. dag. euphon. pro סֻבְכוֹ v. סְבַךְ.
סֻבֳּלוֹ c. dag. euphon. pro סֻבְלוֹ v. סֵבֶל.

ע

עוּזָה pro עֻזָּה Kal imp. c. ה parag. v. עזז.
עִנְּבֵי pl. constr. c. dag. euphon. v. עֵנָב.
עָשָׂת pro עָשְׂתָה Kal praet. fem. v. עשׂה.

פ

פַּחַת Kal inf. v. נפח.
פֻּעֳלוֹ pro פָּעֳלוֹ v. פֹּעַל.

צ

צֵא, c. ה parag. צְאָה Kal imp. v. יצא.
צֵאת Kal inf. v. יצא.
צַדֶּקְתֵּךְ Ezech. 16, 52. Pi. inf. c. suff. et terminatione fem. v. צדק.
צִמְּתֻתוּנִי Ps. 88, 17. Pil. praet. pl. c. suff. v. צמת.
צַק Kal imp. v. יצק.
צֶקֶת Kal inf. v. יצק.

ק

קָאם pro קָם Kal praet. v. קום.
קָאֵם chald. Pe. part. v. קום.
קָבָה (*leg. kôbah*) Kal imp. c. ה parag. v. קבב.
קָבְנוֹ Kal imp. c. suff. et נ epenth. v. קבב.
קַח, in pausa קָח, c. ה parag. קְחָה Kal imp. v. לקח.
קַח pro לְקַח Ez. 17, 5., c. suff. קַחָם pro לְקָחָם Hos. 11, 3.
קַחַת, קַחַת Kal inf. v. לקח.
קְרָאן pro קְרֶאנָה Kal imp. pl. fem. v. קרא.
קְרָאוֹת Kal inf. c. ו otioso v. קרא.
קָרְבָתָם Kal inf. c. ה parag. et suff. v. קרב.

ר

רַאֲוָה Ezech. 28, 17. Kal inf. v. ראה.
רַד Jes. 45, 1. Kal inf. v. רדד; Jud. 19, 11. pro יָרַד.
רֵד Kal imp. v. ירד.
רְדָה in pausa רֵדָה Kal imp. c. ה parag.; Gen. 46, 3. inf. c. ה parag. v. ירד.
רֹדָם Kal part. c. suff. v. רדה.
רֶדֶת Kal inf. v. ירד.

רַשׁ, רֵשׁ Kal imp. v. ירשׁ.
רֶשֶׁת Kal inf. v. ירשׁ.

שׂ

שָׂא Kal imp. v. נשׂא.
שְׂאֵת, שֵׂאת Kal inf. v. נשׂא.
שׂוֹא Kal inf. v. נשׂא.

שׁ

שָׁאט part. v. שׁוּט II.
שֵׁב, c. ה parag. שְׁבָה Kal imp. v. ישׁב.
שֶׁבֶת Kal inf. v. ישׁב.
שָׁבַת chald. Kal praet. fem. v. שׁוּב.
שֻׁגָּם Kal inf. c. suff. v. שׁגג.
שׁוֹב Jerem. 42, 10. pro יָשׁוֹב Kal inf. v. ישׁב.
שׁוֹשֵׁתִי Po. praet. v. שׁשׁה i. q. שׁסה.
שֹׁךְ, שַׁךְ Kal inf. v. שׁכך.
שֵׁלָתֵךְ 1 Sam. 1, 17. pro שְׁאֵלָתֵךְ v. שְׁאֵלָה s. שׁאל.
שְׁמוֹת Ez. 36, 3. Kal inf. v. שׁמם.
שְׁמַעַן Kal imp. pl. fem. pro שְׁמַעְנָה v. שׁמע.
שְׁקָה Kal imp. c. ה parag. v. נשׁק.
שָׁת, שָׁתָּה, שַׁתִּי praet. v. שׁות.
שַׁתּוּ Ps. 73,9. praet. pl.v. שׁתת.

ת

תְּאֵהֲבוּ chald. pro תֶּאֱהָבוּ Kal fut. pl. v. אהב.
תְּאַכְּלֵהוּ Pi. fut. c. suff. pro תְּאַכְּלֵהוּ, vel Kal fut. c.suff. pro תֹּאכְלֵהוּ v. אכל.

תָּבֵא pro תָּבֹה, תָּאבֵה Kal fut. pers. 2. v. אבה.
תְּבֹאֶינָה Kal fut. pl. fem. v. בּוֹא.
תָּבוֹאָה, תְּבֹאתָה pro תָּבוֹא, תְּבֹאתִי pro תָּבֹאִי Kal fut. c. ה parag., et c. suff. תְּבוֹאֶתְךָ pro תְּבוֹאֲךָ v. בּוֹא.
תֵּבְךְּ, וַתֵּבְךְּ Kal fut. apoc. v. בכה.
תִּבְעָיוּן Kal fut. pl. c. נ parag. v. בעה.
תִּגְבַּהְנָה pro תִּגְבַּהְנָה Kal fut. pl. fem. v. גָּבַהּ.
תֶּגְּרוּן Hiph. fut. pl. c. נ parag. v. יגה.
תִּגָּל Niph. fut. apoc. v. גלה.
תְּדַמְּיוּנִי Pi. fut. pl. c. suff. v. דמה.
וַתְּחִי, תְּחִי, in pausa תֶּחִי fut. apoc. v. חיה.
תְּחִימֶינָה pro תְּהִימֶינָה Hiph. fut. v. הוּם.
תְּהִלָּתֵיךְ pro תְּהִלָּתֵךְ v. תְּהִלָּה s. הלל.
תִּתְהַלְּלוּ Pi. fut. pl. c. dag. euph. v. התל.
תּוֹמִיךְ pro תּוֹמֵךְ Kal part. v. תמך.
תֵּזְלִי pro תֵּאזְלִי, תֵּאזְלִי Kal fut. pers. 2. v. אזל.
תְּזָרְנִי pro תְּאַזְּרֵנִי Pi. fut. c. suff. v. אזר.
תַּחַז Kal fut. apoc. v. חזה.
תֹּחֵז pro תֹּאחֵז Kal fut. v. אחז.
תְּחִי fut. apoc. v. חיה.

תָּחֵל pro תֵּחַל Niph. fut. v. חלל.

תָּחַשׁ, וַתָּחַשׁ Job. 31, 5. Kal fut. apoc. (tanquam a חָשָׁה) v. חוּשׁ.

תַּחֵת chald. Aph. fut. v. נחת.

תֵּחַת Kal fut. fem. v. נחת.

תֵּט Kal fut. apoc. v. נטה.

תֵּיעָשֶׂה Exod. 25, 31. pro תֵּעָשֶׂה Niph. fut. v. עשה.

תֵּכַהּ, וַתֵּכַהּ Kal fut. apoc. v. כהה.

תְּכַס Pi. fut. apoc. v. כסה.

תִּכַּסֶּה Hithp. fut. v. כסה.

תֵּלַהּ, וַתֵּלַהּ Kal fut. apoc. v. להה.

תָּלֶן Kal fut. apoc. v. לוּן.

תֶּמַח Hiph. fut. apoc., c. י parag. תֶּמְחִי v. מחה.

תֶּמֶס, וַתֶּמֶס Hiph. fut. apoc. v. מסה.

תַּמֵּר Exod. 23, 21. pro תַּמְרֵה Hiph. fut. v. מרר (i. q. מרה).

תֹּמְרוּ pro תֹּאמְרוּ Kal fut. pl. v. אמר.

תֵּן, תְּנָה Kal imp. v. נתן.

תִּנְדַּע chald. Pe. fut. v. ידע.

תֹּסֵף pro תֹּאסֵף Kal fut. v. אסף.

תֵּעָגֵנָה pro תֵּעָגַנָּה Niph. fut. pl. v. עגן.

תֹּפְּחוּ, וַתֹּפְּחוּ pro תֹּאפְּחוּ Kal fut. c. suff. v. אפה.

תְּפוֹצוֹתִיכֶם Thiphel pers. 1. c. suff. v. פוּץ.

תִּצַּלֶּינָה pro תִּצַּלְנָה Kal fut. pl. v. צלל.

תֵּרֶב, וַתֵּרֶב Kal fut. apoc. v. רבה.

תֵּרוֹעַ Niph. fut. v. רצץ.

תִּרְפֶּינָה Job. 5, 18. Kal fut. pl. v. רפא.

תִּשֶּׁנָה, תִּשֶּׂאינָה pro תִּשֶּׂאנָה Kal fut. pl. v. נשׂא.

תֶּשִׁי Deut. 32, 18. fut. apoc. v. שיה.

תִּשֹּׁם fut. v. ישם.

תֵּשְׁתְּ Kal fut. apoc. v. שתה.

תִּשְׁתַּחוּ Hithp. fut. apoc. sing. pro תִּשְׁתַּחֲוֶה v. שחה.

תִּשְׁתַּע Hithp. fut. apoc. pro תִּשְׁתָּעֶה v. שעה.

תֵּת, c. suff. תִּתִּי Kal inf. v. נתן.

תִּתְבָּר pro תִּתְבָּרֵר Hithp. fut. v. ברר.

תַּתָּה pro נָתַתָּה Kal praet. v. נתן.

תִּתְחָר Hithp. fut. apoc. v. חרר.

תִּתֹּם, תִּתֹּם Kal fut. v. תמם.

תֵּתַע, וַתֵּתַע Kal fut. apoc. v. תעה.

תִּתַּפָּל 2 Sam. 22, 27. transpos. pro תִּתְפַּתָּל Hithp. fut. v. פתל.

תֵּתַצַּב Exod. 2, 4. pro תִּתְיַצֵּב Hithp. fut. v. יצב.

תֹּתַר, וַתֹּתַר Hiph. fut. in pausa v. יתר.